

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ
ՆԱՄԱԼՍԱՐԱՆ

ԱՐԴԻ
ԱՐԵՎԵԼԱՏԱՅԵՐԵՆԻ
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ
ՔԵՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԲԱՌԱՐԱՆ

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ

ԱՐԴԻ ԱՐԵՎԵԼԱՀԱՅԵՐԵՆԻ
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՔԵՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԲԱՌԱՐԱՆ

ԵՐԵՎԱՆ
ԵՊՀ ՀՐԱՏԱՐԱԿԶՈՒԹՅՈՒՆ
2024

ՀՏԴ 811.19'374

ԳՄԴ 81.51-4

Ա 858

*Բառարանը հրատարակության է պատրաստվել ՀՀ ԳՊԿ
դրամաշնորհով (գիտական թեման՝ «Արդի արևելահայերենի
ուսումնական քերականական բառարան»)*

*Հրատարակության է երաշխավորել
ԵՊՀ գիտական խորհուրդը:*

Կազմողներ՝

Յու. Ավետիսյան, Ա. Սարգսյան, Լ. Մելքոնյան, Լ. Ծատուրյան

Խմբագիր՝

բ. գ. թ., դոց. Մ. Ֆելեքյան

Գրախոսներ՝

բ. գ. թ., դոց. Կ. Միքայելյան

բ. գ. թ., դոց. Զ. Աղաջանյան

Ա 858 Արդի արևելահայերենի ուսումնական քերականական բառարան / Կազմ.՝ Յու. Ավետիսյան, Ա. Սարգսյան, Լ. Մելքոնյան, Լ. Ծատուրյան.- Եր.: ԵՊՀ հրատ., 2024, 392 էջ:

Բառարանը նախատեսվում է բանասերների, ուսուցիչների, ուսանողների, բարձր դասարանների աշակերտների, առհասարակ, մտավոր աշխատանքով զբաղվողների և հասարակության լայն խավերի համար:

ՀՏԴ 811.19'374

ԳՄԴ 81.51-4

ISBN 978-5-8084-2676-4

<https://doi.org/10.46991/YSUPH/9785808426764>

© ԵՊՀ հրատ., 2024

© Հեղ. խումբ, 2024

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՌԱՋԱԲԱՆ	5
1. ԲԱՌԱՐԱՆԻ ԿԱԶՄՈՒԹՅԱՆ ԱՆՀՐԱԺԵՇՏՈՒԹՅՈՒՆԸ	5
2. ԲԱՌԱՐԱՆԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ԿԱՌՈՒՑՎԱԾՔԸ	11
3. ԲԱՌԱՁԵՎԵՐԻ ՔԵՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆԸ	18
4. ՆԵՐԽՈՍՔԻՄԱՍԱՅԻՆ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ	22
ՏԻՊԱՐ ՕՐԻՆԱԿՆԵՐ	44
ԽՈՐՀՐԴԱՆԻՇՆԵՐ	51
Ա	52
Բ	96
Գ	109
Դ	121
Ե	130
Զ	138
Է	145
Ը	146
Թ	152
Ժ	163
Ի	166
Լ	174
Խ	185
Ծ	197
Կ	206
Հ	222
Ձ	250
Ղ	254
Ճ	254
Մ	258
Յ	280
Ն	281
Շ	297
Ո	308
Չ	314

Պ.....	317
Ջ.....	329
Ռ.....	334
Ս.....	336
Վ.....	356
Տ.....	363
Ր.....	370
Յ.....	370
ՈՒ.....	372
Փ.....	377
Ք.....	380
Օ.....	383
Ֆ.....	385
ՀԱՎԵԼՎԱԾ (հատուկ անուններ).....	386
ՀԱՄԱՌՈՏԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ.....	390

ԱՌԱՋԱԲԱՆ

Բառարանում ներկայացված է մոտ 4000 բառի ձևաբանական ամբողջական նկարագրություն: Բառարանային նյութը ընտրված է ժամանակակից արևելահայերենի գործածական և հիմնականում ձևակազմության մեջ որոշակի դժվարություններ ներկայացնող բառերից:

1. ԲԱՌԱՐԱՆԻ ԿԱԶՄՈՒԹՅԱՆ ԱՆՀՐԱԺԵՇՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

Հայ բառարանագրությունը հարուստ ավանդույթներ ունի: Մեզանում ստեղծվել են բանասիրական տարատեսակ բառարաններ՝ բացատրական, ուղղագրական և ուղղախոսական, ստուգաբանական, դարձվածաբանական ևն: Իհարկե, ավանդույթը շարունակվելու է՝ բառարանների այդ տեսակները հարստացնելով նորանոր օրինակներով: Բայց, այնուամենայնիվ, մեր բառարանագրական փորձը աղքատիկ է բառարանների առանձին տեսակների վերաբերմամբ: Խոսքը մասնավորապես գրական լեզվի մշակվածությունը արտահայտող նորմատիվ բառարանների մասին է: Մեզանում խստորեն զգալի է քերականական բառարանի պակասը:

Հրապարակի վրա եղած հայերեն բառարաններում, այս կամ այն հանգամանքով պայմանավորված, այս կամ այն չափով իհարկե տրվում են քերականական ցուցումներ՝ խոսքիմասային պատկանելություն, հոլովական ինչ-ինչ ձևեր, անկանոն խոնարհումներ, դերբայական ձևեր ևն: Բայց դա արվել ու արվում է խիստ անկանոն ու անհամակարգ: Բազմաթիվ օրինակներից բերենք ընդամենը մեկ-երկուսը. բառարաններից մեկում, օրինակ, որպես **լինել** անկանոն բայի քերականական հատկանիշ նշվում է դիմավոր և անդեմ 13 ձև, բայց **թողնել**, **առնել**, **ուտել** անկանոն բայերի վերաբերյալ, բացի սեռից, ուրիշ որևէ նշում չի արվում: Կամ՝ մեկ այլ բառարանում նշվում է **հողմաբան** բառի հոգնակին (**-ներ**), սակայն բառարանում զետեղված նույն կազմությամբ և ավելի գործածական *հողմաչափ*, *հողաչափ*, *հողմավար*, *հողմափար* բառերի հոգնակին չի նշվում: Եվ կամ՝ նշվում են **տալ** բառի սեռական-տրականի զուգահեռ ձևերը (տալի//տալոջ), բայց չեն ներկայացվում, օրինակ, **տեգր** բառի սեռական-տրականի կազմությունները: Կամ էլ՝ **գի-**

տեմ, ունեմ, արժեմ բայերի սկզբնաձևեր են տրվում ժամանակակից հայերենում չգործածվող **գիտել, արժել, ունել** ձևերը: Երբեմն բառի քերականական նույն հատկանիշ(ներ)ի վերաբերյալ տարբեր բառարաններում (և ոչ միայն բառարաններում) բերվում են խիստ հակասական, իրարամերժ տեղեկություններ, և այսպես շարունակ: Հասկանալի է. բառի քերականական նկարագրություն տալը նրանց խնդիրը չի եղել. բառի ձևաբանական ամբողջական և հետևողական նկարագրությունը տրվում է քերականական բառարանում: Այդպիսի մի բառարան ունենալու կարևորությունից ելնելով էլ՝ բառարանի հեղինակները «Վ գիտության պետական կոմիտեի աջակցությամբ նախաձեռնեցին քերականական ուսումնական այս բառարանը ստեղծելու գործը: Հասկանալի է նաև, որ այս բառարանում առանձին բառերի և դրանց առանձին քերականական հատկանիշների վերաբերյալ արձանագրված են ավանդաբար ընդունված և գրքից գիրք մեխանիկորեն փոխանցված տեսակետներից տարբեր տեսակետներ: Բերենք ընդամենը մեկ օրինակ:

Լեզվաբանական գրականության մեջ կարծես թե բավարար չափով և ճշգրիտ նկարագրված չէ **լալ** բայը: Բանն այն է, որ այս բայը մեր դիտարկումներով պակասավոր է: Ճիշտ է, գրականության մեջ որպես շեղում են ներկայացված վաղակատար, հարակատար և ենթակայական դերբայներում և համապատասխան ժամանակաձևերում անցյալի հիմքից կազմվող ձևերը (**լացել եմ, լացող, լացած** են), բայց ոչինչ չի ասվում, օրինակ, ենթադրականի դրական ձևերի մասին (ըստ կանոնի՝ **կ+ըղծ.՝ կ+լամ, կ+լանք** են), որոնք իրականում արդի լեզվում գոյություն չունեն. **պակաս են**. այդ ձևերը լրացվում են **լացել** բայի ներկայի հիմքից ձևերով (**կ+լացեմ, կ+լացենք** են) և ոչ թե, իհարկե, **լալ**-ի անցյալի հիմքից ձևերով (քանի որ արդի հայերենի ըղծականը բոլոր բայերի դեպքում կազմվում է ներկայի հիմքից): Իսկ սա նշանակում է, որ **լալ**-ը պակասավոր բայ է, որը իր հերթին նշանակում է, որ **լալ** բայի՝ անցյալ կատարյալի խոսակցական կազմությունները (**լացի, լացիք, լացին** են) ոչ թե «շեղումներ» են, այլ կանոնական ձևեր, իսկ դրանց զուգաձևերը (**լացեցի, լացեցինք, լացեցին**, ինչպես նաև ցոյական հիմքով մի շարք այլ ձևեր՝ **լացելու է, լացի՛ր, մի՛ լացիր** են) ոչ թե **լալ** բայի «կանոնարկված ձևեր» են¹, այլ **լացել** հավելավոր բայի կանոնական ձևեր:

¹ Տե՛ս **Մարգարյան Ա.**, Հայոց լեզվի քերականություն. ձևաբանություն, Եր., 2004, էջ 473: «Ժամանակակից հայոց լեզու», հ. 2, Եր., 1974, էջ 426:

Մի շարք դեպքերում տարակարծություններ առաջացնող քերականական այս կամ այն հատկանիշը արձանագրելու համար կատարվել է մասնագիտական գրականության մեջ եղած տեսակետների հետևողական և խոր ուսումնասիրություն, և միայն դրանից հետո է արվել համապատասխան նշումը: Բերենք մեկ-երկու օրինակ: Լեզվաբանական գրականության մեջ վեճ կա **մերոնք** և **ձերոնք** բառերի խոսքիմասային պատկանելության վերաբերյալ. դրանք գոյական խոսքի մաս պետք է համարել, թե՞ դերանուն: Եզրահանգումը կատարել ենք հետևյալ վերլուծության հիմքի վրա: Հարցի մասին մասնագիտական գրականության մեջ շատ է խոսվել: Գրվել են նույնիսկ առանձին հոդվածներ²: Բացատրական բառարանները **մերոնք** և **ձերոնք** բառերը կա՛մ համարում են գոյական (**Մերոնք, թոնց, յոզն. գ. 1. Մեր ունեցածները.... (ՀԲԲ); Մերոնք, թոնց, գ. հվք. 1. Մեր մոտիկները՝ հարազատները.... (ԱՀԲԲ); Ձերոնք, թոնց, հոզն. գ. (բրբ.), 1. Ձեզ պատկանածները... (ԺՀԲԲ)**), կա՛մ խոսքի մասը չեն նշում (**Մերոնք, թոնց (հոզն.)՝ 1. Մեր մերձավորները.... ԺՀԲԲ**): Է. Աղայանը հարցին անդրադառնում է նաև իր աշխատություններից մեկում. **ք/ց** հերթագայությամբ հոլովվող գոյականների շարքում (Վարդանանք, Վանդունք, Չալոյենք)³ որպես **-ոնք** մասնիկով կազմություն, ներկայացնում է նաև **մերոնք** բառի հարացույցը³:

Քերականությունների մեծ մասում դրանք համարվել են ոչ թե գոյականներ, այլ դերանուններ՝ *փոխանուն ստացական* (Ա. Մարգարյան) կամ *փոխանուն գոյական դերանուններ* (Գ. Զահուկյան, Հ. Բարսեղյան), և կամ դերանուններ են համարել՝ չնշելով տեսակը (Ս. Աբրահամյան): Ֆ. Խլղաթյանը դրանք համարում է անձնական դերանունների տարատեսակ՝ **հատկացական դերանուններ**⁴՝ ի տարբերություն անձնական/**դիմային** դերանունների (*ես, դու, ինքը, մենք, դուք, իրենք*)⁴: Մ. Ասատրյանը դրանց մասին մի երկու խոսք է ասում «Գերդաստան, տոհմ, խմբակցություն ցույց տվող գոյականներ» ենթավերնագրի տակ՝ չնշելով խոսքի մասը. «Կան նաև, — գրում է նա, — **ՈՆՔ** ձևով կազմված բառեր դերանունների սեռական հոլովածներից, օրի-

² **Խլղաթյան Ֆ., Մերոնք** և **ձերոնք** բառերի մասին//Հայոց լեզուն և գրականությունը դպրոցում, 1-2, Եր., 1968, էջ 99-102: **Ներսիսյան Վ.**, Գրական արևելահայերենի **մերոնք/ձերոնք** բառերի խոսքիմասային արժեքի հարցը//Լեզու և լեզվաբանություն, Եր., 2018, թիվ I (18):

³ Տե՛ս **Աղայան Է.**, Ժամանակակից հայերենի հոլովումը և խոնարհումը, Եր., 1967, էջ 253:

⁴ Տե՛ս **Խլղաթյան Ֆ.**, Ժամանակակից հայոց լեզու, հ. Գ, Եր., 2007, էջ 114-115:

նակ՝ **մերոնք, ձերոնք**: Ժողովրդական-բարբառային են **իմոնք, քոնոնք** և այլ ձևերը»⁵: Հարությունյանը համարում է պարզապես առարկայանիշ կամ գոյական դերանուններ, «որոնք կազմված են անվանական **-ոնք** հոգնակերտով, որը դրվել է սեռականի ձևի վրա, և նշանակում է առաջին կամ երկրորդ դեմքին վերաբերող, մոտ անձ, առարկա»⁶: Եվ վերջապես, ուսումնասիրողներից Վ. Ներսիսյանը առաջարկում է արևելահայերենում ընդունել **ստացական դերանունների**՝ որպես դերանուն խոսքի մասի առանձին տեսակի գոյությունը և քննարկվող դերանունները (*մերոնք, ձերոնք, իմոնք, քոնոնք* ևն) զետեղել դերանվան այդ տեսակի մեջ⁷:

Առհասարակ այս կամ այն բառի կամ բառախմբի խոսքիմասային պատկանելության հարցը քննարկելիս բնականաբար պետք է առաջնորդվել խոսքի մասերին հատուկ քերականական տարբերակիչ հատկանիշներով: Այդ ելակետից՝ **մերոնք, ձերոնք** բառերը ունեն դերանունների հատուկ խոսքիմասային բոլոր հատկանիշները: Այսպես: **Առաջին**. հայտնի է, որ դերանուն համարվող բառերի ամենաբնորոշ հատկանիշներից մեկը, ի տարբերություն մյուս անուն խոսքի մասերի, ընդհանուր, չտարբերակված իմաստ արտահայտելն է: **Մերոնք/ձերոնք**-ի իմաստը խոսքից դուրս խիստ ընդհանրական է և կարող է վերաբերել ցանկացած խոսողի կամ խոսակցի՝ առանց տարբերակման, այնպես, ինչպես **ես, դու** դերանուններինը կամ **իմոնք, քոնոնք** ստացական խոսակցական ձևերինը: **Երկրորդ**. դերանուն համարվող բառերը ոչ թե անվանում են առարկան (առարկայի հատկանիշը կամ հատկանիշի հատկանիշը), այլ ցույց են տալիս, ակնարկում են, մատնանշում են: **Մերոնք**-ը և **ձերոնք**-ը, ինչպես բոլոր գոյական դերանունները, առարկան ցույց են տալիս, մատնացույց են անում: **Երրորդ**. դերանունների մի զգալի մասը ցույց է տալիս առարկա, առարկայի հատկանիշ և հատկանիշի հատկանիշ որոշակի տարածական կամ դիմային հարաբերությամբ. դրանք եռաշարք կազմություններն են՝ *ես, դու, նա; այս, այդ այն* և դրանցով կազմվածները՝ *այստեղ, այդտեղ, այնտեղ; այսքան, այդքան, այնքան; այսպես* ևն: **Մերոնք**-ը և **ձերոնք**-ը նույնպես առարկան ցույց են տալիս որոշակի դիմային հարաբերությամբ (**մերոնք**=իմ յուրայինները, **ձերոնք**=քո յուրայինները): Եվ վերջապես **չորրորդ**. քննարկվող դերանունները, ինչպես բոլոր դերանունները, կատարում են փոխարինող դեր. այս դեպքում փոխարինում

⁵ Ասատրյան Մ., Ժամանակակից հայոց լեզու. ձևաբանություն, Եր., 1983, էջ 57:

⁶ Հարությունյան Հ., Ածական անուն, դերանուն, Եր., 1976, էջ 76:

⁷ Տե՛ս Ներսիսյան Վ., նշվ. հոդվ., էջ 63-66:

են անուն խոսքի մասերին: Այսպես՝ «Եկվորների աշխատավարձը *հայաստանյան մասնագետների* աշխատավարձից մի քանի անգամ ավելի է, մինչդեռ աշխատանքի ամբողջ ծանրությունը կրում են **մերոնք** (=ընկերության հայաստանյան մասնագետները)»:

Այսպիսով՝ **մերոնք** և **ծերոնք** (ինչպես նաև **խմոնք**, **քոնոնք**) բառերը ունեն դերանուններին բնորոշ հատկանիշներ, հետևաբար կարող են իրենց տեղը ունենալ դերանուն խոսքի մասի մեջ: Ո՞րն է այդ տեղը, դերանունների ո՞ր տեսակի մեջ: Իրենց հատկանիշներով՝ դրանք գոյական դերանուններ են: Քերականություններում առավել ընդունված է դրանց եզակիի ձևերը կոչել **փոխանուն սեռականներ** (ինչպես՝ *խմը-խմինը, իմինները, իմիններից, իմիններով, իմիններում*; *քոնը-քոնինները, մերը-մերինները; ձերը-ձերինները, ձերինների* ևն): Հոգնակի 3-րդ դեմքի այս ձևերը, սակայն, ի տարբերություն եզակի ձևերի, արտահայտում են անձերի **հավաքական նշանակություն**. հարաբերակցվում են 1-ին և 2-րդ դեմքերին և մատնացույց են անում խոսողի կամ խոսակցի անունից հանդես եկող խումբ՝ բացառյալ խոսողը կամ խոսակիցը. **մերոնք**-ի մեջ բացառված է **ես**-ը, **ծերոնք**-ի մեջ՝ **դու**-ն (Սիրելի՛ս, **ծերոնք** արդեն գնացել են; **Մերոնք** իմ մասին մոռացել են): Հետևաբար ավելի ճիշտ կլինի դրանք կոչել **հավաքական նշանակությամբ փոխանուն գոյական դերանուններ**, ինչպես որ ունենք **-անք, -ենք, -ունք, -ոնք** վերջավորություններով հավաքական հոգնակիներ՝ *պապոնք, Գրիգորենք, Վեդունք, Վարդանանք* ևն: Այդ դերանունները, ինչպես նշված համարժեք գոյականները, ենթարկվում են **g** հոլովման (*մերոնք-մերոնց, մերոնցից, մերոնցով, մերոնցում* ևն): Ի դեպ, դրանք առավելապես **անձնանիշ** դերանուններ են (Շատ մարդ էր մասնակցում փառատոնին, թեև **ծերոնցից** շատերը չկային), սակայն կարող են հանդես գալ նաև որպես **իրանիշ** (Արկղերը մի՛ խառնեք իրար. **ծերոնք** առանձնացրե՛ք. **մերոնցում** այլ միրգ է լցված): Հազվադեպ գործածվում են նաև հոգնակի թվով (Օգտագործեք ձե՛ր ճամպրուկները. դրանք դատարկ են. **մերոնցներում** իրեր կան): Քննարկվող բոլոր այս ձևերը առավել բնորոշ են խոսակցական լեզվին:

Կամ՝ էական տարակարծություններ կան մի շարք բայերի կրկնասեռ լինելու կամ չլինելու վերաբերյալ: Բառարանիս հեղինակները առաջնորդվել են նորմատիվ քերականություններում ընդունված սկզբունքներով: Կրկնասեռության դրսևորումներ չեն համարվում՝

ա) Գործողության ներքին խնդրառությունը. չեզոք սեռի բայերը գործածվում են ներգործական սեռի նշանակությամբ. կոչվում է գործողության **ներքին խնդրառություն**. Խնդիրն արտահայտվում է բայի արմատական մասով՝ *Ծիծաղ ծիծաղել: Լաց լացել: Պարը պարել: Կոիվը կովել:*

բ) Չեզոք սեռի բայերի փոխաբերական գործածությունը, երբ դրանք առնում են ներգործական սեռի իմաստ՝ *Չանգը զրնգում է (=հաղորդում է) օրվա գույժը: Ոռնաց (=հայտնեց) իր քաղցը: Սայլը ճոնչում էր (=երգում էր) մի երգ: Բառաչում (=երգում է) է իր սերը: Հառաչում է (=պատմում է) մոռացված մի պատմություն:* Սրանցում ներգործական սեռի նշանակությունը ժամանակավոր է՝ պայմանավորված բառի փոխաբերական գործածությամբ:

գ) Համանուն բառերի սեռային տարբեր իմաստները: Օրինակ՝ **շրջել** «շրջագայել, ման գալ» և **շրջել** «շուռ տալ, փոխել, թերթել» բայերը տարբեր բառեր են՝ համանուններ. առաջինը չեզոք սեռի բայ է (**շրջել** քաղաքի փողոցներում), իսկ երկրորդը՝ ներգործական (**շրջել** պատմության էջը): Այս դեպքում խոսք չի կարող լինել կրկնասեռության մասին:

դ) Լծորդական տարբերություններով պայմանավորված սեռային տարբերությունները. **թվել**–«**Թվեց** իր համախոհներին» (նբ) և **թվալ**–«**Դա** ինձ երազ **թվաց**» (չբ); **Ծփել**–«Ձուն պետք է լավ **ծփել**» (նբ) և **ծփալ**–«**Ծփում է** Սևանը» (չբ): Սրանք բառարանային տարբեր միավորներ (հարանուններ) են և հետևաբար չեն կարող համարվել միևնույն բայի սեռային տարբերակներ՝ կրկնասեռ բայեր:

ե) Ներգործական սեռի բայերի՝ նախադասության մեջ ընդհանրական իմաստով (իբրև թե չեզոք սեռով) գործածությունները, երբ դրանց ուղիղ խնդիրը նախադասության մեջ արտահայտված չէ («Ես լավ եմ **սովորում**», «Հաճախակի եմ **կարդում**», «Երեք օր է՝ չի **տեսնում**», «Վարպետորեն է **նկարում**», «Արագ չի **կառուցում**»): Ընդգծված բայերը այսպիսի գործածություններում չեն դադարում ներգործական սեռի բայ լինելուց, չեն դառնում չեզոք: «Երբ ներգործական բայերը գործածվում են առանց օբյեկտի, իրենց ո՛չ բառային, ո՛չ էլ քերականական նշանակությունը չեն փոխում և, հետևաբար, չեն փոխում նաև իրենց սեռը... ցույց են տալիս գործողություն ընդհանրապես»⁸:

⁸ Ասատրյան Մ., Բայի սեռերը ժամանակակից հայերենում, Եր., 1959, էջ 119:

Մի շարք դեպքերում նաև փորձել ենք ճշգրտել բառի խոսքիմասային պատկանելության սահմանների հարցը՝ ելնելով մեր լեզվում կատարվող իմաստային-քերականական տեղաշարժերից: Այսպես: **Ավել** ածականի (տե՛ս ԱՀԲԲ) վերաբերյալ բառարանները ունեն նաև *մակբայ* և *կապ* նշումները («Որդին հազար վերստից **ավել** պիտի գնա; «Ոչինչ չեմ տեսնում այս ծխից **ավել**» (տե՛ս ԺՀԲԲ): Մինչդեռ մեր դիտարկումներով **ավել** բառին վերագրվող խոսքիմասային այս երկու հատկանիշները կարծես հնացած են և արդի գրական լեզվում փոխանցվում են **ավելի** բառին, որը երկարժեք խոսքի մաս է՝ մակբայ և կապ, ինչպես՝ «Դրանում **ավելի** կհամոզվեք, եթե տիրապետեք փաստերին» (մկբ.); «Երեկոյան նա **ավելի** հոգնեց և ստիպված դադարեցրեց աշխատանքը» (մկբ.); «Ձևավորվեց միջազգային շարժում, որի անդամ են 1200-ից **ավելի** կազմակերպություններ» (կապ); «Ձեռք բերված արդյունքները սպասածից **ավելի** են» (կապ); «Ձեզանից **ավելի** ոչ ոք այդ մասին չգիտի» (կապ): **Ավելի**-ին, ի տարբերություն իրեն հարաբերակից նաև այլ բառերի (**շատ, քիչ, նվազ, պակաս** ևն), ունի իմաստային վերացարկվածության ավելի բարձր աստիճան և ուստի բաղադրում է ածականի համեմատության աստիճան՝ *գեղեցիկ-ավելի գեղեցիկ, մեծ-ավելի մեծ* ևն:

2. ԲԱՌԱՐԱՆԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ

ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ԿԱՌՈՒՑՎԱԾՔԸ

Քերականական այս բառարանը **ձևակազմական-ձևաբանական** բառարան է. ներկայացնում է արդի արևելահայերենի բառային միավորի ձևաբանական նկարագրությունը: Բառաձևի **շարահյուսական հատկանիշները** տրվում են այն չափով միայն, որչափով առնչվում են ձևակազմությանը, ինչպես, օրինակ՝ խնդրառության և կրկնաստեղծության դեպքերում:

Բնականաբար չեն տրվում նաև բառի **բառային-բառական իմաստները**՝ բացառությամբ համանունների, խոսքիմասային տարարժեքության և իմաստային կրկնաստեղծության առանձին դեպքերի:

Բառարանում բառաձևի **նկարագրությունը** տրվում է **ամբողջությամբ**, այսինքն՝ նշվում են նրա ձևաբանական բոլոր հիմնական հատկանիշները՝ բացառությամբ հոդառության: Դա շատ կարևոր է և՛ զուտ գործնական-հաղորդակցական նշանակության տեսակետից, և՛ տեսական առումով: **Նախ**՝ կա-

րևոր է այն, որ սովորական ընթերցողը ձեռքի տակ ունենա մի բառացանկ, որով կարողանա իր համար ճշտել գրական կանոնական քերականական ձևերը՝ հոլովաձև, հոգնակիի կազմություն, խոնարհման կառույցներ ևն՝ ապահովելու համար իր գրագետ հաղորդակցումը միջավայրի հետ: **Երկրորդ՝** այսպես կոչված տեսական կարևորությունն այն է, որ բառարանը, լինելով այդպիսին, կունենա նաև զուտ բանասիրական նշանակություն. Մասնագետը հնարավորություն կունենա ակադեմիական մակարդակում օգտագործելու քերականական զարգացումների վերաբերյալ բառարանում արձանագրված նյութը:

Լեզվի քերականությունը **անընդհատ զարգացող համակարգ** է: Փոխվում են քերականական իմաստները, փոխվում են մանավանդ քերականական ձևերն ու կառույցները: Վերջին բացատրական և ուղղախոսական, այսպես կոչված, հիմնարար բառարանների ստեղծումից անցել է շուրջ կես դար: Այդ բառարաններում ամփոփված քերականական ցուցումները, որոնք իհարկե համապատասխանեցված են իրենց ժամանակի գրական լեզվի գործող կանոններին, այսօր երբեմն չեն համապատասխանում մեր գրական լեզվի զարգացումներին: Տեղաշարժեր են կատարվել գոյականի հոլովումների, հոգնակիակազմության մեջ, փոփոխություններ են արձանագրվում բայի խոնարհման հարացույցում, ակնհայտ տեղաշարժեր կան քերականական զուգաձևությունների նախընտրություններում ևն: Բառարանի հեղինակները այս և նման լեզվական փաստերը վերանայել, մշակել և համապատասխան ճշգրտումներով ներկայացրել են բառարանում:

Բառարանը արձանագրում է գրական **լեզվի տեղաշարժերը**. նշվում են թեքման այն ձևերը, որոնք գործող զուգաձևեր են: Ավելին, բառարանը ունի նորմավորող նշանակություն. մատնանշում է լեզվի զարգացման հնարավոր ուղիները: Այս իմաստով՝ բառարանը մի զգալի չափով ստանձնում է գրական հայերենի քերականությունը նորմավորողի պատասխանատու դերը: Նշված հանգամանքը մեր օրերում դառնում է երիցս կարևոր, քանի որ մենք վկան ու ժամանակակիցն ենք մի իրականության, որտեղ ըստ էության գործնականում շատ բան չի արվում ժամանակակից գրական հայերենի քերականությունը կանոնարկելու համար:

Քերականական բառարանի պարագային չափազանց բարդ ու դժվարին խնդիր է, այսպես կոչված, **պոստենցիալ քերականական ձևերի** արձանա-

գրումի հարցը: Լեզվում կան ձևեր, որոնք գործնականում գրեթե չեն հանդիպում կամ հանդիպում են խիստ հազվադեպ, սակայն անհրաժեշտության դեպքում կարող են ձևավորվել՝ համապատասխան լեզվի քերականական օրինաչափություններին: Այս կարգի դրսևորումների, այսպես կոչված, օրինականությունը հաճախ տարակարծությունների առիթ է տվել հայ քերականագիտության մեջ, ուստի փոքր-ինչ հանգամանորեն անդրադառնանք դրանցից մի քանիսին: Այսպես:

Հայերենի քերականություններում ավանդաբար նշվել է, որ՝

ա. *բացի շնչավոր գոյականներից՝ ներգոյական հոլովածն չունեն նաև՝* • վերացական գոյականները (սարսափ, մտահոգություն, ափսոսանք, հուշ, քեն, երկյուղ), • ժամանակ ցույց տվող որոշ բառեր՝ տարվա եղանակների, շաբաթվա օրերի, ամիսների և այլնի անվանումներ (գարուն, ծմեռ, երկուշաբթի, հունիս, առավոտ, ցերեկ), • **-ան** հոլովման պատկանող գոյականների մեծ մասը (գարգացում, հանդիպում, լեռ, դուռ, ձուկ, մուկ), • իբրև թե պարունակության իմաստ չունեցող մի շարք գոյականներ (գարի, սեղան, ակնոց, բռնակ, դանակ) ևն,

բ. *հարաբերական համարվող ածականները համեմատության աստիճաններ կազմել չեն կարող,*

գ. *կան գոյականների խմբեր, որոնք իբրև թե չունեն կամ չեն կարող կազմել հոգնակի թիվ, ինչպես՝* • **-ույթուն** ածանցով մի շարք գոյականներ, որոնք ունեն հավաքականության իմաստ՝ *ուսանողություն, հոգևորականություն, ազնվականություն* ևն, կամ անվանում են հատկանիշ՝ *հավատարմություն, վստահություն, խրոխտություն, չափավորություն, սրտացավություն* ևն, • **-եղեն** ածանցով գոյականները՝ *ամանեղեն, կանաչեղեն, ոսկեղեն, մորթեղեն, կաթնեղեն* ևն, • հասարակագիտական ուղղություն, գիտաճյուղ, հասարակարգի և այլնի ընդհանուր անվանում հանդիսացող գոյականներ՝ *լեզվաբանություն, իրավագիտություն, քարտեզագիտություն, ռեալիզմ, կապիտալիզմ* ևն, • ներքին զգացում արտահայտող մի շարք վերացական գոյականներ և առհասարակ այնպիսի երևույթների անուններ, որոնք չեն կարող թվարկվել, ինչպես՝ *գույթ, խանդ, ափսոսանք, զայրույթ, հավատ, ռիս, խիղճ, վախ, քեն, վազք, ուսում, սով* ևն:

Այդպիսի բառաձևերը բացառելը և դրանց գործածականության վերաբերյալ արգելքներ սահմանելը առնվազն գիտական չէ: Արդի գրական արևելահայերենի գործող կանոններով՝ այդ բառաձևերի գոյությունը միանգամայն օրինաչափական է: Այլ հարց է, որ դրանց կազմությունը կամ գործածությունը սովորական չէ կամ, ավելի ճիշտ, սպասված չէ: Սովորական չեն, օրինակ, *ափսոսանքում, վազքում, հունիսում, դռնում, երկուշաբթիում, աթոռում; հուշում, սերում, վախում; կաթնեղեններ, խանդեր, առավոտներ, վստահություններ, անզլերեններ; ամենաուսումնական, ամենահայկական* և նման ձևերը: Բայց այդ անսովորությունը կամ չսպասվածությունը պայմանավորված է ոչ թե բառաձևի քերականական հատկանիշներով, այլ սկզբնաձև բառի բառային-բառական նրբիմաստներով: Վերացական իմաստ ունենալը, պարունակության իմաստ չունենալը, գիտական ուղղություն ցույց տալը, հավաքականությունը ևն, քերականական «կատեգորիաներ» չեն: Այս երևույթը չունի, այսպես կոչված, քերականական պատճառաբանվածություն: Հետևապես քերականական բառարանում այդ բառաձևերը սկզբունքորեն չեն կարող համարվել մերժելի: Բացի այդ՝ հաղորդակցական տեսակետից շատ կարևոր է նաև մեկ այլ հանգամանք. մերժելով այդ ձևերը՝ մենք լեզուն զրկում ենք ճկունությունից, հնարավորություն չենք տալիս նրան դրսևորվելու իր ողջ հարստությամբ ու բազմազանությամբ: Լեզուն հաճախ կենդանանում և իր ազդեցությունը զորացնում է հենց այդպիսի յուրահատուկ գործածություններով: Քերականական որևէ կանոն, օրինակ, չի խանգարում գործածելու այսպիսի կազմություններ. «Սա *ամենահայկական, ամենագիտական, ամենալեզվաբանական* միջավայրն է, որտեղ կարող են քննարկվել մեզ հետաքրքրող հարցերը», «*Վստահություններդ* կորցրել եք», «Քո էդ *սրտացավությունները* դիր մի կողմ», «*Խեցեղեններն ու ոսկեղենները* առանձնացրեք իրարից», «Տարբեր են հայկական և ֆրանսիական *ռոմանտիզմները*», «*Առավոտները* անպայման մի բաժակ սուրճ եմ վայելում», «Բրիտանական և ամերիկյան *անզլերենները* ունեն որոշակի տարբերություններ»: Վերացական իմաստ ունեցող գոյականի հոգնակի թվի կիրառությամբ Չարենցի տողը դառնում է խորիմաստ ու ազդեցիկ. «**Կարողներիս** ծովի կղզիներում անցած. Դու իմ կղզին եղար միակ ոսկե»: Եվ վերջապես, այդ ձևերը կարող են գործածվել պարզապես տերմինային նշանակությամբ, օրինակ՝ **վախեր** ձևի գործածությունը մանկավարժական հոգեբանության մեջ՝ «Մանկական **վախերը** տարիքային յուրահատուկ **վախեր**

են...., 6-7 տ. - պատժելու վախ, մահվան վախ, կենդանիներից վախ և **վախեր՝** կապված բնական աղետների հետ» («Արևակ»)»⁹:

Այս տեսակետից կարելի է ասել, որ լեզվի օրինաչափություններով ձևավորված կազմությունների վերաբերյալ բառարանում սկզբունքորեն չեն կարող սահմանվել, այսպես կոչված, քերականական արգելանքներ: Բառարանում, օրինակ, որոշ գոյականների ներգոյականի և հոգնակիի ձևեր չեն նշվում, հարաբերական համարվող ածականների համար սովորաբար չեն նշվում համեմատության աստիճաններ, բայց դա չի նշանակում, որ սկզբունքորեն մերժվում են այդ կազմությունների գոյությունը և դրանց՝ այս կամ այն չափով, այս կամ այն նպատակներով (ոճական, գործառական կամ այլ) գործածության իրավունքը:

Բառարանը ունի **ուղղորդող նշանակություն**. ոչ միայն արձանագրում է գոյություն ունեցող լեզվական վիճակը, այլև մատնանշում է զարգացման միտումները: Այսպես, օրինակ՝ հայտնի է, որ ձևակազմական հիմքերում (հոլովական ձևերի և հոգնակիի կազմություններում) արդի հայերենում և առհասարակ լեզուներում ակհայտ միտում է նկատվում անհնչյունափոխ հիմքով բառաձևերի ակտիվացման: Այդ իսկ պատճառով բառարանի հեղինակները միտումով չեն խուսափել որպես բառաձևային տարբերակներ նշելու նաև անհնչյունափոխ հիմքով այն տարբերակները, որոնց գործածականությունը առայժմ էապես կամ մասամբ զիջում է հնչյունափոխված հիմքով կամ հերթագայությամբ կազմվող տարբերակներին: Այսպես՝ **թումբ-թմբեր/թումբեր, թմբի/թումբի, ծուխ-ծխեր/ծուխեր, ծխի/ծուխի, ծաղկեփունջ-ծաղկեփնջեր/ծաղկեփունջեր, սունկ-սնկեր/սունկեր, խուց-խցեր/խուցեր, բու-բվեր/ բուեր, արծիվ-արծվի/արծիվի, կամուրջ-կամրջի/կամուրջի, կամրջից/կամուրջից, կորուստ-կորստի/կորուստի, կռիվ-կռվի/կռիվի; լուցկի-լուցկու/լուցկիի, թթենի-թթենու/թթենիի, դեղձենի-դեղձենու/դեղձենիի, բանալի-բանաու/բանալիի, բանալուց/բանալիից, նոճի-նոճու/նոճիի, նոճուց/նոճիից, շաշկի-շաշկու/շաշկիի, շաշկուց/շաշկիից, նարդի-նարդու/նարդիի, նարդուց/նարդիից, բարդի-բարդու/բարդիի, մեղու-մեղվից/մեղուից, մեջ-միջի/մեջի, միջով/մեջով, շարժում-շարժան/շարժումի, հարցում-հարցման/հարցումի, Սարգիս-Սարգսի/Սարգիսի, Սարգից/Սարգիսից** ևն:

⁹ https://hy.wikipedia.org/wiki/%D5%8F%D5%A1%D6%80%D5%AB%D6%84%D5%A1%D5%B5-%D5%AB%D5%B6_%D5%BE%D5%A1%D5%AD%D5%A5%D6%80

Նմանատիպ բառարաններում բառաձևին հատուկ **ընդհանրական հատկանիշները**, օրինակ՝ գոյականի հոլովական հարացույցը, հոգնակի թվի հոլովումը, անորոշ դերբայի հոլովական ձևերը, բայի խոնարհման հարացույցը, սովորաբար տրվում են **տիպար օրինակներով**՝ բառարանի ներածական մասում: Բացատրվում են խորհրդանիշներն ու պայմանական նշանները: Ծավալուն տպագիր բառարանների դեպքում դա միակ ընդունելի տարբերակն է: Այդպիսին է պատկերը, օրինակ, ռուսերենի ամենահայտնի քերականական բառարաններից մեկում. բառարանի ներածական մասում տասնյակ էջերով բացատրվում են գործածված «սիմվոլներն» ու բառարանից օգտվելու կանոնները¹⁰: Այս դեպքում դժվարությունն այն է, որ օգտագործողը ստիպված պիտի լինի յուրացնելու տասնյակ պայմանական նշաններ: Իսկ դա բառարանը գործնականում դարձնում է դժվարօգտագործելի: Բայց բառարանի այս տեսակը ունի մի շատ կարևոր առավելություն. հոլովման ու խոնարհման տիպար հարացույցների շնորհիվ ընթերցողը հնարավորություն է ունենում համակարգված պատկերացում կազմելու բառախմբերի ընդհանուր քերականական հատկանիշների մասին, հասկանալու, օրինակ, թե ինչ ընդհանուր գծեր ունեն գոյական համարվող բառերը, կամ ինչպիսին է, օրինակ, այս կամ այն լծորդության բայերի խոնարհման տիպական հարացույցը: Դա ոչ միայն սովորական ընթերցողին վարժեցնում է իր մայրենի լեզվի քերականությանը, այլև մասնագետին մատուցում է գիտականորեն բավարար չափով մշակված ու համակարգված փաստական նյութ: Դա էապես բարձրացնում է բառարանի գիտական արժեքը:

Մեկ այլ մոտեցմամբ՝ հենց բառահոդվածում ներկայացվում է յուրաքանչյուր թեքվող բառային միավորի ամբողջ հարացույցը: Կիրառական տեսակետից շատ ավելի արդյունավետ է այս երկրորդ տարբերակը, մանավանդ եթե բառարանի տեսակը ընձեռում է այդ հնարավորությունը. բառարանի էլեկտրոնային տարբերակի դեպքում այս առումով որևէ դժվարություն չի ստեղծվում (այն չունի ծավալային սահմանափակություն), մինչդեռ տպագիր գրքային տարբերակի դեպքում, հասկանալի է, լեզվական նյութը զբաղեցնում է ահռելի ծավալ՝ հազարավոր էջեր: Մենք ընտրել ենք, այսպես կոչված, միջին տարբերակը. տիպար օրինակներով ներկայացվում է միայն կանոնավոր բայերի խոնարհման հարացույցը՝ ըստ բայակազմական կաղապարների, մյուս ընդհանրական հատկանիշները (գոյականի հոլովումը, թվակազմու-

¹⁰ Տե՛ս **Зализняк А.**, Грамматический словарь русского языка, М., 2004:

թյունը, ածականի համեմատության աստիճանները ևն) տրվում են բառահոդվածում: Առանձին բառաձևերի վերաբերյալ բառարանում գործածված են խորհրդանիշներ:

Բառարանի **ուսումնական** անվանումը բնավ չի նշանակում, թե դրանում նյութի մատուցումը խորությամբ զիջում է ոչ ուսումնական բառարաններին կամ ունի պակաս գիտականություն: Ուսումնական բառարանը պարզապես ընդգրկում է սահմանափակ քանակով բառեր: Բայց միևնույն ժամանակ այդ բառերը սովորաբար ընտրվում են տվյալ լեզվի առավել գործածական բառաշերտից, ինչպես և մեր բառարանի պարագայում է: Դա իր հերթին ենթադրում է նյութի մատուցման որոշ յուրահատկություններ, որոնցից մեկն էլ, օրինակ, բառաձևի նկարագրության՝ վերը նշված տարբերակի նախընտրությունն է, այն է՝ բառահոդվածներում ներկայացված են թեքվող գրեթե բոլոր միավորների հարացույցները:

Բառարանը ունի առանձին հավելված՝ նվիրված **հատուկ անուններին**: Հայերենում մի շարք տեղանունների և անձնանունների հոլովաձևերի կազմությունը ունի որոշակի դժվարություններ: Ավելին՝ գործածական հաճախակա-նությամբ պայմանավորված՝ այդ անունների ձևակազմության սկզբունքները հաճախ են ենթարկվում փոփոխությունների: Բերենք ընդամենը մեկ օրինակ. **Գյումրի** և **Լոռի** հատուկ անունների վերաբերյալ տերմինաբանական կոմիտեի հայտնի որոշումը գրական լեզվում գործածական միակ տարբերակ սահմանեց դրանց –**ու** հոլովմամբ ձևերը՝ **Գյումրու, -ուց, -ով, -ում; Լոռու, -ուց, -ով, -ում**¹¹: Մինչդեռ պարզ վիճակագրությունը և կենդանի լեզվագործածության օրինակները վկայում են, որ բացի **Լոռու** և **Լոռուց** ձևերից՝ առավել գործածական են այդ երկու անվանումների հոլովական մյուս ձևերը՝ զուգաձևերը, որոնք կազմվում են այդ բառերի ուղիղ ձևերով՝ **Գյումրի՝ -ի, -ից, -ով, -ում; Լոռի՝ -ով, -ում**:

Հավելվածում տրվում են միայն այն հատուկ անունները, որոնք ունեն ձևակազմության դժվարություններ և կամ զուգաձևեր, օրինակ՝ **Լոռի, Էրեբունի, Բջնի, Փարպի, Վեդի, Գյումրի, Շուշի; Գորկի, Գորի, Նազասակի; Նազովրեցի, Արգիշտի, Րաֆֆի, Աղասի, Պազանիսի, Խոմեյնի, Նավալնի, Ջելենսկի** ևն:

¹¹ Տե՛ս «Տերմինաբանական և ուղղագրական տեղեկատու», Եր., 2006, էջ 229, 280:

Բառարանը, բնականաբար, պահպանում է քերականական բառարաններում ընդունված սկզբունքը. **անկանոնությունները** (հոգնակիի անկանոն կազմություն, անկանոն հոլովումներ, դերանվանական հոլովում, խոնարհման անկանոն ձևեր ևն) տրվում են բառահոդվածում, որովհետև օգտատերը միայն այդ կերպ կարող է ծանոթանալ անկանոնության բոլոր դրսևորումներին:

Բառարանը մասամբ ունի նաև **ոճաբանական արժեք**, քանի որ բառաձևերի դիմաց ըստ անհրաժեշտության կատարվում են ոճական նշումներ՝ *հնացած, խոսակցական, հազվադեպ, անհանձնարարելի* ևն:

Օրինակները հիմնականում ինքնաստեղծ են՝ քաղված կենդանի խոսքից: Երբեմն վերցված են հեղինակային խոսքից՝ անփոփոխ կամ մասնակի փոփոխությամբ. հեղինակի անունը չի նշվում:

3. ԲԱՌԱՁԵՎԵՐԻ ՔԵՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ընդհանուր նկարագրություն

1. Բոլոր գլխաբառերի համար նշվում է դրանց խոսքիմասային պատկանելությունը, այսպես՝ **գոյ.** - գոյական, **ած.** - ածական, **թվ.** - թվական, **դեր.** - դերանուն, **բայ** - բայ, **մկբ.** - մակբայ, **կապ** - կապ, **շղկ.** - շաղկապ, **վրբ.** - վերաբերական, **ձյնրկ.** - ձայնարկություն:

2. **Բառարանում հիմնականում չեն տրվում՝**

ա) **հնացած և գործածությունից դուրս եկած և կամ սխալ կազմությունները**, օրինակ՝

- արգելական հրամայականի՝ անորոշի հիմքով ձևերը՝ *մի՛ կարդար, մի՛ կարդաք; մի՛ մոտենար, մոտենաք; մի՛ մոտեցնիր, մի՛ մոտեցնեք; մի՛ բարձրանար, մի՛ բարձրանաք; մի՛ ելնիր, մի՛ ելնեք; մի՛ թողնիր, մի՛ թողնեք; մի՛ հագնիր, մի՛ կորչի՛ր, մի՛ փախչիր* ևն,
- հոգնակիի կազմության, հոլովման և խոնարհման ընդգծված խոսակցական կամ բարբառային երանգ ունեցող կազմությունները՝ *գյուղացիք, երևանցիք; պապոնք, փափոնք, Բադունք, Մեժունք; իմոնք, քոնոնք; ճղներ, շրթներ, ծառներ; բեռ-բեռնից, բեռնով, լեռ-լեռնից, լեռնով, կաշի-*

կաշու, կաշուց, աներ-անոր/աների, սկեսուր-սկեսոր/կեսոր, աղջիկ-աղջիկի, դուստր-դստրի/դստերի, պապի-պապու, տատի-տատու; գրի'-մի' գրի, երգի'-մի' երգի, մի'ք խոսի, մի'ք գնա; բացեցե՛ք, ասեցե՛ք, բերեցե՛ք; լալու եմ-լալու ես-լալու է, (չ)լամ, (չ)լանք, (չ)պիտի լամ, կլամ-կլաս-կլա, չեմ լա-չես լա-չի լա, չէի լա; կեցա-կեցար-կեցավ, կենամ, կենանք, կկենամ են,

- **ե** լծորդության պարզ և **-ան-** սոսկածանց ունեցող բայերի պատճառական սկզբնածևային խոսակցական տարբերակները՝ *հիշել – հիշացնել* (փոխ.՝ *հիշեցնել*), *երգել – երգացնել* (փոխ.՝ *երգեցնել*), *ծաղկել – ծաղկացնել* (փոխ.՝ *ծաղկեցնել*), *խոսել – խոսացնել* (փոխ.՝ *խոսեցնել*), *մգանալ – մգեցնել* (փոխ.՝ *մգացնել*), *հնանալ – հնեցնել* (փոխ.՝ *հնացնել*) են,

բ) **հարադրությունները**, այդ թվում՝ **տալ** բայի հարադրությամբ պատճառական կազմությունները, քանի որ դրանք հիմնականում բնութագրվում են թեքվող բաղադրիչ(ներ)ի քերականական փոփոխություններով՝ *ասել-խոսել—ասացինք-խոսեցինք*, *բերել տալ—բերել տվեցի, տուն-թանգարան—տուն թանգարանի*; *սար ու ձոր—սար ու ձորի, հայր ու որդի—հոր ու որդու, մեր ու մանուկ—մոր ու մանկան, տատ ու պապ—տատ ու պապի*; *միտք տալ—միտք տվեցի, խոսք տալ—խոսք ենք տալու, հույս ունենալ—հույս ունեցանք, մեջ բերել—մեջ են բերում, ելնել-գնալ—ելանք-գնացինք*, ինչպես նաև՝ *խումբ-խումբ, փունջ-փունջ, տուն-տուն, տուն առ տուն, ժամանակ առ ժամանակ* են,

գ) **բառաքերականական համանունությունը**. **ջնջում** (գոյ.՝ ջնջելը, ջնջվածք) և **ջնջում** (ջնջել-ի անկատար դերբ.), **գումարում** (գոյ.՝ գումարելը) և **գումարում** (գումարել-ի անկատար), **անցավ** (ած.՝ առանց ցավի) և **անցավ** (անցնել-ի անցյալ կատարյալ), **թող** (կամային վրբ.) և **թող** (թողնել-ի հրմ.) են. նշվելու է դերբայական ձևերի տարարժեքությունը՝ **նշանած** (գոյ.) և **նշանած** (նշանել-ի հրկտ. դերբայ), **ուտելիք** (գոյ.) և **ուտելիք** (ուտել-ի ապառնի) են:

3. Բառահոդվածը չճանրաբեռնելու համար վերջավորություններից և բառերի վերջնաբաղադրիչներից առաջ գծիկ չի դրվում, ինչպես՝

ՇՈՂԵՆԱՎ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

4. Խոսքիմասային տարարժեքությունը տրվում է միևնույն գլխաբառի բառահոդվածում՝ առանձին համարակալումով (արաբական թվերով) և օրի-

նակներով, որոնք ըստ անհրաժեշտության տրվում են բառակապակցությանը կամ նախադասություններով, այսպես՝

ՄԵՆԱԿ

1. **որ./հրբ. ած.** (*Դժվար է կյանքը մենակ մարդու համար*):
  2. **ձևի մկբ.** (*Երկար տարիներ որդին մենակ էր ապրել արտասահմանում*):
  3. **սհմնփկ. վրբ.** (*Բոլորին համոզեցին, մենակ Հակոբը չհամաձայնեց*):
  4. **հմդս. շղկ.*** (*Ինչ ուզում ես, արա, մենակ հաղթիր*):
5. Ներխոսքիմասային տարակարգությունը տրվում է հոմեական թվանշաններով. բերվում են համապատասխան օրինակներ, այսպես՝

ԱՅ

1. **ցուց. վրբ.** (*Այ սա եմ ուզում*):
2. **Ի. զգցկ. ձյնրկ.** (— *Ա՛յ, արամս ցավում է, — այտը բռնած՝ հառաչեց նա*):
- II. **կչկ. ձյնրկ.** (— *Ա՛յ մարդ, ի՞նչ է պատահել, — հարցրեց կինը*):

ԲԵՐՆԵԲԵՐԱՆ

- I. **ձևի մկբ.** (*Լուրը բերնեբերան տարածվեց ամբողջ գյուղով*):
  - II. **չափի մկբ.** (*Տակառը բերնեբերան լցված էր ջրով*):
6. Համանուն բառերը տրվում են առանձին բառահոդվածներով՝ բառական իմաստի համապատասխան բացատրություններով, ինչպես՝
- ՇՈՂԱԿՆ՝** (*աղամանդ*), **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (*Մարտնու վրա փայլփլում էր մի մեծ շողակն*):**
- ՇՈՂԱԿՆ՝** (*փայլող աչքերով*), **հրբ. ած.** (*Ներս մտավ մի շողակն գեղեցկուհի*):
7. Գործածական որոշ օտար բառերի կամ նորագույն փոխառությունների նկարագրությունը տրվում է, եթե դրանք քերականական արտահայտության այս կամ այն ձևում կազմության դժվարություն ունեն կամ սխալկազմությամբ տարածվելու միտում են դրսևորում, ինչպես՝
- ԲՐԵՆԴ, գոյ., ներ/եր՞, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում**:
8. Խոսակցական լեզվից գրականին անցնող/անցած տարբերակային ձևերը տրվում են ~ նշանով, ինչպես՝ ~**ՍԱՌԵԼ**:
9. Խնդրառությունից տրվում են միայն բայական և կապական խնդրառությունները, քանի որ դժվարություններ ծագում են հիմնականում այդ խոս-

քի մասերի խնդրառական կառույցներում: Կապերով ձևավորվող խնդիրները չեն ներկայացվում (բացառությամբ *կողմից* կապով ձևավորվող ներգործող անուղղակի խնդրի՝ *Հարցը լուծվեց ղեկավարի կողմից*): Խնդրառությամբ կապակցվող պարագաները չեն տրվում:

10. **Տե՛ս** նշումը տրվում է այն դեպքերում, երբ բառի կամ բառաձևի գործածությունը արդի հայերենում նպատակահարմար չի համարվում. հղում է արվում գրական կանոնական ձևին, այսպես՝

ՓԱԽՆԵԼ*, տե՛ս **ՓԱԽՉԵԼ**:

11. Զուգաձևերը տրվում են // նշանով (գրե՛ք//գրեցե՛ք, տվեցի//տվի, արի՛//ե՛կ, մի՛ բաց//մի՛ բացիր), հոմանիշ քերականական մասնիկները՝ / նշանով (թյամբ/ով; պիտի/պետք է գնա, չպիտի/չպետք է գնա; գրդ.՝ **ամենա- / ամենից/- (ա)գույն**). զուգաձևերից առաջինը սովորաբար նախընտրելի, հանձնարարելի և կամ ավելի գործածական տարբերակն է, ինչպես՝

ԿԱՇԻ, գոյ., ներ, շվի/ի*, բաց.՝ **շվից/ից***, գործ.՝ **շվով/ով**, ներգ.՝ **շվում/ում**:
ԱՆՁ, գոյ., ինք/եր, ի (*հոգն.՝ անց/երի*), բաց.՝ **ից** (*հոգն.՝ անցից/երից*),
 գործ.՝ **ով** (*հոգն.՝ անցով/երով*):

Նմանապես՝ խոսքիմասային տարարժեքությունը նշելիս նշումի հաջորդականությունը պայմանավորել ենք ոչ թե խոսքի մասերի փոխանցման հաջորդականությամբ (ինչպես ասենք՝ ածական (դպրոցական) > գոյական (դպրոցական), այլ դրանց գործածության հաճախականությամբ: Այսպես՝ **կատարողական** բառը սկզբնապես ունեցել է ածականական նշանակություն («Կատարելուն վերաբերող, որևէ բան կատարելու ընթացքը՝ վիճակը ցույց տվող»), հետագայում նշանակել է «Որևէ բան կատարելու վիճակը՝ ընթացքը ներկայացնող տվյալների ամբողջությունը՝ հաշվետվությունը», այսինքն՝ ձեռք է բերել նաև գոյականի խոսքիմասային հատկանիշներ, և այսօր առավելապես գործածվում է այդ նշանակությամբ: Ուստի բառարանում նշվում է նրա նախ գոյական խոսքի մաս լինելը և ապա՝ ածական: Նմանապես՝

ՄԱՀԿԱՆԱՑՈՒ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Նա սովորական մահկանացու է):
2. հրբ. ած. (Մենք բոլորս մահկանացու արարածներ ենք):

ՄԱՀԱՊԱՐՏ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով** (Հաղթանակը նվաճեցին **մահապարտները**):

2. հրբ. ած. (**Մահապարտ** զինվորների առջև գլուխ պիտի խոնարհել):

4. ՆԵՐԻՆՈՍՔԻՄԱՍԱՅԻՆ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

ԳՈՅԱԿԱՆ ԱՆՈՒՆ

1. Բոլոր գոյականների մոտ տրվում է հոգնակիի ձևը, եզակի սեռական-տրականի հոլովածևը, հոլովական ամբողջ հարացույցը, այսպես՝

ՕՐ, գոյ., եր, օրվա/օրի, բաց.' **օրվանից/օրից**, գործ.' **օրով**, ներգ.' **օրում**:

Ծանոթություն: Ժամանականիշ բառերի հոլովական ձևերի հիմքակազմության մեջ հանդես եկող **ն**-ն (վաղը-վաղվա-վաղվա-**ն**-ից) տակավին գրաբարում գործածվող և միջին հայերենում լայն տարածում գտած **-ուան** (-վան) հոլովման վերջամասնիկն է: Գրաբարում հազվադեպ է հանդիպում, ինչպես՝ **մահուան – ի մահուանէ – մահուամբ** (նան՝ *մահու, մահուց*): Արևմտահայերենում մեծ թվով ժամանականիշ բառեր (ամիս, այսօր, առաջ, ժամանակ, ատեն, կէսօր, տարի, ցերեկ, օր ևն) ենթարկվում են **-ուան** (-վան) հոլովման, մանավանդ երբ հանդես են գալիս սեռական-հատկացուցիչի պաշտոնում՝ *ամսուան վերջը, այսօրուան դէպքերը, վաղուան գործը, Ջարտուան հակիթները* ևն (բայց՝ *նոյն ժամուն, օրուայ մէջ/օրուան մէջ, շաբթու կէսին*): Արևելահայերենում այդ **ն** մասնիկի անկումը գրական լեզվի ձևավորման ավելի վաղ շրջանի արտահայտություն է: Ժամանակակից հայերենի հոլովակազմական հիմքերում այն պարզապես վերականգնվում է:

Համապատասխան բառահոդվածներում հղում է արվում այս բացատրությանը:

2. **Սեռական**-ը և **տրական**-ը առանձին գործածում ենք՝ անվանելու համար սեռական-տրականի տարբերակները ութ դերանունների (ես-**իմ-ինձ**, դու-**քո-քեզ**, մենք-**մեր-մեզ**, դուք-**ձեր-ձեզ**, ինքը-**իր-իրեն**, սա-**սրա-սրան**, դա-**դրա-դրան**, նա-**նրա-նրան**) հետ կապված գործածություններում, մասնավորապես՝ դրանց կապային խնդրառությունը նշելիս, ինչպես՝

Ի ՀԵՃՈՒԿՍ, իսկ. կապ, նխդ., խնդրո՞ւ՝ **սեռ.-տրկ.** (ի հեճուկս թշնամու), **տրկ.** (ի հեճուկս քեզ):

ՄԱՍԻՆ, իսկ. կապ, հտդ., խնդրո՞ւ՝ **սեռ.-տրկ.** (ընկերների մասին), **սեռ.** (մեր մասին):

3. Չեն ներկայացվում գոյականների իմաստային-քերականական խմբերի անվանումները (հատուկ և հասարակ, վերացական և թանձրացական, շնչավոր և անշունչ), քանի որ դրանք ընդգծված քերականական հատկանիշներով գրեթե չեն առանձնանում. եղած մասնական հատկանիշները (ներգոյական հոլովի և հոգնակի թվի չգոյություն կամ չգործածություն, խնդրառական յուրահատկություններ ևն) տրվում են համապատասխան բառահոդվածներում:

4. Հոգնակի թվի հոլովումը չի նշվում, քանի որ գոյականների գերակշիռ մասը հոգնակի թվում ենթարկվում է ընդհանրական **ի** հոլովման (**ԸՆԿԵՐ, ներ** (ընկերներ), **ընկերների, բաց.՝ ընկերներից, գործ.՝ ընկերներով; ԴՈՒՌ, ներ** (դռներ) **դռների; ՁՄԵՌ, ներ** (ծմեռներ), **ծմեռների**): Քերականական այս իրողությունից շեղումները նշվում են համապատասխան բառահոդվածներում, այսպես՝

ԿԻՆ, գոյ., կանայք, կնոջ, բաց.՝ կնոջից, գործ.՝ կնոջով, հոգն.՝ ց հոլ.՝ **կանանց, բաց.՝ կանանցից, գործ.՝ կանանցով:**

Եզակի ներգոյական հոլովածևը սովորաբար չի տրվում բոլոր այն բառերի դեպքում, որոնք այդ հոլովածևը չունեն, կամ հոլովածևը գործածական չէ.

- անձնանիշ գոյականներ՝ *Վահան, Պեպրոս, նախարար, նկարիչ, հանդիսատես,*
- շնչավոր առարկա անվանող գոյականներ՝ *ծուկ, էակ, մանրէ, անձրևորդ, ագռավ,*
- **-ություն**-ով վերացական գոյականներ՝ *պարտավորություն, պարտություն, հմտություն, հարություն, թուլություն, ընդունելություն,*
- **-ում** վերջնամասնիկով գոյականներ՝ *գործուղում, ընթերցում, երդում, գնում, որոնում, առաքում, հակում, մասնագիտացում, կազմավորում, մտորում,*
- **-եղեն** ածանց ունեցող գոյականներ՝ *կանաչեղեն, խեցեղեն, ոսկեղեն, խմորեղեն,*

- այսպես կոչված՝ պարունակության իմաստ չունեցող գոյականներ՝ *բանալի, զուգահեռ, լրատու, ծիլ, ծղոտ, ծամկալ, ծաղիկ, ծակոտի, ծվեն, ծունկ, կուռ, կնճիռ, հարյուրանոց, հանդերձ, մակարոն* ևն:

Սրանով հանդերձ, սակայն, ինչպես արդեն ասվել է, գործնականում մենք սկզբունքորեն չենք բացառում նույն այս գոյականների՝ **-ում**-ով ներգոյականների կազմությունը և գործածությունը:

Գոյականի հոգնակի ներգոյականը գործածական լինելու դեպքում հոլովածնը նշվում է, այսպես՝

ՇԱՀԱՐԿՈՒՄ, գոյ., ներ, կման/ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով/կմամբ, հոգն. ներգ.՝ ներում:**

5. Միավանկ և ձայնավոր սկզբնավանկով երկվանկ գոյականների՝ հնչյունափոխված հիմքով հոգնակին կամ հոլովածնը նշելիս բառը երբեմն, ըստ անհրաժեշտության, տրվում է ամբողջությամբ, այսպես՝

ՋՈՒՐ, գոյ., ջրեր, ջրի, բաց.՝ ջրից, գործ.՝ ջրով, ներգ.՝ ջրում:

ԱԾՈՒԽ, գոյ., ներ, ածխի/ի, բաց.՝ **ածխից/ից, գործ.՝ ածխով/ով, ներգ.՝ ածխում/ում:**

6. Որոշիչ հոդերը չեն նշվում, քանի որ ձայնավորահանգ բառերը միշտ ստանում են **ն**, իսկ բաղաձայնահանգ բառերը՝ **ը/ն** հոդերը:

7. Քանի որ գործնականում հոգնակի թվի կազմությունը ժամանակակից հայերենում որոշակի դժվարություններ ունի, ուստի ավելորդ չենք համարում դրա վերաբերյալ ստորև տալ որոշ բացատրություններ, որոնք հիմնականում արձանագրված են համապատասխան բառահոգվածներում:

Միավանկ (ինչպես նաև գաղտնավանկով վերջացող երկվանկ) վերջնաբաղադրիչով բազմավանկ (բարդ, ածանցավոր կամ բարդ ածանցավոր) գոյականների մի մասի հոգնակին կազմվում է **-եր** վերջավորությամբ՝ *ծնագրեր, իրիկնապահեր, դեղատններ, դասագրքեր, գաղթավայրեր, գիսաստղեր, այգուկներ, բուժքույրեր, ծակուծուկեր*: Դրանք այն բառերն են, որոնցում այդ վերջնաբաղադրիչը՝ որպես գոյական, պահպանում է իր բուն իմաստը, իր նախորդ բաղադրիչին համադաս է (*սարուծորեր, հարցուփործեր, չեմուչումեր, ասյուպասպեր, թերուղեմեր, նազուկուզեր*) կամ նրա լրացյալն է և նրա հետ միասին ցույց է տալիս այդ բուն իմաստի տարատեսակը՝

գիր – ձեռագիր, հեռագիր, լրագիր, ծրագիր, խորագիր, սևագիր, ճակատագիր, **պահ** – իրիկնապահ, **ցույց** – նստացույց, զորացույց, **շերտ** – հանքաշերտ, ենթաշերտ են:

Սա նշանակում է, որ **ձեռագիր**-ը, **հեռագիր**-ը, **ծրագիր**-ը գրի տեսակներ են, **առանձնատուն**-ը, **թոնրատուն**-ը, **իջևանատուն**-ը տան տեսակներ են, **միջակետ**-ը, **ծայրակետ**-ը, **ստորակետ**-ը կետի տեսակներ են են: Այլ դեպքերում միավանկ վերջնաբաղադրիչով բառն ստանում է **-ներ** վերջավորությունը, ընդ որում՝ այդ վերջնաբաղադրիչը չի ենթարկվում հնչյունափոխության՝ *ակնարկագիր-ներ, կենսագիր-ներ, վիպագիր-ներ, բառարանագիր-ներ, հերթապահ-ներ, հաշվապահ-ներ, մեծատուն-ներ, վաչկատուն-ներ, ժամացույց-ներ, կողմնացույց-ներ* են: Պատճառն այն է, որ այս դեպքում բաղադրյալ բառը իր միավանկ վերջնաբաղադրիչի նշանակած երևույթի տարատեսակ ցույց չի տալիս, օրինակ՝ **վիպագիր** նշանակում է ոչ թե «վեպի գիր», այլ «վեպ գրող (անձ)», **հաշվապահ** նշանակում է ոչ թե «հաշվի պահ», այլ «հաշիվ պահող (անձ)», **մեծատուն** նշանակում է ոչ թե «մեծ տուն», այլ «մեծ տուն ունեցող, հարուստ (մարդ)» են: Այսինքն՝ այս դեպքերում միավանկ բառը բաղադրյալ բառի կազմում իր գոյականական բուն իմաստով չէ, որ հանդես է գալիս, այլ մի նոր, մեծ մասամբ՝ բայական, երբեմն էլ՝ փոխաբերական իմաստով:

Այնուամենայնիվ, կան միավանկ վերջնաբաղադրիչով բառեր, որոնք շեղվում են կանոնից (*սարահարթեր, մանրէներ, միրհավներ, ծովահեններ*) կամ ունեն երկձևություն՝ *երկրաշարժ-(ն)եր, կայագոր-(ն)եր, ծխամորճ-(ն)եր, աներձագ-(ն)եր, լեռնանցք-(ն)եր* են, ինչպես նաև **-պետ** կամ **-նիշ** գոյական վերջնաբաղադրիչով բառերը՝ *խմբապետ-(ն)եր, մարզպետ-(ն)եր, քաղաքապետ-(ն)եր, չափանիշ-(ն)եր, դրամանիշ-(ն)եր, նամականիշ-(ն)եր*:

-նիշ և **-պետ** վերջնաբաղադրիչով գոյականների հոգնակիակազմության վերաբերյալ կարևոր է իմանալ հետևյալը.

Երկձևություն չկա **-նիշ** վերջնաբաղադրիչով այն բառերի դեպքում, որոնք ածական են (*միանիշ, երկնիշ, բազմանիշ, փարանիշ*) կամ գոյական են դարձել փոխանվանական կիրառությունների հիման վրա (*հոմանիշ, համանիշ, նոյնանիշ, հականիշ, ժխտանիշ*), և դրանցում **-նիշ**-ը ունի բայական իմաստ: Դրանք պարտադիր ստանում են **-ներ** հոգնակերտ՝ *հոմանիշներ, հականիշներ* են: Մինչդեռ նիշի (նշանի) տարատեսակ ցույց տվող գոյական-

ները (*խորհրդանիշ, նամականիշ, վարկանիշ, հատկանիշ, հայրանիշ, աստղանիշ, դրոշմանիշ, փոստանիշ, ձայնանիշ, էջանիշ, ախտանիշ, պարբերանիշ, համարանիշ, գրանիշ, ջրանիշ, մրցանիշ, ցուցանիշ, չափանիշ, ուղենիշ, մականիշ*), կանոնի համաձայն, պետք է ստանան **-եր** հոգնակերտ (*խորհրդանիշեր, հատկանիշեր, հայրանիշեր, աստղանիշեր, համարանիշեր, մականիշեր, ուղենիշեր* ևն), սակայն սխալ ձևերի խիստ տարածվածության պատճառով թույլատրվում է զուգաձևություն՝ *խորհրդանիշեր//խորհրդանիշներ, համարանիշեր//համարանիշներ, ցուցանիշեր//ցուցանիշներ, չափանիշեր//չափանիշներ* ևն:

Ինչ վերաբերում է **-պետ** վերջնաբաղադրիչով գոյականներին, ապա դրանցում ըստ հոգնակիակազմության առանձնանում է երկու խումբ՝

Առաջին. եթե **-պետ** վերջնաբաղադրիչով գոյականներում պահպանվում է բաղադրիչի գոյականական իմաստը, ապա հոգնակին կազմվում է **-եր**-ով՝ *ալբենապետ-եր, գյուղապետ-եր, թաղապետ-եր, կայարանապետ-եր, համայնքապետ-եր, մարզպետ-եր, նահանգապետ-եր, նավապետ-եր, ոստիկանապետ-եր, պահակապետ-եր, վարչապետ-եր, քաղաքապետ-եր* ևն:

Սխալ կազմությունների տարածվածության պատճառով սրանց համար թույլատրվում են նաև **-ներ**-ով զուգաձևերը՝ *ալբենապետ-ներ, վարչապետ-ներ, քաղաքապետ-ներ, մարզպետ-ներ, պահակապետ-ներ, թաղապետ-ներ* ևն:

Երկրորդ. եթե **-պետ** վերջնաբաղադրիչը կորցնում է իր գոյականական նշանակությունը, իմաստով մի տեսակ ձուլվում է բառահիմքին, և առաջին պլան է մղվում բաղադրության ընդհանուր իմաստը, ապա հոգնակին կազմվում է **-ներ**-ով՝ *դահճապետ-ներ, բժշկապետ-ներ, բռնապետ-ներ, գնդապետ-ներ, հազարապետ-ներ, հայրապետ-ներ, ճարտարապետ-ներ, միապետ-ներ, մոզպետ-ներ, մարդպետ-ներ* (մարդ՝ իրանական *ցեղ + պետ*), *ներքինապետ-ներ, սենեկապետ-ներ, սեղանապետ-ներ, վարժապետ-ներ, ցեղապետ-ներ* ևն: (Չպետք է շփոթել *վարդապետ-ներ, նահապետ-ներ, վարպետ-ներ* բառերի հետ. սրանցում չկան գոյականական վերջնաբաղադրիչներ. **-ներ** են ստանում պարզապես բազմական կիներու բառառով):

Կան միավանկ վերջնաբաղադրիչով համանուններ, որոնցից մեկի հոգնակին կազմվում է **-եր**, մյուսինը՝ **-ներ** վերջավորությամբ՝ կախված իմաստից: Օրինակ՝ *մալբենագր-եր* «ձեռագիր մատյաններ, գրքեր» – *մալբենագիր-ներ* «մատյան գրող հեղինակներ» ևն:

Լինում են և հոգնակիի ձևերի՝ հիմքի տարբերության հետևանքով առաջացած հարանուններ, օրինակ՝ *մանրամասն-եր* «մանրամասնություններ» և *մանրամաս-եր* «մանրակներ, դետալներ»:

Հանձնարարելի չեն *դինոզավր-եր*, *նոութրուք-եր* տիպի կազմությունները, քանի որ փոխառությունները հայերենում ընկալվում են որպես պարզ բառեր և բաղադրիչների չեն բաժանվում: Որպես բազմավանկ գոյականներ՝ սրանք հոգնակին կազմում են **-ներ** վերջավորությամբ՝ *դինոզավր-ներ*, *իստրիոզավր-ներ*, *նոութրուք-ներ*, *կղմինդր-ներ*, *կադաստր-ներ*, *սմարթֆոն-ներ*:

ԲԱՅ

1. Բոլոր բայերի համար նշվում են սեռը, լծորդությունը, կանոնավոր/անկանոն լինելը, կազմությունը, խնդրառությունը, դերբայական ձևերը՝ դրական և ժխտական տարբերակներով, իսկ բառահոդվածի վերջում հղում է արվում խոնարհման տիպար օրինակին, այսպես՝

ՆՊԱՍՏԵԼ, չք, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (նպաստել *գործին*), **գործ.** (նպաստել *աշխատանքով*), ենթ.՝ **(ջ)նպաստող**, հմկտ.՝ **(ջ)նպաստելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)նպաստած**, անկտ.՝ **նպաստում**, վղկտ.՝ **նպաստել**, ապկտ.՝ **նպաստելու**, ժխտ.՝ **նպաստի**: (տե՛ս V՝)

2. Կանոնավոր բայերի խոնարհման հարացույցը բառահոդվածում չի նշվում. տիպար օրինակը տրված է առաջաբանից հետո՝ ստորև՝ ըստ բայականական կաղապարների. որպես օրինակ՝ բերվում են հարացույցի միայն առաջին դեմքի եզակի և հոգնակի ձևերը: Եղանակի անվանումից առաջ դրվում է **o** նշանը:

3. Կրավորական և բազմապատկական բայերի խոնարհման հարացույցներն առանձնաբար չեն տրվում, քանի որ դրանք գրեթե առանց բացառության¹² նույնանում են **ե** լծորդության աններածանց բայերի խոնարհման հարացույցներին:

4. Հարակատար և ենթակայական դերբայներից ծագած խոսքիմասային տարարժեքությամբ բառերը տրվում են հետևյալ կերպ. դերբայական ձևերի

¹² Բացառություն են միայն **-կլտ-** ներածանցով բազմապատկական մի քանի բայեր (բոցկլտալ, հեծկլտալ, կայծկլտալ), որոնք ունեն **ա** լծորդության աններածանց բայերի քերականական հատկանիշներ:

հարացույցում տվյալ դերբայի դիմաց բերվում է բայական իմաստով գործածության օրինակը, ապա առանձին բառահոդվածով և • նշանով տրվում է խոսքիմասային տարարժեքություն ունեցող բառը, այսպես՝

ՆԱՅԵԼ, չբ (հայացքը հատել իմաստով), **ե** լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (սարերին նայել), **գործ.** (հեռադիտակով նայել), **նբ** (կարդալ, դիտել, խնամել իմաստներով), խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ֆիլմ նայել), **սեռ.-տրկ.** (հիվանդանոցում նայել՝ խնամել **հորը**), **գործ.** (հեռուստացույցով նայել), ենթ.՝ **(չ)նայող**, հմկտ.՝ **(չ)նայելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նայած**, անկտ.՝ **նայում**, վղկտ.՝ **նայել**, ապկտ.՝ **նայելու**, ժխտ.՝ **նայի**: (տե՛ս V¹)

• **ՆԱՅԱԾ**

1. **կպկ. բառ, նխդ.,** խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (Բույսը պետք է ջրել՝ **նայած** եղանակային պայմաններին):
2. **ստրդ. շղկ.** (**Նայած** ինչպիսին կլինի եղանակը, արշավը կշարունակենք):

• **ՉՆԱՅԱԾ**

1. **կպկ. բառ, նխդ.,** խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (Չբոսնեցինք՝ **չնայած** մեր վաղ փրամադրությանը):
2. **ստրդ. շղկ.** (**Չնայած** հոգնել էր, բայց շարունակում էր աշխատել):

- **ՆԱՅԱԾ, ՆԱՅԵԼ**-ի հրկտ. դերբայ (Բո **նայած** կհնոնկարը ես չեմ դիտել):

Ինքնուրույն բառի վերածված հարակատար և ենթակայական դերբայները տրվում են առանձին բառահոդվածով՝ համապատասխան բայի բառահոդվածին հղումով՝ խոսքիմասային տարարժեքության նշանով, այսպես՝

ՆՇԱՆԱԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Նրա **նշանածը** շատ գեղեցիկ աղջիկ է):

- **ՆՇԱՆԱԾ, ՆՇԱՆԵԼ**-ի հրկտ. դերբայ (Տարածքը **նշանած** էր ցուցածողերով):

ՆՇԱՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (նշանել դստերը), **գործ.** (նշան դնել իմաստով) (ճամբարի դիրքը նշանել փշալարով) ենթ.՝ **(չ)նշանող**, հմկտ.՝ **(չ)նշանելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նշանած**, անկտ.՝ **նշանում**, վղկտ.՝ **նշանել**, ապկտ.՝ **նշանելու**, ժխտ.՝ **նշանի**: (տե՛ս V¹)

ՆՇԱՆՎԵԼ, ՆՇԱՆԵԼ-ի կրվ. (Հերթով մոտենում էր նրանց կողմից **նշանված** դռներին և բախում), **չեզ.** (Հարևանի աղջիկը վերջերս **էր նշանվել**): (տե՛ս V')

5. Դերբայական հարացույցում չի նշվում ապառնի երկրորդ (**-իք** մասնիկով) դերբայը (*գրելիք, տանելիք, բերելիք* ևն): Խոսքիմասային ակնհայտ տարարժեքության դեպքում դերբայական այդ ձևը տրվում է համապատասխան բառահոդվածում, այսպես՝

ԽԱՂԱԼ, չք (ժամանակ անցկացնել, զբաղվել, պարել, շարժվել իմաստներով) (*Քամին էր խաղում թփերում: Խաղում էր ծիու վրա*), **նք** (որևէ մարզածևով զբաղվել իմաստով), **ա** լծ., կանոն., պարզ՝ խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խաղալ *ֆուտբոլ*), **գործ.** (խաղալ *գնդակով*), ենթ.՝ **(չ)խաղացող**, հմկտ.՝ **(չ)խաղալիս**, ապառնի՝ (չ)խաղալիք. հրկտ.՝ **(չ)խաղացած**, անկտ.՝ **խաղում**, վղկտ.՝ **խաղացել**, ապկտ.՝ **խաղալու**, ժխտ.՝ **խաղա:** (տե՛ս V⁴)

ԽԱՂԱԼԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Երեխայի համար **խաղալիք** գնեց):

• **ԽԱՂԱԼԻՔ, ԽԱՂԱԼ**-ի ապառնի դերբայ (*Նրա խաղալիք դերը շափ դժվար էր*):

6. Դերբայական հարացույցում չի նշվում ապառնի երկրորդի՝ **-ի-ով** ձևը (*տանելի, սպասելի, նկատելի, գովելի, հանձնարարելի* ևն): Ժամանակակից հայերենում սրանք ըստ էության կորցրել են իրենց բայական նշանակությունը:

7. Անորոշ դերբայների հոլովումը չի նշվում, քանի որ բոլոր բայերի անորոշ դերբայները ենթարկվում են **ու** հոլովման՝ **ասել-ու, երգել-ու, գրվել-ու, թռչել-ու, բարձրանալ-ու** ևն:

8. Սեռերը նշելու համար համառոտագրված ճշգրիտ տարբերակը հետևյալն է՝ **ն.բ.** (ներգործական սեռի բայ), **կ.բ.** (կրավորական սեռի բայ), **չ.բ.** (չեզոք սեռի բայ), սակայն բառարաններում ավանդաբար գործածվել են **նք.** կամ **նք** տարբերակները: Մենք ավանդույթը չխախտելու և շարադրանքը նշուններով չձանրաբեռնելու համար նախընտրել ենք դրանցից մեկի կիրառությունը՝ առանց կետի՝ **նք/կբ/չբ** տարբերակը:

9. Կրկնասեռ բայերի դեպքում սեռային նշումից անմիջապես հետո տրվում է համապատասխան օրինակը, այսպես՝

ԱՊՐԵԼ, նբ (զգալ, վայելել իմաստներով), **ե լծ.**, պարզ, կանոն., խնդրո՜ւ ուղղ.-հայց. (Երազ **օրեր** ապրեց ծերունի բանաստեղծը), **չբ** (գոյություն ունենալ, բնակվել իմաստներով) (Թող **ապրեն** երկար ու երջանիկ), ենթ.՝ **(չ)ապրող**, հմկտ.՝ **(չ)ապրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ապրած**, անկտ.՝ **ապրում**, վղկտ.՝ **ապրել**, ապկտ.՝ **ապրելու**, ժխտ.՝ **ապրի**: (տե՛ս V¹)

10. Բազմիմաստ բայերի դեպքում, երբ տարբեր իմաստներով գործածվելիս խնդրառությունները տարբեր են, բերվում են կարճ բացատրություններ և համապատասխան օրինակներ, այսպես՝

ՆԵՂԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սուկած., խնդրո՜ւ **բաց.** (վիրավորվել, խոռվել) (նեղանալ **ընկերոջից**), ենթ.՝ **(չ)նեղացող**, հմկտ.՝ **(չ)նեղանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)նեղացած**, անկտ.՝ **նեղանում**, վղկտ.՝ **նեղացել**, ապկտ.՝ **նեղանալու**, ժխտ.՝ **նեղանա**: (տե՛ս V⁵)

ՆԵՂԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո՜ւ **ուղղ.-հայց.** (նեղ դարձնել) (նեղացնել **ճեղքը**), **սեռ.-տրկ.** (վիրավորել) (նեղացնել **մարդուն**), **գործ.** (գործիքով նեղացնել/խոսքով նեղացնել), ենթ.՝ **(չ)նեղացնող**, հմկտ.՝ **(չ)նեղացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նեղացրած**, անկտ.՝ **նեղացնում**, վղկտ.՝ **նեղացրել**, ապկտ.՝ **նեղացնելու**, ժխտ.՝ **նեղացնի**: (տե՛ս V³)

11. Անհրաժեշտ ենք համարում մի շարք բայերում հանդիպող **վ** մասնիկի վերաբերյալ որոշ բացատրություններ տալ: Այսպես. արդի արևելահայերենում կան բայեր, որոնք առանց **վ**-ի սկզբնաձևեր չունեն, օրինակ՝ *բնակվել, գունադրվել, զբաղվել, թաքնվել, խելագարվել, համարձակվել, հարձակվել, հնազանդվել, նմանվել, սիրահարվել, սխալվել, ուշաթափվել, փարվել, օգրվել* ևն: Որպես կրավորական սեռի ցուցիչ՝ **վ** ածանցը գրաբարի բայական համակարգում դեր չի ունեցել: Բայց որպես հայերենի լեզվական տարր՝ այն գալիս է հնից. սկզբնապես հանդես է եկել **-ուած** մասնիկ ունեցող բառերում (*դարձուած, հարուած, գործուած, սպառուած, սրեղծուած* ևն), որոնք գործածվել են գերազանցապես գոյականի, մասամբ՝ նաև ածականի նշանակությամբ: (Բայական **վ** ածանցը **-ուած** ձևից ծագած լինելու բացատրությունը տվել է դեռևս Ա. Այտընյանը): Այս **վ**-ն՝ որպես կրավորական մասնիկ, հատուկ զարգացում ունեցավ միջին հայերենում և փոխանցվեց աշխարհաբարին: Ուշ միջնադարում արդեն դուրս եկավ առանձին բառերի կազմից և որպես սեռի արտահայտիչ՝ լայն տարածում գտավ նոր գրական հայերենի

ամբողջ բայական համակարգում: Եվ արդյունքում ստացվեց այնպես, որ գրաբարի **ի** լծորդության հիմնականում չեզոք սեռի մի շարք բայեր **վ**-ի տարածման ուժեղ ազդեցությամբ կամ համաբանությամբ սկսեցին գործածվել **վ**-ով, ինչպես՝ *բնակիլ-բնակել-բնակվել, համարձակիլ-համարձակել-համարձակվել, խելագարիլ-խելագարել-խելագարվել, հիասթափիլ-հիասթափել-հիասթափվել, հարձակիլ-հարձակել-հարձակվել, փարիլ-փարել-փարվել* ևն: Այս զարգացումը տեղի ունեցավ գրական արևելահայերենում հավանաբար արևելահայ բարբառների ազդեցությամբ: Արևմտահայերենում այդ բայերը պահպանեցին **ի** լծորդությունը՝ առանց **վ** մասնիկի՝ *համարձակիլ, բնակիլ, նմանիլ, հպատակիլ, սխալիլ, սիրահարիլ, յարձակիլ*: Ստացվեց այնպես, որ արևելահայերենում գործածության մեջ մտան բայեր (*սիրահարվել, ուշաթափվել, համարձակվել* ևն), որոնք ծագումնաբանորեն ունեն կրավորական **վ** մասնիկը, որը, սակայն, կրավորականի սեռային իմաստ չի արտահայտում. այդ բայերը առանց **վ**-ի սկզբնաձևեր չունեն:

Կրավորակերպ կոչվող այդ բայերում **վ**-ն, ծագումնաբանորեն կապված լինելով **վ** կրավորական մասնիկի հետ, այսօր ունի սոսկ բառակազմական արժեք:

Այս բայերից պետք է տարբերել ներգործական և չեզոք սեռերի պատկանող մի շարք բայեր, որոնք ձևավորմամբ նման են կրավորակերպ բայերին, բայց սրանցում **վ**-ն **ծագումնաբանորեն բառակազմական մասնիկ է**. առաջացել է **ու>վ** կամ **իու>վ** փոփոխությամբ. *անպատվել, արտասվել, զգվել, երդվել, զգվել, թոթվել, թթվել, կռվել (մարտնչել), հաշվել, հովվել, հրճվել* և մի շարք այլ բայերի **վ**-ն ոչ թե սեռածանց է, այլ բառակազմական ածանց կամ արմատի վերջնահնչյուն. **արտասվել** (արտասու-ել), **զգվել** (զգու-ել), **երդվել** (երդուել<երդնուլ<երդունուլ. «բուն արմատն է **երդու**, ինչպէս ցոյց են տալիս **երդուայ, երդուի՛ր, երդուեալ** ձեւերը» (Հ. Աճառյան)), **թթվել** (թթու-ել), **կռվել** (<կռուել<կռիւ-ել), **հաշվել** (հաշուել<հաշիւ-ել), **պատվել** (պատուել-պատիւել): **վ**-ն սրանցում ունի բառակազմական արժեք:

Բառարանում այս և կրավորակերպ բառերի դիմաց **վ**-ի վերաբերյալ, որպես կանոն, նշում չի արվում, և հղում է տրվում *Առաջաբան*-ին:

Հայտնի է, որ **-ցն-** ածանցով մի շարք բայեր պատճառ(ական)ակերպ են. չեն արտահայտում պատճառական բայերի իմաստ, բայց ձևափոխվում են պատճառական բայերի սկզբունքով: Օրինակ՝ **հարցնել, վերցնել, լցնել, փակցնել,**

հատկացնել, յուրացնել, եզրակացնել. սրանք արտահայտում են սովորական ներգործական բայերի նշանակություն. ցույց չեն տալիս այնպիսի գործողություն, որը պատճառ է դառնում այլ առարկայի գործողության: Դրանք գրաբարից փոխանցված հնչյունափոխական ձևեր են: Այս բայերի ընդհանրությունն այն է, որ ձևակազմորեն պատճառական են, և դրանք բոլորն էլ չունեն անանցազուրկ ձևեր:

Հարցնել, վերցնել, լցնել բայերը ստացվել են **հարցանել, վերուցանել** (միջին հայերեն), **լցուցանել** ձևերից, այդ կարգին են պատկանում նաև **հրամցնել, յուրացնել** (նաև՝ *փակցնել, կասեցնել, հատկացնել, եզրակացնել, չափազանցնել*) բայերը, որոնք ունեն սովորական ներգործական սեռ:

Ընդհանուր շարքում հայտնված այդ բայերն ունեն կազմության տարբերություններ. առաջին խմբում բայեր են, որոնք բաղադրված են **ցն** անանցով՝ **վեր-ցն-ել, հրամ-ցն-ել, փակ-ցն-ել, կաս-եցն-ել, հատ-կ-ացն-ել, յուր-ացն-ել** (մի մասը՝ **-ոյց-ան->ցն** հնչյունափոխությամբ՝ *փակուցանել-փակցնել, կասեցուցանել-կասեցնել, յուրացուցանել-յուրացնել* ևն), մյուսներում **ց**-ն արմատական է՝ **լց-ն-ել, հարց-(ա)ն-ել, եզր-ա-կաց-ն(<ուցան)-ել, չափ-ա-զ-անց-ն-ել, անց-կաց-ն(<ուցան)-ել**: Հնչյունական յուրահատուկ փոփոխությամբ (**-ուցան**-ի սղումով) է ձևավորվել **դարձնել** բայը (**դառնալ**-ի պատճ, սպասելի էր՝ **դարձցնել** կամ **դարցնել**)՝ **դարձընել<դարձունել<դարձուցնել<դարձուցանել**:

Այս կարգի բայերը բառարանում նշվում են որպես **պատճառակերպ բայեր**: Դրանցից մի քանիսի կազմությունը բացատրվում է բառահոլվածում:

Դրանց հակառակ՝ կան բայեր, որոնք թեև ծագումնաբանորեն պատճառականի կազմություն ունեն, բայց ո՛չ ձևաբանորեն, ո՛չ իմաստով, ո՛չ էլ իրենց կազմության արդի ձևով չեն կարող պատճառականների մեջ դասվել. պարզ՝ աններածանց բայեր են՝ **զեկուցել, ծանուցել, կառուցել, հատուցել, հարուցել, մատուցել, ուսուց(ան)ել, սնուց(ան)ել**¹³:

Պատճառական սեռային առման քերականական նշանակություն չունեն նաև **ցն** անանց ունեցող բնածայնական չեզոք սեռի բայերը (բզզացնել, ֆշշացնել, խռռացնել, փնչացնել, փոթկացնել, խոմփացնել, վշշացնել), կամ

¹³ **Աղայան Է.**, Բայակազմությունը ժամանակակից հայերենում//ԳԱ տեղեկագիր հասարակական գիտությունների, Եր., 1963, թիվ 5, էջ 27:

դրանց կրկնավոր բնածայնականները (ֆշֆշացնել, խոխոացնել, ծմծմացնել, ծլվլացնել, բլբլացնել, ճզճզացնել), որոնք սերում են սկզբնատիպ բնածայնական չեզոք սեռի բայերից (բզբզալ, ֆշշալ, փնչալ, փոթկալ, խոռալ ևն): Պետք է նկատի ունենալ, սակայն, որ բնածայնական չեզոք սեռի մի շարք բայեր պատճառական ածանցումով կրում են սեռային փոփոխություն. անանցողական սեռադասից անցնում են անցողականների՝ դրսևորելով պատճառականության յուրահատուկ իմաստ, ինչպես՝ **փոփոացնել առագաստները, շրխկացնել դուռը, թրխկթրխկացնել սեղանը, խշխշացնել թփուտները, ճպճպացնել շրթունքները, չփչփացնել ջուրը, կչկչացնել հավերին** ևն: Այս կարգի բայերի վերաբերյալ բառահոդվածներում արվում են համապատասխան նշումներ:

Հայ քերականակագիտության մեջ նկատվել է, որ ժամանակակից հայերենում կան մի շարք բայեր, որոնք արտահայտում են տեղափոխության, շարժման պարագայական ուղղվածության գաղափար: Այդպիսի բայերից են՝ **անցնել, ելնել, բարձրանալ, մագլցել, մտնել** ևն: Սրանք չեզոք սեռի են, բայց խոսքի մեջ երբեմն ներգործականի տպավորություն են թողնում՝ հանդես գալով ուղղական/հայցական հոլովի հետ, ինչպես՝ **անցնել ուղին/փողոցը/կամուրջը/գետը, մագլցել սարը/ժայռերը/լեռը/քարափը/լեռը, բարձրանալ ծառը/բլուրը/երկինք/սարը, առուն թռչել, սար ելնել, ճանապարհ գնալ, մտանք փետրվար ամիսը/գարուն, քայլի՛ր քեզ բաժին ընկած ճանապարհը**: Այս կառույցներում ուղղական/հայցական հոլովով հանդես եկած բառաձևերը իրենց բառական նշանակությամբ հիմնականում արտահայտում են տարածական կամ ժամանակային իմաստ. «...Դրանք որոշ դեպքերում խնդրի, որոշ դեպքերում՝ պարագայի մոտեցող անդամներ են, յուրահատուկ կիրառությամբ մի տեսակ խնդիր-պարագաներ են: Նման բոլոր դեպքերում մի բան պարզ է, որ մատնացույց արված բառերը չեզոք սեռի են, և նրանց մատնանշված կիրառությունները սեռային անցումներ չեն»¹⁴:

ԱԾԱԿԱՆ

1. Նշվում է տեսակը՝ **հրբ. ած.** (հարաբերական ածական) կամ **որ. ած.** (որակական ածական) և կամ՝ **որ./հրբ. ած.**, կամ հակառակը՝ **հրբ./որ. ած.**՝ ըստ նախընտրության:

¹⁴ Աբրահամյան Ա., Բայը ժամանակակից հայերենում, Գիրք I, Եր., 1962, էջ 696:

2. Որակական ածականների համար նշվում են երկու աստիճանները (դրականը՝ որպես սկզբնաձև, տրվում է գլխաբառով)՝ համապատասխան կազմություններով (**(ա)գույն** ածանցը նշվում է ըստ գործածականության), այսպես՝

ՇՈՒՅԼ

1. **որ. ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

2. **ձևի մկբ.** (*Թեև շատ բան չուներ, բայց շոայլ հյուրասիրեց*):

ՄԵԾ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/մեծագույն**:

ՀԱՋՈՐԴ, հրբ. ած.:

ՇՈՂՈՔՈՐԹ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԹՎԱԿԱՆ

1. Թվականները տրվում են քառաստիճան դասակարգմամբ՝ քանակական, բաշխական, դասական, կոտորակային: Բացի խոսքիմասային պատկանելության և տեսակի վերաբերյալ նշումներից՝ թվականի վերաբերյալ այլ նշում չի արվում, եթե այն չունի գործածության դժվարություններ, այսպես՝

ՀԻՆԳ, քնկ. թվ.:

ԻՆԸ/ԻՆՆ, քնկ. թվ., բառամիջում՝ **ինն՝ հինսուն, հինական** ևն, երբեմն՝ **ինը՝ հնըհարկանի, հնըհատրոյակ**, առանձին կամ բառավերջում՝ բաղաձայնից առաջ՝ **ինը՝ հնը գիրք, տասնինը գիրք**, ձայնավորից առաջ՝ **ինն/ինը՝ հին անգամ/ինը անգամ, տասնինն անգամ/տասնինը անգամ**:

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

ՀԻՆԳԱԿԱՆ/ՀՆԳԱԿԱՆ, բաշխ. թվ.:

ՄԵԿ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ, կտրկ. թվ.:

2. Քանակական թվականներից ներկայացվում են՝ **զրո (0)** -ից **տասը, հարյուր, հազար, միլիոն, միլիարդ** թվականները, դասականներից՝ **առաջին**-ից **տասներորդ**-ը, բաշխականներից՝ **մեկական**-ից **տասական**-ը (թվականի կրկնությամբ կազմված բաշխականները (**երեք-երեք, վեց-վեց** ևն), որպես կանոն, չեն տրվում), կոտորակայիններից՝ **մեկ երկրորդ**-ից **մեկ հինգերորդ**-ը:

3. Քանակական թվականներից մի քանիսը (որպես կանոն՝ *երկու, երեք, չորս, հինգ*, թվականները) բացատրական բառարաններում բնութագրվում են որպես երկարժեք խոսքի մասեր՝ թվական և գոյական, վերջինը՝ որպես գնահատականի անվանում: Ըստ որում, նշումները խիստ անմիօրինակ են. բերենք ընդամենը մեկ օրինակ՝ մի բառարանում **100**-ը համարվում է նաև գոյական, **20**-ը՝ միայն թվական (տե՛ս ԱՀԲԲ), մեկ այլ բառարանում լրիվ հակառակն է՝ **100**-ը՝ միայն թվական, **20**-ը՝ թվական և գոյական (տե՛ս ԺՀԼԲԲ): Այսօր, երբ գնահատման սանդղակը անսահմանորեն ընդլայնվել է, այդ նույն տրամաբանությամբ գոյական կարող են համարվել նաև մյուս բոլոր քանակական թվականները՝ **դասնմեկ-ը, դասնինը-ը, դասնիննուկես-ը, քսան-ը, ութսուն-ը, հարյուր-ը** և այսպես շարունակ: Հետևաբար խոսքիմասային երկրորդ նշումը (գոյական) դառնում է ոչ նպատակահարմար և ոչ այնքան համոզիչ:

ԴԵՐԱՆՈՒՆ

1. Նշվում են դերանունների տեսակներն ըստ իմաստային խմբերի և ըստ այլ խոսքի մասերի հետ ունեցած հարաբերության, այսպես՝

ԱՅԴ, ցուց. դեր., ածականանիշ (Այդ գիրքը հեղաբրքիր է), գոյականանիշ (Այդ չէ իմ ասածը):

2. Դերանվանական հոլովման ենթարկվող դերանունների հոլովական հարացույցը նշվում է ամբողջությամբ, այսպես՝

ՆԱ

I. **անձն. դեր., գոյականանիշ**, III դ., եզ. թ., հոլ.՝ դերանվանական՝ *սեռ.*՝ **նրա**, *դրկ.*՝ **նրան**, *բաց.*՝ **նրանից**, *գործ.*՝ **նրանով**, հոգն. թ.՝ **նրանք**, հոլ.՝ **ց՝ սեռ.-դրկ.**՝ **նրանց**, *բաց.*՝ **նրանցից**, *գործ.*՝ **նրանցով**, *ներգ.*՝ **նրանցում** (*սին.*՝ **նրանց միջավայրում** իմաստով) (**Նրանցում** ընդունված չէ այդ տոնը նշելը) (**Նա** կարդում էր գիրքը):

II. **ցուց. դեր., գոյականանիշ**, եզ. թ., հոլ.՝ դերանվանական՝ *սեռ.*՝ **նրա**, *դրկ.*՝ **նրան**, *բաց.*՝ **նրանից**, *գործ.*՝ **նրանով**, *ներգ.*՝ **նրանում**, հոգն. թ.՝ **նրանք**, հոլ.՝ **ց՝ սեռ.-դրկ.**՝ **նրանց**, *բաց.*՝ **նրանցից**, *գործ.*՝ **նրանցով**, *ներգ.*՝ **նրանցում** (*Դա չէ, այ նա՛ վերցրու*):

ՄԱԿԲԱՅ

1. Նշվում է մակբայի իմաստային տեսակը. եթե ունի հոլովական ձևեր, նշվում են նաև դրանք, այսպես՝

ՆՐԲՈՐԵՆ, ձևի մկբ.:

ԼԻՈՎԻՆ, չափի մկբ.:

ԱՄԵՆՈՒՐԵՔ, տեղի մկբ.:

ԱՅՍՕՐ, ժանկի մկբ., վա/ի^օ, բաց.՝ վանից/ից^օ, գործ.՝ ու/վանուվ^օ, ներգ.՝ վանում^օ:

2. Եթե ընդհանրական մակբայ է և բազմիմաստություն է դրսևորում նույն կիրառության մեջ, ապա ներկայացվում է նույն օրինակով, իսկ եթե բազմիմաստությունը դրսևորվում է տարբեր կիրառություններում, ապա բերվում են համապատասխան օրինակներ, այսպես՝

ՀԱՃԱՆ, ձևի/չափի մկբ. (Նա **հաճախ** էր գալիս մեր տուն):

ԲԵՐՆԵՐԵՐԱՆ

I. **ձևի մկբ.** (Լուրը **բերնբերան** տարածվեց ամբողջ գյուղով):

II. **չափի մկբ.** (Տակառը **բերնբերան** լցված էր ջրով):

3. Գոյականի և մակբայի հարաբերակցության և տարբերակման հարցը հայ քերականություններում քննարկվող հարցերից է: **Մ. Աբեղյանը** գոյականով կամ գոյական+կապով արտահայտված պարագաները կոչում է **պարագայական խնդիրներ**, իսկ մակբայով արտահայտվածները՝ **բուն պարագաներ**: Վերջիններին հարաբերակից ժամանականիշ բառերը (**այսօր, երեկ, վաղը, էգուց, հիմա, առաջ, այժմ**) համարում է գոյականներ, քանի որ դրանք, ըստ նրա, հոլովվող բառեր են ու պահում են իրենց հոլովական նշանակությունը և, ինչպես գոյականները, նախադասության մեջ հանդես են գալիս որպես պարագայական խնդիրներ: Այդպիսով լեզվաբանը հավասարության նշան է դնում այդ խմբի բառերի և ժամանականիշ գոյականների (**շաբաթ, ամիս, տարի, առավոտ, իրիկուն**) միջև: Ակնհայտ է, սակայն, որ այս երկու խմբերի բառերը ունեն իմաստային, ձևակազմական և կիրառական տարբերություններ. առաջինները, ի տարբերություն երկրորդների, ոչ թե առարկայական, այլ գործողության ժամանակ են ցույց տալիս. չունեն

ընդգծված առարկայական նշանակություն, ինչպես երկրորդները: Եվ դրանով պայմանավորված՝ • սովորաբար հոգնակի թվով չեն գործածվում, • որպես կանոն, ենթակայի և խնդրի պաշտոններում հանդես չեն գալիս, կատարում են առավելապես ժամանակի պարագայի պաշտոն (**այսօր մեկնեց, վաղը կգա**), • գործածվում են հիմնականում սեռական-տրական և բացառական հոլովներով (**այսօրվա, առաջվա, վաղվանից**), • սովորաբար լրացումներ չեն ընդունում. չեն կապակցվում նաև քանակական թվականների հետ: Երկրորդներն ազատ գործածվում են նաև մյուս հոլովներով և հոգնակի թվով (**տարի-տարվա, տարուց, տարով, տարում; շաբաթներ, ամիսներ, տարիներ** ևն), առնում են որոշիչ լրացումներ, այդ թվում նաև թվականով (**ուրախ տարի, հաջող շաբաթ, գեղեցիկ առավոտ; հինգ ամիս, երեք տարի**): Հարցի հետագա ուսումնասիրողները, իհարկե, նկատել են Աբեղյանի մոտեցման այս որոշ «հակասականությունը» և արել մեկնաբանություններ¹⁵: Բոլոր դեպքերում, Աբեղյանի մոտեցումը ըստ էության «տեղավորվում է» մակբայի վերաբերյալ նրա տեսության շրջանակներում. Աբեղյանը մակբայ է համարում միայն բուն պարագայի պաշտոն կատարող և չթերվող բառերը, հետևաբար այս երկու կարգի բառախմբերն էլ նրա տեսությամբ ոչ մակբայներ են. «Բուն պարագաներին, — գրում է նա, — մոտենում են ժամանակի անուններից **այսօր, վաղը, էգուց, այժմ, հիմի, առաջ**, որոնք իբրև ժամանակ ցույց տվող բառեր՝ խոսքի մեջ սովորաբար պարագայական նշանակություն ունին և համարվում են մակբայ: Բայց այդ բառերը մակբայ համարելու հիմք չկա. մակբայներն անփոփոխ մնացող բառեր են, մինչդեռ դրանք հոլովվող բառեր են և խոսքի մեջ կատարելապես պահում են իրենց հոլովական նշանակությունները, ինչպես ամեն ուրիշ ժամանակի անուն՝ **շաբաթ, ամիս, տարի, առավոտ, իրիկուն** և այլն»¹⁶: Գոյականի և մակբայի հարաբերակցության և դրանց տարբերակման հարցին հետագայում անդրադարձել է նաև **Ս. Աբրահամյանը**: Մակբայը ենթարկելով հիմնավոր ուսումնասիրության՝ լեզվաբանը, սակայն, մեզ հետաքրքրող հարցի վերաբերյալ, կարծես, հստակ և հակասություններից զերծ դիրքորոշում չի արտահայտում: Այսպես. տարբեր առիթներով անդրադառնալով մակբայներին հարաբերակից գոյականների հոլովական ձևերին՝ նա մի կողմից՝ *տարածական-*

¹⁵ Տե՛ս **Ասատրյան Մ.**, Ժամանակակից հայոց լեզու. ձևաբանություն, Եր., 1983, էջ 362-363: **Մարգարյան Ա.**, Հայոց լեզվի քերականություն. ձևաբանություն, Եր., 2004, էջ 499-500:

¹⁶ **Աբեղյան Մ.**, Հայոց լեզվի տեսություն, Եր., 1965, էջ 382-383:

պարագայական իմաստ ունեցող **դուրս** և **ներս** բառերի **դրսում** և **ներսում** բառաձևերը համարում է գոյականների¹⁷, իսկ մյուս կողմից՝ *ժամանակային-պարագայական* իմաստ ունեցող նույնպիսի բառերի հոլովաձևերը (**հետագայում**, **հիմնականում**; **կեսօրին**, **կեսգիշերին**; **գիշերով**, **ցերեկով**) համարում է մակբայներ¹⁸: Կամ՝ միանգամայն ճիշտ կերպով մակբայներ համարելով *տարածական* իմաստ ունեցող **վեր**, **վար**, **հեռու**, **մեջտեղ** բառերի ուղիղ ձևերը՝ չի անդրադառնում դրանց թեքված ձևերին (**վերի**, **վերից**, **հեռվից**, **մեջտեղից**, **մեջտեղում** ևն). նախադասությամբ բերված նրա օրինակներում նշված բառերը գործածված են միայն ուղիղ ձևով¹⁹, և տպավորություն է ստեղծվում, որ լեզվաբանը հակված չէ դրանց թեքված ձևերը մակբայ համարելու:

Հարցի այսպիսի դրվածքի հետ այլ հետազոտողներ արդարացիորեն անհամաձայնություն ունեցան: Ըստ վերջինների՝ հավասարապես մակբայներ են նաև ոչ միայն **ներսում** և **դրսում** ձևերը, այլև **վեր**, **վար**, **հեռու**, **մեջտեղ** բառերի թեքված ձևերը, քանի որ առաջինները գրեթե զուրկ են առարկայական նշանակությունից (այդ պատճառով էլ չեն կարող որոշիչներ ընդունել՝ **լավ ներսում**, **մեծ դրսում**), իսկ երկրորդների «ուղիղ և թեք ձևերի միջև խոսքիմասային տարբերություններ չկան». երկուսն էլ «մակբայներ են կամ գտնվում են մակբայացման ճանապարհին»²⁰: «Նմանապես ժամանակակից հայոց լեզվում կան նաև տեղի իմաստ արտահայտող մի խումբ բառեր (ինչպես՝ **առաջ**, **առջև**, **դուրս**, **ներս**, **ներքև**, **ետև**/**հետև**, **վեր**, **վերև**, **վար** և այլն), որոնք ոչ թե առարկայական, այլ գործողության հատկանշային տեղի իմաստ են արտահայտում, և բնականաբար, նույնպես ոչ թե գոյականներ, այլ մակբայներ են, որոնք և գործ են ածվում ինչպես ուղիղ, այնպես էլ թեք՝ հոլովական ձևով»²¹:

Ամփոփելով հարցի վերաբերյալ քննարկումները՝ որպես հավելում կուզեինք ասել հետևյալը: Ձևաբանական համակարգը չափազանց հարուստ է խոսքիմասային փոխանցումներով: Եվ իհարկե, առանձին դեպքերում շատ դժվար է այդ փոփոխությունների հորձանքում խոսքիմասային պատկանելիության հստակ սահմաններ գծել այս կամ այն բառի կամ բառախմբերի

¹⁷ **Աբրահամյան Ս.**, Ժամանակակից հայերենի քերականություն, Եր., 1975, էջ 230:

¹⁸ Տե՛ս նույն տեղը, էջ 252, 259:

¹⁹ Տե՛ս նույն տեղը, էջ 264:

²⁰ **Ասատրյան Մ.**, Ժամանակակից հայոց լեզու. ձևաբանություն, Եր., 1983, էջ 365:

²¹ **Մարգարյան Ա.**, Հայոց լեզվի քերականություն. ձևաբանություն, Եր., 2004, էջ 500:

միջև: Եվ երբեմն դրա անհրաժեշտությունն էլ չկա: Բոլոր դեպքերում, գոյական-մակբայ հարաբերակցությունը այն յուրահատուկ դաշտն է, որտեղ շատ ակնառու են այդ անցումները: Հայտնի է, որ մակբայների առաջացման հիմնական աղբյուրներից մեկը գոյականի հոլովածներն են. գրաբարից փոխանցվածներում ակտիվ են բացառական և գործիական հոլովները (**ներքուստ, արտաքուստ, հնուց, վաղուց, նորից, կամաց, միանգամից; սակավ, հազիվ, բնավ, մասամբ, անձամբ, դիտմամբ** ևն), նոր ժամանակներում զգալի ակտիվություն են հանդես բերում նաև սեռական-տրականի և ներգոյականի ձևերը (**լուսադեմին, իրինամուտին, կեսօրին, կեսգիշերին, դարամուտին, տարեմուտին, ամառնամուտին, տարեսկզբին, շաբաթավերջին; ներկայում, ապագայում, գալիքում, հետագայում, առաջիկայում, սկզբներում** ևն): Հաճախակի գործածվելով պարագայական նշանակությամբ և աստիճանաբար ընդգծելով իրենց ժամանակային, տարածական և պարագայական այլևայլ իմաստները, դրանք ձեռք են բերում մակբայի խոսքիմասային արժեք կամ առնվազն հայտնվում են մակբայացման ճանապարհին. հոլովական հարացույցից դուրս՝ խոսքային միջավայրում, դրանք ազատ կարող են համարվել նաև մակբայներ: Այս բառերի խոսքիմասային պատկանելությունը նշելիս մենք առաջնորդվել ենք այս մոտեցմամբ:

Ինչ վերաբերում է դրանց հոլովական ձևերին, որոնց մի մասը ունի միայն կամ զուգահեռ փոխանուն կիրառություն (ինչպես՝ *առաջվանից* (//=*առաջվանինից*), *այսօրվանով* (//=*այսօրվանինով*), *վաղվանից* (//=*վաղվանինից*), *վաղվանում* (//=*վաղվանինում*), *այսօրվանով* (//=*այսօրվանինով*) ևն), ապա դրանք բառարանում հիմնականում տրվում են՝ որպես գոյություն ունեցող կամ հնարավոր բառաձևեր:

ԿԱՊ

1. Նշվում է կապի տեսակը՝ ըստ կազմավորման աստիճանականության (խկական, անխկական, կապական բառ), ըստ դիրքի (հետադրություն, նախադրություն, երկդրություն) և խնդրառությունը:

ՆԿԱՏՄԱՄԲ, իսկ. կապ, հտդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (*աշակերտի* նկատմամբ), սեռ. (*նրա* նկատմամբ):

ՎՐԱ, անխկ. կապ, հտդ., յի, բաց.՝ յից, գործ.՝ յով, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (*սեղանի վրա*), տրկ. (*մեզ վրա*):

2. Կապական բառերը տրվում են գլխաբառի հոդվածի վերջում՝ • նշանով, ինչպես՝

ԱՆՈՒՆ, գոյ., ներ, անվան/ի, բաց.՝ *անունից, գործ.՝ անունով/անվամբ, ներգ.՝ անունում**, հոգն. ներգ.՝ *անուններում* (Նրա թվարկած **անուններում** իմ անունը չհնչեց):

• **ԱՆՈՒՆԻՑ, կակ. բառ, հտդ.,** խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (Դիմի՛ր նրան **դեկավարության** անունից), **սեռ.** (Դիմի՛ր նրան **մեր** անունից):

3. Հայտնի է, որ գոյականներից առաջացած և տարածական հարաբերություն արտահայտող մի քանի կապեր (մոտ, վրա, տակ, մեջ, առաջ, առջև, դիմաց, դեմ ևն) ունեն նաև հոլովված, հոգնակի, հոդով ձևեր (մոտից, մոտով, մոտները, մոտդ, մոտներդ; հետս, հետներս; վրայի, վրայից, վրայով; դիմացը, դիմացի, դիմացից; առջևի, առջևից, առջևով, առջևում ևն), որոնք նույնպես կապի դեր են կատարում: Բառահոդվածներում սրանց թեքված ձևերը տրվում են:

ՇԱՂԿԱՊ

1. Նշվում է շաղկապի տեսակը՝ ըստ արտահայտած հարաբերության բնույթի՝ համադասական և ստորադասական, այսպես՝

ՆԱԵՎ, հմդս. շղկ.:

ՈՐՊԵՍՁԻ, ստրդ. շղկ.:

2. Եթե շաղկապը և՛ համադասական է, և՛ ստորադասական, ապա համապատասխան նշումի տեղում բերվում է նախադասությամբ, օրինակ, այսպես՝

ԹԵ

I. ստրդ. շղկ. (Թվաց, **թե** երերում է):

II. հմդս. շղկ. (Աղջիկ **թե** տղա պար էին բռնել: Այսօր մասնակցելո՞ւ ես ժողովին, **թե՞** հետո կտեղեկանաս հարցերին):

3. Քերականություններում առանձնացվում են նաև մի փոքրիկ խումբ շաղկապներ, որոնք «հանդիսանում են հիմնականում համադասական շաղկապներ, բայց և որոշ չափով ստորադասականի իմաստ ունեն»: Դրանք հետևյալներն են՝ *այսինքն, այն է, ուստի, ուրեմն, հետևաբար, հետևապես, ուստի և, ուրեմն և, և ուրեմն, այնպես որ*: Ունեն հետևանքի իմաստ: Կոչվում են

մակաբերական շաղկապներ²²: Այլ քերականներ դրանք կոչում են **մեկնական**՝ նկատի առնելով այն փաստը, որ «այդ շաղկապները թե՛ նախադասության անդամների և թե՛ նախադասությունների միջև արտահայտում են մեկնական հարաբերություններ»²³: Բառարանում դրանք ներկայացվում են **մակաբ. (մակաբերական)** նշումով:

4. Շաղկապի իմաստային տեսակը (ներհակական, միավորիչ, տրոհական ևն) չի նշվում:

ՎԵՐԱԲԵՐԱԿԱՆ

1. Նշվում է վերաբերականի իմաստային տեսակը, այսպես՝

ԱՀԱ, ցուց. վրբ.:

2. Եթե ունի խոսքիմասային տարարժեքություն, ապա, ըստ կարգի, նշվում է համապատասխան օրինակով, **այսպես՝**

ՀԵՆՑ

1. սաստկ. վրբ. (**Հենց** այդ գիրքն է անհրաժեշտ):

2. ստոր. շղկ. (**Հենց** անձրև սկսվի, կվերադառնանք):

ՁԱՅՆԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆ

1. Նշվում է ձայնարկության տեսակը՝ ըստ իմաստային նշանակության, այսպես՝

ԷՀ

I. **զգցկ. ձյնրկ.** (**Է՛հ, եկեք** այսօր մի լավ ուրախանանք):

II. **կչկ. ձյնրկ.** (**Է՛հ, ո՞վ կա** այդպեղ):

ԽԸՇՇ, բնծ. ձյնրկ.:

ՔԸՇ, կչկ. ձյնրկ.:

2. Եթե ձայնարկությունը ունի խնդրառություն, ապա, ըստ կարգի, նշվում է համապատասխան օրինակով՝

²² Տե՛ս **Աբրահամյան Ս.**, Չթեքվող խոսքի մասերը և նրանց բառական ու քերականական հատկանիշների փոխհարաբերությունը ժամանակակից հայերենում, Եր., 1965, էջ 482-497:

²³ Տե՛ս **Գարեգինյան Գ.**, Շաղկապները ժամանակակից հայերենում, Եր., 1963, էջ 172:

ՎԱՅ, զգցկ. ձյնրկ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (Վա՛յ մեր ապրած կյանքին), տրկ. (Վա՛յ մեզ, որ հավատացինք քո նմանին):

5. ԽՈՐՀՐԴԱՆԻՇՆԵՐ

Քանի որ բառարանում ներկայացված բառապաշարը քաղված է ժամանակակից արևելահայերենի գրական գործուն բառաշերտից, հետևապես գլխաբառի վերաբերյալ որևէ կարգի նշում (հին, պատմական, հնացած, նոր, օտարաբանություն ևն) չի արվում՝ բացառությամբ շատ տարածված առանձին խոսակցական իմաստաձևային տարբերակների: Նորմավորող/գործառական բնույթի նշումները, որոնք արվում են բառաձևերի վերաբերյալ, տրվում են խորհրդանիշներով: Դրանք հետևյալներն են.

1. * (**խոսակցական**). նշումը նկատի ունի արդի հայերենի խոսակցական տարբերակը՝ իր առօրեական գործածությամբ.
2. ** (**հնացած**). նշումը վերաբերում է այն բառաձևերին և բառիմաստներին, որոնք գրական հայերենում գործածական են եղել նախորդ դարի կեսերին կամ խորհրդային շրջանում և այժմ գործածությունից դուրս են եկել կամ, գոնե, ակտիվ գործածություն չունեն և աստիճանաբար դուրս են մղվում գրական լեզվից.
3. ◊ (**հազվադեպ**). վերաբերում է քիչ գործածական ձևերին. դրանք կանոնական կազմություններ են, սակայն սակավ գործածական,
4. ♦ (**անհանձնարարելի**). վերաբերում է լեզվում տակավին գործածվող, բայց քերականական-գործառական ինչ-ինչ հատկանիշներ չբավարարող (կանոնականություն, բարեհնչունություն, տարածվածություն ևն) ոչ նախընտրելի բառաձևերին:

Խորհրդանիշները դրվում են անմիջաբար բառաձևի վրա կամ քերականական նշումից անմիջապես հետո, այսպես՝

ԱՄԵԼԻ, գոյ., ներ, ի/լու♦, բաց.՝ ից/լուց♦, գործ.՝ ով:

ԱՅԼԱՊԵՍ

1. հմդս. շղկ. (Գնա՛ այնտեղ, **այլապես** կկարծեն, թե վախենում ես):

2. ձևի մկբ.** (Նա **այլապես** էր մտածում):

ԱՍԵԼ, ...

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ասացի//ասի*/ասացինք//ասինք*/ասեցի*/ասեցինք***, ժխտ.՝ **չասացի//չասի*/չասացինք//չասինք*/չասեցի*/չասեցինք***

ԸՆՏՐԱՆԻ

1. գոյ., ներ, նու/ի, բաց.' նուց/ից, գործ.' ուլ, ներգ.' ում (Ձեր առջև հայկական շոկոլադների համեղ ընտրանի է):
2. հրբ. ած.** (Մեր ընտրանի խումբը կարողացավ հաղթել):

ԱԶԳԱՅԻՆ

1. հրբ. ած. (Ազգային պարը բոլորին դուր եկավ):
2. գոյ.** (ազգական), ներ, ի, բաց.' ից, գործ.' ուլ (Իր մոտիկ ազգայիններին էլ չէր բարևում):

Բառարանը՝ որպես իր տեսակի մեջ առաջինը, կարծում ենք, կարևոր ներդրում կլինի հայ բառարանագրության մեջ: Այն կարող է հիմք դառնալ արդի հայերենի ամբողջական և ընդհանուր (արևելահայերեն և արևմտահայերեն) քերականական բառարանի կառուցման համար:

ՀԵՂԻՆԱԿՆԵՐԻ ԿՈՂՄԻՑ

ՏԻՊԱՐ ՕՐԻՆԱԿՆԵՐ

Վ՛

(ե լծորդության պարզ, բազմապատկական, կրավորակերպ
և կրավորական բայեր)

ԱՂՍՏԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*ծեռքն* ազատել),
սեռ.-տրկ. (*գերուն* ազատել), **բաց.** (*աշխատանքից* ազատել), **գործ.**
(*պայքարով* ազատել), ենթ.՝ **(չ)ազատող**, հմկտ.՝ **(չ)ազատելիս**, հրկտ.՝
(չ)ազատած, անկտ.՝ **ազատում**, վղկտ.՝ **ազատել**, ապկտ.՝ **ազատելու**,
ժխտ.՝ **ազատի**

□ Սահմանական եղանակ

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազատում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք**
ազատում

անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազատում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք**
ազատում

վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազատել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք** **ազատել**

վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազատել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք** **ազատել**

ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազատելու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք**
ազատելու

ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազատելու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք**
ազատելու

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազատեցի/ազատեցինք**, ժխտ.՝ **չազա-**
տեցի/չազատեցինք

□ Ըղծական եղանակ

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազատեմ/ազատենք**, ժխտ.՝ **չազատեմ/չազա-**
տենք

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազատեի/ազատեինք**, ժխտ.՝ **չազատեի/չազա-**
տեինք

□ Ենթադրական (պայմանական) եղանակ

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կազատեմ/կազատենք**, ժխտ.՝ **չեմ** **ազատի/չենք**
ազատի

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կազատեի/կազատեինք**, ժխտ.՝ **չէի** **ազատի/**
չէինք **ազատի**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի/պետք է ազատեմ/ազատենք**, ժխտ.՝ **չպիտի/չպետք է ազատեմ/ազատենք** կամ՝ **պիտի/պետք է չազատեմ/չազատենք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի/պետք է ազատեի/ազատեինք**, ժխտ.՝ **չպիտի/չպետք է ազատեի/ազատեինք** կամ՝ **պիտի/պետք է չազատեի/չազատեինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազատի՛ր/ազատե՛ք//ազատեցե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ ազատիր/մի՛ ազատեք**

Կ²

(ե լծորդության -ն- և -չ- սուկածանցներով բայեր)

ՓԱԽԶԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., չ սուկած., խնդրո.՝ բաց. (փախչել *հեղապնդորդից*), գործ. (մեքենայով փախչել), ենթ.՝ (չ)փախչող, հմկտ.՝ (չ)փախչելիս, հրկտ.՝ (չ)փախած, անկտ.՝ փախչում, վղկտ.՝ փախել, ապկտ.՝ փախչելու, ժխտ.՝ փախչի

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **փախչում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք փախչում**

անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **փախչում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք փախչում**

վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **փախել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք փախել**

վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **փախել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք փախել**

ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **փախչելու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք փախչելու**

փախչելու

ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **փախչելու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք փախչելու**

փախչելու

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **փախա/փախանք**, ժխտ.՝ **չփախա/չփախանք**

խանք

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **փախչեմ/փախչենք**, ժխտ.՝ **չփախչեմ/չփախչենք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **փախչեի/փախչեինք**, ժխտ.՝ **չփախչեի/չփախչեինք**

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կփախչեմ/կփախչենք**, ժխտ.՝ **չեմ փախչի/չենք փախչի**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կփախչեի/կփախչեինք**, ժխտ.՝ **չէի փախչի/չէինք փախչի**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի/պետք է փախչեմ/փախչենք**, ժխտ.՝ **չպիտի /չպետք է փախչեմ/փախչենք** կամ՝ **պիտի/պետք է չփախչեմ/չփախչենք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի/պետք է փախչեի/փախչեինք**, ժխտ.՝ **չպիտի/չպետք է փախչեի/փախչեինք** կամ՝ **պիտի/պետք է չփախչեի/չփախչեինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **փախի՛ր/փախե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ փախիր/մի՛ փախեք**

Վ³

(ե լծորդության **-ացն, -եցն, -ցն** պատճառական ածանցներով, ինչպես նաև պատճառակերպ բայեր)

ԱՃԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (*բույսը աճեցնել*), **սեռ.-տրկ**. (*սերնդին աճեցնել*), **գործ**. (*պարարտանյութով աճեցնել*), ենթ.՝ **(չ)աճեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)աճեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ) աճեցրած**, անկտ.՝ **աճեցնում**, վղկտ.՝ **աճեցրել**, ապկտ.՝ **աճեցնելու**, ժխտ.՝ **աճեցնի**

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աճեցնում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք աճեցնում**

անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աճեցնում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք աճեցնում**

վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աճեցրել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք աճեցրել**

վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աճեցրել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք**
աճեցրել

ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աճեցնելու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք**
աճեցնելու

ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աճեցնելու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք**
աճեցնելու

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աճեցրի/աճեցրինք**, ժխտ.՝ **չաճեցրի/
չաճեցրինք**

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աճեցնեմ/աճեցնենք**, ժխտ.՝ **չաճեցնեմ/չաճեց-
նենք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աճեցնեի/աճեցնեինք**, ժխտ.՝ **չաճեցնեի/չաճեց-
նեինք**

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կաճեցնեմ/կաճեցնենք**, ժխտ.՝ **չեմ աճեցնի/չենք
աճեցնի**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կաճեցնեի/կաճեցնեինք**, ժխտ.՝ **չէի աճեցնի/
չէինք աճեցնի**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի/պետք է աճեցնեմ/աճեցնենք**, ժխտ.՝
չպիտի/չպետք է աճեցնեմ/աճեցնենք կամ՝ **պիտի/պետք է չաճեց-
նեմ/չաճեցնենք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի/պետք է աճեցնեի/աճեցնեինք**, ժխտ.՝
չպիտի/չպետք է աճեցնեի/աճեցնեինք կամ՝ **պիտի/պետք է չաճեց-
նեի/չաճեցնեինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աճեցրո՛ւ/աճեցրե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ աճեցրու/
մի՛ աճեցրեք**

(ա լծորդության պարզ բայեր)

ԱՂԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (աղալ *ցորենը*), գործ. (աղացով աղալ), ենթ.՝ (չ)աղացող, հմկտ.՝ (չ)աղալիս, հրկտ.՝ (չ)աղացած, անկտ.՝ աղում, վղկտ.՝ աղացել, ապկտ.՝ աղալու, ժխտ.՝ աղա

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աղում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք աղում**
անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աղում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք աղում**
վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աղացել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք աղացել**
վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աղացել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք աղացել**
ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աղալու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք աղալու**
ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աղալու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք աղալու**
անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աղացի/աղացինք**, ժխտ.՝ **չաղացի/չաղացինք**

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աղամ/աղանք**, ժխտ.՝ **չաղամ/չաղանք**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աղայի/աղայինք**, ժխտ.՝ **չաղայի/չաղայինք**

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կաղամ/կաղանք**, ժխտ.՝ **չեմ աղա/չենք աղա**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կաղայի/կաղայինք**, ժխտ.՝ **չէի աղա/չէինք աղա**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի/պետք է աղամ/աղանք**, ժխտ.՝ **չպիտի/չպետք է աղամ/աղանք** կամ՝ **պիտի/պետք է չաղամ/չաղանք**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի/պետք է աղայի/աղայինք**, ժխտ.՝ **չպիտի/չպետք է աղայի/աղայինք** կամ՝ **պիտի/պետք է չաղայի/չաղայինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **աղա՛/աղացե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ աղա/մի՛ աղացեք**

V⁵

(ա լծորդության **-ան-, -են-** սոսկածանցներով բայեր)

ԱՋՆՎԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **գործ.** (գործով ազնվանալ), ենթ.՝ **(չ)ազնվացող**, հմկտ.՝ **(չ)ազնվանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ազնվացած**, անկտ.՝ **ազնվանում**, վղկտ.՝ **ազնվացել**, ապկտ.՝ **ազնվանալու**, ժխտ.՝ **ազնվանա**

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազնվանում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք ազնվանում**

անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազնվանում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք ազնվանում**

վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազնվացել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք ազնվացել**

վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազնվացել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք ազնվացել**

ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազնվանալու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք ազնվանալու**

ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազնվանալու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք ազնվանալու**

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազնվացա/ազնվացանք**, ժխտ.՝ **չազնվացա/չազնվացանք**

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազնվանամ/ազնվանանք**, ժխտ.՝ **չազնվանամ/չազնվանանք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազնվանայի/ազնվանայինք**, ժխտ.՝ **չազնվանայի/չազնվանայինք**

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կազնվանամ/կազնվանանք**, ժխտ.՝ **չեմ ազնվանա/չենք ազնվանա**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կազնվանայի/կազնվանայինք**, ժխտ.՝ **չէի ազնվանա/չէինք ազնվանա**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի/պետք է ազնվանամ/ազնվանանք**, ժխտ.՝ **չպիտի/չպետք է ազնվանամ/ազնվանանք** կամ՝ **պիտի/պետք է չազնվանամ/չազնվանանք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի/պետք է ազնվանայի/ազնվանայինք**,
 ժխտ.՝ **չպիտի/չպետք է ազնվանայի/ազնվանայինք** կամ՝ **պիտի/
 պետք է չազնվանայի/չազնվանայինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ազնվացի՛ր/ազնվացե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ ազնվա-
 ցիր/մի՛ ազնվացեք**

Բուն անկանոն և պակասավոր անկանոն բայերի խոնարհման հարացույց-
 ները տրվում են բառահոդվածում. որպես օրինակ՝ բերվում են հարացույցի
 միայն առաջին դեմքի եզակի և հոգնակի ձևերը՝ բացառությամբ **եմ, կամ,
 գիրքեմ, ունեմ, արժեմ** պակասավոր անկանոն բայերի, որոնց հարացույց-
 ները բերվում են ամբողջությամբ:

Անկանոնությունները դերբայական ձևերում և խոնարհման հարացույցում
 ընդգծվում են: Այսպես՝

ԴՆԵԼ, նք, ե լծ., անկանոն, ն սոսկած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (դնել *գիրքը*),
սեռ.-տրկ. (*վիրավորին* դնել պատգարակին), **գործ.** (դնել *համակարգչով*),
 ենթ.՝ (*չդնող*, հմկտ.՝ (*չդնելիս*, հրկտ.՝ (*չդրած*, անկտ.՝ **դնում**, վղկտ.՝
դրել, ապկտ.՝ **դնելու**, ժխտ.՝ **դնի**

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դնում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք դնում**
 անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դնում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք դնում**
 վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դրել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք դրել**
 վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դրել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք դրել**
 ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դնելու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք դնելու**
 ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դնելու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք դնելու**
 անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դրեցի/դրի*/դրեցինք/դրինք***, ժխտ.՝
չդրեցի/չդրի*/չդրեցինք/չդրինք* ....

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դի՛ր/դրե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ դիր/մի՛ դրեք:**

ԽՈՐՀՐԴԱՆԻՇՆԵՐ

- * — խոսակցական
- ** — հնացած
- ◊ — հազվադեպ
- ◆ — անհանձնարարելի
- ~ — նոր ձևավորվող և զուգահեռ գործող բառաձև
- — խոսքիմասային տարարժեքություն
- — խոնարհման հարացույց
- V¹ — ե լծորդության պարզ, բազմապատկական, կրավորակերպ և կրավորական բայեր
- V² — ե լծորդության **-ն-** և **-չ-** սուկաձանցներով բայեր
- V³ — ե լծորդության **-ացն-**, **-եցն-**, **-ցն-** պատճառական աձանցներով, ինչպես նաև պատճառակերպ բայեր
- V⁴ — ա լծորդության պարզ բայեր
- V⁵ — ա լծորդության **-ան-**, **-են-** սուկաձանցներով բայեր

Ա

ԱԳԱՀ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՁԱՏ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Ապրում էր ազապ կյանքով*):

2. ձևի մկբ. (*Այդ միջավայրում նա իրեն շապ ազապ էր զգում*):

ԱՁԱՏԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (*ձեռքն ազատել*), **սեռ.-տրկ**. (*գերուն ազատել*), **բաց**. (*աշխատանքից ազատել*), **գործ**. (*զենքով ազատել*), ենթ.՝ **(չ)ազատող**, հմկտ.՝ **(չ)ազատելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ազատած**, անկտ.՝ **ազատում**, վղկտ.՝ **ազատել**, ապկտ.՝ **ազատելու**, ժխտ.՝ **ազատի**: (տե՛ս V¹)

ԱՁԱՏՎԵԼ, **ԱՁԱՏԵԼ**-ի կրվ. (*Տարածքն ազատվեց բանվորների կողմից*), **չեզ**. (*Նա մի կերպ ազատվեց այդ համառ մարդուց*): (տե՛ս V¹)

ԱՁԳ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՁԳԱԳՐԱԳԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՁԳԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Ազգականը** եկել էր այցելության):

2. հրբ. ած. (**Ազգական** մարդիկ շնորհավորեցին նրան):

ԱՁԳԱՅԻՆ

1. հրբ. ած. (**Ազգային** պարը բոլորին դուր եկավ):

2. գոյ.** (*ազգական*), ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Իր մոտիկ ազգայիններին էլ չէր բարևում*):

ԱՁԳԱՅԻՆԱԿԱՆ

1. հրբ. ած. (**Ազգայնական** կոչեր էին գրված):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Ազգայնականները** հավաքվել էին շենքի առջև):

ԱՁԴԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ԱՁԴԱՆՇԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՁԴԵԼ, չբ (*ազդեցության ենթարկել իմաստով*) (*Եղանակը ազդում է բոլորի պրամադրության վրա*), Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ**. (*միջոցներով ազդել*), նբ** (*հուզել, որևէ զգացմունք առաջացնել իմաստով*) (*Ընկերոջ մահը մեծապես ազդել էր նրան*), ենթ.՝ **(չ)ազդող**, հմկտ.՝ **(չ)ազդելիս**,

հրկտ.՝ **(ջ)ազդած**, անկտ.՝ **ազդում**, վղկտ.՝ **ազդել**, ապկտ.՝ **ազդելու**,
 Ժխտ.՝ **ազդի**: (տե՛ս V¹)

ԱՂԴՎԵԼ, ԱՂԴԵԼ**-ի կրվ: (տե՛ս V¹)

ԱՂԴՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՂՆԻՎ

1. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից/ազնվագույն**
 (Ունեք **ազնիվ** բնավորություն):

2. ձևի մկբ. (**Ազնիվ** վարվեց ընկերոջ նկատմամբ):

ԱՂՆՎԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **գործ**. (գործով
 ազնվանալ), ենթ.՝ **(ջ)ազնվացող**, հմկտ.՝ **(ջ)ազնվանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)**
ազնվացած, անկտ.՝ **ազնվանում**, վղկտ.՝ **ազնվացել**, ապկտ.՝ **ազնվա-**
նալու, Ժխտ.՝ **ազնվանա**: (տե՛ս V⁵)

ԱՂՆՎԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**.
 (տեսակը ազնվացնել), **սեռ.-տրկ**. (մարդուն ազնվացնել), **գործ**. (դաս-
 տիարակությանը ազնվացնել), ենթ.՝ **(ջ)ազնվացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)ազնվաց-**
նելիս, հրկտ.՝ **(ջ)ազնվացրած**, անկտ.՝ **ազնվացնում**, վղկտ.՝ **ազնվաց-**
րել, ապկտ.՝ **ազնվացնելու**, Ժխտ.՝ **ազնվացնի**: (տե՛ս V³)

ԱՂՆՎԱՑՎԵԼ, ԱՂՆՎԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱԼԵԿՈՑԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ալեկոծել ջուրը),
սեռ.-տրկ. (փխբ.) (ալեկոծել մարդուն), **գործ**. (փխբ.) (խոսքերով ալեկո-
 ծել հոգին), ենթ.՝ **(ջ)ալեկոծող**, հմկտ.՝ **(ջ)ալեկոծելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)ալեկո-**
ծած, անկտ.՝ **ալեկոծում**, վղկտ.՝ **ալեկոծել**, ապկտ.՝ **ալեկոծելու**, Ժխտ.՝
ալեկոծի: (տե՛ս V¹)

ԱԼԵԿՈՑՎԵԼ, ԱԼԵԿՈՑԵԼ-ի կրվ. (Ծովն **ալեկոծվում էր** ուժեղ քամուց), **չեզ**.
 (Այդ պահին արքայի հոգին սաստիկ **ալեկոծված էր**): (տե՛ս V¹)

ԱԼԵՎՈՐ

1. հրբ. ած. (**Ալևոր** գլուխը դրել էր բարձին):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Ալևորը** իմաստուն խորհուրդ փվեց):

ԱԼԿՈՂՈՒԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱԽՏԱԲԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱԾԵԼԻ, գոյ., ներ, ի/լու[♦], բաց.՝ **ից/լուց[♦]**, գործ.՝ **ով**:

ԱԾԽԱՂՈՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱԾԽԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սուկած., ենթ.՝ **(ջ)ածխացող**, հմկտ.՝ **(ջ)ածխանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)ածխացած**, անկտ.՝ **ածխանում**, վղկտ.՝ **ածխացել**, ապկտ.՝ **ածխանալու**, ժխտ.՝ **ածխանա**: (տե՛ս V⁵)

ԱԾԽԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*փայտը* ածխացնել), **սեռ.-տրկ.** (ածխացնել *մարդուն*), **գործ.** (*կրակով* ածխացնել), ենթ.՝ **(ջ)ածխացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)ածխացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)ածխացրած**, անկտ.՝ **ածխացնում**, վղկտ.՝ **ածխացրել**, ապկտ.՝ **ածխացնելու**, ժխտ.՝ **ածխացնի**: (տե՛ս V³)

ԱԾԽԱՑՎԵԼ, **ԱԾԽԱՑՆԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ԱԾՈՒԽ, գոյ., ներ, ածխի//ի, բաց.՝ **ածխից//ից**, գործ.՝ **ածխով//ով**, ներգ.՝ **ածխում//ում**:

ԱԿԱՄԱ

1. **ձևի մկբ.** (**Ակամա** մասնակցեց հավաքին):

2. **հրբ. ած.** (**Քեզ համաձայնելը նշանակում է լինել ակամա խաբերա**):

ԱԿԱՆԱՋԵՐԾԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ականազերծել *տարածքը*), **գործ.** (*սարքերով* ականազերծել), ենթ.՝ **(ջ)ականազերծող**, հմկտ.՝ **(ջ)ականազերծելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)ականազերծած**, անկտ.՝ **ականազերծում**, վղկտ.՝ **ականազերծել**, ապկտ.՝ **ականազերծելու**, ժխտ.՝ **ականազերծի**: (տե՛ս V¹)

ԱԿԱՆԱՋԵՐԾՎԵԼ, **ԱԿԱՆԱՋԵՐԾԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ԱԿԱՆՋԱԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱԿՆԱՐԿ՝ (*հայացքով կամ անուղղակի խոսքով նշան, թոռուցիկ հայացք*), **գոյ.**, ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Նա ակնարկ արեց, որ լռեմ**):

ԱԿՆԱՐԿ՝ (*լրագրային ժանր*) **գոյ.**, ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Հմուտ վարպետի մասին մի ակնարկ էր տպվել ամսագրում**):

ԱԿՆԹԱՐԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱԿՆԿԱԼԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ակնկալել *մեծ եկամուտ*), **բաց.** (ակնկալել *գործընկերներից*), ենթ.՝ **(ջ)ակնկալող**, հմկտ.՝ **(ջ)ակնկալելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)ակնկալած**, ապառնի՝ **(ջ)ակնկալիք**, անկտ.՝ **ակնկալում**, վղկտ.՝ **ակնկալել**, ապկտ.՝ **ակնկալելու**, ժխտ.՝ **ակնկալի**: (տե՛ս V¹)

ԱԿՆԿԱԼՎԵԼ, **ԱԿՆԿԱԼԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ԱԿՆԿԱԼԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱԿՆՈՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱԿԱԳԻՆ

1. որ./հրբ. ած. (Մի **ահագին** ժայռաբեկոր պոկվել, ընկել էր ճամփին):

2. չափի մկբ.* (Ահագին սպասել եմ նրան):

ԱԿԱԶԱՆԳ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱԿԱԼԻՑ

1. հրբ. ած. (Մտան մութ ու **ահալից** քարանձավը):

2. ձևի մկբ. (Ներսից մի ձայն կանչեց **ահալից**):

ԱԿԵՂ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/ահեղա-**
գույն (Ահեղ փեսք ուներ):

2. ձևի մկբ. (Ահեղ գոչեց):

ԱՂԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (աղալ *ցորենը*), **գործ**.
(աղացով աղալ), ենթ.՝ (**չ**)աղացող, հմկտ.՝ (**չ**)աղալիս, հրկտ.՝ (**չ**)աղա-
ցած, անկտ.՝ **աղում**, վղկտ.՝ **աղացել**, ապկտ.՝ **աղալու**, ժխտ.՝ **աղա**:
(տե՛ս V⁴)

ԱՂԱՑՎԵԼ, **ԱՂԱԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՂԱՆՂԱՎՈՐԱԿԱՆ

1. հրբ. ած. (Աղանդավորական խումբն ուներ իր կանոնները):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Մի **աղանդավորական** մտավ սեն-
յակ):

ԱՂԱՆԴԵՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՂԱՎՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՂՔՅՈՒՐԱԳԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՂԵՐՄ (աղաչանք), **գոյ.**, ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Արքան
լսեց աղբափի **աղերսը** և օգնեց նրան):

ԱՂԵՐՄ² (առնչություն, կապ), **գոյ.**, ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**
(Այդ երկու ստեղծագործությունները որոշ **աղերսներ** ունեն):

ԱՂԵՐՍԱԳԻՆ

1. ձևի մկբ. (Ձեռքն **աղերսագին** մեկնեց):

2. հրբ. ած. (Աղերսագին հայացքով նայում էր նրան):

ԱՂԻ, որ./հրբ. **ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՂՄԿԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(ջ)աղմկող**, հմկտ.՝ **(ջ)աղմկելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)աղմկած**, անկտ.՝ **աղմկում**, վղկտ.՝ **աղմկել**, ապկտ.՝ **աղմկելու**, ժխտ.՝ **աղմկի**: (տե՛ս V¹)

ԱՂՄՈՒԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում**:

ԱՂՈԹԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (աղոթել *Աստծուն*), նբ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (աղոթել *որդուն*), ենթ.՝ **(ջ)աղոթող**, հմկտ.՝ **(ջ)աղոթելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)աղոթած**, անկտ.՝ **աղոթում**, վղկտ.՝ **աղոթել**, ապկտ.՝ **աղոթելու**, ժխտ.՝ **աղոթի**: (տե՛ս V¹)

ԱՂՈՏ՝

1. (ոչ պայծառ), **հրբ. ած.** (*Հեռվում մի աղոտ լույս երևաց*):

2. (տարտամ, անորոշ), **ձևի մկբ.** (*Այդ ամենը հիմա աղոտ էր հիշում*):

ԱՂՈՏ² (վրան աղ քսած), **հրբ. ած.** (*Հացի աղոտ կտորը դրեց սեղանին*):

ԱՂԶԻԿ, գոյ., ներ, ջկա, բաց.՝ **ջկանից, գործ.՝ ջկանով**:

ԱՂՎԵՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով**:

ԱՂՔԱՍ

1. **որ. ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Մի աղքատ մարդ նստել էր բակում*):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (*Աղքատը պատուված հագուստով էր*):

3. **ձևի մկբ.** (*Ներս մտավ աղքատ հագնված մի մարդ*):

ԱՂՔԱՍՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(ջ)աղքատացող**, հմկտ.՝ **(ջ)աղքատանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)աղքատացած**, անկտ.՝ **աղքատանում**, վղկտ.՝ **աղքատացել**, ապկտ.՝ **աղքատանալու**, ժխտ.՝ **աղքատանա**: (տե՛ս V⁵)

ԱՂՔԱՍՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. **ած.**, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*հողը աղքատացնել ֆոսֆորից*), **սեռ.-տրկ.** (*մարդուն աղքատացնել*), **գործ.** (*պատճամիջոցով աղքատացնել*), ենթ.՝ **(ջ)աղքատացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)աղքատացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)աղքատացրած**, անկտ.՝ **աղքատացնում**, վղկտ.՝ **աղքատացրել**, ապկտ.՝ **աղքատացնելու**, ժխտ.՝ **աղքատացնի**: (տե՛ս V³)

ԱՂՔԱՍՑՎԵԼ, **ԱՂՔԱՍՑՆԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ԱՃԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **բաց** (աճել *հողից*), ենթ.՝ **(ջ)աճող**, հմկտ.՝ **(ջ)աճելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)աճած**, անկտ.՝ **աճում**, վղկտ.՝ **աճել**, ապկտ.՝ **աճելու**, ժխտ.՝ **աճի**: (տե՛ս V¹)

ԱՃԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (բույսը աճեցնել), սեռ.-տրկ. (սերնդին աճեցնել), գործ. (պարարտանյութով աճեցնել) ենթ.՝ (չ)աճեցնող, հմկտ.՝ (չ)աճեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)աճեցրած, անկտ.՝ աճեցնում, վղկտ.՝ աճեցրել, ապկտ.՝ աճեցնելու, ժխտ.՝ աճեցնի: (տե՛ս V³)

ԱՃԵՑՎԵԼ, **ԱՃԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՄԱՅԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., ենթ.՝ (չ)ամայացող, հմկտ.՝ (չ)ամայանալիս, հրկտ.՝ (չ)ամայացած, անկտ.՝ ամայանում, վղկտ.՝ ամայացել, ապկտ.՝ ամայանալու, ժխտ.՝ ամայանա: (տե՛ս V⁵)

ԱՄԱՅԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (բնակավայրը ամայացնել), գործ. (թունաքիմիկատներով ամայացնել տարածքը), ենթ.՝ (չ)ամայացնող, հմկտ.՝ (չ)ամայացնելիս, հրկտ.՝ (չ)ամայացրած, անկտ.՝ ամայացնում, վղկտ.՝ ամայացրել, ապկտ.՝ ամայացնելու, ժխտ.՝ ամայացնի: (տե՛ս V³)

ԱՄԱՅԱՑՎԵԼ, **ԱՄԱՅԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՄԱՅԻ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ԱՄԱՆ՝ (կերակուր և այլ նյութեր պահելու անոթ, փարա), գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Կերակուրը լցրեց մի ամանի մեջ):

ԱՄԱՆ՝² (վշտի, ցավի, վտանգի բացականչություն), զգցկ. ձյնրկ. (Ամա՛ն, մի՛ հիշեցրու դա):

ԱՄԱՆՈՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԱՄԱՌ, գոյ., ներ, ամոան/վա/ի, բաց.՝ ամոանից/վանից/ից, գործ.՝ ամոանով/վանով/ով:

ԱՄԲՈՒՍԱՎԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԱՄԲՈՂՋ, որոշ. դեր., ածականանիշ:

ԱՄԲՈՂՋԱԿԱՆ

1. հրբ./որ. ած. (Վերջապես ստացվեց ամբողջական պատկեր):
2. ձևի մկբ. (Նա կարողացավ ծրագիրը համակողմանի և ամբողջական ներկայացնել):

ԱՄԵՆ՝ (բղղր, համայն, յուրաքանչյուր), որոշ. դեր., ածականանիշ (Ամեն քայլափոխի ծաղիկներ էր փեսնում) (փոխանուն ամենից ձևը կազմում է ածականի համեմատության աստիճան (ամենից լավ/զեղեցիկ):

ԱՄԵՆ² (եղիցի, թող լինի, ճշմարիտ է), **հստպ. վրբ.** (Հավիտյանս հավիտենից, **ամեն՛ն**):

ԱՄԵՆԱՄՅԱ, հրբ. **ած.**:

ԱՄԵՆՔԸ/Ս/Դ, որոշ. դեր., **գոյականանիշ**, **ամենքի**, բաց.՝ **ամենքից**, գործ.՝ **ամենքով**, ներգ.՝ **ամենքում**^Ք:

ԱՄԵՆՕՐՅԱ, հրբ. **ած.**:

ԱՄԻՍ, գոյ., **ներ**, **ամսի/ամսվա**, բաց.՝ **ամսից/ամսվանից**, գործ.՝ **ամսով/ամսվանով**, ներգ.՝ **ամսում**:

ԱՄՈՒՍԻՆ, գոյ., **ներ**, **սնու**, բաց.՝ **սնուց**, գործ.՝ **սնով/ով**:

ԱՄՈՒՄՆԱՆԱԼ, չբ, **ա լծ.**, կանոն., **ան** սուկած., ենթ.՝ **(չ)ամուսնացող**, հմկտ.՝ **(չ)ամուսնանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ամուսնացած**, անկտ.՝ **ամուսնանում**, վղկտ.՝ **ամուսնացել**, ապկտ.՝ **ամուսնանալու**, ժխտ.՝ **ամուսնանա**: (տե՛ս V⁵)

ԱՄՈՒՄՆԱՅՆԵԼ, նբ, **ե լծ.**, կանոն., **ացն** պատճ. **ած.**, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (երեք որդի ամուսնացնել), **սեռ.-տրկ.** (դստերն ամուսնացնել), ենթ.՝ **(չ)ամուսնացնող**, հմկտ.՝ **(չ)ամուսնացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ամուսնացրած**, անկտ.՝ **ամուսնացնում**, վղկտ.՝ **ամուսնացրել**, ապկտ.՝ **ամուսնացնելու**, ժխտ.՝ **ամուսնացնի**: (տե՛ս V³)

ԱՄՈՒՄՆԱՅՎԵԼ, **ԱՄՈՒՄՆԱՅՆԵԼ**-ի **կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ԱՄՈՒՄՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., **ներ**, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով** :

ԱՄՈՒՐ

1. որ. **ած.**, բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/ամրագույն** (Ամուր ու թիկնեղ տղամարդ էր):

2. ձևի մկբ. (Ամուր գրկեցի մայրիկիս):

ԱՄՈՒՐԻ, որ. **ած.**:

ԱՄՈՔԵԼ, նբ, **ե լծ.**, կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ամոքել վիշտը), **սեռ.-տրկ.** (ամոքել մեկին), **գործ.** (խոսքով ամոքել), ենթ.՝ **(չ)ամոքող**, հմկտ.՝ **(չ)ամոքելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ամոքած**, անկտ.՝ **ամոքում**, վղկտ.՝ **ամոքել**, ապկտ.՝ **ամոքելու**, ժխտ.՝ **ամոքի**: (տե՛ս V¹)

ԱՄՈՔՎԵԼ, **ԱՄՈՔԵԼ**-ի **կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ԱՄՊ, գոյ., **եր**, **ի**, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՄՊԱԳՈՌԳՈՌ, հրբ. **ած.**:

ԱՄՊԱՄԱԾՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ԱՄՊԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)ամպող**, հմկտ.՝ **(չ)ամպելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ամպած**, անկտ.՝ **ամպում**, վղկտ.՝ **ամպել**, ապկտ.՝ **ամպելու**, ժխտ.՝ **ամպի**: (տե՛ս V¹)

ԱՄՊՈՏ, հրբ. ած.:

ԱՄՊՐՈՊ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՄՍԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ԱՄՍԱԹԻՎ, գոյ., թվեր, թվի, բաց.՝ **թվից**, գործ.՝ **թվով**, ներգ.՝ **թվում**:

ԱՄՍԱԿԱՆ

1. հրբ ած. (*Ամսական վճարը հազար դրամ է*):
2. ձևի/ժմնկի մկբ. (*Ամսական ստանում է հարյուր հազար դրամ*):
3. գոյ.** (*աշխատավարձ*), ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Գոհ էր իր ամսականից*):

ԱՄՍԱՎԵՐՋ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՄՐԱԳՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ամրագրել *հյուրանոցահամարը*), **գործ**. (ամրագրել *համաձայնագրով*), ենթ.՝ **(չ)ամրագրող**, հմկտ.՝ **(չ)ամրագրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ամրագրած**, անկտ.՝ **ամրագրում**, վղկտ.՝ **ամրագրել**, ապկտ.՝ **ամրագրելու**, ժխտ.՝ **ամրագրի**: (տե՛ս V¹)

ԱՄՐԱԳՐՎԵԼ, **ԱՄՐԱԳՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՄՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(չ)ամրացող**, հմկտ.՝ **(չ)ամրանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ամրացած**, անկտ.՝ **ամրանում**, վղկտ.՝ **ամրացել**, ապկտ.՝ **ամրանալու**, ժխտ.՝ **ամրանա**: (տե՛ս V⁵)

ԱՄՐԱՑՆԵԼ նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ամրացնել *բռնակը*), **գործ**. (*մեխով ամրացնել*), ենթ.՝ **(չ)ամրացնող**, հմկտ.՝ **(չ)ամրացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ամրացրած**, անկտ.՝ **ամրացնում**, վղկտ.՝ **ամրացրել**, ապկտ.՝ **ամրացնելու**, ժխտ.՝ **ամրացնի**: (տե՛ս V³)

ԱՄՐԱՑՎԵԼ, **ԱՄՐԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՄՐԱՊՆԴԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ամրապնդել *պայմանավորվածությունը*), **գործ**. (ամրապնդել *պայմանագրով*), ենթ.՝ **(չ)ամրապնդող**, հմկտ.՝ **(չ)ամրապնդելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ամրապնդած**, անկտ.՝ **ամրապնդում**, վղկտ.՝ **ամրապնդել**, ապկտ.՝ **ամրապնդելու**, ժխտ.՝ **ամրապնդի**: (տե՛ս V¹)

ԱՄՐԱՊՆԴՎԵԼ, **ԱՄՐԱՊՆԴԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՄՓՈՓ

1. ձևի մկբ. (Ամփոփ ներկայացրեց անելիքը):
2. որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (Տպագրվեց ամփոփ հաշվեգրությունը):

ԱՄՓՈՓԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:

ԱՄՓՈՓԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ամփոփել խոսքը), ենթ.՝ (չ)ամփոփող, հմկտ.՝ (չ)ամփոփելիս, հրկտ.՝ (չ)ամփոփած, անկտ.՝ ամփոփում, վղկտ.՝ ամփոփել, ապկտ.՝ ամփոփելու, ժխտ.՝ ամփոփի: (տե՛ս V¹)

ԱՄՓՈՓՎԵԼ, **ԱՄՓՈՓԵԼ**-ի կրվ. (Արդյունքներն ամփոփվեցին հանձնաժողովի կողմից), **չեզ**. (Ինքն իր մեջ ամփոփված՝ ոչ ոքի հետ չէր խոսում): (տե՛ս V¹)

ԱՅ

1. ցուց. վրբ. (Այ սա եմ ուզում):
2. I. զգցկ. ձյնրկ. (— Ա՛յ, արամս ցավում է, — այդը բռնած՝ հառաչեց նա):
II. կշկ. ձյնրկ. (— Ա՛յ մարդ, ի՞նչ է պատահել, — հարցրեց կինը):

ԱՅԲՈՒԲԵՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԱՅԳԱԲԱՅ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԱՅԳԵԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԱՅԳԵԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով, ներգ.՝ ում:

ԱՅԳԻ, գոյ., ներ, գու, բաց.՝ գուց, գործ.՝ ով/գով, ներգ.՝ գում/ում:

ԱՅԴ, ցուց. դեր., ածականանիշ (Կարդացել եմ այդ գիրքը), գոյականանիշ (Նա այդ չգիտեր):

ԱՅԴԺԱՄ, ժմնկի մկբ.:

ԱՅԴՈՒՀԱՆԴԵՐԶ

1. զիջ. վեր., (Նա, այդուհանդերձ, կարողացավ գալ):
2. ստորդ. շղկ. ((Թեև) Դժվար էր, այդուհանդերձ կարողացան ժամանակին ավարտել աշխատանքը):

ԱՅԴՉԱՓ, ցուց. դեր., ածականանիշ, թվականանիշ (Այդչափ վատությունը թեզանից չէի սպասում), մակբայանիշ (Այդչափ մի՛ ոգևորվիր):

ԱՅԴՊԵՍ, ցուց. դեր., մակբայանիշ:

ԱՅԴՏԵՂ, ցուց. դեր, մակբայանիշ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՅԴՔԱՆ, ցուց. դեր, ածականանիշ, թվականանիշ (**Այդքան** գործ մեկ օրում են արել), մակբայանիշ (**Մեկ** օրում **այդքան** աշխատել են):

ԱՅԺՄ, ժմնկի մկբ. վա, բաց.՝ վանից, գործ.՝ վանով, ներգ.՝ վանում: (տե՛ս *Առաջաբան*)

ԱՅԺՄԵԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ԱՅԼ¹ (ուրիշ), անորոշ դեր., ածականանիշ (**Նա այլ** ճանապարհ ընտրեց):

ԱՅԼ² հմդս. շղկ. (ժամացույցը չնորոգեցի, **այլ** նորը գնեցի):

ԱՅԼԱԽՈՎ

1. հրբ. ած. (**Այլախոհ** մարդը հակառակ կարծիք ուներ):
2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Ոչ մի **այլախոհ** չի հավածվում):

ԱՅԼԱՊԵՍ

1. հմդս. շղկ. (Գնա՛ այնտեղ, **այլապես** կկարծեն, թե վախենում ես):
2. ձևի մկբ.** (**Նա այլապես** էր մտածում):

ԱՅԼԵՎՍ, ժմնկի մկբ.:

ԱՅԼՈՒՐ, տեղի մկբ.:

ԱՅԾԵՂՋՅՈՒՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՅՆ, ցուց. դեր., ածականանիշ (**Բե՛ր այն** գիրքը), գոյականանիշ (**Ես միայն այն** գիտեմ, որ դու չես աշխատել):

ԱՅՆԺԱՄ, ժմնկի մկբ.:

ԱՅՆԻՆՉ

1. հմդս. շղկ. (**Նա պետք է մնար և օգներ, այնինչ** եկել էր զբոսնելու):
2. անորոշ դեր., ածականանիշ (**Լավ** չէ այսինչ կամ **այնինչ** մարդու անունից խոսելը):

ԱՅՆՈՒԱՄԵՆԱՅՆԻՎ

1. զիջ. վրբ. (**Նա այնուամենայնիվ** եկել էր):
2. ստորդ. շղկ. ((Թեև) Յուրա էր, **այնուամենայնիվ** մտանք գետրը):

ԱՅՆՈՒՀԱՆԴԵՐՁ

1. զիջ. վրբ. (**Դա, այնուհանդերձ**, մեզ չի գոհացնում):
2. ստորդ. շղկ. ((Չնայած) Չէր ցանկանում, **այնուհանդերձ** մասնակցեց միջոցառմանը):

ԱՅՆՈՒՀԵՏԵՎ, ժմնկի մկբ. (**Այնուհետև** նա գնաց տուն):

ԱՅՆՊԵՍ, ցուց. դեր., մակբայանիշ:

ԱՅՆՊԻՍԻ, ցուց. դեր., ածականանիշ:

ԱՅՆՏԵՂ, ցուց. դեր., գոյականանիշ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՅՆՔԱՆ, ցուց. դեր., ածականանիշ, թվականանիշ (**Այնքա՞ն** նվերներ ստացա), մակբայանիշ (**Այնքա՞ն** հոգնած էի):

ԱՅՈ, հստոտ. վրբ.:

ԱՅՍԻՆՉ, անորոշ դեր., ածականանիշ:

ԱՅՍԻՆՔՆ, մակաբ. շղկ.:

ԱՅՍՈՒԱՄԵՆԱՅՆԻՎ

1. զիջ. վրբ. (**Այսուամենայնիվ**, մտածեք ձեր արածների մասին):
2. ստորդ. շղկ. ((Թեև) Վարառողջ էի, **այսուամենայնիվ** աշխատանքի գնացի):

ԱՅՍՈՒՀԱՆԴԵՐՁ

1. զիջ. վրբ. (**Մենք, այսուհանդերձ**, շարունակեցինք մեր աշխատանքը):
2. ստորդ. շղկ. (**Չէր ցանկանում, այսուհանդերձ** մասնակցեց երեկույթին):

ԱՅՍՈՒՀԵՏԵՎ, ժմնկի մկբ.:

ԱՅՍՉԱՓ, ցուց. դեր., ածականանիշ, թվականանիշ (**Այսչափ** դժգոհություն չէի սպասում քեզանից), մակբայանիշ (**Այսչափ** հուզվել քեզ չի կարելի):

ԱՅՍՊԵՍ, ցուց. դեր., մակբայանիշ:

ԱՅՍՏԵՂ, ցուց. դեր., մակբայանիշ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՅՍՕՐ, ժմնկի մկբ., վա/ի^օ, բաց.՝ վանից/ից^օ, գործ.՝ **ով**/վանով^օ, ներգ.՝ վանում^օ: (տե՛ս Առաջաբան)

ԱՅՍՕՐԻՆԱԿ, հրբ. ած.:

ԱՅՏՈՍԿՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՅՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (այրել *փայտը*), գործ. (այրել *կրակով*), ենթ.՝ (**չ**)այրող, հմկտ.՝ (**չ**)այրելիս, հրկտ.՝ (**չ**)այրած, անկտ.՝ այրում, վղկտ.՝ այրել, ապկտ.՝ այրելու, ժխտ.՝ այրի: (տե՛ս V¹)

ԱՅՐՎԵԼ, **ԱՅՐԵԼ**-ի կրվ. (Սիրտս **այրվում է** կարոտից), **չեզ**. (**Այրվում են** ամրոցի դարպասները): (տե՛ս V¹)

ԱՅՐԻ, գոյ., ներ, ի/րու, բաց.՝ **ից/րուց**, գործ.՝ **ով**:

ԱՅՑ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՅՑԵԼԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (այցելել ընկերոջը), ենթ.՝ (չ)այցելող, հմկտ.՝ (չ)այցելելիս, հրկտ.՝ (չ)այցելած, անկտ.՝ այցելում, վղկտ.՝ այցելել, ապկտ.՝ այցելելու, ժխտ.՝ այցելի: (տե՛ս V¹)

ԱՅՑԵԼՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՆԱԼԻ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՆԱԽՈՐԺ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՆԱԿՆԿԱԼ

1. ձևի մկբ. (Նա **անակնկալ** եկավ մեր տուն):
2. հրբ./որ. ած. (Նրա **անակնկալ** այցը զարմացրեց մեզ):
3. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Մենք նրա համար հաճելի **անակնկալ** ենք պատրաստել):

ԱՆԱՂԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ԱՆԱՄՈԹ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՆԱՉԱՌ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Անաչառ** հանձնաժողով է ձևավորվել):
2. ձևի մկբ. (**Անաչառ** և խիստ եղեք բոլորի նկատմամբ):

ԱՆԱՊԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ԱՆԱՊԱՏ¹ (Երկրագնդի չորային փարածություն), գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Քարավանն անցնում էր **անապատով**):

ԱՆԱՊԱՏ² (ճգնավորների մենաստան), գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Անապատի** ճգնավորը աղոթում էր):

ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ¹

1. (ճգնավորների մենաստանի՝ անապատի անդամ) գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Անապատականները** հավաքվել էին վանքի բակում):
2. (ճգնավորական մենաստանին՝ անապատին պատկանող) հրբ. ած. (Ճգնավորների **անապատական** այդ վայրում ամեն ինչ խաղաղ էր):

ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ² (Երկրագնդի չորային վայրերին՝ անապատներին բնորոշ՝ անապատային), հրբ. ած. (**Անապատական** այդ չորային վայրում բուսականություն գրեթե չկար):

ԱՆԱՌԱԿ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Անառակ** վարք ուներ):
2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Այդ **անառակին** ոչ ոք չէր հարգում):

ԱՆԱՌԻԿ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՆԱՍՆԱԲՈՒՅԺ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՆԱՍՆԱՊԱՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՆԱՍՈՒՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՆԱՎԱՐՏ

1. **հրբ./որ. ած.** (*Տուցադրվեց նկարչի վերջին՝ անավարտ աշխատանքը*):

2. **ձևի մկբ.** (*Տան կառուցումն անավարտ մնաց*):

ԱՆԱՐԳ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՆԱՐԳԱՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՆԱՐԳԵԼ¹ (*անարգանք հասցնել*), **նբ, ե լծ.**, կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*անարգել պատրիվը*), **սեռ.-տրկ.** (*անարգել մարդուն*), **գործ.** (*անարգել խոսքով*), նթ.՝ **(չ)անարգող**, հմկտ.՝ **(չ)անարգելիս**, հրկտ.՝ **(չ)անարգած**, անկտ.՝ **անարգում**, վղկտ.՝ **անարգել**, ապկտ.՝ **անարգելու**, ժխտ.՝ **անարգի**: (տե՛ս V¹)

ԱՆԱՐԳԵԼ² (*առանց արգելքի*)

1. **ձևի մկբ.** (*Անարգել անցավ անտառով*):

2. **հրբ. ած.** (*Մաղթում ենք անարգել ճանապարհ*):

ԱՆԱՐԳՎԵԼ, ԱՆԱՐԳԵԼ¹-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՆԲԱՆՏՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ԱՆԳԱՄ¹ (*հեղ*)

1. **գոյ., ներ, վա, բաց.՝ ից/վանից^ժ**, գործ.՝ **ով/վանով^ժ** (*Այս անգամվա մասին չեմ ասում*):

2. **կպկ. բառ, հտղ.** (*Երեք անգամ ասաց*):

ԱՆԳԱՄ² (*նույնիսկ*) **սաստկ. վրբ.** (*Անգամ ընկերը չօգնեց*):

ԱՆԳԼԵՐԵՆ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (*Բրիտանական և ամերիկյան անգլերենների միջև մի շարք տարբերություններ կան*):

2. **հրբ. ած.** (*Աշակերտն անգլերեն գիրք էր կարդում*):

3. **ձևի մկբ.** (*Նա անգլերեն էր խոսում*):

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ, **հրբ. ած.:**

ԱՆԳԼԻԱՅԻ

1. **գոյ., ներ, ցու/ի, բաց.՝ ցուց**, գործ.՝ **ով** (*Անգլիացիները ժամանեցին*):

2. հրբ. ած. (**Անգլիացի** գիտնականը մասնակցեց գիտաժողովին):

ԱՆԳՂ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՆԳՈՒԹ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Նա **անգույթ** մարդ է):

2. ձևի մկբ. (Նրանք շատ **անգույթ** վարվեցին):

ԱՆԳՈՒՅՆ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Երեխան սիրում էր **անգույն** պատկերներ ներկել):

2. ձևի մկբ. (Նա շատ **անգույն** ներկայացրեց փեղի ունեցածը):

ԱՆԴԱԴԱՐ

1. ձևի մկբ. (**Անդադար** աշխատում էր):

2. հրբ. ած. (**Անդադար** ծափերից հոգնեցինք):

ԱՆԴԱՄԱԼՈՒՅԾ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Նրանք օգնեցին **անդամալույծին**):

2. հրբ. ած. (Մի **անդամալույծ** ծերունի նստած էր բակում):

ԱՆԴՈՐՐ

1. որ. ած. (Ջրի **անդորր** մակերևույթին արտացոլվում էին ծառի ճյուղերը):

2. գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ **ում** (Հոգիս **անդորր** է փենչում):

ԱՆԴՈՐՐԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ԱՆԴՈՐՐԱՎԵՏ, հրբ. ած.:

ԱՆԴՈՒԼ

1. հրբ. ած. (Գործավարի **անդուլ** աշխատանքն արդյունք փվեց):

2. ձևի մկբ. (Վարպետն **անդուլ** ու անմոռնչ աշխատում էր):

ԱՆԴՐԱԴԱՌՆԱԼ, չբ, ա լծ., ն սոսկածանց, անկանոն., պարզ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (անդրադառնալ **հարցին**), **գործ**. (անդրադառնալ **հողվածով**), ենթ.՝ (չ)անդրադարձող, հմկտ.՝ (չ)անդրադառնալիս, հրկտ.՝ (չ)անդրադարձած, անկտ.՝ **անդրադառնում**, վղկտ.՝ **անդրադարձել**, ապկտ.՝ **անդրադառնալու**, ժխտ.՝ **անդրադառնա**: (տե՛ս **ԴԱՌՆԱԼ**)

ԱՆԴՐԱԴԱՐՁ

1. հրբ. ած. (Գնդակն **անդրադարձ** հարվածով խփվեց ապակուն):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Գրքում այդ խնդրին որոշ **անդրադարձներ** կան):

ԱՆԴՐԱԴԱՐՁՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, պատճառակերպ (տե՛ս *Առաջաբան*), ենթ.՝ **(ջ)անդրադարձնող**, հմկտ.՝ **(ջ)անդրադարձնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)անդրադարձրած**, անկտ.՝ **անդրադարձնում**, վղկտ.՝ **անդրադարձրել**, ասկտ.՝ **անդրադարձնելու**, ժխտ.՝ **անդրադարձնի**: (տե՛ս **ԴԱՐՁՆԵԼ**)

ԱՆԵԼ¹ (*կատարել*), նբ, Ե լծ., անկանոն., ն սոսկած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (*աշխատանք անել*), սեռ.-տրկ. (լավություն անել *մարդուն*), գործ. (*ծաղիկներով ձևավորում անել*)՝ ենթ.՝ **(ջ)անող**, հմկտ.՝ **(ջ)անելիս**, ապառնի՝ **(ջ)անելիք**, հրկտ.՝ **(ջ)արած**, անկտ.՝ **անում**, վղկտ.՝ **արել**, ասկտ.՝ **անելու**, ժխտ.՝ **անի**

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **անում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք առնում**
 անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **անում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք առնում**
 վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **արել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք արել**
 վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **արել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք արել**
 ասկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **անելու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք անելու**
 ասկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **անելու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք անելու**
 անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **արի*//արեցի/արինք*//արեցինք**, ժխտ.՝
չարի*//չարեցի/չարինք*//չարեցինք

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **անեմ/անենք**, ժխտ.՝ **չանեմ/չանենք**
 անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **անեի/անեինք**, ժխտ.՝ **չանեի/չանեինք**

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կանեմ/կանենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք անի**
 անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կանեի/կանեինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք անի**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է անեմ/անենք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է անեմ/անենք** կամ՝ **պիտի//պետք է չանեմ/չանենք**
 անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է անեի/անեինք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է անեի/անեինք**, կամ՝ **պիտի//պետք է չանեի/չանեինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **արա՛/արե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ արա/մի՛ արեք**
ԱՐՎԵԼ, ԱՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՆԵԼ² (*ելք չունեցող*), որ./հրբ. ած. (*Հայտնվեց անել վիճակում*):

ԱՆԵԼԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Նա դեռ շար **անելիքներ** ունի):

- **ԱՆԵԼԻՔ**, **ԱՆԵԼ**-ի ապառնի դերբայ (Նրա **անելիք** աշխատանքը շար դժվար էր):

ԱՆԵԾՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՆԵԿԴՈՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՆԵՂԾ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Անեղծ** ու **անբասիր** վարքի տեր մարդ էր):
2. ձևի մկբ. (**Անեղծ** պահեցին իրենց տոհմի նկարագիրը):

ԱՆԵՐ, գոյ., ներ, ոջ, բաց.՝ **ոջից**, գործ.՝ **ոջով**:

ԱՆԵՐԵՎՈՒՅԹ

1. որ./հրբ. ած. (**Աներևույթ** մի ձեռք օգնեց նրան):
2. ձևի մկբ. (Ձեր հավաքներին ես միշտ **աներևույթ** ներկա եմ):

ԱՆԵՐԿԲԱ

1. որ./հրբ. ած. (Նրա **աներկբա** վճիռը շար կարևոր էր):
2. ձևի մկբ. (Մենք **աներկբա** հաստատեցինք մեր հավատարմությունը):

ԱՆԵՐՁԱԳ, գոյ., եր*/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՆԵՐՈՐԴԻ, գոյ., ներ, դու, բաց.՝ **դուց**, գործ.՝ **ով**:

ԱՆՁԳԱՅԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սուկած., խնդրո.՝ **գործ**. (դեղամիջոցով անզգայանալ), ենթ.՝ **(չ)անզգայացող**, հմկտ.՝ **(չ)անզգայանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)անզգայացած**, անկտ.՝ **անզգայանում**, վղկտ.՝ **անզգայացել**, ապկտ.՝ **անզգայանալու**, ժխտ.՝ **անզգայանա**: (տե՛ս V⁵)

ԱՆՁԳԱՅԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (անզգայացնել **ոտքը**), **սեռ.-տրկ**. (անզգայացնել **հիվանդին**), **գործ**. (դեղամիջոցով անզգայացնել), ենթ.՝ **(չ)անզգայացնող**, հմկտ.՝ **(չ)անզգայացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)անզգայացրած**, անկտ.՝ **անզգայացնում**, վղկտ.՝ **անզգայացրել**, ապկտ.՝ **անզգայացնելու**, ժխտ.՝ **անզգայացնի**: (տե՛ս V³)

ԱՆՁԳԱՅԱՑՎԵԼ, **ԱՆՁԳԱՅԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՆՁԳՈՒՅՇ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Անզգույշ** շարժումով կոտրեց բաժակը):
2. ձևի մկբ. (Լեռնագնացը այս անգամ շար **անզգույշ** էր քայլում ժայռի եզրով):

ԱՆՁԵՆ

1. հրբ. ած. (**Անզեն** մարդիկ նահանջում էին):
2. ձևի մկբ. (Նա **անզեն** կովեց գազանի դեմ):

ԱՆԸՆԴԿԱՏ

1. հրբ. ած. (Մեքենաների **անընդհատ** աշխատանքը հոգնեցնում էր):
2. ձևի/չափի մկբ. (**Անընդհատ** դժգոհում էր):

ԱՆԸՆԴՄԵՋ

1. հրբ. ած. (Լսվում էր գետի **անընդմեջ** խշռոցը):
2. ձևի/չափի մկբ. (Նա **անընդմեջ** խոսում էր):

ԱՆԹԱՌԱՄ¹ (չթառամող), հրբ. ած. (Նրանց **անթառամ** սերը շարունակվեց ողջ կյանքում):

ԱՆԹԱՌԱՄ² (բարդաձաղկավորների ընտանիքի բույս), գոյ., ներ, ի, բաց.¹ **ից**, գործ.¹ **ով** (Ճանապարհի եզրին **անթառամներ** էին աճել):

ԱՆԹԱՅՈՒՊ, գոյ., եր, ի, բաց.¹ **ից**, գործ.¹ **ով**:

ԱՆԻԾԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.¹ **ուղղ.-հայց**. (անիծել բախտը), սեռ.-տրկ. (անիծել մարդուն), ենթ.¹ (**չ**)անիծող, հմկտ.¹ (**չ**)անիծելիս, հրկտ.¹ (**չ**)անիծած, անկտ.¹ անիծում, վղկտ.¹ անիծել, ապկտ.¹ անիծելու, ժխտ.¹ անիծի: (տե՛ս V¹)

ԱՆԻԾՎԵԼ, **ԱՆԻԾԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՆԻԾՅԱԼ, հրբ. ած.:

ԱՆԻՎ, գոյ., ներ, ի/անվի[♦], բաց.¹ **ից**, գործ.¹ **ով**, ներգ.¹ **ում**:

ԱՆԻՐԱՎ, որ./հրբ. ած., բղղտ.¹ **ավելի**, առավել, գրղ.¹ **ամենա-/ամենից**:

ԱՆԽԱԽՏ

1. հրբ./որ. ած., բղղտ.¹ **ավելի**, առավել, գրղ.¹ **ամենա-/ամենից** (**Դա անխախտ** վճիռ էր):
2. ձևի մկբ. (**Դա** շնակիցները **անխախտ** պահեցին իրենց որոշումը):

ԱՆԽԱՓԱՆ

1. ձևի մկբ. (Ժամացույցն **անխափան** աշխատում էր):
2. հրբ./որ. ած. (**Անխափան** սարքերն օրնիբուն աղմկում էին):

ԱՆԽՆԱՄ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.¹ **ավելի**, առավել, գրղ.¹ **ամենա-/ամենից** (**Անխնամ** ու թափթփված փեսք ուներ):
2. ձևի մկբ. (Շատ **անխնամ** է վերաբերվում մշակութային արժեքներին):

ԱՆԽՈՍ

1. ձևի մկբ. (*Անխոս հեռացանք*):
2. հրբ. ած. (*Շուրջը միայն անխոս քարերն էին*):
3. հստտ. վրբ. (*Ոչ ոք, անխոս, չէր համաձայնի դրան*):

ԱՆԽՈՒՎ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (*Նա անխոռով հոգով օգնում էր բոլորին*):
2. ձևի մկբ. (*Անխոռով անցավ՝ առանց նայելու որևէ մեկին*):

ԱՆԽՏԻՐ, ձևի մկբ.:**ԱՆԿԱԽ**

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (*Դա անկախ իշխանություն էր*):
2. ձևի մկբ. (*Երեխաները միշտ ձգտում են ծնողներից անկախ ապրելու*):
3. կպկ. բառ, երկդր., խնդրո.՝ **բաց**. (*դրանից անկախ*) (*Անկախ դրանից՝ բոլորդ պետք է մասնակցեք*):

ԱՆԿՅՈՒՆ, գոյ., ներ, յան/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով/յամբ, ներգ.՝ ում:**ԱՆԿՈՂԻՆ, գոյ., ներ, ղնու/ղնի**, բաց.՝ ղնուց/ղնից**, գործ.՝ ով/ղնով**, ներգ.՝ ղնում:****ԱՆԿՈՒՄ, գոյ., ներ, կման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով/կմամբ, հոգն. ներգ.՝ ներում:****ԱԳԱՀՈՐԵՆ, ձևի մկբ.:****ԱՆՀԱՄԱՐ, հրբ. ած.:****ԱՆՀԱՅՏ**

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (*Դա անհայտ նկար էր*):
2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով** (*Այդ դեպքում կստացվի երկու անհայտով հավասարում*):

ԱՆՀԱՆԳԻՍ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (*Նա շատ անհանգիստ մարդ է*):
2. ձևի մկբ. (*Անհանգիստ անցնում էր սենյակից սենյակ*):

ԱՆՀԱՏ՝ (*առանձին՝ եզակի մարդ*), **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (*Ամեն մի անհատ ինքն է որոշում դա*):

ԱՆՀԱՏ² (չսպառվող, չընդհատվող), հրբ. ած. (Դա եկամուտի մի **անհատ** արքյուր էր):

ԱՆՀԱՐԿԻ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Իր **անհարկի** միջամտությամբ խանգարեց բոլորին):

2. ձևի մկբ. (Անհարկի այցելեց նրան):

ԱՆՀԵԹԵԹ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:**

ԱՆՀԵԹԵԹՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից, գործ.՝ թյամբ/ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:**

ԱՆՀԵՏԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(ջ)անհետացող**, հմկտ.՝ **(ջ)անհետանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)անհետացած**, անկտ.՝ **անհետանում**, վղկտ.՝ **անհետացել**, ապկտ.՝ **անհետանալու**, ժխտ.՝ **անհետանա:** (տե՛ս V⁵)

ԱՆՀԵՏԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (անհետացնել *հետքերը*), **սեռ.-տրկ.** (անհետացնել *մարդուն*), **գործ.** (հատուկ *նյութերով* անհետացնել), ենթ.՝ **(ջ)անհետացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)անհետացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)անհետացրած**, անկտ.՝ **անհետացնում**, վղկտ.՝ **անհետացրել**, ապկտ.՝ **անհետացնելու**, ժխտ.՝ **անհետացնի:** (տե՛ս V³)

ԱՆՀԵՏԱՑՎԵԼ, **ԱՆՀԵՏԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՆՀՈԳՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից, գործ.՝ թյամբ/ով:**

ԱՆՁ, գոյ., ինք/եր, ի (հոգն.՝ **անց/երի**), բաց.՝ **ից** (հոգն.՝ **անցից/երից**), գործ.՝ **ով** (հոգն.՝ **անցով/երով**):

ԱՆՁԱՄԲ, ձևի մկբ.:

ԱՆՁԱՎ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:**

ԱՆՁԵՌՈՑԻԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:**

ԱՆՁԿԱԼԻՑ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Անձկալի հայացքով նայում էր հեռու):

2. ձևի մկբ. (Անձկալի սպասում էր նրան):

ԱՆՁԿՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից, գործ.՝ թյամբ/ով:**

ԱՆՁՆԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:**

ԱՆՁՆԱՋՈՎ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Նրա **անձնագրի** աշխատանքը շարտերին էր ոգևորել):

2. ձևի մկբ. (Նա *անձնագրի* նվիրված էր իր նպատակին):

ԱՆՁՆԱԿԱԶՄ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՆՁՆԱԿԱՆ, որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՆՁՆԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ԱՆՁՆՈՒՐԱՑ

1. ձևի մկբ. (*Անձնուրաց* ներվեց վարարած գեպը՝ փրկելու խեղդվողին):

2. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Նա մի *անձնուրաց* մարդ էր):

ԱՆՁՐԵՎ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ԱՆՁՐԵՎԱԶՈՒՐ, գոյ., ջրեր, ջրի, բաց.՝ **ջրից**, գործ.՝ **ջրով**, ներգ.՝ **ջրում**:

ԱՆՁՐԵՎԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)անձրևող**, հմկտ.՝ **(չ)անձրևելիս**, հրկտ.՝ **(չ)անձրևած**, անկտ.՝ **անձրևում**, վղկտ.՝ **անձրևել**, ապկտ.՝ **անձրևելու**, ժխտ.՝ **անձրևի**: (տե՛ս V¹)

ԱՆՁՐԵՎՈՐԴ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՆՄԱՀՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ԱՆՄԱՍՆ, ձևի մկբ.:

ԱՆՄԱՏՉԵԼԻ, որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՆՄԵԿԻՆ, հրբ. ած.:

ԱՆՄԵՂԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **գործ**. (*ապացույցով* անմեղանալ), ենթ.՝ **(չ)անմեղացող**, հմկտ.՝ **(չ)անմեղանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)անմեղացած**, անկտ.՝ **անմեղանում**, վղկտ.՝ **անմեղացել**, ապկտ.՝ **անմեղանալու**, ժխտ.՝ **անմեղանա**: (տե՛ս V⁵)

ԱՆՄԵՂԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (*անմեղացնել մարդուն*), **գործ**. (*ապացույցով* անմեղացնել), ենթ.՝ **(չ)անմեղացնող**, հմկտ.՝ **(չ)անմեղացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)անմեղացրած**, անկտ.՝ **անմեղացնում**, վղկտ.՝ **անմեղացրել**, ապկտ.՝ **անմեղացնելու**, ժխտ.՝ **անմեղացնի**: (տե՛ս V³)

ԱՆՄԵՂԱՑՎԵԼ, **ԱՆՄԵՂԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՆՄԵՂՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ԱՆՄԻՋԱԿԱՆ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Շապ* *անմիջական* մարդ է մեր տնօրենը):

2. **ձևի մկբ.** (Հյուրերի ներկայությամբ իրեն շատ հանգիստ ու **անմիջական** էր պահում):

ԱՆՄԻՋԱՊԵՍ, ձևի մկբ.:

ԱՆՄԱՅՈՐԴ

1. որ./հրբ. **ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.**՝ **ամենա-/ամենից** (Նրա **անմնացորդ** նվիրումը չգնահատվեց):
2. **ձևի մկբ.** (Ութը կարող ենք **անմնացորդ** բաժանել երկուսի):

ԱՆՄՏՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով:

ԱՆՆԱԽԱԴԵՊ, հրբ. ած.:

ԱՆՆՊԱՏԱԿ

1. որ./հրբ. **ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.**՝ **ամենա-/ամենից** (Նրա **աննպատակ** գործողությունները չէին ավարտվում):
2. **ձևի մկբ.** (Տղան **աննպատակ** թափառում էր փողոցներում):

ԱՆՇԱՐԺ

1. հրբ. **ած.** (**Անշարժ** գույքի գները բարձրացել են):
2. **ձևի մկբ.** (**Անշարժ** կանգնած՝ նայում էր լուսամուտից):

ԱՆՇՈՒՇՏ, հստտ. վրբ.:

ԱՆՇՈՒՔ

1. որ./հրբ. **ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.**՝ **ամենա-/ամենից** (**Անշուք** տեսք ուներ):
2. **ձևի մկբ.** (Հագնվել էր շատ **անշուք**):

ԱՆՈՂՆԱՇԱՐ, հրբ. ած.:

ԱՆՈՂՈՔ

1. որ./հրբ. **ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.**՝ **ամենա-/ամենից** (Կյանքի **անողոք** հարվածները ընկճել էին նրան):
2. **ձևի մկբ.** (Կյանքը **անողոք** գտնվեց նրա նկատմամբ):

ԱՆՈՐՈՇՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով:

ԱՆՊԱՅՄԱՆ

1. հստտ. վրբ. (Որդիս **անպայման** կմասնակցի մրցույթին):
2. հրբ. **ած.** (Նրանք **անպայման** հաշտություն կնքեցին):

ԱՆՊԱՏԿԱՌՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով:

ԱՆՊԱՏՃԱՌ, հստտ. վրբ.:

ԱՆՊԱՏՎԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (անպատվել սրբությունները), սեռ.-տրկ. (անպատվել մարդուն), գործ. (արարքով անպատվել), ենթ.՝ (ջ)անպատվող, հմկտ.՝ (ջ)անպատվելիս, հրկտ.՝ (ջ)անպատված, անկտ.՝ անպատվում, վղկտ.՝ անպատվել, ապկտ.՝ անպատվելու, ժխտ.՝ անպատվի: (տե՛ս V¹)

ԱՆՊԱՏՎԿԵԼ, **ԱՆՊԱՏՎԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՆՊԻՏԱՆ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ԱՆՊՏՈՒՂ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (Ճամփեզրին մի անպտուղ ծառ էր աճում):
2. ձևի մկբ. (Եթե այդպես շարունակվեր, չարչարանքն անպտուղ կմնար):

ԱՆՋԱՍ

1. հրբ. ած. (Պայքարում էին անջապ խմբերով):
2. ձևի մկբ. (Այդ բառի բաղադրիչներն անջապ են գրվում):

ԱՆՋԱՏԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (անջատել սարքը), բաց. (հոսանքից անջատել), գործ. (գործիքով անջատել), ենթ.՝ (ջ)անջատող, հմկտ.՝ (ջ)անջատելիս, հրկտ.՝ (ջ)անջատած, անկտ.՝ անջատում, վղկտ.՝ անջատել, ապկտ.՝ անջատելու, ժխտ.՝ անջատի: (տե՛ս V¹)

ԱՆՋԱՏՎԵԼ, **ԱՆՋԱՏԵԼ**-ի կրվ. (Հոսանքն անջադվել էր էլցանցի աշխատակիցների կողմից), չեզ. (Ամառանոց էր գնացել՝ մի քանի օրով անջադվելու առօրյայից): (տե՛ս V¹)

ԱՆՋՐՊԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԱՆՍԱՅԹԱՔ

1. ձևի մկբ. (Անսայթաք գնում էր առաջ):
2. հրբ. ած. (Նա է այդ գործի անսայթաք առաջնորդը):

ԱՆՍԻՐՏ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (Նա անսիրտ մարդ էր):
2. ձևի մկբ. (Այդ օրը մի տեսակ անսիրտ էր աշխատում):

ԱՆՍԻՍԱԼ

1. հրբ. ած. (Ահա միակ անսիսալ գրավորը):
2. ձևի մկբ. (Աշակերտը թելադրությունն անսիսալ գրեց):

ԱՆՎԱԽ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (Նրա հորեղբայրը անվախ մարդ է):

2. ձևի մկբ. (Անտրառով **անվախ** գնում էին առաջ):

ԱՆՎԱՆԱԿԱՆ

1. հրբ. ած. (Դա **անվանական** պարզև էր):

2. ձևի մկբ. (Բողոքին **անվանական** կանչում էին):

ԱՆՎԱՆԱԿՈՉԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (անվանակոչել *փողոցը*), **սեռ.-տրկ**. (անվանակոչել *երեխային*), **գործ**. (պապի *անունով* անվանակոչել), ենթա.՝ **(չ)անվանակոչող**, հմկտ.՝ **(չ)անվանակոչելիս**, հրկտ.՝ **(չ)անվանակոչած**, անկտ.՝ **անվանակոչում**, վղկտ.՝ **անվանակոչել**, ապկտ.՝ **անվանակոչելու**, ժխտ.՝ **անվանակոչի**: (տե՛ս V¹)

ԱՆՎԱՆԱԿՈՉՎԵԼ, **ԱՆՎԱՆԱԿՈՉԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ԱՆՎԱՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (անվանել *փողոցը*), **սեռ.-տրկ**. (անվանել *մարդուն*), **գործ**. (գիտնականի *անունով* անվանել), ենթա.՝ **(չ)անվանող**, հմկտ.՝ **(չ)անվանելիս**, հրկտ.՝ **(չ)անվանած**, անկտ.՝ **անվանում**, վղկտ.՝ **անվանել**, ապկտ.՝ **անվանելու**, ժխտ.՝ **անվանի**: (տե՛ս V¹)

ԱՆՎԱՆՎԵԼ, **ԱՆՎԱՆԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ԱՆՎԱՆԻ, որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՆՎԵՐԱԴԱՐՁ

1. հրբ. ած. (Հիշում էր մանկության **անվերադարձ** տարիները):

2. ձևի մկբ. (Անվերադարձ *հեռանում է*):

ԱՆՎՆԱՍ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Դա մի **անվնաս** բույս է):

2. ձևի մկբ. (Նրան **անվնաս** հասցրին տուն):

ԱՆՎՍՏԱՀ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Անվստահ** քայլերով բեմ բարձրացավ):

2. ձևի մկբ. (Անվստահ նայեց եղբորը):

ԱՆՎՐԵՊ

1. հրբ. ած. (Բոնցքամարտիկն **անվրեպ** հարվածներ էր հասցնում):

2. ձևի մկբ. (Փորձի՛ր **անվրեպ** կրակել):

ԱՆՏԱՌԱՄԵՋ, գոյ., եր, միջի, բաց.՝ **միջից**, գործ.՝ **միջով**, ներգ.՝ **միջում**:

ԱՆՏԱՌԱՆՅՈՒԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՆՏԱՌԱՊԱՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԱՆՏԱՐԱԿՈՒՅՍ

1. **հստո. վրբ. (Անտարակոյս, նա չի համաձայնի):**
2. **հրբ. ած.՝ (Նրա անտարակոյս հավատքը զարմացնում էր բոլորին):**

ԱՆՏԱՐԲԵՐ

1. **որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (Նա անտարբեր մարդ էր):**
2. **ձևի մկբ. (Անտարբեր դիպրում էր խաղը):**

ԱՆՏԵՂԻ

1. **որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (Դա անտեղի աշխատանք էր):**
2. **ձևի մկբ. (Անտեղի դիմեցինք նրանց):**

ԱՆՏԵՍԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (անտեսել վրան-գը), սեռ.-տրկ. (անտեսել մարդուն), գործ. (պահվածքով անտեսել), ենթ.՝ (չ)անտեսող, հմկտ.՝ (չ)անտեսելիս, հրկտ.՝ (չ)անտեսած, անկտ.՝ անտեսում, վղկտ.՝ անտեսել, ապկտ.՝ անտեսելու, ժխտ.՝ անտեսի: (տե՛ս V¹)

ԱՆՏԵՍՎԵԼ, ԱՆՏԵՍԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՆՏՈՒՆԻ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԱՆՑԱԲԱՌ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԱՆՑԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:

ԱՆՑԿԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, պատճառակերպ (տե՛ս Առաջաբան), խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (անցկացնել պարանը), սեռ.-տրկ. (անցկացնել երեխային), գործ. (անցկացնել ասեղով), ենթ.՝ (չ)անցկացնող, հմկտ.՝ (չ)անցկացնելիս, հրկտ.՝ (չ)անցկացրած, անկտ.՝ անցկացնում, վղկտ.՝ անցկացրել, ապկտ.՝ անցկացնելու, ժխտ.՝ անցկացնի: (տե՛ս V³)

ԱՆՑԿԱՑՎԵԼ, ԱՆՑԿԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՆՑՅԱԼ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Նա ուրախությամբ էր հիշում անցյալը):**

2. **հրբ. ած. (Այդ բայի անցյալ ժամանակը կանոնավոր է):**

ԱՆՑՆԵԼ, չբ (գնալ, հեռանալ, գերազանցել, որևէ բանի մի կողմից մյուսը գնալ՝ փոխադրվել իմաստներով), Ե լծ., կանոն., ն սուկածանց., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (առուն անցնել) (տե՛ս Առաջաբան), բաց. (ցուցանիշներով

անցնել *մրցակցից*), **գործ.** (*աշխատանքով* անցնել բոլորից), **ներգ.** (*աշխատանքում* անցնել բոլորից), **նբ** (*սովորել, յուրացնել, ուսումնասիրել* իմաստներով), խնդրո՝ **ուղղ.-հայց.** (*օտար լեզու* անցնել), ենթ.՝ **(չ)անցնող**, հմկտ.՝ **(չ)անցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)անցած**, անկտ.՝ **անցնում**, վրկտ.՝ **անցել**, ապկտ.՝ **անցնելու**, ժխտ.՝ **անցնի**: (տե՛ս V²)

ԱՆՅՈՒԴԱՐՁ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՆՅՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՆՈՒՆ, գոյ., ներ, անվան/ի, բաց.՝ **անունից**, գործ.՝ **անունով/անվամբ**, ներգ.՝ **անունում***, հոգն. ներգ.՝ **անուններում** (Նրա թվարկած **անուններում** իմ անունը չհնչեց):

- **ԱՆՈՒՆԻՑ**, կպկ. բառ, հող., խնդրո՝ **սեռ.-տրկ.** (Դիմի՛ր նրան **ղեկավարության** անունից), **սեռ.** (Դիմի՛ր նրան **մեր** անունից):

ԱՆՈՒՇ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Ձեր մոռանում մոր պատրաստած քաղցրավենիքի **անուշ** համը):

2. ձևի մկբ. (Դիցուիին հեռվից ժպտում է **անուշ**):

ԱՆՈՒՐՁ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՆՓՈՐՁՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ԱՆՓՈՒՅԹ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Նա շատ **անփույթ** մարդ է):

2. ձևի մկբ. (Շատ **անփույթ** աշխատեց):

ԱՆՕԳՆԱԿԱՆ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Անօգնական** ծերունին խնամքի կարիք ուներ):

2. ձևի մկբ. (<հվանդն **անօգնական** պատկած էր):

ԱՆՕԳՈՒՏ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Դա **անօգույր** աշխատանք է):

2. ձևի մկբ. (**Անօգույր** և **անտեղի** չարչարվեցինք):

ԱՆՕՐԵՆ, որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՆՕՐԻՆԱԿԱՆ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Դա **անօրինական** ճանապարհով):

2. **ձևի մկբ.** (Նրանք **անօրինական** էին գործում):

ԱՆՕՐԻՆԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ԱՇԽԱՏԱԺԱՄ, գոյ., եր, ի/վա, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՇԽԱՏԱԿԱՐԳ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՇԽԱՏԱԿԻՑ, գոյ., ներ, կցի, բաց.՝ **կցից**, գործ.՝ **կցով**:

ԱՇԽԱՏԱՁԵՎ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՇԽԱՏԱՎԱՅՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՇԽԱՏԱՎԱՐՁ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՇԽԱՏԱՎՈՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Աշխատավորները պահանջում էին աշխատանքային լավ պայմաններ**):

2. հրբ. ած. (**Աշխատավոր մարդը քաղցած չի մնա**):

ԱՇԽԱՏԵԼ, չբ (աշխատանք կատարել, գործել, բանել, չարչարվել իմաստներով) (**Աշխատում է գործարանում**), **ե** լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ**. (աշխատել սարքերով), **նբ** (վաստակել, ձեռք բերել իմաստներով) (**Մեծ գումարներ է աշխատում**), ենթ.՝ (**չ**)աշխատող, հմկտ.՝ (**չ**)աշխատելիս, հրկտ.՝ (**չ**)աշխատած, անկտ.՝ աշխատում, վղկտ.՝ աշխատել, ապկտ.՝ աշխատելու, ժխտ.՝ աշխատի: (տե՛ս V¹)

ԱՇԽԱՏԵՑՆԵԼ, նբ, **ե** լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (աշխատեցնել ձեռքը), **սեռ.-տրկ**. (աշխատեցնել մարդուն), **գործ**. (աշխատեցնել գործիքներով), ենթ.՝ (**չ**)աշխատեցնող, հմկտ.՝ (**չ**)աշխատեցնելիս, հրկտ.՝ (**չ**)աշխատեցրած, անկտ.՝ աշխատեցնում, վղկտ.՝ աշխատեցրել, ապկտ.՝ աշխատեցնելու, ժխտ.՝ աշխատեցնի: (տե՛ս V³)

ԱՇԽԱՏԵՑՎԵԼ, **ԱՇԽԱՏԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՇԽԱՏՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Համակարգի յուրաքանչյուր աշխատող պետք է լավ իմանա նաև իր պարտականությունները):

• **ԱՇԽԱՏՈՂ**, **ԱՇԽԱՏԵԼ**-ի ենթ. դերբայ (Այսպեղ կան մի քանի աշխատող սարքավորումներ):

ԱՇԽԱՐՀԱԳԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՇԽԱՐՀԱՋՈՐ, գոյ., ներ/եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆ

1. հրբ. ած. (Նախընտրում էր ապրել **աշխարհական** կյանքով):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով** (**Աշխարհականները հավաքվել էին ժողովի**):

ԱՇԽԱՐՀԱՄԱՐՏ, գոյ., եր, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում**:

ԱՇԽՈՒԺԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.' **(չ)աշխուժացող**, հմկտ.' **(չ)աշխուժանալիս**, հրկտ.' **(չ)աշխուժացած**, անկտ.' **աշխուժանում**, վղկտ.' **աշխուժացել**, ապկտ.' **աշխուժանալու**, ժխտ.' **աշխուժանա**: (տե՛ս V⁵)

ԱՇԽՈՒԺԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.' **ուղղ.-հայց.** (աշխուժացնել *կյանքը*), **սեռ.-տրկ.** (աշխուժացնել *երեխային*), **գործ.** (ներդրումներով աշխուժացնել տնտեսությունը), ենթ.' **(չ)աշխուժացնող**, հմկտ.' **(չ)աշխուժացնելիս**, հրկտ.' **(չ)աշխուժացրած**, անկտ.' **աշխուժացնում**, վղկտ.' **աշխուժացրել**, ապկտ.' **աշխուժացնելու**, ժխտ.' **աշխուժացնի**: (տե՛ս V³)

ԱՇԽՈՒԺԱՑՎԵԼ, **ԱՇԽՈՒԺԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՇԽՈՒՅԺ

1. որ. **ած.**, բղդտ.' **ավելի**, **առավել**, գրդ.' **ամենա-/ամենից** (**Աշխույժ գրույց ծավալվեց**):

2. ձևի մկբ. (**Աշխույժ գրուցում էին**):

ԱՇՆԱՆԱՑԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում** (**Աշնանացանի ժամանակ գյուղացին շատ է հոգնում**):

2. **հրբ. ած.** (**Աշնանացան բույսերը հիմնականում հացազգիներն են**):

ԱՇՈՒՆ, գոյ., ներ, աշնան, բաց.' **աշնանից/ից**, գործ.' **ով/աշնանով**:

ԱՉՔԱՐԱՑ, որ./հրբ. **ած.**, բղդտ.' **ավելի**, **առավել**, գրդ.' **ամենա-/ամենից**:

ԱՉՔԱՉԱՓ, գոյ., եր, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում**:

ԱՊԱ

1. ժմնկի մկբ. (**Հանգիստ հագավ վերարկուն, ապա դրեց գլխարկը**):

2. կամային վրբ. (**Ապա գիրքը փոխանցի՛ր ինձ**):

3. I. ստոր. շղկ. (**Եթե...., ապա**) (Եթե սիրեր, **ապա** կհասկանար ինձ):

II. հմդս. շղկ. (**Նրանից դժգոհ ես, ապա ումի՞ց ես գոհ**), (**Եթե...., ապա**) (Եթե ավագ քույրը խելացի էր, **ապա** փոքրը՝ ոչ այնքան):

ԱՊԱԳԱ

1. գոյ., ներ, յի, բաց.' **յից**, գործ.' **յով**, ներգ.' **յում** (**Լավ ապագա է սպասում նրան**):

2. **հրբ. ած.** (Նա իր գործը թողեց **ապագա** իշխանությանը):

ԱՊԱԿԱՆԵԼ, **նբ, Ե** լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ապականել *հոգին*), **սեռ.-տրկ.** (ապականել *մարդուն*), **գործ.** (ապականել *խոսքով*), ենթ.՝ **(չ)ապականող,** հմկտ.՝ **(չ)ապականելիս,** հրկտ.՝ **(չ)ապականած,** անկտ.՝ **ապականում,** վղկտ.՝ **ապականել,** ապկտ.՝ **ապականելու,** ժխտ.՝ **ապականի:** (տե՛ս V¹)

ԱՊԱԿԱՆՎԵԼ, ԱՊԱԿԱՆԵԼ-ի կրվ. (Զուրը **ապականվեց** արտաներումներին), **չեգ.** (**Ապականված** կյանքով էր ապրում): (տե՛ս V¹)

ԱՊԱԿԵԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.**՝ **ով:**

ԱՊԱԿԻ, գոյ., ներ, կու/ի, բաց.՝ **կուց/ից, գործ.**՝ **կով/ով,** ներգ.՝ **կում/ում:**

ԱՊԱՀԱՐՁԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.**՝ **ով,** ներգ.՝ **ում:**

ԱՊԱՀՈՎ

1. **որ. ած., բղղտ.**՝ **ավելի, առավել,** գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Նա **ապրում էր ապահով** կյանքով):

2. **ձևի մկբ.** (Միասին **ապահով** ապրում էին):

ԱՊԱՀՈՎԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ապահովել *ընտանիքը*), **սեռ.-տրկ.** (ապահովել *երեխային*), **գործ.** (ապահովել *ուրելիքով*), ենթ.՝ **(չ)ապահովող,** հմկտ.՝ **(չ)ապահովելիս,** հրկտ.՝ **(չ)ապահոված,** անկտ.՝ **ապահովում,** վղկտ.՝ **ապահովել,** ապկտ.՝ **ապահովելու,** ժխտ.՝ **ապահովի:** (տե՛ս V¹)

ԱՊԱՀՈՎՎԵԼ, ԱՊԱՀՈՎԵԼ-ի կրվ. (Նա **ապահովված** էր ծնողների կողմից), **չեգ.** (**Ապահովված** ընտանիքում էր ծնվել): (տե՛ս V¹)

ԱՊԱՌԻԿ

1. **հրբ. ած.** (**Ապառիկ** գնումներ կատարեց):

2. **ձևի մկբ.** (Նոր հեռախոսը **ապառիկ** գնեց):

3. **գոյ., ներ, ի, բաց.**՝ **ից, գործ.**՝ **ով** (Վաճառողը ներկայացրեց **ապառիկի** հիմնական պայմանները):

ԱՊԱՌՆԻ

1. **հրբ. ած.** (**Ապառնի** ժամանակը ցույց է տալիս կատարվելիք գործողություն):

2. **գոյ., ի/նու՜, բաց.**՝ **ից/նուց՜, գործ.**՝ **ով,** ներգ.՝ **ում** (**Ապառնին** շափ հեռու է թվում):

ԱՊԱՎԻՆԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (ապավինել *ուժին*), ենթ.՝ **(չ)ապավինող,** հմկտ.՝ **(չ)ապավինելիս,** հրկտ.՝ **(չ)ապավի-**

նած, անկտ.՝ ապավինում, վղկտ.՝ ապավինել, ապկտ.՝ ապավինելու, ժխտ.՝ ապավինի: (տե՛ս V¹)

ԱՊԱՐԴՅՈՒՆ

1. որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (*Ապարդյուն աշխատանք կատարեց*):
2. ձևի մկբ. (*Ջանքերն ապարդյուն անցան*):

ԱՊԱՅՈՒՅՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԱՊԱՅՈՒՅՅԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ապացուցել *հանցանքը*), **սեռ.-տրկ.** (ապացուցել *մեկին*), **գործ.** (ապացուցել *փաստերուով*), ենթ.՝ (չ)ապացուցող, հմկտ.՝ (չ)ապացուցելիս, հրկտ.՝ (չ)ապացուցած, անկտ.՝ ապացուցում, վղկտ.՝ ապացուցել, ապկտ.՝ ապացուցելու, ժխտ.՝ ապացուցի: (տե՛ս V¹)

ԱՊԱՅՈՒՅՎԵԼ, ԱՊԱՅՈՒՅՅԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՊԵՐԱԽՏ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ԱՊԻԿԱՐ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ԱՊՇԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)ապշող, հմկտ.՝ (չ)ապշելիս, հրկտ.՝ (չ)ապշած, անկտ.՝ ապշում, վղկտ.՝ ապշել, ապկտ.՝ ապշելու, ժխտ.՝ ապշի: (տե՛ս V¹)

ԱՊՍԱՄԲ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (*Ապստամբները գրավեցին քաղաքի թաղամասերից մեկը*):
2. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (*Ապստամբ ժողովուրդը փողոցային մարտեր էր մղում*):

ԱՊՐԱՆՔԱՏԵՐ, գոյ., եր, տիրոջ, բաց.՝ տիրոջից, գործ.՝ տիրոջով:

ԱՊՐԵԼ, նբ (զգալ, վայելել իմաստներով), Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ապրել *կյանքը*), **գործ.** (ապրել *աշխատածով*), **չբ (գոյություն ունենալ, բնակվել իմաստներով) (Նա ապրում էր քաղաքում)**, ենթ.՝ (չ)ապրող, հմկտ.՝ (չ)ապրելիս, հրկտ.՝ (չ)ապրած, անկտ.՝ ապրում, վղկտ.՝ ապրել, ապկտ.՝ ապրելու, ժխտ.՝ ապրի: (տե՛ս V¹)

ԱՊՐԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ապրեցնել *անունը*), **սեռ.-տրկ.** (ապրեցնել *մարդուն*), **գործ.** (ապրեցնել *գործով*), ենթ.՝ (չ)ապրեցնող, հմկտ.՝ (չ)ապրեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)ապրեցրած, անկտ.՝ ապրեցնում, վղկտ.՝ ապրեցրել, ապկտ.՝ ապրեցնելու, ժխտ.՝ ապրեցնի: (տե՛ս V³)

ԱՊՐՎԵԼ, ԱՊՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՊՐԵԼԱԿԵՐՊ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՊՐԵԼԱՏԵՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՊՐՈՒՄ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ԱՊՈՒՇ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՊՈՒՇՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ԱՊՈՒՊԱՊ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՊՕՐԻՆԻ

1. որ./հրբ. ած. (**Ապօրինի** գործունեությանը էր զբաղվում):

2. ձևի մկբ. (Հայրական ունեցվածքին **ապօրինի** է տիրացել):

ԱԶ

1. որ. ած. (Կանգնել է ճանապարհի **աջ** կողմում):

2. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Նա համբուրեց Վեհափառի **աջը**):

ԱԶԱԿԻՑ, գոյ., ներ, կցի, բաց.՝ **կցից**, գործ.՝ **կցով**:

ԱՌԱՆՁՆԱՏՈՒՆ, գոյ., տներ, տան, բաց.՝ **տնից**, գործ.՝ **տնով**, հոգն. ներգ.՝ տներում:

ԱՌԱՆՑ, իսկ. կապ, նխդ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (առանց խոսքի), **տրկ.** (առանց քեզ):

ԱՌԱՆՑՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՌԱՋ

1. I. ժմնկի մկբ. (**Առաջ** նա իրեն այդպես չէր պահում), **վա**, բաց.՝ **վանից**, գործ.՝ **վանով**, հոգն. ներգ.՝ ներում:

II. տեղի մկբ. (**Առաջ** անցիր), **սեռ.-տրկ.**՝ **առաջի***, բաց.՝ **առաջից***, գործ.՝ **առաջով***, ներգ.՝ **առաջում***:

2. անիսկ. կապ, հտղ., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (Մի քանի **րոպե** առաջ տեսավ ընկերոջը), **սեռ.** (**իմ** առաջ), **սեռ.-տրկ.** (**Տղայի** առաջ դրված էին գրքեր), **բաց.** (**Քեզնից** առաջ նա էր կանգնած):

ԱՌԱՋԱԲԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՌԱՋԱԴԵՄ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՌԱՋԱԴԻՄԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ.** (առաջադիմել **գործով**), **ներգ.** (առաջադիմել **աշխատանքում**), ենթ.՝ (**չ**)**առաջադիմող**,

հմկտ.՝ **(ջ)առաջադիմելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)առաջադիմած**, անկտ.՝ **առաջադիմում**, վղկտ.՝ **առաջադիմել**, ապկտ.՝ **առաջադիմելու**, ժխտ.՝ **առաջադիմի**: (տե՛ս V¹)

ԱՌԱՋԱԴՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (առաջադրել *թեկնածու*), **սեռ.-տրկ.** (առաջադրել *ընկերոջը*), ենթ.՝ **(ջ)առաջադրող**, հմկտ.՝ **(ջ)առաջադրելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)առաջադրած**, անկտ.՝ **առաջադրում**, վղկտ.՝ **առաջադրել**, ապկտ.՝ **առաջադրելու**, ժխտ.՝ **առաջադրի**: (տե՛ս V¹)

ԱՌԱՋԱԴՐՎԵԼ, **ԱՌԱՋԱԴՐԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ԱՌԱՋԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **բաց.** (առաջանալ *ջրից*), ենթ.՝ **(ջ)առաջացող**, հմկտ.՝ **(ջ)առաջանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)առաջացած**, անկտ.՝ **առաջանում**, վղկտ.՝ **առաջացել**, ապկտ.՝ **առաջանալու**, ժխտ.՝ **առաջանա**: (տե՛ս V⁵)

ԱՌԱՋԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (առաջացնել *խնդիրներ*), **բաց.** (առաջացնել *չեղածից*), ենթ.՝ **(ջ)առաջացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)առաջացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)առաջացրած**, անկտ.՝ **առաջացնում**, վղկտ.՝ **առաջացրել**, ապկտ.՝ **առաջացնելու**, ժխտ.՝ **առաջացնի**: (տե՛ս V³)

ԱՌԱՋԱՑՎԵԼ, **ԱՌԱՋԱՑՆԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ԱՌԱՋԱՐԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՌԱՋԱՐԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (առաջարկել *լուծում*), **սեռ.-տրկ.** (առաջարկել *ընկերոջը*), **գործ.** (առաջարկել *հայցադիմումով*), ենթ.՝ **(ջ)առաջարկող**, հմկտ.՝ **(ջ)առաջարկելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)առաջարկած**, անկտ.՝ **առաջարկում**, վղկտ.՝ **առաջարկել**, ապկտ.՝ **առաջարկելու**, ժխտ.՝ **առաջարկի**: (տե՛ս V¹)

ԱՌԱՋԱՐԿՎԵԼ, **ԱՌԱՋԱՐԿԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ԱՌԱՋԻՆ

1. դսկ. թվ. (Նստած էր **առաջին** շարքում):

2. հրբ./որ. ած. (Նա դասարանում **առաջին** աշակերտն է):

ԱՌԱՋՆԵԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՌԱՋՆՈՐԴ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՌԱՋՆՈՐԴԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (առաջնորդել *գործը*), **սեռ.-տրկ.** (առաջնորդել *ժողովրդին*), **գործ.** (առաջնորդել *խոսքով*), ենթ.՝ **(ջ)առաջնորդող**, հմկտ.՝ **(ջ)առաջնորդելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)ա-**

աաջնորդած, անկտ.՝ առաջնորդում, վղկտ.՝ առաջնորդել, ապկտ.՝ առաջնորդելու, ժխտ.՝ առաջնորդի: (տե՛ս V¹)

ԱՌԱՋՆՈՐԴՎԵԼ, ԱՌԱՋՆՈՐԴԵԼ-ի կրվ. (Ձորքն առաջնորդվում էր հրամանատարի կողմից), **չեգ.** (Նա առաջնորդվում էր միայն իր սկզբունքներով): (տե՛ս V¹)

ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Թերթի առաջնորդողը բովանդակալից էր և հեղափոխի):

• **ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՂ, ԱՌԱՋՆՈՐԴԵԼ-ի** ենթ. դերբայ (Շարժումը առաջնորդող ուժեր են պետք):

ԱՌԱՋՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով, ներգ.՝ ում:
ԱՌԱՎԵԼ

1. սպասարկու բառ. կազմում է ածականի համեմատության աստիճան (Առավել համոզիչ փաստարկ չէի սպասում):
2. չափի մկբ. (Մեր նոր գործընկերը առավել աշխատեց, քան որևէ մեկը):

ԱՌԱՎԵԼԱԲԱՐ, չափի մկբ.:

ԱՌԱՎՈՏ, գոյ., ներ, վա/ի՞, բաց.՝ ից/վանից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԱՌԱՎՈՏՅԱՆ

1. ժմնկի մկբ. (Առավոտյան տնից դուրս եկավ):
2. հրբ. ած. (Առավոտյան ցողը նստել էր ծաղիկներին):

ԱՌԱՍ

1. որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից/-(ա)գույն: (Նստեցին առաջ սեղանի շուրջ):
2. ձևի մկբ. (Ուրքից արյունը առաջ հոսում էր):

ԱՌԱՏԱՁԵՈՆ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (Տեղացիները շատ առաջաձեռն էին):
2. ձևի մկբ. (Առաջաձեռն բաշխեց ամբողջ ունեցվածքը):

ԱՌԱՏՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով:

ԱՌԱՐԿԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (առարկել բանախոսին/խոսքերին), **գործ.** (առարկել փաստարկումներով), ենթ.՝ (չ)առարկող, հմկտ.՝ (չ)առարկելիս, հրկտ.՝ (չ)առարկած, անկտ.՝ առարկում, վղկտ.՝ առարկել, ապկտ.՝ առարկելու, ժխտ.՝ առարկի: (տե՛ս V¹)

ԱՌԱՔԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (առաքել *ապրանքը*), **սեռ.-տրկ.** (առաքել *հաճախորդին*), **գործ.** (առաքել *մեքենայով*), ենթ.՝ **(չ)առաքող**, հմկտ.՝ **(չ)առաքելիս**, հրկտ.՝ **(չ)առաքած**, անկտ.՝ **առաքում**, վղկտ.՝ **առաքել**, ապկտ.՝ **առաքելու**, ժխտ.՝ **առաքի**: (տե՛ս V¹)

ԱՌԱՔՎԵԼ, **ԱՌԱՔԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՌԱՔԵԼՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՌԱՔԻՆԻ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՌԱՔԻՉ, գոյ., ներ, ի/քչի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՌԱՔՈՒՄ, գոյ., ներ, քման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **քմամբ/ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ԱՌԵՎԱՆԳԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (առևանգել *մեքենան*), **սեռ.-տրկ.** (առևանգել *մարդուն*), **բաց.** (առևանգել *մեկից*), **գործ.** (առևանգել *մեքենայով*), ենթ.՝ **(չ)առևանգող**, հմկտ.՝ **(չ)առևանգելիս**, հրկտ.՝ **(չ)առևանգած**, անկտ.՝ **առևանգում**, վղկտ.՝ **առևանգել**, ապկտ.՝ **առևանգելու**, ժխտ.՝ **առևանգի**: (տե՛ս V¹)

ԱՌԵՎԱՆԳՎԵԼ, **ԱՌԵՎԱՆԳԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՌԵՎՏՐԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Շուկայի **առևտրականները** առավտրից սկսել էին գործը):

2. հրբ. ած. (Առևտրական ընկերությունները պայմանագիր կնքեցին):

ԱՌԵՎՏՈՒՐ, գոյ., ներ, տրի/ի, բաց.՝ **տրից/ից**, գործ.՝ **տրով/ով**, ներգ.՝ **տրում/ում**:

ԱՌԵՐԵՍ

1. ձևի մկբ. (Առերես խոստովանել է իր մեղքը):

2. հրբ./որ. ած. (Առերես խոսակցություն եմ ունեցել բոլոր հետ):

ԱՌԹԻՎ, իսկ. կապ, հտղ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (օրվա առթիվ):

ԱՌԻԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

• **ԱՌԻԹՈՎ**, կպկ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (Տոնի **առիթով** հավաքվել էին նրանց տանը):

ԱՌԿԱ, հրբ. ած.:

ԱՌՁԵՌՆ

1. ձևի մկբ. (Թղթերը **առձեռն** հանձնեց փաստաբանին):

2. հրբ. ած. (Առձեռն հանրագիտարանից գտավ փնտրած տեղեկությունը):

ԱՌՅՈՒԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԱՌՆԵԼ, նբ, ե լծ., անկանոն, ն սոսկած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ապրանք առնել), սեռ.-տրկ. (առնել երեխային), գործ. (առնել դրամով), բաց. (առնել վաճառողից), ենթ.՝ (չ)առնող, հմկտ.՝ (չ)առնելիս, հրկտ.՝ (չ)առած, անկտ.՝ առնում, վղկտ.՝ առել, ապկտ.՝ առնելու, ժխտ.՝ առնի

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ առնում եմ/ենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք առնում անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ առնում էի/էինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք առնում վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ առել եմ/ենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք առել վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ առել էի/էինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք առել ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ առնելու եմ/ենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք առնելու ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ առնելու էի/էինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք առնելու անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ առա/առանք, ժխտ.՝ չառա/չառանք

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ առնեմ/առնենք, ժխտ.՝ չառնեմ/չառնենք անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ առնեի/առնեինք, ժխտ.՝ չառնեի/չառնեինք

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ կառնեմ/կառնենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք առնի անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ կառնեի/կառնեինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք առնի

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ պիտի//պետք է առնեմ/առնենք, ժխտ.՝ չպիտի//չպետք է առնեմ/առնենք կամ՝ պիտի//պետք է չառնեմ/չառնենք անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ պիտի//պետք է առնեի/առնեինք, ժխտ.՝ չպիտի//չպետք է առնեի/առնեինք կամ՝ պիտի//պետք է չառնեի/չառնեինք

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ ա՛ռ/առե՛ք, արգ.՝ մի՛ առ/մի՛ առեք

ԱՌՆՉՎԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (առնչվել գործին), գործ. (առնչվել հանգամանքներով), ենթ.՝ (չ)առնչվող, հմկտ.՝ (չ)առնչվելիս, հրկտ.՝ (չ)առնչված, անկտ.՝ առնչվում, վղկտ.՝ առնչվել, ապկտ.՝ առնչվելու, ժխտ.՝ առնչվի: (տե՛ս V¹)

ԱՌՆՉՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով, ներգ.՝ ում:

- **ԱՌՆՉՈՒԹՅԱՄԲ, կպկ. բառ, հտդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (Թեմայի առնչությամբ քննարկում եղավ):**

ԱՌՆՎԱՂՆ, չափի մկբ.:

ԱՌՋԵՎ, անիսկ. կապ, հոդ., սեռ.-տրկ.՝ առջևի, բաց.՝ առջևից, գործ.՝ առջևով, ներգ.՝ առջևում, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (գրասեղանի առջև), սեռ. (մեր առջև):

ԱՌՈՂՋ

1. որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (Առողջ տեսք ունեք):
2. ձևի մկբ. (Առողջ եղեք):

ԱՌՈՂՋԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., խնդրո.՝ բաց. (առողջանալ հիվանդությունից), գործ. (առողջանալ դեղամիջոցով), ենթ.՝ (չ)առողջացող, հմկտ.՝ (չ)առողջանալիս, հրկտ.՝ (չ)առողջացած, անկտ.՝ առողջանում, վղկտ.՝ առողջացել, ապկտ.՝ առողջանալու, ժխտ.՝ առողջանա: (տե՛ս V⁵)

ԱՌՈՂՋԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (առողջացնել հարաբերությունները), սեռ.-տրկ. (առողջացնել հիվանդին), գործ. (առողջացնել դեղերով), ենթ.՝ (չ)առողջացնող, հմկտ.՝ (չ)առողջացնելիս, հրկտ.՝ (չ)առողջացրած, անկտ.՝ առողջացնում, վղկտ.՝ առողջացրել, ապկտ.՝ առողջացնելու, ժխտ.՝ առողջացնի: (տե՛ս V³)

ԱՌՈՂՋԱՑՎԵԼ, ԱՌՈՂՋԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՌՎԵՉՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԱՌՈՒ, գոյ., ներ, առվի, բաց.՝ առվից, գործ.՝ առվով, ներգ.՝ առվում:

ԱՌՈՒՅԳ

1. որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (Փոքր ժամանակ առույգ երեխա էր):
2. ձևի մկբ. (Առույգ քայլելով մոտեցավ մեզ):

ԱՌՕՐԵԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ԱՌՕՐՅԱ

1. հրբ. ած. (Առօրյա խնդիրները նրան հանգիստ չէին տալիս):
2. գոյ., յի, բաց.՝ յից, գործ.՝ յով, ներգ.՝ յում (Անհետաքրքիր առօրյան նրան ծանծրացնում էր):

ԱՍԵԼ, նբ, ե լծ., անկանոն, պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ասել խոսք), սեռ.-տրկ. (ասել մարդուն), ենթ.՝ (չ)ասող, հմկտ.՝ (չ)ասելիս, հրկտ.՝ (չ)ասած, ապառնի՝ (չ)ասելիք, անկտ.՝ ասում, վղկտ.՝ ասել, ապկտ.՝ ասելու, ժխտ.՝ ասի

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ասում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք** ասում
անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ասում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք** ասում
վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ասել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք** ասել
վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ասել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք** ասել
ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ասելու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք** ասելու
ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ասելու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք** ասելու
անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ասացի//ասի*//ասացինք//ասինք*//ասե-
ցի*//ասեցինք***, ժխտ.՝ **չասացի//չասի*//չասացինք//չասինք*//չասե-
ցի*//չասեցինք***

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ասեմ/ասենք**, ժխտ.՝ **չասեմ/չասենք**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ասեի/ասեինք**, ժխտ.՝ **չասեի/չասեինք**

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կասեմ/կասենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք** ասի
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կասեի/կասեինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք** ասի

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է ասեմ/ասենք**, ժխտ.՝ **չպի-
տի//չպետք է ասեմ/ասենք** կամ՝ **պիտի//պետք է չասեմ/չասենք**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է ասեի/ասեինք**, ժխտ.՝ **չպի-
տի//չպետք է ասեի/ասեինք** կամ՝ **պիտի//պետք է չասեի/չասեինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ասա՛/ասե՛ք//ասացե՛ք***, արգ.՝ **մի՛ ասա/մի՛
ասեք**

ԱՍՎԵԼ, ԱՍԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

**ԱՍԵԼԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Ասելիք չունես,
պիտի լռես):**

• **ԱՍԵԼԻՔ, ԱՍԵԼ-ի** ապառնի դերբայ (**Քո ասելիք խոսքերը մեզ չեն
հեղաքրքրում**):

ԱՍՈՐԻ

1. **գոյ., ներ, ըու/ի, բաց.՝ ըուց/ից, գործ.՝ ով/րով (Նրանց հարևանը
ասորի էր):**

2. **հրբ. ած. (Ասորի ժողովուրդը ուներ միասնական լեզու, մշակույթ):**

ԱՍՏՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԱՍՏՂԱԲՈՒՅԼ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՍՏՂԱԳԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՍՏՎԱԾ, գոյ., ներ, սեռ.-փրկ. Աստծու(ն)/Աստծո/Աստվածի*, բաց.՝
Աստծուց, գործ.՝ Աստծով:

ԱՍՏՎԱԾԱԲԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՍՏՎԱԾԱՅԻՆ, հրբ. ած.:

ԱՎԱԳ

1. որ. ած. (Ավագ մարգիչը ցուցումներ էր տալիս):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Խմբի **ավագը** կազմակերպեց արշավը):

ԱՎԱԳԱՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՎԱԶԱԹՈՒՄԲ, գոյ., թմբեր, թմբի, բաց.՝ **թմբից/ից**, գործ.՝ **թմբով**, ներգ.՝
թմբում:

ԱՎԱԶԱԿԱԽՈՒՄԲ, գոյ., խմբեր, խմբի, բաց.՝ **խմբից**, գործ.՝ **խմբով**, ներգ.՝
խմբում:

ԱՎԱԶԱԿԱՊԵՏ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՎԱԶԱՀԱՆՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՎԱԴ, զգցկ. ձյնրկ.:

ԱՎԱՆԴ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՎԱՆԴԱԿԱՆ, հրբ./որ. ած.:

ԱՎԱՆԴԱՊԱՀ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-**
/ամենից:

ԱՎԱՆԴԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ավանդել *ունե-*
ցածր), սեռ.-տրկ. (ավանդել *որդուն*), ենթ.՝ **(չ)ավանդող**, հմկտ.՝ **(չ)ա-**
վանդելիս, հրկտ.՝ **(չ)ավանդած**, անկտ.՝ **ավանդում**, վղկտ.՝ **ավանդել**,
ապկտ.՝ **ավանդելու**, ժխտ.՝ **ավանդի**: (տե՛ս V¹)

ԱՎԱՆԴՎԵԼ, **ԱՎԱՆԴԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՎԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՎԱՐՏԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ավարտել *աշխատանքը*), գործ. (ավարտել *զանգով*), ենթ.՝ **(չ)ավարտող**, հմկտ.՝ **(չ)ավար-**
տելիս, հրկտ.՝ **(չ)ավարտած**, անկտ.՝ **ավարտում**, վղկտ.՝ **ավարտել**,
ապկտ.՝ **ավարտելու**, ժխտ.՝ **ավարտի**: (տե՛ս V¹)

ԱՎԱՐՏՎԵԼ, **ԱՎԱՐՏԵԼ**-ի կրվ. (Խաղն **ավարտվեց** մրցավարի կողմից),
չեգ. (Ներկայացումն **ավարտվեց**): (տե՛ս V¹)

ԱՎԵԼ¹, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Ավելով հատակը մաքրեց):

ԱՎԵԼ²

1. **հրբ. ած.** (Նա **ավել** գումար տվեց և հեռացավ):
2. **կակ. բառ, հտղ.****, խնդրո.՝ **բաց**. (Քեզնից **ավել** գումար վաստակեց):
3. **չափի մկբ.**** (Նա այսօր **ավել** աշխատեց):

ԱՎԵԼԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (ավելանալ եղածին), ենթ.՝ **(չ)ավելացող**, հմկտ.՝ **(չ)ավելանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ավելացած**, անկտ.՝ **ավելանում**, վղկտ.՝ **ավելացել**, ապկտ.՝ **ավելանալու**, ժխտ.՝ **ավելանա:** (տե՛ս V⁵)

ԱՎԵԼԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ավելացնել *համեմունք*), **սեռ.-տրկ.** (ավելացնել *ունեցածին*), **գործ.** (ավելացնել *գդալով*), ենթ.՝ **(չ)ավելացնող**, հմկտ.՝ **(չ)ավելացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ավելացրած**, անկտ.՝ **ավելացնում**, վղկտ.՝ **ավելացրել**, ապկտ.՝ **ավելացնելու**, ժխտ.՝ **ավելացնի:** (տե՛ս V³)

ԱՎԵԼԱՑՎԵԼ, **ԱՎԵԼԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՎԵԼԻ

1. **սպասարկու բառ.** կազմում է ածականի համեմատության աստիճան (Նա **ավելի** խելացի էր, քան եղբայրը):
2. **չափի մկբ.** (Դու այսօր **ավելի** հոգնեցիր, քան երբևէ):
3. **կակ. բառ, հտղ.**, խնդրո.՝ **բաց**. (Կյանքից **ավելի** սիրում էր իր երեխաներին):

ԱՎԵԼՈՐԴ

1. **հրբ. ած.** (Նա իրեն **ավելորդ** մարդ էր համարում այդ գործում):
2. **գոյ.^օ, ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով** (Վերցրեց ուտելիքի **ավելորդը** և հեռացավ):

ԱՎԵՏԻՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՎԵՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ավերել *կառույցը*), **գործ.** (ավերել *սարքով*), ենթ.՝ **(չ)ավերող**, հմկտ.՝ **(չ)ավերելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ավերած**, անկտ.՝ **ավերում**, վղկտ.՝ **ավերել**, ապկտ.՝ **ավերելու**, ժխտ.՝ **ավերի:** (տե՛ս V¹)

ԱՎԵՐՎԵԼ, **ԱՎԵՐԵԼ**-ի կրվ. (Շինությունն **ավերվեց** քամուց), **չեզ.** (Պատերազմի ժամանակ բազմաթիվ շենքեր **ավերվեցին**): (տե՛ս V¹)

ԱՎԻԱՑԻԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**, ներգ.՝ **յում**:

ԱՎԻԱՏՈՄԱՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՎՏՈՄԱՍ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Խրամապից **ավորոմա-
փով** կրակում էր):
2. հրբ. ած. (Ընկերությունը **ավորոմափ** սարքավորումներ էր ստացել):
3. ձևի մկբ. (Ապահովիչն **ավորոմափ** անջատում էր շարժիչը):

ԱՎՏՈՎԹԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՏԱՄՆԱՐՈՒՅԺ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՏԱՄՆԱՇԱՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՏԵՆԱԽՈՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՏԵՍԱՎՈՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (ատեստա-
վորել թեկնածուին), ենթ.՝ (չ)ատեստավորող, հմկտ.՝ (չ)ատեստավորե-
լիս, հրկտ.՝ (չ)ատեստավորած, անկտ.՝ ատեստավորում, վղկտ.՝ ատես-
տավորել, ապկտ.՝ ատեստավորելու, ժխտ.՝ ատեստավորի: (տե՛ս V¹)

ԱՏԵՍԱՎՈՐՎԵԼ, **ԱՏԵՍԱՎՈՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՐԱՐԱԳԵՏ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Հանձնախմբում աշխատում էր նաև
մի երիտասարդ **արարագետ**):
2. հրբ. ած. (**Արարագետ** դեսպանը ընդունեց օդարերկրյա հյուրերին):

ԱՐԱՔԵՐԵՆ

1. հրբ. ած. (Իր խոսքում օգտագործում էր **արաքերեն** բառեր):
2. գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Արաքերենը** ՄԱԿ-ի պաշտո-
նական վեց լեզուներից մեկն է):
3. ձևի մկբ. (Նա խոսում և գրում էր **արաքերեն**):

ԱՐԱԳ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Նա **արագ**
քայլերով մոտեցավ ինձ):
2. ձևի մկբ. (Ընկերոջը հասնելու համար **արագ** էր վազում):

ԱՐԱԳԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ (չ)արագացող, հմկտ.՝
(չ)արագանալիս, հրկտ.՝ (չ)արագացած, անկտ.՝ արագանում, վղկտ.՝
արագացել, ապկտ.՝ արագանալու, ժխտ.՝ արագանա: (տե՛ս V⁵)

ԱՐԱԳԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց.
(արագացնել ընթացքը), գործ. (արագացնել շարժումով), ենթ.՝ (չ)ա-

րագացնող, հմկտ.՝ (ջ)արագացնելիս, հրկտ.՝ (ջ)արագացրած, անկտ.՝ արագացնում, վղկտ.՝ արագացրել, ապկտ.՝ արագացնելու, ժխտ.՝ արագացնի: (տե՛ս V³)

ԱՐԱԳԱՑՎԵԼ, ԱՐԱԳԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՐԱԳԱՉԱՓ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԱՐԱԳՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով, ներգ.՝ ում:

ԱՐԱՐԱԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Շրջապատում ոչ մի կենդանի արարած չկար):

- **ԱՐԱՐԱԾ, ԱՐԱՐԵԼ-ի** հրկտ. դերբայ (Աստծու արարած ամեն բան կատարյալ է):

ԱՐԱՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (արարել քանդակ), **գործ.** (արարել կախարդական փայտիկով), ենթ.՝ (ջ)արարող, հմկտ.՝ (ջ)արարելիս, հրկտ.՝ (ջ)արարած, անկտ.՝ արարում, վղկտ.՝ արարել, ապկտ.՝ արարելու, ժխտ.՝ արարի: (տե՛ս V¹)

ԱՐԱՐՎԵԼ, ԱՐԱՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՐԱՐՈՂԱԿԱՐԳ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԱՐԳԵԼԱՎԱՅՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԱՐԳԵԼԱՓԱԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (արգելափակել մուտքը), **սեռ.-տրկ.** (մարդկանց արգելափակել տանը), **գործ.** (արգելափակել պատնեշով), ենթ.՝ (ջ)արգելափակող, հմկտ.՝ (ջ)արգելափակելիս, հրկտ.՝ (ջ)արգելափակած, անկտ.՝ արգելափակում, վղկտ.՝ արգելափակել, ապկտ.՝ արգելափակելու, ժխտ.՝ արգելափակի: (տե՛ս V¹)

ԱՐԳԵԼԱՓԱԿՎԵԼ, ԱՐԳԵԼԱՓԱԿԵԼ-ի կրվ. (Ճանապարհն արգելափակվել էր քարաթափումից), **չեզ.** (Մենք արգելափակվեցինք ամրոցում): (տե՛ս V¹)

ԱՐԴԱՐ

1. **որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Հացը արդար քրտինքով է վաստակում):

2. **ձևի մկբ.** (Դատարանը արդար վարվեց):

ԱՐԴԱՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., խնդրո.՝ գործ. (արդարանալ փաստերով), ենթ.՝ (ջ)արդարացող, հմկտ.՝ (ջ)արդարանալիս, հրկտ.՝ (ջ)արդարացած, անկտ.՝ արդարանում, վղկտ.՝ արդարացել, ապկտ.՝ արդարանալու, ժխտ.՝ արդարանա: (տե՛ս V⁵)

ԱՐԴԱՐԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (արդարացնել *արարքը*), **սեռ.-տրկ.** (արդարացնել *մարդուն*), **գործ.** (արդարացնել *սպացույցներով*), ենթ.՝ **(չ)արդարացնող**, հմկտ.՝ **(չ)արդարացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)արդարացրած**, անկտ.՝ **արդարացնում**, վղկտ.՝ **արդարացրել**, ապկտ.՝ **արդարացնելու**, ժխտ.՝ **արդարացնի**: (տե՛ս V³)

ԱՐԴԱՐԱՑՎԵԼ, **ԱՐԴԱՐԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՐԴԱՐԵՎ, հստտ. վրբ.:

ԱՐԴԱՐԱՑԻ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Նա արդարացի որոշում կայացրեց այդ հարցում*):
2. ձևի մկբ. (*Միանշանակ արդարացի վարվեց քեզ հետ*):

ԱՐԴԱՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐԴԵՆ, ժմնկի մկբ.:

ԱՐԴՅՈՔ, երկբ. վրբ.:

ԱՐԴՅՈՒՆԱՀԱՆՈՒՄ, գոյ., ներ, նման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **նմամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐԴՅՈՒՆԱՎԵՏ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՐԴՈՒՉԱՐԴ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐԵՎ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐԵՎԵԼԱԳԵՏ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Արևելագետների** խումբը մեկնեց ուսումնասիրություններ կատարելու):
2. հրբ. ած. (**Արևելագետ** ընկերս հաճախ էր պատմում իր հեղափոխություններից):

ԱՐԵՎԵԼԱՀԱՅ

1. հրբ. ած. (**Արևելահայ** մշակույթը բնավ էլ անծանոթ չէր արևմտահային):
2. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Այդ** խմբում կային **և՛ արևմտահայեր, և՛ արևելահայեր**):

ԱՐԵՎԵԼՔ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐԵՎՄՏԱՀԱՅ

1. հրբ. ած. (**Սիրում եմ արևմտահայ** գրականությունը):
2. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Որևէ արևմտահայ** անմասն չէր մնում **արևելահայ** կյանքի անցուդարձերից):

ԱՐԵՎՄՈՒՏՔ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐԵՎՈՏ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՐԹՆԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., բաց. (արթնանալ *քնից*), ենթ.՝
(*չ*)արթնացող, հմկտ.՝ (*չ*)արթնանալիս, հրկտ.՝ (*չ*)արթնացած, անկտ.՝
արթնանում, վղկտ.՝ **արթնացել**, ապկտ.՝ **արթնանալու**, ժխտ.՝ **արթնա-**
նա: (տե՛ս V⁵)

ԱՐԹՆԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**.
(արթնացնել *խիղճը*), **սեռ.-տրկ**. (արթնացնել *մարդուն*), **գործ**. (արթնաց-
նել *զանգով*), ենթ.՝ (*չ*)արթնացնող, հմկտ.՝ (*չ*)արթնացնելիս, հրկտ.՝
(*չ*)արթնացրած, անկտ.՝ **արթնացնում**, վղկտ.՝ **արթնացրել**, ապկտ.՝
արթնացնելու, ժխտ.՝ **արթնացնի**: (տե՛ս V³)

ԱՐԹՆԱՑՎԵԼ, **ԱՐԹՆԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՐԹՈՒՆ

1. **ձևի մկբ**. (Ամբողջ գիշեր **արթուն** նստել էր):

2. **հրբ. ած**. (**Արթուն** աչքով հսկում էր բոլորին):

ԱՐԺԵԹՈՒՂԹ, գոյ., թղթեր, թղթի, բաց.՝ **թղթից**, գործ.՝ **թղթով**, ներգ.՝
թղթում:

ԱՐԺԵՄ, չբ, Ե լծ., պարզ, պակասավոր անկանոն (պակաս ձևերը լրացվում
են **արժենալ** բայի ձևերով)

□ Սահմանական եղանակ

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **արժեմ**, **արժես**, **արժի*/արժե/արժենք**,
արժեք, **արժեն**, ժխտ.՝ **չարժեմ**, **չարժես**, **չարժի*/չարժե/չարժենք**,
չարժեք, **չարժեն**

անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **արժեի**, **արժեիր**, **արժեր/արժեինք**, **ար-**
ժեիք, **արժեին**, ժխտ.՝ **չարժեի**, **չարժեիր**, **չարժեր/չարժեինք**, **չար-**
ժեիք, **չարժեին**

ԱՐԺԵՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **են** սոսկած., ենթ.՝ (*չ*)արժեցող, հմկտ.՝ (*չ*)ար-
ժենալիս, հրկտ.՝ (*չ*)արժեցած, անկտ.՝ **արժենում**, վղկտ.՝ **արժեցել**,
ապկտ.՝ **արժենալու**, ժխտ.՝ **արժենա**: (տե՛ս V⁵)

ԱՐԺԵՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐԺԵՔԱՎՈՐ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԱՐԾԱԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐԾԱԹԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԱՐԾԻՎ, գոյ., ներ, ծվի/ի*, բաց.՝ ծվի**ց/ից***, գործ.՝ ծվ**ով/ով**:

ԱՐԿՂ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐՀԱՄԱՐՀԱՆՔ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (արհամարհել խոսքը), **սեռ.-տրկ**. (արհամարհել ընկերոջը), **գործ**. (արհամարհել հայացքով), ենթ.՝ **(չ)արհամարհող**, հմկտ.՝ **(չ)արհամարհելիս**, հրկտ.՝ **(չ)արհամարհած**, անկտ.՝ **արհամարհում**, վղկտ.՝ **արհամարհել**, ապկտ.՝ **արհամարհելու**, ժխտ.՝ **արհամարհի**: (տե՛ս V¹)

ԱՐՀԱՄԱՐՀՎԵԼ, **ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ԱՐՁԱԿ

1. **հրբ. ած.** (Նա սիրում էր **արձակ** դաշտերում թափառել):

2. **գոյ., ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Րաֆֆու **արձակը** ինքնապիպ դրսևորում ունի):

3. **ձևի մկբ.** (Այդ հեղինակը **արձակ** է ստեղծագործում և **արձակ** էլ մտածում է):

ԱՐՁԱԿԱԳԻՐ, գոյ., ներ, գրի, բաց.՝ գր**ից**, գործ.՝ գր**ով**:

ԱՐՁԱԿՈՒՐԴԱՅԻՆ

1. **հրբ. ած.** (**Արձակուրդային** օրերը անցկացրեց ամառանոցում):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Սկսեցավ իր **արձակուրդայինը** և մեկնեց հանգստի):

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ի**ց**, գործ.՝ թյան**բ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐՄՈՒՆԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐՅՈՒՆ, գոյ., ներ, յան/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/յանբ**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐՇԱԼՈՒՅՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐՇԱՎԱԿԱՆ

1. **հրբ. ած.** (**Արշավական** խումբը պատրաստվում էր նոր արշավի):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով** (**Արշավականները** կանգ առան ամրոցի մոտ):

ԱՐՎԵՍՏԱԳԵՏ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով** (Մեր տուն էր եկել մի խումբ **արվեստագետների** հետ):

2. հրբ. ած. (Արմենուհին **արվեստագետ** գորգագործուհի է):

ԱՐՏԱԳԱՂԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐՏԱԳԱՂԹԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ**. (արտագաղթել գնացքով), ենթ.՝ **(չ)արտագաղթող**, հմկտ.՝ **(չ)արտագաղթելիս**, հրկտ.՝ **(չ)արտագաղթած**, անկտ.՝ **արտագաղթում**, վղկտ.՝ **արտագաղթել**, ապկտ.՝ **արտագաղթելու**, ժխտ.՝ **արտագաղթի**: (տե՛ս V¹)

ԱՐՏԱԳՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (արտագրել տեքստը), **գործ**. (արտագրել գրիչով), **բաց**. (արտագրել ընկերոջից), ենթ.՝ **(չ)արտագրող**, հմկտ.՝ **(չ)արտագրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)արտագրած**, անկտ.՝ **արտագրում**, վղկտ.՝ **արտագրել**, ապկտ.՝ **արտագրելու**, ժխտ.՝ **արտագրի**: (տե՛ս V¹)

ԱՐՏԱԳՐՎԵԼ, **ԱՐՏԱԳՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՐՏԱԴՐԱՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐՏԱԴՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (արտադրել ապրանք), **գործ**. (արտադրել սարքավորումով), **բաց**. (արտադրել փայտից), ենթ.՝ **(չ)արտադրող**, հմկտ.՝ **(չ)արտադրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)արտադրած**, անկտ.՝ **արտադրում**, վղկտ.՝ **արտադրել**, ապկտ.՝ **արտադրելու**, ժխտ.՝ **արտադրի**: (տե՛ս V¹)

ԱՐՏԱԴՐՎԵԼ, **ԱՐՏԱԴՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԱՐՏԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐՏԱՀԱՅՏԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (արտահայտել կարծիք), **գործ**. (արտահայտել խոսքով), ենթ.՝ **(չ)արտահայտող**, հմկտ.՝ **(չ)արտահայտելիս**, հրկտ.՝ **(չ)արտահայտած**, անկտ.՝ **արտահայտում**, վղկտ.՝ **արտահայտել**, ապկտ.՝ **արտահայտելու**, ժխտ.՝ **արտահայտի**: (տե՛ս V¹)

ԱՐՏԱՀԱՅՏՎԵԼ, **ԱՐՏԱՀԱՅՏԵԼ**-ի կրվ. (Այդ միտքն **արտահայտվեց** վերլուծաբանի կողմից), **չեզ**. (Նա լավ է **արտահայտվում** ընկերոջ մասին): (տե՛ս V¹)

ԱՐՏԱՍՎԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)արտասվող**, հմկտ.՝ **(չ)արտասվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)արտասված**, անկտ.՝ **արտասվում**, վղկտ.՝ **արտասվել**, ապկտ.՝ **արտասվելու**, ժխտ.՝ **արտասվի**: (տե՛ս V¹)

ԱՐՏԱՍՈՒՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԱՐՏԱՔԻՆ

1. **հրբ. ած.** (Նրա **արտաքին** տեսքը շարտերին գրավում էր):
2. **գոյ., ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (Ծերունու **արտաքինի** փոփոխությունը նկատելի էր):

ԱՐՏՈՆԱԳԻՐ, գոյ., գրեթե, գրի, բաց.՝ **գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:**

ԱՐՏՈՆՅԱԼ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:**

ԱՐՑՈՒՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:**

ԱՐՑՈՒՆՔԱԲԵՐ, հրբ. ած.:

ԱՐՔԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից, գործ.՝ յով:**

ԱՐՔԱՅԱԴՈՒՍՏՐ, գոյ., եր, դստեր/ի, բաց.՝ **ից գործ.՝ ով:**

ԱՐՔԱՅՈՐԴԻ, գոյ., ներ, որդու, բաց.՝ **դուց, գործ.՝ ով/դով:**

ԱՓՍԵ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:**

ԱՓՍՈՍԱԼ/ԱՓՍՈՍԵԼ, նբ (խնայել իմաստով), **ա/ե լծ.**, կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ափսոսալ *ունեցածը*), **չբ** (զղջալ իմաստով) (Նա **ափսոսում** էր արածի համար), ենթ.՝ **(չ)ափսոսացող/(չ)ափսոսող**, հմկտ.՝ **(չ)ափսոսալիս/(չ)ափսոսելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ափսոսացած/(չ)ափսոսած**, անկտ.՝ **ափսոսում**, վղկտ.՝ **ափսոսացել/ափսոսել**, ապկտ.՝ **ափսոսալու/ափսոսելու**, ժխտ.՝ **ափսոսա/ափսոսի:** (տե՛ս V⁴, V¹)

ԱՔՍՈՐԱՏԵՂԻ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:**

ԱՔՍՈՐՅԱԼ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (**Աքսորյալներին** պահում էին վաղ պայմաններում):
2. **հրբ. ած.** (Նրա **աքսորյալ** որդին վերադարձավ փարիներ անց):

Բ**ԲԱ**

I. **զգցկ. ձյնրկ.** (**Բա՛**, մե՛ր տղա, էդպիսի բաներ):

II. **բնծ. Ձյնրկ.** (Նայում է նա ինձ աղու աչքերով ու մեղմ բառաչում՝ **բա՛**):

ԲԱԶԿԱԿԱՊ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:**

ԲԱԶՄԱԿԵՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:**

ԲԱԶՄԱԿՈՂՄ

1. **հրբ. ած.** (Պարբերական դարձած այդ **բազմակողմ** և երկկողմ հանդիպումները փոխշահավետք են):
2. **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (Բազմակողմն ունի նաև անհավասար կողմեր):

ԲԱԶՄԱԿՈՂՄԱՆԻ

1. **հրբ. ած.** (Բազմակողմանի քննարկում տեղի ունեցավ):
2. **ձևի մկբ.** (Բազմակողմանի զարգացած տղա էր):

ԲԱԶՄԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., ենթ.՝ **(չ)բազմացող, հմկտ.՝ (չ)բազմանալիս, հրկտ.՝ (չ)բազմացած, անկտ.՝ բազմանում, վղկտ.՝ բազմացել, ապկտ.՝ բազմանալու, ժխտ.՝ բազմանա:** (տե՛ս V⁵)

ԲԱԶՄԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (բազմացնել նյութերը), **սեռ.-տրկ.** (բազմացնել կենդանիներին), **գործ.** (բազմացնել սարքերով), ենթ.՝ **(չ)բազմացնող, հմկտ.՝ (չ)բազմացնելիս, հրկտ.՝ (չ)բազմացրած, անկտ.՝ բազմացնում, վղկտ.՝ բազմացրել, ապկտ.՝ բազմացնելու, ժխտ.՝ բազմացնի:** (տե՛ս V³)

ԲԱԶՄԱՑՎԵԼ, ԲԱԶՄԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԲԱԶՄԱՆՊԱՄ

1. **հրբ. ած.** (Նա **բազմանդամ** ընտանիքի զավակ էր):
2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (Բազմանդամը մի քանի միանդամների հանրահաշվական գումարը ներկայացնող արտահայտություն է):

ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ

1. **հրբ. ած.** (Նա **բազմապատիկ** զգուշացումներ էր ստացել):
2. **չափի մկբ.** (Աշխատողներին **բազմապատիկ** վարձատրեց լավ աշխատանքի համար):
3. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (Առաջադրանքում պահանջվում էր գտնել թվի ամենափոքր **բազմապատիկը**):

ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (բազմապատկել թիվը), **գործ.** (բազմապատկել երկուսով), ենթ.՝ **(չ)բազմապատկող, հմկտ.՝ (չ)բազմապատկելիս, հրկտ.՝ (չ)բազմապատկած, անկտ.՝ բազմապատկում, վղկտ.՝ բազմապատկել, ապկտ.՝ բազմապատկելու, ժխտ.՝ բազմապատկի:** (տե՛ս V¹)

ԲԱԶՄԱՊԱՏԿՎԵԼ, ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԵԼ-ի կրվ. (Ունեցվածքը **բազմապատկվեց** բարերարի կողմից), **չեզ.** (Մեր թիմի միավորները **բազմապատկվեցին**): (տե՛ս V¹)

ԲԱԶՄԱՑՈՒՄ, գոյ., ներ, ցման/ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ցմամբ/ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:**

ԲԱԶՄԻՅՍ, չափի մկբ.:

ԲԱԺԱԿԱՃԱՌ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԲԱԺԱՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (բաժանել թիվը), **սեռ.-տրկ.** (բաժանել երկուսի), **բաց.** (բաժանել սիրելիից), **գործ.** (բաժանել գործիքով), ենթ.՝ **(չ)բաժանող,** հմկտ.՝ **(չ)բաժանելիս,** հրկտ.՝ **(չ)բաժանած,** անկտ.՝ **բաժանում,** վղկտ.՝ **բաժանել,** ապկտ.՝ **բաժանելու,** ժխտ.՝ **բաժանի:** (տե՛ս V¹)

ԲԱԺԱՆՎԵԼ, ԲԱԺԱՆԵԼ-ի կրվ. (Նվերները **բաժանվեցին**), **չեզ.** (Նրանք տիրույթյամբ **բաժանվեցին**): (տե՛ս V¹)

ԲԱԺԱՆՈՒՄ, գոյ., ներ, նման/ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ նմամբ/ով, ներգ.՝ ում:**

ԲԱԺՆԵԹՈՒՂԹ, գոյ., թղթեր, թղթի, բաց.՝ թղթից, գործ.՝ թղթով, ներգ.՝ թղթում:

ԲԱԺՆԵՄԱՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԲԱԽԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (բախել դուռը), **գործ.** (բախել ձեռքով), ենթ.՝ **(չ)բախող,** հմկտ.՝ **(չ)բախելիս,** հրկտ.՝ **(չ)բախած,** անկտ.՝ **բախում,** վղկտ.՝ **բախել,** ապկտ.՝ **բախելու,** ժխտ.՝ **բախի:** (տե՛ս V¹)

ԲԱԽՎԵԼ, ԲԱԽԵԼ-ի կրվ. (Դուռը **բախվեց** անձանոթի կողմից), **չեզ.** (Մեքենան **բախվեց** պատին): (տե՛ս V¹)

ԲԱԽՏԱՎՈՐ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ԲԱԽՈՒՄ, գոյ., ներ, խման/ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ խմամբ/ով, ներգ.՝ ում:**

ԲԱՇ՝ (փայտե երկար կոթով ու մետաղյա թիակով ձեռքի գործիք՝ հող փորելու՝ թափելու համար) **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Բահով փորեց հողամասը):**

ԲԱՇՁ՝ (զարմանքի արտահայտություն) **զզցկ. ձյնրկ. (Բա՛հ, էս մարդիկ ինչ շուտ են քնում):**

ԲԱՂԱԴՐԱՏՈՄՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԲԱՂԱԴՐԻՉ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Նա խառնեց անհրաժեշտ բաղադրիչները):

2. հրբ. ած. (Տղան միացրեց սարքավորման **բաղադրիչ** մասերը):

ԲԱՂԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲԱՂԱՁԱՅՆ

1. հրբ. ած. (Կան ձայնավոր և **բաղաձայն** հնչյուններ):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Բաղաձայնները** փարբերվում են ըստ արտաբերության եղանակի):

ԲԱՄԲ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԲԱՄԲԱՍԱՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲԱՄԲԱՍԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (բամբասել *հարևանին*), **բաց**. (բամբասել *մեկից*), **գործ**. (բամբասել *հեռախոսով*), ենթ.՝ **(չ)բամբասող**, հմկտ.՝ **(չ)բամբասելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բամբասած**, անկտ.՝ **բամբասում**, վղկտ.՝ **բամբասել**, ապկտ.՝ **բամբասելու**, ժխտ.՝ **բամբասի**: (տե՛ս V¹)

ԲԱՅՑ, հմդս. շղկ.:

ԲԱՆԱԼԻ, գոյ., ներ, լու/ի, բաց.՝ **լուց/ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ԲԱՆԱԽՈՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԲԱՆԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ԲԱՆԱԿՅԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ**. (բանակցել դիվանագիտական *խողովակներով*), ենթ.՝ **(չ)բանակցող**, հմկտ.՝ **(չ)բանակցելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բանակցած**, անկտ.՝ **բանակցում**, վղկտ.՝ **բանակցել**, ապկտ.՝ **բանակցելու**, ժխտ.՝ **բանակցի**: (տե՛ս V¹)

ԲԱՆԱՁԵՎ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲԱՆԱՍԵՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Բանասերը** առաջինը արծազանքեց ելույթ ունեցողին):

2. հրբ. ած. (*Իմ բանասեր ընկերը* հրաշալի է ստեղծագործում):

ԲԱՆԱՍԵՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԲԱՆԱՎԵՃ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲԱՆԲԵՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԲԱՆԻՄԱՅ, որ./հրբ. ած., բղրտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից:**
ԲԱՆՍԱՐԿՈՒ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Այդ **բանսարկուն** թագավորի խորհրդականն էր):
2. հրբ. ած. (Նա **բանսարկու** մարդ էր):

ԲԱՆՏԱՊԱՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով:**

ԲԱՆՏԱՐԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (բանտարկել *հոգին*), **սեռ.-տրկ**. (բանտարկել *մարդուն*), **գործ**. (բանտարկել *ձեռնաշղթաներով*), ենթ.՝ **(չ)բանտարկող**, հմկտ.՝ **(չ)բանտարկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բանտարկած**, անկտ.՝ **բանտարկում**, վղկտ.՝ **բանտարկել**, ապկտ.՝ **բանտարկելու**, ժխտ.՝ **բանտարկի**: (տե՛ս V')

ԲԱՆՏԱՐԿՎԵԼ, **ԲԱՆՏԱՐԿԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V')

ԲԱՇԽԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (բաշխել *ունեցածը*), **սեռ.-տրկ**. (բաշխել *մարդկանց*), **գործ**. (բաշխել *մեքենայով*), ենթ.՝ **(չ)բաշխող**, հմկտ.՝ **(չ)բաշխելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բաշխած**, անկտ.՝ **բաշխում**, վղկտ.՝ **բաշխել**, ապկտ.՝ **բաշխելու**, ժխտ.՝ **բաշխի**: (տե՛ս V')

ԲԱՇԽՎԵԼ, **ԲԱՇԽԵԼ**-ի կրվ. (Ապրանքները **բաշխվեցին** առաքիչների կողմից), **չեզ**. (Անձրևի կաթիլները **բաշխվեցին** դաշտերին): (տե՛ս V')

ԲԱՌԱԿՈՒՅՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ԲԱՌԱՑԱՆԿ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ԲԱՍԿԵՏԲՈԼ, գոյ., ներ^օ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ԲԱՎԱԿԱՆ

1. հրբ. ած. (Որդին **բավական** գումար աշխատեց):
2. չափի մկբ. (**Բավական** հոգնել էր երկար աշխատելուց):

ԲԱՎԱԿԱՆԻՆ, չափի մկբ.:

ԲԱՎԱՐԱՐ

1. հրբ. ած. (Հայրն ուներ **բավարար** միջոցներ):
2. գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Նա քննությանը սրացավ **բավարար**):

ԲԱՐԱԿԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)բարակող**, հմկտ.՝ **(չ)բարակելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բարակած**, անկտ.՝ **բարակում**, վղկտ.՝ **բարակել**, ապկտ.՝ **բարակելու**, ժխտ.՝ **բարակի**: (տե՛ս V')

ԲԱՐԴԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո՝ **գործ.** (բարդանալ *խնդիրներով*), ենթ.՝ **(չ)բարդացող**, հմկտ.՝ **(չ)բարդանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)բարդացած**, անկտ.՝ **բարդանում**, վղկտ.՝ **բարդացել**, ապկտ.՝ **բարդանալու**, ժխտ.՝ **բարդանա:** (տե՛ս V⁵)

ԲԱՐԴԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո՝ **ուղղ.-հայց.** (բարդացնել *խնդիրը*), **գործ.** (բարդացնել նոր *առաջադրանքներով*), ենթ.՝ **(չ)բարդացնող**, հմկտ.՝ **(չ)բարդացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բարդացրած**, անկտ.՝ **բարդացնում**, վղկտ.՝ **բարդացրել**, ապկտ.՝ **բարդացնելու**, ժխտ.՝ **բարդացնի:**

ԲԱՐԴԱՑՎԵԼ, **ԲԱՐԴԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԲԱՐԴԻ, գոյ., ներ, դու/ի, բաց.՝ **դուց/ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում:**

ԲԱՐԴՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում:**

ԲԱՐԵԼԱՎԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՝ **ուղղ.-հայց.** (բարելավել *պայմանները*), **գործ.** (բարելավել *միջոցներով*), ենթ.՝ **(չ)բարելավող**, հմկտ.՝ **(չ)բարելավելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բարելաված**, անկտ.՝ **բարելավում**, վղկտ.՝ **բարելավել**, ապկտ.՝ **բարելավելու**, ժխտ.՝ **բարելավի:** (տե՛ս V¹)

ԲԱՐԵԼԱՎԵԼ, **ԲԱՐԵԼԱՎԵԼ**-ի կրվ. (Ապրում էին **բարելավված** *պայմաններում*), **չեզ.** (<իվանդի վիճակը փոքր-ինչ **բարելավվեց**): (տե՛ս V¹)

ԲԱՐԵԳՈՐԾ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Բարեգործի** *շնորհիվ կառուցվեց նոր դպրոց*):

2. հրբ. ած. (**Բարեգործ** *օտարերկրացին չհիշատակեց իր անունը*):

ԲԱՐԵԽԱՌՆ, հրբ. ած.:

ԲԱՐԵԿԱՍ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Բարեկամները** *հավաքվել էին նրանց տանը*):

2. հրբ. ած. (**Բարեկամ** *մարդիկ փորձում էին օգնել անօթևանին*):

ԲԱՐԵԿԱԶՄ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից:**

ԲԱՐԵԿԱՄԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո՝ **սեռ.-տրկ.** (բարեկամանալ *անծանոթներին*), **գործ.** (բարեկամանալ *ընտանիքներով*), ենթ.՝ **(չ)բարեկամացող**, հմկտ.՝ **(չ)բարեկամանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)բարեկամացած**, անկտ.՝ **բարեկամանում**, վղկտ.՝ **բարեկամացել**, ապկտ.՝ **բարեկամանալու**, ժխտ.՝ **բարեկամանա:** (տե՛ս V⁵)

ԲԱՐԵԿԱՄԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (բարեկամացնել *ծանոթներին*), **գործ.** (բարեկամացնել *զանգով*), ենթ.՝ **(չ)բարեկամացնող**, հմկտ.՝ **(չ)բարեկամացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բարեկամացրած**, անկտ.՝ **բարեկամացնում**, վղկտ.՝ **բարեկամացրել**, ապկտ.՝ **բարեկամացնելու**, ժխտ.՝ **բարեկամացնի**: (տե՛ս V³)

ԲԱՐԵԿԱՄՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲԱՐԵՎԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (բարևել *մարդուն*), ենթ.՝ **(չ)բարևող**, հմկտ.՝ **(չ)բարևելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բարևած**, անկտ.՝ **բարևում**, վղկտ.՝ **բարևել**, ապկտ.՝ **բարևելու**, ժխտ.՝ **բարևի**: (տե՛ս V¹)

ԲԱՐԵՐԱՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Բարերարները** դրամաշնորհ կազմակերպեցին):

2. հրբ. ած. (**Բարերար** մարդկանց ջանքերով է կառուցվել այդ դպրոցը):

ԲԱՐԵՓՈՒՆՈՒՄ, գոյ., ներ, ման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲԱՐԻ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԲԱՐԻԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **գործ.** (բարիանալ *արարքներով*), ենթ.՝ **(չ)բարիացող**, հմկտ.՝ **(չ)բարիանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)բարիացած**, անկտ.՝ **բարիանում**, վղկտ.՝ **բարիացել**, ապկտ.՝ **բարիանալու**, ժխտ.՝ **բարիանա**: (տե՛ս V⁵)

ԲԱՐԻԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (բարիացնել *մարդուն*), **գործ.** (բարիացնել *խրատներով*), ենթ.՝ **(չ)բարիացնող**, հմկտ.՝ **(չ)բարիացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բարիացրած**, անկտ.՝ **բարիացնում**, վղկտ.՝ **բարիացրել**, ապկտ.՝ **բարիացնելու**, ժխտ.՝ **բարիացնի**: (տե՛ս V³)

ԲԱՐԻԱՑՎԵԼ, **ԲԱՐԻԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԲԱՐԿԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(չ)բարկացող**, հմկտ.՝ **(չ)բարկանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)բարկացած**, անկտ.՝ **բարկանում**, վղկտ.՝ **բարկացել**, ապկտ.՝ **բարկանալու**, ժխտ.՝ **բարկանա**: (տե՛ս V⁵)

ԲԱՐԿԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (բարկացնել *մարդուն*), **գործ.** (բարկացնել *արարքով*), ենթ.՝ **(չ)բարկացնող**, հմկտ.՝ **(չ)բարկացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բարկացրած**, անկտ.՝ **բարկացնում**, վղկտ.՝ **բարկացրել**, ապկտ.՝ **բարկացնելու**, ժխտ.՝ **բարկացնի**: (տե՛ս V³)

ԲԱՐՁԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (բարձել *իրերը*), **սեռ.-տրկ.** (բարձել *ծիուն*), **գործ.** (բարձել *ամբարձիչով*), ենթ.՝ **(չ)բարձող**, հմկտ.՝ **(չ)բարձելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բարձած**, անկտ.՝ **բարձում**, վղկտ.՝ **բարձել**, ապկտ.՝ **բարձելու**, ժխտ.՝ **բարձի**: (տե՛ս V¹)

ԲԱՐՁՎԵԼ, **ԲԱՐՁԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԲԱՐՁՐ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/-(ա)գույն** (Նրա **բարձր** ծայնը *ճնշում էր բոլորին*):

2. ձևի մկբ. (Նա միշտ **բարձր** էր *խոսում*):

ԲԱՐՁՐԱՀԱՐԿ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԲԱՐՁՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*սարը* բարձրանալ) (տե՛ս *Առաջաբան*), **գործ.** (բարձրանալ *մեքենայով*), ենթ.՝ **(չ)բարձրացող**, հմկտ.՝ **(չ)բարձրանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)բարձրացած**, անկտ.՝ **բարձրանում**, վղկտ.՝ **բարձրացել**, ապկտ.՝ **բարձրանալու**, ժխտ.՝ **բարձրանա**: (տե՛ս V⁵)

ԲԱՐՁՐԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (բարձրացնել *իրերը*), **սեռ.-տրկ.** (բարձրացնել *մարդուն*), **գործ.** (բարձրացնել *գործիքով*), ենթ.՝ **(չ)բարձրացնող**, հմկտ.՝ **(չ)բարձրացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բարձրացրած**, անկտ.՝ **բարձրացնում**, վղկտ.՝ **բարձրացրել**, ապկտ.՝ **բարձրացնելու**, ժխտ.՝ **բարձրացնի**: (տե՛ս V³)

ԲԱՐՁՐԱՑՎԵԼ, **ԲԱՐՁՐԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԲԱՐՁՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲԱՐՁՈՒՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲԱՐՅԱՑԱԿԱՄ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Նա **բարյացակամ** վերաբերմունք էր *ցուցաբերում բոլորի նկատմամբ*):

2. ձևի մկբ. (Նրա **բարյացակամ** *խոսելը* *զարմացրեց ինձ*):

ԲԱՐՎՈՔ, հրբ. ած.:

ԲԱՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ԲԱՑ

1. որ. ած. (Բաց *պարզամբում նստած էր մի աղջիկ*):

2. ձևի մկբ. (Տղան **բաց** *խոսում էր իր անձնական կյանքից*):

ԲԱՅԱԿԱՅԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ բաց. (բացակայել *դասերից*), ենթ.՝ (չ)բացակայող, հմկտ.՝ (չ)բացակայելիս, հրկտ.՝ (չ)բացակայած, անկտ.՝ բացակայում, վղկտ.՝ բացակայել, ապկտ.՝ բացակայելու, ժխտ.՝ բացակայի: (տե՛ս V')

ԲԱՅԱԿԱՅՏԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (բացահայտել *դեպքը*), սեռ.-տրկ. (բացահայտել *լրդեսին*), գործ. (բացահայտել *փաստերով*), ենթ.՝ (չ)բացահայտող, հմկտ.՝ (չ)բացահայտելիս, հրկտ.՝ (չ)բացահայտած, անկտ.՝ բացահայտում, վղկտ.՝ բացահայտել, ապկտ.՝ բացահայտելու, ժխտ.՝ բացահայտի: (տե՛ս V')

ԲԱՅԱԿԱՅՏՎԵԼ, **ԲԱՅԱԿԱՅՏԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V')

ԲԱՅԱՌԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (բացառել *դեպքը*), սեռ.-տրկ. (բացառել *մեկին*), գործ. (բացառել *ինչ-որ հանգամանքով*), ենթ.՝ (չ)բացառող, հմկտ.՝ (չ)բացառելիս, հրկտ.՝ (չ)բացառած, անկտ.՝ բացառում, վղկտ.՝ բացառել, ապկտ.՝ բացառելու, ժխտ.՝ բացառի: (տե՛ս V')

ԲԱՅԱՌՎԵԼ, **ԲԱՅԱՌԵԼ**-ի կրվ. (*Տվյալ հանգամանքը բացառվեց փաստաբանի կողմից*), չեզ. (*Բացառված է, որ նա կհասցնի ներկայանալ*): (տե՛ս V')

ԲԱՅԱՌԻԿ, հրբ. ած.:

ԲԱՅԱՏՐԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:

ԲԱՅԱՏՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (բացատրել *դասը*), սեռ.-տրկ. (բացատրել *աշակերտին*), գործ. (բացատրել *օրինակներով*), ենթ.՝ (չ)բացատրող, հմկտ.՝ (չ)բացատրելիս, հրկտ.՝ (չ)բացատրած, անկտ.՝ բացատրում, վղկտ.՝ բացատրել, ապկտ.՝ բացատրելու, ժխտ.՝ բացատրի: (տե՛ս V')

ԲԱՅԱՏՐՎԵԼ, **ԲԱՅԱՏՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V')

ԲԱՅԵԻԲԱՅ, ձևի մկբ.:

ԲԱՅԵԼ, նբ, ե լծ., անկանոն, պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (բացել *դուռը*), գործ. (բացել *բանալիով*), ենթ.՝ (չ)բացող, հմկտ.՝ (չ)բացելիս, հրկտ.՝ (չ)բացած, անկտ.՝ բացում, վղկտ.՝ բացել, ապկտ.՝ բացելու, ժխտ.՝ բացի

□ Սահմանական եղանակ

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ բացում եմ/ենք, ժխտ.՝ չեմ/ենք բացում

անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **բացում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք բացում**

վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **բացել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք բացել**

վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **բացել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք բացել**

ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **բացելու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք բացելու**

ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **բացելու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք բացելու**

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **բացեցի//բացի*/բացեցինք//բացինք***,
 ժխտ.՝ **չբացեցի//չբացի*/չբացեցինք//չբացինք***

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **բացեմ/բացենք**, ժխտ.՝ **չբացեմ/չբացենք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **բացեի/բացեինք**, ժխտ.՝ **չբացեի/չբացեինք**

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կբացեմ/կբացենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք բացի**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կբացեի/կբացեինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք բացի**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է բացեմ/բացենք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է բացեմ/բացենք** կամ՝ **պիտի//պետք է չբացեմ/չբացենք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է բացեի/բացեինք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է բացեի/բացեինք** կամ՝ **պիտի//պետք է չբացեի/չբացեինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **բացի՛ր//բաց՛ք/բացե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ բացիր//մի՛ բաց/մի՛ բացեք**

ԲԱՅՎԵԼ, **ԲԱՅԵԼ**-ի կրվ. (Դուռը **բացվեց** հյուրերի կողմից), **չեզ.** (Լույսը **բացվեց**): (տե՛ս V¹)

ԲԱՅԻ, իսկ. կապ, երկդ., խնդրո.՝ **բաց.** (բացի **քեզնից/քեզնից** բացի), նխդ.՝ խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (բացի **դա**)[♦]:

ԲԱՅԻՉ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ցիչից, գործ.՝ ցիչով, ներգ.՝ ցիչում** (**Բացիչով** բացեց գարեջրի շիշը):

2. **հրբ. ած.** (Նա **բացիչ** սարքեր գնեց):

ԲԱՅՈՒՄ, **գոյ., ներ, ցման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ցմամբ/ով, ներգ.՝ ում:**

ԲԵԿԱՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (բեկանել վճիռը), գործ. (բեկանել օրենքով), ենթ.՝ (չ)բեկանող, հմկտ.՝ (չ)բեկանելիս, հրկտ.՝ (չ)բեկանած, անկտ.՝ բեկանում, վղկտ.՝ բեկանել, ապկտ.՝ բեկանելու, ժխտ.՝ բեկանի: (տե՛ս V¹)

ԲԵԿԱՆՎԵԼ, **ԲԵԿԱՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԲԵՆՁԻՆ, գոյ., ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԲԵՌ, գոյ., ներ, ան/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԲԵՌՆԱԿԻՐ, գոյ., ներ, կրի, բաց.՝ կրից, գործ.՝ կրով:

ԲԵՌՆԱՏԱՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Բեռնափարները հիմնականում օգտագործվում են բեռներ փոխադրելու համար):

2. հրբ. ած. (Բեռնափար մեքենան ապրանք էր տեղափոխում):

ԲԵՌՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (բեռնել ապրանքը), սեռ.-տրկ. (բեռնել կենդանիներին), գործ. (բեռնել մեքենայով), ենթ.՝ (չ)բեռնող, հմկտ.՝ (չ)բեռնելիս, հրկտ.՝ (չ)բեռնած, անկտ.՝ բեռնում, վղկտ.՝ բեռնել, ապկտ.՝ բեռնելու, ժխտ.՝ բեռնի: (տե՛ս V¹)

ԲԵՌՆՎԵԼ, **ԲԵՌՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԲԵՎԵՌԱՍՈՒՅՁ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԲԵՐԴԱԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԲԵՐԵԼ, նբ, ե լծ., անկանոն, պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (բերել իրերը), սեռ.-տրկ. (բերել երեխային), գործ. (բերել մեքենայով), ենթ.՝ (չ)բերող, հմկտ.՝ (չ)բերելիս, հրկտ.՝ (չ)բերած, անկտ.՝ բերում, վղկտ.՝ բերել, ապկտ.՝ բերելու, ժխտ.՝ բերի

□ Սահմանական եղանակ

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ բերում եմ/ենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք բերում
անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ բերում էի/էինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք բերում
վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ բերել եմ/ենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք բերել
վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ բերել էի/էինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք բերել
ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ բերելու եմ/ենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք բերելու
ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ բերելու էի/էինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք բերելու
անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ բերեցի//բերի*/բերեցինք//բերինք*
ժխտ.՝ չբերեցի//չբերի*/չբերեցինք//չբերինք*

□ Ըղծական եղանակ

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ բերեմ/բերենք, ժխտ.՝ չբերեմ/չբերենք

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **բերեի/բերեինք**, ժխտ.՝ **չբերեի/չբերեինք**

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կբերեմ/կբերենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք բերի**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կբերեի/կբերեինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք բերի**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է բերեմ/բերենք**, ժխտ.՝ **չպիտի//
չպետք է բերեմ/բերենք** կամ՝ **պիտի//պետք է չբերեմ/չբերենք**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է բերեի/բերեինք**, ժխտ.՝ **չպիտի//
չպետք է բերեի/բերեինք** կամ՝ **պիտի//պետք է չբերեի/չբերեինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **բե՛ր/բերե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ բեր/մի՛ բերեք**
ԲԵՐՎԵԼ, ԲԵՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԲԵՐԿՐԱՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲԵՐՐԻ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԲԹԱՄԻՏ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԲԺԻՇԿ, գոյ., ներ, բժշկի, բաց.՝ **բժշկից**, գործ.՝ **բժշկով**:

ԲԻԾ, գոյ., բծեր/եր, բծի, բաց.՝ **բծից**, գործ.՝ **բծով**, ներգ.՝ **բծում**:

ԲԼԻԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲԼՈՒՉ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲԼՈՒՐ, գոյ., ներ, բլրի/ի, բաց.՝ **բլրից/ից**, գործ.՝ **բլրով/ով**, ներգ.՝
բլրում/ում:

ԲԽԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **բաց**. (բխել *կանոնից*), **գործ**. (բխել
ջրափարով), ենթ.՝ **(չ)բխող**, հմկտ.՝ **(չ)բխելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բխած**, անկտ.՝
բխում, վղկտ.՝ **բխել**, ապկտ.՝ **բխելու**, ժխտ.՝ **բխի**: (տե՛ս V¹)

ԲԽԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (*եզ-
րակացություն* բխեցնել), **բաց**. (*որոշումից* բխեցնել), **գործ**. (բխեցնել
պոմպով), ենթ.՝ **(չ)բխեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)բխեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բխեց-
րած**, անկտ.՝ **բխեցնում**, վղկտ.՝ **բխեցրել**, ապկտ.՝ **բխեցնելու**, ժխտ.՝
բխեցնի: (տե՛ս V³)

ԲԽԵՑՎԵԼ, ԲԽԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԲՅՈՒՋԵ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲՅՈՒՐ, որ. ած.:

ԲՅՈՒՐՈՆ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**, ներգ.՝ **յում**:

ԲՆԱԲԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲՆԱՀՈՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲՆԱՊԱՀՊԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԲՆԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲՆԻԿ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Այս նոր տեսակի հեռախոսները լիցքավորման երկու **բնիկ** ունեն):

2. հրբ. ած. (Հայերը փարածաշրջանում **բնիկ** ժողովուրդ են):

ԲՆՈՐՈՇ, որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԲՆՈՐՈՇԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (բնորոշել կիրառությունը), **սեռ.-տրկ**. (բնորոշել մարդուն), **գործ**. (բնորոշել գործով), ենթ.՝ **(չ)բնորոշող**, հմկտ.՝ **(չ)բնորոշելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բնորոշած**, անկտ.՝ **բնորոշում**, վղկտ.՝ **բնորոշել**, ապկտ.՝ **բնորոշելու**, ժխտ.՝ **բնորոշի**: (տե՛ս V')

ԲՆՈՐՈՇՎԵԼ, **ԲՆՈՐՈՇԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V')

ԲՆՈՒԹԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ԲՈԼՈՐ, որոշ. դեր., **ածականանիշ**, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԲՈՂՈՔԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (բողոքել վերադասին), **բաց**. (բողոքել կարգից), **գործ**. (բողոքել դիմումով), ենթ.՝ **(չ)բողոքող**, հմկտ.՝ **(չ)բողոքելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բողոքած**, անկտ.՝ **բողոքում**, վղկտ.՝ **բողոքել**, ապկտ.՝ **բողոքելու**, ժխտ.՝ **բողոքի**: (տե՛ս V')

ԲՈՐԲ, որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԲԶԻԶ, գոյ., ներ, բջջի/ի, բաց.՝ **բջջից/ից**, գործ.՝ **բջջով/ով**, ներգ.՝ **բջջում/ում**:

ԲՈՆԱԿԱԼ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Մի **բոնակալ** կարող է փոխել մի ողջ ժողովրդի կյանքը):

2. հրբ. ած. (Նրա **բոնակալ** էությունն անտանելի էր դառնում):

ԲՈՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց** (բոնել ձեռքը), **սեռ.-տրկ**. (բոնել հանցագործին), **բաց**. (բոնել ձողից), **գործ**. (բոնել կարթով), ենթ.՝ **(չ)բոնող**, հմկտ.՝ **(չ)բոնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)բոնած**, անկտ.՝ **բոնում**, վղկտ.՝ **բոնել**, ապկտ.՝ **բոնելու**, ժխտ.՝ **բոնի**: (տե՛ս V')

ԲՈՆՎԵԼ, ԲՈՆԵԼ-ի կրվ. (**Բոնվեց** ձկնորսի կողմից), **չեգ.** (Ծանր աշխատանքից ծերունու մեջքը **բոնվել էր**): (տե՛ս V¹)

ԲՈՆԻ

1. **որ./հրբ. ած., բղղտ.**՝ **ավելի, առավել, գրդ.**՝ **ամենա-/ամենից** (Պեպո է վերջ դնել **բոնի** գործողություններին):

2. **ձևի մկբ.** (Լրագրողին **բոնի** տեղափոխեցին բաժանմունք):

ԲՐԵՆԴ, գոյ., ներ/երճ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.**՝ **ով, ներգ.**՝ **ում:**

ԲՐԻՆՁ, գոյ., ներ, բրնձի/ի, բաց.՝ **բրնձից/ից, գործ.**՝ **բրնձով/ով, ներգ.**՝ **բրնձում/ում:**

ԲՈՒԺԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց** (բուժել վերքը), **սեռ.-տրկ.** (բուժել հիվանդին), **բաց.** (բուժել հիվանդությունից), **գործ.** (բուժել դեղաբույսերով), ենթ.՝ (**չ**)բուժող, հմկտ.՝ (**չ**)բուժելիս, հրկտ.՝ (**չ**)բուժած, անկտ.՝ բուժում, վղկտ.՝ բուժել, ապկտ.՝ բուժելու, ժխտ.՝ բուժի: (տե՛ս V¹)

ԲՈՒԺՎԵԼ, ԲՈՒԺԵԼ-ի կրվ. (**Բուժվեց** բժշկի կողմից), **չեգ.** (**Բուժվեց** հիվանդությունից): (տե՛ս V¹)

ԲՈՒՅՆ, գոյ., բներ, բնի, բաց.՝ **բնից/ից, գործ.**՝ **բնով/ով, ներգ.**՝ **բնում:**

ԲՈՒՆ¹ (ծառի կամ թփի վերգետնյա մասը), **գոյ., բներ, բնի, բաց.**՝ **բնից, գործ.**՝ **բնով, ներգ.**՝ **բնում** (Ծառի **բնի** հաստությունը դեռ ամրության երաշխիք չէ):

ԲՈՒՆ² (հիմնական), **որ. ած.** (Անցնենք **բուն** հարցին):

ԲՈՒՐԳ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից, գործ.**՝ **ով, ներգ.**՝ **ում:**

ԲՈՒՔ, գոյ., եր, ի/բքի, բաց.՝ **ից/բքից, գործ.**՝ **ով/բքով, ներգ.**՝ **բքում:**

Գ

ԳԱԳԱԹՆԱԿԵՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից, գործ.**՝ **ով, ներգ.**՝ **ում:**

ԳԱԹԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից, գործ.**՝ **յով, ներգ.**՝ **յում:**

ԳԱԼ, չբ, ա լծ., անկանոն, պարզ, խնդրո.՝ **գործ.** (գալ մեքենայով), ենթ.՝ (**չ**)եկող, հմկտ.՝ (**չ**)գալիս, հրկտ.՝ (**չ**)եկած, ապառնի՝ (**չ**)գալիք, վղկտ.՝ **եկել, ապկտ.**՝ **գալու, ժխտ.**՝ **գա**

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **գալիս եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք գալիս**
 անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **գալիս էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք գալիս**
 վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **եկել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք եկել**
 վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **եկել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք եկել**
 ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **գալու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք գալու**
 ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **գալու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք գալու**
 անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **եկա/եկանք**, ժխտ.՝ **չեկա/չեկանք**

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **գամ/գանք**, ժխտ.՝ **չգամ/չգանք**
 անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **գայի/գայինք**, ժխտ.՝ **չգայի/չգայինք**

□ **Ենթադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կգամ/կգանք**, ժխտ.՝ **չեմ գա/չենք գա**
 անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կգայի/կգայինք**, ժխտ.՝ **չէի գա/չէինք գա**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է գամ/գանք**, ժխտ.՝ **չպիտի//
 չպետք է գամ/գանք** կամ՝ **պիտի//պետք է չգամ/չգանք**
 անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է գայի/գայինք**, ժխտ.՝ **չպիտի//
 չպետք է գայի/գայինք** կամ՝ **պիտի//պետք է չգայի/չգայինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **արի՛//ե՛կ/եկե՛ք. արե՛ք***, արգ.՝ **մի՛ արի/մի՛-
 եկ/մի՛ եկեք, մի՛ արեք***:

ԳԱԼԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Գալիքը** շատ պայծառ
 գույներով է ուրվագծվում):

- **ԳԱԼԻՔ**, **ԳԱԼ**-ի ապառնի դերբայ (Մենք կդիմանանք **գալիք** փորձու-
 թյուններին):

ԳԱԼՈՒՍ, գոյ., ներ, լստի/ի/լստյան, բաց.՝ **լսրից/ից**, գործ.՝ **լսրով/ով**,
 հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ԳԱՂԱՓԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԱՂԱՓԱՐԱԿԻՑ

1. **հրբ. ած.** (*Առանց գաղափարակից ընկերների՝ դժվար է հաջողելը*):
2. **գոյ., ներ**, կցի, բաց.՝ **կցից**, գործ.՝ **կցով** (*Կուսակցախմբից ելույթ ունե-
 ցավ մի գաղափարակից*):

ԳԱՂԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԱՂԹԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Ծովափին նստել էր մի **գաղթական**):
2. հրբ. ած. (**Գաղթական** երեխաների աղմուկը չէր դադարում):

ԳԱՂԹԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ**. (գաղթել **գնացքով**), ենթ.՝ (չ)գաղթող, հմկտ.՝ (չ)գաղթելիս, հրկտ.՝ (չ)գաղթած, անկտ.՝ գաղթում, վղկտ.՝ գաղթել, ապկտ.՝ գաղթելու, ժխտ.՝ գաղթի: (տե՛ս V')

ԳԱՂՏԱԳՈՂԻ

1. ձևի մկբ. (Հինվորները **գաղտագողի** ներխուժեցին ամրոց):
2. հրբ. ած. (Անակնկալ չէր նրանց **գաղտագողի** հանդիպումը):

ԳԱՂՏՆԻ

1. ձևի մկբ. (Նրանք **գաղտնի** են բանակցել):
2. որ. ած., բղբտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Օրեր անց հայտնաբերվեցին **գաղտնի** գրություններ):

ԳԱՂՏՆԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԱՂՈՒԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԱՂՈՒԹԱՏԵՐ, գոյ., եր, տիրոջ, բաց.՝ **տիրոջից**, գործ.՝ **տիրոջով**:

ԳԱՃԱՃ, որ. ած., բղբտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԳԱՄՓՌ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԳԱՆՁԱՊԱՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԳԱՌ, գոյ., ներ, ան/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԳԱՎԱԹԱԿԻՐ, գոյ., ներ, կրի/ի, բաց.՝ **կրից/ից**, գործ.՝ **կրով/ով**:

ԳԱՎԱՌ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԱՎԱՌԱՄԻՏ, հրբ. ած.:

ԳԱՐԵՋՈՒՐ, գոյ., ջրեր, ջրի, բաց.՝ **ջրից**, գործ.՝ **ջրով**, ներգ.՝ **ջրում**:

ԳԱՐԻ, գոյ., ներ, ռու/ի, բաց.՝ **րուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԱՐՆԱՆԱՑԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Այս փարի **գարնանացան**ը ուշացավ):
2. հրբ. ած. (**Գարնանացան** որոշ բույսեր ցրտադիմացկուն չեն):

ԳԱՐՈՒՆ, գոյ., ներ, ընան, բաց.՝ **ընանից/ից**, գործ.՝ **ընանով/ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ԳԵԹ, սիմնփկ. վրբ.:

ԳԵՂԱԳԵՏ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Այլ երևույթ է Չոպանյան **գեղագետը**):
2. հրբ. ած. (Գեղագետ գրողի աչքից չէր վրիպել այդ մանրուքը):

ԳԵՂԵՑԻԿ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/գեղեցկա-**
գույն (Իմ առջև բացվեց մի **գեղեցիկ** տեսարան):
2. ձևի մկբ. (Գեղեցիկ պարում էր):

ԳԵՂԵՑԿՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ԳԵՏԱՆՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԵՏԵՉՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԵՏԻՆ, գոյ., ներ, գետնի, բաց.՝ **գետնից**, գործ.՝ **գետնով**, ներգ.՝ **գետնում**:

ԳԵՏՆԱՀԱՐԿ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԵՏՆԱՄԱԾ, հրբ. ած.:

ԳԵՐ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԳԵՐԱԴԱՍ, հրբ. ած.:

ԳԵՐԱՉԱՆՑ

1. հրբ. ած. (Մարզիկը աչքի ընկավ իր **գերազանց** վարպետությամբ):
2. ձևի մկբ. (Կտավներումդ բնությունը **գերազանց** ես պատկերում):
3. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Մաթեմատիկայից **գերազանց** է ստացել):

ԳԵՐԱՉԱՆՑԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (գերազանցել *ցուցանիշը*), **սեռ.-տրկ**. (գերազանցել *մրցակցին*), **գործ**. (գերազանցել *ձեռքբերումներով*), ենթ.՝ **(չ)գերազանցող**, հմկտ.՝ **(չ)գերազանցելիս**, հրկտ.՝ **(չ)գերազանցած**, անկտ.՝ **գերազանցում**, վղկտ.՝ **գերազանցել**, ապկտ.՝ **գերազանցելու**, ժխտ.՝ **գերազանցի**: (տե՛ս V¹)

ԳԵՐԱՉԱՆՑՎԵԼ, **ԳԵՐԱՉԱՆՑԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԳԵՐԴԱՍՏԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԵՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (գերել *հոգին/ընտանիքը*), **սեռ.-տրկ**. (գերել *աղջկան*), **գործ**. (գերել *խոսքով*), ենթ.՝ **(չ)գերող**, հմկտ.՝ **(չ)գերելիս**, հրկտ.՝ **(չ)գերած**, անկտ.՝ **գերում**, վղկտ.՝ **գերել**, ապկտ.՝ **գերելու**, ժխտ.՝ **գերի**: (տե՛ս V¹)

ԳԵՐՎԵԼ, ԳԵՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԳԵՐԵՎԱՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՞.՝ **ուղղ.-հայց.** (գերեվարել գերդաստրանը), **սեռ.-տրկ.** (գերեվարել գինվորին), **գործ.** (գերեվարել մեքենայով), ենթ.՝ **(չ)գերեվարող,** հմկտ.՝ **(չ)գերեվարելիս,** հրկտ.՝ **(չ)գերեվարած,** անկտ.՝ **գերեվարում,** վղկտ.՝ **գերեվարել,** ապկտ.՝ **գերեվարելու,** ժխտ.՝ **գերեվարի:** (տե՛ս V¹)

ԳԵՐԵՎԱՐՎԵԼ, ԳԵՐԵՎԱՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԳԵՐԻ, գոյ., ներ, բու/ի, բաց.՝ բուց/ից, գործ.՝ ով:

ԳԵՐԻՇԽԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՞.՝ **սեռ.-տրկ.** (մի խավը կարող է գերիշխել մյուսին), **գործ.** (գերիշխել հեղինակությամբ), **ներգ.՝** (գերիշխել ֆիզիկայով), ենթ.՝ **(չ)գերիշխող,** հմկտ.՝ **(չ)գերիշխելիս,** հրկտ.՝ **(չ)գերիշխած,** անկտ.՝ **գերիշխում,** վղկտ.՝ **գերիշխել,** ապկտ.՝ **գերիշխելու,** ժխտ.՝ **գերիշխի:** (տե՛ս V¹)

ԳԺՏՎԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)գժտվող,** հմկտ.՝ **(չ)գժտվելիս,** հրկտ.՝ **(չ)գժտված,** անկտ.՝ **գժտվում,** վղկտ.՝ **գժտվել,** ապկտ.՝ **գժտվելու,** ժխտ.՝ **գժտվի:** (տե՛ս V¹)

ԳԻԺ

1. **գոյ., գծեր, գժի, բաց.՝ գժից, գործ.՝ գժով** (Մեր գյուղում մի **գիժ** կար):

2. **որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից** (Մարտն հրոք որ **գիժ** ամիս է):

ԳԻԾ, գոյ., գծեր, գծի, բաց.՝ գծից, գործ.՝ գծով, ներգ.՝ գծում:

• **ԳԾՈՎ, կակ. բառ, հտղ., խնդրո՞.՝ սեռ.-տրկ.** (մասնագիտության գծով):

ԳԻՆ, գոյ., գներ, գնի, բաց.՝ գնից, գործ.՝ գնով, ներգ.՝ գնում:

ԳԻՆԵԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԳԻՆԵՄՈԼ

1. **հրբ. ած.** (Այդ վայրը դարձել էր **գինեմոլ** մարդկանց հավաքատեղի):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (Փողոցում հավաքվել էին մի քանի **գինեմոլներ**):

ԳԻՆԵՏՈՆ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԳԻՇԱԿԵՐ, հրբ. ած.:

ԳԻՇԱՆԳՂ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԳԻՇԱՏԻԶ

1. **գոյ., ներ, ի/տչի, բաց.՝ ից/տչից, գործ.՝ ով/տչով** (Ավելի հզոր **գիշատիչ,** քան առյուծն էր, երեխան չէր պատկերացնում):

2. հրբ. ած. (Այդ վայրերում **գիշարիչ** կենդանիների պակաս չկա):

ԳԻՇԵՐ, գոյ., ներ, վա/ի, բաց.՝ վան**ից/ից**, գործ.՝ վան**ով/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԻՇԵՐԱԿԱՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԻՇԵՐՕԹԻԿ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Շատ որբեր ապաստան գտան **գիշերօթիկներում**):

2. հրբ. ած. (Երեխան սովորում էր **գիշերօթիկ** դպրոցում):

ԳԻՍԱՍՏՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԻՍԱԿ, որ. ած., բղղոս.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԳԻՍԱԿՑԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (գիտակցել սխալը), ենթ.՝ (**չ**)գիտակցող, հմկտ.՝ (**չ**)գիտակցելիս, հրկտ.՝ (**չ**)գիտակցած, անկտ.՝ գիտակցում, վղկտ.՝ գիտակցել, ապկտ.՝ գիտակցելու, ժխտ.՝ գիտակցի: (տե՛ս V¹)

ԳԻՍԱԿՑՎԵԼ, **ԳԻՍԱԿՑԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԳԻՏԵՄ, նբ, Ե լծ., պակասավոր անկանոն (պակաս ձևերը լրացվում են **իմանալ** բայի ձևերով), խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (գիտեմ **դասը**), **սեռ.-տրկ**. (գիտեմ **բժշկին**):

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **գիտեմ, գիտես, գիտի//գիտե**/գիտենք, գիտեք, գիտեն, ժխտ.՝ չգիտեմ, չգիտես, չգիտի//չգիտե**/չգիտենք, չգիտեք, չգիտեն**

անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **գիտեի, գիտեիր, գիտեր/գիտեինք, գիտեիք, գիտեին, ժխտ.՝ չգիտեի, չգիտեիր, չգիտեր/չգիտեինք, չգիտեիք, չգիտեին**:

ԳԻՏԵՆԱԼ*, նբ, ա լծ., կանոն., են սուկած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (գիտենալ **դասը**), **բաց**. (գիտենալ **գրքերից**), ենթ.՝ (**չ**)գիտեցող, հմկտ.՝ (**չ**)գիտենալիս, հրկտ.՝ (**չ**)գիտեցած, անկտ.՝ գիտենում, վղկտ.՝ գիտեցել, ապկտ.՝ գիտենալու, ժխտ.՝ գիտենա: (տե՛ս V⁵)

ԳԻՏՆԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Հավաքվել էին մի խումբ **գիտնականներ**):

2. հրբ. ած. (Աշխատում էր որպես **գիտնական** քարոզողար):

ԳԻՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սուսկած., ենթ.՝ **(չ)գիրացող**, հմկտ.՝ **(չ)գիրանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)գիրացած**, անկտ.՝ **գիրանում**, վղկտ.՝ **գիրացել**, ապկտ.՝ **գիրանալու**, ժխտ.՝ **գիրանա**: (տե՛ս V⁵)

ԳԻՐԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (գիրացնել *մսացու*), **սեռ.-տրկ.** (գիրացնել *խոզին*), **գործ.** (գիրացնել *հաբերով*), ենթ.՝ **(չ)գիրացնող**, հմկտ.՝ **(չ)գիրացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)գիրացրած**, անկտ.՝ **գիրացնում**, վղկտ.՝ **գիրացրել**, ապկտ.՝ **գիրացնելու**, ժխտ.՝ **գիրացնի**: (տե՛ս V³)

ԳԻՐԱՅՎԵԼ, **ԳԻՐԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԳԻՐԿ, գոյ., գրկեր^օ, գրկի, բաց.՝ **գրկից**, գործ.՝ **գրկով**, ներգ.՝ **գրկում**:

ԳԼԱՆԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԼԽԱՊՏՈՒՅՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳԼԽԿՎԱՅՐ, ձևի մկբ.:

ԳԼՈՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (գլորել *գունդ*), **սեռ.-տրկ.** (գլորել *մարդու*), **գործ.** (գլորել *փայտով*), ենթ.՝ **(չ)գլորող**, հմկտ.՝ **(չ)գլորելիս**, հրկտ.՝ **(չ)գլորած**, անկտ.՝ **գլորում**, վղկտ.՝ **գլորել**, ապկտ.՝ **գլորելու**, ժխտ.՝ **գլորի**: (տե՛ս V¹)

ԳԼՈՐՎԵԼ, **ԳԼՈՐԵԼ**-ի կրվ. (Գնդակը քամուց **գլորվեց** ձորը), **չեզ.** (Արցունքները դանդաղ **գլորվում էին** այտերից): (տե՛ս V¹)

ԳԼՈՒԽ, գոյ., ներ, գլխի, բաց.՝ **գլխից**, գործ.՝ **գլխով**, ներգ.՝ **գլխում**:

ԳԾԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ԳԾԱՅԻՆ

1. **հրբ. ած.** (**Գծային** հավասարման օրինակը տրված է գրքում):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով** (Երկաթուղում աշխատելու համար պահանջվում է **գծային**՝ հինգ տարվա աշխատանքային փորձով):

ԳԾՈՒԾ, որ. ած., բղղո.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԳՅՈՒՂԱՊԵՏ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԳՅՈՒՏԱՐԱՐ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով** (Նա՛ որպես **գյուտարար**, պարզևատրվեց հուշամեդալով):

2. **հրբ. ած.** (**Չդադարեցնել գյուտարար** հիմնարկների ֆինանսավորումը):

ԳՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ.** (գնալ *մեքենայով*), ենթ.՝ **(չ)գնացող**, հմկտ.՝ **(չ)գնալիս**, հրկտ.՝ **(չ)գնացած**, անկտ.՝ **գնում**, վղկտ.՝ **գնացել**, ապկտ.՝ **գնալու**, ժխտ.՝ **գնա**: (տե՛ս V⁴)

ԳՆԱՀԱՏԱԿԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳՆԱՀԱՏԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (գնահատել *աշխատանքը*), **սեռ.-տրկ**. (գնահատել *մարդուն*), **բաց**. (գնահատել *մաթեմատիկայից*), **գործ**. (գնահատել *թեստով*), ենթ.՝ **(չ)գնահատող**, հմկտ.՝ **(չ)գնահատելիս**, հրկտ.՝ **(չ)գնահատած**, անկտ.՝ **գնահատում**, վղկտ.՝ **գնահատել**, ապկտ.՝ **գնահատելու**, ժխտ.՝ **գնահատի**: (տե՛ս V¹)

ԳՆԱՀԱՏՎԵԼ, **ԳՆԱՀԱՏԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԳՆԱՀԱՏՈՒՄ, գոյ., ներ, տման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **տմամբ/ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ԳՆԱՅՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳՆԴԱՊԵՏ, գոյ., ներ/եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԳՆԴԱՑԻՐ, գոյ., ներ, ցրի/ի, բաց.՝ **ցրից/ից**, գործ.՝ **ցրով/ով**, ներգ.՝ **ցրում/ում**:

ԳՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (գնել *հագուստ*), **սեռ.-տրկ**. (գնել *ստրուկին*), **բաց**. (գնել *տիրոջից*), **գործ**. (գնել *փողով*), ենթ.՝ **(չ)գնող**, հմկտ.՝ **(չ)գնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)գնած**, անկտ.՝ **գնում**, վղկտ.՝ **գնել**, ապկտ.՝ **գնելու**, ժխտ.՝ **գնի**: (տե՛ս V¹)

ԳՆՎԵԼ, **ԳՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԳՆՈՒՄ, գոյ., ներ, գնման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ԳՆՈՂՈՒՆԱԿ, հրբ./որ. ած., **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԳՈԼ¹ (*գաղջ*), որ. ած.:

ԳՈԼ² (*գնդակի հայտնվելը դարպասում*), գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳՈԼՈՐՇԻ, գոյ., ներ, շու/ի, բաց.՝ **շուց/ից**, գործ.՝ **ով/շով**, ներգ.՝ **ում/շում**:

ԳՈՀ

1. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Դեմքի գոհ արտահայտությամբ դիմավորեցին հյուրերին*):

2. **ձևի մկբ**. (*Խաղն ավարտվեց հաղթանակով, և բոլորը գոհ վերադարձան տուն*):

ԳՈՂ

1. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Նրա տուն գող էր մտել*):

2. որ. ած. (*Մի՛ հավատա գող ժպիտով բարեկամին*):

ԳՈՂԱՆԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո՝ **ուղղ.-հայց.** (գողանալ դրամապանակ), **սեռ.-տրկ.** (գողանալ երեխային), **բաց.** (գողանալ հարևանից), **գործ.** (գողանալ մեքենայով), ենթ.՝ **(չ)գողացող**, հմկտ.՝ **(չ)գողանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)գողացած**, անկտ.՝ **գողանում**, վղկտ.՝ **գողացել**, ապկտ.՝ **գողանալու**, ժխտ.՝ **գողանա:** (տե՛ս V⁵)

ԳՈՂԵԳՈՂ, ձևի մկբ.:

ԳՈՅԱՁԵՎ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳՈՅԱՑՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳՈՆԵ, սհմնփկ. վրբ.:

ԳՈՌԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՝ **գործ.** (գոռալ բարձրախոսով), ենթ.՝ **(չ)գոռացող**, հմկտ.՝ **(չ)գոռալիս**, հրկտ.՝ **(չ)գոռացած**, անկտ.՝ **գոռում**, վղկտ.՝ **գոռացել**, ապկտ.՝ **գոռալու**, ժխտ.՝ **գոռա :** (տե՛ս V⁴):

ԳՈՌՈՂ

1. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Գոռոզ ու ամբարտապան մի հայացքով զենում էր շուրջբոլորը**):

2. ձևի մկբ. (**Գոռոզ բազմել էր գահաթոռին**):

ԳՈՌՈՒՄ-ԳՈՂՅՈՒՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳՈՎԱԶԴ, գոյ., ներ/եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳՈՎԱԼ, տե՛ս **ԳՈՎԵԼ**:

ԳՈՎԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՝ **ուղղ.-հայց.** (գովել վարքը), **սեռ.-տրկ.** (գովել մարդու), **գործ.** (գովել ելույթով), ենթ.՝ **(չ)գովող**, հմկտ.՝ **(չ)գովելիս**, հրկտ.՝ **(չ)գոված**, անկտ.՝ **գովում**, վղկտ.՝ **գովել**, ապկտ.՝ **գովելու**, ժխտ.՝ **գովի**: (տե՛ս V¹)

ԳՈՎՎԵԼ, **ԳՈՎԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ԳՈՏԻ, գոյ., ներ, գոտու/ի, բաց.՝ **գոտուց**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳՈՐԳԱՊԱՏ, հրբ. ած.:

ԳՈՐԾԱԴԻՐ

1. հրբ. ած. (**Որոշումը ընդունվել էր կազմակերպության գործադիր մարմնի կողմից**):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Օրենսդրական նոր փաթեթը ուղարկվեց գործադիրի հաստատմանը**):

ԳՈՐԾԱԴՈՒԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳՈՐԾԱԶՈՒՐԿ

1. հրբ. ած. (Ընկերությունն աջակցում է **գործազուրկ** անձանց):
2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Որպես **գործազուրկ**՝ նպաստ է ստանում):

ԳՈՐԾԱԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԳՈՐԾԱԿԻՑ, գոյ., ներ, կցի, բաց.՝ **կցից/ից**, գործ.՝ **կցով/ով**, ներգ.՝ **կցում/ում**:

ԳՈՐԾԱՎԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԳՈՐԾԱՏՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԳՈՐԾԱՐԱՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Գործարարի** համբավ ուներ):
2. հրբ. ած. (Նա իսկապես **գործարար** բնավորություն ուներ):

ԳՈՐԾԱՐՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳՈՐԾԵԼ, նբ (կատարել, հյուսել իմաստներով), Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (գործել **շապիկ**), **բաց**. (գործել **շիվերից**), **գործ**. (գործել **նսկերթելով**), **չբ** (գործունեություն ծավալել իմաստով) (Նա բոլորից **ծածուկ է գործում**), ենթ.՝ (**չ**)**գործող**, հմկտ.՝ (**չ**)**գործելիս**, հրկտ.՝ (**չ**)**գործած**, անկտ.՝ **գործում**, վղկտ.՝ **գործել**, ապկտ.՝ **գործելու**, ժխտ.՝ **գործի**: (տե՛ս V¹)

ԳՈՐԾՎԵԼ, **ԳՈՐԾԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա- /ամենից**:

ԳՈՐԾՈՒՂՈՒՄ, գոյ., ներ, ղման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ղմամբ/ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ԳՈՐԾ, որ. ած. (մոխրագույն), (փխբ.՝ մռայլ) բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա- /ամենից**:

ԳՌԵՀԻԿ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա- /ամենից/գոեհկագույն** (Ձեր **գոեհիկ** պահվածքը ինձ համար անընդունելի է):
2. ձևի մկբ. (Շատ **գոեհիկ** արտահայտվեց նրանց մասին):

ԳՏՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ն սոսկած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (գտնել լավ **ընկեր**), **սեռ.-տրկ**. (գտնել **դաշնակցի**), **գործ**. (գտնել **կողմնացուցով**), ենթ.՝ (**չ**)**գտնող**, հմկտ.՝ (**չ**)**գտնելիս**, հրկտ.՝ (**չ**)**գտած**, անկտ.՝ **գտնում**, վղկտ.՝ **գտել**, ապկտ.՝ **գտնելու**, ժխտ.՝ **գտնի**: (տե՛ս V²)

ԳՏՆՎԵԼ, ԳՏՆԵԼ-ի կրվ. (Կորած խաղալիքը **գտնվեց** երեխայի կողմից),
չեզ. (Քաղաքը **գտնվում է** հարավում): (տե՛ս V')

ԳՐԱԳԵՏ

1. **հրբ./որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (Գրագեպ ու բանիմաց անձնավորություն է):**
2. **ձևի մկբ. (Գրագեպ է շարադրում մտքերը):**
3. (գրող, մտավորական**) **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (Մեր ճանաչված **գրագեպներից է):**

ԳՐԱԳՈՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԳՐԱԽՈՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԳՐԱՆՑԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (գրանցել տվյալ),
սեռ.-տրկ. (գրանցել կնոջը), **գործ.** (գրանցել անձնագրով), ենթ.՝
(չ)գրանցող, հմկտ.՝ (չ)գրանցելիս, հրկտ.՝ (չ)գրանցած, անկտ.՝ գրանցում, վղկտ.՝ գրանցել, ապկտ.՝ գրանցելու, ժխտ.՝ գրանցի: (տե՛ս V')

ԳՐԱՆՑՎԵԼ, ԳՐԱՆՑԵԼ-ի կրվ. (Աշխատողների տվյալները **գրանցվեցին** հաշվապահությունում), **չեզ.** (Հայրս ծնված օրից **գրանցված է** այդ հասցեում): (տե՛ս V')

ԳՐԱՆՑՈՒՄ, գոյ., ներ, ցման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ցմամբ/ով, ներգ.՝ ում:

ԳՐԵԹԵ, չափի մկբ.:

ԳՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (գրել գիրք), **սեռ.-տրկ.** (գրել բարեկամին), **գործ.** (գրել մատիտով), ենթ.՝ (չ)գրող, հմկտ.՝ (չ)գրելիս, հրկտ.՝ (չ)գրած, անկտ.՝ գրում, վղկտ.՝ գրել, ապկտ.՝ գրելու, ժխտ.՝ գրի: (տե՛ս V')

ԳՐՎԵԼ, ԳՐԵԼ-ի կրվ. (Նամակը **գրվել է** ընկերոջս կողմից), **չեզ.** (Նա կամավոր **գրվեց**): (տե՛ս V')

ԳՐՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Տաղանդավոր **գրողը** արարում է բոլոր ժամանակների համար):

- **ԳՐՈՂ, ԳՐԵԼ-ի ենթ.** դերբայ (Ուրանավոր **գրող** ամեն ոք դեռ բանաստեղծ չէ):

ԳՐԻՉ, գոյ., ներ, գրչի/ի, բաց.՝ ից/գրչից, գործ.՝ ով/գրչով, ներգ.՝ ում/գրչում:

ԳՐՈՎ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԳՐՈՆՇԵԼ, չբ (հարձակվել իմաստով) (Զորքը վճռականորեն **գրոհեց** դիրքերի վրա), **ե լծ.**, կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ.** (գրոհել գորքով), **նբ** (նվաճել, գրավել իմաստներով) (Զորքը **գրոհեց** դիրքերը), ենթ.՝ (չ)գրոհող, հմկտ.՝ (չ)գրոհելիս, հրկտ.՝ (չ)գրոհած, անկտ.՝ գրոհում, վղկտ.՝ գրոհել, ասկտ.՝ գրոհելու, ժխտ.՝ գրոհի: (տե՛ս V¹)

ԳՑԵԼ, նբ, **ե լծ.**, կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (զգել բեռը), **սեռ.-տրկ.** (զգել ձագին), **բաց.** (զգել գործից), **գործ.** (զգել պարսափկով), ենթ.՝ (չ)զգող, հմկտ.՝ (չ)զգելիս, հրկտ.՝ (չ)զգած, անկտ.՝ զգում, վղկտ.՝ զգել, ասկտ.՝ զգելու, ժխտ.՝ զցի (տե՛ս V¹):

ԳՑՎԵԼ, **ԳՑԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԳՈՒՄԱՐԵԼ, նբ, **ե լծ.**, կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (գումարել թիվ), **սեռ.-տրկ.** (գումարել մասնակիցներին), **բաց.** (գումարել մնացորդից), **գործ.** (գումարել հաշվիչով), ենթ.՝ (չ)գումարող, հմկտ.՝ (չ)գումարելիս, հրկտ.՝ (չ)գումարած, անկտ.՝ գումարում, վղկտ.՝ գումարել, ասկտ.՝ գումարելու, ժխտ.՝ գումարի: (տե՛ս V¹)

ԳՈՒՄԱՐՎԵԼ, **ԳՈՒՄԱՐԵԼ**-ի կրվ. (Բոլոր թվերը **գումարվեցին** հաշվապահի կողմից), **չեզ.** (Երկու գեյերն այդ հատվածում **գումարվում են** իրար): (տե՛ս V¹)

ԳՈՒՄԱՐՈՒՄ, գոյ., ներ, ըման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ ըմամբ/ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ԳՈՒՅՆ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳՈՒՆԱՎՈՐ, հրբ. ած.:

ԳՈՒՆԱՏ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԳՈՒՆԱՏՎԵԼ, չբ, **ե լծ.**, կանոն., պարզ (տե՛ս Առաջաբան), ենթ.՝ (չ)գունատվող, հմկտ.՝ (չ)գունատվելիս, հրկտ.՝ (չ)գունատված, անկտ.՝ գունատվում, վղկտ.՝ գունատվել, ասկտ.՝ գունատվելու, ժխտ.՝ գունատվի: (տե՛ս V¹)

ԳՈՒՆԴ՝ (զորագունդ), գոյ., գնդեր/եր, գնդի/ի, բաց.՝ **գնդից/ից**, գործ.՝ **գնդով/ով**, ներգ.՝ **գնդում/ում**:

ԳՈՒՆԴ² (երկրաչափական պատկեր), գոյ., գնդեր/եր, գնդի/ի, բաց.՝ **գնդից/ից**, գործ.՝ **գնդով/ով**, ներգ.՝ **գնդում/ում**:

ԳՈՒՇԱՎՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԳՈՒՑԵ, երկբ. վրբ.:

Դ

ԴԱ, ցուց. դեր., գոյականանիշ, եզ. թ., հոլ.՝ *դերանվանական՝ սեռ.՝ դրա,* փրկ.՝ *դրան,* բաց.՝ *դրանից,* գործ.՝ *դրանով,* հոգն. թ.՝ *դրանք,* հոլ.՝ *ց՝ սեռ.-փրկ.՝ դրանց,* բաց.՝ *դրանցից,* գործ.՝ *դրանցով, ներգ.՝ դրանցում* (*Դա իմ ուզածը չէր*):

ԴԱԴԱՐԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.*** (դադարել *աշխատել*), բաց. (դադարել *աշխատելուց*), ենթ.՝ **(չ)դադարող,** հմկտ.՝ **(չ)դադարելիս,** հրկտ.՝ **(չ)դադարած,** անկտ.՝ **դադարում,** վղկտ.՝ **դադարել,** ասկտ.՝ **դադարելու,** ժխտ.՝ **դադարի:** (տե՛ս V¹)

ԴԱԴԱՐԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (դադարեցնել *աշխատանքը*), գործ. (դադարեցնել *պայմանագրով*), ենթ.՝ **(չ)դադարեցնող,** հմկտ.՝ **(չ)դադարեցնելիս,** հրկտ.՝ **(չ)դադարեցրած,** անկտ.՝ **դադարեցնում,** վղկտ.՝ **դադարեցրել,** ասկտ.՝ **դադարեցնելու,** ժխտ.՝ **դադարեցնի:** (տե՛ս V³)

ԴԱԴԱՐԵՅՎԵԼ, ԴԱԴԱՐԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԴԱԺԱՆ

1. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել,** գրդ.՝ **ամենա-/ամենից/դաժանագույն** (*Ծերունին շատ խիստ էր, բայց դաժան մարդ չէր*):

2. ձևի մկբ. (*Ձորավարը շատ դաժան վարվեց դասալիքների հետ*):

ԴԱԼԱՐ, որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել,** գրդ.՝ **ամենա-/ամենից:**

ԴԱԼՈՒԿ, որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել,** գրդ.՝ **ամենա-/ամենից:**

ԴԱՀԻԾ, գոյ., ներ, դահճի/ի, բաց.՝ **ից/դահճից,** գործ.՝ **ով/դահճով:**

ԴԱՀՈՒԿԱՎԱԶՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից,** գործ.՝ **ով, ներգ.՝ ում:**

ԴԱՆԴԱՂ

1. ձևի մկբ. (*Ձյունը դանդաղ ծածկում էր աշնան վերջին հեփքերը*):

2. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել,** գրդ.՝ **ամենա-/ամենից/դանդաղագույն** (*Ոգեղեն թոփքները երբեմն դանդաղ ընթացքով են առաջ գնում*):

ԴԱՆԴԱՂԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ներգ.** (դանդաղել *գործում*), ենթ.՝ **(չ)դանդաղող,** հմկտ.՝ **(չ)դանդաղելիս,** հրկտ.՝ **(չ)դանդաղած,** անկտ.՝ **դանդաղում,** վղկտ.՝ **դանդաղել,** ասկտ.՝ **դանդաղելու,** ժխտ.՝ **դանդաղի:** (տե՛ս V¹)

ԴԱՆԴԱՂԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (դանդաղեցնել ընթացքը), **գործ.** (դանդաղեցնել սարքով), **ներգ.** (դանդաղեցնել գործում), ենթ.՝ **(չ)դանդաղեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)դանդաղեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)դանդաղեցրած**, անկտ.՝ **դանդաղեցնում**, վղկտ.՝ **դանդաղեցրել**, ապկտ.՝ **դանդաղեցնելու**, ժխտ.՝ **դանդաղեցնի**: (տե՛ս V³)

ԴԱՆԴԱՂԵՑՎԵԼ, **ԴԱՆԴԱՂԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԴԱՇՆԱԿԱՀԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԴԱՇՆԱԿԻՑ, գոյ., ներ, կցի, բաց.՝ **կցից**, գործ.՝ **կցով**:

ԴԱՇՆԱԿՑԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Ծանր լռությունն իր երգով խախտեց մի դաշնակցական):

2. հրբ. ած. (Հարցաքննում էին դաշնակցական գործչին):

ԴԱՇՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԴԱՇՏԱՎԱՅՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԴԱՋԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (դաջել պատկեր), **սեռ.-տրկ.** (դաջել գորգին), **բաց.** (դաջել նկարից), **գործ.** (դաջել գործիքով), ենթ.՝ **(չ)դաջող**, հմկտ.՝ **(չ)դաջելիս**, հրկտ.՝ **(չ)դաջած**, անկտ.՝ **դաջում**, վղկտ.՝ **դաջել**, ապկտ.՝ **դաջելու**, ժխտ.՝ **դաջի**: (տե՛ս V¹)

ԴԱՋՎԵԼ, **ԴԱՋԵԼ**-ի կրվ. (Այդ գեղեցիկ պատկերը դաջվել էր հատուկ մասնագետի կողմից), **չեգ.** (Նրա ասածը մեկընդմիջար դաջվել է ուղեղումս): (տե՛ս V¹)

ԴԱՌԸ/ԴԱՌՆ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/դառնագույն** (**Դառը** սուրճ չէր սիրում):

2. ձևի մկբ. (Տուն մտավ ու դառը լաց եղավ):

ԴԱՌՆԱԳԻՆ

1. ձևի մկբ. (Թագուհին դառնագին հեկեկում էր):

2. հրբ. ած. (Կորցնելուց հետո դառնագին ամստասանքն ի՞նչ արժեք ունի):

ԴԱՌՆԱԼ, չբ, ա լծ., անկանոն, ն սոսկած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (անդրադառնալ իմաստով) (դառնալ թեմային), **գործ.** (վերադառնալ իմաստով) (դառնալ կառքով), ենթ.՝ **(չ)դարձող**, հմկտ.՝ **(չ)դառնալիս**, հրկտ.՝ **(չ)դարձած**, անկտ.՝ **դառնում**, վղկտ.՝ **դարձել**, ապկտ.՝ **դառնալու**, ժխտ.՝ **դառնա**

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դառնում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք դառնում**

անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դառնում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք դառնում**

վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դարձել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք դարձել**

վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դարձել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք դարձել**

ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դառնալու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք դառնալու**

ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դառնալու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք դառնալու**

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դարձա/դարձանք**, ժխտ.՝ **չդարձա/չդարձանք**

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դառնամ/դառնանք**, ժխտ.՝ **չդառնամ/չդառնանք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դառնայի/դառնայինք**, ժխտ.՝ **չդառնայի/չդառնայինք**

□ **Ենթադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կդառնամ/կդառնանք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք դառնա**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կդառնայի/կդառնայինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք դառնա**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է դառնամ/դառնանք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է դառնամ/դառնանք** կամ՝ **պիտի//պետք է չդառնամ/չդառնանք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է դառնայի/դառնայինք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է դառնայի/դառնայինք** կամ՝ **պիտի//պետք է չդառնայի/չդառնայինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դարձի՛ր/դարձե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ դարձիր/մի՛ դարձեք**:

ԴԱՐՁՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պատճառակերպ (տե՛ս *Առաջարան*), խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց** (*տրոնը պալատ դարձնել*), **սեռ.-տրկ.** (դարձնել *երեխային*), **բաց.** (դարձնել *ոչնչից*), **գործ.** (դարձնել *աշխատանքով*), **ներգ.** (դարձնել *ֆիզիկայում*), ենթ.՝ **(չ)դարձնող**, հմկտ.՝ **(չ)դարձնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)դարձ-**

րած, անկտ.՝ դարձնում, վղկտ.՝ դարձրել, ապկտ.՝ դարձնելու, ժխտ.՝ դարձնի: (տե՛ս V¹)

ԴԱՌՆԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սուկած., ենթ.՝ (չ)դառնացող, հմկտ.՝ (չ)դառնանալիս, հրկտ.՝ (չ)դառնացած, անկտ.՝ դառնանում, վղկտ.՝ դառնացել, ապկտ.՝ դառնանալու, ժխտ.՝ դառնանա: (տե՛ս V⁵)

ԴԱՌՆԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (դառնացնել կյանքը), **սեռ.-տրկ.** (դառնացնել կնոջը), **գործ.** (դառնացնել նյութով), ենթ.՝ (չ)դառնացնող, հմկտ.՝ (չ)դառնացնելիս, հրկտ.՝ (չ)դառնացրած, անկտ.՝ դառնացնում, վղկտ.՝ դառնացրել, ապկտ.՝ դառնացնելու, ժխտ.՝ դառնացնի: (տե՛ս V³)

ԴԱՍԱԳԻՐՔ, գոյ., գրքեր, գրքի, բաց.՝ գրքից, գործ.՝ գրքով, ներգ.՝ գրքում:

ԴԱՍԱԺԱՄ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԴԱՍԱԽՈՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԴԱՍԱԿԱՆՆ¹ (հանրաճանաչ), հրբ. **ած.** (Չարենցը հայ դասական գրականության չգերազանցված բարձունքն է):

ԴԱՍԱԿԱՆՆ² (թվային կարգ ցույց տվող), հրբ. **ած.** (Կարգահամարները նշել դասական թվականներով):

ԴԱՍԱԿԱՐԳ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԴԱՍԱՎԱՆԴԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (դասավանդել մաթեմատիկա), **սեռ.-տրկ.** (դասավանդել ուսանողին), **գործ.** (դասավանդել գրքով), ենթ.՝ (չ)դասավանդող, հմկտ.՝ (չ)դասավանդելիս, հրկտ.՝ (չ)դասավանդած, անկտ.՝ դասավանդում, վղկտ.՝ դասավանդել, ապկտ.՝ դասավանդելու, ժխտ.՝ դասավանդի: (տե՛ս V¹)

ԴԱՍԱՎՈՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (դասավորել պահարանը), **սեռ.-տրկ.** (դասավորել գինվորներին), **գործ.** (դասավորել բռնիչով), ենթ.՝ (չ)դասավորող, հմկտ.՝ (չ)դասավորելիս, հրկտ.՝ (չ)դասավորած, անկտ.՝ դասավորում, վղկտ.՝ դասավորել, ապկտ.՝ դասավորելու, ժխտ.՝ դասավորի: (տե՛ս V¹)

ԴԱՍԱՎՈՐՎԵԼ, **ԴԱՍԱՎՈՐԵԼ**-ի կրվ. (Պահարանում բոլոր իրերը դասավորված էին իրենց տեղերում), **չեգ.** (Աղջկա կյանքը այդպես էլ չդասավորվեց): (տե՛ս V¹)

ԴԱՍԱՏՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԴԱՍԴԵԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԴԱՎԱԴԻՐ

1. **հրբ. ած.** (Ձոռի դարձավ **դավադիր** սրի հարվածին):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (Այդ ամենը **դավադիրների** ձեռքի գործն է):

ԴԱՎԱՃԱՆԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (դավաճանել հայրենիքին/ընկերոջը), **ներգ.** (դավաճանել *գործում*), **նբ,** խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (դավաճանել *հայրենիքը*), ենթ.՝ **(չ)դավաճանող,** հմկտ.՝ **(չ)դավաճանելիս,** հրկտ.՝ **(չ)դավաճանած,** անկտ.՝ **դավաճանում,** վղկտ.՝ **դավաճանել,** ապկտ.՝ **դավաճանելու,** ժխտ.՝ **դավաճանի:** (տե՛ս V¹)

ԴԱՎԱՃԱՆՎԵԼ^օ, ԴԱՎԱՃԱՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԴԱՎԱՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (դավանել *քրիստոնեություն*), **սեռ.-տրկ.** (դավանել *Աստծուն*), ենթ.՝ **(չ)դավանող,** հմկտ.՝ **(չ)դավանելիս,** հրկտ.՝ **(չ)դավանած,** անկտ.՝ **դավանում,** վղկտ.՝ **դավանել,** ապկտ.՝ **դավանելու,** ժխտ.՝ **դավանի:** (տե՛ս V¹)

ԴԱՏԱԽԱՁ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԴԱՏԱԽԱՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԴԱՏԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ԴԱՏԱՎՃԻՌ, գոյ., ներ, վճռի/ի, բաց.՝ վճռից/ից, գործ.՝ վճռով/ով, ներգ.՝ վճռում/ում:

ԴԱՏԱՐԿԱՁԵՌՆ, ձևի մկբ.:

ԴԱՏԱՐԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (դատարկել *բաժակը*), **բաց.** (վիշտը դատարկել *հոգուց*), **գործ.** (դատարկել *գավաթով*), ենթ.՝ **(չ)դատարկող,** հմկտ.՝ **(չ)դատարկելիս,** հրկտ.՝ **(չ)դատարկած,** անկտ.՝ **դատարկում,** վղկտ.՝ **դատարկել,** ապկտ.՝ **դատարկելու,** ժխտ.՝ **դատարկի:** (տե՛ս V¹)

ԴԱՏԱՐԿՎԵԼ, ԴԱՏԱՐԿԵԼ-ի կրվ. (Բաժակը **դատարկվեց** երեխայի կողմից), **չեգ.** (Նրա խոռոված սիրտը **վերջապես կարողացավ դատարկվել** վշտերից): (տե՛ս V¹)

ԴԱՏԵԼ¹ (դատապարտել, դատը վարել, գնահատել, մտածել), **նբ, Ե լծ.,** կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (դատել *արարքը*), **սեռ.-տրկ.** (դատել *մարդու*), ենթ.՝ **(չ)դատող,** հմկտ.՝ **(չ)դատելիս,** հրկտ.՝ **(չ)դատած,** անկտ.՝ **դատում,** վղկտ.՝ **դատել,** ապկտ.՝ **դատելու,** ժխտ.՝ **դատի:** (տե՛ս V¹)

ԴԱՏԵԼ² (աշխատել) (Գիշեր-ցերեկ **դատում էր**, բայց ոչնչի չէր հասնում), **չբ**,
 Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)դատող**, հմկտ.՝ **(չ)դատելիս**, հրկտ.՝ **(չ)դա-**
տած, անկտ.՝ **դատում**, վղկտ.՝ **դատել**, ապկտ.՝ **դատելու**, ժխտ.՝ **դատի**:
 (տե՛ս V¹)

ԴԱՏՎԵԼ, ԴԱՏԵԼ¹-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԴԱՐԱՎԵՐՋ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԴԱՐՉԻՆ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԴԱՓԵՊՍԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԴԴՈՒՄ, գոյ., ներ, ի/դիմի, բաց.՝ **ից/դիմից**, գործ.՝ **ով/դիմով**, ներգ.՝
ում/դիմում:

ԴԵ

1. կամային վրբ. (**Դե** հեռացի՛ր այստեղից):

2. զգցկ. ձյնրկ. (**Դե՛**, հոգնեցրիք արդեն):

ԴԵՂԱՀԱԲ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԴԵՂԻՆ, որ. ած.:

ԴԵՂՁԱՆ, որ. ած.:

ԴԵՂՆԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)դեղնող**, հմկտ.՝ **(չ)դեղնելիս**,
 հրկտ.՝ **(չ)դեղնած**, անկտ.՝ **դեղնում**, վղկտ.՝ **դեղնել**, ապկտ.՝ **դեղնելու**,
 ժխտ.՝ **դեղնի**: (տե՛ս V¹)

ԴԵՄ

1. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Ընտրությանը երեք **դեմ էր** ստացել):

2. անիսկ. կապ., հտդ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (Մենք պայքարում ենք **վնասարուների դեմ**), **սեռ.** (**Ձեր** դեմ ոչինչ չունեմ):

3. ձևի մկբ. (Նա միշտ **դեմ է քվեարկում**):

ԴԵՄ ԱՌ ԴԵՄ, տեղի/ձևի մկբ. (Շենքից դուրս գալիս **դեմ առ դեմ** հանդի-
 պեց եղբորը):

ԴԵՄ ԴԻՄԱՑ, տեղի/ձևի մկբ. (Նրանք կանգնել էին **դեմ դիմաց**):

ԴԵՊԻ, իսկ. կապ, նխդ., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (դեպի **տուն**), **տրկ.** (դեպի
 ինձ):

ԴԵՊՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

• **ԴԵՊՔՈՒՄ**, կպկ. բառ, հտդ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (ստելու դեպքում):

ԴԵՌ, ժմնկի մկբ.:

ԴԵՌԵՎՍ, ժմնկի մկբ.:

ԴԵՍՊԱՆԱՏՈՒՆ, գոյ., ներ, տան, բաց.՝ **տնից**, գործ.՝ **տնով**, հոգն. ներգ.՝ **տներում**:

ԴԵՐԱՆՈՒՆ, գոյ., ներ, նվան/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/նվամբ**, ներգ.՝ **ում**:

ԴԵՐԲԱՅ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԴԺԲԱԽՏ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԴԺԳՈՂ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Նրա **դժգոհ** հայացքը շատ խոսուն էր):

2. ձևի մկբ. (Ապա **դժգոհ** քայլեց դեպի դուռը):

ԴԺԳՈՒՅՆ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԴԺԿԱՄ

1. ձևի մկբ. (**Դժկամ**, բայց արտաքին հոժարությամբ ուղեկցեց ինձ):

2. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Դժկամ** անձնավորություն է. նրա հետ գործ չունես):

ԴԺՈՒՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԴԺՎԱՐ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/դժվարագույն** (**Դժվար** աշխատանք էր բաժին ընկել նրան):

2. ձևի մկբ. (**Դժվար** էր համակերպվում տեղի ունեցածի հետ):

3. երկբ. վրբ. (Հաստատվեց **զհիտեմ**, բայց **դժվար (թե)** վերադառնա):

ԴԺՎԱՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **ներգ.** (դժվարանալ գործում), ենթ.՝ (**չ**)**դժվարացող**, հմկտ.՝ (**չ**)**դժվարանալիս**, հրկտ.՝ (**չ**)**դժվարացած**, անկտ.՝ **դժվարանում**, վղկտ.՝ **դժվարացել**, ապկտ.՝ **դժվարանալու**, ժխտ.՝ **դժվարանա**: (տե՛ս V⁵)

ԴԺՎԱՐԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (դժվարացնել **աշխատանքը**), **գործ.** (դժվարացնել **պայմանագրով**), ենթ.՝ (**չ**)**դժվարացնող**, հմկտ.՝ (**չ**)**դժվարացնելիս**, հրկտ.՝ (**չ**)**դժվարացրած**, անկտ.՝ **դժվարացնում**, վղկտ.՝ **դժվարացրել**, ապկտ.՝ **դժվարացնելու**, ժխտ.՝ **դժվարացնի**: (տե՛ս V³)

ԴԺՎԱՐԱՅՎԵԼ, **ԴԺՎԱՐԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԴԻՄԱԳԻԾ, գոյ., գծեր, գծի, բաց.՝ **գծից**, գործ.՝ **գծով**, ներգ.՝ **գծում**:

ԴԻՄԱԴՐԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (դիմադրել **գորքին**), **գործ.** (դիմադրել **զենքով**), **ներգ.** (դիմադրել **աշխատանքում**), ենթ.՝ (**չ**)**դիմադրող**, հմկտ.՝ (**չ**)**դիմադրելիս**, հրկտ.՝ (**չ**)**դիմադրած**, անկտ.՝

դիմադրում, վղկտ.՝ **դիմադրել**, ապկտ.՝ **դիմադրելու**, ժխտ.՝ **դիմադրի**:
(տե՛ս V¹)

ԴԻՄԱՎՈՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (դիմավորել *Ամանորը*), **սեռ.-տրկ**. (դիմավորել *հորը*), **գործ**. (դիմավորել *մեքենայով*), ենթ.՝ **(չ)դիմավորող**, հմկտ.՝ **(չ)դիմավորելիս**, հրկտ.՝ **(չ)դիմավորած**, անկտ.՝ **դիմավորում**, վղկտ.՝ **դիմավորել**, ապկտ.՝ **դիմավորելու**, ժխտ.՝ **դիմավորի**: (տե՛ս V¹)

ԴԻՄԱՎՈՐՎԵԼ, **ԴԻՄԱՎՈՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԴԻՄԱՑ, անիսկ. կապ, հտղ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (*գեղի* դիմաց), **սեռ**. (*մեր* դիմաց):

ԴԻՄԱՑԿՈՒՆ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա- /ամենից**:

ԴԻՊՉԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., չ սուսկած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (դիպչել *երեխային*), **գործ**. (դիպչել *ծեռքով*), ենթ.՝ **(չ)դիպչող**, հմկտ.՝ **(չ)դիպչելիս**, հրկտ.՝ **(չ)դիպած**, անկտ.՝ **դիպչում**, վղկտ.՝ **դիպել**, ապկտ.՝ **դիպչելու**, ժխտ.՝ **դիպչի**: (տե՛ս V²)

ԴԻՎԱՆԱԳԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԴԻՏԱՆՅՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԴԻՏԱՐԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (դիտարկել *հարցը*), **սեռ.-տրկ**. (դիտարկել *թեկնածուին*), **գործ**. (դիտարկել *չափանիշներով*), **ներգ**. (դիտարկել *քիմիայում*), ենթ.՝ **(չ)դիտարկող**, հմկտ.՝ **(չ)դիտարկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)դիտարկած**, անկտ.՝ **դիտարկում**, վղկտ.՝ **դիտարկել**, ապկտ.՝ **դիտարկելու**, ժխտ.՝ **դիտարկի**: (տե՛ս V¹)

ԴԻՏԱՐԿՎԵԼ, **ԴԻՏԱՐԿԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԴԻՏՈՐԴ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԴԻՐՔԱՊԱՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԴԻՐՔՈՐՈՇՈՒՄ, գոյ., ներ, շման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **շմամբ/ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ԴԻՑՈՒՔ, բացահայտման վրբ.:

ԴՆԵԼ, նբ, ե լծ., անկանոն, ն սուսկած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (դնել *գիրքը*), **սեռ.-տրկ**. (*վիրավորին* դնել պատգարակին), **գործ**. (դնել *համակարգչով*), ենթ.՝ **(չ)դնող**, հմկտ.՝ **(չ)դնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)դրած**, անկտ.՝ **դնում**, վղկտ.՝ **դրել**, ապկտ.՝ **դնելու**, ժխտ.՝ **դնի**

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դնում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք** դնում
անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դնում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք** դնում
վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դրել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք** **դրել**
վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դրել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք** **դրել**
ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դնելու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք** **դնելու**
ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դնելու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք** **դնելու**
անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դրեցի/դրի* /դրեցինք/դրինք***, ժխտ.՝
չդրեցի/չդրի* /չդրեցինք/չդրինք*

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դնեմ/դնենք**, ժխտ.՝ **չդնեմ/չդնենք**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դնեի/դնեինք**, ժխտ.՝ **չդնեի/չդնեինք**

□ **Ենթադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կդնեմ/կդնենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք** **դնի**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կդնեի/կդնեինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք** **դնի**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է դնեմ/դնենք**, ժխտ.՝ **չպիտի//
չպետք է դնեմ/դնենք** կամ՝ **պիտի//պետք է չդնեմ/չդնենք**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է դնեի/դնեինք**, ժխտ.՝ **չպիտի//
չպետք է դնեի/դնեինք** կամ՝ **պիտի//պետք է չդնեի/չդնեինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **դի՛ր/դրե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ դիր/մի՛ դրեք:**
ԴՐՎԵԼ, ԴՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԴՈՂ¹ (անվաղորդ), գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ԴՈՂ² (տենդ), գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով:**

ԴՈՂԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)դողացող, հմկտ.՝ (չ)դողալիս,
հրկտ.՝ (չ)դողացած, անկտ.՝ դողում, վղկտ.՝ դողացել, ապկտ.՝ դողալու,
ժխտ.՝ դողա: (տե՛ս V⁴)

ԴՈՂԱՑՆԵԼ, նբ (պարբերաբար ցնցել իմաստով), Ե լծ., կանոն., ացն
պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (դողացնել ձեռքը), չբ (սարսուլ
իմաստով) (Յրտից դողացնում էր), ենթ.՝ (չ)դողացնող, հմկտ.՝ (չ)դո-
ղացնելիս, հրկտ.՝ (չ)դողացրած, անկտ.՝ դողացնում, վղկտ.՝ դո-
ղացրել, ապկտ.՝ դողացնելու, ժխտ.՝ դողացնի: (տե՛ս V³)

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Դպրոցականները** տարված էին ուրախ խաղով):

2. հրբ. ած. (**Դպրոցական** համալիրը շուտով կհանձնեն շահագործման):

ԴՐԱԽՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԴՐԴԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (դրդել ընկերոջը/հանցագործության), գործ. (դրդել խոսքով), ենթ.՝ **(չ)դրդող**, հմկտ.՝ **(չ)դրդելիս**, հրկտ.՝ **(չ)դրդած**, անկտ.՝ **դրդում**, վղկտ.՝ **դրդել**, ապկտ.՝ **դրդելու**, ժխտ.՝ **դրդի**: (տե՛ս V')

ԴՐԴՎԵԼ, **ԴՐԴԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V')

ԴՐՈՇՄԱՆԻՇ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԴՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԴՐԻ, անծն. դեր., գոյականանիշ, II դ., եզ. թ., հոլ.՝ դերանվանական՝ **սեռ.**՝ **քո**, արկ.՝ **քեզ**, բաց.՝ **քեզ(ա)նից**, գործ.՝ **քեզ(ա)նով**, ներգ.՝ **քեզ(ա)նում** ◊, հոգն. թ.՝ **դուք**, հոլ.՝ դերանվանական՝ **սեռ.**՝ **ձեր**, արկ.՝ **ձեզ**, բաց.՝ **ձեզ(ա)նից**, գործ.՝ **ձեզ(ա)նով**, ներգ.՝ **փին.**՝ **խոսակցի միջավայրում** իմաստով՝ **ձեզ(ա)նում** (**Ձեզանում** այդ սովորույթը տարածված չէ), (**Դու** մեկնում ես):

ԴՐԻՆՉ, գոյ., եր, դնչի/ի, բաց.՝ **դնչից/ից**, գործ.՝ **դնչով/ով**, ներգ.՝ **դնչում/ում**:

ԴՐԻՌ, գոյ., դռներ, դռան, բաց.՝ **դռնից**, գործ.՝ **դռնով**, ներգ.՝ **դռնում**:

ԴՐԻՍՏՐ, գոյ., եր, դստեր/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԴՐԻՐՍ

1. տեղի մկբ., դրսի, բաց.՝ **դրսից**, գործ.՝ **դրսով**, ներգ.՝ **դրսում** (**Դուրս** գնանք):

2. կպկ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ **բաց**. (**Քաղաքից դուրս** հաճելի եղանակ էր):

Ե**ԵԳԻՊՏԱՑԻ**

1. գոյ., ներ, ցու/ի, բաց.՝ **ցուց/ից**, գործ.՝ **ով** (**Եգիպտացիները** հպարտանում են իրենց հին հուշարձաններով):

2. հրբ. ած. (**Մեզ** դիմավորեցին մեր **եգիպտացի** ծանոթները):

ԵՁ, գոյ., ներ, ան/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԵՁԱԿԻ

1. **հրբ. ած. (Եզակի մասնագետներից է):**
2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Գոյականի եզակին ունի գրո ձև):**

ԵՁԴԻ, գոյ., ներ, դու/ի, բաց.՝ դուց/ից, գործ.՝ ով:

ԵՁՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԵՁՐԱԳԻԾ, գոյ., զծեր, զծի, բաց.՝ զծից, գործ.՝ զծով, ներգ.՝ զծում:

ԵՁՐԱԾԱԼ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԵՁՐԱՓԱԿԻՉ

1. **գոյ., ներ, ի/կչի, բաց.՝ ից/կչից, գործ.՝ ով/կչով, ներգ.՝ ում/կչում (Վեց խմբից երկուսը դուրս եկան եզրափակիչ):**
2. **հրբ. ած. (Գնացին մարզադաշտ՝ եզրափակիչ խաղը դիտելու):**

ԵԹԵ, ստորդ. շղկ.:

ԵԼԱԿԵՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԵԼԵՎԷՋ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԵԼՈՒՄՈՒՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԵԼՆԵԼ, չբ, Ե լծ., անկանոն, ն սոսկած., խնդրո.՝ բաց. (Ելնել իրավիճակից), գործ. (Ելնել ամենագնացով), ենթ.՝ (ջ)Ելնող, հմկտ.՝ (ջ)Ելնելիս, հրկտ.՝ (ջ)Ելած, անկտ.՝ Ելնում, վղկտ.՝ Ելել, ապկտ.՝ Ելնելու, ժխտ.՝ Ելնի

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **Ելնում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք Ելնում**
 անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **Ելնում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք Ելնում**
 վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **Ելել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք Ելել**
 վղկտ. անց.՝ եզ./հոգ. թ.՝ դր.՝ **Ելել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք Ելել**
 ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **Ելնելու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք Ելնելու**
 ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **Ելնելու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք Ելնելու**

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **Ելա/ելանք**, ժխտ.՝ **չելա/չելանք**

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **Ելնեմ/ելնենք**, ժխտ.՝ **չելնեմ/չելնենք**
 անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **Ելնեի/ելնեինք**, ժխտ.՝ **չելնեի/չելնեինք**

□ **Ենթադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կելնեմ/կելնենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք ելնի**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կելնեի/կելնեինք**, ժխտ.՝ **չեի/չեինք ելնի**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է ելնեմ/ելնենք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է ելնեմ/ելնենք** կամ՝ **պիտի//պետք է չելնեմ/չելնենք**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է ելնեի/ելնեինք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է ելնեի/ելնեինք** կամ՝ **պիտի//պետք է չելնեի/չելնեինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ե՛լ/ելի՛ր/ելե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ ել/ելիր/մի՛ ելեք:**

ԵԿԱՄՈՒՏ, գոյ., ներ, ի/մտի, բաց.՝ **ից/մտից**, գործ.՝ **ով/մտով**, ներգ.՝ **ում/մտում:**

ԵԿԵՂԵՑԻ, գոյ., ներ, ցու/ի, բաց.՝ **ցուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ցում/ում:**

ԵՂԲԱՅՐ, գոյ., ներ, եղբոր, բաց.՝ **եղբորից**, գործ.՝ **եղբորով:**

ԵՂԵԳՆ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ԵՂԵՎՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ԵՄ, չբ, պակասավոր անկանոն, պարզ

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **եմ, ես, է/ենք, եք, են**, ժխտ.՝ **չեմ, չես, չե//չի*/չենք, չեք, չեն**

անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **եի, էիր, էր/էինք, էիք, էին**, ժխտ.՝ **չեի, չեիր, չեր/չեինք, չեիք, չեին:**

ԵՆԹԱԴԱՍ

1. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Եղջերավորների այդ **ենթադասը** չի կարող ապրել կլիմայական այդպիսի պայմաններում):

2. հրբ. ած. (Ենթադաս բաղադրիչների կախումը փրված է աղյուսակում):

ԵՆԹԱԴՐԱԲԱՐ, ձևի մկբ.:

ԵՆԹԱԿԱ

1. գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**, ներգ.՝ **յում** (Նախադասության գլխավոր անդամներից է **ենթական**):

2. հրբ. ած. (Որոնվում է պատրասխանավորության **ենթակա** անձը):

ԵՆԹԱԿԵՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ԵՆԹԱՐԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՝ ուղղ.-հայց. (ենթարկել *իրավիճակը*), սեռ.-տրկ. (ենթարկել *երեխային*), գործ. (ենթարկել *խոսքով*), ներգ. (ենթարկել տվյալ *հարցում*), ենթ.՝ (ջ)ենթարկող, հմկտ.՝ (ջ)ենթարկելիս, հրկտ.՝ (ջ)ենթարկած, անկտ.՝ ենթարկում, վղկտ.՝ ենթարկել, ապկտ.՝ ենթարկելու, ժխտ.՝ ենթարկի: (տե՛ս V¹)

ԵՆԹԱՐԿԿԵԼ, **ԵՆԹԱՐԿԵԼ**-ի կրվ. (Ժողովուրդը ճնշման է ենթարկվում *իշխանավորների կողմից*), չեզ. (Այդ *հարցում ես լուռ ենթարկվում եմ քեզ*): (տե՛ս V¹)

ԵՌԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (ջ)եռացող, հմկտ.՝ (ջ)եռալիս, հրկտ.՝ (ջ)եռացած, անկտ.՝ եռում, վղկտ.՝ եռացել, ապկտ.՝ եռալու, ժխտ.՝ եռա: (տե՛ս V⁴)

ԵՌԱՏՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո՝ ուղղ.-հայց. (եռացնել *կաթ*), գործ. (եռացնել *գազով*), ենթ.՝ (ջ)եռացնող, հմկտ.՝ (ջ)եռացնելիս, հրկտ.՝ (ջ)եռացրած, անկտ.՝ եռացնում, վղկտ.՝ եռացրել, ապկտ.՝ եռացնելու, ժխտ.՝ եռացնի: (տե՛ս V³)

ԵՌԱՏՎԵԼ, **ԵՌԱՏՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԵՌԱԼԵՁՈՒ, հրբ. ած.:

ԵՌԱԿԻ

1. հրբ. ած. (Այդ *երիտասարդն արդեն աշխարհի եռակի չեմպիոն է*):
2. չափի մկբ. (Սարքը *մինչ գովազդելը եռակի փորձարկել են*):

ԵՌԱԿՈՂՄ, հրբ. ած.:

ԵՌԱՆԿՅՈՒՆ

1. գոյ., ներ, յան/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով/յամբ, ներգ.՝ ում (Թղթի վրա *պարկերված էր եռանկյուն*):
2. հրբ. ած. (Խոհանոցը *մի եռանկյուն սենյակ էր*):

ԵՌԱՆԿՅՈՒՆԻ

1. գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Գրադասխարակին *մի մեծ եռանկյունի գծեց*):
2. հրբ. ած. (Պարփն *եռանկյունի հայելի էր կախված*):

ԵՌԱՊԱՏԻԿ

1. չափի մկբ. (Ախտահարումների թիվը *եռապարիկ շաղագել է*):
2. հրբ. ած. (Պերք է գործել *եռապարիկ արագությամբ*):

ԵՌՅԱԿ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Ելույթ ունեցավ հայտնի եռյակը):

2. հրբ. ած. (Խնդրի պատասխանը եռյակ թիվ է):

ԵՌՈՒՋԵՌ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԵՍ

1. անծն. դեր., գոյականանիշ, 1 դ., եզ. թ., հոլ.՝ դերանվանական՝ սեռ.՝ **իմ**, փրկ.՝ **ինձ**, բաց.՝ **ինձ(ա)նից**, գործ.՝ **ինձ(ա)նով**, ներգ.՝ **ինձ(ա)նում** ^օ, հոգն. թ.՝ **մենք**, հոլ.՝ դերանվանական՝ սեռ.՝ **մեր**, փրկ.՝ **մեզ**, բաց.՝ **մեզ(ա)նից**, գործ.՝ **մեզ(ա)նով**, ներգ.՝ **փին**.՝ խոսողի միջավայրում իմաստով՝ **մեզ(ա)նում** (**Մեզանում** այդ սովորույթը փարածված չէ), (**Ես** մեկնում եմ):

2. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** ^օ (Միայն իր **եսի** մասին է մտածում):

ԵՍԻՄ, երկբ. վրբ.:

ԵՎ, հմդս. շղկ.:

ԵՎՍ, հմդս. շղկ.:

ԵՏ, տե՛ս **ՀԵՏ**:

ԵՐԱՂԵԼ, նբ (*ցանկալ* իմաստով), **Ե** լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (երազել մի լավ *կյանք*), **չբ** (երազների մեջ ընկնել իմաստով) (Բավական է երազես. վեր կաց գնանք), ենթ.՝ **(չ)երազող**, հմկտ.՝ **(չ)երազելիս**, հրկտ.՝ **(չ)երազած**, անկտ.՝ **երազում**, վղկտ.՝ **երազել**, ապկտ.՝ **երազելու**, ժխտ.՝ **երազի**: (տե՛ս V¹)

ԵՐԱԺԻՇՏ, գոյ., ներ, ժշտի/ի, բաց.՝ **ժշտից/ից**, գործ.՝ **ժշտով/ով**:

ԵՐԱԺՇՏՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ԵՐԱԽՏԱԳԵՏ, հրբ. ած.:

ԵՐԱՆԻ/ԵՐՆԵԿ, զգցկ. ձյնրկ.:

ԵՐԱՇԽԱՎՈՐԵԼ, նբ, **Ե** լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (երաշխավորել *անվտանգությունը*), **սեռ.-տրկ.** (երաշխավորել *անձին*), **գործ.** (երաշխավորել *արտոնագրով*), ենթ.՝ **(չ)երաշխավորող**, հմկտ.՝ **(չ)երաշխավորելիս**, հրկտ.՝ **(չ)երաշխավորած**, անկտ.՝ **երաշխավորում**, վղկտ.՝ **երաշխավորել**, ապկտ.՝ **երաշխավորելու**, ժխտ.՝ **երաշխավորի**: (տե՛ս V¹)

ԵՐԱՇԽԱՎՈՐՎԵԼ, **ԵՐԱՇԽԱՎՈՐԵԼ**-ի կրվ.:(տե՛ս V¹)

ԵՐԱՇԽԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԵՐԲ

I. **հարց. դեր.**, **մակբայանիշ**, վա, բաց.՝ **վանից** (**Ե՞րբ** կգաս):

II. **հրբբ. դեր.**, **մակբայանիշ** (*Կիսուենք այն ժամանակ, երբ հանգիստ կլինես*):

ԵՐԲԵՄՆ, ժմնկի. մկբ.:

ԵՐԲԵՄՆԻ, հրբ. ած.:

ԵՐԲԵՎԷ/ԵՐԲԵՎԻՑԵ, անորոշ դեր., **մակբայանիշ**:

ԵՐԲԵՔ, ժմնկի. մկբ.:

ԵՐԳԱՀԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԵՐԳԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (երգել *շարական*), բաց. (երգել մեկի *երգերից*), գործ. (երգել *երգարանով*), ենթ.՝ **(չ)երգող**, հմկտ.՝ **(չ)երգելիս**, հրկտ.՝ **(չ)երգած**, անկտ.՝ **երգում**, վղկտ.՝ **երգել**, ապկտ.՝ **երգելու**, ժխտ.՝ **երգի**: (տե՛ս V¹)

ԵՐԳԻԾԱՐԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԵՐԳԻՉ, գոյ., ներ, գչի/ի, բաց.՝ **գչից/ից**, գործ.՝ **գչով/ով**:

ԵՐԴՎԵԼ, չբ (երդումով *հավաստել*, *երդում փալ իմաստով*), Ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո.՝ **գործ**. (երդվել *ավերարանով*), նբ (որևէ բան *խոստանալ* իմաստով) (երդվեց *երբեք չլքել ընկերոջը*), ենթ.՝ **(չ)երդվող**, հմկտ.՝ **(չ)երդվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)երդված**, անկտ.՝ **երդվում**, վղկտ.՝ **երդվել**, ապկտ.՝ **երդվելու**, ժխտ.՝ **երդվի**: (տե՛ս V¹)

ԵՐԴՈՒՄ, գոյ., ներ, դման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ԵՐԵԿ, ժմնկի մկբ., վա, բաց.՝ **վանից**, գործ.՝ **վանով**², ներգ.՝ **վանում**³: (տե՛ս *Առաջաբան*)

ԵՐԵՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

- **ԵՐԵՍԻՑ**, կակ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (*Քո երեսից շար եմ փառապել*):

ԵՐԵՍՈՎ, հրբ. ած.* (*Շար երեսով մարդ է. ամեն գնով հասնում է ուզածին*):

ԵՐԵՎԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (երևալ *աչքին*), ենթ.՝ **(չ)երևացող**, հմկտ.՝ **(չ)երևալիս**, հրկտ.՝ **(չ)երևացած**, անկտ.՝ **երևում**, վղկտ.՝ **երևացել**, ապկտ.՝ **երևալու**, ժխտ.՝ **երևա**: (տե՛ս V⁴)

ԵՐԵՎԻ, երկբ. վրբ.:

ԵՐԵՔ, քնկ. թվ.:

ԵՐԵՔԱԿԱՆ, բաշխ. թվ.:

ԵՐԵՔ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ, կտրկ. թվ.:

ԵՐԵՔՇԱՐԹԻ, գոյ., ներ, ի/թվա*, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԵՐԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Ներս մտավ մի **երիտասարդ**):

2. որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Այգում հարսնացել էր **երիտասարդ** դեղձենին):

ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով:

ԵՐԻՑՍ, չափի մկբ.:

ԵՐԿԱԹԱԳՈՐԾ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Երկաթագործի ձեռքերը կոշտացած էին):

2. հրբ. ած. (Ընկերությունը **երկաթագործ** վարպետների կարիք ունի):

ԵՐԿԱԹԳԻԾ, գոյ., գծեր, գծի, բաց.՝ գծից, գործ.՝ գծով, ներգ.՝ գծում:

ԵՐԿԱԹԵՂԵՆ

1. գոյ., ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Դարբնոցի անկյուններում **երկաթեղենի** կոյտեր էին):

2. հրբ. ած. (Սենյակը զարդարված էր հնաոճ **երկաթեղեն** իրերով):

ԵՐԿԱԿԻ

1. հրբ. ած. (Վճռական պահերին **երկակի** սկզբունքներով չես հաղթի):

2. չափի մկբ. (Այս տարի **երկակի** թանկացել է մսամթերքը):

ԵՐԿԱՆԴԱՄ

1. հրբ. ած. (Տղան դժվարությամբ էր լուծում **երկանդամ** հավասարումը):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Նյութոնի **երկանդամ** բանաձևի տեսակ է):

ԵՐԿԱՐ՝

1. որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Աղջիկը **երկար** վարսեր ուներ):

2. չափի մկբ. (Ընկերները **երկար** խոսեցին այդ մասին):

ԵՐԿԱՐՁ (առոգանական՝ երկարացման նշան), գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Ձայնարկությունների վրա դրվում է **երկար** նշանը):

ԵՐԿԱՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սուսկած., ենթա՝ **(ջ)երկարացող**, հմկտ.՝ **(ջ)երկարանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)երկարացած**, անկտ.՝ **երկարանում**, վղկտ.՝ **երկարացել**, ապկտ.՝ **երկարանալու**, ժխտ.՝ **երկարանա**: (տե՛ս V⁵)

ԵՐԿԱՐԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (երկարացնել *խոսքը*), **գործ.** (երկարացնել *լարով*), ենթա՝ **(ջ)երկարացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)երկարացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)երկարացրած**, անկտ.՝ **երկարացնում**, վղկտ.՝ **երկարացրել**, ապկտ.՝ **երկարացնելու**, ժխտ.՝ **երկարացնի**: (տե՛ս V³)

ԵՐԿԱՐԱՑՎԵԼ, **ԵՐԿԱՐԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԵՐԿԱՐԵԼ, չբ (երկարանալ, ձգձգվել իմաստով) (*խոսակցությունը երկարեց*), Ե լծ., կանոն., պարզ, **նբ** (*պարզել, փալ* իմաստով), խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (երկարել *ձեռքը*), **սեռ.-տրկ.** (ձեռքը երկարել *ընկերոջը*), ենթա՝ **(ջ)երկարող**, հմկտ.՝ **(ջ)երկարելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)երկարած**, անկտ.՝ **երկարում**, վղկտ.՝ **երկարել**, ապկտ.՝ **երկարելու**, ժխտ.՝ **երկարի**: (տե՛ս V¹)

ԵՐԿԱՐԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (երկարեցնել *խոսքը*), **գործ.** (երկարեցնել *լարով*), ենթա՝ **(ջ)երկարեցնող**, հմկտ.՝ **(ջ)երկարեցնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)երկարեցրած**, անկտ.՝ **երկարեցնում**, վղկտ.՝ **երկարեցրել**, ապկտ.՝ **երկարեցնելու**, ժխտ.՝ **երկարեցնի**: (տե՛ս V³)

ԵՐԿԱՐԵՑՎԵԼ, **ԵՐԿԱՐԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԵՐԿԵՐԵՍԱՆԻ, հրբ. ած.:

ԵՐԿԻՆՔ, գոյ., կնքի, բաց.՝ **կնքից**, գործ.՝ **կնքով**, ներգ.՝ **կնքում**:

ԵՐԿՐԱԲԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԵՐԿՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

ԵՐԿՈՒ, քնկ. թվ. (**երկու** խելքը միշտ ավելի լավ է), **փխն.** (*Նրանցից երկուսը լուռ դուրս եկան սենյակից*):

ԵՐԿՈՒԱԿԱՆ, բաշխ. թվ.:

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, գոյ., ներ, ի/թվա*, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԵՐՋԱՆԻԿ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Երջանիկ մարդիկ միշտ գոհ են ամեն ինչից*):

2. ձևի մկբ. (<իսուն փարի **երջանիկ** ապրեցին միասին):

ԵՐՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

ԵՓԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (եփել ճաշ), **գործ.** (եփել կրակով), ենթ.՝ **(ջ)եփող**, հմկտ.՝ **(ջ)եփելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)եփած**, անկտ.՝ **եփում**, վղկտ.՝ **եփել**, ապկտ.՝ **եփելու**, ժխտ.՝ **եփի**: (տե՛ս V¹)

ԵՓՎԵԼ, **ԵՓԵԼ**-ի կրվ. (Մայրիկի կողմից համեղ ապուր էր եփվել), **չեզ.** (Նեղվածությունից ինձուինձ **եփվում եմ**): (տե՛ս V¹)

Զ

ԶԱՆԱԶԱՆ, որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԶԱՆԳԱԿԱՏՈՒՆ, գոյ., տներ, տան, բաց.՝ **տնից**, գործ.՝ **տնով**, հոգն. ներգ.՝ **տներում**:

ԶԱՆԳԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (զանգել ընկերոջը), **գործ.** (զանգել հեռախոսով), ենթ.՝ **(ջ)զանգող**, հմկտ.՝ **(ջ)զանգելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)զանգած**, անկտ.՝ **զանգում**, վղկտ.՝ **զանգել**, ապկտ.՝ **զանգելու**, ժխտ.՝ **զանգի**: (տե՛ս V¹)

ԶԱՆԳՎԱԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԶԱՌԻՎԵՐ

1. **հրբ. ած.** (Ճամփորդը հոգնած քայլում էր **զառիվեր** ճանապարհով):
2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Դեպի **զառիվեր** տանող ուղին դժվարանցանելի էր):

ԶԱՏ*

1. **կպկ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ բաց.** (Այս **ամենից զատ**՝ կա մի ուրիշ հարց **ա**):
2. **ձևի մկբ.** (Ստվերի մեջ մինակ ու **զատ** ես կը դողամ...):

ԶԱՏԻԿ՝ (միջատ), **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով** (Փոքրիկ կարմիր **զատիկները** նստել էին ծաղիկների վրա):

ԶԱՏԻԿ՝ (քրիստոնեական տոն), **գոյ., ի/Չատկի, բաց.՝ ից/Չատկից**, գործ.՝ **ով/Չատկով** (Այս տարի **Չատիկը** նշելու ենք ընտանիքով):

ԶԱՐԳԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **գործ.** (զարգանալ խաղերով), ենթ.՝ **(ջ)զարգացող**, հմկտ.՝ **(ջ)զարգանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)զարգացած**, անկտ.՝ **զարգանում**, վղկտ.՝ **զարգացել**, ապկտ.՝ **զարգանալու**, ժխտ.՝ **զարգանա**: (տե՛ս V⁵)

ՋԱՐԳԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (զարգացնել *տնտեսությունը*), **սեռ.-տրկ.** (զարգացնել *երեխային*), **գործ.** (զարգացնել *խաղերով*), **ներգ.** (զարգացնել *ֆիզիկայում*), ենթ.՝ **(չ)զարգացնող**, հմկտ.՝ **(չ)զարգացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)զարգացրած**, անկտ.՝ **զարգացնում**, վղկտ.՝ **զարգացրել**, ապկտ.՝ **զարգացնելու**, ժխտ.՝ **զարգացնի**: (տե՛ս V³)

ՋԱՐԳԱՑՎԵԼ, **ՋԱՐԳԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՋԱՐԳԱՅՈՒՄ, գոյ., ներ, ցման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ցմամբ/ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ՋԱՐԴԱՐԱՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋԱՐԴԱՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (զարդարել *սենյակը*), **սեռ.-տրկ.** (զարդարել *աղջկան*), **գործ.** (զարդարել *ժապավենով*), ենթ.՝ **(չ)զարդարող**, հմկտ.՝ **(չ)զարդարելիս**, հրկտ.՝ **(չ)զարդարած**, անկտ.՝ **զարդարում**, վղկտ.՝ **զարդարել**, ապկտ.՝ **զարդարելու**, ժխտ.՝ **զարդարի**: (տե՛ս V¹)

ՋԱՐԴԱՐՎԵԼ, **ՋԱՐԴԱՐԵԼ**-ի կրվ. (*Տոնածառը զարդարվեց երեխաների կողմից*), **չեգ.** (*Աղջիկը զարդարվել և սպասում էր հյուրերին*): (տե՛ս V¹)

ՋԱՐԹՆԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **բաց.** (զարթնել *քնից*), ենթ.՝ **(չ)զարթնող**, հմկտ.՝ **(չ)զարթնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)զարթնած**, անկտ.՝ **զարթնում**, վղկտ.՝ **զարթնել**, ապկտ.՝ **զարթնելու**, ժխտ.՝ **զարթնի**: (տե՛ս V¹)

ՋԱՐԿԵԼ, չբ (*խփել*, *հարվածել* իմաստով), ե լծ., անկանոն, պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (մուրճով զարկել *պատիին*), **գործ.** (*քարով* զարկել), **նբ** (*սպանել* իմաստով), խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (զարկել *հավք*), **սեռ.-տրկ.** (զարկել *թշնամուն*), **գործ.** (զարկել *թրով*), ենթ.՝ **(չ)զարկած**, հմկտ.՝ **(չ)զարկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)զարկած**, անկտ.՝ **զարկում**, վղկտ.՝ **զարկել**, ապկտ.՝ **զարկելու**, ժխտ.՝ **զարկի**

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **զարկում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք** զարկում

անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **զարկում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք** զարկում

վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **զարկել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք** զարկել

վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **զարկել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք** զարկել

ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **զարկելու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք զարկելու**

ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **զարկելու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք զարկելու**

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **զարկեցի//զարկի* /զարկեցինք// զարկինք***, ժխտ.՝ **չզարկեցի//չզարկի* /չզարկեցինք/չզարկինք***

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **զարկեմ/զարկենք**, ժխտ.՝ **չզարկեմ/չզարկենք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **զարկեի/զարկեինք**, ժխտ.՝ **չզարկեի/չզարկեինք**

□ **Ենթադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կզարկեմ/կզարկենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք զարկի**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կզարկեի/կզարկեինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք զարկի**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է զարկեմ/զարկենք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է զարկեմ/զարկենք** կամ՝ **պիտի//պետք է չզարկեմ/չզարկենք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է զարկեի/զարկեինք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է զարկեի/զարկեինք** կամ՝ **պիտի//պետք է չզարկեի/չզարկեինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **զա՛րկ*//զարկի՛ր/զարկե՛ք//զարկեցե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ զարկ*//մի՛ զարկիր/մի՛ զարկեք**:

ՉԱՐԿՎԵԼ, ՉԱՐԿԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՉԱՐՄԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(չ)զարմացող**, հմկտ.՝ **(չ)զարմանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)զարմացած**, անկտ.՝ **զարմանում**, վղկտ.՝ **զարմացել**, ապկտ.՝ **զարմանալու**, ժխտ.՝ **զարմանա:** (տե՛ս V⁵)

ՉԱՐՄԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (զարմացնել *երեխային*), **գործ.** (զարմացնել *հմտությունը*), **ներգ.** (զարմացնել *սպորտում*), ենթ.՝ **(չ)զարմացնող**, հմկտ.՝ **(չ)զարմացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)զարմացրած**, անկտ.՝ **զարմացնում**, վղկտ.՝ **զարմացրել**, ապկտ.՝ **զարմացնելու**, ժխտ.՝ **զարմացնի:** (տե՛ս V³)

ՉԱՐՄԱՅՎԵԼ, ՉԱՐՄԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՉԱՐՏՈՒՂԻ, հրբ. ած.:

ՉԲԱՂՄՈՒՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋԲԱՂՎԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո՛ւ՝ **գործ.** (զբաղվել *սպորտով*), ենթա՛ (չ)զբաղվող, հմկտ.՝ (չ)զբաղվելիս, հրկտ.՝ (չ)զբաղված, անկտ.՝ զբաղվում, վղկտ.՝ զբաղվել, ապկտ.՝ զբաղվելու, ժխտ.՝ զբաղվի: (տե՛ս V¹)

ՋԲՈՍԱՎԱՅՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋԲՈՍՆԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՛ւ՝ **գործ.** (զբոսնել *նավով*), ենթա՛ (չ)զբոսնող, հմկտ.՝ (չ)զբոսնելիս, հրկտ.՝ (չ)զբոսնած, անկտ.՝ զբոսնում, վղկտ.՝ զբոսնել, ապկտ.՝ զբոսնելու, ժխտ.՝ զբոսնի: (տե՛ս V¹)

ՋԳԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՛ւ՝ **ուղղ.-հայց.** (զգալ *ցավ*), **սեռ.-տրկ.** (զգալ *երեխային*), **գործ.** (զգալ *սրտով*), ենթա՛ (չ)զգացող, հմկտ.՝ (չ)զգալիս, հրկտ.՝ (չ)զգացած, անկտ.՝ զգում, վղկտ.՝ զգացել, ապկտ.՝ զգալու, ժխտ.՝ զգա: (տե՛ս V⁴)

ՋԳԱԼԻ

1. որ./հրբ. **ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Հայրնաբերվել է զգալի քանակությամբ չմաքսագերծված ապրանք*):
2. **չափի մկբ.** (*Մեր ընկերությունը զգալի փոխվեց մի աննշան դեպքից*):

ՋԳԱՍՏ

1. որ. **ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Բոլորը շարվել էին զգաստ կեցվածքով*):
2. **ձևի մկբ.** (*Ձինվորները զգաստ կանգնել էին զորանոցի բակում*):

ՋԳԱՑՄՈՒՆՔԱՅԻՆ, հրբ./որ. **ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՋԳԵՍՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋԳՈՆ

1. որ. **ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Մի բուռ զգոն և սթափ մարդիկ կարող են իրավիճակ փոխել*):
2. **ձևի մկբ.** (*Նրանք շար զգոն ու աչալուրջ հեփևում են անցուդարձին*):

ՋԳՈՒՅՇ

1. որ. **ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Ջգույշ մարդ էր պապս*):
2. **ձևի մկբ.** (*Ջգույշ անցավ հավաքվածների կողքով*):

ՋԵԿՈՒՑԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՛ւ՝ **ուղղ.-հայց.** (*հարցը* զեկուցել), **սեռ.-տրկ.** (զեկուցել *տնօրենին*), **բաց.** (զեկուցել *գործերից*), **գործ.**

(զեկուցել *հեռախոսով*), ենթ.՝ **(ջ)զեկուցող**, հմկտ.՝ **(ջ)զեկուցելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)զեկուցած**, անկտ.՝ **զեկուցում**, վղկտ.՝ **զեկուցել**, ապկտ.՝ **զեկուցելու**, ժխտ.՝ **զեկուցի**: (տե՛ս V¹)

ՁՁՎԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **բաց**. (զգվել *գործից*), ենթ.՝ **(ջ)զգվող**, հմկտ.՝ **(ջ)զգվելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)զգված**, անկտ.՝ **զգվում**, վղկտ.՝ **զգվել**, ապկտ.՝ **զգվելու**, ժխտ.՝ **զգվի**: (տե՛ս V¹)

ՁՁՎԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (զգվեցնել *աշխատակցին*), **գործ**. (զգվեցնել *խոսքով*), **ներգ**. (զգվեցնել *գործում*), ենթ.՝ **(ջ)զգվեցնող**, հմկտ.՝ **(ջ)զգվեցնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)զգվեցրած**, անկտ.՝ **զգվեցնում**, վղկտ.՝ **զգվեցրել**, ապկտ.՝ **զգվեցնելու**, ժխտ.՝ **զգվեցնի**: (տե՛ս V³)

ՁՁՎԵՑՎԵԼ, **ՁՁՎԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՁԻՆԱԿԻՑ

1. **գոյ.**, ներ, կցի, բաց.՝ **կցից/ից**, **գործ**.՝ **կցով/ով** (**Ձինակից** լինելու համար նախ գաղափարակի՛ց եղիր):

2. **հրբ. ած.** (*Մարտում կորցրինք մեր զինակից ընկերներին*):

ՁԻՆԱՆՇԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, **գործ**.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՁԻՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (զինել *գորամասը*), **սեռ.-տրկ.** (զինել *գորամասին*), **գործ**. (զինել *ինքնաձիգներով*), ենթ.՝ **(ջ)զինող**, հմկտ.՝ **(ջ)զինելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)զինած**, անկտ.՝ **զինում**, վղկտ.՝ **զինել**, ապկտ.՝ **զինելու**, ժխտ.՝ **զինի**: (տե՛ս V¹)

ՁԻՆՎԵԼ, **ՁԻՆԵԼ**-ի կրվ. (*Այդ հատուկ ջոկատը զինվել էր դրսի ուժերի կողմից*), **չեզ**. (*Մենք շատ արագ զինվեցինք*): (տե՛ս V¹)

ՁՂՁԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(ջ)զղջացող**, հմկտ.՝ **(ջ)զղջալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)զղջացած**, անկտ.՝ **զղջում**, վղկտ.՝ **զղջացել**, ապկտ.՝ **զղջալու**, ժխտ.՝ **զղջա**: (տե՛ս V⁴)

ՁՆՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (զննել *փրածքը*), **սեռ.-տրկ.** (զննել *հիվանդին*), **գործ**. (զննել *համակարգչով*), ենթ.՝ **(ջ)զննող**, հմկտ.՝ **(ջ)զննելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)զննած**, անկտ.՝ **զննում**, վղկտ.՝ **զննել**, ապկտ.՝ **զննելու**, ժխտ.՝ **զննի**: (տե՛ս V¹)

ՁՆՆՎԵԼ, **ՁՆՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՁՈԴԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (զոդել *եկաթե ձողը*), **սեռ.-տրկ.** (զոդել *հենասյանը*), **գործ**. (զոդել *էլեկտրասարքով*), ենթ.՝

(չ)զողող, հմկտ.՝ (չ)զողելիս, հրկտ.՝ (չ)զողած, անկտ.՝ զողում, վղկտ.՝ զողել, ապկտ.՝ զողելու, ժխտ.՝ զողի: (տե՛ս V¹)

ՉՈՂՎԵԼ, ՉՈՂԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՉՈՂՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Աշխատում է շինարարությունում՝ որպես զողող):

- **ՉՈՂՈՂ, ՉՈՂԵԼ-ի** ենթ. դերբայ (Մեդաղը զողող վարպետը շատ հմուտ էր):

ՉՈՌՈՎ*, ձևի մկբ.:

ՉՈՐԱԳՈՒՆԴ, գոյ., գնդեր, գնդի, բաց.՝ գնդից, գործ.՝ գնդով, ներգ.՝ գնդում:

ՉՈՐԱԿՈՉ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՉՈՐԱՄԱՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՉՈՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սուսկած., խնդրո.՝ գործ. (զորանալ մարզումներով), ենթ.՝ (չ)զորացող, հմկտ.՝ (չ)զորանալիս, հրկտ.՝ (չ)զորացած, անկտ.՝ զորանում, վղկտ.՝ զորացել, ապկտ.՝ զորանալու, ժխտ.՝ զորանա: (տե՛ս V⁵)

ՉՈՐԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (զորացնել բանակը), **սեռ.-տրկ.** (զորացնել երեխային), **գործ.** (զորացնել խոսքով), **ներգ.** (զորացնել մարզածևում), ենթ.՝ (չ)զորացնող, հմկտ.՝ (չ)զորացնելիս, հրկտ.՝ (չ)զորացրած, անկտ.՝ զորացնում, վղկտ.՝ զորացրել, ապկտ.՝ զորացնելու, ժխտ.՝ զորացնի: (տե՛ս V³)

ՉՈՐԱՑՎԵԼ, ՉՈՐԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՉՈՐԱՅՈՒՅՑ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՉՈՐԵՂ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից/զորեղագույն:

ՉՈՐԷՋՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՉՈՔԱՆՉ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՉՎԱՐԹ

1. որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից/զվարթագույն (Բակից լսվում էր երեխաների զվարթ աղմուկը):

2. ձևի մկբ. (Երգչախումբը զվարթ երգում էր գարնան մասին):

ՉՎԱՐՃԱԼԻ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ ամենից** (*Հիշեցինք զվարճալի պատմություններ մանկությունից*):
2. ձևի մկբ. (*Կատարվածը ներկայացվեց շար հետաքրքիր և զվարճալի*):

ՉՎԱՐՃԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **գործ**. (զվարճանալ *իրավիճակով*), ենթ.՝ **(չ)զվարճացող**, հմկտ.՝ **(չ)զվարճանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)զվարճացած**, անկտ.՝ **զվարճանում**, վղկտ.՝ **զվարճացել**, ապկտ.՝ **զվարճանալու**, ժխտ.՝ **զվարճանա**: (տե՛ս V⁵)

ՉՎԱՐՃԱՏՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (զվարճացնել *երեխային*), **գործ**. (զվարճացնել *խոսքով*), ենթ.՝ **(չ)զվարճացնող**, հմկտ.՝ **(չ)զվարճացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)զվարճացրած**, անկտ.՝ **զվարճացնում**, վղկտ.՝ **զվարճացրել**, ապկտ.՝ **զվարճացնելու**, ժխտ.՝ **զվարճացնի**: (տե՛ս V³)

ՉՎԱՐՃԱՅՎԵԼ, **ՉՎԱՐՃԱՆԱԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՉՏԱՐՅՈՒՆ, հրբ. ած.:

ՉՐԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (զրկել *ուսանողին*), **բաց.** (զրկել *կյանքից*), ենթ.՝ **(չ)զրկող**, հմկտ.՝ **(չ)զրկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)զրկած**, անկտ.՝ **զրկում**, վղկտ.՝ **զրկել**, ապկտ.՝ **զրկելու**, ժխտ.՝ **զրկի**: (տե՛ս V¹)
ՉՐԿՎԵԼ, **ՉՐԿԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՉՐՈ, քնկ. թվ.:

ՉՐՈՒՅՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՉՐՈՒՑԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **բաց.** (զրուցել *կյանքից*), **գործ.** (զրուցել *հեռախոսով*), ենթ.՝ **(չ)զրուցող**, հմկտ.՝ **(չ)զրուցելիս**, հրկտ.՝ **(չ)զրուցած**, անկտ.՝ **զրուցում**, վղկտ.՝ **զրուցել**, ապկտ.՝ **զրուցելու**, ժխտ.՝ **զրուցի**: (տե՛ս V¹)

ՉՈՒԳԱՀԵՌ

1. հրբ. ած. (*Քայլում էինք զուգահեռ ճանապարհներով*):

2. ձևի մկբ. (*Չուգահեռ փարված գծերը չեն հափվում*):

3. կպկ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (*Մի՛ խոսիր զրուցակցին զուգահեռ*):

4. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում** (*Այս պատկերում զուգահեռները հափում են շրջանագիծը*):

ՉՈՒԳԵՐԳ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՉՈՒԳԸՆԹԱՑ

1. **հրբ. ած.** (**Չուզընթաց** ճանապարհներով արշավում էին բանակները):
2. **ձևի մկբ.** (**Մեքենաները սլանում էին զուզընթաց**):
3. **կպկ. բառ, հտդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ.** (**Կարողացի՛ր քայլել դժվարություներին զուզընթաց**):

ՉՈՒԳԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (զուգել սրահը), **սեռ.-տրկ.** (զուգել երեխաներին), **գործ.** (զուգել զարդարանքներով), ենթ.՝ **(չ)զուգող, հմկտ.՝ (չ)զուգելիս, հրկտ.՝ (չ)զուգած, անկտ.՝ զուգում, վղկտ.՝ զուգել, ապկտ.՝ զուգելու, ժխտ.՝ զուգի:** (տե՛ս V¹)

ՉՈՒԳՎԵԼ, ՉՈՒԳԵԼ-ի կրվ. (Երեխան **զուգվել է** մոր կողմից), **չեգ.** (Ես **զուգված** դուրս եկա տնից): (տե՛ս V¹)

ՉՈՒՐ

1. **որ. ած.** (**Չուր** սպասումներ էին):
2. **ձևի մկբ.** (**Ապրածդ տարիները զուր** չեն անցել):

Է

Է, զգցկ. ձյնրկ.:

ԷԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԷԳՈՒՅ*, ժմնկի. մկբ., վա, բաց.՝ վանից, գործ.՝ վանով՞, ներգ.՝ վանում՞:
(տե՛ս Առաջաբան)

ԷԺԱՆ

1. **որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից/էժանագույն**
(Այսօր **էժան** ապրանք չես գտնի):
2. **ձևի/չափի մկբ.** (Այս տարի ծիրանը շուկայում **էժան** է վաճառվում):

ԷԺԱՆԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., ենթ.՝ **(չ)էժանացող, հմկտ.՝ (չ)էժանանալիս, հրկտ.՝ (չ)էժանացած, անկտ.՝ էժանանում, վղկտ.՝ էժանացել, ապկտ.՝ էժանանալու, ժխտ.՝ էժանանա:** (տե՛ս V⁵)

ԷԺԱՆԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց.
(էժանացնել **ապրանքը**), ենթ.՝ **(չ)էժանացնող, հմկտ.՝ (չ)էժանացնելիս, հրկտ.՝ (չ)էժանացրած, անկտ.՝ էժանացնում, վղկտ.՝ էժանացրել, ապկտ.՝ էժանացնելու, ժխտ.՝ էժանացնի:** (տե՛ս V³)

ԷԺԱՆԱՑՎԵԼ, ԷԺԱՆԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԷԼ

1. ժմնկի մկբ. (Էլ չխոսես):
2. սաստկ. վրբ. (Միասին էլ կներկայացնենք մեր նախագիծը):
3. հմդս. շղկ. (Այդ կողմերում ամեն քար ու թուփ ձայն ունի, առուն էլ իր երգն ունի):
4. անորոշ դեր., ածականանիշ (Թե էլ ինչեր ասաց, չեմ ասի):

ԷԿՐԱՆԱՎՈՐՈՒՄ, գոյ., ներ, ըման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ ըմամբ/ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ԷՃ

- I. զգցկ. ձյնրկ. (Է՛հ, եկեք այսօր մի լավ ուրախանանք):
- II. կչկ. ձյնրկ. (Է՛հ, ո՞վ կա այդպետ):

ԷՃԵՅ

- I. զգցկ. ձյնրկ. (Էհե՛յ, միգուցե բախտն է կանչում, ով գիտի):
- II. կչկ. ձյնրկ. (Էհե՛յ, արա՛գ հավաքվեք):

ԷՄԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԷՅ

- I. զգցկ. ձյնրկ. (Է՛յ, հուզվեցի, սիրտս երգել է ուզում):
- II. կչկ. ձյնրկ. (Է՛յ, դո՛ւ էլ միացիր մեզ):

ԷՋԱԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԷՋԱՆԻՇ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԷՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ թյամբ/ով, ներգ.՝ **ում**:

ԷՔՍԿՈՒՐՍԻԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**, ներգ.՝ **յում**:

Ը

ԸՄԲԻՇ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԸՄՔԱՄԱՐՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԸՄՐՈՍ

1. որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (Մեր գյուղացիները միշտ էլ **ըմբոստ** մարդիկ են եղել):
2. ձևի մկբ. (Նա իրեն շատ **ըմբոստ** է պահում):

ԸՄԲՈՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՝ **ուղղ.-հայց.** (ըմբռնել *ասվածք*), **սեռ.-տրկ.** (ըմբռնել *երեխային*), **գործ.** (ըմբռնել *օրինակով*), ենթ.՝ **(չ)ըմբռնող**, հմկտ.՝ **(չ) ըմբռնելիս**, հրկտ.՝ **(չ) ըմբռնած**, անկտ.՝ **ըմբռնում**, վղկտ.՝ **ըմբռնել**, ապկտ.՝ **ըմբռնելու**, ժխտ.՝ **ըմբռնի**: (տե՛ս V¹)

ԸՄՊԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՝ **ուղղ.-հայց.** (ըմպել *գինի*), **բաց.** (ըմպել *ցայտադրյուրից*), **գործ.** (ըմպել *գավաթով*), ենթ.՝ **(չ)ըմպող**, հմկտ.՝ **(չ) ըմպելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ըմպած**, ապառնի՝ **(չ)ըմպելիք**, անկտ.՝ **ըմպում**, վղկտ.՝ **ըմպել**, ապկտ.՝ **ըմպելու**, ժխտ.՝ **ըմպի**: (տե՛ս V¹)

ԸՄՊԵԼԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Սեղանին դրված էին սառը **ըմպելիքներ**):

- **ԸՄՊԵԼԻՔ**, **ԸՄՊԵԼ**-ի ապառնի դերբայ (Դեռ երեկոյան էր գնել վաղվա խնջույքին **ըմպելիք** ջրեղենը):

ԸՆԴԱՄԵՆԸ

1. **չափի մկբ.** (Ձեր ուղեվարձը **ընդամենը** 1000 դրամ է):
2. **սհմնփկ. վրբ.** (Մի՛ նեղացիր. իմ խոսքերը **ընդամենը** կատրակ էին):

ԸՆԴԱՌԱՋ

1. **տեղի մկբ.** (Ինձ երբեմն **ընդառաջ** արի, որդի՛ս):
2. **կպկ. բառ, հտղ., խնդրո՝ սեռ.-տրկ.** (Քայլի՛ր դժվարությանն **ընդառաջ**):

ԸՆԴԱՐՁԱԿ

1. **որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Հրապարակային ելույթի համար **ընդարձակ** խոսքը արդյունավետ չէ):
2. **ձևի մկբ.** (Չափազանց **ընդարձակ** է գրում):

ԸՆԴԱՐՁԱԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՝ **ուղղ.-հայց.** (ընդարձակել *ծավալը*), **գործ.** (ընդարձակել *սարքով*), ենթ.՝ **(չ)ընդարձակող**, հմկտ.՝ **(չ)ընդարձակելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ընդարձակած**, անկտ.՝ **ընդարձակում**, վղկտ.՝ **ընդարձակել**, ապկտ.՝ **ընդարձակելու**, ժխտ.՝ **ընդարձակի**: (տե՛ս V¹)

ԸՆԴԱՐՁԱԿԿԵԼ, **ԸՆԴԱՐՁԱԿԵԼ**-ի կրվ. (Տարածքը բնակիչների կողմից **ընդարձակվել էր**), **չեգ.** (Պայքարում էր ծառահարման դեմ, որպեսզի հարակից անտառը **ընդարձակվի**): (տե՛ս V¹)

ԸՆԴԳԾԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՝ **ուղղ.-հայց.** (ընդգծել *բառ*), **գործ.** (ընդգծել *մատիտով*), ենթ.՝ **(չ)ընդգծող**, հմկտ.՝ **(չ)ընդգծելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ընդգծած**, անկտ.՝ **ընդգծում**, վղկտ.՝ **ընդգծել**, ապկտ.՝ **ընդգծելու**, ժխտ.՝ **ընդգծի**: (տե՛ս V¹)

ԸՆԴԳԾՎԵԼ, ԸՆԴԳԾԵԼ-ի կրվ. (Վարժության կարևոր հատվածը աշակերտի կողմից **ընդգծվել էր**), **չեզ.** (Փոքրիկն ուներ **ընդգծված** արտաքին): (տե՛ս V¹)

ԸՆԴԳՐԿԵԼ նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ընդգրկել *հարցը*), **սեռ.-տրկ.** (ընդգրկել *ինչ-որ մեկին*), **գործ.** (ընդգրկել *փաստաթղթերում*), **ներգ.** (ընդգրկել *գործում*), ենթ.՝ **(չ)ընդգրկող,** հմկտ.՝ **(չ)ընդգրկելիս,** հրկտ.՝ **(չ)ընդգրկած,** անկտ.՝ **ընդգրկում,** վղկտ.՝ **ընդգրկել,** ապկտ.՝ **ընդգրկելու,** ժխտ.՝ **ընդգրկի:** (տե՛ս V¹)

ԸՆԴԳՐԿՎԵԼ, ԸՆԴԳՐԿԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԸՆԴԴԻՄԱԴԻՐ

1. **գոյ., ներ, ի/դրի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (Երիտասարդ **ընդդիմադիր** էլույթը *տպավորիչ էր*):
2. **հրբ. ած.** (Ժողովը *նախաձեռնել էին* **ընդդիմադիր** գործիչները):

ԸՆԴԴԻՄԱԽՈՍ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (**Ընդդիմախոսը** *անաչառ ներկայացրեց* *աշխատանքը*):
2. **հրբ. ած.** (**Ընդդիմախոս** *կնոջ* *հայացքը լի էր* *անհանգստությամբ*):

ԸՆԴԱՅՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ընդլայնել *գործը*), **գործ.** (ընդլայնել *աշխատանքում*), **ներգ.** (ընդլայնել *գործում*), ենթ.՝ **(չ)ընդլայնող,** հմկտ.՝ **(չ)ընդլայնելիս,** հրկտ.՝ **(չ)ընդլայնած,** անկտ.՝ **ընդլայնում,** վղկտ.՝ **ընդլայնել,** ապկտ.՝ **ընդլայնելու,** ժխտ.՝ **ընդլայնի:** (տե՛ս V¹)

ԸՆԴԱՅՆՎԵԼ, ԸՆԴԱՅՆԵԼ-ի կրվ. (Համայնքապետարանի կողմից *բակային* *տարածքը բավականին* **ընդլայնվեց**), **չեզ.** (Նրա *մտախորհրդները* *շատ է* **ընդլայնվել**): (տե՛ս V¹)

ԸՆԴԱԿԱՌԱԿԸ/ԸՆԴԱԿԱՌԱԿՆ, անջտ. վրբ.:

ԸՆԴԱՆՐԱՊԵՍ, չափի/ծևի մկբ. (Այդ *մասին նա* **ընդհանրապես** *չի խոսում*):

ԸՆԴԱՆՈՒՐ, հրբ./որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ԸՆԴԱՏԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ընդհատել *դասը*), **սեռ.-տրկ.** (ընդհատել *երեխային*), **գործ.** (ընդհատել *հարցում*), ենթ.՝ **(չ)ընդհատող,** հմկտ.՝ **(չ)ընդհատելիս,** հրկտ.՝ **(չ)ընդհատած,** անկտ.՝

ընդհատում, վղկտ.՝ **ընդհատել**, ապկտ.՝ **ընդհատելու**, ժխտ.՝ **ընդհատի**:
(տե՛ս V¹)

ԸՆԴՀԱՏՎԵԼ, **ԸՆԴՀԱՏԵԼ**-ի կրվ. (Դասը անսպասելի **ընդհարվեց** ուսուցիչ կողմից), **չեզ**. (Զգուշորեն առաջ էին շարժվում անտառային արահեկտով, բայց շուտով ճանապարհն **ընդհարվեց**): (տե՛ս V¹)

ԸՆԴՀԱՐՎԵԼ, **չբ**, **ե** լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (ընդհարվել *բեռնատարին*), **ներգ**. (ընդհարվել *գործում*), ենթ.՝ **(չ)ընդհարվող**, հմկտ.՝ **(չ)ընդհարվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ընդհարված**, անկտ.՝ **ընդհարվում**, վղկտ.՝ **ընդհարվել**, ապկտ.՝ **ընդհարվելու**, ժխտ.՝ **ընդհարվի**: (տե՛ս V¹)

ԸՆԴՀՈՒՊ, **չափի/ձևի մկբ**. (Դանդաղ առաջ շարժվելով՝ **ընդհուպ** մոտեցավ կիսաբաց դռանը):

ԸՆԴՄԻՇՏ, ժմնկի մկբ.:

ԸՆԴՄԻՋՈՒՄ, գոյ., ներ, ջման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ջմամբ/ով**, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ԸՆԴՈՒՆԱԿ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԸՆԴՈՒՆԱՐԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԸՆԴՈՒՆԵԼ, նբ, **ե** լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ընդունել *խորհուրդը*), **սեռ.-տրկ**. (ընդունել *հյուրին*), ենթ.՝ **(չ)ընդունող**, հմկտ.՝ **(չ)ընդունելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ընդունած**, անկտ.՝ **ընդունում**, վղկտ.՝ **ընդունել**, ապկտ.՝ **ընդունելու**, ժխտ.՝ **ընդունի**: (տե՛ս V¹)

ԸՆԴՈՒՆՎԵԼ, **ԸՆԴՈՒՆԵԼ**-ի կրվ. (Հյուրերը փանտիրոջ կողմից **ընդունվեցին** մեծ ջերմությամբ), **չեզ**. (Այս փարի նա վերջապես **ընդունվեց** համալսարան): (տե՛ս V¹)

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ԸՆԹԱՆԱԼ, **չբ**, **ա** լծ., կանոն., **ան** սուկած., խնդրո.՝ **գործ**. (ընթանալ *գնացքով*), ենթ.՝ **(չ)ընթացող**, հմկտ.՝ **(չ)ընթանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ընթացած**, անկտ.՝ **ընթանում**, վղկտ.՝ **ընթացել**, ապկտ.՝ **ընթանալու**, ժխտ.՝ **ընթանա**: (տե՛ս V⁵)

ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԸՆԹԱՑԻԿ, հրբ. ած.:

ԸՆԹԱՑՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

- **ԸՆԹԱՑՔՈՒՄ**, կպկ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (*Խոսելու ընթացքում* երբեմն շփոթվում էր):

ԸՆԹԵՐՑԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ընթերցել վե-
պր), բաց. (ընթերցել բանաստեղծությունից), գործ. (ընթերցել ակնոցով),
ենթ.՝ (չ)ընթերցող, հմկտ.՝ (չ)ընթերցելիս, հրկտ.՝ (չ)ընթերցած, անկտ.՝
ընթերցում, վղկտ.՝ ընթերցել, ապկտ.՝ ընթերցելու, ժխտ.՝ ընթերցի:
(տե՛ս V¹)

ԸՆԹԵՐՑՎԵԼ, **ԸՆԹԵՐՑԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԸՆԹԵՐՑՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Մի քանի ընթերցող բուռն
բանավիճում էին):

- **ԸՆԹԵՐՑՈՂ**, **ԸՆԹԵՐՑԵԼ**-ի ենթ. դերբայ (Թերթի ընթերցող լսա-
րանի ուսումնասիրությունը գիտականորեն հետաքրքիր է):

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ, գոյ., ներ, ցման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ցմամբ/ով, հոգն. ներգ.՝
ներում:

ԸՆԹԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԸՆԿԱԼԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ընկալել խոսքը),
սեռ.-տրկ. (ընկալել ելույթ ունեցողին), ենթ.՝ (չ)ընկալող, հմկտ.՝
(չ)ընկալելիս, հրկտ.՝ (չ)ընկալած, անկտ.՝ ընկալում, վղկտ.՝ ընկալել,
ապկտ.՝ ընկալելու, ժխտ.՝ ընկալի: (տե՛ս V¹)

ԸՆԿԱԼՎԵԼ, **ԸՆԿԱԼԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԸՆԿԵՐ, գոյ., ներ, ոջ/ի*, բաց.՝ ոջից, գործ.՝ ոջով/ով:

ԸՆԿԵՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., աճ. սոսկած., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (ընկերա-
նալ վշտին), գործ. (ընկերանալ ժպտալով), ներգ. (ընկերանալ գործում),
ենթ.՝ (չ)ընկերացող, հմկտ.՝ (չ)ընկերանալիս, հրկտ.՝ (չ)ընկերացած,
անկտ.՝ ընկերանում, վղկտ.՝ ընկերացել, ապկտ.՝ ընկերանալու, ժխտ.՝
ընկերանա: (տե՛ս V⁵)

ԸՆԿԵՐԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց.
(հոգիները ընկերացնել), սեռ.-տրկ. (ընկերացնել երեխաներին),
ներգ. (ընկերացնել արվեստում), ենթ.՝ (չ)ընկերացնող, հմկտ.՝ (չ)ըն-
կերացնելիս, հրկտ.՝ (չ)ընկերացրած, անկտ.՝ ընկերացնում, վղկտ.՝
ընկերացրել, ապկտ.՝ ընկերացնելու, ժխտ.՝ ընկերացնի: (տե՛ս V³)

ԸՆԿԵՐՈՎԻ

1. ձևի մկբ. (Ընկերովի կերած հացը ամենից համեղն է):
2. հրբ. ած. (Ընկերովի գործը մեծ մասամբ պսակվում է հաջողությամբ):

ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԸՆԿՆԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., ն սոսկած., խնդրո.՝ **բաց**. (ընկնել *ծառից*), **գործ**. (ընկնել *անկարգելով*), ենթ.՝ **(չ)ընկնող**, հմկտ.՝ **(չ)ընկնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ընկած**, անկտ.՝ **ընկնում**, վղկտ.՝ **ընկել**, ապկտ.՝ **ընկնելու**, ժխտ.՝ **ընկնի**: (տե՛ս V²)

ԸՆԿՈՒՉԵՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում/նում**:

ԸՆԿՈՒՅՁ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԸՆՁԵՌ(Ն)ԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ընձեռել *հնարավորություն*), **սեռ.-տրկ**. (ընձեռել *բարեկամին*), **բաց**. (ընձեռել *ոչնչից*), ենթ.՝ **(չ)ընձեռող**, հմկտ.՝ **(չ)ընձեռելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ընձեռած**, անկտ.՝ **ընձեռում**, վղկտ.՝ **ընձեռել**, ապկտ.՝ **ընձեռելու**, ժխտ.՝ **ընձեռի**: (տե՛ս V¹)

ԸՆՁԵՌ(Ն)ՎԵԼ, **ԸՆՁԵՌ(Ն)ԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ԸՆՉԱՉՈՒՐԿ

1. **հրբ. ած.** (Ապրում էր **ընչազուրկ** կյանքով):

2. **գոյ. ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով** (**Ընչազուրկները** պայքարում էին հրենց հրավունքների համար):

ԸՆՉԱՅՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԸՆՉԱՔԱՂՑ, հրբ. ած.:

ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ, հրբ. ած.:

ԸՆՏԱՆՅՈՔ, ձևի մկբ.:

ԸՆՏԵԼԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (ընտելանալ *պայմանների*), **ներգ**. (ընտելանալ *գործում*), ենթ.՝ **(չ)ընտելացող**, հմկտ.՝ **(չ)ընտելանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ընտելացած**, անկտ.՝ **ընտելանում**, վղկտ.՝ **ընտելացել**, ապկտ.՝ **ընտելանալու**, ժխտ.՝ **ընտելանա**: (տե՛ս V⁵)

ԸՆՏԵԼԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (*կենդանիներ* ընտելացնել), **սեռ.-տրկ**. (ընտելացնել *շանը*), **բաց**. (ընտելացնել *կենդանիներից*), **գործ**. (ընտելացնել *շաքարով*), **ներգ**. (ընտելացնել *գործում*), ենթ.՝ **(չ)ընտելացնող**, հմկտ.՝ **(չ)ընտելացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ընտելացրած**, անկտ.՝ **ընտելացնում**, վղկտ.՝ **ընտելացրել**, ապկտ.՝ **ընտելացնելու**, ժխտ.՝ **ընտելացնի**: (տե՛ս V³)

ԸՆՏԵԼԱՑՎԵԼ, **ԸՆՏԵԼԱՑՆԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ԸՆՏՐԱՆԻ

1. **գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Ձեր առջև հայկական շոկոլադների համեղ ընտրանի** է):

2. **հրբ. ած.**** (Մեր **ընտրանի** խումբը կարողացավ հաղթել):

ԸՆՏՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ընտրել նվեր),
սեռ.-տրկ. (ընտրել ընկերոջը), **բաց.** (ընտրել գրքերից), **գործ.** (ընտրել
 խոշորացույցով), **ներգ.** (ընտրել գործում), ենթ.՝ **(չ)ընտրող**, հմկտ.՝
(չ)ընտրելիս, հրկտ.՝ **(չ)ընտրած**, անկտ.՝ **ընտրում**, վղկտ.՝ **ընտրել**,
 ապկտ.՝ **ընտրելու**, ժխտ.՝ **ընտրի**: (տե՛ս V¹)

ԸՆՏՐՎԵԼ, **ԸՆՏՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԸՆՏՐՅԱԼ

1. **գոյ.**, **ներ**, **ի**, **բաց.**՝ **ից**, **գործ.**՝ **ով** (Ժողովրդի **ընտրյալը** երբեմն նույն
 ժողովրդին տանում է կործանման):

2. **հրբ. ած.** (Մարզիկների **ընտրյալ** խումբը ուներ դժվարություններ):

ԸՆՏՐՈՂ, **գոյ.**, **ներ**, **ի**, **բաց.**՝ **ից**, **գործ.**՝ **ով** (**Ընտրողները** այս անգամ ակ-
 տիվ մասնակցեցին քվեարկությանը):

• **ԸՆՏՐՈՂ**, **ԸՆՏՐԵԼ**-ի ենթ. դերբայ (Զարգացման այդ ճանապարհը
չընտրող առաջնորդը դատապարտված է ձախողման):

ԸՆՏՐՈՂԱԲԱՐ, ձևի մկբ.:

ԸՆՏՐՈՎԻ

1. **հրբ. ած.** (Սեղանը զարդարված էր **ընտրովի** մրգերով):

2. **ձևի մկբ.** (Երեխան խաղալիքները **ընտրովի** դասավորել էր հատա-
 կին):

ԸՆՏՐՈՒԹՅՈՒՆ, **գոյ.**, **ներ**, թյան, **բաց.**՝ **ից**, **գործ.**՝ **թյամբ/ով**:

ԸՍՏ, իսկ. կապ, նխդ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (ըստ **օրենքի**), **տրկ.** (ըստ **քեզ**):

Թ

ԹԱԳԱՎՈՐ, **գոյ.**, **ներ**, **ի**, **բաց.**՝ **ից**, **գործ.**՝ **ով**:

ԹԱԽԻԾ, **գոյ.**, խծի/ի, **բաց.**՝ **խծից/ից**, **գործ.**՝ **ով/խծով**, **ներգ.**՝ **ում/խծում**:

ԹԱԽԾԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)թախծող**, հմկտ.՝ **(չ)թախծելիս**,
 հրկտ.՝ **(չ)թախծած**, անկտ.՝ **թախծում**, վղկտ.՝ **թախծել**, ապկտ.՝ **թախ-**
ծելու, ժխտ.՝ **թախծի**: (տե՛ս V¹)

ԹԱՂԱՆԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԹԱՂԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (թաղել *հույսը*), սեռ.-տրկ. (թաղել *հանգուցյալին*), **գործ**. (թաղել *բահով*), ենթ.՝ **(չ)թաղող**, հմկտ.՝ **(չ)թաղելիս**, հրկտ.՝ **(չ)թաղած**, անկտ.՝ **թաղում**, վղկտ.՝ **թաղել**, ապկտ.՝ **թաղելու**, ժխտ.՝ **թաղի**: (տե՛ս V¹)

ԹԱՂՎԵԼ, **ԹԱՂԵԼ**-ի կրվ. (Աշնանը խաղողի վազերը **թաղվում են** հողում պապիս կողմից), **չեզ**. (Դիմացի լեռան գագաթը **թաղված էր** ամպերի մեջ): (տե՛ս V¹)

ԹԱՆԳԱՐԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԹԱՆԿ

1. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Կնոջ համար թանկ մատանի էր գնել*):
2. ձևի մկբ. (*Իր սխալի համար նա շատ թանկ վճարեց*):

ԹԱՆԿԱԳԻՆ, հրբ./որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԹԱՆԿԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **բաց**. (թանկանալ *հացից*), ենթ.՝ **(չ)թանկացող**, հմկտ.՝ **(չ)թանկանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)թանկացած**, անկտ.՝ **թանկանում**, վղկտ.՝ **թանկացել**, ապկտ.՝ **թանկանալու**, ժխտ.՝ **թանկանա**: (տե՛ս V⁵)

ԹԱՆԿԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (*հացը թանկացնել*), **տրկ.**՝ (*հրեն թանկացնել*), **բաց**. (թանկացնել *ոսկուց*), ենթ.՝ **(չ)թանկացնող**, հմկտ.՝ **(չ)թանկացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)թանկացրած**, անկտ.՝ **թանկացնում**, վղկտ.՝ **թանկացրել**, ապկտ.՝ **թանկացնելու**, ժխտ.՝ **թանկացնի**: (տե՛ս V³)

ԹԱՆԿԱՑՎԵԼ, **ԹԱՆԿԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹԱՆՁՐ

1. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Ձորս կողմը թանձր մտախտող էր*):
2. ձևի մկբ. (*Մտախտողը թանձր նստել էր ձորում*):

ԹԱՌԱՄԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)թառամող**, հմկտ.՝ **(չ)թառամելիս**, հրկտ.՝ **(չ)թառամած**, անկտ.՝ **թառամում**, վղկտ.՝ **թառամել**, ապկտ.՝ **թառամելու**, ժխտ.՝ **թառամի**: (տե՛ս V¹)

ԹԱՎ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Տղան գեղեցիկ աչքեր ու թավ հոնքեր ուներ*):
2. ձևի մկբ. (*Տեքստում կարևոր հատվածները թավ էին գրված*):

ԹԱՎԻՇ, գոյ., ներ, ի/վշի, բաց.՝ **ից/վշից**, գործ.՝ **ով/վշով**, ներգ.՝ **ում/վշում**:

ԹԱՎՈՒՏ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (*Կովկասյան ընծայուծը խոր թավուրներում է պատահում*):
2. հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Նա եղել էր հայրենի լեռներում, շրջել թավուր անտառներում*):

ԹԱՏԵՐԱԳԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԹԱՏԵՐԱԳԻՐ, գոյ., ներ, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**:

ԹԱՏԵՐԳՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԹԱՐԳՄԱՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (թարգմանել *տեքստը*), բաց. (թարգմանել *ֆրանսերենից*), գործ. (թարգմանել *բառարանով*), ենթ.՝ **(չ)թարգմանող**, հմկտ.՝ **(չ)թարգմանելիս**, հրկտ.՝ **(չ)թարգմանած**, անկտ.՝ **թարգմանում**, վղկտ.՝ **թարգմանել**, ապկտ.՝ **թարգմանելու**, ժխտ.՝ **թարգմանի**: (տե՛ս V¹):

ԹԱՐԳՄԱՆՎԵԼ, **ԹԱՐԳՄԱՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹԱՐԳՄԱՆԻՉ, գոյ., ներ, նչի/ի, բաց.՝ **նչից/ից**, գործ.՝ **նչով/ով**:

ԹԱՐԹԻՉ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԹԱՐՄ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Առավուրյան միշտ թարմ կաթ էր խմում*):
2. ձևի մկբ. (*Ո՞վ չի սիրի թարմ թխած հացի բույրը*):

ԹԱՐՄԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սուկած., ենթ.՝ **(չ)թարմացող**, հմկտ.՝ **(չ)թարմանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)թարմացած**, անկտ.՝ **թարմանում**, վղկտ.՝ **թարմացել**, ապկտ.՝ **թարմանալու**, ժխտ.՝ **թարմանա**: (տե՛ս V⁵)

ԹԱՐՄԱՅՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (*միտքը թարմացնել*), գործ. (թարմացնել *ցնցուղով*), ենթ.՝ **(չ)թարմացնող**, հմկտ.՝ **(չ)թարմացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)թարմացրած**, անկտ.՝ **թարմացնում**, վղկտ.՝ **թարմացրել**, ապկտ.՝ **թարմացնելու**, ժխտ.՝ **թարմացնի**: (տե՛ս V³)

ԹԱՐՄԱՏՎԵԼ, ԹԱՐՄԱՅՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹԱՅ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ԹԱՓՈՎ, ձևի մկբ.:

ԹԱՓԱՆՑԻԿ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից** (Քամին փոփոագնում էր պատուհանի **թափանցիկ** վարագույրները):

2. **ձևի մկբ.** (Ընտրությունները անցան արդար ու **թափանցիկ**):

ԹԱՓԱՌԱԿԱՆ

1. **հրբ. ած. (Թափառական երաժիշտների խումբը շրջում էր քաղաքով):**

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Թափառականը լուռ էր):**

ԹԱՓԱՌԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ գործ. (թափառել մեքենայով), ենթ.՝ **(չ)թափառող, հմկտ.՝ (չ)թափառելիս, հրկտ.՝ (չ)թափառած, անկտ.՝ թափառում, վղկտ.՝ թափառել, ապկտ.՝ թափառելու, ժխտ.՝ թափառի:** (տե՛ս V¹)

ԹԱՓԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (թափել մատիտները), **գործ.** (թափել դոյլով), ենթ.՝ **(չ)թափող, հմկտ.՝ (չ)թափելիս, հրկտ.՝ (չ)թափած, անկտ.՝ թափում, վղկտ.՝ թափել, ապկտ.՝ թափելու, ժխտ.՝ թափի:** (տե՛ս V¹)

ԹԱՓՎԵԼ, ԹԱՓԵԼ-ի կրվ. (Սենյակով մեկ գունավոր թղթեր էին **թափված**), **չեգ.** (Այնքան շոգ էր, ասես երկնքից կրակ էր **թափվում**): (տե՛ս V¹)

ԹԱՓՈՒՐ

1. **հրբ./որ. ած. (Թափուր հաստիքները համալրելու համար մրցույթ է հայտարարվել):**

2. **ձևի մկբ.** (Տնօրենը այդ հաստիքը **թափուր** է թողել):

ԹԱՔՆՎԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս Առաջաբան), **խնդրո.՝ բաց.** (թաքնվել վրանգից), **գործ.** (թաքնվել ավտոմեքենայով), ենթ.՝ **(չ)թաքնվող, հմկտ.՝ (չ)թաքնվելիս, հրկտ.՝ (չ)թաքնված, անկտ.՝ թաքնվում, վղկտ.՝ թաքնվել, ապկտ.՝ թաքնվելու, ժխտ.՝ թաքնվի:** (տե՛ս V¹)

ԹԱՔՅՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ցն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (թաքցնել իրերը), **սեռ.-տրկ.** (թաքցնել երեխաներին), **բաց.** (թաքցնել ընկերոջից), **գործ.** (թաքցնել ծածկոցով), ենթ.՝ **(չ)թաքցնող, հմկտ.՝ (չ)թաքցնելիս, հրկտ.՝ (չ)թաքցրած, անկտ.՝ թաքցնում, վղկտ.՝ թաքցրել, ապկտ.՝ թաքցնելու, ժխտ.՝ թաքցնի** (տե՛ս V³):

ԹԱՔՅՎԵԼ, ԹԱՔՏՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹԱՔՈՒՆ

1. **հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Ու մի թաքուն գիշեր, երբ բոլորը քնեն, ես քեզ կախարդական բառեր կկրկնեմ):
2. **ձևի մկբ.** (Շունը թաքուն մոտեցավ դռանը):

ԹԵ

- I. **ստրդ. շղկ.** (Թվաց, **թե** երերում է):
- II. **հմդս. շղկ.** (Աղջիկ **թե** տղա պար էին բռնել: Այսօ՞ր ես մասնակցելու ժողովին, **թե՞** հեփո):

ԹԵԵՎ, ստրդ. շղկ.:

ԹԵԹԵՎ

1. **որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից/թեթևագույն** (Պատի տակ շարված էին **թեթև** արկղեր):
2. **ձևի մկբ.** (Յուրտ եղանակին շատ **թեթև** էր հագնվել):

ԹԵԹԵՎԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սուկած., խնդրո.՝ բաց. (թեթևանալ հոգսերից), ենթ.՝ **(չ)թեթևացող,** հմկտ.՝ **(չ)թեթևանալիս,** հրկտ.՝ **(չ)թեթևացած,** անկտ.՝ **թեթևանում,** վղկտ.՝ **թեթևացել,** ապկտ.՝ **թեթևանալու,** ժխտ.՝ **թեթևանա:** (տե՛ս V⁵)

ԹԵԹԵՎԱՏՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (պայուսակները թեթևացնել), **բաց.** (թեթևացնել բռններից), **գործ.** (թեթևացնել հատուկ նյութերով), ենթ.՝ **(չ)թեթևացնող,** հմկտ.՝ **(չ)թեթևացնելիս,** հրկտ.՝ **(չ)թեթևացրած,** անկտ.՝ **թեթևացնում,** վղկտ.՝ **թեթևացրել,** ապկտ.՝ **թեթևացնելու,** ժխտ.՝ **թեթևացնի:** (տե՛ս V³)

ԹԵԹԵՎԱՅՎԵԼ, ԹԵԹԵՎԱՏՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹԵԹԵՎԱՄԻՏ, հրբ. ած.:

ԹԵԺ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ԹԵԼ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԹԵԼԱԴՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (թելադրել տեքստ), **սեռ.-տրկ.** (թելադրել աշակերտին), **բաց.** (թելադրել նյութից), **գործ.** (թելադրել գրքով), ենթ.՝ **(չ)թելադրող,** հմկտ.՝ **(չ)թելադրելիս,** հրկտ.՝ **(չ)թելադրած,** անկտ.՝ **թելադրում,** վղկտ.՝ **թելադրել,** ապկտ.՝ **թելադրելու,** ժխտ.՝ **թելադրի:** (տե՛ս V¹)

ԹԵԼԱԴՐՎԵԼ, ԹԵԼԱԴՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹԵԿՆԱԾՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԹԵԿՈՒՉ(ԵՎ)

1. ստորդ. շղկ. (**Թեկուզ** խոռով մնամ քեզնից, չեմ դադարի քեզ սիրելուց):
2. սիմնփկ. վրբ. (Երբեմն արժե օգնել **թեկուզ** անծանոթին):

ԹԵՅ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԹԵՆԻՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԹԵՊԵՏ(ԵՎ), ստորդ. շղկ.:

ԹԵՎ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԹԵՎԱՆՅՈՒԿ, ձևի մկբ.:

ԹԵՎ ԹԵՎԻ, ձևի մկբ.:

ԹԵՐԱՀԱՎԱՏ

1. հրբ. ած. (Միշտ **թերահավատ** վերաբերմունք եմ ունեցել այդպիսի մարդկանց նկատմամբ):
2. ձևի մկբ. (Գլուխը տարուբերեց **թերահավատ**):

ԹԵՐԱՊԵՎՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԹԵՐԵՎՍ, երկբ. վրբ.:

ԹԵՐԹԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (թերթել գիրք), **գործ.** (թերթել էջանշանով), ենթ.՝ **(չ)թերթող**, հմկտ.՝ **(չ)թերթելիս**, հրկտ.՝ **(չ)թերթած**, անկտ.՝ **թերթում**, վղկտ.՝ **թերթել**, ապկտ.՝ **թերթելու**, ժխտ.՝ **թերթի**: (տե՛ս V¹)

ԹԵՐԹՎԵԼ, **ԹԵՐԹԵԼ**-ի կրվ.:(տե՛ս V¹)

ԹԵՐԻ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Ներկայացրել էր **թերի** աշխատանք):
2. ձևի մկբ. (Հանձնարարությունը **թերի** էր կատարել):

ԹԵՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԹՁԵՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում/նում**:

ԹՁՈՒԿ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում** (Հեքիաթային **թզուկն** ապրում էր անտառի տնակում):
2. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Այդ դերը **թզուկ** մի մարդ էր խաղում):

ԹԹԵՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ նուց/ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում/նում:

ԹԹՎԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս Առաջաբան), խնդրո.՝ գործ. (թթվել քացախով), ենթ.՝ (չ)թթվող, հմկտ.՝ (չ)թթվելիս, հրկտ.՝ (չ)թթված, անկտ.՝ թթվում, վղկտ.՝ թթվել, ապկտ.՝ թթվելու, ժխտ.՝ թթվի: (տե՛ս V¹)

ԹԹՎԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (բանջարեղենը թթվեցնել), գործ. (թթվեցնել աղով), ենթ.՝ (չ)թթվեցնող, հմկտ.՝ (չ)թթվեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)թթվեցրած, անկտ.՝ թթվեցնում, վղկտ.՝ թթվեցրել, ապկտ.՝ թթվեցնելու, ժխտ.՝ թթվեցնի: (տե՛ս V³)

ԹԹՎԵՑՎԵԼ, **ԹԹՎԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹԹՈՒ

1. որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (Մի թթու խոսքը ուժեղ ապտակից էլ ծանր է):
2. գոյ., ներ, թթվի, բաց.՝ թթվից, գործ.՝ թթվով, ներգ.՝ թթվում (Մորս դրած թթուն ուրիշ համ ունի):

ԹԻԹԵՂԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԹԻԿՆԱԶՈՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԹԻԿՆԱՊԱՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԹԻԿՆԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (թիկնել աթոռին), գործ. (թիկնել հենակով), ենթ.՝ (չ)թիկնող, հմկտ.՝ (չ)թիկնելիս, հրկտ.՝ (չ)թիկնած, անկտ.՝ թիկնում, վղկտ.՝ թիկնել, ապկտ.՝ թիկնելու, ժխտ.՝ թիկնի: (տե՛ս V¹)

ԹԻԿՆԵՂ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ԹԻՎ, գոյ., թվեր, թվի, բաց.՝ թվից, գործ.՝ թվով, ներգ.՝ թվում:

ԹՂԹԱԽԱՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԹՂԹԱԿԻՑ, գոյ., ներ, կցի, բաց.՝ կցից, գործ.՝ կցով:

ԹՄԲՈՒԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԹՄՐԱՄՈԼ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Կլինիկան առաջարկում է թմրամոլ-ների բուժում):
2. հրբ. ած. (Աշխարհում օր օրի ավելանում է թմրամոլ անձանց թիվը):

ԹՄՐԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ գործ. (թմրել դեղերով), ենթ.՝ (չ)թմրող, հմկտ.՝ (չ)թմրելիս, հրկտ.՝ (չ)թմրած, անկտ.՝ թմրում, վղկտ.՝ թմրել, ապկտ.՝ թմրելու, ժխտ.՝ թմրի: (տե՛ս V¹)

ԹՄՐԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (միտքը թմրեցնել), սեռ.-տրկ. (թմրեցնել հիվանդին), գործ. (թմրեցնել գազով), ենթ.՝ (չ)թմրեցնող, հմկտ.՝ (չ)թմրեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)թմրեցրած, անկտ.՝ թմրեցնում, վղկտ.՝ թմրեցրել, ապկտ.՝ թմրեցնելու, ժխտ.՝ թմրեցնի: (տե՛ս V³)

ԹՄՐԵՑՎԵԼ, **ԹՄՐԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹՅՈՒՐ

1. որ. ած. (Պարզվեց՝ մենք նրա մասին թյուր կարծիք ունեինք):
2. ձևի մկբ. (Հուզմունքից տղան թյուր ներկայացրեց իրողությունը):

ԹՇՆԱՄԻ

1. գոյ., ներ, մու, բաց.՝ մուց, գործ.՝ ով (Թշնամին ոչնչացված է):
2. հրբ. ած. (Երբեմնի թշնամի երկրներն այսօր դաշնակից են դարձել):

ԹՇՎԱՌ, որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից/թշվառագույն:

ԹՈՂ, կամային վրբ.:

ԹՈՂԱՐԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (թողարկել ծայնասկավառակ), բաց. (թողարկել թափոններից), գործ. (թողարկել հատուկ սարքով), ենթ.՝ (չ)թողարկող, հմկտ.՝ (չ)թողարկելիս, հրկտ.՝ (չ)թողարկած, անկտ.՝ թողարկում, վղկտ.՝ թողարկել, ապկտ.՝ թողարկելու, ժխտ.՝ թողարկի: (տե՛ս V¹)

ԹՈՂԱՐԿՎԵԼ, **ԹՈՂԱՐԿԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹՈՂՆԵԼ, նբ, Ե լծ., անկանոն, ն սոսկած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (թողնել իրերը), սեռ.-տրկ. (թողնել վիրավորին), բաց. (գրքից երկու էջ թողնել), ենթ.՝ (չ)թողնող, հմկտ.՝ (չ)թողնելիս, հրկտ.՝ (չ)թողած, անկտ.՝ թողնում, վղկտ.՝ թողել, ապկտ.՝ թողնելու, ժխտ.՝ թողնի:

□ Սահմանական եղանակ

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ թողնում եմ/ենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք թողնում
անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ թողնում էի/էինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք թողնում
վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ թողել եմ/ենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք թողել
վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ թողել էի/էինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք թողել
ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ թողնելու եմ/ենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք
թողնելու

ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ թողնելու էի/էինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք
թողնելու

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **թողեցի//թողի*//թողեցինք//թողինք***,
 ժխտ.՝ **չթողեցի//չթողի*//չթողեցինք//չթողինք***

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **թողնեմ/թողնենք**, ժխտ.՝ **չթողնեմ/չթողնենք**
 անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **թողների/թողներիք**, ժխտ.՝ **չթողների/չթողներիք**

□ **Ենթադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կթողնեմ/կթողնենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք թողնի**
 անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կթողների/կթողներիք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք թողնի**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է թողնեմ/թողնենք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է թողնեմ/թողնենք** կամ՝ **պիտի//պետք է չթողնեմ/չթողնենք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է թողների/թողներիք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է թողների/թողներիք** կամ՝ **պիտի//պետք է չթողների/չթողներիք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **թո՛ղ/թողե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ թող/մի՛ թողեք**:

ԹՈՂՆՎԵԼ, ԹՈՂՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹՈՆԻՐ, գոյ., ներ, նրի/ի, բաց.՝ **նրից/ից**, գործ.՝ **նրով/ով**, ներգ.՝ **նրում/ում:**

ԹՈՆՐԱՏՈՒՆ, գոյ., տներ, տան, բաց.՝ **տնից**, գործ.՝ **տնով**, հոգն. ներգ.՝ **տներում:**

ԹՈՇԱԿԱՌՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով:**

ԹՈՌ, գոյ., ներ, ան/ի, բաց.՝ **ից** գործ.՝ **ով:**

ԹՌԻԶՔԱԺԱՄ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ԹՌԶԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., չ սուսկած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*առուն թռչել*) (տե՛ս *Առաջաբան*), բաց. (ներկը թռչել *մակերեսից*), գործ. (թռչել *ինքնաթիռով*), ենթ.՝ **(չ)թռչող**, հմկտ.՝ **(չ)թռչելիս**, հրկտ.՝ **(չ)թռած**, անկտ.՝ **թռչում**, վղկտ.՝ **թռել**, ապկտ.՝ **թռչելու**, ժխտ.՝ **թռչի:** (տե՛ս V²)

ԹՌՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*աղավնի թոցնել*), **սեռ.-տրկ.** (թոցնել *երեխաներին*), գործ. (թոցնել *օդապարհկով*), ենթ.՝ **(չ)թոցնող**, հմկտ.՝ **(չ)թոցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)թոցրած**, անկտ.՝ **թոցնում**, վղկտ.՝ **թոցրել**, ապկտ.՝ **թոցնելու**, ժխտ.՝ **թոցնի:** (տե՛ս V³)

ԹՌՑՎԵԼ, ԹՌՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹՌՉՆԱԲՈՒՅՆ, գոյ., բներ, բնի, բաց.՝ **բնից**, գործ.՝ **բնով/ով**, ներգ.՝ **բնում**:

ԹՌՉՆԱՄԻՍ, գոյ., մսեր, մսի, բաց.՝ **մսից**, գործ.՝ **մսով**, ներգ.՝ **մսում**:

ԹՌՉՈՒՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԹՎԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԹՎԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (թվալ մարդուն), ենթ.՝
(չ)թվացող, հմկտ.՝ (չ)թվալիս, հրկտ.՝ (չ)թվացած, անկտ.՝ **թվում**, վղկտ.՝
թվացել, ապկտ.՝ **թվալու**, ժխտ.՝ **թվա**: (տե՛ս V⁴)

ԹՎԱԿԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԹՎԱՆԻՇ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԹՎԱՅՆԱՅՈՒՄ, գոյ., ներ, ցման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ցմամբ/ով**:

ԹՐՋԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (թրջել հագուստը),
սեռ.-տրկ. (թրջել անցորդին), **գործ**. (թրջել ցնցուղով), ենթ.՝ (չ)թրջող,
հմկտ.՝ (չ)թրջելիս, հրկտ.՝ (չ)թրջած, անկտ.՝ **թրջում**, վղկտ.՝ **թրջել**,
ապկտ.՝ **թրջելու**, ժխտ.՝ **թրջի**: (տե՛ս V¹)

ԹՐՋՎԵԼ, **ԹՐՋԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹՈՒ

I. **զգցկ. ձյնրկ.**, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (Թո՛ւ քո նամուսին):

II. **բնծ. Ձյնրկ.** (Եվ թքում է ավազի վրա՝ **թո՛ւ**):

ԹՈՒՉ, գոյ., թզեր/եր^օ, թզի/ի, բաց.՝ **թզից/ից**, գործ.՝ **թզով/ով**, ներգ.՝
թզում/ում:

ԹՈՒԹ, գոյ., թթեր/եր^օ, թթի/ի, բաց.՝ **թթից/ից**, գործ.՝ **թթով/ով**, ներգ.՝
թթում:

ԹՈՒԼԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **ներգ**. (թուլանալ գործում), ենթ.՝ (չ)թուլացող, հմկտ.՝ (չ)թուլանալիս, հրկտ.՝ (չ)թուլացած, անկտ.՝ **թուլանում**, վղկտ.՝ **թուլացել**, ապկտ.՝ **թուլանալու**, ժխտ.՝ **թուլանա**: (տե՛ս V⁵)

ԹՈՒԼԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**.
(գոպիները թուլացնել), **սեռ.-տրկ**. (թուլացնել մարզիկներին), **գործ**.
(թուլացնել քրքանով), **ներգ**. (մարզածնում թուլացնել դիրքերը), ենթ.՝
(չ)թուլացնող, հմկտ.՝ (չ)թուլացնելիս, հրկտ.՝ (չ)թուլացրած, անկտ.՝
թուլացնում, վղկտ.՝ **թուլացրել**, ապկտ.՝ **թուլացնելու**, ժխտ.՝ **թուլաց**-
նի: (տե՛ս V³)

ԹՈՒԼԱՑՎԵԼ, ԹՈՒԼԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹՈՒԼՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից, գործ.՝ թյամբ/ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:**

ԹՈՒԽ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ԹՈՒԽՊ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԹՈՒՂԹ, գոյ., թղթեր, թղթի, բաց.՝ թղթից, գործ.՝ թղթով, ներգ.՝ թղթում:

ԹՈՒՄԲ, գոյ., թմբեր/եր, թմբի/ի, բաց.՝ թմբից/ից, գործ.՝ թմբով/ով, ներգ.՝ թմբում:

ԹՈՒՅԼ

1. որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (*Տղան մի թույլ հարվածով գետինն փայտալեց նրան*):

2. ձևի մկբ. (*Սիրտը հիվանդ էր և շատ թույլ էր բարբախում*):

ԹՈՒՅԼԱՏՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (թույլատրել աշխատել), **սեռ.-տրկ.** (թույլատրել երեխային/տեսակցության), **գործ.** (թույլատրել արտոնագրով), ենթ.՝ **(չ)թույլատրող, հմկտ.՝ (չ)թույլատրելիս, հրկտ.՝ (չ)թույլատրած, անկտ.՝ թույլատրում, վղկտ.՝ թույլատրել, ապկտ.՝ թույլատրելու, ժխտ.՝ թույլատրի:** (տե՛ս V¹)

ԹՈՒՅԼԱՏՐՎԵԼ, ԹՈՒՅԼԱՏՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹՈՒՅԼՎՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից, գործ.՝ թյամբ/ով, ներգ.՝ ում:**

ԹՈՒՅՆ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԹՈՒՅՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԹՈՒՆԱԼԻ(Յ)

1. հրբ. ած. (**Թունալի(ց)** հայացքը հատեց աղջկան):

2. ձևի մկբ. (*Ձայն չհանեց և թունալի(ց) նայեց փանդիրոջը*):

ԹՈՒՆԱՎՈՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (թունավորել հոգին), **սեռ.-տրկ.** (թունավորել թագավորին), **գործ.** (թունավորել գազով), ենթ.՝ **(չ)թունավորող, հմկտ.՝ (չ)թունավորելիս, հրկտ.՝ (չ)թունավորած, անկտ.՝ թունավորում, վղկտ.՝ թունավորել, ապկտ.՝ թունավորելու, ժխտ.՝ թունավորի:** (տե՛ս V¹)

ԹՈՒՆԱՎՈՐՎԵԼ, ԹՈՒՆԱՎՈՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԹՈՒՆՈՏ

1. հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (*Մի թունոտ հայացք նետեց ու անցավ*):

2. **ձևի մկբ.** (Շատ **թունոտ** խոսեց):

ԹՈՒՐ, գոյ., թերեր, թրի, բաց.՝ **թրից**, գործ.՝ **թրով**, ներգ.՝ **թրում**:

ԹՈՒՐՄ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԹՈՒՐՔ

1. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Թուրքերը** չեն մասնակցի ֆուրբուլային առաջիկա մրցաշարին):

2. որ. ած. (Այդ համալսարանում սովորում էին նաև **թուրք** ուսանողներ):

ԹՈՒՐՔԱԳԵՏ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Քննարկմանը միացան մի խումբ **թուրքագետներ**):

2. հրբ. ած. (**Թուրքագետ** ուղեկիցս բազմիմաց մարդ էր):

ԹՈՒՓ, գոյ., թփեր, թփի, բաց.՝ **թփից**, գործ.՝ **թփով**, ներգ.՝ **թփում**:

ԹՈՒՔ, գոյ., եր, թքի/ի, բաց.՝ **թքից/ից**, գործ.՝ **թքով/ով**, ներգ.՝ **թքում/ում**:

Ժ

ԺԱԿԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԱՄ¹ (ժամանակի միավոր), գոյ., եր, վա/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԱՄ² (վանք), գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԱՄԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԺԱՄԱԴՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (ժամադրել ընկերոջը), գործ. (ժամադրել հեռախոսով), ենթ.՝ **(չ)ժամադրող**, հմկտ.՝ **(չ)ժամադրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ժամադրած**, անկտ.՝ **ժամադրում**, վղկտ.՝ **ժամադրել**, ապկտ.՝ **ժամադրելու**, ժխտ.՝ **ժամադրի**: (տե՛ս V¹)

ԺԱՄԱԴՐՎԵԼ, **ԺԱՄԱԴՐԵԼ-ի կրվ.** (Գեղեցկուհին **ժամադրվել էր** սիրահարված երիտասարդի կողմից), **չեզ.** (Մենք **ժամադրվել ենք** օպերայի մոտ): (տե՛ս V¹)

ԺԱՄԱԴՐՈՒՄ, գոյ., ներ, դրման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **դրմամբ/ով**:

ԺԱՄԱՆԱԿ, գոյ., ներ, վա/ի, բաց.՝ **ից/վանից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

- **ԺԱՄԱՆԱԿ**, կպկ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (Վայելքների **ժամանակ** մի՛ մոռացիր քեզ ձեռք մեկնողներին):

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԵՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ

1. հրբ. ած. (Հիվանդանոցը ձեռք է բերել **ժամանակակից** սարքավորումներ):
2. գոյ., ներ, կցի/ի, բաց.՝ **կցից/ից**, գործ.՝ **ով/կցով** (**ժամանակակիցները** նրա մասին լեզենդներ էին պատմում):

ԺԱՄԱՆԱԿԱՎՈՐ

1. հրբ. ած. (Դրանք **ժամանակավոր** դժվարություններ են):
2. ձևի մկբ. (Լրանք այդ տանը **ժամանակավոր** են ապրում):

ԺԱՄԱՆԱԿԱՎՐԵՊ, հրբ. ած.:

ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՒՅՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԱՄԱՆԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ**. (ժամանել *գնացքով*), ենթ.՝ (չ)ժամանող, հմկտ.՝ (չ)ժամանելիս, հրկտ.՝ (չ)ժամանած, անկտ.՝ ժամանում, վղկտ.՝ ժամանել, ապկտ.՝ ժամանելու, ժխտ.՝ ժամանի: (տե՛ս V¹)

ԺԱՄԱՆՅ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԱՄԱՊԱՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԺԱՄԱՎՃԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԱՄԱՑՈՒՅՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԱՄԿԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԱՄԿԵՏԱՅԻՆ, հրբ. ած.:

ԺԱՄԿՈՉ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԺԱՅՌ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԱՅՌԱԽՈՒՄԲ, գոյ., խմբեր, խմբի, բաց.՝ **խմբից**, գործ.՝ **խմբով**, ներգ.՝ **խմբում**:

ԺԱՆԳՈՏ, հրբ. ած.:

ԺԱՆԳՈՏԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)ժանգոտող, հմկտ.՝ (չ)ժանգոտելիս, հրկտ.՝ (չ)ժանգոտած, անկտ.՝ ժանգոտում, վղկտ.՝ ժանգոտել, ապկտ.՝ ժանգոտելու, ժխտ.՝ ժանգոտի: (տե՛ս V¹)

ԺԱՆՅԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԱՆՅԱԿԱԳՈՐԾ/ԺԱՆԵԿԱԳՈՐԾ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**ժանյակագործը** հատուկ խնամքով էր աշխատում):

2. հրբ. ած. (Այդ տեսակի **ժանյակագործ** իրերը լավ են վաճառվում):

ԺԱՆՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԱՊԱՎԵՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԱՌԱՆԳ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԺԱՌԱՆԳԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ժառանգել *հարստություն*), **սեռ.-տրկ**. (ժառանգել *բարեկամին*), **բաց**. (ժառանգել *նախնիններից*), **գործ**. (ժառանգել *կտակով*), ենթ.՝ **(չ)ժառանգող**, հմկտ.՝ **(չ)ժառանգելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ժառանգած**, անկտ.՝ **ժառանգում**, վղկտ.՝ **ժառանգել**, ապկտ.՝ **ժառանգելու**, ժխտ.՝ **ժառանգի**: (տե՛ս V¹)

ԺԱՐԳՈՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԵԼԵ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԵՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԻՐ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**ժիր** *պահանքները երգ ու տաղ էին ասում*):

2. ձևի մկբ. (Ուրախ ու **ժիր** վերադառնում են դպրոցից):

ԺԼԱՍ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԺԼԱՏՈՐԵՆ, ձևի մկբ.:

ԺԽՈՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺԽՏԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ԺԽՏԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ժխտել *փաստերը*), **գործ**. (ժխտել *ապացույցներով*), ենթ.՝ **(չ)ժխտող**, հմկտ.՝ **(չ)ժխտելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ժխտած**, անկտ.՝ **ժխտում**, վղկտ.՝ **ժխտել**, ապկտ.՝ **ժխտելու**, ժխտ.՝ **ժխտի**: (տե՛ս V¹)

ԺԽՏՎԵԼ, **ԺԽՏԵԼ**-ի կրվ.:(տե՛ս V¹)

ԺՅՈՒՐԻ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺՈՂՈՎԱԾՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺՈՂՈՎԱՏԵՂԻ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺՈՂՈՎԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ժողովել *ունեցածը*), **սեռ.-տրկ**. (ժողովել *մարդկանց*), **բաց**. (ժողովել *ոչնչից*), **գործ**. (ժողովել *զամբյուղով*), ենթ.՝ **(չ)ժողովող**, հմկտ.՝ **(չ)ժողովելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ժո-**

ղոված, անկտ.՝ **ժողովում**, վղկտ.՝ **ժողովել**, ապկտ.՝ **ժողովելու**, ժխտ.՝ **ժողովի**: (տե՛ս V¹)

ԺՈՂՈՎՎԵԼ, **ԺՈՂՈՎԵԼ**-ի կրվ. (Բերքը **ժողովվեց** գյուղացիների կողմից), **չեգ**. (ժողովուրդը **ժողովվել էր** հրապարակում): (տե՛ս V¹)

ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ, գոյ., ներ, վրդի բաց.՝ **վրդից**, գործ.՝ **վրդով**:

ԺՊԻՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԺՊՏԱԴԵՄ

1. հրբ. ած. (Հյուրը **ժպտադեմ** մի աղջիկ էր):

2. ձևի մկբ. (Տանտիրուհին **ժպտադեմ** ընդունեց եկվորներին):

ԺՊՏԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (Ժպտալ երեխային), ենթ.՝ (չ)ժպտացող, հմկտ.՝ (չ)ժպտալիս, հրկտ.՝ (չ)ժպտացած, անկտ.՝ ժպտում, վղկտ.՝ ժպտացել, ապկտ.՝ ժպտալու, ժխտ.՝ ժպտա: (տե՛ս V⁴)

ԺՊՏԵՐԵՍ

1. հրբ. ած. (Ժպտերես երեխա է):

2. ձևի մկբ. (Աղջիկը դուռը բացեց և **ժպտերես** դիմավորեց հյուրերին):

Ի

Ի ԲՆԵ, ժամ. մկբ.:

Ի ՆՊԱՍՏ, իսկ. կապ, նխդ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (ի նպաստ հայրենիքի), **տրկ**. (ի նպաստ ձեզ):

Ի ՇԱՀ, իսկ. կապ, նխդ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (ի շահ հայրենիքի), **տրկ**. (ի շահ ձեզ):

Ի ՊԱՏԱՍԽԱՆ, իսկ. կապ, նխդ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (ի պատասխան գրության), **տրկ**. (ի պատասխան քեզ):

Ի ՎԱՐ

1. տեղի մկբ. (Մեքենան ընթանում էր **ի վար**):

2. կպկ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սարն ի վար), **բաց**. (ժայռից ի վար):

Ի ՎԵՐ

1. տեղի մկբ. (Մտքերով երբեմն հասնում եմ **ի վեր**):

2. կպկ. բառ, հտդ., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (երկինքն ի վեր), բաց. (այն օրից ի վեր):

ԻԲՐ (ԹԵ), երկբ. վրբ.:

ԻԲՐԵՎ

1. իսկ. կապ, նխդ., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (իբրև ուսուցիչ), սեռ.-տրկ. (իբրև ուսուցչի), բաց. (իբրև ուսուցչից), գործ. (իբրև ուսուցչով):

2. երկբ. վրբ. (Նա ձևացնում էր՝ **իբրև քնած էր**):

ԻԳԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

Ի ԴԵՊ, անջտ. վրբ.:

Ի ՋԵՆ, կչկ. ձյնրկ.:

ԻԶՈՒՐ

1. ձևի մկբ. (**Իզուր** չգնաց այնտեղ):

2. հրբ./որ. ած. (Դա **իզուր** աշխատանք է):

Ի ԼՐՈՒՄՆ, իսկ. կապ, նխդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (ի լրումն ասվածի):

Ի ԼՈՒՐ, իսկ. կապ, երկդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (ի լուր ամենքի/ամենքին ի լուր), տրկ. (ի լուր ձեզ/ձեզ ի լուր^օ):

Ի ԾՆԵ, ժամ./ձևի մկբ. (Այդ տղան **ի ծնե** օժտված էր բացառիկ խելքով):

Ի ՀԱՇԻՎ, իսկ. կապ, նխդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (ի հաշիվ պահուստի), տրկ. (ի հաշիվ քեզ):

ԻՀԱՐԿԵ, հստտ. վրբ.:

Ի ՀԵՃՈՒԿՍ, իսկ. կապ, նխդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (ի հեճուկս թշնամու), տրկ. (ի հեճուկս ձեզ):

Ի ՆՊԱՍՏ, իսկ. կապ, երկդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (ի նպաստ հայրենիքի/հայրենիքին ի նպաստ), տրկ. (ի նպաստ մեզ/մեզ ի նպաստ):

ԻՄԱՆԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (իմանալ նորությունը), սեռ.-տրկ. (իմանալ մարդկանց), բաց. (ինչ-որ բան իմանալ նորություններից), գործ. (իմանալ դասագրքով), ենթ.՝ (չ)իմացող, հմկտ.՝ (չ)իմանալիս, հրկտ.՝ (չ)իմացած, անկտ.՝ իմանում, վղկտ.՝ իմացել, ապկտ.՝ իմանալու, ժխտ.՝ իմանա: (տե՛ս V⁵)

ԻՄԱՑՎԵԼ, ԻՄԱՆԱԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԻՄԱՍՏԱԿԻՐ, հրբ. ած.:

ԻՄԱՍՏԱՎՈՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՞.՝ **ուղղ.-հայց**. (իմաստավորել *կյանքը*), **գործ**. (իմաստավորել *նկարներով*), ենթ.՝ **(չ)իմաստավորող**, հմկտ.՝ **(չ)իմաստավորելիս**, հրկտ.՝ **(չ)իմաստավորած**, անկտ.՝ **իմաստավորում**, վղկտ.՝ **իմաստավորել**, ապկտ.՝ **իմաստավորելու**, ժխտ.՝ **իմաստավորի**: (տե՛ս V¹)

ԻՄԱՍՏԱՎՈՐՎԵԼ, **ԻՄԱՍՏԱՎՈՐԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ԻՄԱՍՏԱՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԻՄԱՍՏՈՒՆ

1. **հրբ./որ. ած.**, բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Նա այր էր իմաստուն*):
2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով** (*Բոլորը սպասում էին իմաստունի խոսքին*):

ԻՄԱՑՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԻՄԻՋԻԱՅԼՈՑ/Ի ՄԻՋԻ ԱՅԼՈՑ

1. **անջտ. վրբ.** (*Բայց դու, իմիջիայլոց, տեղյակ էիր գործին*):
2. **ձևի մկբ.** (*Պատմում էր իմիջիայլոց*):

ԻՆԴԵՔՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԻՆԸ/ԻՆՆ, քնկ. թվ., բառամիջում՝ **ինն՝** *իննսուն, իննական* ևն, երբեմն՝ **ինը՝** *ինըհարկանի, ինըհատորյակ*, առանձին կամ բառավերջում՝ բաղաձայնից առաջ՝ **ինը՝** *ինը գիրք, տասնինը գիրք*, ձայնավորից առաջ՝ **ինն/ինը՝** *ինն անգամ/ինը անգամ, տասնինն անգամ/տասնինը անգամ*:

ԻՆՁՈՒԻՆՁ/ԻՆՁ ՈՒ ԻՆՁ, ձևի մկբ.:

ԻՆՆԱԿԱՆ, բաշխ. թվ.:

ԻՆՆԱՄՅԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԻՆՆԵՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

ԻՆՆՍՈՒՆ, քնկ. թվ.:

ԻՆՆՍՈՒՆԱԿԱՆ

1. **բաշխ. թվ.** (*Ձոկատները կազմված էին իննսունական զինվորներից*):
2. **հրբ. ած.** (*Նրանք ծանոթ էին դեռ իննսունական թվականներից*):

ԻՆՆՍՈՒՆԵՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

ԻՆՆՕՐՅԱ, հրբ. ած.:

ԻՆՆՕՐՅԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում**:

ԻՆՉ

1. I. **հարց. դեր.**, **գոյականանիշ**, եր, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում** (**Ի՞նչ եղավ**), **ածականանիշ** (**Ի՞նչ խոսքերով քեզ գովեմ**):

II. **հրբ. դեր.**, **գոյականանիշ**, եր, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում** (**Մի՛ վերցրու այն, ինչ քոնը չէ**):

2. **ստորդ. շղկ.** (**Ինչ վերադարձել է արտասահմանից, խուսափում է ինձ հետ հանդիպելուց**):

ԻՆՉԵՎԷ/ԻՆՉԵՎԻՑԵ, զիջ. վրբ.:

ԻՆՉ-ԻՆՉ, անորոշ դեր., **ածականանիշ**:

ԻՆՉ-ՈՐ, անորոշ դեր., **ածականանիշ**:

ԻՆՉՊԵՍ

I. **հարց. դեր.**, **մակբայանիշ** (**Ինչպե՞ս ես քեզ զգում**):

II. **հրբ. դեր.**, **մակբայանանիշ** (**Դու ժպտում ես այնպես, ինչպես ժպտում է արևը ծաղկին**):

ԻՆՉՊԵՍ ՉԷ, հստտ. վրբ.:

ԻՆՉՊԻՍԻ

I. **հարց. դեր.**, **ածականանիշ** (**Ինչպիսի՞ ծաղիկներ ես սիրում**):

II. **հրբ. դեր.**, **ածականանիշ** (**Այնպիսի դրյակ էր կառուցել, ինչպիսին միայն հեքիաթներում է լինում**):

ԻՆՉՈՒ, **հարց. դեր.**, **մակբայանիշ** (**Ինչո՞ւ խոստացար, եթե չէիր անելու**):

ԻՆՉՔԱՆ

I. **հարց. դեր.**, **մակբայանիշ** (**Հանդիպումը ինչքա՞ն պետք**), **թվականանիշ** (**Ինչքա՞ն գիրք մնաց**):

II. **հրբ. դեր.**, **մակբայանանիշ** (**Այսքան բարություն, ինչքան դու ես կուտակել շուրջդ, ես չեմ տեսել**):

ԻՆՏԵԳՐԵԼ (ՀԱՄԱՐԿԵԼ), նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.**

(ինտեգրել բուհը), **սեռ.-տրկ.** (ինտեգրել **հանրությանը, կառույցներին**, մի մշակույթը ինտեգրել մեկ այլ մշակույթի), **գործ.** (ինտեգրել **ծրագրերով**), **ներգ.** (ինտեգրել **ծրագրերում**), ենթ.՝ **(չ)ինտեգրող**, հմկտ.՝ **(չ)ինտեգրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ինտեգրած**, անկտ.՝ **ինտեգրում**, վղկտ.՝ **ինտեգրել**, ապկտ.՝ **ինտեգրելու**, ժխտ.՝ **ինտեգրի**: (տե՛ս V)

ԻՆՏԵԳՐՎԵԼ (ՀԱՄԱՐԿՎԵԼ), ԻՆՏԵԳՐԵԼ-ի կրվ. (Ձեռնարկությունը միջազգային կազմակերպության կողմից **ինտեգրվեց** այդ ծրագրում), **չեզ.** (ՀՀ-ն ցանկանում է **ինտեգրվել** եվրոպական կառույցներին: Մենք պետք է **ինտեգրվենք** միջազգային ծրագրերում): (տե՛ս V¹)

ԻՆՔԸ/ԻՆՔՆ, անձն. դեր., գոյականանիշ, III դ., եզ. թ., հոլ.՝ դերանվանական՝ սեռ.՝ **իր, փրկ.՝ իրեն, բաց.՝ իրենից, գործ.՝ իրենով, հոգն. թ.՝ իրենք, հոլ.՝ ց՝ սեռ.-փրկ.՝ իրենց, բաց.՝ իրենցից, գործ.՝ իրենցով, ներգ.՝ փինս.՝ իրենց** միջավայրում իմաստով՝ **իրենցում**^Փ (**իրենցում** ընդունված չէ այդ սովորույթը), (**Ինքը** համաձայն չէր):

ԻՆՔՆԱԲՈՒՄ

1. **հրբ. ած.** (Նրա **ինքնաբուխ** երգը գրավիչ էր):
2. **ձևի մկբ.** (Հանկարծ սկսեց **ինքնաբուխ** խոսել):

ԻՆՔՆԱԳԼՈՒՄ

1. **ձևի մկբ.** (Երբեմն **ինքնագլուխ** արված քայլը ամենից ճիշտն է լինում):
2. **հրբ. ած.** (Մի **ինքնագլուխ** որոշում, ու ամեն ինչ կորչում է):

ԻՆՔՆԱԶԳԱՅՈՒՄ, գոյ., ցման/ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ցմամբ/ով:**

ԻՆՔՆԱԽԱՐԵՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով, ներգ.՝ ում:

ԻՆՔՆԱԿԱՌԱՎԱՐՈՒՄ, գոյ., ռման/ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ռմամբ/ով:**

ԻՆՔՆԱՀԱՎԱՆ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա /ամենից:**

ԻՆՔՆԱՄՓՈՓ

1. **հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (**ինքնամփոփ** անձնավորություն է):
2. **ձևի մկբ.** (**ինքնամփոփ** քայլում էր):

ԻՆՔՆԱՍԻՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով:

ԻՆՔՆԱՎԱՐ

1. **հրբ. ած.** (Այն վաղուց վերածվել է **ինքնավար** մարզի):
2. **ձևի մկբ.**^Փ (Նոր մակնիշի ավտոմեքենան կարող է **ինքնավար** ընթանալ):

ԻՆՔՆԱՏԻՊ

1. **հրբ. ած.** (Վերջերս աչքի ես ընկնում **ինքնափայ** ոճով):
2. **ձևի մկբ.** (Այս գործիչը **ինքնափայ** է խոսում):

ԻՆՔՆԻՇԽԱՆ

1. **հրբ. ած.** (Ես եմ **ինքնիշխան** տերն իմ հարկի):
2. **ձևի մկբ.** (Նա **ինքնիշխան** տնօրինում է նաև իրեն չպատկանող ունեցվածքը):

ԻՆՔՆԻՐԵՆ, ձևի մկբ.:

ԻՆՔՆՈՒՐՈՒՅՆ

1. **հրբ. ած.** (**ինքնուրույն** երեխա է):
2. **ձևի մկբ.** (Փորձի՛ր **ինքնուրույն** լուծել քո խնդիրները):

ԻՇԽԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԻՇԽԱՆԱՄՈՆ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամեն-** նից:

ԻՇԽԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԻՇԽԱՆՈՒՀԻ, գոյ., ներ, հու, բաց.՝ **հուց**, գործ.՝ **ով**:

ԻՇԽԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (իշխել *երկրին/ժողովրդին*), **գործ.** (իշխել *բանակով*), ենթ.՝ **(չ)իշխող**, հմկտ.՝ **(չ)իշխելիս**, հրկտ.՝ **(չ)իշխած**, անկտ.՝ **իշխում**, վղկտ.՝ **իշխել**, ապկտ.՝ **իշխելու**, ժխտ.՝ **իշխի**: (տե՛ս V¹)

ԻՋԵՎԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԻՋՆԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., ն սուկած., խնդրո.՝ **բաց.** (իջնել *գնացքից*), **գործ.** (իջնել *սահնակով*), ենթ.՝ **(չ)իջնող**, հմկտ.՝ **(չ)իջնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)իջած**, անկտ.՝ **իջնում**, վղկտ.՝ **իջել**, ապկտ.՝ **իջնելու**, ժխտ.՝ **իջնի**: (տե՛ս V²)

ԻՋԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*ինքնաթիռ* իջեցնել), **սեռ.-տրկ.** (իջեցնել *երեխային*), **գործ.** (իջեցնել *պարանով*), ենթ.՝ **(չ)իջեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)իջեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)իջեցրած**, անկտ.՝ **իջեցնում**, վղկտ.՝ **իջեցրել**, ապկտ.՝ **իջեցնելու**, ժխտ.՝ **իջեցնի**: (տե՛ս V³)

ԻՋԵՑՎԵԼ, **ԻՋԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.:(տե՛ս V¹)

ԻՋՎԱԾՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԻՍԿ

1. **հմդս. շղկ.** (Երեխան բղավում էր, **իսկ** մայրը հանդարտ նայում էր նրան):
2. **սաստկ. վրբ.** (Հայրն **իսկ** համաձայն չէր որդու խոսքերին):

ԻՍԿԱԿԱՆ, հրբ./որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:**

ԻՍԿԱՊԵՍ

1. **հստտ. վրբ. (Իսկապես, բոլորս էլ համաձայն ենք):**
2. **ձևի մկբ.** (Նա իսկապես էր հասկացել ականարկը):**

ԻՍԿՈՒՅՆ (ԵՎԵԹ), ժամ./ձևի մկբ. (Իսկույն ևեթ հեռացի՛ր):

ԻՍՊԱՆԵՐԵՆ

1. **գոյ., ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Իսպաներենը դյուրին լեզու չէ):**
2. **հրբ. ած. (Նա իսպաներեն տեքստեր է թարգմանում):**
3. **ձևի մկբ. (Զբոսաշրջիկը իսպաներեն էր խոսում):**

ԻՍՊԱՆ, չափի մկբ.:

Ի ՏԵՍ, իսկ. կապ, նխդ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (ի տես նրա բարեհաճության), **տրկ.** (ի տես ձեզ):

ԻՐԱՋԵԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (իրազեկել ժողովրդին), **գործ.** (իրազեկել *ռադիոյով*), ենթ.՝ **(չ)իրազեկող**, հմկտ.՝ **(չ)իրազեկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)իրազեկած**, անկտ.՝ **իրազեկում**, վղկտ.՝ **իրազեկել**, ապկտ.՝ **իրազեկելու**, ժխտ.՝ **իրազեկի:** (տե՛ս V¹):

ԻՐԱՋԵԿՎԵԼ, ԻՐԱՋԵԿԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԻՐԱՋԵԿՈՒՄ, գոյ., ներ, կման/ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ կմամբ/ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:**

ԻՐԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **գործ.** (իրականանալ *հեքիաթով*), ենթ.՝ **(չ)իրականացող**, հմկտ.՝ **(չ)իրականանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)իրականացած**, անկտ.՝ **իրականանում**, վղկտ.՝ **իրականացել**, ապկտ.՝ **իրականանալու**, ժխտ.՝ **իրականանա:** (տե՛ս V⁵)

ԻՐԱԿԱՆԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*երազանքները* իրականացնել), **գործ.** (իրականացնել *աշխատանքով*), ենթ.՝ **(չ)իրականացնող**, հմկտ.՝ **(չ)իրականացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)իրականացրած**, անկտ.՝ **իրականացնում**, վղկտ.՝ **իրականացրել**, ապկտ.՝ **իրականացնելու**, ժխտ.՝ **իրականացնի:** (տե՛ս V³)

ԻՐԱԿԱՆԱՑՎԵԼ, ԻՐԱԿԱՆԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԻՐԱԿԱՆՈՒՄ, ձևի մկբ.:

ԻՐԱՊԱՏՈՒՄ, հրբ. ած.:

ԻՐԱՊԵՍ

1. **հստ. վրբ. (Իրապես, արդար որոշում էր):**

2. **ձևի մկբ.**** (Ընտրյալներն **իրապես** են տարբերվում):

ԻՐԱՎ

1. **հստտ. վրբ.** (**Իրավ**, զարմանալի պատմություն էր):

2. **ձևի մկբ.**** (Դու **իրավ** խոսեցիր այդ ամենի դեմ):

ԻՐԱՎԱԲԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**:

ԻՐԱՎԱԳԵՏ

1. **գոյ.**, ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով** (Այդ մասին գիտի յուրաքանչյուր **իրավագետ**):

2. **հրբ. ած.** (Զրուցում էի իմ **իրավագետ** բարեկամի հետ):

ԻՐԱՎԱԶՈՒՐԿ, հրբ. ած.:

ԻՐԱՎԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ԻՐԱՎԱՄԲ

1. **հստտ. վրբ.** (Նրա ելույթը, **իրավամբ**, շատ համոզիչ էր):

2. **ձևի մկբ.** (Նա մշակութային գործիչների մեջ **իրավամբ** է համարվում լավագույններից):

ԻՐԱՎԱՍՈՒ, հրբ. ած.:

ԻՐԱՎԱՑԻ

1. **հրբ. ած.** (Դատարանը **իրավացի** վճիռ է կայացրել):

2. **ձևի մկբ.** (Այդ պահին **իրավացի** ես վարվել):

ԻՐԱՐ, փոխադարձ դեր., **գոյականանիշ**, սեռ.-տրկ.' **իրար**, բաց.' **իրարից**, գործ.' **իրարով**:

ԻՐԱՐԱՄԵՐԺ, հրբ. ած.:

ԻՐԱՐԱՆՑՈՒՄ, գոյ., ներ, ցման/ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ցմամբ/ով**, հոգն. ներգ.' ներում:

ԻՐԵՆ-ԻՐԵՆ, ձևի մկբ.:

ԻՐԵՆՔ, տե՛ս **ԻՆՔԸ**-ի հոգնակին:

ԻՐԻԿՆԱԴԵՄ, գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**:

ԻՐԻԿՆԱՊԱՀ, գոյ., եր, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում**:

ԻՐՈՔ, հստտ. վրբ.:

L

ԼԱԲՈՐԱՆՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԼԱԲՈՐԱՏՈՐԻԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**, ներգ.՝ **յում**:

ԼԱՉՈՒՐ, որ. ած.:

ԼԱԼ, նբ (սգալ, ողբալ, արտահայտել իմաստներով), ա լծ., պակասավոր անկանոն (պակաս, խոսակցական և հնացած ձևերը լրացվում են **լացել** և **լաց լինել** բայերի համապատասխան ձևերով) (տե՛ս *Առաջաբան*), պարզ, խնդրո՞ւ՝ **ուղղ.-հայց**. (լալ կորուստը), **չբ** (արտասուք թափել, լաց լինել իմաստով) (*Ցավից անդադար լալիս էր*), ենթ.՝ **(չ)լացող**, հմկտ.՝ **(չ)լալիս^օ**, հրկտ.՝ **(չ)լացած**, անկտ.՝ **լալիս**, վղկտ.՝ **լացել**, ապկտ.՝ **լալու****, ժխտ.՝ **լա**

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եգ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լալիս եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք լալիս**
անկտ. անց.՝ եգ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լալիս էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք լալիս**
վղկտ. ներկ.՝ եգ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լացել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք լացել**
վղկտ. անց.՝ եգ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լացել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք լացել**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եգ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լա՛ց/լացե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ լաց/մի՛ լացեք//մի՛ լա**/մի՛ լար****

ԼԱՄԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**:

ԼԱՅՆ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Լայն հորիզոնը փոքրած էր նրա առջև*):

2. ձևի մկբ. (*Կենդանին լայն բացեց երախը*):

ԼԱՅՆԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(չ)լայնացող**, հմկտ.՝ **(չ)լայնանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)լայնացած**, անկտ.՝ **լայնանում**, վղկտ.՝ **լայնացել**, ապկտ.՝ **լայնանալու**, ժխտ.՝ **լայնանա**: (տե՛ս V⁵)

ԼԱՅՆԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո՞ւ՝ **ուղղ.-հայց**. (լայնացնել *ճանապարհը*), **գործ**. (լայնացնել *պարանով*), ենթ.՝ **(չ)լայնացնող**, հմկտ.՝ **(չ)լայնացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)լայնացրած**, անկտ.՝ **լայնացնում**, վղկտ.՝ **լայնացրել**, ապկտ.՝ **լայնացնելու**, ժխտ.՝ **լայնացնի**: (տե՛ս V³)

ԼԱՅՆԱՑՎԵԼ, **ԼԱՅՆԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԼԱՅՆԵՁՐ, հրբ. ած.:

ԼԱՅՆԷԿՐԱՆ, հրբ. ած.:

ԼԱՅՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԼԱՎ

1. որ. ած., բղրտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից/-**(ա)գույն
(*Նա լավ բժիշկ է*):

2. ձևի մկբ. (*Նա լավ է երգում*):

3. զիջ. վրբ. (**Լավ**, *համաձայն եմ առաջարկիդ*):

ԼԱՎԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **գործ**. (լավանալ *դեղեկորով*), **բաց**. (լավանալ *հիվանդությունից*), ենթ.՝ **(չ)լավացող**, հմկտ.՝ **(չ)լավանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)լավացած**, անկտ.՝ **լավանում**, վղկտ.՝ **լավացել**, ապկտ.՝ **լավանալու**, ժխտ.՝ **լավանա**: (տե՛ս V⁵)

ԼԱՎԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (լավացնել *հարաբերությունները*), **սեռ.-տրկ**. (լավացնել *հիվանդին*), **գործ**. (լավացնել *դեղեկորով*), **բաց**. (լավացնել *հիվանդությունից*), ենթ.՝ **(չ)լավացնող**, հմկտ.՝ **(չ)լավացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)լավացրած**, անկտ.՝ **լավացնում**, վղկտ.՝ **լավացրել**, ապկտ.՝ **լավացնելու**, ժխտ.՝ **լավացնի**: (տե՛ս V³)

ԼԱՎԱՑՎԵԼ, **ԼԱՎԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԼԱՎԱՏԵՍ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Խմբում լավատեսներ շատ կային*):

2. հրբ. ած. (**Լավատես** *մարդը ցանկացած դժվարությունից ելք կգտնի*):

ԼԱՏԻՆԵՐԵՆ

1. գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Լատիներենը** *մեռած լեզու է*):

2. հրբ. ած. (*Վերածննդի շրջանում ստեղծվել են լատիներեն աշխատություններ*):

3. ձևի մկբ. (**Լատիներեն** *են գրվել և հրատարակվել մի շարք գրքեր*):

ԼԱՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (լարել *ուշադրությունը*), **սեռ.-տրկ**. (լարել *երեխային*), **գործ**. (խաղալիքը *լարել բանալիով*), ենթ.՝ **(չ)լարող**, հմկտ.՝ **(չ)լարելիս**, հրկտ.՝ **(չ)լարած**, անկտ.՝ **լարում**, վղկտ.՝ **լարել**, ապկտ.՝ **լարելու**, ժխտ.՝ **լարի**: (տե՛ս V¹)

ԼԱՐՎԵԼ, **ԼԱՐԵԼ**-ի կրվ. (*Հակառակորդի կողմից ծուղակ էր լարվել*), **չեզ**. (**Լարված** *մթնոլորտում էր աշխատում*):

ԼԱՑ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԼԱՏԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, **ուղղ.-հայց.** (վիշտը լացել), ենթ.՝ **(չ)լացող**, հմկտ.՝ **(չ)լացելիս**, հրկտ.՝ **(չ)լացած**, անկտ.՝ **լացում**, վղկտ.՝ **լացել**, ապկտ.՝ **լացելու**, ժխտ.՝ **լացի**: (տե՛ս V¹)

ԼԱՑԱՏՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (լացացնել մարդուն), ենթ.՝ **(չ)լացացնող**, հմկտ.՝ **(չ)լացացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)լացացրած**, անկտ.՝ **լացացում**, վղկտ.՝ **լացացրել**, ապկտ.՝ **լացացնելու**, ժխտ.՝ **լացացնի**: (տե՛ս V³)

ԼԱՑԱՑՎԵԼ, **ԼԱՑԱՏՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԼԱՑԿԱՆ, հրբ. ած.:

ԼԱՔԱՊԱՏ, հրբ. ած.:

ԼԵԳԵՆԴ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԼԵԶՎԱԳԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԼԵԶՎԱԿՌԻՎ, գոյ., ներ, կովի, բաց.՝ **կովից**, գործ.՝ **կովով**, ներգ.՝ **կովում**:

ԼԵԶՈՒ, գոյ., ներ, լեզվի, բաց.՝ **լեզվից**, գործ.՝ **լեզվով**, ներգ.՝ **լեզվում**:

ԼԵՀ

1. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Լեհերի** պատրվիրակությունը մասնակցեց միջոցառմանը):

2. հրբ. ած. (**Լեհ** մարզիկները հաջող հանդես եկան):

ԼԵՌ, գոյ., ներ, ան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԼԵՌՆԱԳՆԱՑ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Լեռնագնացների** խումբը սկսեց նոր արշավ):

2. հրբ. ած. (**Լեռնագնաց** մեքենաների նմանողությամբ սպերդովել են խաղալիքներ):

ԼԵՌՆԱԼԱՆՋ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԼԵՌՆԱԽՈՒՄԲ, գոյ., խմբեր, խմբի, բաց.՝ **խմբից**, գործ.՝ **խմբով**, ներգ.՝ **խմբում**:

ԼԵՌՆԱՆՑՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԼԵՌՆԱՇՂԹԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**, ներգ.՝ **յում**:

ԼԵՌՆՑԻ

1. գոյ., ներ, ցու/ի, բաց.՝ **ցուց/ից**, գործ.՝ **ով** (**Լեռնցիները** հոսրը քշեցին սարերը):

2. հրբ. ած. (**Լեռնցի** աղջիկները սովոր էին ծանր աշխատանքի):

ԼԵՐԿ, որ. ած.:

ԼԵՓ-ԼԵՑՈՒՆ, հրբ. ած.:

ԼԻ, որ. ած.:

ԼԻԱԼՈՒՍԻՆ

1. գոյ., ներ, սնի, բաց.՝ **սնից**, գործ.՝ **սնով** (**Լիալուսինը** երևաց սարի հեղինից):

2. հրբ. ած. (**Լիալուսին** գիշերներին սիրում էր նստել դռան շեմին):

ԼԻԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սուկած., խնդրո.՝ **բաց**. (լիանալ *հաճույքից*), **գործ**. (լիանալ *սիրով*), ենթ.՝ **(չ)լիացող**, հմկտ.՝ **(չ)լիանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)լիացած**, անկտ.՝ **լիանում**, վղկտ.՝ **լիացել**, ապկտ.՝ **լիանալու**, ժխտ.՝ **լիանա**: (տե՛ս V⁵)

ԼԻԱՏՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (լիացնել *աշխարհը*), **սեռ.-տրկ**. (լիացնել *մարդուն*), **գործ**. (լիացնել *սիրով*), ենթ.՝ **(չ)լիացնող**, հմկտ.՝ **(չ)լիացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)լիացրած**, անկտ.՝ **լիացնում**, վղկտ.՝ **լիացրել**, ապկտ.՝ **լիացնելու**, ժխտ.՝ **լիացնի**: (տե՛ս V³)

ԼԻԱՏՎԵԼ, **ԼԻԱՏՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԼԻԻՐԱՎ, հրբ. ած.:

ԼԻՃ, գոյ., լճեր, լճի, բաց.՝ **լճից**, գործ.՝ **լճով**, ներգ.՝ **լճում**:

ԼԻՄՈՆԱԴ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԼԻՆԴ, գոյ., լնդեր/եր, ի/լնդի, բաց.՝ **ից/լնդից**, գործ.՝ **ով/լնդով**, ներգ.՝ **ում/լնդում**:

ԼԻՆԵԼ, չբ, ա լծ., անկանոն, պարզ, ենթ.՝ **(չ)լինող/եղող**, հմկտ.՝ **(չ)լինելիս**, հրկտ.՝ **(չ)եղած**, անկտ.՝ **լինում**, վղկտ.՝ **եղել**, ապկտ.՝ **լինելու**, ժխտ.՝ **լինի**

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լինում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք լինում**
անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լինում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք լինում**
վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **եղել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք եղել**
վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **եղել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք եղել**
ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լինելու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք լինելու**
ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լինելու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք լինելու**
անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **եղա/եղանք**, ժխտ.՝ **չեղա/չեղանք**

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լինեմ/լինենք**, ժխտ.՝ **չլինեմ/չլինենք**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լինեի/լինեինք**, ժխտ.՝ **չլինեի/չլինեինք**

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կլինեմ/կլինենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք լինի**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կլինեի/կլինեինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք լինի**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է լինեմ/լինենք**, ժխտ.՝ **չպիտի//
չպետք է լինեմ/լինենք** կամ՝ **պիտի//պետք է չլինեմ/չլինենք**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է լինեի/լինեինք**, ժխտ.՝ **չպիտի//
չպետք է լինեի/լինեինք** կամ՝ **պիտի//պետք է չլինեի/չլինեինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **եղի՛ր/եղե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ եղիր/մի՛ եղեք**

ԼԻՏՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԼԻՐԲ

1. **գոյ.**, լրբեր, լրբի/ի, բաց.՝ **լրբից/ից**, գործ.՝ **լրբով/ով** (Այդ **լիրբը** շահունակ սուրբ էր ձևանում):

2. **որ. ած.**, բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Նրանց **լիրբ** աղջիկը պատվազրկել էր ընտանիքը):

ԼԻՅՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԼԻՅՔԱԹԱՓԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (լիցքաթափել *մթնոլորտը*), **սեռ.-տրկ**. (լիցքաթափել *մարդուն*), **բաց**. (լիցքաթափել *ապրումներից*), **գործ**. (լիցքաթափել *սարքով*), ենթ.՝ **(չ)լիցքաթափող**, հմկտ.՝ **(չ)լիցքաթափելիս**, հրկտ.՝ **(չ)լիցքաթափած**, անկտ.՝ **լիցքաթափում**, վղկտ.՝ **լիցքաթափել**, ապկտ.՝ **լիցքաթափելու**, ժխտ.՝ **լիցքաթափի**: (տե՛ս V¹)

ԼԻՅՔԱԹԱՓՎԵԼ, **ԼԻՅՔԱԹԱՓԵԼ**-ի կրվ. (Ձենքը **լիցքաթափվեց** հրամանատարի կողմից), **չեզ**. (Ծանր աշխատանքից *հետո փորձում էր լիցքաթափվել*):

ԼԻՅՔԱՎՈՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (լիցքավորել *հեռախոսը*), **սեռ.-տրկ**. (լիցքավորել *մարդուն*), **գործ**. (լիցքավորել *էներգիայով*), ենթ.՝ **(չ)լիցքավորող**, հմկտ.՝ **(չ)լիցքավորելիս**, հրկտ.՝ **(չ)լիցքավորած**, անկտ.՝ **լիցքավորում**, վղկտ.՝ **լիցքավորել**, ապկտ.՝ **լիցքավորելու**, ժխտ.՝ **լիցքավորի**: (տե՛ս V¹)

ԼԻՑՔԱՎՈՐՎԵԼ, ԼԻՑՔԱՎՈՐԵԼ-ի կրվ. :**ԼԾԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ հց, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:****ԼՃԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., ենթ.՝ (չ)լճացող, հմկտ.՝ (չ)լճանալիս, հրկտ.՝ (չ)լճացած, անկտ.՝ լճանում, վղկտ.՝ լճացել, ապկտ.՝ լճանալու, ժխտ.՝ լճանա: (տե՛ս V⁵)****ԼՃԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (լճացնել միջավայրը), սեռ.-տրկ. (լճացնել մարդուն), ենթ.՝ (չ)լճացնող, հմկտ.՝ (չ)լճացնելիս, հրկտ.՝ (չ)լճացրած, անկտ.՝ լճացնում, վղկտ.՝ լճացրել, ապկտ.՝ լճացնելու, ժխտ.՝ լճացնի: (տե՛ս V⁵)****ԼՃԱՑՎԵԼ, ԼՃԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)****ԼՅԱՐԴ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ հց, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:****ԼՈՐԻ, գոյ., ներ, լրբու/ի, բաց.՝ լրբուց/հց, գործ.՝ լրբով/ով, ներգ.՝ ում:****ԼՈՂԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ գործ. (լողալ փրկօղակով), ենթ.՝ (չ)լողացող, հմկտ.՝ (չ)լողալիս, հրկտ.՝ (չ)լողացած, անկտ.՝ լողում, վղկտ.՝ լողացել, ապկտ.՝ լողալու, ժխտ.՝ լողա: (տե՛ս V⁴)****ԼՈՂԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., խնդրո.՝ գործ. (լողանալ ջրով), ենթ.՝ (չ)լողացող, հմկտ.՝ (չ)լողանալիս, հրկտ.՝ (չ)լողացած, անկտ.՝ լողանում, վղկտ.՝ լողացել, ապկտ.՝ լողանալու, ժխտ.՝ լողանա: (տե՛ս V⁵)****ԼՈՂԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ոչխար լողացնել), սեռ.-տրկ. (լողացնել երեխային), գործ. (լողացնել օճառով), ենթ.՝ (չ)լողացնող, հմկտ.՝ (չ)լողացնելիս, հրկտ.՝ (չ)լողացրած, անկտ.՝ լողացնում, վղկտ.՝ լողացրել, ապկտ.՝ լողացնելու, ժխտ.՝ լողացնի: (տե՛ս V³)****ԼՈՂԱՑՎԵԼ, ԼՈՂԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)****ԼՈՂԱՓ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ հց, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:****ԼՈՂՈՐԴ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ հց, գործ.՝ ով:****ԼՈՐԴ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ հց, գործ.՝ ով:****ԼՊԻՐՇ****1. որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (Լպիրշ մարդիկ չեն ընդունում իրենց սխալը):****2. ձևի մկբ. (Տղան իրեն լպիրշ էր պահում և բարկացրեց հորը):****ԼՈԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)լոռղ, հմկտ.՝ (չ)լոռելիս, հրկտ.՝ (չ)լոռած, անկտ.՝ լոռում, վղկտ.՝ լոռել, ապկտ.՝ լոռելու, ժխտ.՝ լոռի: (տե՛ս V¹)**

ԼՈՒՅՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (լուեցնել *աղմուկը*), սեռ.-տրկ. (լուեցնել *մարդուն*), գործ. (լուեցնել *ելույթով*), ենթ.՝ (չ)լուեցնող, հմկտ.՝ (չ)լուեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)լուեցրած, անկտ.՝ լուեցնում, վղկտ.՝ լուեցրել, ապկտ.՝ լուեցնելու, ժխտ.՝ լուեցնի: (տե՛ս V³)

ԼՈՒՑՎԵԼ, **ԼՈՒՅՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԼՈՒԵԼՅԱՅՆ, ձևի մկբ.:

ԼՈՒԿ-ՄՆՋԻԿ

1. հրբ. ած. (**Լուկ-մնջիկ** անձնավորություն էր):

2. ձևի մկբ. (*Վերմակը գլխին քաշած՝ լուկ-մնջիկ լալիս էր*):

ԼՍԱՓՈՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԼՍԵԼ, նբ (ունկնդրել իմաստով), ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (լսել *երաժշտություն*), սեռ.-տրկ. (լսել *բանախոսին*), բաց. (լսել *խոսակցությունից*), գործ. (լսել *ականջով*), չբ (*հնազանդվել, անսալ* իմաստով) (*Բոլոր հարցերում լսում էր ծնողներին*), ենթ.՝ (չ)լսող, հմկտ.՝ (չ)լսելիս, հրկտ.՝ (չ)լսած, անկտ.՝ լսում, վղկտ.՝ լսել, ապկտ.՝ լսելու, ժխտ.՝ լսի: (տե՛ս V¹)

ԼՍՎԵԼ, **ԼՍԵԼ**-ի կրվ.:

ԼՍԵՏՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (լսեցնել *խոսքը*), սեռ.-տրկ. (լսեցնել *մարդուն*), ենթ.՝ (չ)լսեցնող, հմկտ.՝ (չ)լսեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)լսեցրած, անկտ.՝ լսեցնում, վղկտ.՝ լսեցրել, ապկտ.՝ լսեցնելու, ժխտ.՝ լսեցնի: (տե՛ս V³)

ԼՍԵՑՎԵԼ, **ԼՍԵՏՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԼՍԵԼԻ

1. որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (**Լսելի** ձայնով *հայտնեց լուրը*):

2. ձևի մկբ. (*Պարզ և լսելի կանչում էր նրանց*):

ԼՍՈՂ, որ./հրբ.ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (*Շատ լսող ու խելացի երեխա է*)

• **ԼՍՈՂ**, **ԼՍԵԼ**-ի ենթ. դերբայ (*Երաժշտություն լսող մի քանի համերգասերներ այդպես էլ չքեցին դահլիճը*):

ԼՎԱԼ, նբ, ա լծ., պակասավոր անկանոն (պակաս ձևերը լրացվում են լվանալ բայի ձևերով), պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (լվալ *հագուստը*), բաց.

(լվալ կեղտից), **գործ**. (լվալ *օճառով*), ենթ.՝ **(չ)լվացող**, հմկտ.՝ **լվալիս**, հրկտ.՝ **(չ)լվացած**, վղկտ.՝ **լվացել**, ապկտ.՝ **լվալու**, ժխտ.՝ **լվա**:

□ **Սահմանական եղանակ**

ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լվալու եմ/լվալու ենք**, ժխտ.՝ **չեմ լվալու/չենք լվալու**:

ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լվալու էի/լվալու էինք**, ժխտ.՝ **չէի լվալու/չէինք լվալու**:

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լվացի/լվացինք**, ժխտ.՝ **չլվացի/չլվացինք**,

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լվամ/լվանք**, ժխտ.՝ **չլվամ/չլվանք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լվայի/լվայինք**, ժխտ.՝ **չլվայի/չլվայինք**

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կլվամ/կլվանք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք լվա**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կլվայի/կլվայինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք լվա**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի/պետք է լվամ/լվանք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է լվամ/լվանք** կամ՝ **պիտի/պետք է չլվամ/չլվանք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի/պետք է լվայի/լվայինք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է լվայի/լվայինք** կամ՝ **պիտի/պետք է չլվայի/չլվայինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լվա՛/լվացե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ լվա/մի՛ լվացեք**

ԼՎԱՆԱԼ, նք, ա լծ., պակասավոր անկանոն (պակաս ձևերը լրացվում են **լվալ** բայի ձևերով), **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (լվանալ *գորզը*), **բաց**. (լվանալ *կեղտից*), **գործ**. (լվանալ *մեքենայով*), ենթ.՝ **(չ)լվացող**, հմկտ.՝ **(չ)լվանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)լվացած**, անկտ.՝ **լվանում**, վղկտ.՝ **լվացել**, ապկտ.՝ **լվանալու**, ժխտ.՝ **լվանա**:

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լվանում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք լվանում**

անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լվանում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք լվանում**

վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լվացել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք լվացել**

վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լվացել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք լվացել**

ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լվանալու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք լվանալու**

ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լվանալու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք լվանալու**

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լվանամ/լվանանք**, ժխտ.՝ **չլվանամ/չլվանանք**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **լվանայի/լվանայինք**, ժխտ.՝ **չլվանայի/չլվանա-
յինք**

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կլվանամ/կլվանանք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք վանա**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կլվանայի/կլվանայինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք վանա**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է վանամ/վանանք**, ժխտ.՝ **չպի-
տի//չպետք է վանամ/վանանք** կամ՝ **պիտի//պետք է չլվանամ/
չլվանանք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է վանայի/լվանայինք**, ժխտ.՝
չպիտի//չպետք է վանայի/լվանայինք կամ՝ **պիտի//պետք է չլվանա-
յի/չլվանայինք**

ԼՎԱՑՎԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., խնդրո.՝ **բաց.** (լվացվել *կեղտից*), **գործ.**
(լվացվել *օճառով*), **կբ** (*Ամանները վազվեցին խոհարարի կողմից*),
ենթ.՝ **(չ)վացվող**, հմկտ.՝ **(չ)վացվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)վացված**, անկտ.՝
վացվում, վղկտ.՝ **վացվել**, ապկտ.՝ **վացվելու**, ժխտ.՝ **վացվի:**

ԼՎԱՑՔ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ԼՐԱԲԵՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ԼՐԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում:**

ԼՐԱԳՐՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով:**

ԼՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **գործ.** (լրանալ *տարրե-
րով*), ենթ.՝ **(չ)լրացող**, հմկտ.՝ **(չ)լրանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)լրացած**, անկտ.՝
լրանում, վղկտ.՝ **լրացել**, ապկտ.՝ **լրանալու**, ժխտ.՝ **լրանա:** (տե՛ս V⁵)

ԼՐԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.**
(լրացնել *մատյանը*), **սեռ.-տրկ.** (լրացնել *եղածին*), **բաց.** (լրացնել
ունեցածից), **գործ.** (լրացնել *գրիչով*), ենթ.՝ **(չ)լրացնող**, հմկտ.՝
(չ)լրացնելիս, հրկտ.՝ **(չ)լրացրած**, անկտ.՝ **լրացնում**, վղկտ.՝ **լրաց-
րել**, ապկտ.՝ **լրացնելու**, ժխտ.՝ **լրացնի:** (տե՛ս V³)

ԼՐԱՑՎԵԼ, **ԼՐԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԼՐԱՏՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով:**

ԼՐԱՏՈՒՑԻՉ, հրբ. ած.:

ԼՐԱՔԱՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԼՐԻՎ

1. **չափի մկբ.** (Նա **լրիվ** դատարկեց արկղը):
2. **հրբ. ած.** (Հյուանը կատարեց **լրիվ** աշխատանքը):

ԼՐՋԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., աճ սուկած., ենթ.՝ (ջ)լրջացող, հմկտ.՝ (ջ)լրջանալիս, հրկտ.՝ (ջ)լրջացած, անկտ.՝ լրջանում, վղկտ.՝ լրջացել, ապկտ.՝ լրջանալու, ժխտ.՝ լրջանա: (տե՛ս V⁵)

ԼՐՋԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (լրջացնել *հարաբերությունները*), **սեռ.-տրկ.** (լրջացնել *մարդուն*), **գործ.** (լրջացնել *խոսքով*), ենթ.՝ (ջ)լրջացնող, հմկտ.՝ (ջ)լրջացնելիս, հրկտ.՝ (ջ)լրջացրած, անկտ.՝ լրջացնում, վղկտ.՝ լրջացրել, ապկտ.՝ լրջացնելու, ժխտ.՝ լրջացնի: (տե՛ս V³)

ԼՐՋԱՑՎԵԼ, ԼՐՋԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԼՐՏԵՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԼՏՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, պատճառակերպ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (լցնել *բաժակը*), **գործ.** (լցնել *դոսյլով*), ենթ.՝ (ջ)լցնող, հմկտ.՝ (ջ)լցնելիս, հրկտ.՝ (ջ)լցրած, անկտ.՝ լցնում, վղկտ.՝ լցրել, ապկտ.՝ լցնելու, ժխտ.՝ լցնի: (տե՛ս V³)

ԼՏՎԵԼ, ԼՏՆԵԼ-ի կրվ. (*Դոսյլը լցվեց երեխայի կողմից*), **չեգ.** (Նրա համբերության բաժակը **լցվել էր**): (տե՛ս V¹)

ԼՈՒ, գոյ., լվեր, լվի, բաց.՝ լվից, գործ. լվով:

ԼՈՒԾԱՐՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԼՈՒԾԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (լուծել *խնդիր*), **գործ.** (լուծել *հաշվիչով*), ենթ.՝ (ջ)լուծող, հմկտ.՝ (ջ)լուծելիս, հրկտ.՝ (ջ)լուծած, անկտ.՝ լուծում, վղկտ.՝ լուծել, ապկտ.՝ լուծելու, ժխտ.՝ լուծի: (տե՛ս V¹)

ԼՈՒԾՎԵԼ, ԼՈՒԾԵԼ-ի կրվ. (*Խնդիրը լուծվեց աշակերտի կողմից*), **չեգ.** (Շաքարը **լուծվեց ջրում**): (տե՛ս V¹)

ԼՈՒՅՍ, գոյ., եր, ի/լուսո՞, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԼՈՒՌ

1. **որ. ած.** (**Լուր** և *ինքնամփոփ անձնավորություն է*):
2. **ձևի մկբ.** (**Լուր** *հեռացավ*):

ԼՈՒՌՈՒՄՈՒՆՋ

1. **ձևի մկբ.** (**Լուռումունջ** *նստել էր սենյակի անկյունում*):

2. հրբ. ած. (Նա լուռումունջ մարդ է):

ԼՈՒՍԱԲԱՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԼՈՒՍԱԲԵՐ, հրբ. ած.:

ԼՈՒՍԱԴԵՄՄ¹ (լուսանալուն մոտ ժամանակը), գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**
(**Լուսադեմ** էր, երբ հեռացան ճամբարից):

ԼՈՒՍԱԴԵՄՄ² (պայծառ դեմքով), հրբ. ած. (Սենյակ մտավ մի **լուսադեմ**
աղջիկ):

ԼՈՒՍԱՄՈՒՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԼՈՒՍԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ (**չ**)**լուսացող**, հմկտ.՝
(**չ**)**լուսանալիս**, հրկտ.՝ (**չ**)**լուսացած**, անկտ.՝ **լուսանում**, վղկտ.՝ **լուսացել**,
ապկտ.՝ **լուսանալու**, ժխտ.՝ **լուսանա**: (տե՛ս V⁵)

ԼՈՒՍԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**.
(լուսացնել **գիշերը**), ենթ.՝ (**չ**)**լուսացնող**, հմկտ.՝ (**չ**)**լուսացնելիս**, հրկտ.՝
(**չ**)**լուսացրած**, անկտ.՝ **լուսացնում**, վղկտ.՝ **լուսացրել**, ապկտ.՝
լուսացնելու, ժխտ.՝ **լուսացնի**: (տե՛ս V³)

ԼՈՒՍԱՑՎԵԼ, **ԼՈՒՍԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԼՈՒՍԱՆՅՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԼՈՒՍԱՇՈՂ, հրբ. ած.:

ԼՈՒՍԱՏՏԻԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԼՈՒՍԱՏՈՒ

1. հրբ. ած. (Նա նայում էր երկնքի **լուսատու** մարմիններին):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Տվնջյան լուսատուի** ելքը ուրախաց-
րեց թրջված ճամփորդներին):

ԼՈՒՍԱՐՁԱԿ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Մեքենայի լուսարձակ-**
ները մի ակնթարթ լուսավորեցին փողոցը):

2. հրբ. ած. (**Լուսարձակ** սարքավորումները օգնեցին տեղանքում
կողմնորոշվելիս):

ԼՈՒՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԼՈՒՐԹ, որ. ած.:

ԼՈՒՐՋ

1. որ. ած., բղբտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից/լրջագույն**
(**Լուրջ** դեմքով նայում էր մեզ):

2. **ձևի մկբ.** (Սեփական առողջությանը պետք է լուրջ վերաբերվել):

ԼՈՒՑԿԻ, գոյ., ներ, կու/ի, բաց.՝ կուց/ից, գործ.՝ ով/կով, ներգ.՝ կում/ում:

ԼՔԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (լքել *տունը*), **սեռ.-տրկ.**

(լքել *հորը*), **գործ.** (լքել *խորհրդով*), ենթ.՝ **(չ)լքող, հմկտ.՝ (չ)լքելիս,** հրկտ.՝

(չ)լքած, անկտ.՝ քում, վղկտ.՝ քել, ապկտ.՝ քելու, ժխտ.՝ քի: (տե՛ս V¹)

ԼՔՎԵԼ, ԼՔԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

Խ

ԽԱՔԵՐԱ

1. **գոյ., ներ, յի, բաց.՝ յից, գործ.՝ յով** (Այդ **խաբերայի** արարքները մի օր ջրի երես դուրս կգան):

2. **հրբ. ած.^օ** (Նրա **խաբերա** քայլերին շարերն են տեղյակ):

ԽԱՔԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (խաբել *հորը*), **գործ.**

(խաբել *խոսքերով*), ենթ.՝ **(չ)խաբող, հմկտ.՝ (չ)խաբելիս,** հրկտ.՝ **(չ)խա-**

բած, անկտ.՝ խաբում, վղկտ.՝ խաբել, ապկտ.՝ խաբելու, ժխտ.՝ խաբի:

(տե՛ս V¹)

ԽԱՔՎԵԼ, ԽԱՔԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽԱՐՈՒՍԻԿ, հրբ. ած.:

ԽԱԺ, որ. ած.:

ԽԱԽՏԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (խախտել *օրենքը*),

գործ. (խախտել *վարքագծով*), ենթ.՝ **(չ)խախտող, հմկտ.՝ (չ)խախտելիս,**

հրկտ.՝ **(չ)խախտած, անկտ.՝ խախտում, վղկտ.՝ խախտել, ապկտ.՝**

խախտելու, ժխտ.՝ խախտի: (տե՛ս V¹)

ԽԱԽՏՎԵԼ, ԽԱԽՏԵԼ-ի կրվ. (Շարքը **խախտվեց** մարդկանց կողմից),

չեզ. (Թվերի **հաջորդականությունը խախտվել էր**): (տե՛ս V¹)

ԽԱԽՈՒՏ, որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ԽԱԿ, որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ԽԱՂԱԴԱՇՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԽԱՂԱԹՈՒՂԹ, գոյ., թղթեր, թղթի, բաց.՝ թղթից, գործ.՝ թղթով, ներգ.՝

թղթում:

ԽԱՂԱԼ, չբ (ժամանակ անցկացնել, զբաղվել, պարել, շարժվել իմաստներով) (Քամին էր խաղում թփերում: **խաղում էր** ծիու վրա), նբ (որևէ մարգածևով զբաղվել իմաստով), ա լծ., կանոն., պարզ՝ խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խաղալ *ֆուտբոլ*), **գործ.** (խաղալ *գնդակով*), ենթ.՝ **(չ)խաղացող**, հմկտ.՝ **(չ)խաղալիս**, ապառնի՝ **(չ)խաղալիք**, հրկտ.՝ **(չ)խաղացած**, անկտ.՝ **խաղում**, վղկտ.՝ **խաղացել**, ապկտ.՝ **խաղալու**, ժխտ.՝ **խաղա:** (տե՛ս V⁴)

ԽԱՂԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խաղացնել *աչքերը*), **սեռ.-տրկ.** (խաղացնել *երեխային*), **գործ.** (խաղացնել *գնդակով*), ենթ.՝ **(չ)խաղացնող**, հմկտ.՝ **(չ)խաղացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խաղացրած**, անկտ.՝ **խաղացնում**, վղկտ.՝ **խաղացրել**, ապկտ.՝ **խաղացնելու**, ժխտ.՝ **խաղացնի:**(տե՛ս V³)

ԽԱՂԱՑՎԵԼ, **ԽԱՂԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽԱՂԱԼԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Երեխայի համար նոր **խաղալիք** գնեցին):

- **ԽԱՂԱԼԻՔ**, **ԽԱՂԱԼ**-ի ապառնի դերբայ (Երեխաները թողեցին իրենց **խաղալիք** խաղը և շտապեցին տուն):

ԽԱՂԱՂ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**խաղաղ** երեկոներին *հաճելի է զբոսնել*):
2. ձևի մկբ. (Նա **խաղաղ** քնած էր):

ԽԱՂԱՂԱՍԵՐ, հրբ. ած.:

ԽԱՂԱՂԱՐԱՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**խաղաղարարի** դերում լինելը նրան դուր էր գալիս):
2. հրբ. ած. (**խաղաղարար** անձրև տեղաց):

ԽԱՂԱՂԵԼ, տե՛ս **ԽԱՂԱՂՎԵԼ**

ԽԱՂԱՂՎԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), ենթ.՝ **(չ)խաղաղվող**, հմկտ.՝ **(չ)խաղաղվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խաղաղված**, անկտ.՝ **խաղաղվում**, վղկտ.՝ **խաղաղվել**, ապկտ.՝ **խաղաղվելու**, ժխտ.՝ **խաղաղվի:** (տե՛ս V¹)

ԽԱՂԱՂԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խաղաղեցնել *միջավայրը*), **սեռ.-տրկ.** (խաղաղեցնել *մարդուն*), **գործ.** (խաղաղեցնել *շարժումներով*), ենթ.՝ **(չ)խաղաղեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)խաղաղեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խաղաղեցրած**, անկտ.՝ **խաղաղեցնում**,

վղկտ.՝ **խաղաղեցրել**, ապկտ.՝ **խաղաղեցնելու**, ժխտ.՝ **խաղաղեցնի**:
(տե՛ս V³)

ԽԱՂԱՂԵՑՎԵԼ, ԽԱՂԱՂԵՑՆԵԼ-ի կրվ.։ (տե՛ս V¹)

ԽԱՂԱՄՈԼ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**խաղամուր** փանուլ փվեց վերջին գրոշը):

2. հրբ. ած. (**խաղամուլ** մարդը բարոյապես կործանված է):

ԽԱՂԱՎԵՐՋ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԽԱՂԱՐԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (խաղարկել *ավ-տոմեքենա*), ենթ.՝ **(չ)խաղարկող**, հմկտ.՝ **(չ)խաղարկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խաղարկած**, անկտ.՝ **խաղարկում**, վղկտ.՝ **խաղարկել**, ապկտ.՝ **խաղարկելու**, ժխտ.՝ **խաղարկի**: (տե՛ս V¹)

ԽԱՂԱՐԿՎԵԼ, ԽԱՂԱՐԿԵԼ-ի կրվ.։ (տե՛ս V¹)

ԽԱՂԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԽԱՂՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԽԱՄՐԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)խամրող**, հմկտ.՝ **(չ)խամրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խամրած**, անկտ.՝ **խամրում**, վղկտ.՝ **խամրել**, ապկտ.՝ **խամրելու**, ժխտ.՝ **խամրի**: (տե՛ս V¹)

ԽԱՄՐԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (խամրեցնել *գույները*), **գործ.** (խամրեցնել *վրձնով*), ենթ.՝ **(չ)խամրեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)խամրեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խամրեցրած**, անկտ.՝ **խամրեցնում**, վղկտ.՝ **խամրեցրել**, ապկտ.՝ **խամրեցնելու**, ժխտ.՝ **խամրեցնի**: (տե՛ս V³)

ԽԱՄՐԵՑՎԵԼ, ԽԱՄՐԵՑՆԵԼ-ի կրվ.։ (տե՛ս V¹)

ԽԱՆԳԱՐԵԼ, նբ (*թույլ չփայլ, ընդմիջել, խախտել* իմաստներով), **Ե լծ.**, կանոն., պարզ՝ խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (խանգարել *անդորրը*), **սեռ.-տրկ.** (խանգարել *մորը*), **գործ.** (խանգարել *շարժումներով*), **չբ** (*խոչընդոտել* իմաստով) (*Ձայնը խանգարում էր կարդալուն*), ենթ.՝ **(չ)խանգարող**, հմկտ.՝ **(չ)խանգարելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խանգարած**, անկտ.՝ **խանգարում**, վղկտ.՝ **խանգարել**, ապկտ.՝ **խանգարելու**, ժխտ.՝ **խանգարի**: (տե՛ս V¹)

ԽԱՆԳԱՐՎԵԼ, ԽԱՆԳԱՐԵԼ-ի կրվ. (*Աշխատանքը խանգարվեց անց-նողների կողմից*), **չեզ.** (*Ողջ կյանքում ապրեց խանգարված հոգեկան աշխարհով*): (տե՛ս V¹)

ԽԱՆԴ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ **ով**:

ԽԱՇԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խաշել *միսը*), **սեռ.-տրկ.** (խաշել *կենդանուն*), **գործ.** (խաշել *ջրով*), ենթ.՝ **(չ)խաշող**, հմկտ.՝ **(չ)խաշելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խաշած**, անկտ.՝ **խաշում**, վղկտ.՝ **խաշել**, ապկտ.՝ **խաշելու**, ժխտ.՝ **խաշի**: (տե՛ս V¹)

ԽԱՇՎԵԼ, **ԽԱՇԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽԱՉԲԱՌ, գոյ., ներ/եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԽԱՉՔԱՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԽԱՌՆ/Ը

1. **որ. ած.**, բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (*խառն իրավիճակում էր հայտնվել*):

2. **ձևի մկբ.** (*Նա նվերները խառը բաժանեց երեխաներին*):

ԽԱՌՆԱՇՓՈԹ

1. **հրբ. ած.** (*Տանը խառնաշփոթ իրավիճակ էր տիրում*):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (*Այդ խառնաշփոթից նա փորձեց օգուտ քաղել*):

ԽԱՌՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խառնել *իրերը*), **սեռ.-տրկ.** (խառնել *ջրին*), **գործ.** (խառնել *գոլով*), ենթ.՝ **(չ)խառնող**, հմկտ.՝ **(չ)խառնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խառնած**, անկտ.՝ **խառնում**, վղկտ.՝ **խառնել**, ապկտ.՝ **խառնելու**, ժխտ.՝ **խառնի**: (տե՛ս V¹)

ԽԱՌՆՎԵԼ, **ԽԱՌՆԵԼ**-ի կրվ. (*Համակարգը խառնվեց ծրագրավորողի կողմից*), **չեգ.** (*Նա միշտ խառնվում էր ցանկացած խոսակցության*): (տե՛ս V¹)

ԽԱՎԱՐ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (*խավարում չէր կողմնորոշվում՝ որ կողմ գնար*):

2. **որ. ած.** (*խավար գիշերներին նստում էր խարույկի առջև և կարդում*):

ԽԱՎԱՐԵԼ, չբ (*մթնել, սպառվել, մեռնել իմաստներով*) (*Արևը խավարեց*), Ե լծ., կանոն., պարզ, նբ^o (*խավարով ծածկել իմաստով*) (*Այդ մեծ ողբերգությունը խավարեց նրա ողջ կյանքը*), խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խավարել *լույսը*), ենթ.՝ **(չ)խավարող**, հմկտ.՝ **(չ)խավարելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խավարած**, անկտ.՝ **խավարում**, վղկտ.՝ **խավարել**, ապկտ.՝ **խավարելու**, ժխտ.՝ **խավարի**: (տե՛ս V¹)

ԽԱՎԱՐԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խավարեցնել *պատկերը*), **գործ.** (խավարեցնել *վարագույրով*), ենթ.՝

(ջ)խավարեցնող, հմկտ.՝ (ջ)խավարեցնելիս, հրկտ.՝ (ջ)խավարեցրած, անկտ.՝ խավարեցնում, վղկտ.՝ խավարեցրել, ապկտ.՝ խավարեցնելու, ժխտ.՝ խավարեցնի: (տե՛ս V³)

ԽԱՎԱՐԵՑՎԵԼ, ԽԱՎԱՐԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽԱՐԴԱԽ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ԽԱՐԽՈՒԼ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ԽԱՐՏՅԱՇ, որ. ած.:

ԽԱՓԱՆԱՐԱՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (**խափանարարները քննության ենթարկվեցին**):

2. հրբ. ած. (**Նրանց խափանարար քաղաքականությունն ընդունելի չէ**):

ԽԱՓԱՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (խափանել միջոցառումը), **գործ.** (խափանել գործիքով), ենթ.՝ (ջ)խափանող, հմկտ.՝ (ջ)խափանելիս, հրկտ.՝ (ջ)խափանած, անկտ.՝ խափանում, վղկտ.՝ խափանել, ապկտ.՝ խափանելու, ժխտ.՝ խափանի: (տե՛ս V¹)

ԽԱՓԱՆՎԵԼ, ԽԱՓԱՆԵԼ-ի կրվ. (Ծրագիրը **խափանվեց** կազմակերպչի կողմից), **չեգ.** (Ծրագրված հանդիպումը **խափանվեց**): (տե՛ս V¹)

ԽԵԼԱԳԱՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (**խելագարի արարքները այլևս զարմանալի չէին թվում**):

2. որ. ած. (**Այդ խելագար մարդուն փողոցում հաճախ կարելի էր տեսնել**):

ԽԵԼԱՌ, որ. ած.:

ԽԵԼՈՔ

1. որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (**Դեմքի խելոք արտահայտությամբ հավանություն տվեց**):

2. ձևի մկբ. (**Իհարկե, շատ խելոք վարվեց՝ մերժելով ձեր առաջարկը**):

ԽԵԼՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԽԵԼՔՈՎ, որ./հրբ ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից: (տե՛ս նաև **ԽԵԼՔ**-ի գործ. հոլով)

ԽԵՂԴԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (խեղդել զգացմունքները), **սեռ.-տրկ.** (խեղդել մարդուն), **գործ.** (խեղդել պարանոմ), ենթ.՝ (ջ)խեղդող, հմկտ.՝ (ջ)խեղդելիս, հրկտ.՝ (ջ)խեղդած, անկտ.՝ խեղդում, վղկտ.՝ խեղդել, ապկտ.՝ խեղդելու, ժխտ.՝ խեղդի: (տե՛ս V¹)

ԽԵՂԴՎԵԼ, ԽԵՂԴԵԼ-ի կրվ. (Տղամարդը **խեղդվեց** մարդասպանի կողմից), **չեզ.** (Նա **խեղդվեց** ջրում): (տե՛ս V¹)

ԽԵՂԾ

1. **որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Գյուղացին **խեղճ** մարդ էր):

2. **ձևի մկբ.** (Շատ բան չունեին և **խեղճ** էին ապրում):

ԽԵՂՃԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **ներգ.** (խեղճանալ գործնական *հարաբերություններում*), ենթ.՝ **(չ)խեղճացող,** հմկտ.՝ **(չ)խեղճանալիս,** հրկտ.՝ **(չ)խեղճացած,** անկտ.՝ **խեղճանում,** վղկտ.՝ **խեղճացել,** ապկտ.՝ **խեղճանալու,** ժխտ.՝ **խեղճանա:** (տե՛ս V⁵)

ԽԵՂՃԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խեղճացնել *միջավայրը*), **սեռ.-տրկ.** (խեղճացնել *մարդուն*), **գործ.** (խեղճացնել *ճնշմամբ*), ենթ.՝ **(չ)խեղճացնող,** հմկտ.՝ **(չ)խեղճացնելիս,** հրկտ.՝ **(չ)խեղճացրած,** անկտ.՝ **խեղճացնում,** վղկտ.՝ **խեղճացրել,** ապկտ.՝ **խեղճացնելու,** ժխտ.՝ **խեղճացնի:** (տե՛ս V³)

ԽԵՂՃԱՑՎԵԼ, ԽԵՂՃԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽԵՂՃՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով, ներգ.՝ ում:
ԽԵՆԹ

1. **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (**խենթի** հետ պետք չէ վիճել):

2. **որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Այդ **խենթ** պղան չի գիտակցում իր արարքների հետևանքները):

ԽԵՑԳԵՏԻՆ, գոյ., ներ, գետնի, բաց.՝ գեպնից/ից, գործ.՝ գեպնով/ով:

ԽԵՑԵՂԵՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԽԵՑԻ, գոյ., ներ, ցու/ի, բաց.՝ ից/ցուց, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում/ցում:

ԽԹԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԽԹԱՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խթանել *աշխատանքը*), **սեռ.-տրկ.** (խթանել *մարդուն*), **գործ.** (խթանել *սարքով*), ենթ.՝ **(չ)խթանող,** հմկտ.՝ **(չ)խթանելիս,** հրկտ.՝ **(չ)խթանած,** անկտ.՝ **խթանում,** վղկտ.՝ **խթանել,** ապկտ.՝ **խթանելու,** ժխտ.՝ **խթանի:** (տե՛ս V¹)

ԽԹԱՆՎԵԼ, ԽԹԱՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽԻՂԾ, գոյ., եր, խղճի/ի, բաց.՝ խղճից/ից, գործ.՝ խղճով/ով:

ԽԻՃ, գոյ., խճեր/եր, խճի/ի, բաց.՝ խճից/ից, գործ.՝ խճով/ով, ներգ.՝ խճում/ում:

ԽԻՆԴ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԽԻՍՏ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից/խստագույն (խիստ ու անաչառ մարդ էր):**

2. ձևի մկբ. (**խիստ մի՛ վարվեք նրա հետ):**

ԽԼԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (խլել իրը), սեռ.-տրկ. (խլել մարդուն), բաց. (խլել մեկից), գործ. (խլել ձեռքով), ենթ.՝ (չ)խլող, հմկտ.՝ (չ)խլելիս, հրկտ.՝ (չ)խլած, անկտ.՝ խլում, վղկտ.՝ խլել, ապկտ.՝ խլելու, ժխտ.՝ խլի: (տե՛ս V¹)

ԽԼՎԵԼ, ԽԼԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽՂՃՈՎ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից: (տե՛ս նաև ԽԻՂՃ-ի գործ. հոլով)

ԽՃՈՒՂԻ, գոյ., ներ, ղու/ի, բաց.՝ ղուց/ից, գործ.՝ ղով/ով, ներգ.՝ ղում/ում:

ԽՄԱԾ, հրբ. ած., (Ամեն օր խմած փուն էր գալիս օրորվելով):

• **ԽՄԱԾ, ԽՄԵԼ-ի հրկտ. դերբայ (Իր խմած հյութը նրան համեղ թվաց):**

ԽՄԲԱԳԻՐ, գոյ., ներ, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով:

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱԶՄ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԽՄԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (խմել ջուր), գործ. (խմել բաժակով), ենթ.՝ (չ)խմող, հմկտ.՝ (չ)խմելիս, հրկտ.՝ (չ)խմած, անկտ.՝ խմում, վղկտ.՝ խմել, ապկտ.՝ խմելու, ժխտ.՝ խմի: (տե՛ս V¹)

ԽՄՎԵԼ, ԽՄԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽՄԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (խմեցնել մարդուն), գործ. (խմեցնել բաժակով), ենթ.՝ (չ)խմեցնող, հմկտ.՝ (չ)խմեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)խմեցրած, անկտ.՝ խմեցնում, վղկտ.՝ խմեցրել, ապկտ.՝ խմեցնելու, ժխտ.՝ խմեցնի: (տե՛ս V³)

ԽՄԵՑՎԵԼ, ԽՄԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽՄԻԶՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԽՄՈՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԽՄՈՐԵՂԵՆ

1. գոյ., ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (**խմորեղենը շատ համեղ էր):**

2. հրբ. ած. (**Մեզ հյուրասիրեցին խմորեղեն ուտելիքներ):**

ԽՆԱՄԱԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԽՆԱՄԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խնամել *ծաղիկներ*), **սեռ.-տրկ.** (խնամել *հիվանդին*), **գործ.** (խնամել *սարքերով*), ենթ.՝ **(ջ)խնամող**, հմկտ.՝ **(ջ)խնամելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)խնամած**, անկտ.՝ **խնամում**, վղկտ.՝ **խնամել**, ապկտ.՝ **խնամելու**, ժխտ.՝ **խնամի**: (տե՛ս V¹)

ԽՆԱՄՎԵԼ, **ԽՆԱՄԵԼ**-ի կրվ. (Ծաղիկները **խնամվում** էին մայրիկի կողմից), **չեզ.** (Աղջիկը **խնամված** տեսք ուներ): (տե՛ս V¹)

ԽՆԱՄԻ, գոյ., ներ, մու/ի, բաց.՝ **մուց/ից**, գործ.՝ **ով**:

ԽՆԱՄՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԽՆԴԻՐ, գոյ., ներ, դրի/խնդրո^օ, բաց.՝ **դրից/ից**, գործ.՝ **դրով/ով**, ներգ.՝ **դրում/ում**:

ԽՆԴՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խնդրել *օգնություն*), **սեռ.-տրկ.** (խնդրել *ընկերոջը*), **բաց.** (խնդրել *մեկից*), **գործ.** (խնդրել *զանգով*), ենթ.՝ **(ջ)խնդրող**, հմկտ.՝ **(ջ)խնդրելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)խնդրած**, անկտ.՝ **խնդրում**, վղկտ.՝ **խնդրել**, ապկտ.՝ **խնդրելու**, ժխտ.՝ **խնդրի**: (տե՛ս V¹)

ԽՆԴՐՎԵԼ, **ԽՆԴՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽՆԴՈՒՆ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

Խ(Ի)ՆԿԱԼԻ, գոյ., ներ, լու/ի, բաց.՝ **լուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԽՆՁՈՐԵՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում/նում**:

ԽՇՇԱԼ/ԽՇԽՇԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(ջ)խշշացող**, հմկտ.՝ **(ջ)խշշալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)խշշացած**, անկտ.՝ **խշշում**, վղկտ.՝ **խշշացել**, ապկտ.՝ **խշշալու**, ժխտ.՝ **խշշա**: (տե՛ս V⁴)

ԽՇՇԱՑՆԵԼ/ԽՇԽՇԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խշշացնել *հագուստը*), **գործ.** (խշշացնել *հովհարով*), ենթ.՝ **(ջ)խշշացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)խշշացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)խշշացրած**, անկտ.՝ **խշշացնում**, վղկտ.՝ **խշշացրել**, ապկտ.՝ **խշշացնելու**, ժխտ.՝ **խշշացնի**: (տե՛ս V³)

ԽՇՇԱՑՎԵԼ, **ԽՇՇԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽՈՂԱԲՈՒՅԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԽՈԺՈՒ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Անծանոթի **խոժոռ** հայացքը անհանգստացնող էր):

2. ձևի մկբ. (**խոժոռ** ու սևեռուն նայում էր շուրջը):

ԽՈՆՏԵՄ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/-(ա)գույն** (*խոհեմ ու բանիմաց մասնագետներ են*):

2. ձևի մկբ. (*խոհեմ վարվեցիք՝ ընդունելով առաջարկը*):

ԽՈՆԱՎ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** /խոնավագույն:

ԽՈՆԱՐՀ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/-(ա)գույն** (*խոնարհ ու գեղեցիկ աղջիկ էր Օհաննան*):

2. ձևի մկբ. (*խոնարհ ու լուռ տանում էր բոլոր հանդիմանությունները*):

ԽՈՆԱՐՀԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (խոնարհել *գլուխը*), **սեռ.-տրկ**. (խոնարհել *կրծքին*), ենթ.՝ **(չ)խոնարհող**, հմկտ.՝ **(չ)խոնարհելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խոնարհած**, անկտ.՝ **խոնարհում**, վղկտ.՝ **խոնարհել**, ապկտ.՝ **խոնարհելու**, ժխտ.՝ **խոնարհի**: (տե՛ս V¹)

ԽՈՆԱՐՀՎԵԼ, **ԽՈՆԱՐՀԵԼ-ի կրվ.** (*Ծառերը խոնարհվում էին քամուց*), **չեզ**. (*Նա խոնարհվեց մոր առջև*): (տե՛ս V¹)

ԽՈՇՈՐ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** /խոշորագույն:

ԽՈՉԸՆԴՈՏԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (խոչընդոտել *գարգացումը*), **սեռ.-տրկ**. (խոչընդոտել *ընկերոջը*), **գործ**. (խոչընդոտել *սարքերով*), ենթ.՝ **(չ)խոչընդոտող**, հմկտ.՝ **(չ)խոչընդոտելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խոչընդոտած**, անկտ.՝ **խոչընդոտում**, վղկտ.՝ **խոչընդոտել**, ապկտ.՝ **խոչընդոտելու**, ժխտ.՝ **խոչընդոտի**: (տե՛ս V¹)

ԽՈՉԸՆԴՈՏՎԵԼ, **ԽՈՉԸՆԴՈՏԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ԽՈՍԱԿԻՑ, գոյ., ներ, կցի, բաց.՝ **կցից**, գործ.՝ **կցով**:

ԽՈՍԱՓՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԽՈՍԵԼ, նբ (*ասել* իմաստով), Ե լծ., կանոն., պարզ՝ խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (խոսել *խոսք*), **բաց**. (խոսել *դասերից*), **գործ**. (խոսել *հեռախոսով*), **չբ** (*գրուցել* իմաստով) (*Նա խոսում էր ընկերոջ հետ*), ենթ.՝ **(չ)խոսող**, հմկտ.՝ **(չ)խոսելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խոսած**, ապառնի՝ **(չ)խոսելիք**, անկտ.՝ **խոսում**, վղկտ.՝ **խոսել**, ապկտ.՝ **խոսելու**, ժխտ.՝ **խոսի**: (տե՛ս V¹)

ԽՈՍՎԵԼ, **ԽՈՍԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ԽՈՍԵԼԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**խոսելիքը** մտահոգում էր նրան):

- **ԽՈՍԵԼԻՔ**, **ԽՈՍԵԼ**-ի ապառնի դերբայ (*Ձեկուցողը մտքում վերլուծում էր խոսելիք թեման*):

ԽՈՍԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (խոսեցնել *մարդուն*), **բաց.** (խոսեցնել *գործից*), ենթ.՝ **(չ)խոսեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)խոսեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խոսեցրած**, անկտ.՝ **խոսեցնում**, վղկտ.՝ **խոսեցրել**, ապկտ.՝ **խոսեցնելու**, ժխտ.՝ **խոսեցնի**: (տե՛ս V³)

ԽՈՍԵՑՎԵԼ, **ԽՈՍԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽՈՏՀԱՐՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԽՈՐ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/խորագույն** (**խոր** նկուղում պահում էին ձմռան պաշարը):
2. ձևի մկբ. (*Թաքստոցը շատ խոր փորեցին*):

ԽՈՐԱՆԱՐԴ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (*Երեխայի խաղալիքը խորանարդի տեսք ուներ*):
2. հրբ. ած.՝ (**խորանարդ** բյուրեղիկներ էին թափված հատակին):

ԽՈՐԱՊԵՍ, ձևի մկբ.:

ԽՈՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(չ)խորացող**, հմկտ.՝ **(չ)խորանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)խորացած**, անկտ.՝ **խորանում**, վղկտ.՝ **խորացել**, ապկտ.՝ **խորանալու**, ժխտ.՝ **խորանա**: (տե՛ս V⁵)

ԽՈՐԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խորացնել *հարաբերությունները*), **գործ.** (խորացնել *փայտով*), ենթ.՝ **(չ)խորացնող**, հմկտ.՝ **(չ)խորացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խորացրած**, անկտ.՝ **խորացնում**, վղկտ.՝ **խորացրել**, ապկտ.՝ **խորացնելու**, ժխտ.՝ **խորացնի**:

ԽՈՐԱՑՎԵԼ, **ԽՈՐԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽՈՐԹ, որ. ած.:

ԽՈՐՀՐԴԱՏՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԽՈՐՀՈՒՐԴ, գոյ., ներ, հրղի/ի, բաց.՝ **հրղից/ից**, գործ.՝ **հրղով/ով**, ներգ.՝ **հրղում/ում**:

ԽՈՐՈՎԱԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Հյուրերին բանջարեղենի բերելու **խորոված** մատուցեցին):

- **ԽՈՐՈՎԱԾ**, **ԽՈՐՈՎԵԼ**-ի հրկտ. դերբայ (Նրա **խորոված** բանջարեղենը շատ համեղ էր):

ԽՈՐՈՎԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (խորովել *միսը*), **սեռ.-տրկ**. (խորովել *կենդանուն*), **գործ**. (խորովել *թավայրով*), ենթ.՝ **(չ)խորովող**, հմկտ.՝ **(չ)խորովելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խորոված**, անկտ.՝ **խորովում**, վղկտ.՝ **խորովել**, ապկտ.՝ **խորովելու**, ժխտ.՝ **խորովի**: (տե՛ս V¹)

ԽՈՐՈՎԵԼ, **ԽՈՐՈՎԵԼ**-ի կրվ. (Բանջարեղենը **խորովվեց** խոհարարի կողմից), **չեզ**. (**խորովվեց** արևի տակ երկար մնալուց): (տե՛ս V¹)

ԽՈՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԽՈՐՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԽՈՅՈՏԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ոտ բազմ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (խոցոտել *սիրտը*), **սեռ.-տրկ**. (խոցոտել *կենդանուն*), **գործ**. (խոցոտել *նիզակով*), ենթ.՝ **(չ)խոցոտող**, հմկտ.՝ **(չ)խոցոտելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խոցոտած**, անկտ.՝ **խոցոտում**, վղկտ.՝ **խոցոտել**, ապկտ.՝ **խոցոտելու**, ժխտ.՝ **խոցոտի**: (տե՛ս V¹)

ԽՈՅՈՏԵԼ, **ԽՈՅՈՏԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽՌՈՎ

1. **որ**. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Նրա **խոով** հոգին այդպես էլ չհանդարտվեց):

2. **ձևի մկբ**. (Ողջ կյանքում իրարից **խոով** ապրեցին):

ԽՌՈՎԵԼ, նբ (խանգարել իմաստով), ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (խոովել *անդորրը*), **գործ**. (խոովել *ներկայությամբ*), **չբ** (*ներանալ* իմաստով), խնդրո.՝ **բաց**. (խոովել *ընկերոջից*), ենթ.՝ **(չ)խոովող**, հմկտ.՝ **(չ)խոովելիս**, հրկտ.՝ **(չ)խոոված**, անկտ.՝ **խոովում**, վղկտ.՝ **խոովել**, ապկտ.՝ **խոովելու**, ժխտ.՝ **խոովի**: (տե՛ս V¹)

ԽՌՈՎԵԼ, **ԽՌՈՎԵԼ**-ի կրվ. (Նրա *անդորրը* **խոովվեց** այցելուի կողմից), **չեզ**. (Ծովը **խոովված** էր): (տե՛ս V¹)

ԽՌՈՎԿԱՆ, հրբ. ած.:

ԽՏԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., աճ սոսկած., ենթ.՝ **(չ)խտացող**, հմկտ.՝ **(չ)խտանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)խտացած**, անկտ.՝ **խտանում**, վղկտ.՝ **խտացել**, ապկտ.՝ **խտանալու**, ժխտ.՝ **խտանա**: (տե՛ս V⁵)

ԽՏԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խտացնել *գույները*), **գործ.** (խտացնել *նյութերով*), ենթ.՝ **(ջ)խտացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)խտացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)խտացրած**, անկտ.՝ **խտացում**, վղկտ.՝ **խտացրել**, ապկտ.՝ **խտացնելու**, ժխտ.՝ **խտացնի**: (տե՛ս V³)

ԽՏԱՑՎԵԼ, **ԽՏԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԽՐԱԽՃԱՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԽՅԱՆՈՒՄ, գոյ., ներ, նման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **նմամբ/ով**:

ԽՈՒԼ¹ (լսողությունից գուրկ)

1. **որ. ած.** (**խուլ** բուժատուի լսողությունը վիրահատությամբ վերականգնվեց):

2. **ձևի մկբ.** (Ձորը **խուլ** արծազանքում էր գետի շտաշյունին):

ԽՈՒԼ² (պալար), գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Դեմքը պատրված էր **խուլերով**):

ԽՈՒՄՔ, գոյ., խմբեր, խմբի, բաց.՝ **խմբից**, գործ.՝ **խմբով**, ներգ.՝ **խմբում**:

ԽՈՒՆԿ, գոյ., եր, խնկի/ի, բաց.՝ **խնկից/ից**, գործ.՝ **խնկով/ով**, ներգ.՝ **խնկում/ում**:

ԽՈՒՍԱՓԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **բաց.** (խուսափել *հանդիպումից*), ենթ.՝ **(ջ)խուսափող**, հմկտ.՝ **(ջ)խուսափելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)խուսափած**, անկտ.՝ **խուսափում**, վղկտ.՝ **խուսափել**, ապկտ.՝ **խուսափելու**, ժխտ.՝ **խուսափի**: (տե՛ս V¹)

ԽՈՒՑ, գոյ., խցեր/եր, խցի/ի, բաց.՝ **խցից/ից**, գործ.՝ **խցով/ով**, ներգ.՝ **խցում/ում**:

ԽՓԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (խփել *մեխը*), **սեռ.-տրկ.** (ծեռքը խփել *սեղանին*), **գործ.** (խփել *մուրճով*), ենթ.՝ **(ջ)խփող**, հմկտ.՝ **(ջ)խփելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)խփած**, անկտ.՝ **խփում**, վղկտ.՝ **խփել**, ապկտ.՝ **խփելու**, ժխտ.՝ **խփի**: (տե՛ս V¹)

ԽՓՎԵԼ, **ԽՓԵԼ**-ի կրվ. (Նկարը **խփվեց** պատին հոր կողմից), **չեզ.** (Վահանը անզգուշաբար ընկավ և որջ ուժով **խփվեց** հատակին): (տե՛ս V¹)

Ծ

ԾԱԳԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)ծագող**, հմկտ.՝ **(չ)ծագելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծագած**, անկտ.՝ **ծագում**, վղկտ.՝ **ծագել**, ապկտ.՝ **ծագելու**, ժխտ.՝ **ծագի**: (տե՛ս V¹)

ԾԱԼԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ծալել *թուղթը*), **գործ**. (ծալել *ձեռքով*), ենթ.՝ **(չ)ծալող**, հմկտ.՝ **(չ)ծալելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծալած**, անկտ.՝ **ծալում**, վղկտ.՝ **ծալել**, ապկտ.՝ **ծալելու**, ժխտ.՝ **ծալի**: (տե՛ս V¹)

ԾԱԼՎԵԼ, **ԾԱԼԵԼ**-ի կրվ. (Օձիքը **ծալվել էր** դերձակի հմուտ ձեռքով), **չեզ**. (Ծնկները *հանկարծ ծալվեցին*, ու նա կուչ եկավ պատի տակ):

ԾԱԽԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ծախել *ապրանք*), **սեռ.-տրկ**. (ծախել *ընկերոջը*), ենթ.՝ **(չ)ծախող**, հմկտ.՝ **(չ)ծախելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծախած**, անկտ.՝ **ծախում**, վղկտ.՝ **ծախել**, ապկտ.՝ **ծախելու**, ժխտ.՝ **ծախի**: (տե՛ս V¹)

ԾԱԽՎԵԼ, **ԾԱԽԵԼ**-ի կրվ. (Ապրանքը **ծախվեց** վաճառականի կողմից), **չեզ**. (Թուլամորթ գորականը **ծախվեց** թշնամուն): (տե՛ս V¹)

ԾԱԾԿ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԾԱԾԿԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ԾԱԾԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ծածկել *դեմքը*), **սեռ.-տրկ**. (ծածկել *երեխային*), **բաց**. (դեմքը *ծածկել քամուց*), **գործ**. (ծածկել *վերմակով*), ենթ.՝ **(չ)ծածկող**, հմկտ.՝ **(չ)ծածկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծածկած**, անկտ.՝ **ծածկում**, վղկտ.՝ **ծածկել**, ապկտ.՝ **ծածկելու**, ժխտ.՝ **ծածկի**: (տե՛ս V¹)

ԾԱԾԿՎԵԼ, **ԾԱԾԿԵԼ**-ի կրվ. (Երեխան **ծածկվեց** մոր կողմից), **չեզ**. (Նա **ծածկվեց** տաք վերմակով ու քնեց): (տե՛ս V¹)

ԾԱԾՈՒԿ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Թաքնվեց մի **ծածուկ** վայրում):

2. ձևի մկբ. (Խումբը **ծածուկ էր** գործում):

ԾԱԿԱԶՔ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԾԱԿԵԼ/ԾԱԿԾԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ծակել *պատը*), **սեռ.-տրկ**. (ծակել *ընկերոջը*), **գործ**. (ծակել *գործիքով*), ենթ.՝

(չ)ծակող, հմկտ.՝ (չ)ծակելիս, հրկտ.՝ (չ)ծակած, անկտ.՝ ծակում, վղկտ.՝ ծակել, ապկտ.՝ ծակելու, ժխտ.՝ ծակի: (տե՛ս V¹)

ԾԱԿՎԵԼ/ԾԱԿԾԿՎԵԼ, ԾԱԿԵԼ/ԾԱԿԾԿԵԼ-ի կրվ. (Ականջը ծակվեց մասնագետի կողմից), **չեգ.** (Տարան ծակվել էր): (տե՛ս V¹)

ԾԱԿՈՏԻ, գոյ., ներ, տու/ի, բաց.՝ Կրուց/ից, գործ.՝ ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:
ԾԱԿՈՏԿԵՆ, հրբ.ած.:

ԾԱՂԻԿ, գոյ., ներ, ղկի/ի, բաց.՝ ղկից/ից, գործ.՝ ղկով/ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ԾԱՂԱԲՈՒՅԼ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԾԱՂԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԾԱՂԱՏՈՆ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԾԱՂԿԵԼ, նբ (նկարագարդել իմաստով), **ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց.** (ծաղկել գիրքը), **գործ.** (ծաղկել վրձինով), **չբ** (ծաղիկ տալ, ծաղիկներ բացվել իմաստով) (Պարտեզում գեղեցիկ ծաղիկներ էին ծաղկել), ենթ.՝ (չ)ծաղկող, հմկտ.՝ (չ)ծաղկելիս, հրկտ.՝ (չ)ծաղկած, անկտ.՝ ծաղկում, վղկտ.՝ ծաղկել, ապկտ.՝ ծաղկելու, ժխտ.՝ ծաղկի: (տե՛ս V¹)

ԾԱՂԿԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ծաղկեցնել խոսքը), **սեռ.-տրկ.** (ծաղկեցնել մարդուն), **գործ.** (ծաղկեցնել խոսքով), ենթ.՝ (չ)ծաղկեցնող, հմկտ.՝ (չ)ծաղկեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)ծաղկեցրած, անկտ.՝ ծաղկեցնում, վղկտ.՝ ծաղկեցրել, ապկտ.՝ ծաղկեցնելու, ժխտ.՝ ծաղկեցնի: (տե՛ս V³)

ԾԱՂԿԵՑՎԵԼ, ԾԱՂԿԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԾԱՂԿԵՓՈՒՆՋ, գոյ., փնջեր/եր, փնջի/ի, բաց.՝ փնջից/ից, գործ.՝ փնջով/ով, ներգ.՝ փնջում/ում:

ԾԱՂԿՈՒՆՔ, գոյ., ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԾԱՂՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԾԱՂՐԱԾՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԾԱՂՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ծաղրել արտաքինը), **սեռ.-տրկ.** (ծաղրել երեխային), **գործ.** (ծաղրել վերաբերմունքով), ենթ.՝ (չ)ծաղրող, հմկտ.՝ (չ)ծաղրելիս, հրկտ.՝ (չ)ծաղրած, անկտ.՝ ծաղրում, վղկտ.՝ ծաղրել, ապկտ.՝ ծաղրելու, ժխտ.՝ ծաղրի: (տե՛ս V¹)

ԾԱՂՐՎԵԼ, ԾԱՂՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԾԱՄԵԼ/ԾԱՄԾՄԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ծամել ուրելիքը), **գործ.** (ծամել արամներով), ենթ.՝ **(չ)ծամող,** հմկտ.՝ **(չ)ծամելիս,** հրկտ.՝ **(չ)ծամած,** անկտ.՝ **ծամում,** վղկտ.՝ **ծամել,** ապկտ.՝ **ծամելու,** ժխտ.՝ **ծամի:** (տե՛ս V¹)

ԾԱՄՎԵԼ/ԾԱՄԾՄՎԵԼ, ԾԱՄԵԼ/ԾԱՄԾՄԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԾԱՄԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԾԱՅՐԱԿԵՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԾԱՅՐԱՀԵՂ

1. **որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (Ծայրահեղ իրավիճակում էր գտնվում):**

2. **չափի մկբ. (Ծայրահեղ ծանր հանգամանքներում էր հայտնվել):**

ԾԱՅՐԱՄԱՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԾԱՆՈԹ

1. **որ./հրբ. ած. (Ծանոթ միջավայրում հայտնվելը նրան հանգստացրեց):**

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Ծանոթներիցս մեկը օգնեց ինձ):**

ԾԱՆՈԹԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (ծանոթանալ պայմաններին), ենթ.՝ **(չ)ծանոթացող,** հմկտ.՝ **(չ)ծանոթանալիս,** հրկտ.՝ **(չ)ծանոթացած,** անկտ.՝ **ծանոթանում,** վղկտ.՝ **ծանոթացել,** ապկտ.՝ **ծանոթանալու,** ժխտ.՝ **ծանոթանա:** (տե՛ս V⁵)

ԾԱՆՈԹԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ծանոթացնել տարածքը), **սեռ.-տրկ.** (ծանոթացնել հանգամանքներին), ենթ.՝ **(չ)ծանոթացնող,** հմկտ.՝ **(չ)ծանոթացնելիս,** հրկտ.՝ **(չ)ծանոթացրած,** անկտ.՝ **ծանոթացնում,** վղկտ.՝ **ծանոթացրել,** ապկտ.՝ **ծանոթացնելու,** ժխտ.՝ **ծանոթացնի:** (տե՛ս V³)

ԾԱՆՈԹԱՑՎԵԼ, ԾԱՆՈԹԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԾԱՆՐ

1. **որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից/-(ա)գույն (Ուներ ծանր բնավորություն):**

2. **ձևի մկբ. (Շատ ծանր տարավ այդ լուրը):**

ԾԱՆՐԱՄԱՐՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԾԱՆՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., ենթ.՝ (չ)ծանրացող, հմկտ.՝ **(չ)ծանրանալիս,** հրկտ.՝ **(չ)ծանրացած,** անկտ.՝ **ծանրանում,** վղկտ.՝ **ծանրացել,** ապկտ.՝ **ծանրանալու,** ժխտ.՝ **ծանրանա:** (տե՛ս V⁵)

ԾԱՆՐԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ծանրացնել *վիճակը*), **գործ.** (ծանրացնել *վարքով*), ենթ.՝ **(չ)ծանրաց-նող**, հմկտ.՝ **(չ)ծանրացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծանրացրած**, անկտ.՝ **ծանրացում**, վղկտ.՝ **ծանրացրել**, ապկտ.՝ **ծանրացնելու**, ժխտ.՝ **ծանրացնի**: (տե՛ս V³)

ԾԱՆՐԱՑՎԵԼ, **ԾԱՆՐԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԾԱՆՐԱԶՈՓ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԾԱՆՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԾԱՆՈՒՑԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ԾԱՌԱՅԱԿԻՑ, գոյ., ներ, կցի, բաց.՝ **կցից**, գործ.՝ **կցով**:

ԾԱՌԱՅԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (ծառայել *հայրենիքին*), **գործ.** (ծառայել *գործով*), ենթ.՝ **(չ)ծառայող**, հմկտ.՝ **(չ)ծառայելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծառայած**, անկտ.՝ **ծառայում**, վղկտ.՝ **ծառայել**, ապկտ.՝ **ծառայելու**, ժխտ.՝ **ծառայի**: (տե՛ս V¹)

ԾԱՌԱՅԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ծառայեցնել *միտքը*), **սեռ.-տրկ.** (ծառայեցնել *մարդուն*), **գործ.** (ծառայեցնել *գումարով*), ենթ.՝ **(չ)ծառայեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)ծառայեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծառայեցրած**, անկտ.՝ **ծառայեցում**, վղկտ.՝ **ծառայեցրել**, ապկտ.՝ **ծառայեցնելու**, ժխտ.՝ **ծառայեցնի**: (տե՛ս V³)

ԾԱՌԱՅԵՑՎԵԼ, **ԾԱՌԱՅԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԾԱՌԱՅՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Հանրային ծառայողների աշխատավարձը բարձրացրել են*):

- **ԾԱՌԱՅՈՂ**, **ԾԱՌԱՅԵԼ**-ի ենթ. դերբայ (*Հայրենիքին ծառայող ամեն ոք արժանի է խոնարհումի*):

ԾԱՌԱՏՈՒՆԿ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԾԱՎԱԼԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ծավալել *գործուներություն*), **գործ.** (ծավալել *մասնակցությամբ*), ենթ.՝ **(չ)ծավալող**, հմկտ.՝ **(չ)ծավալելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծավալած**, անկտ.՝ **ծավալում**, վղկտ.՝ **ծավալել**, ապկտ.՝ **ծավալելու**, ժխտ.՝ **ծավալի**: (տե՛ս V¹)

ԾԱՎԱԼՎԵԼ, **ԾԱՎԱԼԵԼ**-ի կրվ. (*Պայքարը ծավալվեց մարտիկների կողմից*), **չեզ.** (*Հրդեհը ծավալվեց ողջ գյուղում*): (տե՛ս V¹)

ԾԱՎԱԼՈՒՆ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԾԱՐԱՎ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով** (Վերջապես հազեցրեց իր **ծարավը**):
2. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Ծարավ հոգին հազեցրեց):

ԾԵԾ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԾԵԾԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրոն.՝ ուղղ.-հայց. (ծեծել *դուռը*), **սեռ.-տրկ.** (ծեծել *երեխային*), **գործ.** (ծեծել *մտրակով*), ենթ.՝ **(չ)ծեծող**, հմկտ.՝ **(չ)ծեծելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծեծած**, անկտ.՝ **ծեծում**, վղկտ.՝ **ծեծել**, ապկտ.՝ **ծեծելու**, ժխտ.՝ **ծեծի**: (տե՛ս V¹)

ԾԵԾՎԵԼ, ԾԵԾԵԼ -ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԾԵԾՎՈՏԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., կոտ բազմ. ած., խնդրոն.՝ **սեռ.-տրկ.** (ծեծկոտել *տղային*), ենթ.՝ **(չ)ծեծկոտող**, հմկտ.՝ **(չ)ծեծկոտելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծեծկոտած**, անկտ.՝ **ծեծկոտում**, վղկտ.՝ **ծեծկոտել**, ապկտ.՝ **ծեծկոտելու**, ժխտ.՝ **ծեծկոտի**: (տե՛ս V¹)

ԾԵԾՎՈՏՎԵԼ, ԾԵԾՎՈՏԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԾԵՐ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Ծեր մարդը մոտեցավ երիտասարդին):
2. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով** (Գյուղի **ծերերը** հավաքվել էին բակում):

ԾԵՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սուկած., ենթ.՝ **(չ)ծերացող**, հմկտ.՝ **(չ)ծերանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծերացած**, անկտ.՝ **ծերանում**, վղկտ.՝ **ծերացել**, ապկտ.՝ **ծերանալու**, ժխտ.՝ **ծերանա**: (տե՛ս V⁵)

ԾԵՐԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրոն.՝ **ուղղ.-հայց.** (ծերացնել *դեմքը*), **սեռ.-տրկ.** (ծերացնել *մարդուն*), **գործ.** (ծերացնել *նյութերով*), ենթ.՝ **(չ)ծերացնող**, հմկտ.՝ **(չ)ծերացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծերացրած**, անկտ.՝ **ծերացնում**, վղկտ.՝ **ծերացրել**, ապկտ.՝ **ծերացնելու**, ժխտ.՝ **ծերացնի**: (տե՛ս V³)

ԾԵՐԱՑՎԵԼ, ԾԵՐԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԾԵՐՈՒՎ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով** (Ծերուկը հայացքը հառել էր հեռուն):
2. հրբ. ած. (Ծերուկ Սիմոնը անճանաչելի էր դարձել):

ԾԵՐՈՒՆԻ

1. գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից, գործ.՝ նով/ով** (Ծերունին ձեռքը տարավ գրպանը):

2. հրբ. ած. (Մերունի սիրտը չդիմացավ ցավին):

Ծեֆ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԾեֆԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

Ծեֆել, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ծեփել *հատրակը*), **սեռ.-տրկ.** (ծեփել *պատիին*), **գործ.** (ծեփել *ձեռքով*), ենթ.՝ **(չ)ծեփող**, հմկտ.՝ **(չ)ծեփելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծեփած**, անկտ.՝ **ծեփում**, վղկտ.՝ **ծեփել**, ապկտ.՝ **ծեփելու**, ժխտ.՝ **ծեփի:** (տե՛ս V¹)

Ծեֆվել, Ծեֆել-ի կրվ. (Հատրակը **ծեփվեց** վերանորոգողի կողմից), **չեգ.** (Սպանված կենդանին **ծեփվեց** գետնին): (տե՛ս V¹)

Ծիւ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, հոգն. ներգ.՝ երում:

ԾիժԱՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԾիժԱՂԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)ծիծաղող, հմկտ.՝ **(չ)ծիծաղելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծիծաղած**, անկտ.՝ **ծիծաղում**, վղկտ.՝ **ծիծաղել**, ապկտ.՝ **ծիծաղելու**, ժխտ.՝ **ծիծաղի:** (տե՛ս V¹)

ԾիժԱՂԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (ծիծաղեցնել *մարդուն*), ենթ.՝ **(չ)ծիծաղեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)ծիծաղեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծիծաղեցրած**, անկտ.՝ **ծիծաղեցնում**, վղկտ.՝ **ծիծաղեցրել**, ապկտ.՝ **ծիծաղեցնելու**, ժխտ.՝ **ծիծաղեցնի:** (տե՛ս V³)

ԾիժԱՂԵՑՎԵԼ, ԾիժԱՂԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԾԻԾԱՂԿՈՏ

1. հրբ. ած. (Նրա **ծիծաղկոտ** հայացքը գրավեց ներկաներին):

2. ձևի մկբ. (Նա **ծիծաղկոտ** նայում էր մարդկանց):

Ծիւ, կչկ. ձյնրկ.:

ԾիՍԱԿԱՐԳ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԾիՐԱՆԱԶԻՐ, գոյ., չրեր, չրի, բաց.՝ չրից, գործ.՝ չրով, ներգ.՝ չրում:

ԾիՐԱՆԵՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ նուց/ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԾԻՐԱՆԻ՝

1. (բոցագույն), **որ. ած. (Ծիրանի արշալույսը լեռների ճերմակ գագաթներին է փարվել):**

2. (ծիրանեգույն անթևք զգեստ), **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (Ներս մտավ արքայազնը՝ շքեղ **ծիրանին** ուսերին):

ԾԻՐԱՆԻ՝² (ծիրանենի), **գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ նուց/ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (Ծիրանին զարդարված էր գեղեցիկ ծաղիկներով):

ԾԼԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)ծլող**, հմկտ.՝ **(չ)ծլելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծլած**, անկտ.՝ **ծլում**, վղկտ.՝ **ծլել**, ապկտ.՝ **ծլելու**, ժխտ.՝ **ծլի**: (տե՛ս V¹)

ԾԽԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)ծխացող**, հմկտ.՝ **(չ)ծխալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծխացած**, անկտ.՝ **ծխում**, վղկտ.՝ **ծխացել**, ապկտ.՝ **ծխալու**, ժխտ.՝ **ծխա**:

ԾԽԱԽՈՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԾԽԱՄՈՐՃ, գոյ., ներ/եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԾԽԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ծխել *ծխախոր*), գործ. (ծխել *ծխամորճու*), ենթ.՝ **(չ)ծխող**, հմկտ.՝ **(չ)ծխելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծխած**, *ապառնի՝ (չ)ծխելիք*, անկտ.՝ **ծխում**, վղկտ.՝ **ծխել**, ապկտ.՝ **ծխելու**, ժխտ.՝ **ծխի**: (տե՛ս V¹)

ԾԽԵԼԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (*Տղամարդն անցորդից ծխելիք խնդրեց*):

- **ԾԽԵԼԻՔ**, **ԾԽԵԼ**-ի ապառնի դերբայ (*Ձեռքում պահել էր ծխելիք գլանակը*):

ԾԽԵՏՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ծխեց-նել *ծառերը*), ենթ.՝ **(չ)ծխեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)ծխեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծխեցրած**, անկտ.՝ **ծխեցնում**, վղկտ.՝ **ծխեցրել**, ապկտ.՝ **ծխեցնելու**, ժխտ.՝ **ծխեցնի**: (տե՛ս V³)

ԾԽԵՑՎԵԼ, **ԾԽԵՏՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԾԽՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԾՂՈՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ԾՂՐԻԴ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԾՄԱԿ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (*Ծմակում փեղ-փեղ ձյուն էր մնացել*):
2. հրբ. ած. (*Ծմակ անփառներում խիփ ծառեր էին աճել*):

ԾՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ծնել *զավակ*), սեռ.-տրկ. (ծնել *երեխային*), ենթ.՝ **(չ)ծնող**, հմկտ.՝ **(չ)ծնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծնած**, անկտ.՝ **ծնում**, վղկտ.՝ **ծնել**, ապկտ.՝ **ծնելու**, ժխտ.՝ **ծնի**: (տե՛ս V¹)

ԾՆՎԵԼ, **ԾՆԵԼ**-ի կրվ. (*Նոր գաղափարներ ծնվեցին ղեկավարի կողմից*), **չեզ**. (*Նա ծնվել է հեռավոր մի գյուղում*): (տե՛ս V¹)

ԾՆԿԱԶՈՔ

1. ձևի մկբ. (Ծնկաչոք աղոթում էր Աստուծուն):
2. հրբ. ած. (Ծնկաչոք մարդը հուսահատ վիճակում էր):

ԾՆՆԴԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Ծննդականում փոլայի անունը այլ էր նշված):
2. հրբ. ած.** (<իշում էի նրանց **ծննդական** թվականները):

ԾՆՆԴԱՎԱՅՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԾՆՆԴԱՏՈՒՆ, գոյ., տներ, տան, բաց.՝ փնից, գործ.՝ փնով, հոգն. ներգ.՝ փներում:

ԾՆՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Աշակերտների **ծնողները** եկել էին դպրոց):

- **ԾՆՈՂ, ԾՆԵԼ**-ի ենթ. դերբայ (Այդ վրանգը **ծնող** պատճառը վերացվել է):

ԾՆՈՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԾՆՈՒՆԴ, գոյ., ներ, ծննդի/ի/ծննդան, բաց.՝ ծննդից/ից, գործ.՝ ծննդով/ով, ներգ.՝ ծննդում/ում:

ԾՈՌ, գոյ., ներ, ան/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԾՈՎԱԳՆԱՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԾՈՎԱԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԾՈՎԱՀԵՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԾՈՎԱՓ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԾՈՎԵՋՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԾՈՅ՝ (կրծքի և նրան մոտիկ հագուստի միջև ընկած փարածությունը), **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (Հատապտուղները լցնում էր **ծոցն** ու գրպանը և բերում երեխաներին):

ԾՈՅՑ՝ (շարականի երաժշտական խազերից մեկը), **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:**

ԾՊՏՅԱԼ

1. հրբ. ած. (Ծպտյալ մարդը փվալներ էր հավաքում):
2. ձևի մկբ. (Լրտեսը **ծպտյալ** շրջում էր քաղաքում):

ԾՊՏՎԵԼ, ջբ, ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս Առաջաբան), ենթ.՝ (ջ)ծպտվող, հմկտ.՝ (ջ)ծպտվելիս, հրկտ.՝ (ջ)ծպտված, անկտ.՝ ծպտվում, վրկտ.՝ ծպտվել, ապկտ.՝ ծպտվելու, ժխտ.՝ ծպտվի: (տե՛ս V')

ԾՌԵԼ/ԾՌՄՌԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՞ւ՝ **ուղղ.-հայց.** (ծնել լարը), **գործ.** (ծնել ձեռքով), ենթա՞ւ՝ **(չ)ծռող**, հմկտ.՝ **(չ)ծռելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծռած**, անկտ.՝ **ծռում**, վղկտ.՝ **ծռել**, ապկտ.՝ **ծռելու**, ժխտ.՝ **ծռի**: (տե՛ս V¹)

ԾՌՎԵԼ/ԾՌՄՌՎԵԼ, **ԾՌԵԼ/ԾՌՄՌԵԼ**-ի կրվ. (Մեդալոյա թիթեղը **ծովեց** վարպետի կողմից), **չեգ.** (Ու կամաց-կամաց հնձվորի միտքը **ծովեց**): (տե՛ս V¹)

ԾՎԵՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ԾՎՎՈՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԾՐԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ԾՐԱԳՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՞ւ՝ **ուղղ.-հայց.** (ծրագրել *անելիքը*), **գործ.** (ծրագրել *խոսքով*), ենթա՞ւ՝ **(չ)ծրագրող**, հմկտ.՝ **(չ)ծրագրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծրագրած**, անկտ.՝ **ծրագրում**, վղկտ.՝ **ծրագրել**, ապկտ.՝ **ծրագրելու**, ժխտ.՝ **ծրագրի**: (տե՛ս V¹)

ԾՐԱԳՐՎԵԼ, **ԾՐԱԳՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԾՐԱԳՐԱՎՈՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՞ւ՝ **ուղղ.-հայց.** (ծրագրավորել *համակարգիչը*), **գործ.** (ծրագրավորել *կողով*), ենթա՞ւ՝ **(չ)ծրագրավորող**, հմկտ.՝ **(չ)ծրագրավորելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծրագրավորած**, անկտ.՝ **ծրագրավորում**, վղկտ.՝ **ծրագրավորել**, ապկտ.՝ **ծրագրավորելու**, ժխտ.՝ **ծրագրավորի**: (տե՛ս V¹)

ԾՐԱԳՐԱՎՈՐՎԵԼ, **ԾՐԱԳՐԱՎՈՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԾՐԱԳՐԱՎՈՐՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Հնույդ **ծրագրավորող-ների** կարիք մենք շատ ունենք):

- **ԾՐԱԳՐԱՎՈՐՈՂ**, **ԾՐԱԳՐԱՎՈՐԵԼ**-ի ենթ. դերբայ (Այդ **ծրագրավորող** սարքը նոր է ստեղծվել):

ԾՐԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԾՌԻԼԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո՞ւ՝ **բաց.** (ծուլանալ *ֆիզիկայից*), **գործ.** (ծուլանալ *գործով*), **ներգ.** (ծուլանալ *աշխատանքում*), ենթա՞ւ՝ **(չ)ծուլացող**, հմկտ.՝ **(չ)ծուլանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծուլացած**, անկտ.՝ **ծուլանում**, վղկտ.՝ **ծուլացել**, ապկտ.՝ **ծուլանալու**, ժխտ.՝ **ծուլանա**: (տե՛ս V⁵)

ԾՌԻԼԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո՞ւ՝ **ուղղ.-հայց.** (ծուլացնել *օրգանիզմը*), **սեռ.-տրկ.** (ծուլացնել *մարդուն*), ենթա՞ւ՝ **(չ)ծուլացնող**, հմկտ.՝ **(չ)ծուլացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծուլացրած**, անկտ.՝ **ծուլացնում**, վղկտ.՝ **ծուլացրել**, ապկտ.՝ **ծուլացնելու**, ժխտ.՝ **ծուլացնի**:

ԾՈՒԼԱՑՎԵԼ, ԾՈՒԼԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԾՈՒԼՈՐԵՆ, ձևի մկբ.:

ԾՈՒԽ, գոյ., ծխեր/եր, ծխի/ի, բաց.՝ **ծխից/ից, գործ.՝ ծխով/ով, ներգ.՝ ծխում/ում:**

ԾՈՒՅԼ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:**

ԾՈՒՆԿ, գոյ., ծնկներ/եր, ծնկի/ի/ծնկան, բաց.՝ **ծնկից/ից, գործ.՝ ծնկով/ով, հոգն. ներգ.՝ ծնկներում/ծնկերում:**

ԾՈՒՌ

1. **որ. ած.,** բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից** (Ամեն ինչ **ծուռ** հայելու մեջ է փեսնում):
2. **ձևի մկբ.** (Ծուռ նստենք, շիտակ խոսենք):
3. **գոյ.,** ծոեր, ծոի, բաց.՝ **ծոից, գործ.՝ ծոով** (Սասնա **ծոեր**):

ԾՈՒՌՈՒՄՈՒՌ

1. **որ. ած.,** բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից** (Նրա առջև բացվեց **ծուռումուռ** արահեպներով մի սարալանջ):
2. **ձևի մկբ.**՝ (Ծուռումուռ քայլելով՝ մոտեցավ դարպասին):

Կ

ԿԱԴՐ¹ (արտադրության կամ գործունեության այս կամ այն ճյուղի համար պատրաստված հիմնական աշխատողը), **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, հոգն. ներգ.՝ երում** (Ընկերությունը համալրվել էր նոր **կադրերով**):

ԿԱԴՐ² (առանձին նկար), **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (Կադրում երևում էր նրա երջանիկ դեմքը):

ԿԱԶՄ¹ (համախմբում, միավորում), **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (Աշխատակիցների ողջ **կազմը** ներկա էր միջոցառմանը):

ԿԱԶՄ² (գրքի, փետրի պահպանակ), **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (Գրքի կազմը **պատուվել էր**):

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (կազմակերպել միջոցառում), **գործ.** (կազմակերպել ընկերներով), ենթ.՝ **(չ)կազմակերպող, հմկտ.՝ (չ)կազմակերպելիս, հրկտ.՝ (չ)կազմակերպած,**

անկտ.՝ կազմակերպում, վղկտ.՝ կազմակերպել, ապկտ.՝ կազմակերպելու, ժխտ.՝ կազմակերպի: (տե՛ս V¹)

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՎԵԼ, ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից, գործ.՝ թյամբ/ով, ներգ.՝ ում:**

ԿԱԶՄԱՎՈՐՈՒՄ, գոյ., ներ, րման/ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ րմամբ/ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:**

ԿԱԶՄԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (կազմել ծրագիր), **գործ.** (կազմել թղթով), ենթ.՝ **(չ)կազմող, հմկտ.՝ (չ)կազմելիս, հրկտ.՝ (չ)կազմած, անկտ.՝ կազմում, վղկտ.՝ կազմել, ապկտ.՝ կազմելու, ժխտ.՝ կազմի:** (տե՛ս V¹)

ԿԱԶՄՎԵԼ, ԿԱԶՄԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿԱԹԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)կաթող, հմկտ.՝ (չ)կաթելիս, հրկտ.՝ (չ)կաթած, անկտ.՝ կաթում, վղկտ.՝ կաթել, ապկտ.՝ կաթելու, ժխտ.՝ կաթի:** (տե՛ս V¹)

ԿԱԹԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (կաթեցնել հեղուկ), **գործ.** (կաթեցնել կաթոցիչով), ենթ.՝ **(չ)կաթեցնող, հմկտ.՝ (չ)կաթեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)կաթեցրած, անկտ.՝ կաթեցնում, վղկտ.՝ կաթեցրել, ապկտ.՝ կաթեցնելու, ժխտ.՝ կաթեցնի:** (տե՛ս V³)

ԿԱԹԵՑՎԵԼ, ԿԱԹԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿԱԹՆԱԿԵՐ

1. **հրբ. ած.** (**Կաթնակեր** երեխաները հաճախ են լալիս քաղց զգալիս):
2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (**Դելֆինները պատկանում են կաթնակերների դասին**):

ԿԱԹՆԱՇՈՒ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԿԱԹՆԱՍՈՒՆ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (**Կաթնասունների գլխավոր առանձնահատկությունը ձագին կաթով կերակրելն է**):
2. **հրբ. ած.** (**Կաթնասուն արարածները տեսքով և չափերով շատ բազմազան են**):

ԿԱԼԱՆԱՎՈՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԿԱԼՎԱԾԱՏԵՐ, գոյ., եր, տիրոջ/ի, բաց.՝ տիրոջից/ից, գործ.՝ տիրոջով/ով:

ԿԱԽԱՐԴ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Կախարդը** բնակվում էր անտառի խորքում):

2. որ./հրբ. ած. (**Կախարդ** վարպետը գույների աշխարհ էր ստեղծել):

ԿԱԽԵԼ, նբ (կախ անել, կախ տալ իմաստով) ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (կախել *հագուստը*), բաց. (կախել *ծառից*), գործ. (կախել *թելով*), չբ (անջատվել, դադարել աշխատելուց իմաստով) (**Հեռախոսը կախել էր**), ենթ.՝ (չ)կախող, հմկտ.՝ (չ)կախելիս, հրկտ.՝ (չ)կախած, անկտ.՝ կախում, վղկտ.՝ կախել, ապկտ.՝ կախելու, ժխտ.՝ կախի: (տե՛ս V՝)

ԿԱԽՎԵԼ, **ԿԱԽԵԼ**-ի կրվ. (Հյուրասենյակի ջահը **կախվեց** վարպետի կողմից), չեզ. (Երեխան **կախվեց** մոր փեշերից): (տե՛ս V՝)

ԿԱԽՎԱԾՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ԿԱՂ, որ. ած.:

ԿԱՂԻՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԿԱՂԻԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **նով/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԿԱՄ՝ (գոյություն ունեն), չբ, ա լծ., պակասավոր անկանոն, պարզ (Ես հրավիրվածներից **կամ**):

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ կամ, կաս, կա/կանք, կաք, կան, ժխտ.՝ չկամ, չկաս, չկա/չկանք, չկաք, չկան,

անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ կայի, կայիր, կար/կայինք, կայիք, կային, ժխտ.՝ չկայի, չկայիր, չկար/չկայինք, չկայիք, չկային:

ԿԱՄ՝ (բառեր կամ նախադասություններ կապակցող շաղկապ), հմդս. շղկ. (Իրերը կբերեմ փուն **կամ** կթողնեմ քոջս փանը):

ԿԱՄ՝ (հացահատիկ կալսելու գործիք՝ ջառջառ), գոյ.**, եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Կամերի** վրա կանգնել էին մի քանի երեխաներ):

ԿԱՄԱԿՈՐ, որ. ած., բղղտ.՝ ալելի, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԿԱՄԱՅԻՆ, հրբ. ած.:

ԿԱՄԱՎՈՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Կամավորների** խումբը մեկնեց ուզմաճակատ):

2. հրբ. ած. (խումբը կատարում էր **կամավոր** աշխատանք):

3. մկբ. (Մենք **կամավոր** մեկնեցինք ուզմաճակատ):

ԿԱՄԱՑ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Նա կամաց քայլերով մոտեցավ ինձ):
2. ձևի մկբ. (**Կամաց** ծածկեց դուռը):

ԿԱՄԱՑՈՒԿ, ձևի մկբ.:

ԿԱՄԵՆԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., են սոսկած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (կամենալ *հաջողությամբ*), **սեռ.-տրկ.** (կամենալ *ընկերոջը*), ենթ.՝ **(չ)կամեցող**, հմկտ.՝ **(չ)կամենալիս**, հրկտ.՝ **(չ)կամեցած**, անկտ.՝ **կամենում**, վղկտ.՝ **կամեցել**, ապկտ.՝ **կամենալու**, ժխտ.՝ **կամենա:** (տե՛ս V⁵)

ԿԱՄԵՑՈՂ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Նա շատ կամեցող մարդ է):

- **ԿԱՄԵՑՈՂ, ԿԱՄԵՆԱԼ**-ի ենթ. դերբայ (*Ոչինչ չկամեցող մարդիկ մերժեցին նրան*):

ԿԱՄՈՔ

1. իսկ. կապ, երկդ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (*ճակատագրի կամոք/կամոքն Աստծո*):
2. ձևի մկբ.** (Նա չի սպասում որևէ ազդանշանի. **կամոք** կրակում է):

ԿԱՄՈՎԻՆ, ձևի մկբ.:

ԿԱՄՈՒՐՁ, գոյ., ներ, կամրջի/ի, բաց.՝ **կամրջից/ից**, գործ.՝ **կամրջով/ով**, ներգ.՝ **կամրջում/ում**:

ԿԱՄՔ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԿԱՅԱՋՈՐ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԿԱՅԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., խնդրո.՝ **գործ.** (կայանալ *գործով*), **ներգ.** (կայանալ այդ *աշխատանքում*), ենթ.՝ **(չ)կայացող**, հմկտ.՝ **(չ)կայանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)կայացած**, անկտ.՝ **կայանում**, վղկտ.՝ **կայացել**, ապկտ.՝ **կայանալու**, ժխտ.՝ **կայանա:** (տե՛ս V⁵)

ԿԱՅԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (կայացնել *որոշում*), **գործ.** (կայացնել *խոսքով*), ենթ.՝ **(չ)կայացնող**, հմկտ.՝ **(չ)կայացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)կայացրած**, անկտ.՝ **կայացնում**, վղկտ.՝ **կայացրել**, ապկտ.՝ **կայացնելու**, ժխտ.՝ **կայացնի:** (տե՛ս V³)

ԿԱՅԱՑՎԵԼ, ԿԱՅԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿԱՅԱՆԵԼ, նբ (կանգնեցնել իմաստով), ե լծ., կանոն., պարգ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (կայանել *մեքենան*), **չբ** (*մնալ, հանգրվանել* իմաստով) (*Հյու-*

ըը կայանեց իջևանատանը), ենթ.՝ (ջ)կայանող, հմկտ.՝ (ջ)կայանելիս, հրկտ.՝ (ջ)կայանած, անկտ.՝ կայանում, վղկտ.՝ կայանել, ասկտ.՝ կայանելու, ժխտ.՝ կայանի: (տե՛ս V¹)

ԿԱՅԱՆԱՏԵՂ(Ի), գոյ., տեղեր/տեղիներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԿԱՅԾՔԱՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԿԱՅՏԱՌ

1. որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (Արան կայփառ փղա է):

2. ձևի մկբ. (Մանուկը կայփառ թռչկոտում էր):

ԿԱՅՈՒՆ, որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ԿԱՅՈՒՆԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., խնդրո.՝ գործ. (կայունանալ աշխատանքով), ենթ.՝ (ջ)կայունացող, հմկտ.՝ (ջ)կայունանալիս, հրկտ.՝ (ջ)կայունացած, անկտ.՝ կայունանում, վղկտ.՝ կայունացել, ասկտ.՝ կայունանալու, ժխտ.՝ կայունանա: (տե՛ս V⁵)

ԿԱՅՈՒՆԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (կայունացնել հարաբերությունները), գործ. (կայունացնել գործով), ենթ.՝ (ջ)կայունացնող, հմկտ.՝ (ջ)կայունացնելիս, հրկտ.՝ (ջ)կայունացրած, անկտ.՝ կայունացնում, վղկտ.՝ կայունացրել, ասկտ.՝ կայունացնելու, ժխտ.՝ կայունացնի: (տե՛ս V³)

ԿԱՅՈՒՆԱՑՎԵԼ, ԿԱՅՈՒՆԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿԱՅՔ¹ (ունեցվածք), գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Նա իր ողջ կայքը նվիրաբերեց չքավորներին):

ԿԱՅՔ² (համացանցային էջ), գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Նրա կայքը արգելափակվել էր):

ԿԱՆԱԶ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Երեխաները նստել էին կանաչի վրա):

2. որ. ած. (Դաշտը հեռվից թվում էր մի կանաչ աշխարհ):

ԿԱՆԱԶԵՂԵՆ, գոյ., ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԿԱՆԱԶԻ, գոյ., ներ, չու/ի, չուց/ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԿԱՆԱՑԻ, հրբ. ած.:

ԿԱՆԳՆԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (ջ)կանգնող, հմկտ.՝ (ջ)կանգնելիս, հրկտ.՝ (ջ)կանգնած, անկտ.՝ կանգնում, վղկտ.՝ կանգնել, ասկտ.՝ կանգնելու, ժխտ.՝ կանգնի: (տե՛ս V¹)

ԿԱՆԳՆԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (կանգնեցնել *մեքենա*), գործ. (կանգնեցնել *ծեղքով*), ենթ.՝ (չ)կանգնեցնող, հմկտ.՝ (չ)կանգնեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)կանգնեցրած, անկտ.՝ կանգնեցնում, վղկտ.՝ կանգնեցրել, ապկտ.՝ կանգնեցնելու, ժխտ.՝ կանգնեցնի: (տե՛ս V³)

ԿԱՆԳՆԵՑՎԵԼ, **ԿԱՆԳՆԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿԱՆԽԱՎՃԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԿԱՆԽԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (կանխել *հարձակումը*), սեռ.-տրկ. (կանխել *ընդդիմախոսին*), գործ. (կանխել *ուժով*), ենթ.՝ (չ)կանխող, հմկտ.՝ (չ)կանխելիս, հրկտ.՝ (չ)կանխած, անկտ.՝ կանխում, վղկտ.՝ կանխել, ապկտ.՝ կանխելու, ժխտ.՝ կանխի: (տե՛ս V¹)

ԿԱՆԽՎԵԼ, **ԿԱՆԽԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿԱՆՈՆԱԿԱՐԳ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԿԱՆՑԼԵՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԿԱՆՈՒԽ, ժմնկի մկբ.:

ԿԱՇԱՌԱԿԵՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Կաշառակերները** իշխանության մեջ պետք է տեղ չունենան):

2. հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Կաշառակեր** դատավորը անարդար վճիռ կայացրեց):

ԿԱՇԱՌԱՌՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԿԱՇԱՌԱՏՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԿԱՇԱՌՈՒՄ, գոյ., ներ, ոման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ումամբ/ով**:

ԿԱՇԻ, գոյ., ներ, շվի/ի*, բաց.՝ **շվից/ից***, գործ.՝ **շվով/ով**, ներգ.՝ **շվում/ում**:

ԿԱ-ՉԿԱ, երկբ. վրբ.:

ԿԱՊԱՎՈՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Կապավորները** ռազմի դաշտում տեղեկություններ էին փոխանցում թշնամու մասին):

2. հրբ. ած. (**Կապավոր** զինվորը քաջաբար կռվում էր):

ԿԱՊԵԼ/ԿԱՊԿՊԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (կապել *պարանը*), սեռ.-տրկ. (*մարդուն* կապել *աթոռին*), բաց. (կապել *ծառից*), գործ. (կապել *թելով*), ենթ.՝ (չ)կապող, հմկտ.՝ (չ)կապելիս, հրկտ.՝

(ջ)կապած, անկտ.՝ **կապում**, վղկտ.՝ **կապել**, ապկտ.՝ **կապելու**, ժխտ.՝ **կապի**: (տե՛ս V¹)

ԿԱՊՎԵԼ/ԿԱՊԿՊՎԵԼ, ԿԱՊԵԼ/ԿԱՊԿՊԵԼ-ի կրվ. (*Տանտերը կապվեց հանցագործի կողմից*), **չեզ.** (*Կարճ ժամանակում նրանք կապվեցին միմյանց*): (տե՛ս V¹)

ԿԱՊՈՏԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ոտ** բազմ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (կապոտել *իրերը*), **սեռ.-տրկ.** (կապոտել *մարդուն*), **գործ.** (կապոտել *պարանոյ*), ենթ.՝ **(ջ)կապոտող**, հմկտ.՝ **(ջ)կապոտելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կապոտած**, անկտ.՝ **կապոտում**, վղկտ.՝ **կապոտել**, ապկտ.՝ **կապոտելու**, ժխտ.՝ **կապոտի**: (տե՛ս V¹)

ԿԱՊՈՏՎԵԼ, ԿԱՊՈՏԵԼ-ի կրվ. (*Ապրանքը կապոտվեց վաճառողի կողմից*), **չեզ.** (*Տաք շալով կապոտվել էր և նստել մի անկյունում*): (տե՛ս V¹)

ԿԱՊԻԿ, գոյ., ներ, ի/պկի, բաց.՝ **ից/պկից**, գործ.՝ **ով**:

ԿԱՊՈՒՅՑ, որ. ած.:

ԿԱՌԱՎԱՐԻՉ, գոյ., ներ, ի/րչի, բաց.՝ **ից/րչից**, գործ.՝ **ով/րչով**:

ԿԱՌՉԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (կառչել *բազրիքին*), **բաց.** (կառչել *փաստերից*), ենթ.՝ **(ջ)կառչող**, հմկտ.՝ **(ջ)կառչելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կառչած**, անկտ.՝ **կառչում**, վղկտ.՝ **կառչել**, ապկտ.՝ **կառչելու**, ժխտ.՝ **կառչի**: (տե՛ս V¹)

ԿԱՌՈՒՅԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (կառուցել *տուն*), **բաց.** (կառուցել *քարից*), **գործ.** (կառուցել իր *միջոցներով*), ենթ.՝ **(ջ)կառուցող**, հմկտ.՝ **(ջ)կառուցելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կառուցած**, անկտ.՝ **կառուցում**, վղկտ.՝ **կառուցել**, ապկտ.՝ **կառուցելու**, ժխտ.՝ **կառուցի**: (տե՛ս V¹)

ԿԱՌՈՒՑՎԵԼ, ԿԱՌՈՒՅԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿԱՍԵՍ (ԹԵ), երկբ. վրբ.*:

ԿԱՍԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (կասեցնել *կառուցումը*), **սեռ.-տրկ.** (կասեցնել *հակառակորդին*), **գործ.** (կասեցնել իրավունքի *ուժով*), ենթ.՝ **(ջ)կասեցնող**, հմկտ.՝ **(ջ)կասեցնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կասեցրած**, անկտ.՝ **կասեցնում**, վղկտ.՝ **կասեցրել**, ապկտ.՝ **կասեցնելու**, ժխտ.՝ **կասեցնի**: (տե՛ս V¹)

ԿԱՍԵՑՎԵԼ, ԿԱՍԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿԱՍԿԱԾՅԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԿԱՍ-ԿԱՐՄԻՐ, որ. ած.:

ԿԱՎԱՀՈՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԿԱՎԻՃ, գոյ., ներ, ի/վճի, բաց.՝ **ից/վճից**, գործ.՝ **ով/վճով**, ներգ.՝ **ում/վճում**:

ԿԱՏԱՂԻ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Կատաղի մարտեր են ընթանում*):
2. ձևի մկբ. (*Կատաղի մոնչում էր, ինչպես վանդակում փակված առյուծը*):

ԿԱՏԱՐՈՂԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (*Կատարողականում բացթողումներ կային*):
2. հրբ. ած. (*Կատարողական թերթիկը ներկայացրեց պեդին*):

ԿԱՏԱՐՈՒՄ, գոյ., ներ, ըման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **րմամբ/ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ԿԱՐԳԱԽՈՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԿԱՐԳԻՆ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Բնակվելու համար կարգին վայր են ընտրել*):
2. ձևի մկբ. (*Պեդք էր ելույթին կարգին պատրաստվել*):

ԿԱՐԴԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (կարդալ *գիրք*), գործ. (կարդալ *խոշորացուցով*), ենթ.՝ **(չ)կարդացող**, հմկտ.՝ **(չ)կարդալիս**, հրկտ.՝ **(չ)կարդացած**, անկտ.՝ **կարդում**, վղկտ.՝ **կարդացել**, ապկտ.՝ **կարդալու**, ժխտ.՝ **կարդա**: (տե՛ս V⁴)

ԿԱՐԴԱՑԱԾ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Նա շատ կարդացած մարդ է*):

- **ԿԱՐԴԱՑԱԾ**, **ԿԱՐԴԱԼ**-ի հրկտ. դերբայ (*Ընթերցասրահում կարդացած գիրքը հանձնեց գրադարանավարուհուն*):

ԿԱՐԵՎՈՐ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** /-(ա)գույն:

ԿԱՐԾԵՄ ԹԵ/ԿԱՐԾԵՍ ԹԵ, երկբ. վրբ.:

ԿԱՐԾ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Կարծ լարերը միացրեց իրար*):
2. ձևի/չափի մկբ. (*Ելույթի ժամանակ բանախոսը կարծ խոսեց*):

ԿԱՐՃԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(ջ)կարճացող**, հմկտ.՝ **(ջ)կարճանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կարճացած**, անկտ.՝ **կարճանում**, վղկտ.՝ **կարճացել**, ապկտ.՝ **կարճանալու**, ժխտ.՝ **կարճանա**: (տե՛ս V⁵)

ԿԱՐՃԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (կարճացնել *հագուստը*), **գործ**. (կարճացնել *մկրատով*), ենթ.՝ **(ջ)կարճացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)կարճացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կարճացրած**, անկտ.՝ **կարճացնում**, վղկտ.՝ **կարճացրել**, ապկտ.՝ **կարճացնելու**, ժխտ.՝ **կարճացնի**: (տե՛ս V³)

ԿԱՐՃԱՑՎԵԼ, **ԿԱՐՃԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿԱՐՄԻՐ, որ. ած.:

ԿԱՐՈՂ, որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ԿԱՐՈՂԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(ջ)կարողացող**, հմկտ.՝ **(ջ)կարողանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կարողացած**, անկտ.՝ **կարողանում**, վղկտ.՝ **կարողացել**, ապկտ.՝ **կարողանալու**, ժխտ.՝ **կարողանա**: (տե՛ս V⁵)

ԿԱՐՈՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ԿԱՑԻՆ, գոյ., ներ, ցնի/ի, բաց.՝ **ցնից/ից**, գործ.՝ **ցնով/ով**, ներգ.՝ **ում/ցնում**:

ԿԱՓ-ԿԱՆԱԶ, որ. ած.:

ԿԵՂԾ

1. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Կեղծ խոսքերով խաբել ես ինձ**):

2. ձևի մկբ. (*Ակնհայտ էր, որ կեղծ է արտահայտվում*):

ԿԵՂԾԱՎՈՐ

1. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Կեղծավոր մարդկանցից պետք է հեռու մնալ**):

2. ձևի մկբ. (*Կանգնել էր անկյունում և կեղծավոր ժպտում էր բոլորին*):

ԿԵՂԾԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԿԵՆԱԼ**, չբ, ա լծ., պակասավոր անկանոն, **են** սոսկած. (պակաս և հնացած ձևերը լրացվում են **մնալ**, **կանգնել**, **սպասել**, **կանգ առնել** բայերի ձևերով):

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եգ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կա՛ց**/կացե՛ք****, արգ.՝ **մի՛ կաց**//մի՛ կենար**/մի՛ կացեք**//մի՛ կենար****:

ԿԵՆԳՈՒՐՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԿԵՆԴԱՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, նուց/ից, գործ.' **ով**:

ԿԵՆԴԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.' **ից**, գործ.' թյամբ/ով:

ԿԵՆՍԱԳԻՐ, գոյ., ներ, գրի, բաց.' գրից, գործ.' գրով:

ԿԵՆՍԱՍԵՐ, հրբ./որ. ած., բղղտ.' **ավելի, առավել**, գրղ.' **ամենա- /ամենից**:

ԿԵՆՍԱՓՈՐՁ, գոյ., եր, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում**:

ԿԵՆՏ, որ. ած.:

ԿԵՊԻ, գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում**:

ԿԵՍՕՐ, գոյ., ներ, վա/ի, բաց.' **ից/վանից**, գործ.' **ով**:

ԿԵՐ, գոյ., եր, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում**:

ԿԵՅՅԵ(Ս), զգցկ. ձյնրկ.:

ԿԻՆ, գոյ., կանայք, կնոջ, բաց.' կնոջից, գործ.' կնոջով, հոգն.' կանանց, բաց.' կանանցից, գործ.' կանանցով:

ԿԻՆՈԴԻՏՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**:

ԿԻՍԱԳՈՒՆԴ, գոյ., գնդեր, գնդի, բաց.' գնդից, գործ.' գնդով, ներգ.' գնդում:

ԿԻՍԱԴԵՄ, գոյ., եր, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**:

ԿԻՍԱՏ

1. որ. ած. (**Կիսապ** բառեր ասաց ու հեռացավ):

2. ձևի մկբ. (**Չէր սիրում գործը կիսապ թողնել**):

ԿԻՍՈՎԻ

1. հրբ. ած. (**Կիսովի** խաղադրույք կատարեցին):

2. ձևի մկբ. (**Որոշեցին կիսովի** կատարել առևտուրը):

ԿԻՐԱԿԻ, գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**:

ԿԻՐԹ, որ. ած., բղղտ.' **ավելի, առավել**, գրղ.' **ամենա- /ամենից**:

ԿԻՐՃ, գոյ., եր, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում**:

ԿԻՐՔ, գոյ., կրքեր/եր, կրքի/ի, բաց.' կրքից, գործ.' կրքով/ով, հոգն. ներգ.' կրքերում:

ԿԻՑ

1. որ. ած. (**Կից** գրույթամբ ներկայացված էին փաստերը):

2. կպկ. բառ, հոդ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (**Տանը կից** այգում փաղավար կար):

3. ձևի մկբ. (Կից ներկայացված էր աղյուսակը):

ԿԼՈՐ, որ. ած.:

ԿԼՈՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սուկած., ենթա՝ **(ջ)կլորացող**, հմկտ.՝ **(ջ)կլորանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կլորացած**, անկտ.՝ **կլորանում**, վղկտ.՝ **կլորացել**, ապկտ.՝ **կլորանալու**, ժխտ.՝ **կլորանա:** (տե՛ս V⁵)

ԿԼՈՐԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (կլորացնել թողալով), **գործ.** (կլորացնել գրիչով), ենթա՝ **(ջ)կլորացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)կլորացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կլորացրած**, անկտ.՝ **կլորացնում**, վղկտ.՝ **կլորացրել**, ապկտ.՝ **կլորացնելու**, ժխտ.՝ **կլորացնի:** (տե՛ս V³)

ԿԼՈՐԱՑՎԵԼ, ԿԼՈՐԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿԾԻԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԿԾՈՒ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ԿԿՈՒ, գոյ., ներ, կկվի/ի*, բաց.՝ կկվից, գործ.՝ կկվով:

ԿՂԶԻ, գոյ., ներ, կղզու/ի, կղզուց/ից, գործ.՝ կղզով/ով, ներգ.՝ կղզում/ում:

ԿՄԱԽՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԿՆԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԿՆՃԻԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԿՆՃԻՌ, գոյ., ներ, ի/ճոի, բաց.՝ ից/ճոից, գործ.՝ ով/ճոով, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ԿՆՈՒՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԿՆՔԵԼ¹ (կնիք դնելով վավերացնել), **նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց.** (կնքել պայմանագիր), **գործ.** (կնքել կապարով), ենթա՝ **(ջ)կնքող**, հմկտ.՝ **(ջ)կնքելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կնքած**, անկտ.՝ **կնքում**, վղկտ.՝ **կնքել**, ապկտ.՝ **կնքելու**, ժխտ.՝ **կնքի:** (տե՛ս V¹)

ԿՆՔՎԵԼ¹, ԿՆՔԵԼ¹-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿՆՔԵԼ² (մկրտել), **նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ.** (կնքել երեխային), **գործ.** (կնքել աղոթքով), ենթա՝ **(ջ)կնքող**, հմկտ.՝ **(ջ)կնքելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կնքած**, անկտ.՝ **կնքում**, վղկտ.՝ **կնքել**, ապկտ.՝ **կնքելու**, ժխտ.՝ **կնքի:** (տե՛ս V¹)

ԿՆՔՎԵԼ², ԿՆՔԵԼ²-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿՇԻՌ, գոյ., ներ, ի/կշոի, բաց.՝ կշոից/ից, գործ.՝ կշոով/ով, ներգ.՝ կշոում/ում:

ԿՇՈԱԶԱՓ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԿՇՈԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (կշռել *ապրանք*), **սեռ.-տրկ**. (կշռել *մարդուն*), **գործ**. (կշռել *կշեռքով*), ենթ.՝ **(չ)կշռող**, հմկտ.՝ **(չ)կշռելիս**, հրկտ.՝ **(չ)կշռած**, անկտ.՝ **կշռում**, վղկտ.՝ **կշռել**, ապկտ.՝ **կշռելու**, ժխտ.՝ **կշռի**: (տե՛ս V¹)

ԿՇՈՎԵԼ, **ԿՇՈԵԼ**-ի կրվ. (Բանջարեղենը **կշովեց** վաճառականի կողմից), **չեգ**. (Մարզվելուց հետո միշտ **կշովում էր**): (տե՛ս V¹)

ԿՈԱԼԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**:

ԿՈՂԱԿԻՑ, գոյ., ներ, կցի/ի, բաց.՝ **կցից/ից**, գործ.՝ **կցով/ով**:

ԿՈՂՄ

1. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Նա իր վատ կողմերը աշխատում էր թաքցնել):
2. կպկ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (Կեսօրվա կողմ կայցելեմ քեզ):
3. ձևի մկբ. (Ընդդիմությունը կողմ քվեարկեց օրինագծին):
  - **ԿՈՂՄԻՑ**, կպկ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (Հարցը քննարկվեց խորհրդի կողմից):

ԿՈՂՄՆԱԿԱԼ, հրբ. ած.:

ԿՈՂՄՆԱԿԻ, հրբ. ած.:

ԿՈՂՄՆԱՑՈՒՅՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԿՈՂՔ ԿՈՂՔԻ, տեղի/ձևի մկբ. (Կանգնած էին կողք կողքի):

ԿՈՃՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԿՈՇԻԿ, գոյ., ներ, ի/չկի[♦], բաց.՝ **ից/չկից[♦]**, գործ.՝ **ով/չկով[♦]**, ներգ.՝ **ում**:

ԿՈՇՏ

1. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Կոշտ մատնեք ներով շոյում էր փղայի գլուխը):
2. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Կոշտերով պատված ուրքերով մի կերպ առաջ էր շարժվում):
3. ձևի մկբ. (Իրեն փրված հարցին կոշտ պատասխանեց):

ԿՈՉԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (կոչել *քաղաքը*), **սեռ.-տրկ**. (կոչել *մարդուն*), **գործ**. (կոչել *անունով*), ենթ.՝ **(չ)կոչող**, հմկտ.՝ **(չ)կոչելիս**, հրկտ.՝ **(չ)կոչած**, անկտ.՝ **կոչում**, վղկտ.՝ **կոչել**, ապկտ.՝ **կոչելու**, ժխտ.՝ **կոչի**: (տե՛ս V¹)

ԿՈՉՎԵԼ, **ԿՈՉԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿՈՎԿԱՍԱԳԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ հց, գործ.՝ ով:

ԿՈՎԿԱՍՅԻ

1. **գոյ., ներ, ցու/ի, բաց.՝ ցուց/հց, գործ.՝ ով** (Բոլորը լուռ էին. աղմկում էր միայն մի թխադեմ **կովկասցի**):

2. **հրբ. ած.** (Մեզ ուղեկցում էին **կովկասցի** մի խումբ վաճառականներ):

ԿՈՏՈՐԱԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ հց, գործ.՝ ով (Ականապես եղանք սարսուղ-դու մի **կոտորածի**):

• **ԿՈՏՈՐԱԾ, ԿՈՏՈՐԵԼ**-ի հրկտ. դերբայ (Նրանց **կոտորած** մարդկանց սերունդները բողոք էին ներկայացրել):

ԿՈՏՈՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (կոտորել *զորքը*), **սեռ.-տրկ.** (կոտորել *մարդկանց*), **գործ.** (կոտորել *սրով*), ենթ.՝ **(չ)կոտորող, հմկտ.՝ (չ)կոտորելիս, հրկտ.՝ (չ)կոտորած, անկտ.՝ կոտորում, վղկտ.՝ կոտորել, ապկտ.՝ կոտորելու, ժխտ.՝ կոտորի:** (տե՛ս V¹)

ԿՈՏՈՐՎԵԼ, ԿՈՏՈՐԵԼ-ի **կրվ.** (Ազգի մի ստվար մասը **կոտորվեց** թշնամու կողմից), **չեզ. (Կոտորվեց** ամբողջ օրն աշխատելով): (տե՛ս V¹)

ԿՈՏՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (կոտրել *ափսեն*), **գործ.** (կոտրել *մուրճով*), ենթ.՝ **(չ)կոտորող, հմկտ.՝ (չ)կոտրելիս, հրկտ.՝ (չ)կոտրած, անկտ.՝ կոտրում, վղկտ.՝ կոտրել, ապկտ.՝ կոտրելու, ժխտ.՝ կոտրի:** (տե՛ս V¹)

ԿՈՏՐՎԵԼ, ԿՈՏՐԵԼ-ի **կրվ.** (Դուռը **կոտրվեց** ուժեղ հարվածից), **չեզ. (Կոտրվել էր և չէր ուզում աշխատել):** (տե՛ս V¹)

ԿՈՐԱԳԻԾ, գոյ., գծեր, գծի, բաց.՝ գծից, գործ.՝ գծով, ներգ.՝ գծում:

ԿՈՏՐԱՏԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., առ բազմ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (կոտրատել *փայտը*), **գործ.** (կոտրատել *կացինով*), ենթ.՝ **(չ)կոտրատող, հմկտ.՝ (չ)կոտրատելիս, հրկտ.՝ (չ)կոտրատած, անկտ.՝ կոտրատում, վղկտ.՝ կոտրատել, ապկտ.՝ կոտրատելու, ժխտ.՝ կոտրատի:** (տե՛ս V¹)

ԿՈՏՐԱՏՎԵԼ, ԿՈՏՐԱՏԵԼ-ի **կրվ.** (Ապակին **կոտրատվեց** ուժեղ քամուց), **չեզ. (Կոտրատվելով քայլում էր):** (տե՛ս V¹)

ԿՈՐԻՉ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ հց, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԿՈՐՉԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., չ սոսկած., ենթ.՝ (չ)կորչող, հմկտ.՝ (չ)կորչելիս, հրկտ.՝ (չ)կորած, անկտ.՝ կորչում, վղկտ.՝ կորել, ապկտ.՝ կորչելու, ժխտ.՝ կորչի: (տե՛ս V²)

ԿՈՐՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (կորցնել *իրերը*), **սեռ.-տրկ.** (կորցնել *հարազատին*), ենթ.՝ **(ջ)կորցնող**, հմկտ.՝ **(ջ)կորցնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կորցրած**, անկտ.՝ **կորցնում**, վղկտ.՝ **կորցրել**, ապկտ.՝ **կորցնելու**, ժխտ.՝ **կորցնի**: (տե՛ս V³)

ԿՈՐՑՎԵԼ, տե՛ս **ԿՈՐՍՎԵԼ**:

ԿՈՐՍՎԵԼ, **ԿՈՐՑՆԵԼ**-ի **կրվ.** (*Հնարավորությունը կորսվեց բոլորի կողմից*), **չեզ.** (*Ծառերի կատարները կորսվել էին ամպերի մեջ*): (տե՛ս V¹)

ԿՈՐՈՒՍՏ, գոյ., ներ, ըստի/ի, բաց.՝ **ըստից/ից**, գործ.՝ **ըստով/ով**, ներգ.՝ **ըստում/ում**:

ԿՊՆԵԼ*, տե՛ս **ԿՊՉԵԼ**:

ԿՊՉԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., չ սուկած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (կաչել *պատին*), **գործ.** (կաչել *սոսնձով*), ենթ.՝ **(ջ)կաչող**, հմկտ.՝ **(ջ)կաչելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կաած**, անկտ.՝ **կաչում**, վղկտ.՝ **կաել**, ապկտ.՝ **կաչելու**, ժխտ.՝ **կաչի**: (տե՛ս V²)

ԿՊՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (կացնել *թուղթը*), **սեռ.-տրկ.** (կացնել *պատին*), **գործ.** (կացնել *սոսնձով*), ենթ.՝ **(ջ)կացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)կացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կացրած**, անկտ.՝ **կացնում**, վղկտ.՝ **կացրել**, ապկտ.՝ **կացնելու**, ժխտ.՝ **կացնի**: (տե՛ս V³)

ԿՊՑՎԵԼ, **ԿՊՑՆԵԼ**-ի **կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ԿՈՒՎ, գոյ., ներ, կովի/ի, բաց.՝ **կովից/ից**, գործ.՝ **կովով/ով**, ներգ.՝ **կովում/ում**:

ԿՈՎԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո.՝ **գործ.** (կովել *գենքով*), ենթ.՝ **(ջ)կովող**, հմկտ.՝ **(ջ)կովելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կոված**, անկտ.՝ **կովում**, վղկտ.՝ **կովել**, ապկտ.՝ **կովելու**, ժխտ.՝ **կովի**: (տե՛ս V¹)

ԿՍԿԻԾ, գոյ., ներ, ի/կծի^օ, բաց.՝ **ից/կծից^օ**, գործ.՝ **ով/կծով^օ**, ներգ.՝ **ում**:

ԿՏԱՎԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԿՏՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (կտրել *թելը*), **գործ.** (կտրել *մկրատով*), ենթ.՝ **(ջ)կտրող**, հմկտ.՝ **(ջ)կտրելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)կտրած**, անկտ.՝ **կտրում**, վղկտ.՝ **կտրել**, ապկտ.՝ **կտրելու**, ժխտ.՝ **կտրի**: (տե՛ս V¹)

ԿՏՐՎԵԼ, **ԿՏՐԵԼ**-ի **կրվ.** (*Կապը կտրվեց թշնամու կողմից*), **չեզ.** (*Անձրևը կտրվեց, և արև ելավ*): (տե՛ս V¹)

ԿՏՐԱՏԵԼ/ԿՏՐՏԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ատ/տ** բազմ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (կտրատել *միրգ*), **գործ.** (կտրատել *դանակով*), ենթ.՝ **(ջ)կտրատող**,

հմկտ.՝ (ջ)կտրատելիս, հրկտ.՝ (ջ)կտրատած, անկտ.՝ կտրատում, վղկտ.՝ կտրատել, ապկտ.՝ կտրատելու, ժխտ.՝ կտրատի: (տե՛ս V¹)

ԿՏՐԱՏՎԵԼ/ԿՏՐՏՎԵԼ, ԿՏՐԱՏԵԼ/ԿՏՐՏԵԼ-ի կրվ. (Կտրորը կտրտվեց
դերձակի կողմից), **չեզ.** (Խոսելիս ձայնը կտրտվում էր): (տե՛ս V¹)

ԿՏՐԻՃ, որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ԿՏՐԻՉ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ԿՏՈՒՑ, գոյ., ներ, ի/կտցի, բաց.՝ ից/կտցից, գործ.՝ ով/կտցով, ներգ.՝ ում:

ԿՐԱԿԱՀԵՐԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԿՐԱԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (կրակել *հրացան*),
սեռ.-տրկ. (սպանել իմաստով*) (կրակել *մարդուն**), **գործ.** (կրակել *զեն-
քով*), ենթ.՝ (ջ)կրակող, հմկտ.՝ (ջ)կրակելիս, հրկտ.՝ (ջ)կրակած, անկտ.՝
կրակում, վղկտ.՝ կրակել, ապկտ.՝ կրակելու, ժխտ.՝ կրակի: (տե՛ս V¹)

ԿՐԱԿՎԵԼ, ԿՐԱԿԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿՐԹՎԱԾ, հրբ./որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից
(Շար կրթված ու բանիմաց մարդ է երևում):

- **ԿՐԹՎԱԾ, ԿՐԹ(Վ)ԵԼ-ի** հրկտ. դերբայ (Եվրոպաներում կրթված այդ
երկրասարդը լավ ապագա ունի):

ԿՐԹԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (կրթել *սերունդ*),
սեռ.-տրկ. (կրթել *երեխային*), **գործ.** (կրթել *դասագրքով*), ենթ.՝ (ջ)կրթող,
հմկտ.՝ (ջ)կրթելիս, հրկտ.՝ (ջ)կրթած, անկտ.՝ կրթում, վղկտ.՝ կրթել,
ապկտ.՝ կրթելու, ժխտ.՝ կրթի: (տե՛ս V¹)

ԿՐԹՎԵԼ, ԿՐԹԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿՐԿԻՆ, ժմնկի/չափի մկբ. (Երկար ընդմիջումից հետո կրկին հանդիպե-
ցին):

ԿՐԿՆԱԿԻ

1. **հրբ. ած.** (Կրկնակի հարված սրացավ դեմքին):

2. **չափի մկբ.** (Կրկնակի վճարեց):

ԿՐԿՆԵՐԳ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ԿՐՆԿԱԿՈՒ

1. **ձևի մկբ.** (Կրնկակոխ հետևում էր այդ մարդուն):

2. **հրբ. ած.** (Կրնկակոխ քայլերով հետևում էր նրան):

ԿՐՏՍԵՐ, որ. ած.:

ԿՐՈՒՆԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԿՐՈՒԺ, գոյ., կժեր/եր, կժի/ի, բաց.՝ **կժից/ից**, գործ.՝ **կժով/ով**, ներգ.՝ **կժում/ում**:

ԿՐՈՒՅՐ

1. որ. ած. (**Կույր** ամբոխը առաջ էր շարժվում):

2. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Կույրը**, ձեռքի փայտը առաջ պարզած, քայլում էր):

ԿՐՈՒՈՂ (ամուր), որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Մարտահրավերներին դիմակայելու համար **կուռ** միություն էին կազմել):

ԿՐՈՒՈՂ² (թև)**, գոյ., կոներ, կուան, բաց.՝ **նից**, գործ.՝ **նով**, հոգն. ներգ.՝ **կոներում** (Կուրած **կուռը** փաթաթել, կանգնել էր):

ԿՐՈՒՌՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ԿՐՈՒՍԱԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ԿՐՈՒՍԱԿԻՑ, գոյ., ներ, կցի, բաց.՝ **կցից**, գործ.՝ **կցով**:

ԿՐՈՒՍԱԿՏԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Կուսակցականները** ելել էին պայքարի):

2. հրբ. ած. (**Կուսակցական** թիմը իր գաղափարն էր առաջ քաշում):

ԿՐՈՒՏ, գոյ., եր/կտեր, ի/կտի, բաց.՝ **ից/կտից**, գործ.՝ **ով/կտով**, ներգ.՝ **ում/կտում**:

ԿՐՈՒՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սուկած., ենթ.՝ (**չ**)**կուրացող**, հմկտ.՝ (**չ**)**կուրանալիս**, հրկտ.՝ (**չ**)**կուրացած**, անկտ.՝ **կուրանում**, վղկտ.՝ **կուրացել**, ապկտ.՝ **կուրանալու**, ժխտ.՝ **կուրանա**: (տե՛ս V⁵)

ԿՐՈՒՐԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (կուրացնել **աչքը**), **սեռ.-տրկ.** (կուրացնել **մարդուն**), **գործ.** (կուրացնել **սրով**), ենթ.՝ (**չ**)**կուրացնող**, հմկտ.՝ (**չ**)**կուրացնելիս**, հրկտ.՝ (**չ**)**կուրացրած**, անկտ.՝ **կուրացնում**, վղկտ.՝ **կուրացրել**, ապկտ.՝ **կուրացնելու**, ժխտ.՝ **կուրացնի**: (տե՛ս V³)

ԿՐՈՒՐԱՑՎԵԼ, **ԿՐՈՒՐԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ԿՐՈՒՐՍԵՑԻ

1. գոյ., ներ, ցու/ի, բաց.՝ **ցուց/ից**, գործ.՝ **ով** (Հավաքվել էին **կուրսեցիներով**):

2. հրբ. ած. (Անակնկալ հանդիպեցի **կուրսեցի** ընկերոջս):

ՀԱ

1. **զգցկ. ձյնրկ.** (**Հա՛**, այդպես էլ մտածեցի):

2. **հստտ. վրբ.*** (**Հա՛**, կգամ քեզ հետ):

ՀԱԳԱԾ, **հրբ. ած.** (**Հազած**, զուգված, պճնված հյուրերը զվարճանում էին):

• **ՀԱԳԱԾ**, **ՀԱԳՆԵԼ**-ի հրկտ. դերբայ (**Չէր սիրում ուրիշի հազած շորերը հագնել**):

ՀԱԳԵՆԱԼ, **չբ, ա լծ.**, կանոն., **են** սոսկած., խնդրո՛ւ՝ **բաց.** (հագենալ *կերակորներին*), **գործ.** (հագենալ *մի բաժակ ջրով*), ենթ.՝ **(ջ)հագեցող**, հմկտ.՝ **(ջ)հագենալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հագեցած**, անկտ.՝ **հագենում**, վղկտ.՝ **հագեցել**, ապկտ.՝ **հագենալու**, ժխտ.՝ **հագենա:** (տե՛ս V⁵)

ՀԱԳԵՑՆԵԼ, **նբ, ե լծ.**, կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո՛ւ՝ **ուղղ.-հայց.** (հագեցնել *ծարավը*), **սեռ.-տրկ.** (հագեցնել *մարդուն*), **գործ.** (հագեցնել *ջրով*), ենթ.՝ **(ջ)հագեցնող**, հմկտ.՝ **(ջ)հագեցնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հագեցրած**, անկտ.՝ **հագեցնում**, վղկտ.՝ **հագեցրել**, ապկտ.՝ **հագեցնելու**, ժխտ.՝ **հագեցնի:** (տե՛ս V³)

ՀԱԳԵՑՎԵԼ, **ՀԱԳԵՑՆԵԼ**-ի **կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ՀԱԳՆԵԼ, **նբ, ե լծ.**, կանոն., **ն** սոսկած., խնդրո՛ւ՝ **ուղղ.-հայց.** (*շապիկ հագնել*), ենթ.՝ **(ջ)հագնող**, հմկտ.՝ **(ջ)հագնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հագած**, անկտ.՝ **հագնում**, վղկտ.՝ **հագել**, ապկտ.՝ **հագնելու**, ժխտ.՝ **հագնի:** (տե՛ս V²)

ՀԱԳՆՎԵԼ, **չբ, ե լծ.**, կանոն., պարզ, **վ** ած. (կրավորական իմաստը մթագնել է), ենթ.՝ **(ջ)հագնվող**, հմկտ.՝ **(ջ)հագնվելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հագնված**, անկտ.՝ **հագնվում**, վղկտ.՝ **հագնվել**, ապկտ.՝ **հագնվելու**, ժխտ.՝ **հագնվի:** (տե՛ս V¹)

ՀԱԳՑՆԵԼ, **նբ, ե լծ.**, կանոն., **ցն** պատճ. ած., խնդրո՛ւ՝ **ուղղ.-հայց.** (հագցնել *զգեստ*), **սեռ.-տրկ.** (հագցնել *երեխային*), **գործ.** (հագցնել *ձեռքով*), ենթ.՝ **(ջ)հագցնող**, հմկտ.՝ **(ջ)հագցնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հագցրած**, անկտ.՝ **հագցնում**, վղկտ.՝ **հագցրել**, ապկտ.՝ **հագցնելու**, ժխտ.՝ **հագցնի:** (տե՛ս V³)

ՀԱԳՑՎԵԼ, **ՀԱԳՑՆԵԼ**-ի **կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ՀԱՋԱՐՐ¹ (փասը հարյուրյակ), **քնկ. թվ.** (Մրցույթի համար **հազար** հայտ էին ստացել):

ՀԱՋԱՐ² (բույս), **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (**Հազարով** աղ-
ցան պատրաստեց):

ՀԱՋԱՐԱԿԱՆ, բաշխ. թվ.:

ՀԱՋԱՐԱՄՅԱԿ, **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում**:

ՀԱՋԱՐԱՆՈՑ

1. **հրբ. ած.** (Գեորգի մյուս կողմում հակառակորդի **հազարանոց** ջոկատն էր):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, հոգն. ներգ.՝ ներում** (Սեղանի վրա դրված էր հինգ հապ **հազարանոց**):

ՀԱՋԱՐԱՎՈՐ, **հրբ. ած.:**

ՀԱՋԻՎ, **ծևի/չափի մկբ.** (Նա **հազիվ** էր խոսում):

ՀԱՋԻՎ ԹԵ, **երկբ. վրբ.:**

ՀԱՋՎԱԴԵՊ, **ծևի/չափի մկբ.** (Հյուսիսսփայլը բնության մեջ **հազվադեպ** հանդիպող երևույթներից է):

ՀԱԼԵԼ, **նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց.** (հալել յուղը), **գործ.** (հալել կրակով), **ենթ.՝ (չ)հալող, հմկտ.՝ (չ)հալելիս, հրկտ.՝ (չ)հալած, անկտ.՝ հալում, վղկտ.՝ հալել, ապկտ.՝ հալելու, ժխտ.՝ հալի:** (տե՛ս V¹)

ՀԱԼՎԵԼ, **ՀԱԼԵԼ-ի կրվ.** (Ձյունը **հալվեց** արևից), **չեգ.** (Նրան փեսանելիս **հալվում** էր): (տե՛ս V¹)

ՀԱԼԵՑՆԵԼ, **նբ, ե լծ., կանոն., եցն** պատճ. ած., **խնդրո.՝ ուղղ.-հայց.** (հալեցնել մեքաղը), **գործ.** (հալեցնել լուցկիով), **ենթ.՝ (չ)հալեցնող, հմկտ.՝ (չ)հալեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)հալեցրած, անկտ.՝ հալեցնում, վղկտ.՝ հալեցրել, ապկտ.՝ հալեցնելու, ժխտ.՝ հալեցնի:** (տե՛ս V³)

ՀԱԼԵՑՎԵԼ, **ՀԱԼԵՑՆԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ՀԱԼՉԵԼ⁰, **չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, չ սոսկած., ենթ.՝ (չ)հալչող, հմկտ.՝ (չ)հալչելիս, հրկտ.՝ (չ)հալած, անկտ.՝ հալչում, վղկտ.՝ հալել, ապկտ.՝ հալչելու, ժխտ.՝ հալչի:** (տե՛ս V¹)

ՀԱԼՎԱ, **գոյ., ներ, յի, բաց.՝ յից, գործ.՝ յով, ներգ.՝ յում**:

ՀԱԿԱՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆ, **գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով, հոգն. ներգ.՝ ներում**:

ՀԱԿԱՆԻՇ

1. գոյ., ներ, ի/նշի, բաց.՝ **ից/նշից**, գործ.՝ **ով/նշով**, ներգ.՝ **ում/նշում**
(**Հականիշները** իմաստով հակառակ բառերն են):
2. հրբ. ած. (Առաջադրանքում փոխված էին **հականիշ** բառեր):

ՀԱԿԱՌԱԿ

1. հրբ. ած. (Մեքենան ընթացավ **հակառակ** կողմով):
2. կպկ. բառ, երկդ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (հակառակ պայմանավորվածությամբ), **տրկ.** (նրան հակառակ):
3. ձևի մկբ. (Սովորել է **հակառակ** խոսել):

ՀԱԿԱՌԱԿՈՐԴ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:**ՀԱԿԸՆԴԴԵՄ**

1. հրբ. ած. (**Հակընդդեմ** քայլեր էր անում):
2. ձևի մկբ. (**Հակընդդեմ** կանգնել և նայում էին իրար):

ՀԱԿՈՒՄ, գոյ., ներ, կման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ կմամբ/ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:**ՀԱՂԹԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց[♦]. (հաղթել խաղը), սեռ.-տրկ. (հաղթել թշնամուն), գործ. (հաղթել զենքով), ենթ.՝ (չ)հաղթող, հմկտ.՝ (չ)հաղթելիս, հրկտ.՝ (չ)հաղթած, անկտ.՝ հաղթում, վղկտ.՝ հաղթել, ապկտ.՝ հաղթելու, ժխտ.՝ հաղթի: (տե՛ս V¹)****ՀԱՂՈՐԴԱՎԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:****ՀԱՃԱԽ/ՀԱՃԱԽԱԿԻ, ձևի/չափի մկբ. (Նա հաճախ էր այցելում ծնողներին):****ՀԱՃԱԽԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (հաճախել պարապմունքների), ենթ.՝ (չ)հաճախող, հմկտ.՝ (չ)հաճախելիս, հրկտ.՝ (չ)հաճախած, անկտ.՝ հաճախում, վղկտ.՝ հաճախել, ապկտ.՝ հաճախելու, ժխտ.՝ հաճախի: (տե՛ս V¹)****ՀԱՃԵԼԻ**

1. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից/-**(ա)գույն
(Աղջիկը **հաճելի** ծայն ունի):
2. ձևի մկբ. (Նրանք **հաճելի** զրուցում էին):

ՀԱՄ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, հոգն. ներգ.՝ երում:**ՀԱՄԱԶԳԵՍՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:**

ՀԱՄԱԼԻՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Կառուցվեց նոր **համալիր**):

2. հրբ. ած. (Նախագիծն ուղարկվեց **համալիր** փորձաքննության):

ՀԱՄԱԿՐԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (համակրել աղջկան), ենթ.՝ **(չ)համակրող**, հմկտ.՝ **(չ)համակրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)համակրած**, անկտ.՝ **համակրում**, վղկտ.՝ **համակրել**, ապկտ.՝ **համակրելու**, ժխտ.՝ **համակրի**: (տե՛ս V¹)

ՀԱՄԱԿՐԵԼԻ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՀԱՄԱՁԱՅՆԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ՀԱՄԱՁԱՅՆԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (համաձայնել առաջարկին), ենթ.՝ **(չ)համաձայնող**, հմկտ.՝ **(չ)համաձայնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)համաձայնած**, անկտ.՝ **համաձայնում**, վղկտ.՝ **համաձայնել**, ապկտ.՝ **համաձայնելու**, ժխտ.՝ **համաձայնի**: (տե՛ս V¹)

ՀԱՄԱՁԱՅՆԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (համաձայնեցնել պայմանագիրը), բաց. (համաձայնեցնել բնագրին), գործ. (համաձայնեցնել դաշնագրով), ենթ.՝ **(չ)համաձայնեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)համաձայնեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)համաձայնեցրած**, անկտ.՝ **համաձայնեցնում**, վղկտ.՝ **համաձայնեցրել**, ապկտ.՝ **համաձայնեցնելու**, ժխտ.՝ **համաձայնեցնի**: (տե՛ս V³)

ՀԱՄԱՁԱՅՆԵՑՎԵԼ, **ՀԱՄԱՁԱՅՆԵՑՆԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ՀԱՄԱՃԱՐԱԿ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Բռնկվեց նոր **համաճարակ**):

2. հրբ. ած.[◊] (**Համաճարակ** հրդեհը ոչնչացրեց ամեն ինչ):

ՀԱՄԱՅՆ, որոշ. դեր., **ածականանիշ**:

ՀԱՄԱՅՑ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀԱՄԱՌ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՀԱՄԱՌՈՏ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Ստրասնը **համառոտ** մի պատրասխան):

2. ձևի մկբ. (Շար **համառոտ** ներկայացրեց իրավիճակը):

ՀԱՄԱՐ¹ (թիվ, թվակարգ), գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Հյուրանոցում առածին **համար** ամրագրեց):

ՀԱՄԱՐ² (նպատակով), **իսկ. կապ, հոդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ.** (քրոջ համար),
տրկ. (քեզ համար):

ՀԱՄԱՐԱՆԻՇ, **գոյ., եր/ներ, ի/նչի՞, բաց.՝ ից/նչից՞, գործ.՝ ով/նչով՞, ներգ.՝ ում:**

ՀԱՄԱՐՅԱ (ԹԵ), չափի մկբ.:

ՀԱՄԵՄԱՏ, **իսկ. կապ, հոդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ.** (մյուսների համեմատ),
սեռ. (դրա համեմատ):

ՀԱՄԵՐԳ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՀԱՄՏԵՍ

I. **գոյ.** (համ տեսնելը), **ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, հոգն. ներգ.՝ ներում**
(Կազմակերպվել էր գինու **համրես**):

II. **գոյ.** (համային որակը որոշող մասնագետ), **ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով**
(**Համրեսը** բարձր գնահատեց հայկական գինու նոր տեսակը):

ՀԱՄՐ

1. **որ. ած.** (**Համր** քայլերով մոտեցավ ինձ):

2. **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (**Համրը** ձեռքի շարժումներով բացատրեց **ասելիքը**):

ՀԱՅ՝ (ազգի անվանում)

1. **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (**Հայը** ստեղծող և արարող է):

2. **որ. ած.** (**Հայ** ազգը ունի մշակութային հին արժեքներ):

ՀԱՅ² (բացականչություն), **զգցկ. ձյնրկ. (Հայ՛, ջուր բերեք):**

ՀԱՅԱԳԵՏ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (Գիտաժողովին մասնակցում էր նաև Գերմանիայից ժամանած մի **հայագետ**):

2. **հրբ. ած.** (Մեզ ուղեկցում էին մի խումբ **հայագետ** գիտնականներ):

ՀԱՅԵԼԻ, գոյ., ներ, լու/ի, բաց.՝ լուց/ից, գործ.՝ ով/լով, ներգ.՝ լում/ում:

ՀԱՅԵՐԵՆ

1. **գոյ., ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (**Հայերենը** պատկանում է հնդեվրոպական լեզվաընտանիքին):

2. **հրբ. ած.** (Պահպանվել են **հայերեն** արձանագրություններ):

3. **ձևի մկբ.** (Համաշխարհային ժամանակակից գրականությունը **հայերեն** է թարգմանվում):

ՀԱՅՏԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:

ՀԱՅՏՆԱՊԵՍ, ձևի մկբ.:

ՀԱՅՏՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (հայտնել *լուր*), սեռ.-տրկ. (հայտնել *ընկերոջը*), **գործ.** (հայտնել *զանգով*), ենթ.՝ **(չ)հայտնող,** հմկտ.՝ **(չ)հայտնելիս,** հրկտ.՝ **(չ)հայտնած,** անկտ.՝ **հայտնում,** վղկտ.՝ **հայտնել, ապկտ.՝ հայտնելու, ժխտ.՝ հայտնի:** (տե՛ս V¹)

ՀԱՅՏՆՎԵԼ, ՀԱՅՏՆԵԼ-ի կրվ. (Լուրը **հայտնվեց** փոստապարի կողմից), **չեգ.** (Պատրաստակա՛ն **հայտնվեց** մեր փանը): (տե՛ս V¹)

ՀԱՅՏՆԻ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ՀԱՅՐ, գոյ., եր, հոր, բաց.՝ հորից, գործ.՝ հորով:

ՀԱՅՐԱՊԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՀԱՅՐԵՆԱԴԱՐՁ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (Մի խումբ **հայրենադարձներ** հաստատվեցին փոքրիկ ավանում):

2. **հրբ. ած. (Հայրենադարձ** ընկերները նախաձեռնեցին նոր ծրագիր):

ՀԱՆԱԾՈՆ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ յից, գործ.՝ յով, ներգ.՝ յում:

ՀԱՆԳԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (հանգել *եզրակացությունների*), ենթ.՝ **(չ)հանգող,** հմկտ.՝ **(չ)հանգելիս,** հրկտ.՝ **(չ)հանգած,** անկտ.՝ **հանգում,** վղկտ.՝ **հանգել, ապկտ.՝ հանգելու, ժխտ.՝ հանգի:** (տե՛ս V¹)

ՀԱՆԳԻՍ

1. **հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (**Հանգիստ** ու անվրդով բնավորություն ուներ):

2. **ձևի մկբ.** (Շատ **հանգիստ** վերաբերվեց կատարվածին):

3. **գոյ., գստի/գստյան, բաց.՝ գստից, գործ.՝ գստով, ներգ.՝ գստում** (Մի-րում էր **հանգիստն** անցկացնել ծովափում):

ՀԱՆԳՉԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)հանգչող,** հմկտ.՝ **(չ)հանգչելիս,** հրկտ.՝ **(չ)հանգած,** անկտ.՝ **հանգչում,** վղկտ.՝ **հանգել, ապկտ.՝ հանգչելու, ժխտ.՝ հանգչի:** (տե՛ս V²)

ՀԱՆԳՅՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (հանգցնել *մոմը*), **գործ.** (հանգցնել *կրակմարիչով*), ենթ.՝ **(չ)հանգցնող,** հմկտ.՝ **(չ)հանգցնելիս,** հրկտ.՝ **(չ)հանգցրած,** անկտ.՝ **հանգցնում,** վղկտ.՝ **հանգցրել, ապկտ.՝ հանգցնելու, ժխտ.՝ հանգցնի:** (տե՛ս V³)

ՀԱՆԳՑՎԵԼ, ՀԱՆԳՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀԱՆԳՍԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ բաց. (հանգստանալ *հոգսերից*), ենթ.՝ (ջ)հանգստացող, հմկտ.՝ (ջ)հանգստանալիս, հրկտ.՝ (ջ)հանգստացած, անկտ.՝ հանգստանում, վղկտ.՝ հանգստացել, ապկտ.՝ հանգստանալու, ժխտ.՝ հանգստանա: (տե՛ս V⁵)

ՀԱՆԳՍԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (հանգստացնել *նյարդերը*), սեռ.-տրկ. (հանգստացնել *երեխային*), գործ. (հանգստացնել *խոսքերով*), ենթ.՝ (ջ)հանգստացնող, հմկտ.՝ (ջ)հանգստացնելիս, հրկտ.՝ (ջ)հանգստացրած, անկտ.՝ հանգստացնում, վղկտ.՝ հանգստացրել, ապկտ.՝ հանգստացնելու, ժխտ.՝ հանգստացնի: (տե՛ս V³)

ՀԱՆԳՍԱՑՎԵԼ, ՀԱՆԳՍԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀԱՆԴԱՐՏ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Հանդարտ** *տոնով խոսում էր ինձ հետ*):

2. ձևի մկբ. (Գեպը **հանդարտ** *հոսում էր*):

ՀԱՆԴԵՊ, իսկ. կապ, երկդր., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (*ընկերոջ* հանդեպ), սեռ. (*քո* հանդեպ), տրկ. (հանդեպ *ինձ*):

ՀԱՆԴԵՐՁ¹ (*հագուստ*), գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, *հոգն. ներգ.՝ ներում* (*Տոնական հանդերձով ներս մտավ*):

ՀԱՆԴԵՐՁ² (*միասին*), իսկ. կապ, հտդր., խնդրո.՝ գործ. (*ընտանիքով* հանդերձ):

ՀԱՆԴԵՐՁԱՊԱՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀԱՆԴԻՍԱՏԵՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀԱՆԴՈՒԳՆ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Հանդուգն** *տղան պատրաստ էր իր ասածն անելուն*):

2. ձևի մկբ. (*Անձանոթը, հանդուգն քայլելով, մոտեցավ կանգնածներին*):

ՀԱՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (հանել *հագուստը*), գործ. (հանել *աքցանով*), ենթ.՝ (ջ)հանող, հմկտ.՝ (ջ)հանելիս, հրկտ.՝ (ջ)հանած, անկտ.՝ հանում, վղկտ.՝ հանել, ապկտ.՝ հանելու, ժխտ.՝ հանի: (տե՛ս V¹)

ՀԱՆՎԵԼ, ՀԱՆԵԼ-ի կրվ. (*Իրերը հանվեցին բեռնակրի կողմից*), չեգ. (*Նա հանվեց և պառկեց քնելու*): (տե՛ս V¹)

ՀԱՆԻՐԱՎԻ, ձևի մկբ.:

ՀԱՆԿԱՐԾ, ձևի մկբ.:

ՀԱՆԿԱՐԾԱԿԻ, ձևի մկբ.:

ՀԱՆՁԻՆ(Ս), իսկ. կապ, նխդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (հանձին աշակերտի, հանձինս աշակերտների), տրկ. (հանձին քեզ, հանձինս ձեզ):

ՀԱՆՑԱԽՈՒՄԲ, գոյ., խմբեր, խմբի, բաց.՝ խմբից, գործ.՝ խմբով, ներգ.՝ խմբում:

ՀԱՆՐԱՔՎԵ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՀԱՆՑԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՀԱՆՑԱԿԱՂՄ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՀԱՆՑԱՊԱՐՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՀԱՆՈՒՄ, գոյ., ներ, նման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ նմամբ/ով:

ՀԱՆՈՒՆ, իսկ. կապ, նխդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (հանուն սիրո), տրկ. (հանուն քեզ):

ՀԱՆՔԱԽՈՐՇ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՀԱՆՔԱՀՈՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՀԱՆՔԱՎԱՅՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՀԱՇԻՇ, գոյ., ի, ներ, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՀԱՇԻՎ, գոյ., ներ, շվի/ի*, բաց.՝ շվից/ից*, գործ.՝ շվով/ով*, ներգ.՝ շվում/ում*:

ՀԱՇՎԱՊԱՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՀԱՇՎԵԹՈՒՂԹ, գոյ., թղթեր, թղթի, բաց.՝ թղթից, գործ.՝ թղթով, ներգ.՝ թղթում:

ՀԱՇՎԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս Առաջաբան), խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (հաշվել գումարը), սեռ.-տրկ. (հաշվել մասնակիցներին), գործ. (հաշվել հաշվիչով), ենթ.՝ (չ)հաշվող, հմկտ.՝ (չ)հաշվելիս, հրկտ.՝ (չ)հաշված, անկտ.՝ հաշվում, վղկտ.՝ հաշվել, ասկտ.՝ հաշվելու, ժխտ.՝ հաշվի: (տե՛ս V¹)

ՀԱՇՎՎԵԼ, **ՀԱՇՎԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀԱՇՎԵՏՈՒ, հրբ. ած.:

ՀԱՇՏ

1. որ. ած. (Նրանց հաշտ ընդանիքը արարում էր):

2. ձևի մկբ. (Հաշտ ասարում էին մի փանիքի փակ):

ՀԱՉԱԼ*, տե՛ս **ՀԱՉԵԼ**:

ՀԱՉԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(ջ)հաչող**, հմկտ.՝ **(ջ)հաչելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հաչած**, անկտ.՝ **հաչում**, վղկտ.՝ **հաչել**, ապկտ.՝ **հաչելու**, ժխտ.՝ **հաչի**: (տե՛ս V¹)

ՀԱՉԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-սեռ.** (վրաններս շուն հաչեցնել), **սեռ.-տրկ.** (հաչեցնել շանը), ենթ.՝ **(ջ)հաչեցնող**, հմկտ.՝ **(ջ)հաչեցնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հաչեցրած**, անկտ.՝ **հաչեցնում**, վղկտ.՝ **հաչեցրել**, ապկտ.՝ **հաչեցնելու**, ժխտ.՝ **հաչեցնի**: (տե՛ս V³)

ՀԱՊՃԵՊ, ձևի մկբ.:

ՀԱՋՈՂ

1. **հրբ./որ. ած.**, բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Կազմակերպությունը **հաջող** գործարք կնքեց):

2. **ձևի մկբ.** (Տղան **հաջող** հանձնեց քննությունը):

ՀԱՋՈՐԴ, հրբ. ած.:

ՀԱՍԱԾ, հրբ./որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Սանային ամուսնացնելու ժամանակն է. **հասած** աղջիկ է):

• **ՀԱՍԱԾ**, **ՀԱՍՆԵԼ**-ի հրկտ. դերբայ (Չորամասի շեմին **հասած** զինվորները կանգնեցին՝ փոքր-ինչ շունչ առնելու):

ՀԱՍՆԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., ն սոսկած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (հասնել **հաջողության**), **գործ.** (հասնել **գնացքով**), ենթ.՝ **(ջ)հասնող**, հմկտ.՝ **(ջ)հասնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հասած**, անկտ.՝ **հասնում**, վղկտ.՝ **հասել**, ապկտ.՝ **հասնելու**, ժխտ.՝ **հասնի**: (տե՛ս V²)

ՀԱՍՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (հասցնել **սպրանքը**), **սեռ.-տրկ.** (հասցնել **հասցեատիրոջը**), **գործ.** (հասցնել **մեքենայով**), ենթ.՝ **(ջ)հասցնող**, հմկտ.՝ **(ջ)հասցնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հասցրած**, անկտ.՝ **հասցնում**, վղկտ.՝ **հասցրել**, ապկտ.՝ **հասցնելու**, ժխտ.՝ **հասցնի**: (տե՛ս V³)

ՀԱՍՑՎԵԼ, **ՀԱՍՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀԱՍՏ

1. **որ. ած.**, բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Վերարկուն **հաստ** կտորից էր կարված):

2. **ձևի մկբ.** (Ապխտած միսը **հաստ** էր կտրատել):

ՀԱՍՏԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., ենթ.՝ **(ջ)հաստացող**, հմկտ.՝ **(ջ)հաստանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հաստացած**, անկտ.՝ **հաստանում**, վղկտ.՝ **հաստացել**, ապկտ.՝ **հաստանալու**, ժխտ.՝ **հաստանա**: (տե՛ս V⁵)

ՀԱՍՏԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (հաստացնել *խողովակը*), գործ. (հաստացնել *գործիքով*), ենթ.՝ (չ)հաստացնող, հմկտ.՝ (չ)հաստացնելիս, հրկտ.՝ (չ)հաստացրած, անկտ.՝ հաստացնում, վղկտ.՝ հաստացրել, ապկտ.՝ հաստացնելու, ժխտ.՝ հաստացնի: (տե՛ս V³)

ՀԱՍՏԱՑՎԵԼ, ՀԱՍՏԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀԱՍՏԱՑ

1. ձևի մկբ. (Նա վաղը *հաստապ կգա*):
2. որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (Մի *հաստապ խոսք այդպես էլ չասաց*):
3. հստտ. վրբ. (— Այո՛, *հաստապ, ես համոզված եմ, որ նա կհաղթի*):

ՀԱՍՈՒ, որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ՀԱՎԱԿՆԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (հավակնել *պաշտոնի*), ենթ.՝ (չ)հավակնող, հմկտ.՝ (չ)հավակնելիս, հրկտ.՝ (չ)հավակնած, անկտ.՝ հավակնում, վղկտ.՝ հավակնել, ապկտ.՝ հավակնելու, ժխտ.՝ հավակնի: (տե՛ս V¹)

ՀԱՎԱՆԱԲԱՐ, երկբ. վրբ.:

ՀԱՎԱՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (հավանել *տեսքը*), սեռ.-տրկ. (հավանել *աղջկան*), ենթ.՝ (չ)հավանող, հմկտ.՝ (չ)հավանելիս, հրկտ.՝ (չ)հավանած, անկտ.՝ հավանում, վղկտ.՝ հավանել, ապկտ.՝ հավանելու, ժխտ.՝ հավանի: (տե՛ս V¹)

ՀԱՎԱՍԱՐ

1. որ. ած. (*Հավասար քայլերով առաջ էին գնում*):
2. ձևի մկբ. (*Ձորքը հավասար շարվեց*):
  - **ՀԱՎԱՍԱՐ**, կակ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (*Կանգնեց շարքին հավասար*):

ՀԱՎԱՍԱՐԱՊԵՍ, ձևի մկբ.:

ՀԱՎԱՍԱՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով, ներգ.՝ ում:

ՀԱՎԱՏԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (հավատալ *ասածներին/ընկերոջը*), ենթ.՝ (չ)հավատացող, հմկտ.՝ (չ)հավատալիս, ապառնի՝ (չ)հավատալիք, հրկտ.՝ (չ)հավատացած, անկտ.՝ հավատում, վղկտ.՝ հավատացել, ապկտ.՝ հավատալու, ժխտ.՝ հավատա: (տե՛ս V⁴)

ՀԱՎԱՏԱՆԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Մեզանում կա այդպիսի **հավատալիք**):

- **ՀԱՎԱՏԱՆԻՔ**, **ՀԱՎԱՏԱՆ**-ի ապանի դերբայ (Իզուր մի՛ չարչարեք ձեզ. դրանք **հավատալիք** բաներ չեն):

ՀԱՎԱՔ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Երկրում վարժական **հավաք** անցկացվեց):
2. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Աղջիկը **հավաք** պահվածք ուներ):
3. ձևի մկբ. (Իրեն շար գուսպ ու **հավաք** պահեց):

ՀԱՎԱՔԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Հայաստանի բասկետբոլի ազգային **հավաքականը** հաջողություն գրանցեց):
2. հրբ. ած. (Ազգի **հավաքական** կերպարը արտահայտված է էպոսում):

ՀԱՎԱՔԱՏԵՂԻ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀԱՎԵԼԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (հավելել նյութեր), **սեռ.-տրկ**. (հավելել արդեն եղածին), **գործ**. (հավելել սարքավորումներով), ենթ.՝ **(չ)հավելող**, հմկտ.՝ **(չ)հավելելիս**, հրկտ.՝ **(չ)հավելած**, անկտ.՝ **հավելում**, վղկտ.՝ **հավելել**, ապկտ.՝ **հավելելու**, ժխտ.՝ **հավելի**: (տե՛ս V¹)

ՀԱՎԵԼՎԵԼ, **ՀԱՎԵԼԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀԱՎԵԼՎԱԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Այդ մասին խոսվում է **հավելվածում**):

- **ՀԱՎԵԼՎԱԾ**, **ՀԱՎԵԼ(Վ)ԵԼ**-ի հրկտ. դերբայ (**Հավելված** խորանյութերը ինձ անծանոթ էին):

ՀԱՎԵՏ, ժմնկի մկբ.:

ՀԱՎԵՐԺ, ժմնկի մկբ.:

ՀԱՏԱԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Դասագրքում շրջանի **հատածը** դեղին էր ներկված):

- **ՀԱՏԱԾ**, **ՀԱՏԵԼ**-ի հրկտ. դերբայ (Նա իր **հատած** ճյուղերը պարանով կապեց):

ՀԱՏԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (հատել ծառը), **գործ**. (հատել կացինով), ենթ.՝ **(չ)հատող**, հմկտ.՝ **(չ)հատելիս**, հրկտ.՝ **(չ)հա-**

տած, անկտ.՝ **հատում**, վղկտ.՝ **հատել**, ապկտ.՝ **հատելու**, ժխտ.՝ **հատի**:
(տե՛ս V¹)

ՀԱՏՎԵԼ, **ՀԱՏԵԼ**-ի կրվ. (Ավելորդ բոլոր ճյուղերը **հարվեցին** այգեսպանի կողմից), **չեզ**. (Այդ երկու փողոցները զբոսայգու մոտ **հարվում են**):
(տե՛ս V¹)

ՀԱՏՎԱԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Աշակերտը 2 սմ երկարությամբ **հարված** գծեց):

• **ՀԱՏՎԱԾ**, **ՀԱՏ(Վ)ԵԼ**-ի հրկտ. դերբայ (Այգեսպանի կողմից **հարված** ծառերը չորացած էին):

ՀԱՏԿԱՆԻՇ, գոյ., եր/ներ, ի/նշի, բաց.՝ **ից/նշից**, գործ.՝ **ով/նշով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀԱՏԿԱՊԵՍ, սաստկ. վրբ.:

ՀԱՏԿԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (հատկացնել *գումար*), **սեռ.-տրկ**. (հատկացնել *ընտանիքին*), գործ. (հատկացնել *բանկով*), ենթ.՝ **(չ)հատկացնող**, հմկտ.՝ **(չ)հատկացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)հատկացրած**, անկտ.՝ **հատկացում**, վղկտ.՝ **հատկացրել**, ապկտ.՝ **հատկացնելու**, ժխտ.՝ **հատկացնի**: (տե՛ս V³)

ՀԱՏԿԱՑՎԵԼ, **ՀԱՏԿԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀԱՏՈՒԿ

1. **որ. ած.** (Նրան կարելի էր տեսնել միայն **հափուկ** առիթներին):
2. **ձևի մկբ.** (Այդ օրը հագել էր իր համար **հափուկ** կարված զգեստը):

ՀԱՐԱԶԱՏ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով** (Տղայի **հարազատները** հավաքվել էին սեղանի շուրջ):
2. **որ./հրբ. ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Հարազատ** քույրերը տարբեր կարծիքներ ունեին նույն հարցի վերաբերյալ):

ՀԱՐԱՎՅԻ

1. **գոյ., ներ, ցու/ի, բաց.՝ ցուց/ից**, գործ.՝ **ով** (**Հարավցին** հայտնվել էր ցուրտ պայմաններում):
2. **հրբ. ած.** (**Հարավցի** աղջիկը չէր հարմարվում նոր պայմաններին):

ՀԱՐԲԵՑՈՂ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով** (**Հարբեցողը** մի բաժակ գինու մասին էր մտածում):
2. **հրբ. ած.** (**Հարբեցող** տոմսավաճառին երբեք սթափ չէիր տեսնի):

ՀԱՐԳԻ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՀԱՐԵՎԱՆՑԻ, ձևի մկբ.:

ՀԱՐԹ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Հարթ ու լուսավոր մի ճանապարհ էր դա*):

2. ձևի մկբ. (*Հանդպումը հարթ անցավ*):

ՀԱՐԹԱՉԱՓ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀԱՐԹԱՎԱՅՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀԱՐԿԱՎՈՐ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՀԱՐԿԱՏՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀԱՐՁԱԿԿԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո.՝ **գործ.** (հարձակվել *սրով*), ենթ.՝ **(չ)հարձակվող**, հմկտ.՝ **(չ)հարձակվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)հարձակված**, անկտ.՝ **հարձակվում**, վղկտ.՝ **հարձակվել**, ապկտ.՝ **հարձակվելու**, ժխտ.՝ **հարձակվի**: (տե՛ս V¹)

ՀԱՐՄԱՐՎԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (հարմարվել *պայմաններին*), ենթ.՝ **(չ)հարմարվող**, հմկտ.՝ **(չ)հարմարվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)հարմարված**, անկտ.՝ **հարմարվում**, վղկտ.՝ **հարմարվել**, ապկտ.՝ **հարմարվելու**, ժխտ.՝ **հարմարվի**: (տե՛ս V¹)

ՀԱՐՅՈՒՐ, քնկ. թվ.:

ՀԱՐՅՈՒՐԱԿԱՆ, բաշխ. թվ.:

ՀԱՐՅՈՒՐԱՆՈՑ

1. հրբ. ած. (*Ձեռքիս հարյուրանոց մեքաղադրամներ են*):

2. գոյ. ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում** (*Ես վերջապես ձեռք բերեցի մի նոր հարյուրանոց*):

ՀԱՐՅՈՒՐԵՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

ՀԱՐՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀԱՐՍՆԱՑՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀԱՐՍԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **գործ.** (հարստանալ *գիտելիքներով*), ենթ.՝ **(չ)հարստացող**, հմկտ.՝ **(չ)հարստանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)հարստացած**, անկտ.՝ **հարստանում**, վղկտ.՝ **հարստացել**, ապկտ.՝ **հարստանալու**, ժխտ.՝ **հարստանա**: (տե՛ս V⁵)

ՀԱՐՍԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (հարստացնել *երկիրը*), **սեռ.-տրկ.** (հարստացնել *մարդուն*), **գործ.**

(հարստացնել *աշխատանքով*), ենթ.՝ **(ջ)հարստացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)հարստացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հարստացրած**, անկտ.՝ **հարստացնում**, վղկտ.՝ **հարստացրել**, ապկտ.՝ **հարստացնելու**, ժխտ.՝ **հարստացնի**: (տե՛ս V³)

ՀԱՐՍԱՑՎԵԼ, ՀԱՐՍԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀԱՐՎԱԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (**Հարվածը, ինչ խոսք, շափ դիպուկ էր**):

• **ՀԱՐՎԱԾ, ՀԱՐ(Վ)ԵԼ¹**-ի հրկտ. դերբայ (*Կոշիկից հարված ոտքը ցավում էր*):

ՀԱՐԵԼ¹, նբ (*վիրավորել, խփելով փրորել, հարվածել իմաստներով*) (*Կոշիկը հարեց ոտքը*), **ե լծ.**, կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*ձու հարել, խնոցի հարել*), **գործ.** (*հարել շերեփով*), ենթ.՝ **(ջ)հարող**, հմկտ.՝ **(ջ)հարելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հարած**, անկտ.՝ **հարում**, վղկտ.՝ **հարել**, ապկտ.՝ **հարելու**, ժխտ.՝ **հարի**: (տե՛ս V¹)

ՀԱՐԵԼ², չբ (*մոտենալ, մերձենալ, միանալ, մեկի կողմն անցնել իմաստներով*) (*Մենք որևէ շարժման չենք հարում*), **ե լծ.**, կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (*բողոքականության հարել*), **նբ**** (*կցել, միացնել իմաստով*) (*Մի սփի վրա մի ուրիշ սուպ էլ հարեց*), ենթ.՝ **(ջ)հարող**, հմկտ.՝ **(ջ)հարելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հարած**, անկտ.՝ **հարում**, վղկտ.՝ **հարել**, ապկտ.՝ **հարելու**, ժխտ.՝ **հարի**: (տե՛ս V¹)

ՀԱՐՑԱԶՐՈՒՅՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՀԱՐՑԱՏՈՄՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՀԱՐՑԱՔՆՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (*հարցաքննել մեղադրյալին*), ենթ.՝ **(ջ)հարցաքննող**, հմկտ.՝ **(ջ)հարցաքննելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հարցաքննած**, անկտ.՝ **հարցաքննում**, վղկտ.՝ **հարցաքննել**, ապկտ.՝ **հարցաքննելու**, ժխտ.՝ **հարցաքննի**: (տե՛ս V¹)

ՀԱՐՑԱՔՆՆՎԵԼ, ՀԱՐՑԱՔՆՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀԱՐՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, պատճառակերպ (տե՛ս *Առաջարան*), խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*հարցնել փեղը*), **սեռ.-տրկ.** (*հարցնել անցորդին*), **գործ.** (*հարցնել հեռախոսազանգով*), ենթ.՝ **(ջ)հարցնող**, հմկտ.՝ **(ջ)հարցնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հարցրած**, անկտ.՝ **հարցնում**, վղկտ.՝ **հարցրել**, ապկտ.՝ **հարցնելու**, ժխտ.՝ **հարցնի**: (տե՛ս V³)

ՀԱՐՑՎԵԼ, ՀԱՐՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀԱՐՑՈՒՄ, գոյ., ներ, ցման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ցմամբ/ով**, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ՀԱՐՑՈՒՓՈՐՁ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՀԱՐՈՒՍՏ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Հարուստը** նա է, ով երջանիկ է իր ունեցածով):

2. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/հարստագույն** (Աղջիկը **հարուստ** ներաշխարհ ուներ):

3. ձևի մկբ. (Նրանց ընտանիքը միշտ էլ **հարուստ** է ապրել):

ՀԱՅԵՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀԱՅԹՈՒՄ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀԵՁ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/-(ա)գույն** (Անուշը **հեզ** կին էր):

2. ձևի մկբ. (Աղջիկը **հեզ** կանգնել էր պատի փակ ու ժպտում էր):

ՀԵԾԱՆԻՎ, գոյ., ներ, ի/անվի, բաց.՝ **ից/անվից**, գործ.՝ **ով/անվով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀԵԾԵԼԱԶՈՐ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆ

1. հրբ. ած. (Պատմության մեջ քիչ չեն **հեղափոխական** գործիչները):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Հեղափոխականները** նոր ծրագիր էին մշակում):

ՀԵՆԱԿԵՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀԵՆՑ

1. սաստկ. վրբ. (**Հենց** այդ գիրքն է անհրաժեշտ):

2. ստոր. շղկ. (**Հենց** անձրև սկսվի, կվերադառնանք):

ՀԵՇՏ

1. ձևի մկբ. (**Հեշտ** լուծեց խնդիրը):

2. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/-(ա)գույն** (**Հեշտ** հարցեր փուր ինձ):

ՀԵՌԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ՀԵՌԱԽՈՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀԵՌԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո՝ **բաց**. (հեռանալ *խմբից*), **գործ**. (հեռանալ *գնացքով*), ենթ.՝ **(ջ)հեռացող**, հմկտ.՝ **(ջ)հեռանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հեռացած**, անկտ.՝ **հեռանում**, վղկտ.՝ **հեռացել**, ապկտ.՝ **հեռանալու**, ժխտ.՝ **հեռանա**: (տե՛ս V⁵)

ՀԵՌԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո՝ **ուղղ.-հայց**. (հեռացնել *արամը*), **սեռ.-տրկ**. (հեռացնել *մեկին*), **բաց**. (հեռացնել *աշխատանքից*), **գործ**. (հեռացնել *գործիքով*), ենթ.՝ **(ջ)հեռացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)հեռացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հեռացրած**, անկտ.՝ **հեռացնում**, վղկտ.՝ **հեռացրել**, ապկտ.՝ **հեռացնելու**, ժխտ.՝ **հեռացնի**: (տե՛ս V³)

ՀԵՌԱՅՎԵԼ, **ՀԵՌԱՑՆԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ՀԵՌՈՒ

1. **որ. ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Հեռու վայրում էր բնակվում**):
2. **տեղի մկբ.** (**Հեռո՛ւ գնա**):
3. **կպկ. բառ**, հտղ., խնդրո՝ **բաց**. (*Տղամարդը ինձնից հեռու էր կանգնել*):

ՀԵՌՈՒՍՏԱԴԻՏՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀԵՎԻՀԵՎ, ձևի մկբ.:

ՀԵՏ¹ (*միասին*), իսկ. կապ, հտղ., խնդրո՝ **սեռ.-տրկ**. (*Ընկերների հետք մեկնեց ճամփորդության*), **տրկ**. (**Ինձ հետ եկալ**):

ՀԵՏ² (*ետք*), տեղի մկբ. (**Հետք գնաց և բախվեց պատին**):

ՀԵՏԱԶԳԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՝ **ուղղ.-հայց**. (հետաձգել *հանդիպումը*), **գործ**. (հետաձգել *նամակով*), ենթ.՝ **(ջ)հետաձգող**, հմկտ.՝ **(ջ)հետաձգելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հետաձգած**, անկտ.՝ **հետաձգում**, վղկտ.՝ **հետաձգել**, ապկտ.՝ **հետաձգելու**, ժխտ.՝ **հետաձգի**: (տե՛ս V¹)

ՀԵՏԱԶԳՎԵԼ, **ՀԵՏԱԶԳԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ՀԵՏԱԽՈՒՅՋ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀԵՏԵՎԱԲԱՐ/ՀԵՏԵՎԱՊԵՍ, մակաբ. շղկ.:

ՀԵՏՁՀԵՏԵ, ձևի մկբ.:

ՀԵՏՈ

1. **ժմնկի մկբ.** (*Հանդիպեցին, հետո որոշեցին միասին ընթել*):
2. **կպկ. բառ**, հտղ., խնդրո՝ **բաց**. (*Եկավ քեզնից հետո*):

ՀԵՐԹԱՊԱՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ *ից*, գործ.՝ *ով*:

ՀԵՐԹԱՓՈՒՄ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ *ից*, գործ.՝ *ով*:

ՀՁՈՐ, որ. ած., բղղտ.՝ *ավելի*, առավել, գրղ.՝ *ամենա-/ամենից/-(ա)գույն*:

ՀԸ/ՀԸՄ, զգցկ. ձյնրկ.:

ՀԻԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., *ան* սոսկած., խնդրո.՝ *գործ*. (հիանալ *գեղեցկությամբ*), ենթ.՝ *(չ)հիացող*, հմկտ.՝ *(չ)հիանալիս*, հրկտ.՝ *(չ)հիացած*, անկտ.՝ *հիանում*, վղկտ.՝ *հիացել*, ապկտ.՝ *հիանալու*, ժխտ.՝ *հիանա*: (տե՛ս V⁵)

ՀԻԱՏՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., *ացն* պատճ. ած., խնդրո.՝ *սեռ.-տրկ*. (հիացնել *դստերը*), *գործ*. (հիացնել *անակնկալով*), ենթ.՝ *(չ)հիացնող*, հմկտ.՝ *(չ)հիացնելիս*, հրկտ.՝ *(չ)հիացրած*, անկտ.՝ *հիացում*, վղկտ.՝ *հիացրել*, ապկտ.՝ *հիացնելու*, ժխտ.՝ *հիացնի*: (տե՛ս V³)

ՀԻԱՏՎԵԼ, **ՀԻԱՏՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀԻԱՍԹԱՓՎԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո.՝ *բաց*. (հիասթափվել *մեկից*), ենթ.՝ *(չ)հիասթափվող*, հմկտ.՝ *(չ)հիասթափվելիս*, հրկտ.՝ *(չ)հիասթափված*, անկտ.՝ *հիասթափվում*, վղկտ.՝ *հիասթափվել*, ապկտ.՝ *հիասթափվելու*, ժխտ.՝ *հիասթափվի*: (տե՛ս V¹)

ՀԻԱՍՔԱՆՉ

1. որ. ած., բղղտ.՝ *ավելի*, առավել, գրղ.՝ *ամենա-/ամենից* (*Նրանց առջև բացվեց հիասքանչ տեսարան*):

2. ձևի մկբ. (*Բեմում կանգնած աղջիկը հիասքանչ էր խոսում*):

ՀԻԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ *ից*, գործ.՝ *ով*, ներգ.՝ *ում*:

ՀԻՄԱ, ժմնկի մկբ.:

ՀԻՄՆԱԴԻՐ, գոյ., ներ, դրի/ի, բաց.՝ *դրից/ից*, գործ.՝ *դրով/ով*:

ՀԻՄՆԱՐԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ *ից*, գործ.՝ *ով*, ներգ.՝ *ում*:

ՀԻՄՆՈՎԻՆ, ձևի մկբ.:

ՀԻՆ, որ. ած., բղղտ.՝ *ավելի*, առավել, գրղ.՝ *ամենա-/ամենից/հնագույն*:

ՀԻՆԳ, քնկ. թվ.:

ՀԻՆԳԱԿԱՆ/ՀՆԳԱԿԱՆ, բաշխ. թվ.:

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ, գոյ., ներ, ի/թվա*, բաց.՝ *ից*, գործ.՝ *ով*:

ՀԻՎԱՆԴ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Հիվանդին** տեղափոխեցին հիվանդասենյակ):
2. որ. ած. (**Հիվանդ** հասարակությունը չի կարող զարգանալ):

ՀԻՎԱՆԴԱԳԻՆ

1. հրբ. ած. (**Հիվանդագին** մթնոլորտում էր ապրում):
2. ձևի մկբ. (Բոլորի ասածներին **հիվանդագին** էր արձագանքում):

ՀԻՎԱՆԴԱՏԵՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:**ՀԻՐԱՎԻ**, հստտ. վրբ.:

ՀՂՓԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(ջ)հղփացող**, հմկտ.՝ **(ջ)հղփանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հղփացած**, անկտ.՝ **հղփանում**, վղկտ.՝ **հղփացել**, ապկտ.՝ **հղփանալու**, ժխտ.՝ **հղփանա**: (տե՛ս V⁵)

ՀՂՓԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (հղփացնել *միջավայրը*), **սեռ.-տրկ.** (հղփացնել *որդուն*), **գործ.** (հղփացնել *դրամով*), ենթ.՝ **(ջ)հղփացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)հղփացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հղփացրած**, անկտ.՝ **հղփացնում**, վղկտ.՝ **հղփացրել**, ապկտ.՝ **հղփացնելու**, ժխտ.՝ **հղփացնի**: (տե՛ս V³)

ՀՂՓԱՑՎԵԼ, **ՀՂՓԱՑՆԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ՀՄՏՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ՀՄՈՒՏ

1. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Հմուտ** փաստաբան է):
2. ձևի մկբ. (Վարպետորեն և **հմուտ** լուծեցին հարցը):

ՀՅՈՒԹԵՂ, որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՀՅՈՒՍԻՍ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՅՈՒՐԱՆԱՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՅՈՒՍԻՍԱՅԻՆ, հրբ. ած.:

ՀՅՈՒՐԱՏՈՒՆ, գոյ., տներ, տան, բաց.՝ **տնից**, գործ.՝ **տնով**, հոգն. ներգ.՝ տներում:

ՀՅՈՒՐԸՆԿԱԼ

1. հրբ./որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Հյուրընկալ** ընտանիքը ճոխ սեղան էր պատրաստել):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Հյուրընկալը** ջերմ ընդունեց մեզ):

ՀՆԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՆԱԳԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀՆԱԶԱՆԴՎԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (հնազանդվել *հորը*), ենթ.՝ **(ջ)հնազանդվող**, հմկտ.՝ **(ջ)հնազանդվելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հնազանդված**, անկտ.՝ **հնազանդում**, վղկտ.՝ **հնազանդվել**, ապկտ.՝ **հնազանդվելու**, ժխտ.՝ **հնազանդվի**: (տե՛ս V¹)

ՀՆԱՄՅԱ, հրբ. ած.:

ՀՆԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սուկած., ենթ.՝ **(ջ)հնացող**, հմկտ.՝ **(ջ)հնանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հնացած**, անկտ.՝ **հնանում**, վղկտ.՝ **հնացել**, ապկտ.՝ **հնանալու**, ժխտ.՝ **հնանա**: (տե՛ս V⁵)

ՀՆԱՏՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (հնացնել *գինին*), ենթ.՝ **(ջ)հնացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)հնացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հնացրած**, անկտ.՝ **հնացում**, վղկտ.՝ **հնացրել**, ապկտ.՝ **հնացնելու**, ժխտ.՝ **հնացնի**: (տե՛ս V³)

ՀՆԱՅՎԵԼ, **ՀՆԱՏՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀՆԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՆԱՐԱՄԻՏ

1. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Հնարամիպ** և *փորձաշար անձնավորություն է*):

2. ձևի մկբ. (*Դայակն ավելի հնարամիպ գործեց*):

ՀՆԱՐԱՎՈՐ, հրբ./որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՀՆԱՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (հնարել *սուր*), **սեռ.-տրկ.** (հնարել *հերոսին*), ենթ.՝ **(ջ)հնարող**, հմկտ.՝ **(ջ)հնարելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հնարած**, անկտ.՝ **հնարում**, վղկտ.՝ **հնարել**, ապկտ.՝ **հնարելու**, ժխտ.՝ **հնարի**: (տե՛ս V¹)

ՀՆԱՐՎԵԼ, **ՀՆԱՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀՆԳԱՄՅԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՆԴԻԿ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Մեր երկիրն ընդունել է բազմաթիվ հնդիկներին*):

2. որ. ած. (**Հնդիկ** երիտասարդները իրենց կրթությունը շարունակել են արտերկրում):

ՀՆՉԵՂ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (*Հնչեղ ծայն ունի*):

2. ձևի մկբ. (*Ձայնը հնչեղ արձագանքեց*):

ՀՆՉԵՐԱՆԳ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում**:

ՀՆՉՅՈՒՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում**:

ՀՆՉՅՈՒՆԱԿԱԶՄ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում**:

ՀՆՉՅՈՒՆԱՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից, գործ.՝ թյամբ/ով, ներգ.՝ ում**:

ՀՆՉՈՒՄ, գոյ., ներ, չման/ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ չմամբ/ով**:

ՀՆՉՈՒՆ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից**:

ՀՆՈՒՑ, ժմնկի մկբ.:

ՀՆՕՐՅԱ, հրբ. ած.:

ՀՈ

1. կչկ. ձյնրկ. (— **Հո՛, հո՛**, — եզներին քշելով՝ կանչում էր հովիվը):

2. երկբ. վրբ. (**Հո** այսքանով չի սահմանափակվում հյուրասիրությունը):

ՀՈԲԵԼՅԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում**:

ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով**:

ՀՈԳԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., պարզ՝ խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (հոգալ ծախսերը), գործ. (կարիքները հոգալ նպաստով), ենթ.՝ **(չ)հոգացող**, հմկտ.՝ **(չ)հոգալիս**, հրկտ.՝ **(չ)հոգացած**, անկտ.՝ **հոգում**, վղկտ.՝ **հոգացել**, ապկտ.՝ **հոգալու**, ժխտ.՝ **հոգա**: (տե՛ս V⁴)

ՀՈԳԱԾՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից, գործ.՝ թյամբ/ով**:

ՀՈԳԱՏԱՐ

1. հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (*Հոգափար մոր կարիք էր զգում*):

2. ձևի մկբ. (*Բուժքույրը հոգափար խնամում էր հիվանդին*):

ՀՈԳԵԲԱՆՈՐԵՆ, ձևի մկբ.:

ՀՈԳԵԲՈՒՅԺ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով**:

ՀՈԳԵՀԱՑ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում**:

ՀՈԳԵՊԵՍ, ձևի մկբ.:

ՀՈԳԵՎԱՐՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում**:

ՀՈԳԵՎՈՐ, հրբ. ած.:

ՀՈԳԻ, գոյ., ներ, գու/ի, բաց.՝ **գուց/ից**, գործ.՝ **գով/ով**, ներգ.՝ **գում/ում**:

ՀՈԳՅԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀՈԳՆԱԿԵՐՏ, հրբ. ած.:

ՀՈԳՆԱԿԻ

1. **գոյ.**, ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Տարբեր լեզուներում **հոգնակիի** կազմության բազմաթիվ եղանակներ կան):

2. **հրբ. ած.** (Առաջադրանքում պահանջվում էր գոյականները գրել **հոգնակի** թվով):

ՀՈԳՆԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **բաց.** (հոգնել մարդկանցից), ենթ.՝ **(ջ)հոգնող**, հմկտ.՝ **(ջ)հոգնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հոգնած**, անկտ.՝ **հոգնում**, վղկտ.՝ **հոգնել**, ապկտ.՝ **հոգնելու**, ժխտ.՝ **հոգնի**: (տե՛ս V¹)

ՀՈԳՆԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (հոգնեցնել մկանները), **սեռ.-տրկ.** (հոգնեցնել մարդուն), **գործ.** (հոգնեցնել հարցերով), ենթ.՝ **(ջ)հոգնեցնող**, հմկտ.՝ **(ջ)հոգնեցնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հոգնեցրած**, անկտ.՝ **հոգնեցնում**, վղկտ.՝ **հոգնեցրել**, ապկտ.՝ **հոգնեցնելու**, ժխտ.՝ **հոգնեցնի**: (տե՛ս V³)

ՀՈԳՆԵՑՎԵԼ, **ՀՈԳՆԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀՈԳՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈԳՈՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈԴԱԿԱՊ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀՈԴԱՑԱՎ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈԴՎԱԾԱՇԱՐ(Ք), գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈԺԱՐԱԿԱՄ, ձևի մկբ.:

ՀՈԼՈՎԱԿԵՐՏ

1. **հրբ. ած.** (**Հոլովակերտ** մասնիկները կարող են դրվել ինչպես բառի վերջում, այնպես էլ բառի մեջ):

2. **գոյ.**, ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Որոշ **հոլովակերտներ** կարող են արտահայտել նաև հոգնակիի քերականական իմաստ):

ՀՈԼՈՎԱՁԵՎ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈԼՈՎԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (հոլովել գոյականը), **գործ.** (հոլովել վերջավորությամբ), ենթ.՝ **(ջ)հոլովող**, հմկտ.՝ **(ջ)հոլո-**

վելիս, հրկտ.՝ **(չ)հոլոված**, անկտ.՝ **հոլովում**, վղկտ.՝ **հոլովել**, ապկտ.՝ **հոլովելու**, ժխտ.՝ **հոլովի**: (տե՛ս V')

ՀՈԼՈՎՎԵԼ, **ՀՈԼՈՎԵԼ**-ի կրվ. (Տրված բառերը **հոլովվեցին** աշակերտի կողմից), **չեգ**. (Որոշ գոյականներ կարող են **հոլովվել** մի քանի հոլովումներով): (տե՛ս V')

ՀՈԾ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՀՈԿԵՅ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈՂԱԲԱԺԻՆ, գոյ., ներ, ժնի/ի, բաց.՝ **ժնից/ից**, գործ.՝ **ժնով/ով**, ներգ.՝ **ժնում/ում**:

ՀՈՂԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀՈՂԱԶՈՒՐԿ, հրբ. ած.:

ՀՈՂԱԹՈՒՄԲ, գոյ., թմբեր, թմբի, բաց.՝ **թմբից/ից**, գործ.՝ **թմբով**, ներգ.՝ **թմբում**:

ՀՈՂԱԿՏՈՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈՂԱԿՈՒՅՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈՂԱԶԱՓ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀՈՂԵՂԵՆ

1. հրբ. ած. (Նրա **հողեղեն** մարմինը այլևս չէր դիմանում փորձություններին):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Գնա՛, **հողեղեն՛**, և տառապի՛ր):

ՀՈՂՄԱԶԱՓ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈՆԵՂ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՀՈՊ

I. զգցկ. ձյնրկ. (**Հո՛ւպ**, կույ տվեց նա որդը...):

II. կչկ. ձյնրկ. (**Հո՛ւպ**, առաջ չգաս):

ՀՈՌԵՏԵՍ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՀՈՐԻ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՀՈՎ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Շունը նստել էր բակի **հով** անկյունում):

2. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Սարերից **հով** փչեց):

ՀՈՎԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **բաց**. (հովանալ շոգից), **գործ**. (հովանալ ջրով), ենթ.՝ **(ջ)հովացող**, հմկտ.՝ **(ջ)հովանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հովացած**, անկտ.՝ **հովանում**, վղկտ.՝ **հովացել**, ապկտ.՝ **հովանալու**, ժխտ.՝ **հովանա**: (տե՛ս V⁵)

ՀՈՎԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (հովացնել սենյակը), **սեռ.-տրկ**. (հովացնել երեխային), **գործ**. (հովացնել հովհարով), ենթ.՝ **(ջ)հովացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)հովացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հովացրած**, անկտ.՝ **հովացնում**, վղկտ.՝ **հովացրել**, ապկտ.՝ **հովացնելու**, ժխտ.՝ **հովացնի**: (տե՛ս V³)

ՀՈՎԱՑՎԵԼ, **ՀՈՎԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀՈՎԱՆԱՎՈՐ

1. **գոյ.**, ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Ֆիլմի հովանավորը հայտնի կազմակերպություն էր**):
2. **հրբ. ած.** (**Հովանավոր ընկերությունը հոգաց միջոցառման ողջ ծախսերը**):

ՀՈՎԱՆԱՎՈՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (հովանավորել ֆիլմը), **սեռ.-տրկ**. (հովանավորել ընկերությանը), **գործ**. (հովանավորել գումարով), ենթ.՝ **(ջ)հովանավորող**, հմկտ.՝ **(ջ)հովանավորելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հովանավորած**, անկտ.՝ **հովանավորում**, վղկտ.՝ **հովանավորել**, ապկտ.՝ **հովանավորելու**, ժխտ.՝ **հովանավորի**: (տե՛ս V¹)

ՀՈՎԱՆԱՎՈՐՎԵԼ, **ՀՈՎԱՆԱՎՈՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀՈՎԱՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով/նով**, ներգ.՝ **ում/նում**:

ՀՈՎԵԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀՈՎԻՎ, գոյ., ներ, վվի/ի, բաց.՝ **վվից/ից**, գործ.՝ **ով/վվով**:

ՀՈՎՀԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈՏԱՎԵՏ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՀՈՐԱՏԱՆՑՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈՐԱՔՈՒՅՐ, գոյ., եր, քրոջ/ի, բաց.՝ **քրոջից/ից**, գործ.՝ **քրոջով/ով**:

ՀՈՐԴ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/-**(ա)գույն:

ՀՈՐԻՉՈՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈՐԻՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (հորինել պատմություն), ենթ.՝ **(ջ)հորինող**, հմկտ.՝ **(ջ)հորինելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)հորինած**, անկտ.՝ **հորինում**, վղկտ.՝ **հորինել**, ապկտ.՝ **հորինելու**, ժխտ.՝ **հորինի**: (տե՛ս V¹)

ՀՈՐԻՆՎԵԼ, ՀՈՐԻՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀՊԱՏԱԿՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ,՝ **ից, գործ.՝ **թյամբ/ով:****

ՀՊԱՐՏ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.**՝ **ամենա-/ամենից** (Նա **հպարտ** մարդ է):
2. ձևի մկբ. (Աղջիկը **հպարտ** անցավ դասընկերների մոտով):

ՀՊԱՐՏԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., խնդրո.՝ **գործ.** (հպարտանալ երեխաներով), ենթ.՝ **(չ)հպարտացող, հմկտ.**՝ **(չ)հպարտանալիս, հրկտ.**՝ **(չ)հպարտացած, անկտ.**՝ **հպարտանում, վղկտ.**՝ **հպարտացել, ապկտ.**՝ **հպարտանալու, ժխտ.**՝ **հպարտանա:** (տե՛ս V⁵)

ՀՊԱՐՏԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (հպարտացնել **անձը**), **սեռ.-տրկ.** (հպարտացնել **երեխային**), **գործ.** (հպարտացնել **արարքով**), ենթ.՝ **(չ)հպարտացնող, հմկտ.**՝ **(չ)հպարտաց-նելիս, հրկտ.**՝ **(չ)հպարտացրած, անկտ.**՝ **հպարտացնում, վղկտ.**՝ **հպարտացրել, ապկտ.**՝ **հպարտացնելու, ժխտ.**՝ **հպարտացնի:** (տե՛ս V³)

ՀՊԱՐՏԱՑՎԵԼ, ՀՊԱՐՏԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀՈՉԱԿԱՎՈՐ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.**՝ **ամենա-/ամենից:**

ՀՍԿԱ

1. գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից, գործ.**՝ **յով** (**Հսկան** **հսկում** էր **ամրոցի մուտքը**):
2. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.**՝ **ամենա-/ամենից** (Նրա **հսկա** մարմնում ապրում էր մի վախկոտ էություն):

ՀՍԿԱՅԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՀՍԿԻՉ

1. գոյ., ներ, ի/կչի[♦], բաց.՝ **ից, գործ.**՝ **ով** (Բանփային **հսկիչը** ուշադիր հետևում էր կալանավորներին):
2. հրբ. ած. (**Հսկիչ** կետերում շուրջօրյա **հսկողություն** էր):

ՀՍՏԱԿ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.**՝ **ամենա-/ամենից** (Դա **շատ հստակ** բացատրություն է):
2. ձևի մկբ. (Աղջիկը **հարցին հստակ** պատասխանեց):

ՀՐԱՐՈՒՄ, գոյ., ներ, բխի/ի, բաց.՝ **բխից/ից, գործ.**՝ **բխով/ով, ներգ.**՝ **բխում/ում:**

ՀՐԱՁԵՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Հանցագործներին բռնելու համար **հրազեն** էր գործադրվել):

2. հրբ. ած.* (Հարկավոր չէ նոր **հրազեն** գործիք հնարել):

ՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՐԱԺԱՐՎԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **բաց**. (հրաժարվել *առաջարկից*), **գործ**. (հրաժարվել *պայմանագրով*), ենթ.՝ **(չ)հրաժարվող**, հմկտ.՝ **(չ)հրաժարվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)հրաժարված**, անկտ.՝ **հրաժարվում**, վղկտ.՝ **հրաժարվել**, ապկտ.՝ **հրաժարվելու**, ժխտ.՝ **հրաժարվի**: (տե՛ս V¹)

ՀՐԱԺԵՇՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՐԱՀԱՆԳ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՐԱՀՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (հրահրել *թշնամություն*), **սեռ.-տրկ**. (հրահրել *մեկին*), **գործ**. (հրահրել *խոսքերով*), ենթ.՝ **(չ)հրահրող**, հմկտ.՝ **(չ)հրահրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)հրահրած**, անկտ.՝ **հրահրում**, վղկտ.՝ **հրահրել**, ապկտ.՝ **հրահրելու**, ժխտ.՝ **հրահրի**: (տե՛ս V¹)

ՀՐԱՀՐՎԵԼ, **ՀՐԱՀՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀՐԱՁԻԳ, գոյ., ներ, ի/ծգի, բաց.՝ **ից/ծգից**, գործ.՝ **ծգով/ով**:

ՀՐԱՄԱՅԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (հրամայել *կովել*), **սեռ.-տրկ**. (հրամայել *գործին*), ենթ.՝ **(չ)հրամայող**, հմկտ.՝ **(չ)հրամայելիս**, հրկտ.՝ **(չ)հրամայած**, անկտ.՝ **հրամայում**, վղկտ.՝ **հրամայել**, ապկտ.՝ **հրամայելու**, ժխտ.՝ **հրամայի**: (տե՛ս V¹)

ՀՐԱՄԱՅՎԵԼ, **ՀՐԱՄԱՅԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՀՐԱՄԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀՐԱՆՈԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՐԱՇԱԼԻ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Ընկերները **հրաշալի** երեկո անցկացրին):

2. ձևի մկբ. (Աղջիկը դասը **հրաշալի** պատասխանեց):

ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՅՆՈՐԵՆ, ձևի մկբ.:

ՀՐԱՎԱՌՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՐԱՎԵՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՐԱՎԵՐՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՐԱՎԻՐԱՏՈՄԱ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՐԱՎԻՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (հրավիրել նիստ), **սեռ.-տրկ**. (հրավիրել ընկերոջը), **գործ**. (հրավիրել զանգով), ենթ.՝ **(չ)հրավիրող**, հմկտ.՝ **(չ)հրավիրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)հրավիրած**, անկտ.՝ **հրավիրում**, վղկտ.՝ **հրավիրել**, ապկտ.՝ **հրավիրելու**, ժխտ.՝ **հրավիրի**: (տե՛ս V՝)
ՀՐԱՎԻՐՎԵԼ, **ՀՐԱՎԻՐԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V՝)

ՀՐԱՏԱՊ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Մամուլն արագանքեց օրվա հրապրապ հարցերին*):

2. ձևի մկբ. (*Տնօրենը աշխատակիցներին հրապրապ կանչեց ժողովի*):

ՀՐԱՏԱՐԱԿԻՉ, գոյ., ներ, կչի/ի, բաց.՝ **կչից/ից**, գործ.՝ **ով/կչով**:

ՀՐԱՏԱՐԱԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (հրատարակել գիրք), ենթ.՝ **(չ)հրատարակող**, հմկտ.՝ **(չ)հրատարակելիս**, հրկտ.՝ **(չ)հրատարակած**, անկտ.՝ **հրատարակում**, վղկտ.՝ **հրատարակել**, ապկտ.՝ **հրատարակելու**, ժխտ.՝ **հրատարակի**: (տե՛ս V՝)

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԵԼ, **ՀՐԱՏԱՐԱԿԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V՝)

ՀՐԱՑԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՐԴԵՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՐԵԱ

1. գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով** (*Զրուցակիցս հրեա էր*):

2. որ. ած. (*Հրեա փաստաբանը դատը շահեց*):

ՀՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (հրել գունդը), **սեռ.-տրկ**. (հրել մարդուն), **գործ**. (հրել ձեռքով), ենթ.՝ **(չ)հրող**, հմկտ.՝ **(չ)հրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)հրած**, անկտ.՝ **հրում**, վղկտ.՝ **հրել**, ապկտ.՝ **հրելու**, ժխտ.՝ **հրի**: (տե՛ս V՝)

ՀՐՎԵԼ, **ՀՐԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V՝)

ՀՐԵՂԵՆ, հրբ. ած.:

ՀՐԵՏԱՆԱՎՈՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Հրեպանավորները մինչև կովի վերջ չնահանջեցին*):

2. հրբ. ած. (*Հրեպանավոր զինվորը ընկավ մարտում*):

ՀՐԹԻՌ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՐԾՎԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ**. (հրճվել *հաջողություններում*), ենթ.՝ **(չ)հրճվող**, հմկտ.՝ **(չ)հրճվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)հրճված**, անկտ.՝ **հրճվում**, վղկտ.՝ **հրճվել**, ապկտ.՝ **հրճվելու**, ժխտ.՝ **հրճվի**: (տե՛ս V¹)

ՀՐՇԵՋ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Հրշեջները** *հանգցրին կրակը*):
2. հրբ. ած. (**Հրշեջ** *մեքենաները արագ հասան դեպքի վայր*):

ՀՐՈՒՄ, գոյ., ներ, հրման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/հրմամբ**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՐՈՒՇԱԿԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀՐՈՒՇԱԿԵՂԵՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈՒՋԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՀՈՒՋԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (հուզել *ներաշխարհը*), **սեռ.-տրկ**. (հուզել *ներկաներին*), **գործ**. (հուզել *ելույթով*), ենթ.՝ **(չ)հուզող**, հմկտ.՝ **(չ)հուզելիս**, հրկտ.՝ **(չ)հուզած**, անկտ.՝ **հուզում**, վղկտ.՝ **հուզել**, ապկտ.՝ **հուզելու**, ժխտ.՝ **հուզի**: (տե՛ս V¹)

ՀՈՒՋՎԵԼ, **ՀՈՒՋԵԼ-ի կրվ**. (**Հանդիսատեսը հուզվեց** *դերասանի խաղից*), **չեզ**. (**Ֆիլմը դիտելիս աղջիկը հուզվեց**): (տե՛ս V¹)

ՀՈՒԺԿՈՒ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Թնդում էր նրա հուժկու ծայնը*):
2. ձևի մկբ. (**Փոթորկուն ծովի ալիքները հուժկու** *հարվածեցին ափամերձ ժայռերին*):

ՀՈՒՄ, որ. ած.:

ՀՈՒՅՋ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **երում**:

ՀՈՒՅԺ, չափի մկբ.:

ՀՈՒՅՆ

1. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Նրա մայրը հույն է**):
2. որ. ած. (**Հույն փիլիսոփայի հայտնի միտքը վերջին ժամանակներս խիստ արդիական է դառնում**):

ՀՈՒՅՍ, գոյ., եր, ի/հուսո^ճ, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **երում**:

ՀՈՒՆՁ, գոյ., եր/հնձեր**, հնձի/ի, բաց.՝ **հնձից/ից**, գործ.՝ **հնձով/ով**, ներգ.՝ **հնձում/ում**:

ՀՈՒՇ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈՒՇԱԳԻՐ՝ (պաշտոնական գրություն), գոյ., գրեթե, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում (**Հուշագրեր** են ստորագրվել հանդիպման ժամանակ):

ՀՈՒՇԱԳԻՐ² (հուշ գրող հեղինակ), գոյ., ներ, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով (Քննադատը անդրադարձավ ժամանակակից մի քանի **հուշագիրների** գործերին):

ՀՈՒՇԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈՒՇԱԿՈԹՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՀՈՒՍԱԲԵԿ

1. **հրբ. ած.** (**Հուսաբեկ** տղան երեկոն անցկացրեց միայնության մեջ):

2. **ձևի մկբ.** (Օտարականը **հուսաբեկ** ընկավ դռան առաջ):

ՀՈՒՍԱԼ, գրք., նբ, ա լծ., պակասավոր անկանոն (պակաս և հնացած ձևերը լրացվում են **հույս ունենալ** բայի ձևերով), պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (հուսալ **հաղթանակ**), ենթ.՝ (**չ**)**հուսացող**, հմկտ.՝ **հուսալիս***, հրկտ.՝ (**չ**)**հուսացած**, ժխտ.՝ **հուսա***:

□ Ըղծական եղանակ

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **հուսամ, հուսաս, հուսա/հուսանք, հուսաք, հուսան, ժխտ.՝ չհուսամ, չհուսաս, չհուսա/չհուսանք, չհուսաք, չհուսան** անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **հուսայի, հուսայիր, հուսար/հուսայինք, հուսայիք, հուսային, ժխտ.՝ չհուսայի, չհուսայիր, չհուսար/չհուսայինք, չհուսայիք, չհուսային**

□ Ենթադրական (պայմանական) եղանակ

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կհուսամ, կհուսաս, կհուսա/կհուսանք, կհուսաք, կհուսան, ժխտ.՝ չեմ/չենք հուսա** անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կհուսայի, կհուսայիր, կհուսար/կհուսայինք, կհուսայիք, կհուսային, ժխտ.՝ չեի/չեինք հուսա**

□ Հարկադրական եղանակ

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի/պետք է հուսամ, հուսաս, հուսա/հուսանք, հուսաք, հուսան, ժխտ.՝ չպիտի/չպետք է հուսամ, հուսաս, հուսա/հուսանք, հուսաք, հուսան կամ՝ պիտի/պետք է չհուսամ, չհուսաս, չհուսա/չհուսանք, չհուսաք, չհուսան** անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի/պետք է հուսայի, հուսայիր, հուսար/հուսայինք, հուսայիք, հուսային, ժխտ.՝ չպիտի/չպետք է հուսայի, հուսայիր, հուսար/հուսայինք, հուսայիք, հուսային կամ՝ պիտի/պետք է չհուսայի, չհուսայիր, չհուսար/չհուսայինք, չհուսայիք, չհուսային**

▣ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **հուսա՛/հուսացե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ հուսա/մի՛ հուսացեք**:

ՀՈՒՍԱԽԱՐ

1. **հրբ. ած.** (**Հուսախար** վիճակում էր հայտնվել):
2. **ձևի մկբ.** (*Նրանք հուսախար վերադառնում էին աշխատանքի*):

ՀՕԳՈՒՏ

1. **կպկ. բառ, նխդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ.** (հոգուտ մրցակցի), **տրկ.** (հոգուտ մեզ):
2. **ձևի մկբ.**** (*Խաղն ավարտվեց հոգուտ և ոչ թե ի վնաս*):

Ձ

ՁԱԽ, որ. ած.:

ՁԱԽՈՐԴՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ՁԱՅՆ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՁԱՅՆԱՎՈՐ

1. **հրբ. ած.** (*Ու-ն ձայնավոր հնչյուն է*):
2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (*Ձայնավորները հայերենում վանկարար են*):

ՁԱՆՁՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., աՆ սոսկած., խնդրո.՝ **բաց.** (ձանձրանալ գործից), ենթ.՝ **(չ)ձանձրացող, հմկտ.՝ (չ)ձանձրանալիս, հրկտ.՝ (չ)ձանձրացած, անկտ.՝ ձանձրանում, վղկտ.՝ ձանձրացել, ապկտ.՝ ձանձրանալու, ժխտ.՝ ձանձրանա:** (տե՛ս V⁵)

ՁԱՆՁՐԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ձանձրացնել միտքը), **սեռ.-տրկ.** (ձանձրացնել *ունկնդիրներին*), **գործ.** (ձանձրացնել *հարցերով*), ենթ.՝ **(չ)ձանձրացնող, հմկտ.՝ (չ)ձանձրացնելիս, հրկտ.՝ (չ)ձանձրացրած, անկտ.՝ ձանձրացնում, վղկտ.՝ ձանձրացրել, ապկտ.՝ ձանձրացնելու, ժխտ.՝ ձանձրացնի:** (տե՛ս V³)

ՁԱՆՁՐԱՑՎԵԼ, ՁԱՆՁՐԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՁԳԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՁԳԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ծգել *պարանը*), **գործ.** (ծգել *պարանով*), ենթ.՝ **(չ)ծգող**, հմկտ.՝ **(չ)ծգելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծգած**, անկտ.՝ **ծգում**, վղկտ.՝ **ծգել**, ապկտ.՝ **ծգելու**, ժխտ.՝ **ծգի**: (տե՛ս V¹)

ՁԳՎԵԼ, **ՁԳԵԼ**-ի **կրվ.** (*Մարզիկի կողմից պարանը ամուր ձգվեց*), **չեզ.** (*Գյուղ փանող ճանապարհը ձգվում է անփառի միջով*): (տե՛ս V¹)

ՁԳՏԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (ծգտել *բարձունքներ*), ենթ.՝ **(չ)ծգտող**, հմկտ.՝ **(չ)ծգտելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծգտած**, անկտ.՝ **ծգտում**, վղկտ.՝ **ծգտել**, ապկտ.՝ **ծգտելու**, ժխտ.՝ **ծգտի**: (տե՛ս V¹)

ՁԳՈՒՄ, գոյ., ներ, ձգման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/ձգմամբ**:

ՁԵՌԱԳԻՐ

1. **գոյ.**, գրեբ, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում** (*Նրա ձեռագիրը գրեթե անընթեռնելի է*):
2. **հրբ. ած.** (*Միջնադարյան ձեռագիր մատյանների մի մասը դեռ մեկնված չէ*):

ՁԵՌԱՅ/(Ի) ՁԵՌԱՅ, ձևի մկբ.*:

ՁԵՌՆԱՐԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՁԵՌՆԱՐԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (գործ ձեռնարկել), ենթ.՝ **(չ)ձեռնարկող**, հմկտ.՝ **(չ)ձեռնարկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ձեռնարկած**, անկտ.՝ **ձեռնարկում**, վղկտ.՝ **ձեռնարկել**, ապկտ.՝ **ձեռնարկելու**, ժխտ.՝ **ձեռնարկի**: (տե՛ս V¹)

ՁԵՌՆԱՐԿՎԵԼ, **ՁԵՌՆԱՐԿԵԼ**-ի **կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ՁԵՌՔԲԵՐՈՒՄ, գոյ., ներ, ըման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ըմամբ/ով**:

ՁԵՌՔ ՁԵՌՔԻ, ձևի մկբ.:

ՁԵՎԱԲԱՆՈՐԵՆ, ձևի մկբ.:

ՁԵՎԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՁԵՎԱԹՈՒՂԹ, գոյ., թղթեր, թղթի, բաց.՝ **թղթից**, գործ.՝ **թղթով**, ներգ.՝ **թղթում**:

ՁԵՎԱԿԱԶՄՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՁԵՎԱԿԵՐՊՈՒՄ, գոյ., ներ, պման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **պմամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՁԵՎԱՊԱՇՏ, հրբ. ած.:

ՁԵՎԱՎՈՐ

1. **հրբ. ած.** (*Սեղանին մի ձևավոր մատուցարան կար*):

2. **ձևի մկբ.** (Երեխան ստվարաթուղթը **ձևավոր** կտրապեց):

ՁԵՎԱՓՈՒՍԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ձևափոխել կառույցը), **սեռ.-տրկ.** (խոհանոցը ձևափոխել *հյուրաստեյակի*), **գործ.** (ձևափոխել նախագծով), Ենթ.՝ **(չ)ձևափոխող**, հմկտ.՝ **(չ)ձևափոխելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ձևափոխած**, անկտ.՝ **ձևափոխում**, վղկտ.՝ **ձևափոխել**, ապկտ.՝ **ձևափոխելու**, ժխտ.՝ **ձևափոխի**: (տե՛ս V¹)

ՁԵՎԱՓՈՒՍԿԵԼ, **ՁԵՎԱՁՈՒՍԵԼ**-ի կրվ. (Ինժեների կողմից **ձևափոխված** կառույցը բոլորին դուր եկավ), **չեգ.** (ժամանակի ընթացքում բուսական և կենդանական աշխարհը **ձևափոխվել է**): (տե՛ս V¹)

ՁԵՐԲԱԿԱԼԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (ծերբակալել հանցագործին), Ենթ.՝ **(չ)ծերբակալող**, հմկտ.՝ **(չ)ծերբակալելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ծերբակալած**, անկտ.՝ **ծերբակալում**, վղկտ.՝ **ծերբակալել**, ապկտ.՝ **ծերբակալելու**, ժխտ.՝ **ծերբակալի**: (տե՛ս V¹)

ՁԵՐԲԱԿԱԿԵԼ, **ՁԵՐԲԱԿԱԼԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՁԵՐՈՆՔ, հավաք. փոխանուն դեր., **գոյականանիշ** (տե՛ս Առաջաբան), սեռ.-տրկ.՝ **ննց**, բաց.՝ **ննցից**, գործ.՝ **ննցով**, ներգ.՝ **ննցում**:

ՁԻ, գոյ., եր, ու, բաց.՝ **ուց**, գործ.՝ **ով**:

ՁԻԱԲՈՒՅԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՁԻԱՎՈՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Ձիավորը** իջավ ձիուց և բարևեց հավաքվածներին):

2. հրբ. ած. (Հեռվում մի **ձիավոր** մարդ երևաց, որի ուսերին թիկնոց կար):

ՁԻԳ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գր.՝ **ամենա-/ամենից** (Սպայի **ձիգ** կեցվածքը ուշադրություն էր գրավում):

2. **ձևի մկբ.** (Ձինվորները **ձիգ** շարվել էին հրապարակում):

ՁԻԹԵՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՁԻՐՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՁԿՆԵՂԵՆ, գոյ., ներ⁰, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՁԿՆԿԻԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՁԿՆՈՐՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՁՄԵՌ, գոյ., ներ, ձմռան/վա, բաց.՝ ձմռանից/վանից/ից, գործ.՝ ձմռանով/վանով/ով, ներգ.՝ ձմռանում/վանում/ում:

ՁՅՈՒԴՈՒ, գոյ., յի, բաց.՝ յից, գործ.՝ յով, ներգ.՝ յում:

ՁՅՈՒԹ, գոյ., եր՞, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՁՅՈՒՆ, գոյ., եր, ձյան/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ՁՅՈՒՆԱԾԱԾԿ

1. **հրբ. ած. (Առջևում միայն ձյունածածկ անտառներ էին):**

2. **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Աշնանացան ցորենը ձյունածածկի տակ չի ցրտահարվում):**

ՁՅՈՒՆԱԿՈՒՅՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՁՅՈՒՆԱՄՐՐԻԿ, գոյ., ներ, ի/մրրկի, բաց.՝ ից/մրրկից, գործ.՝ ով/մրրկով, ներգ.՝ ում/մրրկում:

ՁՅՈՒՆՈՏ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ՁՆԱԲՈՒՔ, գոյ., եր/բքեր, ի/բքի, բաց.՝ ից/բքից, գործ.՝ ով/բքով, ներգ.՝ բքում/ում:

ՁՆԱԳՈՒՆԴ, գոյ., գնդեր, գնդի, բաց.՝ գնդից, գործ.՝ գնդով, ներգ.՝ գնդում:

ՁՆԾԱՂԻԿ, գոյ., ներ, ի/ծաղկի, բաց.՝ ից/ծաղկից, գործ.՝ ով/ծաղկով, ներգ.՝ ում/ծաղկում:

ՁՎԱՁԵՎ

1. **հրբ. ած. (Երեխան նկարի համար ձվածն շրջանակ պատրաստեց):**

2. **ձևի մկբ. (Աղջիկը թուղթը ձվածն կտրեց):**

ՁՐԻ

1. **որ. ած. (Տուժածներին ձրի ասրանք բերեցին):**

2. **ձևի մկբ. (Այդ օրը ձրի աշխատեց):**

ՁՐԻ, գոյ., ձվեր, ձվի, բաց.՝ ձվից, գործ.՝ ձվով, ներգ.՝ ձվում:

ՁՐԻԼԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ձուլել ոսկին), բաց. (ձուլել երկաթից), գործ. (ձուլել հատուկ նյութերով), ենթ.՝ (չ)ձուլող, հմկտ.՝ (չ)ձուլելիս, հրկտ.՝ (չ)ձուլած, անկտ.՝ ձուլում, վղկտ.՝ ձուլել, ապկտ.՝ ձուլելու, Ժխտ.՝ ձուլի: (տե՛ս V')

ՁՐԻԼՎԵԼ, ՁՐԻԼԵԼ-ի կրվ. (Ոսկերջի կողմից ձուլված զարդը հիացրեց մարդկանց), չեզ. (Հոգիս ամբողջովին ձուլվում է բնությունը): (տե՛ս V')

ՁՐԻԼՈՒՄ, գոյ., ներ, լման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ լմամբ/ով:

ՁՐԻԿ, գոյ., ձկներ, ձկան, բաց.՝ ձկից, գործ.՝ ձկով:

Ղ

ՂԵԿ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՂԵԿԱՎԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՂԵԿԱՎԱՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ղեկավարել *հիմնարկը*), **սեռ.-տրկ.** (ղեկավարել *մարդկանց*), **գործ.** (ղեկավարել *սանձով*), ենթ.՝ **(չ)ղեկավարող, հմկտ.՝ (չ)ղեկավարելիս, հրկտ.՝ (չ)ղեկավարած, անկտ.՝ ղեկավարում, վղկտ.՝ ղեկավարել, ապկտ.՝ ղեկավարելու, ժխտ.՝ ղեկավարի:** (տե՛ս V¹)

ՂԵԿԱՎԱՐՎԵԼ, ՂԵԿԱՎԱՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

Ճ

ՃԱԿԱՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՃԱԿԱՏԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:

ՃԱԿԱՄԱՏԱՄԱՐՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՃԱԿԱՏԱՅԻՆ, հրբ. ած.:

ՃԱԿՆԴԵՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՃԱՀԻՃ, գոյ., ներ, ճահճի/ի, բաց.՝ ից/ճահճից, գործ.՝ ով/ճահճով, ներգ.՝ ում/ճահճում:

ՃԱՂԱՏ, որ. ած.:

ՃԱՄՊՐՈՒԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՃԱՄՓԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ յից, գործ.՝ յով, ներգ.՝ յում:

ՃԱՄՓԵՉՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՃԱՄՓՈՐԴ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՃԱՆԱԶԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ճանաչել *հայրենիքը*), **սեռ.-տրկ.** (ճանաչել *բարեկամին*), **գործ.** (ճանաչել *հեռադիպակով*), ենթ.՝ **(չ)ճանաչող, հմկտ.՝ (չ)ճանաչելիս, հրկտ.՝ (չ)ճանաչած, անկտ.՝ ճանաչում, վղկտ.՝ ճանաչել, ապկտ.՝ ճանաչելու, ժխտ.՝ ճանաչի:** (տե՛ս V¹)

ՃԱՆԱԶՎԵԼ, ՃԱՆԱԶԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՃԱՆԱՊԱՐՀԱԾԱԽՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՃԱՇԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՃԱՇԱԿՈՎ

1. հրբ. ած. (Շատ **ճաշակով** ընտրություն է):

2. ձևի մկբ. (Միշտ **ճաշակով** ես հագնվում):

ՃԱՇԱՑԱՆԿ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՃԱՊՈՆԱՑԻ

1. գոյ., ներ, ացու, բաց.՝ **ացուց**, գործ.՝ **ով** (**Ճապոնացիների** խոսքային վարվելակարգը յուրահատուկ կողմեր ունի):

2. հրբ. ած. (Այդ սարքը ստեղծել են **ճապոնացի** գիտնականները):

ՃԱՌԱՍԱՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՃԱՐՄԱՆԴ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՃԱՐՊ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՃԱՐՊՈՏ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ՃԱՐՊԻԿ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ՃԱՐՏԱՍԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով:

ՃԱՐՏԱՐԱԳԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՃԱՔԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)ճաքող, հմկտ.՝ (չ)ճաքելիս, հրկտ.՝ (չ)ճաքած, անկտ.՝ ճաքում, վղկտ.՝ ճաքել, ասկտ.՝ ճաքելու, ժխտ.՝ ճաքի: (տե՛ս V¹)

ՃԳՆԱԺԱՄ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՃԳՆԱՎՈՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով** (**Ճգնավորը** փակվել էր իր խցում):

2. հրբ. ած. (Հեովում երևում էին **ճգնավոր** հոգևորականների խմբերը):

ՃԵՄԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)ճեմող, հմկտ.՝ (չ)ճեմելիս, հրկտ.՝ (չ)ճեմած, անկտ.՝ ճեմում, վղկտ.՝ ճեմել, ասկտ.՝ ճեմելու, ժխտ.՝ ճեմի: (տե՛ս V¹)

ՃԵՆԱՊԱԿԻ, գոյ., ներ, կու/ի, բաց.՝ կուց/ից, գործ.՝ ով:

ՃԵՊԱԶՐՈՒՅՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՃԵՊԸՆԹԱՑ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Դեպի մայրաքաղաք մեկնող երկու **ճեպընթաց** է գործում):

2. հրբ. ած. (Մեծ քաղաքներում կառուցվում են վճարովի **ճեպընթաց** ճանապարհներ):

ՃԵՓ-ՃԵՐՄԱԿ, որ. ած.:

ՃԻՃՈՒ, գոյ., ներ, ճիճվի/ի, բաց.՝ **ճիճվից/ից**, գործ.՝ **ճիճվով/ով**, ներգ.՝ **ճիճվում/ում**:

ՃԻՇՏ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/ճշտագույն** (**Ճիշտ** հարցադրում է արվել):

2. ձևի մկբ. (Տեղանքում **ճիշտ** կողմնորոշվելը դժվարանում էր):

ՃԻՉ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՃԿՈՒՅԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՃԿՈՒՆ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Շատ խորաթափանց էր ու **ճկուն** միտք ուներ):

2. ձևի մկբ. (Քաղաքականության մեջ միշտ պետք է **ճկուն** գործել):

ՃՂՃԻՄ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՃՄՌԹԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ճմութել թուղթը), գործ. (ճմութել մեքենայով), ենթ.՝ **(չ)ճմութող**, հմկտ.՝ **(չ)ճմութելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ճմութած**, անկտ.՝ **ճմութում**, վղկտ.՝ **ճմութել**, ապկտ.՝ **ճմութելու**, ժխտ.՝ **ճմութի**: (տե՛ս V¹)

ՃՄՌԹՎԵԼ, **ՃՄՌԹԵԼ**-ի կրվ. (Այդ կարևոր թղթերը **ճմութել էին** չարածճի փոքրիկի կողմից), **չեգ**. (**ճմութված** հագուստը այդպես էլ հնարավոր չէրավ արդուկել): (տե՛ս V¹)

ՃՅՈՒՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՃՆՇԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ճնշել դիմադրությունը), սեռ.-տրկ. (ճնշել **հակառակորդին**), գործ. (ճնշել վերաբերմունքով), ենթ.՝ **(չ)ճնշող**, հմկտ.՝ **(չ)ճնշելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ճնշած**, անկտ.՝ **ճնշում**, վղկտ.՝ **ճնշել**, ապկտ.՝ **ճնշելու**, ժխտ.՝ **ճնշի**: (տե՛ս V¹)

ՃՆՇՎԵԼ, **ՃՆՇԵԼ**-ի կրվ. (Ապստամբությունը շատ արագ **ճնշվեց**), **չեգ**. (Փոքրիկը **ճնշված** նստել էր սենյակի մի անկյունում): (տե՛ս V¹)

ՃՇԳՐԻՏ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Սա ճշգրիտ պատասխան էր*):
2. ձևի մկբ. (*Արտակարգ իրավիճակներում պետք է ճշգրիտ հաշվարկել բոլոր քայլերը*):

ՃՇՄԱՐԻՏ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Ընկերը ճշմարիտ պատասխան տվեց*):
2. ձևի մկբ. (*Նա ճշմարիտ ասաց, որ ինքը մեղավոր չէ*):

ՃՇՄԱՐՏԱԽՈՍ, հրբ. ած.:**ՃՇՄԱՐՏԱՑԻ, հրբ. ած.:****ՃՇՏԱՊԱՀ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:**

ՃՇՏԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ճշտել *տեղեկությունը*), **սեռ.-տրկ**. (ճշտել *մասնակիցներին*), **գործ**. (ճշտել *հեռախոսով*), ենթ.՝ **(չ)ճշտող**, հմկտ.՝ **(չ)ճշտելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ճշտած**, անկտ.՝ **ճշտում**, վղկտ.՝ **ճշտել**, ապկտ.՝ **ճշտելու**, ժխտ.՝ **ճշտի**: (տե՛ս V¹)

ՃՇՏՎԵԼ, ՃՇՏԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՃՇՏՈՐԵՆ, ձևի մկբ.:

ՃՇՏՈՒՄ, գոյ., ներ, ճշտման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ճշտմամբ/ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ՃՈԽ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Կինը ճոխ հագուստով էր*):
2. ձևի մկբ. (*Սենյակը ճոխ զարդարված էր*):

ՃՈՊԱՆՈՒՂԻ, գոյ., ներ, ղու/ի, բաց.՝ ղուց/ից, գործ.՝ ով/ղով, ներգ.՝ ում/ղում:

ՃՉԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ գործ. (ճչալ *բարձրախոսով*), ենթ.՝ **(չ)ճչացող**, հմկտ.՝ **(չ)ճչալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ճչացած**, անկտ.՝ **ճչում**, վղկտ.՝ **ճչացել**, ապկտ.՝ **ճչալու**, ժխտ.՝ **ճչա**: (տե՛ս V⁴)

ՃՈՃՈՒԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)ճոճոացող, հմկտ.՝ **(չ)ճոճոալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ճոճոացած**, անկտ.՝ **ճոճոում**, վղկտ.՝ **ճոճոացել**, ապկտ.՝ **ճոճոալու**, ժխտ.՝ **ճոճոա**: (տե՛ս V⁴)

ՃՈՃՈՒՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ճոճոացնել *աթոռը*), **գործ**. (հատակը ճոճոացնել *քայլերով*), ենթ.՝

(չ)ճոճոացնող, հմկտ.՝ (չ)ճոճոացնելիս, հրկտ.՝ (չ)ճոճոացրած, անկտ.՝ ճոճոացնում, վղկտ.՝ ճոճոացրել, ապկտ.՝ ճոճոացնելու, ժխտ.՝ ճոճոացնի: (տե՛ս V³)

ՃՈՃՈԱՑՎԵԼ, ՃՈՃՈԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՃՈՃՈԱՆ, հրբ. ած.:

ՃՐԱԳ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՃՐԱԳԱԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

Մ

ՄԱԳԻՍՏՐՈՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

**ՄԱԳԼՅԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (մազլցել ժայ-
որ/քարափղ) (տե՛ս Առաջաբան), գործ. (մազլցել պարանով), Ենթ.՝
(չ)մազլցող, հմկտ.՝ (չ)մազլցելիս, հրկտ.՝ (չ)մազլցած, անկտ.՝ մազլցում,
վղկտ.՝ մազլցել, ապկտ.՝ մազլցելու, ժխտ.՝ մազլցի: (տե՛ս V¹)**

ՄԱԵՍՏՐՈ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ յից, գործ.՝ յով:

ՄԱԶԱԹԱՓՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով:

ՄԱԶԱԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՄԱԶԱՆՈԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

**ՄԱԶԱՓՈՒՆՋ, գոյ., փնջեր, փնջի, բաց.՝ փնջից, գործ.՝ փնջով, ներգ.՝
փնջում:**

ՄԱԹԵՄԱՏԻԿԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ յից, գործ.՝ յով, ներգ.՝ յում:

ՄԱԾՈՒԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

**ՄԱԾՈՒՆ, գոյ., ներ, ի/մածնի*, բաց.՝ ից/մածնից*, գործ.՝ ով/մածնով*,
ներգ.՝ ում/մածնում*:**

ՄԱԿԱԲՈՒՅԾ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Օրգանիզմում հայտնաբերվել են մակաբույծներ):

2. հրբ. ած. (Պետրք է ազադվել մակաբույծ տարրերից):

ՄԱԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով, ներգ.՝ ում:

ՄԱԿԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱԿԲԱՅ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱԿԴԻՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱԿԵՐԵՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱԿԵՐԵՎՈՒՅԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱԿՆԻՇ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՀ, գոյ., եր, մահվան/մահի^օ/մահու**, բաց.՝ մահվան**ից**/մահ**ից**, գործ.՝ մահով/մահվանով^ֆ, ներգ.՝ մահում^ֆ:

ՄԱՀԱՁԴ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՀԱՄԵՐՁ

1. հրբ. ած. (Որդին մոտրեցավ **մահամերձ** հորը):

2. ձևի մկբ. (**Մահամերձ** պատկած էր անկողնում):

ՄԱՀԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ (ջ)մահացող, հմկտ.՝ (ջ)մահանալիս, հրկտ.՝ (ջ)մահացած, անկտ.՝ մահանում, վղկտ.՝ մահացել, ապկտ.՝ մահանալու, ժխտ.՝ մահանա: (տե՛ս V⁵)

ՄԱՀԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (միտքը մահացնել), **սեռ.-տրկ.** (մահացնել թշնամուն), ենթ.՝ (ջ)մահացնող, հմկտ.՝ (ջ)մահացնելիս, հրկտ.՝ (ջ)մահացրած, անկտ.՝ մահացնում, վղկտ.՝ մահացրել, ապկտ.՝ մահացնելու, ժխտ.՝ մահացնի: (տե՛ս V³)

ՄԱՀԱՊԱՐՏ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Կովի ամենաթեժ կետում կոպում էին **մահապարտները**):

2. հրբ. ած. (Ոստիկանությունը ձերբակալեց **մահապարտ** ահաբեկիչների):

ՄԱՀԱՅՈՒ

1. հրբ. ած. (Դա նրա համար **մահացու** վիրավորանք էր):

2. ձևի մկբ. (Սրով **մահացու** խոցեց թշնամուն):

ՄԱՀԱՓՈՐՁ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՀԻԾ, գոյ., ներ, ի/մահճի, բաց.՝ **ից**/մահճ**ից**, գործ.՝ **ով**/մահճով, ներգ.՝ **ում**/մահճում:

ՄԱՀԱՆԱՅՈՒ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Նման շքեղությունը հասարակ **մահկանացուի** համար չէր):

2. հրբ. ած. (Մենք բոլորս **մահկանացու** արարածներ ենք):

ՄԱՀՃԱԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՂԹԱՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՂԹԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (մաղթել երջանկություն), **սեռ.-տրկ**. (մաղթել բարեկամին), **գործ**. (մաղթել հեռախոսով), **ներգ**. (մաղթել աշխատանքում), ենթ.՝ **(չ)մաղթող**, հմկտ.՝ **(չ)մաղթելիս**, հրկտ.՝ **(չ)մաղթած**, անկտ.՝ **մաղթում**, վղկտ.՝ **մաղթել**, ապկտ.՝ **մաղթելու**, ժխտ.՝ **մաղթի**: (տե՛ս V¹)

ՄԱՄՈՒԼ, գոյ., ներ, ի/մլո՞, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՅԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՅԹԵՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՅՐ, գոյ., եր, մոր, բաց.՝ **մորից**, գործ.՝ **մորով**:

ՄԱՅՐԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՄԱՅՐԱՄՈՒՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՅՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(չ)մայրացող**, հմկտ.՝ **(չ)մայրանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)մայրացած**, անկտ.՝ **մայրանում**, վղկտ.՝ **մայրացել**, ապկտ.՝ **մայրանալու**, ժխտ.՝ **մայրանա**: (տե՛ս V⁵)

ՄԱՅՐԱՊԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄԱՅՐԵՆԻ, հրբ. ած.:

ՄԱՅՐԻ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՅՐՈՒՂԻ, գոյ., ներ, ղու/ի, բաց.՝ **ղուց/ից**, գործ.՝ **ղով/ով**, ներգ.՝ **ում/ում**:

ՄԱՆԱՎԱՆԴ

1. սաստկ. վրբ. (Նա շատ բարկացավ **մանավանդ** այսօր):

2. հմդս. շղկ. (Միշտ հավատում էր նրան, **մանավանդ** (որ) մանկուց էր նրան ճանաչում):

ՄԱՆԳՈ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**, ներգ.՝ **յում**:

ՄԱՆԴԱՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՆԿԱԲԱՐՁ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄԱՆԿԱԲՈՒՅԺ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄԱՆԿԱԳԻՐ, գոյ., ներ, գրի/ի, բաց.՝ **գրից/ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄԱՆԿԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՄԱՆԿԱՄԱՐԴ, հրբ. ած.:

ՄԱՆԿԱՄԻՏ, հրբ. ած.:

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄԱՆԿԱՏՈՒՆ, գոյ., տներ, տան, բաց.՝ **տնից**, գործ.՝ **տնով**, հոգն. ներգ.՝ **տներում**:

ՄԱՆԿՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՆՐ

1. **որ. ած.**, բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/մանրագույն** (Ջրից **մանր** մարգարիտներ էր հանել):

2. **ձևի մկբ.** (Տապակելու համար միսը պեպք է **մանր** կտրատել):

ՄԱՆՐԱԴՐԱՄ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՆՐԱԽՆԴԻՐ, հրբ. ած.:

ՄԱՆՐԱՄԱՍ (դեպալ), գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՆՐԱՄԱՍՆ

1. **հրբ. ած.** (Դեպքի **մանրամասն** նկարագրությունը կարևոր է քննության համար):

2. **ձևի մկբ.** (Հողվածում **մանրամասն** ներկայացվում են այդ նյութի առանձնահատկությունները):

3. **գոյ.** (մանրամասնություն), **եր**, ների, բաց.՝ **ներից**, գործ.՝ **ներով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում** (Գործի **մանրամասներին** տեղյակ չեմ):

ՄԱՆՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(չ)մանրացող**, հմկտ.՝ **(չ)մանրանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)մանրացած**, անկտ.՝ **մանրանում**, վղկտ.՝ **մանրացել**, ապկտ.՝ **մանրանալու**, ժխտ.՝ **մանրանա**: (տե՛ս V⁵)

ՄԱՆՐԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (քարերը մանրացնել), **գործ.** (մանրացնել *մուրճով*), ենթ.՝ **(չ)մանրացնող**, հմկտ.՝ **(չ)մանրացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)մանրացրած**, անկտ.՝ **մանրացնում**, վղկտ.՝ **մանրացրել**, ապկտ.՝ **մանրացնելու**, ժխտ.՝ **մանրացնի**: (տե՛ս V³)

ՄԱՆՐԱՅՎԵԼ, **ՄԱՆՐԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՄԱՆՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (մանրել *դրամը*), **գործ.** (մանրել *տերմինալով*), ենթ.՝ **(չ)մանրող**, հմկտ.՝ **(չ)մանրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)մանրած**, անկտ.՝ **մանրում**, վղկտ.՝ **մանրել**, ապկտ.՝ **մանրելու**, ժխտ.՝ **մանրի**: (տե՛ս V¹)

ՄԱՆՐՎԵԼ, ՄԱՆՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՄԱՆՐԷ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՄԱՆՈՒԿ

1. **գոյ., ներ, նկան/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Մանուկները խաղում էին բա- կում):**

2. **հրբ. ած. (Որևէ լավ որոշում չենք սպասում այս մանուկ տնօրենից):**

ՄԱՇԿ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՄԱՌԱՆՈՒՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՄԱՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՄԱՍԻՆ, իսկ. կապ, հտղ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (աշխատանքի մասին), սեռ. (նրա մասին):

ՄԱՍԱՄԲ, ձևի/չափի մկբ. (Նրան մասամբ եմ ճանաչում):

ՄԱՍ-ՄԱՍ

1. **ձևի մկբ. (Վարկը կարելի է մաս-մաս վճարել):**

2. **հրբ. ած. (Ապրանքի մաս-մաս վաճառքը արգելվում է):**

ՄԱՍՆԱԳԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՄԱՍՆԱԳԻՏԱՑՈՒՄ, գոյ., ներ, ցման, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ՄԱՍՆԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:

ՄԱՍՆԱԿԻ

1. **հրբ. ած. (Կատարվեց մասնակի վաճառք):**

2. **ձևի մկբ. (Տունը մասնակի նորոգեցին):**

ՄԱՍՆԱԿՑԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (մասնակցել խնջույքին), գործ. (մասնակցել աշխատանքով), ենթ.՝ (չ)մասնակցող, հմկտ.՝ (չ)մասնակցելիս, հրկտ.՝ (չ)մասնակցած, անկտ.՝ մասնակցում, վղկտ.՝ մասնակցել, ապկտ.՝ մասնակցելու, ժխտ.՝ մասնակցի (տե՛ս V¹)

ՄԱՍՆԱՃՅՈՒՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՄԱՍՆԱՇԵՆՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՄԱՍՆԱՎՈՐ, հրբ. ած.:

ՄԱՍՆԱՎՈՐԱՊԵՍ

1. **սաստկ. վրբ. (Այդ հարցում ինձ կարող ես օգնել մասնավորապես դու):**

2. **ձևի մկբ.** (Հարցը **մասնավորապես** լուծեցին):

ՄԱՍՈՒՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՏ¹ (մարդու ձեռքի և ոտքի թաթի հինգ վերջավորություններից մեկը),
գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՏ² (շախմատային տերմին), գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՏ³ (խաղողի վազի ճյուղը, կողոսկր), գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**,
հոգն. ներգ.՝ **երում**:

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄԱՏԱՆԵՄԱՏ, գոյ., եր/ներ^{*}, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **երում**:

ՄԱՏԱՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՏԵՆԱԳԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄԱՏԵՆԱԳԻՐ¹ (ձեռագիր մատյան), գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝
գրով, ներգ.՝ **գրում** (**Մատենագրերում** ամփոփված է մեր նախնիների
պատմությունը):

ՄԱՏԵՆԱԳԻՐ² (մատյան գրող), գոյ., ներ, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**
(5-րդ դարի **մատենագիրները** մանրամասն նկարագրել են իրենց օրե-
րում տեղի ունեցած իրադարձությունները):

ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝
ում:

ՄԱՏՂԱՇ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՄԱՏՆԱՀԵՏՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՏՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (Ձեռքերի դողը
մատնում էր նրա **հուզմունքը**), **սեռ.-տրկ**. (մատնել բարեկամին), **գործ**.
(մատնել նամակով), ենթ.՝ **(չ)մատնող**, հմկտ.՝ **(չ)մատնելիս**, հրկտ.՝
(չ)մատնած, անկտ.՝ **մատնում**, վղկտ.՝ **մատնել**, ապկտ.՝ **մատնելու**,
ժխտ.՝ **մատնի**: (տե՛ս V')

ՄԱՏՆՎԵԼ, **ՄԱՏՆԵԼ**-ի կրվ. (Այդ գեղեցիկ շինությունը անուշադրության
էր **մատնվել** բոլորի կողմից), **չեգ**. (Ընկերոջը գպնելու նրա բոլոր փոր-
ձերը **անհաջողության մատնվեցին**): (տե՛ս V')

ՄԱՏՆԻՉ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Ամեն **մատնիչ** իր արժանի պատիժը
պիտի ստանա):

2. **հրբ. ած.**՝, (Ծերունին գիտեր, որ **մատնիչ** հարևաններ ունի):

ՄԱՏՈՍԿՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՏՉԵԼԻ

1. **որ. ած.**, բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Այս օրերին խանութում **մատչելի** ապրանքները շատ են):

2. **ձևի մկբ.** (Ուսուցիչը դասը շատ **մատչելի** էր բացապրում):

ՄԱՐԳԱՐԻՏ, գոյ., ներ, ի/րտի, բաց.՝ **ից/րպից**, գործ.՝ **ով/րպով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՐԳԱՐՏԱՇԱՐ

1. **գոյ.**, եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Հայրը դստեր համար մի գեղեցիկ և թանկարժեք **մարգարտաշար** էր գնել):

2. **հրբ. ած.** (Օրիորդի պարանոցին շողշողում էր **մարգարտաշար** վզնոցը):

ՄԱՐԴ, գոյ., իկ, ու (հոգն.՝ **կանց**), բաց.՝ **ուց** (հոգն.՝ **կանցից**), գործ.՝ **ով** (հոգն.՝ **կանցով**):

ՄԱՐԴԱՄՈՏ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՄԱՐԴԱՇԱՏ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՄԱՐԴԱՍԵՐ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՄԱՐԴԱՎԱՐԻ

1. **հրբ. ած.** (Բոլորին պեպք է **մարդավարի** վերաբերմունք ցույց տալ):

2. **ձևի մկբ.** (Նա չէր կարողանում հյուրերի հետ **մարդավարի** զրուցել):

ՄԱՐԴԱՅԻՆ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՄԱՐԴՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՄԱՐԵԼ, նբ (հանգցնել իմաստով), ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**.

(մարել կրակը), **գործ.** (մարել ջրով), **չբ** (հանգչել, վերանալ, նվաղել, ուշքը գնալ իմաստներով) (Նրա նկատմամբ հետաքրքրությունը վաղուց արդեն **մարել** էր), ենթ.՝ (չ)մարող, հմկտ.՝ (չ)մարելիս, հրկտ.՝ (չ)մարած, անկտ.՝ մարում, վղկտ.՝ մարել, ապկտ.՝ մարելու, ժխտ.՝ մարի: (տե՛ս V¹)

ՄԱՐՋԱԳՈՒՆԴ, գոյ., գնդեր, գնդի, բաց.՝ **գնդից**, գործ.՝ **գնդով**, ներգ.՝ **ում**:
գնդում:

ՄԱՐՋԱԽԱՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՐԶԱԽՈՒՄԲ, գոյ., խմբեր, խմբի, բաց.' խմբից, գործ.' խմբով, ներգ.' խմբում:

ՄԱՐԶԱՍԵՐ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.' ից, գործ.' ով** (**Մարզասերների** բազմությունը շրջապատել էր մարզիկին):

2. **հրբ. ած.** (**Ֆուտբոլի այս առաջնությանը սպասում էր ողջ մարզասեր հանրությունը**):

ՄԱՐԶԱՏՈՆ, գոյ., եր, ի, բաց.' ից, գործ.' ով, ներգ.' ում:

ՄԱՐԶԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.' **ուղղ.-հայց.** (մարզել զորքը), **սեռ.-տրկ.** (մարզել երեխաներին), **գործ.** (մարզել մարզասարքերով), ենթ.' (ջ)մարզող, հմկտ.' (ջ)մարզելիս, հրկտ.' (ջ)մարզած, անկտ.' մարզում, վղկտ.' մարզել, ապկտ.' մարզելու, ժխտ.' մարզի: (տե՛ս V')

ՄԱՐԶՎԵԼ, ՄԱՐԶԵԼ-ի կրվ. (**Նման բարդ հաշվարկներից մարդու միտքը ամեն օր մարզվում է**), **չեգ.** (**Բանակին անհրաժեշտ են լավ մարզված և ուժեղ զինվորներ**): (տե՛ս V')

ՄԱՐԶԻԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.' ից, գործ.' ով:

ՄԱՐԶԻՉ, գոյ., ներ, ի/զչի, բաց.' ից/զչից, գործ.' ով/զչով:

ՄԱՐԶՈՒՄ, գոյ., ներ, զման/ի, բաց.' ից, գործ.' ով, ներգ.' ում:

ՄԱՐՄԱՆԴ

1. **հրբ. ած.** (**Ուղևորը հայացքը հատել էր մարմանդ կրակին ու լուռ խորհում էր**):

2. **ձևի մկբ.** (**Չորացած խոպը մարմանդ վառվում էր ու թույլ ծուխ արծակում**):

ՄԱՐՄԻՆ, գոյ., ներ, մնի, բաց.' մնից, գործ.' մնով, ներգ.' մնում:

ՄԱՐՄՆԱՄԱՍ, գոյ., եր, ի, բաց.' ից, գործ.' ով, ներգ.' ում:

ՄԱՐՄՆԵՂ, որ./հրբ. ած., բղդտ.' ավելի, առավել, գրդ.' ամենա-/ամենից:

ՄԱՐՏԱԴԱՇՏ, գոյ., եր, ի, բաց.' ից, գործ.' ով, ներգ.' ում:

ՄԱՐՏԱԽՈՒՄԲ, գոյ., խմբեր, խմբի, բաց.' խմբից, գործ.' խմբով, ներգ.' խմբում:

ՄԱՐՏՆՉԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.' **գործ.** (մարտնչել զենքով), ենթ.' (ջ)մարտնչող, հմկտ.' (ջ)մարտնչելիս, հրկտ.' (ջ)մարտնչած, անկտ.' մարտնչում, վղկտ.' մարտնչել, ապկտ.' մարտնչելու, ժխտ.' մարտնչի (տե՛ս V')

ՄԱՔՍԱՆԵՆԳ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Սահմանի մոտ ձերբակալել էին երեք մաքսանենգի):
2. հրբ. ած. (Այդ ապրանքները մեր երկրում հայտնվել են մաքսանենգ ճանապարհով):

ՄԱՔՐԱՍԵՐ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՄԱՔՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (մաքրել սենյակը), բաց. (մաքրել փոշուց), **գործ.** (մաքրել սրբիչով), ենթ.՝ **(չ)մաքրող**, հմկտ.՝ **(չ)մաքրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)մաքրած**, անկտ.՝ **մաքրում**, վղկտ.՝ **մաքրել**, ապկտ.՝ **մաքրելու**, ժխտ.՝ **մաքրի**: (տե՛ս V¹)

ՄԱՔՐՎԵԼ, **ՄԱՔՐԵԼ**-ի կրվ. (Ամբողջ տունը մաքրվեց սպասուհու կողմից), **չեզ**. (Անվերջ աղոթքներով գուցե կարողանա մաքրվել մեղքերից): (տե՛ս V¹)

ՄԱՔՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԱՔՐՈՒՐ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Մաքուր** հագուստները տեղավորեց ճամպրուկում):
2. ձևի մկբ. (**Մաքուր** պահեք սենյակը):

ՄԳԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **գործ.** (մգանալ ներկով), ենթ.՝ **(չ)մգացող**, հմկտ.՝ **(չ)մգանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)մգացած**, անկտ.՝ **մգանում**, վղկտ.՝ **մգացել**, ապկտ.՝ **մգանալու**, ժխտ.՝ **մգանա**: (տե՛ս V⁵)

ՄԳԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (պատերը մգացնել), **գործ.** (մգացնել սևաներկով), ենթ.՝ **(չ)մգացնող**, հմկտ.՝ **(չ)մգացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)մգացրած**, անկտ.՝ **մգացնում**, վղկտ.՝ **մգացրել**, ապկտ.՝ **մգացնելու**, ժխտ.՝ **մգացնի**: (տե՛ս V³)

ՄԳԱՑՎԵԼ, **ՄԳԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՄԵԽԱՆԻԿԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**, ներգ.՝ **յում**:

ՄԵԾ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/մեծագույն**:

ՄԵԾ-ՄԵԾ

1. որ. ած. (Տանտերը հայացքը չէր կարողանում կտրել առջև գեղեցիկ մեծ-մեծ աչքերից):
2. ձևի մկբ. (Նա սիրում էր գլուխ գովել և **մեծ-մեծ** խոսել):

ՄԵԾԱԹԻՎ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՄԵԾԱԽՈՍ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՄԵԾԱՀԱՐՈՒՍ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Դպրոցի շինարարությունը հովանավորում էր քաղաքի հայտնի մեծահարուստը):

2. հրբ. ած. (Այդ շքեղ մեքենան նրան նվիրել էր մեծահարուստ հայրը):

ՄԵԾԱՊԵՍ, ձևի մկբ.:

ՄԵԾԱՏԱՌ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԵԾՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԵԿ, քնկ. թվ. (Աշակերտը մեկ անգամ սխալվեց):

- **ՄԵԿ**, կակ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ **գործ**. (Մենյակով մեկ թղթեր էին թափված):

ՄԵԿԱԿԱՆ, բաշխ. թվ.:

ՄԵԿ ԵՐԿՐՈՐԴ, կտրկ. թվ.:

ՄԵԿ ԵՐՐՈՐԴ, կտրկ. թվ.:

ՄԵԿ ՉՈՐՐՈՐԴ/ՄԵԿ ՔԱՌՈՐԴ/ՔԱՌՈՐԴ, կտրկ. թվ.:

ՄԵԿ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ, կտրկ. թվ.:

ՄԵԿԸ, անորոշ դեր., գոյականանիշ, մեկի, բաց.՝ մեկից, գործ.՝ մեկով, ներգ.՝ մեկում:

ՄԵԿ-ՄԵԿ

1. չափի/ժանկի մկբ. (Ամռանը նա մեկ-մեկ լողում էր ծովում):

2. բաշխ. թվ. (Տեղրերը մեկ-մեկ բաժանեց աշակերտներին):

ՄԵԿԸՆԴՄԻՇՏ, ժանկի/ձևի մկբ. (Բուժումից հետո նա մեկընդմիջ պազափվեց փանջող գլխացավերից):

ՄԵԿՄԵԿԻ/ՄԵԿՄԵԿՈՒ, փոխադարձ դեր., գոյականանիշ, սեռ.-տրկ.՝ մեկմեկի/մեկմեկու, բաց.՝ կից/կուց, գործ.՝ կով:

ՄԵԿՆԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԵԿՆԱԿԵՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԵԿՆԱՐԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԵԿՆԱՐԿԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)մեկնարկող, հմկտ.՝ (չ)մեկնարկելիս, հրկտ.՝ (չ)մեկնարկած, անկտ.՝ մեկնարկում, վղկտ.՝ մեկնարկել, ապկտ.՝ մեկնարկելու, ժխտ.՝ մեկնարկի: (տե՛ս V')

ՄԵԿՆԵԼ՝ (պարզել, կարկառել, բացապրել), նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (մեկնել ձեռքը/տեքստը), սեռ.-տրկ. (ձեռք մեկնել

բարեկամին), բաց. (մի գդալ մեկնել ապուրից), գործ. (մեկնել գդալով), ենթ.՝ (չ)մեկնող, հմկտ.՝ (չ)մեկնելիս, հրկտ.՝ (չ)մեկնած, անկտ.՝ մեկնում, վղկտ.՝ մեկնել, ապկտ.՝ մեկնելու, ժխտ.՝ մեկնի: (տե՛ս V¹)

ՄԵԿՆԵԼ² (ուղևորվել, գնալ), չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ գործ. (մեկնել գնացքով), ենթ.՝ (չ)մեկնող, հմկտ.՝ (չ)մեկնելիս, հրկտ.՝ (չ)մեկնած, անկտ.՝ մեկնում, վղկտ.՝ մեկնել, ապկտ.՝ մեկնելու, ժխտ.՝ մեկնի: (տե՛ս V¹)

ՄԵԿՆՎԵԼ, ՄԵԿՆԵԼ¹-ի կրվ. (Նարեկացու Մադյանը հաջողությամբ մեկնվեց), չեգ. (պառկել, փարածվել, փովել) (Հոգնած մեկնվել էր բազմոցին): (տե՛ս V¹)

ՄԵԿՆՈՒՄ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՄԵԿՆՈՒՄԵԿԸ, անորոշ դեր., գոյականանիշ, կի, բաց.՝ կից, գործ.՝ կով, ներգ.՝ կում:

ՄԵԿՏԵՂ

1. ձևի մկբ. (Որոշել ենք մեկտեղ ապրել ու աշխատել):

2. կպկ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ գործ. (Այդ ամենով մեկտեղ՝ նա բոլորի սիրելին էր):

ՄԵԿՈՒՍԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., խնդրո.՝ բաց. (մեկուսանալ ընկերներից), գործ. (մեկուսանալ անջրպետով), ենթ.՝ (չ)մեկուսացող, հմկտ.՝ (չ)մեկուսանալիս, հրկտ.՝ (չ)մեկուսացած, անկտ.՝ մեկուսանում, վղկտ.՝ մեկուսացել, ապկտ.՝ մեկուսանալու, ժխտ.՝ մեկուսանա: (տե՛ս V⁵)

ՄԵԿՈՒՍԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (խոչընդոտները մեկուսացնել), սեռ.-տրկ. (մեկուսացնել հիվանդին), ներգ. (մեկուսացնել արվեստով), ենթ.՝ (չ)մեկուսացնող, հմկտ.՝ (չ)մեկուսացնելիս, հրկտ.՝ (չ)մեկուսացրած, անկտ.՝ մեկուսացնում, վղկտ.՝ մեկուսացրել, ապկտ.՝ մեկուսացնելու, ժխտ.՝ մեկուսացնի: (տե՛ս V³)

ՄԵԿՈՒՍԱՑՎԵԼ, ՄԵԿՈՒՍԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՄԵԿՈՒՍԻ

1. ձևի մկբ. (Երիտասարդը մոտեցավ մեկուսի նստած օրհորդին):

2. հրբ. ած. (Գյուղի այդ մեկուսի տունը բոլորի ուշադրությունից դուրս էր մնացել):

ՄԵՂԱ, զգցկ. ձյնրկ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (Մեղա՛ Բարձրայլիդ), տրկ. (Մեղա՛ Քեզ, տե՛ր Աստված):

ՄԵՂԱԴՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (մեղադրել եղբորը), գործ. (մեղադրել *ապացույցներով*), ներգ. (մեղադրել *հանցանքում*), ենթ.՝ (չ)մեղադրող, հմկտ.՝ (չ)մեղադրելիս, հրկտ.՝ (չ)մեղադրած, անկտ.՝ մեղադրում, վղկտ.՝ մեղադրել, ապկտ.՝ մեղադրելու, ժխտ.՝ մեղադրի: (տե՛ս V¹)

ՄԵՂԱԴՐՎԵԼ, **ՄԵՂԱԴՐԵԼ**-ի կրվ.:

ՄԵՂԱԴՐՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Ելույթ ունեցավ պետական մեղադրողը):

- **ՄԵՂԱԴՐՈՂ**, **ՄԵՂԱԴՐԵԼ**-ի ենթ. դերբայ (**Մեղադրող** կողմը *հանդես եկավ հայտարարությամբ*):

ՄԵՂԱՎՈՐ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Ապաշխարելու դեպքում հանգստություն կգտնեն բոլոր մեղավոր հոգիները*):
2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Մեղավորը** *անձամբ ներկայացավ դատարան*):

ՄԵՂԵԴԻ, գոյ., ներ, դու, բաց.՝ **դուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԵՂԿ, որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՄԵՂՄ

1. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Կինը մեղմ ձայնով դիմեց որդուն*):
2. ձևի մկբ. (**Մեղմ** *փչում էր երեկոյան քամին*):

ՄԵՂՍԱԳՈՐԾ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Ոչ մի մեղսագործ չի խուսափի պատժից*):
2. հրբ. ած. (*Ինչպե՞ս կարող էի վստահել այդ մեղսագործ մարդուն*):

ՄԵՂՎԱԲՈՒՅԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄԵՂՎԱՊԱՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄԵՂՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԵՂՐԱՄԻՍ, գոյ., ներ, մսի, բաց.՝ **մսից**, գործ.՝ **մսով**, ներգ.՝ **մսում**:

ՄԵՂՈՒ, գոյ., ներ, մեղվի, բաց.՝ **մեղվից/ից**, գործ.՝ **մեղվով/ով**:

ՄԵՂՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԵՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԵՆԱԽԱՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԵՆԱԿ

1. որ./հրբ. ած. (Դժվար է կյանքը **մենակ** մարդու համար):
2. ձևի մկբ. (Երկար տարիներ որդին **մենակ** էր ապրել արտասահմանում):
3. սհմնփկ. վրբ. (Բողորին համոզեցին, **մենակ** Հակոբը չհամաձայնեց):
4. հմդս. շղկ.* (Ինչ ուզում ես, արա, **մենակ** հաղթիր):

ՄԵՆԱԿՅԱՑ

1. հրբ. ած. (Ապրում էր **մենակյաց** կնոջ անուրախ կյանքով):
2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Քաղաքի աղմուկից հեռու են փախչում **մենակյացները**):

ՄԵՆԱՄԱՐՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԵՆ-ՄԵՆԱԿ

1. ձևի մկբ. (Ամբողջ օրը **մեն-մենակ** թափառում էր անտառներում ու ձորերում):
2. հրբ. ած. (Ոչ մի հարևան չունեին, **մեն-մենակ** մարդիկ էին):

ՄԵՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԵՆՔ, տե՛ս **ԵՄ**-ի հոգնակին:

ՄԵՋ, անիսկ. կապ, հտղ., միջի/ի, բաց.՝ միջ**ից/ից**, գործ.՝ միջ**ով/ով**, խնդրո՞ւ՝ սեռ.-տրկ. (պահարանի մեջ), սեռ. (մեր մեջ):

ՄԵՋՏԵՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԵՌՆԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., ն սոսկած., ենթ.՝ (չ)մեռնող, հմկտ.՝ (չ)մեռնելիս, հրկտ.՝ (չ)մեռած, անկտ.՝ մեռնում, վղկտ.՝ մեռել, ապկտ.՝ մեռնելու, ժխտ.՝ մեռնի: (տե՛ս V²)

ՄԵՏԱՂԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄԵՏԱՂԱՊԱՏ, հրբ. ած.:

ՄԵՏՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԵՐԹ/ՄԵՐԹԸՆԴՄԵՐԹ/ՄԵՐԹ ԸՆԴ ՄԵՐԹ, ժանկի/ձևի մկբ. (Մենք **մերթընդմերթ** հանդիպում ենք):

ՄԵՐԺԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՞ւ՝ ուղղ.-հայց. (մերժել խնդրանքը), սեռ.-տրկ. (մերժել բարեկամին), գործ. (մերժել նամակով), ենթ.՝ (չ)մերժող, հմկտ.՝ (չ)մերժելիս, հրկտ.՝ (չ)մերժած, անկտ.՝ մերժում, վղկտ.՝ մերժել, ապկտ.՝ մերժելու, ժխտ.՝ մերժի: (տե՛ս V¹)

ՄԵՐԺՎԵԼ, **ՄԵՐԺԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՄԵՐԿ

1. որ. ած. (**Մերկ** ուտերը ծածկված էին միայն մի բարակ շալով):
2. ձևի մկբ. (Սոված, ուժասպառ, համարյա **մերկ** թափառում էր փողոցներում:)

ՄԵՐՁԱԿԱ, հրբ. ած.:

ՄԵՐՁԱՎՈՐ

1. հրբ. ած. (Ապրում էր **մերձավոր** ազգականի տանը):
2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Նրանից երես թեքեցին նաև **մերձավորներն** ու բարեկամները):

ՄԵՐՈՆՔ, հավաք. փոխանուն դեր., **գոյականանիշ** (տե՛ս Առաջաբան), սեռ.-տրկ.՝ **ոնց**, բաց.՝ **ոնցից**, գործ.՝ **ոնցով**, ներգ.՝ **ոնցում**:

ՄԵՔԵՆԱՎԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄԵՔՍԻԿԱՑԻ

1. գոյ., ներ, ցու, բաց.՝ **ցուց**, գործ.՝ **ով** (**Մեքսիկացիները** սուրճ շաղ են խմում):
2. հրբ. ած. (Մենք շուկայում **մեքսիկացի** կանանց հանդիպեցինք):

ՄԹԵՐՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԹԻՆ, որ./հրբ. ած., բղղոտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՄԹՆԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրոտ.՝ ենթ.՝ **(չ)մթնող**, հմկտ.՝ **(չ)մթնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)մթնած**, անկտ.՝ **մթնում**, վղկտ.՝ **մթնել**, ապկտ.՝ **մթնելու**, ժխտ.՝ **մթնի**: (տե՛ս V¹)

ՄԹՆԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրոտ.՝ **ուղղ.-հայց**. (օրը մթնեցնել), **գործ**. (կյանքը մթնեցնել վատ *արարքով*), ենթ.՝ **(չ)մթնեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)մթնեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)մթնեցրած**, անկտ.՝ **մթնեցնում**, վղկտ.՝ **մթնեցրել**, ապկտ.՝ **մթնեցնելու**, ժխտ.՝ **մթնեցնի**: (տե՛ս V³)

ՄԹՆԵՑՎԵԼ, **ՄԹՆԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՄԹՆԿԱ, հրբ. ած.:

ՄԹՆՇԱՂ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Տնից դուրս գալու ժամանակ արդեն **մթնշաղ** էր):
2. հրբ. ած. (Դրսում տաք ու **մթնշաղ** գիշեր էր):

ՄԹՆՈԼՈՐՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԹՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԺԵՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄԻ

1. անորոշ դեր/անորոշ հոդ., **ածականանիշ** (<եռվում **մի** փարփոհնակ բան երևաց):
2. քնկ. թվ. (<որեղբայրս ընդամենը **մի** փղա և **մի** աղջիկ ուներ):
3. կամային վրբ. (**Մի** գնա՛, փե՛ս՝ ինչ են անում երեխաները):

ՄԻԱԳՈՒՅՆ, հրբ. ած.:

ՄԻԱԺԱՄԱՆԱԿ, ժմնկի/ձևի մկբ. (Նրանք **միաժամանակ** սկսեցին աշխատել):

ՄԻԱԿ, որ. ած.:

ՄԻԱԿՈՂՄԱՆԻ

1. հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Դա **միակողմանի** մտքեցում է):
2. **ձևի մկբ.** (Պատվիրատուն պայմանագիրը **միակողմանի** խզեց):

ՄԻԱԶԱՅՆ

1. **ձևի մկբ.** (Որոշումը **միաձայն** ընդունվեց):
2. հրբ./որ. ած. (Երկար քննարկումներից հետո այդպես էլ **միաձայն** որոշման չհանգեցին):

ՄԻԱՄԻՏ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (<արևանս շատ **միամիտ** մարդ էր):
2. **ձևի մկբ.** (<անկարծ շփոթվեց և բերանից **միամիտ** թոցրեց ընկերոջ գաղտնիքը):

ՄԻԱՄՍՅԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻԱՅՆ

1. սաստկ. վրբ. (Այդ գործը **միայն** դու կարող ես հաջողությամբ ավարտել):
2. հմդս. շղկ. (Նա մոր բոլոր հանձնարարությունները կատարել էր, **միայն** մոռացել էր ծաղիկները ջրել):

ՄԻԱՅՆԱԿ

1. հրբ./որ. ած. (Որևէ մեկը չէր օգնում երեք երեխա մեծացնող **միայնակ** մորը):
2. **ձևի մկբ.** (Այդ մարդը **միայնակ** էր լուծում իր բոլոր խնդիրները):

ՄԻԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո՞ւ՝ **սեռ.-տրկ.** (միանալ ընկերներին), **գործ.** (միանալ *ամրակոպ*), **ներգ.** (միանալ *գործում*), ենթա՞ (չ)միացող, հմկտ.՝ (չ)միանալիս, հրկտ.՝ (չ)միացած, անկտ.՝ միանում, վղկտ.՝ միացել, ապկտ.՝ միանալու, ժխտ.՝ միանա: (տե՛ս V⁵)

ՄԻԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո՞ւ՝ **ուղղ.-հայց.** (միացնել *լարերը*), **սեռ.-տրկ.** (միացնել *հոսանքին*), **գործ.** (միացնել *գործիքով*), ենթա՞ (չ)միացնող, հմկտ.՝ (չ)միացնելիս, հրկտ.՝ (չ)միացրած, անկտ.՝ միացնում, վղկտ.՝ միացրել, ապկտ.՝ միացնելու, ժխտ.՝ միացնի: (տե՛ս V³)

ՄԻԱՑՎԵԼ, **ՄԻԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՄԻԱՆԳԱՄԱՅՆ, չափի մկբ.:

ՄԻԱՆԳԱՄԻՑ, ձևի մկբ.:

ՄԻԱՆՁՆՅԱ

1. **հրբ./որ. ած.** (Կազմակերպությունն անցավ **միանձնյա** կառավարման):

2. **ձևի մկբ.** (Արքան **միանձնյա** որոշեց ողջ բանակի ճակատագիրը):

ՄԻԱՆՇԱՆԱԿ

1. **հրբ./որ. ած.** (Ասվածի վերաբերյալ բոլորը **միանշանակ** կարծիք ունեին):

2. **ձևի մկբ.** (Մի՛ անհանգստացեք, մենք **միանշանակ** համաձայն ենք Ձեզ հետ):

ՄԻԱՊԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄԻԱՌՄԻ/ՄԻ ԱՌ ՄԻ, ձևի մկբ.:

ՄԻԱՍԻՆ, ձևի մկբ.:

ՄԻԱՍՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻԱՎՈՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻ՞ԹԵ, երկբ. վրբ.:

ՄԻԼԻԱՐԴ, քնկ. թվ.:

ՄԻԼԻԱՐԴԱՎՈՐ, հրբ. ած.:

ՄԻԼԻԱՐԴԱՏԵՐ, գոյ., եր, տիրոջ, բաց.՝ **տիրոջից**, գործ.՝ **տիրոջով**:

ՄԻԼԻԱՐԴԵՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

ՄԻԼԻՈՆ, քնկ. թվ.:

ՄԻԼԻՈՆԱՎՈՐ, հրբ. ած.:

ՄԻԼԻՈՆԱՏԵՐ, գոյ., եր, տիրոջ, բաց.՝ **տիրոջից**, գործ.՝ **տիրոջով**:

ՄԻԼԻՈՆԵՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

ՄԻՆՉ(ԵՎ)

1. ստրդ. շղկ. (Ես քեզ կսպասեմ բակում, **մինչ** դու կհավաքես իրերդ):

2. կակ. բառ, նխդ., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (**Մինչ** քո գալը ես գրքերը կդասավորեմ):

ՄԻՇՏ, ժմնկի մկբ.:

ՄԻՋԱԴԱՍ, հրբ. ած.:

ՄԻՋԱԴԵՊ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻՋԱԿ

1. հրբ. ած. (Նա **միջակ** կարողություններ ուներ):

2. ձևի մկբ. (Դպրոցում քույրս **միջակ** էր սովորում):

ՄԻՋԱԿԵՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻՋԱԿՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻՋԱՆՅՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻՋԱՎԱՅՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻՋԱՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄԻՋԵՎ, իսկ. կապ, հտդ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (ընկերների/ներանց միջև), սեռ. (մեր միջև):

ՄԻՋԻՆ, հրբ. ած.:

ՄԻՋՆԱԴՈՒՌ, գոյ., դռներ, դռան, բաց.՝ **դռնից**, գործ.՝ **դռնով**:

ՄԻՋՆԱՄԱՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻՋՆԱՇԵՐՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻՋՆԱՊԱՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻՋՆՈՐԴ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Նրանց հաշտեցնելու համար պետք է **միջնորդ** գտնել):

2. հրբ. ած. (Այդ գործում կարևոր դեր ունեն **միջնորդ** կազմակերպությունները):

ՄԻՋՆՈՐԴՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻՋՆՈՐՄ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻՋՈՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻՋՈՒԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻՋՕՐԵ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԻՍ, գոյ., մսեր, մսի, բաց.՝ **մսից**, գործ.՝ **մսով**, ներգ.՝ **մսում**:

ՄԻՏՈՒՄՆԱՎՈՐ

1. հրբ./որ. ած. (Բոլորն էլ հասկացան, որ դա **միտումնավոր** արարք էր):

2. ձևի մկբ. (Տղան այդ փաստը **միտումնավոր** էր թաքցրել ծնողներից):

ՄԻՏՔ, գոյ., մտքեր, մտքի, բաց.՝ **մտքից**, գործ.՝ **մտքով**, ներգ.՝ **մտքում**:

ՄԻՐԳ, գոյ., մրգեր, մրգի, բաց.՝ **մրգից**, գործ.՝ **մրգով**, ներգ.՝ **մրգում**:

ՄԻՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄԿՐԱՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՅՈՒՍ, ցուց. դեր., **ածականանիշ**:

ՄՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)մնացող, հմկտ.՝ (չ)մնալիս, հրկտ.՝ (չ)մնացած, անկտ.՝ մնում, վղկտ.՝ մնացել, ապկտ.՝ մնալու, ժխտ.՝ մնա: (տե՛ս V⁴)

ՄՆԱՅՈՒՆ, հրբ. ած.:

ՄՆՋԱՆԱՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՇԱԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (մշակել *հողը*), գործ. (մշակել *բահով*), ենթ.՝ (չ)մշակող, հմկտ.՝ (չ)մշակելիս, հրկտ.՝ (չ)մշակած, անկտ.՝ մշակում, վղկտ.՝ մշակել, ապկտ.՝ մշակելու, ժխտ.՝ մշակի: (տե՛ս V¹)

ՄՇԱԿԿԵԼ, **ՄՇԱԿԵԼ-ի կրվ.:**

ՄՇԱԿՈՒՅԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՇԿԵՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՇՏԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՄՇՏԱՊԵՍ, ձևի/ժմնկի մկբ. (Նա **մշտապես** վատ էր հագնվում և ուրքով էր շրջում):

ՄՇՈՒՇ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՈԼԱՆՈՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՈԼԵԳԻՆ

1. հրբ./որ. ած. (Տանտերը մի **մոլեգին** հայացք նետեց տղայի վրա):

2. **ձևի մկբ.** (Գազանը մոնչաց և մոլեգին հարծակվեց զոհի վրա):

ՄՈԼԻ

1. **հրբ./որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Դարծել էր մոլի հավաքացյալ):

2. **ձևի մկբ.** (Թեև հիվանդ էր, բայց մոլի ծխում էր):

ՄՈԼՈՐ

1. **որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Մոլոր քայլերով շարժվեց դեպի դուռը):

2. **ձևի մկբ.** (Ծերունին գլուխը թեքեց ու մոլոր նայեց շուրջը):

ՄՈԽԻՐ, գոյ., ներ, մոխրի/ի, բաց.՝ մոխրից/ից, գործ.՝ մոխրով/ով, ներգ.՝ մոխրում/ում:

ՄՈԽՐԱԿՈՒՅՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՄՈԽՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., ենթ.՝ (չ)մոխրացող, հմկտ.՝ (չ)մոխրանալիս, հրկտ.՝ (չ)մոխրացած, անկտ.՝ մոխրանում, վղկտ.՝ մոխրացել, ապկտ.՝ մոխրանալու, ժխտ.՝ մոխրանա: (տե՛ս V⁵)

ՄՈԽՐԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (մոխրացնել թղթերը), **սեռ.-տրկ.** (մոխրացնել թշնամուն), **գործ.** (մոխրացնել կրակով), ենթ.՝ (չ)մոխրացնող, հմկտ.՝ (չ)մոխրացնելիս, հրկտ.՝ (չ)մոխրացրած, անկտ.՝ մոխրացնում, վղկտ.՝ մոխրացրել, ապկտ.՝ մոխրացնելու, ժխտ.՝ մոխրացնի: (տե՛ս V³)

ՄՈԽՐԱՑՎԵԼ, ՄՈԽՐԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՄՈՄԱԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՄՈՌԱՆԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (մոռանալ թղթերը), **սեռ.-տրկ.** (մոռանալ ընկերներին), ենթ.՝ (չ)մոռացող, հմկտ.՝ (չ)մոռանալիս, հրկտ.՝ (չ)մոռացած, անկտ.՝ մոռանում, վղկտ.՝ մոռացել, ապկտ.՝ մոռանալու, ժխտ.՝ մոռանա:

ՄՈՌԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (մոռացնել վշտերը), **սեռ.-տրկ.** (մոռացնել երեխաներին), **գործ.** (մոռացնել համբույրով), ենթ.՝ (չ)մոռացնող, հմկտ.՝ (չ)մոռացնելիս, հրկտ.՝ (չ)մոռացրած, անկտ.՝ մոռացնում, վղկտ.՝ մոռացրել, ապկտ.՝ մոռացնելու, ժխտ.՝ մոռացնի: (տե՛ս V³)

ՄՈՌԱՑՎԵԼ, ՄՈՌԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՄՈՏ

1. **անիսկ. կապ, հտղ., ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ.** (աղբյուրի մոտ), **տրկ.** (մեզ մոտ):

2. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Ես քեզ չեմ լսում նույնիսկ այսքան մոտ փարածությունից):

3. տեղի մկբ. (Խնդրում եմ՝ **մո՛տ** նստիր):

ՄՈՏԱԿԱ, հրբ. ած.:

ՄՈՏԱՎՈՐ

1. հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Մոտավոր** հաշվով դա մեծ ծախս կլինի):

2. ձևի մկբ. (Նա **մոտավոր** ներկայացրեց եղելությունը):

ՄՈՏԵՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., են սուկած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (մոտենալ աղբյուրին), **գործ.** (մոտենալ ավտոմեքենայով), ենթ.՝ **(չ)մոտեցող**, հմկտ.՝ **(չ)մոտենալիս**, հրկտ.՝ **(չ)մոտեցած**, անկտ.՝ **մոտենում**, վղկտ.՝ **մոտեցել**, ապկտ.՝ **մոտենալու**, ժխտ.՝ **մոտենա:** (տե՛ս V⁵)

ՄՈՏԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (այթոռը մոտեցնել), **սեռ.-տրկ.** (մոտեցնել սեղանին), **գործ.** (մոտեցնել բռնիչով), ենթ.՝ **(չ)մոտեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)մոտեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)մոտեցրած**, անկտ.՝ **մոտեցնում**, վղկտ.՝ **մոտեցրել**, ապկտ.՝ **մոտեցնելու**, ժխտ.՝ **մոտեցնի:** (տե՛ս V³)

ՄՈՏԵՑՎԵԼ, **ՄՈՏԵՑՆԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ՄՈՏԵՑՈՒՄ, գոյ., ներ, ցման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ՄՈՏԻԿ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից:**

ՄՈՏԻԿԱՆԱԼ, տե՛ս **ՄՈՏԵՆԱԼ:**

ՄՈՐԱՔՈՒՅՐ, գոյ., եր, քրոջ/ի, բաց.՝ **քրոջից/ից**, գործ.՝ **քրոջով/ով:**

ՄՈՐԹԻ, գոյ., ներ, մորթու/ի, բաց.՝ **մորթուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ՄՈՐՄՈՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ՄՈՒՅԼ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Կինը **մոայլ** դեմք ուներ):

2. ձևի մկբ. (Տղամարդը **մոայլ** նայեց հոնքերի փակից):

ՄՈՆՉՅՈՒՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ՄՍԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով:**

ՄՍԱԳՈՒՆԴ, գոյ., գնդեր, գնդի, բաց.՝ **գնդից**, գործ.՝ **գնդով**, ներգ.՝ **գնդում:**

ՄՍԱՂԱՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ՄՍԱՋՈՒՐ, գոյ., ջրեր, ջրի, բաց.՝ **ջրից**, գործ.՝ **ջրով**, ներգ.՝ **ջրում:**

ՄՍԱՅՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՄՍԵՂԵՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՄՍԱԽՈՎ

1. **հրբ./որ. ած. (Մտախոհ հայացքը հատեց ընկերոջը):**

2. **ձևի մկբ. (Կինը մտախոհ նայում էր պատրուհանից դուրս):**

ՄՍԱԾԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (լավ բան մտածել), գործ. (մտածել գլխով), ենթ.՝ (չ)մտածող, հմկտ.՝ (չ)մտածելիս, հրկտ.՝ (չ)մտածած, անկտ.՝ մտածում, վղկտ.՝ մտածել, ապկտ.՝ մտածելու, ժխտ.՝ մտածի: (տե՛ս V¹)

ՄՍԱԾՎԵԼ, ՄՍԱԾԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՄՍԱՀՈԳ

1. **որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (Նրա մտահոգ դեմքը անհանգստացրեց բոլորին):**

2. **ձևի մկբ. (Աղջիկը մտահոգ նայեց մորը):**

ՄՍԱՀՈԳՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով:

ՄՍԱՄՈԼՈՐ

1. **հրբ./որ. ած. (Հայրը մտքեցավ մտամոլոր որդուն):**

2. **ձևի մկբ. (Կանայք մտամոլոր նայում էին զինվորական համազգեստ հագած իրենց որդիներին):**

ՄՍԱՎՈՐ, հրբ. ած.:

ՄՍԱՎՈՐԱԿԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՄՍԵՐԻՄ

1. **որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից/մտերմագույն (Նա իմ մտերիմ ընկերուհին էր):**

2. **ձևի մկբ. (Քույրերը մտերիմ զրուցում էին):**

ՄՍԵՐՄԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սուկած., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (մտերմանալ ընկերներին), գործ. (մտերմանալ բարի խոսքով), ենթ.՝ (չ)մտերմացող, հմկտ.՝ (չ)մտերմանալիս, հրկտ.՝ (չ)մտերմացած, անկտ.՝ մտերմանում, վղկտ.՝ մտերմացել, ապկտ.՝ մտերմանալու, ժխտ.՝ մտերմանա: (տե՛ս V⁵)

ՄՍԵՐՄԱՅՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց.

(մտերմացնել հոգիները), սեռ.-տրկ. (մտերմացնել ընկերներին), գործ.

(մտերմացնել արվեստով), ենթ.՝ (չ)մտերմացնող, հմկտ.՝ (չ)մտերմաց-

նելիս, հրկտ.՝ **(չ)մտերմացրած**, անկտ.՝ **մտերմացնում**, վղկտ.՝ **մտերմացրել**, ապկտ.՝ **մտերմացնելու**, ժխտ.՝ **մտերմացնի**: (տե՛ս V³)

ՄՏԵՐՄԱՑՎԵԼ, ՄՏԵՐՄԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՄՏՆԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., ն սոսկած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (մտնել *մարզասրահ*) (տե՛ս *Առաջաբան*), **գործ**. (մտնել *ավտոմեքենայով*), ենթ.՝ **(չ)մտնող**, հմկտ.՝ **(չ)մտնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)մտած**, անկտ.՝ **մտնում**, վղկտ.՝ **մտել**, ապկտ.՝ **մտնելու**, ժխտ.՝ **մտնի**: (տե՛ս V⁵)

ՄՏՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (*ձեռքերը* մտցնել գրպանները), **սեռ.-տրկ**. (*նապաստակներին* մտցնել բույնը), **գործ**. (մեքենան *քարշակով* մտցնել ավտոտնակը), ենթ.՝ **(չ)մտցնող**, հմկտ.՝ **(չ)մտցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)մտցրած**, անկտ.՝ **մտցնում**, վղկտ.՝ **մտցրել**, ապկտ.՝ **մտցնելու**, ժխտ.՝ **մտցնի**: (տե՛ս V³)

ՄՏՑՎԵԼ, ՄՏՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՄՏՈՐՈՒՄ, գոյ., ներ, ի/րման^օ, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ՄՐՄՈՒՆՋ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** :

ՄՐՋՅՈՒՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄՐՋՆԱԲՈՒՅՆ, գոյ., բներ, բնի, բաց.՝ **բնից**, գործ.՝ **բնով/ով**, ներգ.՝ **բնում**:

ՄՐՐԻԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՐՑԱԴԱՇՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՐՑԱԿԻՑ

1. գոյ., ներ, կցի, բաց.՝ **կցից**, գործ.՝ **կցով/ով** (*Այդ գործում նա մրցակից չունի*):

2. հրբ. ած. (*Ընկերները խաղում էին մրցակից թիմերում*):

ՄՐՑԱՄԱՐՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՐՑԱՆԻՇ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՐՑԱՇԱՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՐՑԱՎԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄՐՑԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ**. (մրցել *կարողություններում*), ներգ. (մրցել *սպորտում*), ենթ.՝ **(չ)մրցող**, հմկտ.՝ **(չ)մրցելիս**, հրկտ.՝ **(չ)մրցած**, անկտ.՝ **մրցում**, վղկտ.՝ **մրցել**, ապկտ.՝ **մրցելու**, ժխտ.՝ **մրցի**: (տե՛ս V¹)

ՄՐՑՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՈՒԹ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Ես նրան չկարողացա գտնել **մուտ** փողոցներում):

2. գոյ., եր, ի/մթան, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով/մթնով***, ներգ.՝ **ում/մթնում***:

ՄՈՒԿ, գոյ., մկներ, մկան, բաց.՝ ից/մկից, գործ.՝ ով:

ՄՈՒՄԻԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ յից, գործ.՝ յով, ներգ.՝ յում:

ՄՈՒՏՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՄՈՒՐԱՑԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով** (Վանականը մտրեցավ վանքի բակում հավաքված **մուրացկաններին**):

2. հրբ. ած. (Երիտասարդը դրամապանակը մեկնեց իրեն մտրեցած **մուրացկան կնոջը**):

ՄՈՒՐՃ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

Յ

ՅՈՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՅՈԹ, քնկ. թվ.:

ՅՈԹԱԿԱՆ, բաշխ. թվ.:

ՅՈԹԵՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

ՅՈԹԱՄՅԱ (տե՛ս **ՅՈԹՆԱՄՅԱ**):

ՅՈԹԱՆԱՍՈՒՆ, քնկ. թվ.:

ՅՈԹԵՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

ՅՈԹՆԱՄՅԱ, հրբ. ած.:

ՅՈԹՆԵՐՈՐԴ, տե՛ս ՅՈԹԵՐՈՐԴ:

ՅՈԹՆՕՐՅԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՅՈՒՂԱԹԵՐԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՅՈՒՂԱՆԿԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՅՈՒՂԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (յուղել շարժիչը), **գործ.** (յուղել կաթոցիկով), ենթ.՝ **(չ)յուղող, հմկտ.՝ (չ)յուղելիս, հրկտ.՝**

(ջ)յուղած, անկտ.՝ յուղում, վղկտ.՝ յուղել, ապկտ.՝ յուղելու, ժխտ.՝ յուղի:
(տե՛ս V¹)

ՅՈՒՂՎԵԼ, ՅՈՒՂԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՅՈՒՂՈՏ, որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ՅՈՒՐԱՀԱՏՈՒԿ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (*Յուրահատուկ զգեստ էր հագել*):
2. ձևի մկբ. (*Երգչուհին այդ օրը շատ յուրահատուկ երգեց բոլորին հայրնի երգը*):

ՅՈՒՐԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, պատճառակերպ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (յուրացնել *դրամը*), գործ. (յուրացնել կեղծ *փաստաթղթով*), ենթ.՝ (ջ)յուրացնող, հմկտ.՝ (ջ)յուրացնելիս, հրկտ.՝ (ջ)յուրացրած, անկտ.՝ յուրացում, վղկտ.՝ յուրացրել, ապկտ.՝ յուրացնելու, ժխտ.՝ յուրացնի: (տե՛ս V³)

ՅՈՒՐԱՅՎԵԼ, ՅՈՒՐԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՅՈՒՐԱՔԱՆՉՅՈՒՐ, որոշ. դեր., ածականանիշ (*Յուրաքանչյուր մարզիկի առանձին սենյակ էր հատկացված հյուրատանը*):

ՅՈՒՐԱՔԱՆՉՅՈՒՐ ՈՔ, որոշ. դեր., գոյականանիշ (*Յուրաքանչյուր ոք վրանգի պահին պիտի զինվորագրվի իր հայրենիքին*):

ՅՈՒՐՈՎԻ, ձևի մկբ.:

ՅՈՒՐՕՐԻՆԱԿ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (*Ընկերս յուրօրինակ մարդ էր*):
2. ձևի մկբ. (*Այդ կինը միշտ յուրօրինակ էր հագնվում*):

Ն

ՆԱ

1. անձն. դեր., գոյականանիշ, III դ., եզ. թ., հոլ.՝ դերանվանական՝ սեռ.՝ նրա, փրկ.՝ նրան, բաց.՝ նրանից, գործ.՝ նրանով, հոգն. թ.՝ նրանք, հոլ.՝ ց՝ սեռ.-փրկ.՝ նրանց, բաց.՝ նրանցից, գործ.՝ նրանցով, ներգ.՝

նրանցում (փինն.՝ նրանց միջավայրում իմաստով) (**Նրանցում** ընդունված չէ այդ տոնը նշելը) (**Նա** կարդում էր գիրքը):

- II. **ցուց. դեր.**, **գոյականանիշ**, եզ. թ., հոլ.՝ դերանվանական՝ սեռ.՝ նրա, փրկ.՝ նրան, բաց.՝ նրանից, գործ.՝ նրանով, ներգ. նրանում, հոգն. թ.՝ նրանք, հոլ.՝ ց՝ սեռ.-փրկ.՝ նրանց, բաց.՝ նրանցից, գործ.՝ նրանցով, ներգ.՝ նրանցում (Դա չէ, այ նա՛ վերցրու):

ՆԱԵՎ, հմդս. շղկ.:

ՆԱԶԱՆԻ, որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՆԱԶԵԼԻ, որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՆԱԽ, ժմնկի մկբ.:

ՆԱԽԱԲԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱԽԱԳԱՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆԱԽԱԳԻԾ, գոյ., գծեր, գծի, բաց.՝ **գծից**, գործ.՝ **գծով**, ներգ.՝ **գծում**:

ՆԱԽԱԴԱՍ, հրբ. ած.:

ՆԱԽԱԴԵՊ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱԽԱԴՊՐՈՑԱԿԱՆ

1. հրբ. ած. (Գիրքը նախադասված է **նախադպրոցական** փարիքի երեխաների համար):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Նախադպրոցականները** պատրաստվում էին փարեվերջյան հանդեսին):

ՆԱԽԱԴՐՅԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱԽԱԾԱՆՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱԽԱՀԱՅՐ, գոյ., եր, հոր, բաց.՝ **հորից**, գործ.՝ **հորով**:

ՆԱԽԱՀԱՇԻՎ, գոյ., ներ, շվի, բաց.՝ **շվից**, գործ.՝ **շվով**, ներգ.՝ **շվում**:

ՆԱԽԱՁԵՌՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (նախաձեռնել գործ), ենթ.՝ (**չ**)**նախաձեռնող**, հմկտ.՝ (**չ**)**նախաձեռնելիս**, հրկտ.՝ (**չ**)**նախաձեռնած**, անկտ.՝ **նախաձեռնում**, վղկտ.՝ **նախաձեռնել**, ասկտ.՝ **նախաձեռնելու**, ժխտ.՝ **նախաձեռնի**: (տե՛ս V¹)

ՆԱԽԱՁԵՌՆՎԵԼ, **ՆԱԽԱՁԵՌՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՆԱԽԱՃԱՇ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱԽԱՄԱՅՐ, գոյ., եր, մոր, բաց.՝ **մորից**, գործ.՝ **մորով**:

ՆԱԽԱՄԱՐԴ, գոյ., իկ (հոգն.՝ կանց), ու, բաց.՝ **ուց** (հոգն.՝ կանցից), գործ.՝ **ով** (հոգն.՝ կանցով):

ՆԱԽԱՆՁ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Նախանձը** և մեծամտությունը նրան մղում էին վատ արարքների):
2. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Այդ նախանձ մարդը** չէր կարող ուրախանալ ուրիշի հաջողություններով):

ՆԱԽԱՆՁԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (նախանձել *հարևանին*), ենթ.՝ **(չ)նախանձող**, հմկտ.՝ **(չ)նախանձելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նախանձած**, անկտ.՝ **նախանձում**, վղկտ.՝ **նախանձել**, ապկտ.՝ **նախանձելու**, ժխտ.՝ **նախանձի**: (տե՛ս V¹)

ՆԱԽԱՆՁԵԼԻ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Նրանք նախանձելի վիճակում** չեն):
2. ձևի մկբ. (**Նա նախանձելի** գեղեցիկ է):

ՆԱԽԱՊԱՇԱՐՄՈՒՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱԽԱՊԵՍ, ժմնկի մկբ.:

ՆԱԽԱՏԵՍԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (նախատեսել *ուղևորություն*), ենթ.՝ **(չ)նախատեսող**, հմկտ.՝ **(չ)նախատեսելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նախատեսած**, անկտ.՝ **նախատեսում**, վղկտ.՝ **նախատեսել**, ապկտ.՝ **նախատեսելու**, ժխտ.՝ **նախատեսի**: (տե՛ս V¹)

ՆԱԽԱՏԵՍՎԵԼ, **ՆԱԽԱՏԵՍԵԼ-ի կրվ.** (**Այդ հանգամանքը ոչ ոքի կողմից չէր նախատեսվել**), **չեգ.** (**Չնախատեսված** իրադարձությունները խանգարեցին նրան): (տե՛ս V¹)

ՆԱԽԱՏԻՊ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱԽԱՐԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/թյամբ**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱԽԱՓՈՐՁ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱԽԴԻՐ, գոյ., ներ, ի/դրի, բաց.՝ **ից/դրից**, գործ.՝ **ով/դրով**, ներգ.՝ **ում/դրում**:

ՆԱԽԻՐ, գոյ., ներ, ի/խրի, բաց.՝ **ից/խրից**, գործ.՝ **ով/խրով**, ներգ.՝ **ում/խրում**:

ՆԱԽԿԻՆ, որ. ած.:

ՆԱԽՆԻ

1. գոյ., ներ, ի/նու**, բաց.՝ **ից/նուց****, գործ.՝ **ով** (**Նրա նախնիներն այդ գյուղից էին**):

2. որ. ած. (Մեծ համբերությամբ նա գրի էր առնում **նախնի** ավանդու-
թյունները):

ՆԱԽՈՐԴ, հրբ. ած.:

ՆԱԽՕՐԵ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆԱԽՕՐՈՔ, ժմնկի մկբ.:

ՆԱՀԱՆԳԱՊԵՏ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆԱՀԱՆՋ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆԱՀԱՆՋԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ., խնդրո.՝ բաց. (նահանջել սկզբունք-
ներից), ենթ.՝ (չ)նահանջող, հմկտ.՝ (չ)նահանջելիս, հրկտ.՝ (չ)նահան-
ջած, անկտ.՝ նահանջում, վղկտ.՝ նահանջել, ապկտ.՝ նահանջելու,
ժխտ.՝ նահանջի: (տե՛ս V¹)

ՆԱՀԱՊԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆԱՄԱԿԱԲԵՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆԱՄԱԿԱԳԻՐ, գոյ., ներ, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով:

ՆԱՄԱԿԱՆԻ, գոյ., ներ, ի/նու, բաց.՝ **ից/նուց**, գործ.՝ **ով**:

ՆԱՅԵԼ, չբ (հայացքը հատել իմաստով), ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ.
(սարերին նայել), գործ. (հեռադիտակով նայել), նբ (կարդալ, դիպել,
խնամել իմաստներով), խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ֆիլմ նայել), սեռ.-տրկ. (հի-
վանդանոցում նայել՝ խնամել հորը), գործ. (հեռուստացույցով նայել),
ենթ.՝ (չ)նայող, հմկտ.՝ (չ)նայելիս, հրկտ.՝ (չ)նայած, անկտ.՝ նայում,
վղկտ.՝ նայել, ապկտ.՝ նայելու, ժխտ.՝ նայի: (տե՛ս V¹)

• **ՆԱՅԱԾ**

1. կպկ. բառ, նխդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (Բույսը պետք է ջրել՝ նայած եղա-
նակային պայմաններին):

2. ստորդ. շղկ. (Նայած ինչպիսին կլինի եղանակը, արշավը կշարունա-
կենք):

• **ՉՆԱՅԱԾ**

1. կպկ. բառ, նխդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (Չբոսնեցիներ՝ չնայած վատ
տրամադրությանը):

2. ստորդ. շղկ. (Չնայած հոգնել էր, բայց շարունակում էր աշխատել):

• **ՆԱՅԱԾ, ՆԱՅԵԼ**-ի հրկտ. դերբայ (Քո նայած կինոնկարը ես չեմ
դիպել):

ՆԱՅՎԵԼ, ՆԱՅԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՆԱՎԱԲԵՌ, գոյ., ներ, ի/ան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱՎԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆԱՎԱԽՈՐՇ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱՎԱԽՈՒՑ, գոյ., խցեր, խցի, բաց.՝ **խցից**, գործ.՝ **խցով**, ներգ.՝ **խցում**:

ՆԱՎԱՊԵՏ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆԱՎԱՍՏԻ, գոյ., ներ, տու/ի, բաց.՝ **տուց/ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆԱՎԱՎԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆԱՎԱՏՈՐՄ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱՎԹ, գոյ., եր՞, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱՎԹԱՀԱՆՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱՎԹԱՄՈՒՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱՎԹՎԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱՐԴԻ, գոյ., ներ, դու/ի, բաց.՝ **դուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԱՐԻՆՋ, գոյ., ներ, ընջի/ի, բաց.՝ **ընջից/ից**, գործ.՝ **ընջով/ով**, ներգ.՝ **ընջում/ում**:

ՆԱՐՆՋԱԳՈՒՅՆ, հրբ. ած.:

ՆԵՂ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՆԵՂԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սուկած., խնդրո.՝ **բաց.** (վիրավորվել, խոռվել) (նեղանալ *ընկերոջից*), ենթ.՝ **(չ)նեղացող**, հմկտ.՝ **(չ)նեղանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)նեղացած**, անկտ.՝ **նեղանում**, վղկտ.՝ **նեղացել**, ապկտ.՝ **նեղանալու**, ժխտ.՝ **նեղանա**: (տե՛ս V⁵)

ՆԵՂԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (նեղ դարձնել) (նեղացնել *ճեղքը*), **սեռ.-տրկ.** (վիրավորել) (նեղացնել *մարդուն*), **գործ.** (*գործիքով* նեղացնել/*խոսքով* նեղացնել), ենթ.՝ **(չ)նեղացնող**, հմկտ.՝ **(չ)նեղացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նեղացրած**, անկտ.՝ **նեղացնում**, վղկտ.՝ **նեղացրել**, ապկտ.՝ **նեղացնելու**, ժխտ.՝ **նեղացնի**: (տե՛ս V³)

ՆԵՂԱՑՎԵԼ, **ՆԵՂԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՆԵՂԼԻԿ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՆԵՂՄԻՏ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՆԵՂԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ներել *ուրբը*), **սեռ.-տրկ.** (ներել *մարդկանց*), ենթ.՝ **(չ)ներող**, հմկտ.՝ **(չ)ներելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ներած**, անկտ.՝ **ներում**, վղկտ.՝ **ներել**, ապկտ.՝ **ներելու**, ժխտ.՝ **ների**: (տե՛ս V¹)

ՆԵՂՎԵԼ, **ՆԵՂԵԼ**-ի կրվ. (Աղջիկը **ներվում էր** թթվածնի պակասից), **չեզ.** (Նա մի տեսակ դժգոհ ու **ներված էր** թվում): (տե՛ս V¹)

ՆԵՂՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԵՂՈՒՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԵՆԳ

1. որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Ընկավ թշնամու **ներնգ** հարվածից):

2. ձևի մկբ. (**Նենգ** վարվեց ընկերների նկատմամբ):

ՆԵՆԳԱԲԱՐ, ձևի մկբ.:

ՆԵՆԳՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՆԵՏԱՁԻԳ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆԵՏԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ներել *գնդակը*), **սեռ.-տրկ.** (իրեն նետել ջուրը), **գործ.** (ներել *պարսպտիկով*), ենթ.՝ **(չ)ներտող**, հմկտ.՝ **(չ)ներտելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ներտած**, անկտ.՝ **ներտում**, վղկտ.՝ **ներտել**, ապկտ.՝ **ներտելու**, ժխտ.՝ **ներտի**: (տե՛ս V¹)

ՆԵՏՎԵԼ, **ՆԵՏԵԼ**-ի կրվ. (Դարպասապահի կողմից **ներված** գնդակը դուրս եկավ դաշտից), **չեզ.** (Նա հուզված դուրս **ներվեց** տնից): (տե՛ս V¹)

ՆԵՐԱԾԱԿԱՆ

1. հրբ. ած. (Նիստի նախագահողը **ներածական** խոսք ասաց):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Գրքի **ներածականը** ծավալուն էր):

ՆԵՐԱՄՓՈՓ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Ներամփոփ** ու համեստ մարդ էր):

2. ձևի մկբ. (**Ներամփոփ** ու մտամոլոր քայլում էր):

ՆԵՐԱՌԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ներառել *բառերը*), **սեռ.-տրկ.** (աշխատանքներում ներառել *ընկերջը*), ենթ.՝ **(չ)ներառող**, հմկտ.՝ **(չ)ներառելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ներառած**, անկտ.՝ **ներառում**, վղկտ.՝ **ներառել**, ապկտ.՝ **ներառելու**, ժխտ.՝ **ներառի**: (տե՛ս V¹)

ՆԵՐԱՌՎԵԼ, **ՆԵՐԱՌԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՆԵՐԲԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԵՐԳԱՂԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԵՐԳԱՂԹԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ., խնդրո.՝ **գործ**. (ներգադիցել նա-վով), ենթ.՝ **(չ)ներգադիցող**, հմկտ.՝ **(չ)ներգադիցելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ներգադ-թած**, անկտ.՝ **ներգադիցում**, վղկտ.՝ **ներգադիցել**, ապկտ.՝ **ներգադիցելու**, ժխտ.՝ **ներգադիցի**: (տե՛ս V¹)

ՆԵՐԳՈՐԾԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ., խնդրո.՝ **գործ**. (ներգործել դեղով), ենթ.՝ **(չ)ներգործող**, հմկտ.՝ **(չ)ներգործելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ներգործած**, անկտ.՝ **ներգործում**, վղկտ.՝ **ներգործել**, ապկտ.՝ **ներգործելու**, ժխտ.՝ **ներգործի**: (տե՛ս V¹)

ՆԵՐԳՈՐԾՈՒՄ, գոյ., ներ, ծման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆԵՐԳՐԱՎԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ներգրավել միջոցները), սեռ.-տրկ. (ներգրավել մարդկանց), ենթ.՝ **(չ)ներգրավող**, հմկտ.՝ **(չ)ներգրավելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ներգրաված**, անկտ.՝ **ներգրավում**, վղկտ.՝ **ներգրավել**, ապկտ.՝ **ներգրավելու**, ժխտ.՝ **ներգրավի**: (տե՛ս V¹)

ՆԵՐԳՐԱՎՎԵԼ, **ՆԵՐԳՐԱՎԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՆԵՐԴԱՇՆԱԿ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Պա-րում էր երաժշտության ներդաշնակ հնչյունների ներքո*):
2. ձևի մկբ. (*Ձորքի երկու թևերը գործում էին շար ներդաշնակ*):

ՆԵՐԴԻՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԵՐԴՆԵԼ, նբ, ե լծ., անկանոն., ն սուկածանց., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ներդնել միջոցներ), ենթ.՝ **(չ)ներդնող/(չ)ներդրող**, հմկտ.՝ **(չ)ներդնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ներդրած**, անկտ.՝ **ներդնում**, վղկտ.՝ **ներդրել**, ապկտ.՝ **ներդնելու**, ժխտ.՝ **ներդնի**

□ Սահմանական եղանակ

- անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ներդնում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք ներդնում**
 անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ներդնում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք ներդնում**
 վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ներդրել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք ներդրել**
 վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ներդրել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք ներդրել**

ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ներդնելու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք**
ներդնելու

ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ներդնելու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք**
ներդնելու

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ներդրեցի/ներդրեցինք**, ժխտ.՝ **չներ-**
դրեցի/չներդրեցինք

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ներդնեմ/ներդնենք**, ժխտ.՝ **չներդնեմ/չներդնենք**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ներդնեի/ներդնեինք**, ժխտ.՝ **չներդնեի/չներ-**
դնեինք

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կներդնեմ/կներդնենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք ներդնի**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կներդնեի/կներդնեինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք ներդնի**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է ներդնեմ/ներդնենք**, ժխտ.՝ **չպի-**
տի//չպետք է ներդնեմ/ներդնենք, կամ՝ **պիտի//պետք է չներ-**
դնեմ/չներդնենք

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է ներդնեի/ներդնեինք**, ժխտ.՝
չպիտի//չպետք է ներդնեի/ներդնեինք կամ՝ **պիտի//պետք է չներ-**
դնեի/չներդնեինք

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ներդի՛ր[◊]/ներ՛դիր[◊]/ներդրե՛ք**, արգ.՝ **մի՛**
ներդիր[◊]/մի՛ ներդրեք:

ՆԵՐԴՐՎԵԼ, ՆԵՐԴՆԵԼ-ի կրվ.:

ՆԵՐԴՐՈՂ/ՆԵՐԴՆՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Չեմ կարծում՝
որևէ ներդրող/ներդնող այդ քայլին գնա):

• **ՆԵՐԴՐՈՂ, ՆԵՐԴՆԵԼ-ի ենթ. դերբայ** (Այդքան միջոցներ ներդրող
որևէ մեկը չգտնվեց):

ՆԵՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ներել *հանցանքը*),
սեռ.-տրկ. (ներել *ընկերոջը*), ենթ.՝ **(չ)ներող**, հմկտ.՝ **(չ)ներելիս**, հրկտ.՝
(չ)ներած, անկտ.՝ **ներում**, վղկտ.՝ **ներել**, ապկտ.՝ **ներելու**, ժխտ.՝ **ների:**
(տե՛ս V¹)

ՆԵՐՎԵԼ, ՆԵՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՆԵՐԿԱ

1. գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**, ներգ. **յում** (**Ներկան** անցյալից հուսադրող էր):
2. որ./հրբ. ած. (**Ներկա** մարդիկ հիշեցին այդ ամենը):

ՆԵՐԿԱՅԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (ներկայանալ *դեկավարին*), **գործ.** (ներկայանալ նոր *ծրագրով*), ենթ.՝ **(չ)ներկայացող**, հմկտ.՝ **(չ)ներկայանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ներկայացած**, անկտ.՝ **ներկայանում**, վղկտ.՝ **ներկայացել**, ապկտ.՝ **ներկայանալու**, ժխտ.՝ **ներկայանա**: (տե՛ս V⁵)

ՆԵՐԿԱՅԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ներկայացնել *գիրքը*), **սեռ.-տրկ.** (ներկայացնել *մարդուն*), **գործ.** (*ապացույցներով* ներկայացնել), ենթ.՝ **(չ)ներկայացնող**, հմկտ.՝ **(չ)ներկայացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ներկայացրած**, անկտ.՝ **ներկայացնում**, վղկտ.՝ **ներկայացրել**, ապկտ.՝ **ներկայացնելու**, ժխտ.՝ **ներկայացնի**: (տե՛ս V³)

ՆԵՐԿԱՅԱՑՎԵԼ, **ՆԵՐԿԱՅԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ, գոյ., ներ, ցման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/ցմամբ**, ներգ.՝ **ում**:
ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉ, գոյ., ներ, ցչի/ի, բաց.՝ **ցչից/ից**, գործ.՝ **ցչով/ով**:

ՆԵՐՈՂԱՄԻՏ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Ներողամիտ** մարդ էր):
2. ձևի մկբ. (Պապը հանդարտ ու **ներողամիտ** ժպտում էր թոռան չաբաճիությունների վրա):

ՆԵՐՈՂՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՆԵՐՍ

1. տեղի մկբ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Ներս** բերեցին մի մեծ գորգ):
2. կպկ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ **բաց.** (**Քարանձավից ներս** կար մի աղբյուր):

ՆԵՐՈՒԺ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԵՐՈՒՄ, գոյ., ներ, ըման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/ըմամբ**:

ՆԵՐՔԵՎ

1. տեղի մկբ. ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Ներքև** նայելիս գլուխդ պտտվում է):

2. կակ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ բաց. (Գյուղից մի քիչ **ներքև** մի աղբյուր կար):

ՆԵՐՔԻՆ, հրբ. ած.:

ՆԵՐՔՆԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԵՐՔՈ, իսկ. կապ, հտղ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (ծաների ներքո):

ՆԵՐՔՈՒՍՏ, ձևի մկբ.:

ՆՁՈՎԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (նզովել բախարը), **սեռ.-տրկ.** (նզովել դավաճանին), **գործ.** (նզովել կոնդակով), ենթ.՝ **(չ)նզովող**, հմկտ.՝ **(չ)նզովելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նզոված**, անկտ.՝ **նզովում**, վղկտ.՝ **նզովել**, ապկտ.՝ **նզովելու**, ժխտ.՝ **նզովի**: (տե՛ս V¹)

ՆՁՈՎԵԼ, **ՆՁՈՎԵԼ**-ի կրվ.:(տե՛ս V¹)

ՆԺԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԺՈՒՅԳ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆԻՉԱԿԱԿԻՐ, գոյ., ներ, կրի, բաց.՝ **կրից**, գործ.՝ **կրով**:

ՆԻՀԱՐ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՆԻՇ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԻՍՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԻՍՏՈՒԿԱՅ, գոյ., ներ/եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԿԱՏԱՌՈՒՄ, գոյ., ներ, ոման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/ոմամբ**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ՆԿԱՏԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (նկատել վրիպակը), **սեռ.-տրկ.** (նկատել կարվին), ենթ.՝ **(չ)նկատող**, հմկտ.՝ **(չ)նկատելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նկատած**, անկտ.՝ **նկատում**, վղկտ.՝ **նկատել**, ապկտ.՝ **նկատելու**, ժխտ.՝ **նկատի**: (տե՛ս V¹)

ՆԿԱՏՎԵԼ, **ՆԿԱՏԵԼ**-ի կրվ.:(տե՛ս V¹)

ՆԿԱՏՄԱՄԲ, իսկ. կապ, հտղ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (գործի նկատմամբ), **սեռ.** (իմ նկատմամբ):

ՆԿԱՐԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ՆԿԱՐԱՉԱՐԴ, հրբ. ած.:

ՆԿԱՐԱԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԿԱՐԱՇԱՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆԿԱՐԻՉ, գոյ., ներ, ռչի/ի, բաց.՝ **րչից/ից**, գործ.՝ **րչով/ով**:

ՆՄԱՆ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (*Նման մարդիկ հարգանքի են արժանի*):
2. ձևի մկբ. (*Իրար նման են երգում*):
3. կպկ. բառ, հոդ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (*Քարին ծաղկի նման մի նախշ էր փորագրված*), **տրկ.** (*քեզ նման*):

ՆՄԱՆԱՊԵՍ, ձևի մկբ.:

ՆՄԱՆԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*նկարը նմանեցնել բնօրինակին*), **սեռ.-տրկ.** (*դերասանին նմանեցնել կերպարին*), **գործ.** (*հագուստով նմանեցնել*), ենթ.՝ **(ջ)նմանեցնող,** հմկտ.՝ **(ջ)նմանեցնելիս,** հրկտ.՝ **(ջ)նմանեցրած,** անկտ.՝ **նմանեցնում,** վղկտ.՝ **նմանեցրել,** ապկտ.՝ **նմանեցնելու,** ժխտ.՝ **նմանեցնի:** (տե՛ս V¹)

ՆՄԱՆԵՑՎԵԼ, ՆՄԱՆԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՆՄԱՆՎԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (*նմանվել եղբորը*), ենթ.՝ **(ջ)նմանվող,** հմկտ.՝ **(ջ)նմանվելիս,** հրկտ.՝ **(ջ)նմանված,** անկտ.՝ **նմանվում,** վղկտ.՝ **նմանվել,** ապկտ.՝ **նմանվելու,** ժխտ.՝ **նմանվի:** (տե՛ս V¹)

ՆՄՈՒՇ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՆՅԱՐԴ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՆՅԱՐԴԱՅԻՆ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (*Հարևանս նյարդային մարդ էր*):
2. ձևի մկբ. (*Չէր սիրում այդ մարդուն և նրա հետ նյարդային էր խոսում*):

ՆՅՈՒԹԱԿԱՆ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ՆՅՈՒԹԱՊԱՇՏ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (*Նա շատ նյութապաշտ մարդ է*):

ՆՅՈՒԹԵՂԵՆ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (*Դա նույնպես նյութեղեն բովանդակություն ունի*):
2. գոյ., ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (*Անհրաժեշտ է նյութեղենի խնայողական գործածություն*):

ՆՇԱԳԵՂՁ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՆՇԱՁՈՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆՇԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆՇԱՆԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ՆՇԱՆԱԴՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (նշանադրել դստերը), ենթ.՝ **(չ)նշանադրող**, հմկտ.՝ **(չ)նշանադրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նշանադրած**, անկտ.՝ **նշանադրում**, վղկտ.՝ **նշանադրել**, ապկտ.՝ **նշանադրելու**, ժխտ.՝ **նշանադրի**: (տե՛ս V¹)

ՆՇԱՆԱԴՐՎԵԼ, **ՆՇԱՆԱԴՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՆՇԱՆԱԽՈՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆՇԱՆԱԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Նրա նշանածը շատ գեղեցիկ աղջիկ է):

- **ՆՇԱՆԱԾ**, **ՆՇԱՆԵԼ**-ի հրկտ. դերբայ (Տարածքը նշանած էր ցուցածողերով):

ՆՇԱՆԱԿԱԼԻ(Ց), որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-ամենից**:

ՆՇԱՆԱԿԵԼ, նբ (գրի առնել, գրել, դնել իմաստներով), ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (նշանակել գնահատական), **սեռ.-տրկ**. (մասնագետին ղեկավար նշանակել), **չբ** (որևէ իմաստ ունենալ, արտահայտել, պաշտոնի դնել իմաստով) (Նրան նախարար նշանակեցին), ենթ.՝ **(չ)նշանակող**, հմկտ.՝ **(չ)նշանակելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նշանակած**, անկտ.՝ **նշանակում**, վղկտ.՝ **նշանակել**, ապկտ.՝ **նշանակելու**, ժխտ.՝ **նշանակի**: (տե՛ս V¹)

ՆՇԱՆԱԿՎԵԼ, **ՆՇԱՆԱԿԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՆՇԱՆԱԿԵՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆՇԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՆՇԱՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (նշանել դստերը), **գործ**. (նշան դնել իմաստով) (նշանել ցցափայտերով) ենթ.՝ **(չ)նշանող**, հմկտ.՝ **(չ)նշանելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նշանած**, անկտ.՝ **նշանում**, վղկտ.՝ **նշանել**, ապկտ.՝ **նշանելու**, ժխտ.՝ **նշանի**: (տե՛ս V¹)

ՆՇԱՆՎԵԼ, **ՆՇԱՆԵԼ**-ի կրվ. (Հերթով մոտենում էր նրանց կողմից նշանված դռներին և բախում), **չեզ**. (Հարևանի աղջիկը վերջերս էր նշանվել): (տե՛ս V¹)

ՆՈՃԻ, գոյ., ներ, ճու/ի, բաց.՝ **ճուց/ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆՈՍՐ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Փոքրիկը շատ **նոսր** մազեր ուներ):
2. ձևի մկբ. (Ճանապարհի այս եզրին ծառերը պեղք է **նոսր** տնկել):

ՆՈՐ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից/նորագույն** (Խանութում **նոր** կահույք են վաճառում):
2. ժմնկի մկբ. (**Նոր** եմ իմացել այդ մասին):

ՆՈՐԱԹՈՒՄ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ՆՈՐԱԾԻՆ

1. գոյ., ներ, ծնի/ի, բաց.՝ **ծնից/ից, գործ.՝ ծնով/ով** (**Նորածինները** պատկած էին մահճակալներին):
2. հրբ. ած. (Բժիշկը մոտեցավ **նորածին** աղջկան):

ՆՈՐԱԿԱԶՄ, հրբ. ած.:

ՆՈՐԱԿԱՌՈՒՅՑ

1. հրբ. ած. (**Նորակառույց** շենքը շատ գեղեցիկ էր):
2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ. ում** (Երիտասարդ ընտանիքը բնակվում էր **նորակառույցում**):

ՆՈՐԱՀԱՅՏ, հրբ. ած.:

ՆՈՐԱՆՈՐ, որ. ած.:

ՆՈՐ-ՆՈՐ

1. որ. ած. (**Նոր-նոր** պայուսակներ էր բերել փարբեր տեղերից):
2. ժմնկի մկբ. (Նրանք **նոր-նոր** էին պատրաստվում ուղևորվել, երբ եկավ ընկերը):

ՆՈՐԱՐԱՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով** (**Նորարարները** յուրադեսակ սարք էին ստեղծել):
2. հրբ. ած. (Նրանք **նորարար** մեթոդներով էին աշխատում):

ՆՈՐԵԿ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով** (**Նորեկը** արագ հարմարվեց պայմաններին):
2. հրբ. ած. (**Նորեկ** աշակերտը լավ էր սովորում):

ՆՈՐԻՑ, ժմնկի մկբ.:

ՆՈՐՈՎԻ, ձևի մկբ.:

ՆՈՈՒԹՔՈՒՔ, գոյ., ներ/եր՝, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆՊԱՍՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆՊԱՍՏԱՌՈՒ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Նպաստառուները պետք է ներկայացանեն նոր պահանջվող փաստաթղթերը**):

2. հրբ. ած. (**Նպաստառու աշակերտը մասնակցեց մրցույթին**):

ՆՊԱՍՏԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (նպաստել գործին), **գործ.** (նպաստել դեղամիջոցով), ենթ.՝ **(չ)նպաստող**, հմկտ.՝ **(չ)նպաստելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նպաստած**, անկտ.՝ **նպաստում**, վղկտ.՝ **նպաստել**, ապկտ.՝ **նպաստելու**, ժխտ.՝ **նպաստի**: (տե՛ս V¹)

ՆՊԱՏԱԿԱԿԵՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆՊԱՏԱԿԱՀԱՐՄԱՐ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-ամենից**:

ՆՌՆԱԿԱՆԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆՌՆԱՔԱՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆՍՏԱՎԱՅՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆՍՏԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (նստել աթոռին), ենթ.՝ **(չ)նստող**, հմկտ.՝ **(չ)նստելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նստած**, անկտ.՝ **նստում**, վղկտ.՝ **նստել**, ապկտ.՝ **նստելու**, ժխտ.՝ **նստի**: (տե՛ս V¹)

ՆՍՏԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (նստեցնել եզրակարերը), **սեռ.-տրկ.** (նստեցնել երեխային), **գործ.** (մուրճով նստեցնել եզրածալքերը), ենթ.՝ **(չ)նստեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)նստեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նստեցրած**, անկտ.՝ **նստեցնում**, վղկտ.՝ **նստեցրել**, ապկտ.՝ **նստեցնելու**, ժխտ.՝ **նստեցնի**: (տե՛ս V³)

ՆՍՏԵՑՎԵԼ, **ՆՍՏԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՆՎԱԳԱԽՈՒՄՔ, գոյ., խմբեր, խմբի, բաց.՝ **խմբից**, գործ.՝ **խմբով**, ներգ.՝ **խմբում**:

ՆՎԱԳԱԾՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՆՎԱԳԵԼ, նբ., Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (դուրդուկ նվագել), **գործ.** (նվագել դաշնամուրով), ենթ.՝ **(չ)նվագող**, հմկտ.՝ **(չ)նվագելիս**,

հրկտ.՝ *(չ)նվագած*, անկտ.՝ *նվագում*, վղկտ.՝ *նվագել*, ապկտ.՝ *նվագելու*, ժխտ.՝ *նվագի*: (տե՛ս V¹)

ՆՎԱԳՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ *ից*, գործ.՝ *ով* (*Հարսանիքի նվագողները սկսեցին մի պարեղանակ նվագել*):

- **ՆՎԱԳՈՂ**, **ՆՎԱԳԵԼ**-ի ենթ. դերբայ (*Դաշնամուր նվագող արջիկը դադարեցրեց նվագելը*):

ՆՎԱԶ

1. որ. ած., բղդտ.՝ *ավելի*, առավել, գրդ.՝ *ամենա-/ամենից*/նվագագույն (*Նվագագույն ճիգ անգամ չի գործադրել այդ հաջողությանը հասնելու համար*):

2. չափի մկբ. (*Նվագ կարևոր հարցերը կքննարկվեն վերջում*):

ՆՎԱԶԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **բաց**. (նվագել *ամբողջից*), գործ. (նվագել *թվով*), ենթ.՝ *(չ)նվագող*, հմկտ.՝ *(չ)նվագելիս*, հրկտ.՝ *(չ)նվագած*, անկտ.՝ *նվագում*, վղկտ.՝ *նվագել*, ապկտ.՝ *նվագելու*, ժխտ.՝ *նվագի*: (տե՛ս V¹)

ՆՎԱԶԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (նվագեցնել *քանակը*), գործ. (նվագեցնել *որոշումով*), ենթ.՝ *(չ)նվագեցնող*, հմկտ.՝ *(չ)նվագեցնելիս*, հրկտ.՝ *(չ)նվագեցրած*, անկտ.՝ *նվագեցնում*, վղկտ.՝ *նվագեցրել*, ապկտ.՝ *նվագեցնելու*, ժխտ.՝ *նվագեցնի*: (տե՛ս V³)

ՆՎԱԶԵՑՎԵԼ, **ՆՎԱԶԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՆՎԱԶԵԼԻ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ *ից*, գործ.՝ *ով*:

ՆՎԱՂ, որ. ած., բղդտ.՝ *ավելի*, առավել, գրդ.՝ *ամենա-/ամենից*:

ՆՎԱՃԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (նվաճել *դարածքը*), բաց. (նվաճել *արքայից*), գործ. (նվաճել *զենքով*), ենթ.՝ *(չ)նվաճող* (նվաճող արքա), հմկտ.՝ *(չ)նվաճելիս*, հրկտ.՝ *(չ)նվաճած*, անկտ.՝ *նվաճում*, վղկտ.՝ *նվաճել*, ապկտ.՝ *նվաճելու*, ժխտ.՝ *նվաճի*: (տե՛ս V¹)

ՆՎԱՃՎԵԼ, **ՆՎԱՃԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՆՎԱՃՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ *ից*, գործ.՝ *ով* (*Նվաճողներ շատ էին անցել այդ վայրերով ու ավերել*):

- **ՆՎԱՃՈՂ**, **ՆՎԱՃԵԼ**-ի ենթ. դերբայ (*Տարածքը նվաճող ուժերը գիշերը նահանջել էին*):

ՆՎԱՍՏ, որ. ած., բղդտ.՝ *ավելի*, առավել, գրդ.՝ *ամենա-/ամենից*:

ՆՎԻՐՎԱԾ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**
(*Նա շատ նվիրված ամուսին է*):

- **ՆՎԻՐՎԱԾ, ՆՎԻՐ(Վ)ԵԼ**-ի հրկտ. դերբայ (*Նրա կողմից նվիրված գիրքն ինձ շատ անհրաժեշտ էր*):

ՆՎԻՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (*Ճաղկեփունջ նվիրել*), **սեռ.-տրկ**. (գիրք նվիրել *ընկերոջը*), ենթ.՝ **(չ)նվիրող**, հմկտ.՝ **(չ)նվիրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նվիրած**, անկտ.՝ **նվիրում**, վղկտ.՝ **նվիրել**, ապկտ.՝ **նվիրելու**, ժխտ.՝ **նվիրի**: (տե՛ս V¹)

ՆՎԻՐՎԵԼ, ՆՎԻՐԵԼ-ի կրվ. (*Այդ ամենը նվիրվել է բարերարների կողմից*), **չեգ**. (*Ամբողջ հոգով նվիրվել էր այդ գործին*): (տե՛ս V¹)

ՆՎԻՐՅԱԼ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Միայն մի քանի նվիրյալներ ավարտին հասցրին աշխատանքը*):
2. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Նվիրյալ մարդիկ այդ դժվարին պայմաններում շարունակեցին աշխատել*):

ՆՎԻՐՈՒՄ, գոյ., ներ, ըման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/ըմամբ**:

ՆՐԲԱԶԳԱՑ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՆՐԲԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., **գործ**. (նրբանալ *հոգով*), ենթ.՝ **(չ)նրբացող**, հմկտ.՝ **(չ)նրբանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)նրբացած**, անկտ.՝ **նրբանում**, վղկտ.՝ **նրբացել**, ապկտ.՝ **նրբանալու**, ժխտ.՝ **նրբանա**: (տե՛ս V⁵)

ՆՐԲԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (նրբացնել *փորագրությունը*), **սեռ.-տրկ**. (նրբացնել *մարդուն*), **գործ**. (գործիքով նրբացնել), ենթ.՝ **(չ)նրբացնող**, հմկտ.՝ **(չ)նրբացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)նրբացրած**, անկտ.՝ **նրբացնում**, վղկտ.՝ **նրբացրել**, ապկտ.՝ **նրբացնելու**, ժխտ.՝ **նրբացնի**: (տե՛ս V³)

ՆՐԲԱՑՎԵԼ, ՆՐԲԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՆՐԲԱՆՑՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՆՐԲԵՐԱՆԳ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (*Այդ փեքստում բառը գործածված է փարբեր նրբերանգներով*):
2. հրբ. ած. (*Նրբերանգ ասեղնագործ աշխատանքը բոլորին դուր եկավ*):

ՆՐԲՈՐԵՆ, ձևի մկբ.:

ՆՈՒՅՆ, ցուց. դեր., **ածականանիշ**:

ՆՈՒՅՆԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՆՈՒՅՆԻՍԿ, սաստկ. վրբ.:

ՆՈՒՅՆՉԱՓ, ցուց. դեր., *ածականանիշ, թվականանիշ (Նույնչափ ասարանք ներկրվեց), մակբայանիշ (Անհանգստացած էինք նույնչափ, որքան հարազատները):*

ՆՈՒՅՆՊԵՍ

1. հմդս. շղկ. (Նա նույնպես խոսում էր):
2. ցուց. դեր.**, *մակբայանիշ (Տղան կարողացավ նույնպես նկարել):*

ՆՈՒՅՆՊԻՍԻ, ցուց. դեր., *ածականանիշ:*

ՆՈՒՅՆՔԱՆ, ցուց. դեր., *ածականանիշ, թվականանիշ (Նույնքան գումար մենք էլ ենք վաստակել), մակբայանիշ (Դուք նույնքան գեղեցիկ եք):*

ՆՈՒՌ, գոյ., նոներ, նուան/նոի, բաց.՝ *նոից*, գործ.՝ *նոով*, ներգ.՝ *նոում*:

ՆՈՒՐԲ

1. որ. ած., բղղտ.՝ *ավելի, առավել*, գրղ.՝ *ամենա-/ամենից/նրբագույն (Նուրբ մատները դողում էին ցրտից):*
2. ձևի մկբ. (Մայրը *նուրբ* շոյում էր դստեր մազերը):

Շ

ՇԱԲԱԹ, գոյ., ներ, վա/ի, բաց.՝ *ից/վանից*, գործ.՝ *ով*, ներգ.՝ *ում*:

ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ *ից*, գործ.՝ *ով*, ներգ.՝ *ում*:

ՇԱԲԱԹԱՄԵՋ, գոյ., եր, միջի, բաց.՝ *միջից*, գործ.՝ *միջով*, ներգ.՝ *միջում*:

ՇԱԲԱԹԱՎԵՐՋ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ *ից*, գործ.՝ *ով*, ներգ.՝ *ում*:

ՇԱԽՄԱՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ *ից*, գործ.՝ *ով*, ներգ.՝ *ում*:

ՇԱՀԱԲԱԺԻՆ, գոյ., ներ, ժնի, բաց.՝ *ժնից*, գործ.՝ *ժնով*, ներգ.՝ *ժնում*:

ՇԱՀԱՄՈԼ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ *ավելի, առավել*, գրղ.՝ *ամենա-/ամենից (Շահամոլ մարդիկ չօգնեցին նրան):*
2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ *ից*, գործ.՝ *ով* (Այդ *շահամոլները* միայն իրենց գործերի մասին էին մտածում):

ՇԱՀԱՌՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ *ից*, գործ.՝ *ով*:

ՇԱՀԱՎԵՏ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ *ավելի, առավել*, գրղ.՝ *ամենա-/ամենից (Շահավետ գործարք կնքեցինք):*

2. **ձևի մկբ.** (Միասին երկար և **շահավետ** աշխատեցինք):

ՇԱՀԱՐԿՈՒՄ, գոյ., ներ, կման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/կմամբ**, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ՇԱՀԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (մեքենա շահել), **գործ.** (վիճակախաղով շահել), ենթ.՝ **(չ)շահող**, հմկտ.՝ **(չ)շահելիս**, հրկտ.՝ **(չ)շահած**, անկտ.՝ **շահում**, վղկտ.՝ **շահել**, ասկտ.՝ **շահելու**, ժխտ.՝ **շահի**: (տե՛ս V¹)

ՇԱՀՎԵԼ, **ՇԱՀԵԼ**-ի կրվ. (Այդ մրցանակը նրանց կողմից **շահվել է** արդար մրցույթով), **չեզ**. (Այդ գործով նրանք այնքան էլ չեն **շահվում**): (տե՛ս V¹)

ՇԱՀՈՒՄ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՇԱՂԿԱՊ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇԱՂՏ, հրբ. ած.:

ՇԱՄՊՈՒՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇԱՄՓՈՒՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՇԱՆԹԱՐԳԵԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՇԱՊԻԿ, գոյ., ներ, ի/պկի, բաց.՝ **ից/պկից**, գործ.՝ **ով/պկով**, ներգ.՝ **ում/պկում**:

ՇԱՌԱԳՈՒՅՆ, որ. ած.:

ՇԱՌԱՎԻՂ, գոյ., ներ, ի/վղի, բաց.՝ **ից/վղից**, գործ.՝ **ով/վղով**, ներգ.՝ **ում/վղում**:

ՇԱՎԻՂ, գոյ., ներ, ի/վղի, բաց.՝ **ից/վղից**, գործ.՝ **ով/վղով**, ներգ.՝ **ում/վղում**:

ՇԱՏ

1. **չափի մկբ.** (Վարպետն այդ օրը **շատ** աշխատեց):

2. **որ. ած.**, բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Պահարանում **շատ** գրքեր կային):

ՇԱՏԱԽՈՍ

1. **որ./հրբ. ած.**, բղդտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Ճանապարհին մի **շատախոս** մարդու հանդիպեց):

2. **գոյ.**, ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Այդ **շատախոսները** ոչ մի աշխատանք այդպես էլ չկատարեցին):

ՇԱՏԱԿԵՐ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Նրա ընկերը մի **շափակեր** մարդ էր):
2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Մի քանի **շափակեր** դեռ **չէին** ավարտել նախաճաշը):

ՇԱՏԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո. **գործ.** (շատանալ թվով), ենթ.՝ (չ)շատացող, հմկտ.՝ (չ)շատանալիս, հրկտ.՝ (չ)շատացած, անկտ.՝ շատանում, վղկտ.՝ շատացել, ապկտ.՝ շատանալու, ժխտ.՝ շատանա: (տե՛ս V⁵)

ՇԱՏԱՅՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (շատացնել քանակը), **սեռ.-տրկ.** (շատացնել մասնակիցներին), **խնդրո.** (շատացնել քանակով), ենթ.՝ (չ)շատացնող, հմկտ.՝ (չ)շատացնելիս, հրկտ.՝ (չ)շատացրած, անկտ.՝ շատացնում, վղկտ.՝ շատացրել, ապկտ.՝ շատացնելու, ժխտ.՝ շատացնի: (տե՛ս V³)

ՇԱՏԱՅՎԵԼ, **ՇԱՏԱՅՆԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ՇԱՏԻՑ-ՔՉԻՑ, չափի մկբ.:

ՇԱՐԱԳԻԾ, գոյ., գծեր, գծի, բաց.՝ **գծից**, գործ.՝ **գծով**, ներգ.՝ **գծում:**

ՇԱՐԱԴԱՍՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում:**

ՇԱՐԱՍՅՈՒՆ, գոյ., եր, սյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ՇԱՐԺ (շարժում, շարժվելը), գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Կենդանիների կամ թռչունների ոչ մի **շարժ** չէր նկատվում):

ՇԱՐԺ² (ծաղրանկար, զավեշտանկար), գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Ծաղրանկարիչն այդ ընկերական **շարժում** պատկերել էր նշանավոր գրողին):

ՇԱՐԺԱՌԻԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ՇԱՐԺԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (շարժել մափները), **սեռ.-տրկ.** (տեղից շարժել մարդկանց), **գործ.** (լինգով շարժել), ենթ.՝ (չ)շարժող, հմկտ.՝ (չ)շարժելիս, հրկտ.՝ (չ)շարժած, անկտ.՝ շարժում, վղկտ.՝ շարժել, ապկտ.՝ շարժելու, ժխտ.՝ շարժի: (տե՛ս V¹)

ՇԱՐԺՎԵԼ, **ՇԱՐԺԵԼ-ի կրվ.** (Քարը **շարժվեց** հարվածից), **չեգ.** (Նա անհանգիստ **շարժվեց** նստած տեղում): (տե՛ս V¹)

ՇԱՐԺԻՉ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ՇԱՐԺՈՒՁԵՎ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇԱՐԺՈՒՄ, գոյ., ներ, ժման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/ժմամբ**, հոգն. ներգ.՝
ներում:

ՇԱՐՈՒՆԱԿ, ձևի/չափի մկբ. (**Շարունակ** նույն բանի մասին է մտածում):

ՇԱՐՈՒՆԱԿԱԿԱՆ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/
ամենից**:

ՇԱՐՈՒՆԱԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (շարունակել
աշխատանքը), **գործ**. (շարունակել գործով), Ենթ.՝ **(չ)շարունակող**, հմկտ.՝
(չ)շարունակելիս, հրկտ.՝ **(չ)շարունակած**, անկտ.՝ **շարունակում**, վղկտ.՝
շարունակել, ապկտ.՝ **շարունակելու**, ժխտ.՝ **շարունակի**: (տե՛ս V¹)

ՇԱՐՈՒՆԱԿՎԵԼ, **ՇԱՐՈՒՆԱԿԵԼ**-ի **կրվ**. (Աշխատանքը **շարունակվեց**
նոր ժամանած մասնագետների կողմից), **չեզ**. (Արդեն երեք օր էր, որ
անձրևները **շարունակվում էին**): (տե՛ս V¹)

ՇԱՐՔԱՅԻՆ

1. **հրբ. ած**. (Դա տարածված **շարքային** աշխատանք էր):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով** (**Շարքայինները** մոտեցան սպա-
ներին):

ՇԱՔԱՐԱՋՈՒՐ, գոյ., ջրեր, ջրի, բաց.՝ **ջրից**, գործ.՝ **ջրով**, ներգ.՝ **ջրում**:

ՇԵԿ, որ. ած.:

ՇԵՂ

1. **որ. ած.**, բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Գնդակը
շարժվում էր **շեղ** գծով):

2. **ձևի մկբ**. (Դերձակը կտորը **շեղ** կտրեց):

Շ(Ե)ՂԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ՇԵՂԱԿԻ

1. **հրբ. ած**. (**Շեղակի** հարվածով գրավեց դարպասը):

2. **ձևի մկբ**. (Երեխան թուղթը **շեղակի** ծալեց):

ՇԵՂԱՆԿՅՈՒՆ

1. **գոյ., ներ**, յան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Անհրաժեշտ էր հաշվել
շեղանկյան մակերեսը):

2. **հրբ. ած**. (Դա **շեղանկյուն** դեղատալ է):

ՇԵՂԱՆԿՅՈՒՆԻ, գոյ., ներ, նու, բաց.՝ **նուց**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇԵՂԲ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇԵՂՈՒՄ, գոյ., ներ, դման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ՇԵՆ

1. որ. ած. (Շրջապատում **շեն** գյուղեր էին՝ գեղեցիկ այգիներով):
2. գոյ.*, եր, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (Ճանապարհն անցնում էր դաշտերի ու **շեների** միջով):
3. ձևի մկբ. (Հոր փունը **շեն** էր պահում):

ՇԵՇՏԱԿԻ

1. ձևի մկբ. (Վազողները **շեշտակի** փոխեցին ուղղությունը):
2. որ./հրբ. ած., բղրտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Այդ կազմակերպության փնտրեսական վիճակը **շեշտակի** վերելք սարեց):

ՇԵՐՏԱԽՄՈՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՇԵՐՏԱՎՈՐ, հրբ. ած.:

ՇԵՓՈՐԱՀԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՇԻԹ, գոյ., եր/շթեր, ի/շթի, բաց.՝ ից/շթից, գործ.՝ ով/շթով, ներգ.՝ ում/շթում:

ՇԻԿԱԴԵՄ, հրբ. ած.:

ՇԻԿԱՀԵՐ, հրբ. ած.:

ՇԻԿՆԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)շիկնող, հմկտ.՝ (չ)շիկնելիս, հրկտ.՝ (չ)շիկնած, անկտ.՝ շիկնում, վղկտ.՝ շիկնել, ապկտ.՝ շիկնելու, ժխտ.՝ շիկնի: (տե՛ս V')

ՇԻՆԱՆՅՈՒԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՇԻՆԱՐԱՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով** (Ոչ մի **շինարար** նրա վարպետությունը չունի):
2. հրբ. ած. (Հայերս **շինարար** և սպեղծագործ ժողովուրդ ենք):

ՇԻՆԱՔԱՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՇԻՆԾՈՒ

1. որ./հրբ. ած., բղրտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (**Շինծու** փաստերով գործ հարուցեցին):
2. ձևի մկբ. (**Շինծու** ժպտում էր լրագրողներին):

ՇԻՇ, գոյ., շշեր, շշի, բաց.՝ շշից, գործ.՝ շշով, ներգ.՝ շշում:

ՇԻՎ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՇԻՏԱԿ

1. որ. ած. բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (*Մի շիրակ խոսքը փոխեց ամեն ինչ*):
2. ձևի մկբ. (*Առանց մի խոսք ասելու շիրակ գնաց ու կանգնեց նրա առաջ*):

ՇԻՓ-ՇԻՏԱԿ

1. ձևի մկբ. (*Դե շիփ-շիրակ գնա՛ ու խոստովանի՛ր*):
2. որ. ած. (*Այդ շիփ-շիրակ խոսքը վիրավորեց ընկերոջը*):

ՇՂԱՐՇ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:**ՇՂԹԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ յից, գործ.՝ յով, ներգ.՝ յում:****ՇՂԹԱՅԱԶԵՎ**

1. հրբ. ած. (*Քարի վրա շղթայածև նախշեր կային*):
2. ձևի մկբ. (*Այդ սարքավորումները հիմնականում շղթայածև են միացվում*):

ՇՆԱԳԱՅԼ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:**ՇՆՈՐՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:****ՇՆՈՐՀԱԿԱԼ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:****ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:****ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԱԿԱՆ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:****ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով:****ՇՆՈՐՀԱՎՈՐ, գնհտ. վրբ.:****ՇՆՈՐՀԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց.** (շնորհել *պարգևներ*), **սեռ.-տրկ.** (մրցանակը շնորհել *մարզիկին*), ենթ.՝ (**չ**)**շնորհող**, հմկտ.՝ (**չ**)**շնորհելիս**, հրկտ.՝ (**չ**)**շնորհած**, անկտ.՝ **շնորհում**, վղկտ.՝ **շնորհել**, ապկտ.՝ **շնորհելու**, ժխտ.՝ **շնորհի**: (տե՛ս V¹)**ՇՆՈՐՀՎԵԼ, ՇՆՈՐՀԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)**ՇՆՈՐՀԻՎ, իսկ. կապ, հտղ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ.** (*աշխատանքի շնորհիվ*), **սեռ.** (*իմ շնորհիվ*):**ՇՆՈՐՀՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:****ՇՆՈՐՀՔՈՎ**

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (*Նրա եղբայրը շար շնորհքով մարդ է*):

2. **ձևի մկբ.** (Վարպետը չէր, բայց շատ **շնորհքով** նորոգեց սենյակը):

ՇՆՉԱՀԱՏ

1. **հրբ. ած.** (Ուժասպառ ու **շնչահատ** մարդիկ մի կերպ հասան լեռան գագաթին):

2. **ձևի մկբ.** (Ճամփորդները **շնչահատ** նստեցին ծառի տակ):

ՇՆՉԱՍՊԱՌ

1. **հրբ. ած.** (**Շնչասպառ** ձիերն այլևս չկարողացան առաջ շարժվել):

2. **ձևի մկբ.** (**Շնչասպառ** հասավ տուն ու սկսեց շրապ-շրապ հավաքել հրերը):

ՇՆՉԱՎՈՐ

1. **հրբ. ած.** (Քերականության մեջ փարբերակում են անշունչ և **շնչավոր** գոյականներ):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (Այդ այրող տապին ամեն մի **շնչավոր** սրվեր էր փնտրում):

ՇՆՉԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (օր շնչել), **գործ.**

(շնչել սարքով), ենթ.՝ **(չ)շնչող, հմկտ.՝ (չ)շնչելիս, հրկտ.՝ (չ)շնչած, անկտ.՝ շնչում, վղկտ.՝ շնչել, ապկտ.՝ շնչելու, ժխտ.՝ շնչի:** (տե՛ս V¹)

ՇՆՉԵՂ, հրբ. ած.:

ՇՆՉՈՒՂԻ, գոյ., ներ, ղու/ի, բաց.՝ ղուց/ից, գործ.՝ ղով/ով, ներգ.՝ ղում/ում:

ՇՇԱՁԵՎ

1. **հրբ. ած.** (Այդտեղ մի **շշաձև** քար էր ընկած):

2. **ձևի մկբ.** (Երեխան սրվարարությունը **շշաձև** կտրեց):

ՇՇՄԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)շշմող, հմկտ.՝ (չ)շշմելիս, հրկտ.՝ (չ)շշմած, անկտ.՝ շշմում, վղկտ.՝ շշմել, ապկտ.՝ շշմելու, ժխտ.՝ շշմի: (տե՛ս V¹)

ՇՇՄԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ.

(շշմեցնել ներկաներին), **գործ.** (շշմեցնել հարվածով), ենթ.՝ **(չ)շշմեցնող, հմկտ.՝ (չ)շշմեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)շշմեցրած, անկտ.՝ շշմեցնում, վղկտ.՝ շշմեցրել, ապկտ.՝ շշմեցնելու, ժխտ.՝ շշմեցնի:** (տե՛ս V³)

ՇՇՄԵՑՎԵԼ, ՇՇՄԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՇՇՈՒԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՇՈԳ

1. **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (Կեսօրվա **շոգը** բոլորին ստիպել էր պատրասարվել քիչ թե շատ զով տեղերում):

2. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Ամռան շոգ օրերից մեկն էր, երբ նա վերադարձավ*):

ՇՈԳԵԳՆԱՑՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՈԳԵՆԱՎ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՈԳԵՔԱՐՇ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՈԳԻ, գոյ., ներ, գու/ի, բաց.՝ **գուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՈԳԻԱՑՈՒՄ, գոյ., ներ, ցման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **մամբ/ով**:

ՇՈԿՈԼԱԴ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՈՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՈՂԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)շողացող**, հմկտ.՝ **(չ)շողալիս**, հրկտ.՝ **(չ)շողացած**, անկտ.՝ **շողում**, վղկտ.՝ **շողացել**, ապկտ.՝ **շողալու**, ժխտ.՝ **շողա**: (տե՛ս V¹)

ՇՈՂԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (շողացնել *աչքերը*), ենթ.՝ **(չ)շողացնող**, հմկտ.՝ **(չ)շողացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)շողացրած**, անկտ.՝ **շողացնում**, վղկտ.՝ **շողացրել**, ապկտ.՝ **շողացնելու**, ժխտ.՝ **շողացնի**: (տե՛ս V³)

ՇՈՂԱՑՎԵԼ, **ՇՈՂԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՇՈՂԱԿՆ¹ (*աղամանդ*), գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (*Մա-րտնու վրա փայլփլում էր մի մեծ շողակն*):

ՇՈՂԱԿՆ² (*փայլող աչքերով*), **հրբ. ած.** (*Ներս մտավ մի շողակն գեղեցկուհի*):

ՇՈՂՈՔՈՐԹ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Շողոքորթ** *մարդկանցից պետք է զգուշանալ*):

2. ձևի մկբ. (*Սպասավորները շողոքորթ ժպտում էին իշխանին*):

ՇՈՂՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՈՇԱՓԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (շոշափել *ճակատը*), **սեռ.-տրկ.** (շոշափել *մարդուն*), **գործ.** (շոշափել *ծեռքով*), ենթ.՝ **(չ)շոշափող** (միջնաթելը *շոշափող* սարք), հմկտ.՝ **(չ)շոշափելիս**, հրկտ.՝ **(չ)շոշափած**, անկտ.՝ **շոշափում**, վղկտ.՝ **շոշափել**, ապկտ.՝ **շոշափելու**, ժխտ.՝ **շոշափի**: (տե՛ս V¹)

ՇՈՇԱՓՎԵԼ, **ՇՈՇԱՓԵԼ**-ի կրվ.:

ՇՈՇԱՓՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Այդ կետից տարված շոշափողը զուգահեռ է առանցքին*):

- **ՇՈՇԱՓՈՂ, ՇՈՇԱՓԵԼ**-ի ենթ. դերբայ (Ամեն օր փուշ շոշափող մատները բամբակի փափկությունը չեն զգա):

ՇՈՍՅԼ

3. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:**

4. ձևի մկբ. (Թեև շար բան չուներ, բայց **շոայլ** հյուրասիրեց):

ՇՎԻ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՇՎՎՈՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՇՎՎԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)շվվացող, հմկտ.՝ (չ)շվվալիս, հրկտ.՝ (չ)շվվացած, անկտ.՝ շվվում, վղկտ.՝ շվվացել, ապկտ.՝ շվվալու, ժխտ.՝ շվվա: (տե՛ս V⁴)

ՇՎՎԱՑՆԵԼ, նբ (սուլելով նվագել, ծայն արծակել իմաստներով), **ե լծ., կանոն., ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (շվվացնել երաժշտություն), **գործ.** (շվվացնել սուլիչով), **չբ** (շվվոցի ծայն արծակել իմաստով) (**Շվվացնելով** ուրախ շրջում էր փողոցներում), ենթ.՝ **(չ)շվվաց-նող, հմկտ.՝ (չ)շվվացնելիս, հրկտ.՝ (չ)շվվացրած, անկտ.՝ շվվացնում, վղկտ.՝ շվվացրել, ապկտ.՝ շվվացնելու, ժխտ.՝ շվվացնի:** (տե՛ս V³)

ՇՎՎԱՑՎԵԼ, ՇՎՎԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՇՏԱԲ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՇՏԱՊ

1. ձևի մկբ. (Հարևանը շտապ հասավ օգնության):

2. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Դա շտապ հրաման էր, որը պետք է անմիջապես կատարվեր):

ՇՏԱՊՕԳՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով/թյամբ, ներգ.՝ ում:

ՇՏԱՊՈՎ, ձևի մկբ.:

ՇՐԹՆԵՐԿ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՇՐԹՈՒՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՇՐՋԱԲԱԿ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՇՐՋԱԲԵՐԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (Հիմնարկի բոլոր բաժինները ստացել էին այդ **շրջաբերականը**):

2. հրբ. ած. (Այդ տեղեկությունները պետք է գրանցվեին նաև **շրջաբերական** մատյանում):

ՇՐՋԱԳԱՅՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով, ներգ.՝ ում:

ՇՐՋԱԳԻԾ, գոյ., գծեր, գծի, բաց.՝ **գծից**, գործ.՝ **գծով**, ներգ.՝ **գծում**:

ՇՐՋԱԴԱՐՁ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՐՋԱՂԳԵՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՐՋԱԿԱ, հրբ. ած.:

ՇՐՋԱԿԱՅՔ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՐՋԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՐՋԱՆԱԳԻԾ, գոյ., գծեր, գծի, բաց.՝ **գծից**, գործ.՝ **գծով**, ներգ.՝ **գծում**:

ՇՐՋԱՆԱՎԱՐՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՇՐՋԱՊԱՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՐՋԱՊԱՏԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (շրջապատել *քաղաքը*), **սեռ.-տրկ**. (շրջապատել *թշնամուն*), **գործ**. (շրջապատել *ջր-կապոներով*), ենթ.՝ **(չ)շրջապատող**, հմկտ.՝ **(չ)շրջապատելիս**, հրկտ.՝ **(չ)շրջապատած**, անկտ.՝ **շրջապատում**, վղկտ.՝ **շրջապատել**, ապկտ.՝ **շրջապատելու**, ժխտ.՝ **շրջապատի**: (տե՛ս V¹)

ՇՐՋԱՊԱՏՎԵԼ, **ՇՐՋԱՊԱՏԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՇՐՋԵԼ¹ (*շուռ փայ*), նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (շրջել *էջը*), **սեռ.-տրկ**. (շրջել *ծկներին*), **գործ**. (շրջել *լինգով*), ենթ.՝ **(չ)շրջող**, հմկտ.՝ **(չ)շրջելիս**, հրկտ.՝ **(չ)շրջած**, անկտ.՝ **շրջում**, վղկտ.՝ **շրջել**, ապկտ.՝ **շրջելու**, ժխտ.՝ **շրջի** (<երթով **շրջում էր** վազած բաժակները): (տե՛ս V¹)

ՇՐՋՎԵԼ, **ՇՐՋԵԼ**-ի կրվ. (Սեղանին դրված բաժակը **շրջվեց** հարվածից), **չեգ**. (Նա **շրջվեց** և նայեց ընկերոջը): (տե՛ս V¹)

ՇՐՋԵԼ² (*գրոսնել*), չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ**. (շրջել *մեքենայով*), ենթ.՝ **(չ)շրջող**, հմկտ.՝ **(չ)շրջելիս**, հրկտ.՝ **(չ)շրջած**, անկտ.՝ **շրջում**, վղկտ.՝ **շրջել**, ապկտ.՝ **շրջելու**, ժխտ.՝ **շրջի** (Երկուսով **շրջում էին** ծովափնյա գեղեցիկ քաղաքի փողոցներում): (տե՛ս V¹)

ՇՐՋՈՒՄ, գոյ., ներ, ջման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/ջմամբ**:

ՇՐՋՈՒՆ, հրբ. ած.:

ՇՈՒՆ, գոյ., շներ, շան, բաց.՝ **շնից**, գործ.՝ **շնով**:

ՇՈՒՆՁ, գոյ., եր, շնչի, բաց.՝ **շնչից**, գործ.՝ **շնչով**, ներգ.՝ **շնչում**:

ՇՈՒՏ, ժմնկի մկբ.:

ՇՈՒՏՈՎ, ժմնկի մկբ.:

ՇՈՒՐԹ, գոյ., եր, ի/շրթի**, բաց.՝ **ից/շրթից****, գործ.՝ **ով/շրթով****, ներգ.՝ **ում/շրթում****:

ՇՈՒՐՋ

1. **չափի մկբ.** (Այնպեղ մնաց **շուրջ** հինգ օր):
2. **կակ. բառ, հտդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ.** (Խոսեցին **հարցի շուրջ**):

ՇՈՒՐՋԸ, տեղի մկբ.:

ՇՈՒՐՋԿԱԼ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՈՒՐՋՊԱՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՓՈԹԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (շփոթել **շենքը**), **սեռ.-տրկ.** (շփոթել **մարդուն**), ենթ.՝ **(չ)շփոթող**, հմկտ.՝ **(չ)շփոթելիս**, հրկտ.՝ **(չ)շփոթած**, անկտ.՝ **շփոթում**, վղկտ.՝ **շփոթել**, ապկտ.՝ **շփոթելու**, ժխտ.՝ **շփոթի**: (տե՛ս V¹)

ՇՓՈԹՎԵԼ, **ՇՓՈԹԵԼ**-ի կրվ. (Պահեստամասերը **շփոթվել էին** **հավաքող վարպետի կողմից**), **չեզ.** (Նա այդ պահին **շար շփոթված էր**): (տե՛ս V¹)

ՇՓՈԹԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (շփոթեցնել **մարդուն**), **գործ.** (շփոթեցնել **հարցերով**), ենթ.՝ **(չ)շփոթեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)շփոթեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)շփոթեցրած**, անկտ.՝ **շփոթեցնում**, վղկտ.՝ **շփոթեցրել**, ապկտ.՝ **շփոթեցնելու**, ժխտ.՝ **շփոթեցնի**: (տե՛ս V³)

ՇՓՈԹԵՑՎԵԼ, **ՇՓՈԹԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՇՓՈՒՄ, գոյ., ներ, շփման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/շփմամբ**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ՇՔԱԽՈՒՄՔ, գոյ., խմբեր, խմբի, բաց.՝ **խմբից**, գործ.՝ **խմբով**, ներգ.՝ **խմբում**:

ՇՔԱՄՈՒՏՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՇՔԵՂ

1. **որ. ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից/շքեղագույն** (Պարը **ամբողջությամբ** **զարդարված էր շքեղ** որմնանկարներով):
2. **ձևի մկբ.** (Կեռան թագուհու **ավետարանը շքեղ է** նկարազարդված):

ՇՔԵՂՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՇՔԵՐԹ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

Ո

ՈԳԵԼԻՑ, հրբ. ած.:

ՈԳԵՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ թյամբ/ով:

ՈԳԻ, գոյ., ներ, ոգու, բաց.՝ **ոգուց**, գործ.՝ **ոգով/ով**, ներգ.՝ **ոգում**:

ՈԶՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**:

ՈԼՈՐՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈԽ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՈՆԱԿԱԼ, հրբ./որ. ած.:

ՈՆԵՐԻՄ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՈՀ, զգցկ. ձյնրկ.:

ՈՀՄԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՂԲ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՂԲԵՐԳ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՂԿՈՒՅՁ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՂՆԱՇԱՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՂՆԱՇԱՐԱՎՈՐ

1. հրբ. ած. (Շունը **ողնաշարավոր** կենդանի է):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Ողնաշարավորները** այդ հատկանիշը չունեն):

ՈՂՈՐԿ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՈՂՈՐՄԱԳԻՆ, ձևի մկբ.:

ՈՂՈՐՄԵԼԻ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՈՂՈՐՄՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ թյամբ/ով:

ՈՂՋ' (կենդանի, ապրող)

1. որ. ած. (Այնքան սարսափելի վիճակ էր, որ **ողջ** մարդիկ նախանձում էին մահացածներին):

2. ձևի մկբ. (Նա հրաշքով **ողջ** մնաց):

ՈՂՋ² (ամբողջ, բոլոր), որոշ. դեր., **ածականանիշ** (Ողջ գիշեր սաստիկ քամի էր):

ՈՂՋԱԳՈՒՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (ողջագուրել զավակին), ենթ.՝ **(չ)ողջագուրող**, հմկտ.՝ **(չ)ողջագուրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ողջագուրած**, անկտ.՝ **ողջագուրում**, վղկտ.՝ **ողջագուրել**, ապկտ.՝ **ողջագուրելու**, ժխտ.՝ **ողջագուրի**: (տե՛ս V¹):

ՈՂՋԱԳՈՒՐՎԵԼ, **ՈՂՋԱԳՈՒՐԵԼ**-ի կրվ. (Զավակը ողջագուրվեց մոր կողմից), **չեզ.** (Մենք ողջագուրվեցինք): (տե՛ս V¹)

ՈՂՋԱԽՈՎ

1. որ./հրբ. **ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Ողջախոհ** մարդ էր երևում):

2. ձևի մկբ. (Մարդի՛կ, փորձե՛ք ողջախոհ ապրել այս կյանքը):

ՈՂՋՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՈՂՋՈՒՅՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՂՋՈՒՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ողջունել որոշումը), **սեռ.-տրկ.** (ողջունել ընկերոջը), **գործ.** (ողջունել հայտարարությունը), ենթ.՝ **(չ)ողջունող**, հմկտ.՝ **(չ)ողջունելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ողջունած**, անկտ.՝ **ողջունում**, վղկտ.՝ **ողջունել**, ապկտ.՝ **ողջունելու**, ժխտ.՝ **ողջունի**: (տե՛ս V¹)

ՈՂՋՈՒՆՎԵԼ, **ՈՂՋՈՒՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՈՃԱԳԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՈՃԻՐ, գոյ., ներ, ի/ճրի, բաց.՝ **ից/ճրից**, գործ.՝ **ով/ճրով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՃՐԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՈԶ

1. ժխտ. վրբ. (Ո՛չ, ես չեմ գալիս):

2. ժխտական-բացասական մասնիկ (Նրանք միայն ոչ մեծ մի սենյակ):

ՈԶԻՆՉ, ժխտ. դեր., **գոյականանիշ**, ոչնչի/ի, բաց.՝ **ոչնչից/ից**, գործ.՝ **ոչնչով/ով**, ներգ.՝ **ոչնչում/ում**:

ՈԶ ՄԻ, ժխտ. դեր., **ածականանիշ**:

ՈԶ ՄԵԿԸ, ժխտ. դեր., **գոյականանիշ**, կի, բաց.՝ **կից**, գործ.՝ **կով**, ներգ.՝ **կում**:

ՈԶ ՈՔ, ժխտ. դեր., **գոյականանիշ**, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՈՉ-ՈՔԻ, ձևի մկբ.:

ՈՉՆՉԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(չ)ոչնչացող**, հմկտ.՝ **(չ)ոչնչանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ոչնչացած**, անկտ.՝ **ոչնչանում**, վղկտ.՝ **ոչնչացել**, ապկտ.՝ **ոչնչանալու**, ժխտ.՝ **ոչնչանա:** (տե՛ս V⁵)

ՈՉՆՉԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ոչնչացնել *նկարը*), **սեռ.-տրկ.** (ոչնչացնել *թշնամուն*), **գործ.** (ոչնչացնել *կրակով*), ենթ.՝ **(չ)ոչնչացնող**, հմկտ.՝ **(չ)ոչնչացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ոչնչացրած**, անկտ.՝ **ոչնչացնում**, վղկտ.՝ **ոչնչացրել**, ապկտ.՝ **ոչնչացնելու**, ժխտ.՝ **ոչնչացնի:** (տե՛ս V³)

ՈՉՆՉԱՑՎԵԼ, ՈՉՆՉԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՈՋԻԼ, գոյ., ներ, ի/ոջլի[♦], բաց.՝ **ից/ոջլից[♦]**, գործ.՝ **ով/ոջլով[♦]:**

ՈՌՈԳՈՎԻ, հրբ. ած.:

ՈՍԿԵ, հրբ. ած.:

ՈՍԿԵԳՈՒՅՆ, հրբ. ած.:

ՈՍԿԵԴԱՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ՈՍԿԵՀԵՐ, հրբ. ած.:

ՈՍԿԵՂԵՆ

1. գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Այդ խանութում գեղեցիկ ոսկեղեն է վաճառվում*):

2. հրբ. ած. (*Սեղանին դրված էին ոսկեղեն իրեր*):

ՈՍԿԻ, գոյ., ներ, կու/ի, բաց.՝ **կուց/ից**, գործ.՝ **կով/ով:**

ՈՍԿՈՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ՈՍԿՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ՈՍԿՐԱԲՈՒՅԺ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով:**

ՈՍՏԱՅՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ՈՎ՝

I. (*անձի վերաբերյալ ասվող դերանուն*), **հարց. դեր.**, **գոյականանիշ**, եգ. թ., հոլ.՝ դերանվանական՝ **սեռ.՝ ո՛ւմ**, տրկ.՝ **ո՛ւմ**, բաց.՝ **ումի՛ց**, գործ.՝ **ումո՛վ**, հոգն. թ.՝ **ովքե՛ր**՝ չհոլովվող (**Ո՛վ** կպատասխանի հարցին):

II. (*անձի վերաբերյալ ասվող դերանուն*), **հրբ. դեր.**, **գոյականանիշ**, եգ. թ., հոլ.՝ դերանվանական՝ **սեռ.՝ ում**, տրկ.՝ **ում**, բաց.՝ **ումից**, գործ.՝

ումով, հոգն. թ. **ովքեր**՝ չհոլովվող (Նա, **ում** վստահում էր, խաբեց իրեն):

ՈՎ² (դիմելիս կոչականից առաջ դրվող բառ), **կչկ. ձյնրկ.** (Ների՛ր, **ո՛վ** իմաստուն, որ խանգարեցի քեզ):

ՈՎԵՎԷ, անորոշ. դեր., **գոյականանիշ**:

ՈՎԵՎԻՑԵ, անորոշ. դեր., **գոյականանիշ**:

ՈՏՆԱԹԱԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՏՆԱՀԵՏՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **երում**:

ՈՏՆԱՄԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՏՆԱՉԱՓ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՐ՝

I. (անձի կամ առարկայի վերաբերյալ ասվող դերանուն), **հարց. դեր., գոյականանիշ**, եզ. թ., հոլ.՝ սեռ.-տրկ.՝ **որի**, բաց.՝ **որից**, գործ.՝ **որով**, ներգ.՝ **որում**, հոգն. թ.՝ **որոնք**՝ սեռ.-տրկ.՝ **որոնց**, բաց.՝ **որոնցից**, գործ.՝ **որոնցով**, ներգ.՝ **որոնցում** (**Ո՞ր** գիրքն է քեզ հարկավոր):

II. (անձի կամ առարկայի վերաբերյալ ասվող դերանուն), **հրբ. դեր., գոյականանիշ**, եզ. թ., հոլ.՝ սեռ.-տրկ.՝ **որի**, բաց.՝ **որից**, գործ.՝ **որով**, ներգ.՝ **որում**, հոգն. թ.՝ **որոնք**՝ սեռ.-տրկ.՝ **որոնց**, բաց.՝ **որոնցից**, գործ.՝ **որոնցով**, ներգ.՝ **որոնցում** (Նա վերցրեց գիրքը, **որ(ը)** դրված էր սեղանին):

ՈՐ² (նախադասություններ կապող բառ), **ստոր. շղկ.** (Գնաց, **որ** աշխատի):

ՈՐ³ (վերաբերմունք արտահայտող բառ), **երկբ. վրբ.** (Ի՞նչ ես կարծում, նրան այդ մասին ասե՞նք **որ**):

ՈՐԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՐԱԿՅԱԼ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՈՐԲ

1. **որ. ած.** (Նա մի **որբ** մանուկ էր):

2. **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով** (**Որբերը** պատշաճ խնամք էին ստանում):

ՈՐԲԵՎԱՅՐԻ

1. **որ./հրբ. ած.** (Մի **որբևայրի** կին դիմեց նրան):

2. **գոյ., ներ, ըու/ի, բաց.՝ ըուց/ից**, գործ.՝ **ով** (**Որբևայրիները** հավաքվել էին բակում):

ՈՐԲՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՈՐԴ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՈՐԴԵԳԻՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՈՐԴԵՍՊԱՆ

1. հրբ. ած. (**Որդեսպան** հայրը զոջում էր արածի համար):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Այդ դաժան **որդեսպանն** արժանացավ իր պատժին):

ՈՐԴԻ, գոյ., ներ, դու/ի, բաց.՝ **դուց**, գործ.՝ **ով/դով**:

ՈՐԵՎԷ, անորոշ դեր., **ածականանիշ**:

ՈՐԵՎԻՑԵ, անորոշ դեր., **ածականանիշ**:

ՈՐԵՐՈՐԴ

I. հարց. դեր., **թվականանիշ** (**Ո՞րերորդ** դասարանում ես սովորում):

II. հրբ. դեր., **թվականանիշ** (**Որերորդ** անգամն էլ լինի, պետք է չհուսահատվել և փորձել հաղթահարել այդ դժվարությունը):

ՈՐԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՈՐԹԱՏՈՒՆԿ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՐԿՐԱՄՈԼ

1. հրբ. ած. (**Որկրամոլ** մարդն անվերջ ուտում էր):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Այդ **որկրամոլը** միայն իր սնվելու մասին էր մտածում):

ՈՐՄՆԱԴԻՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՈՐՄՆԱԽՈՐՇ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՐՈԳԱՅԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՐՈՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (որոնել **գիրքը**), **սեռ.-տրկ**. (որոնել **հանցագործին**), **գործ**. (որոնել **հեռադիտակով**), ենթ.՝ **(չ)որոնող**, հմկտ.՝ **(չ)որոնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)որոնած**, անկտ.՝ **որոնում**, վղկտ.՝ **որոնել**, ապկտ.՝ **որոնելու**, ժխտ.՝ **որոնի**: (տե՛ս V¹)

ՈՐՈՆՎԵԼ, **ՈՐՈՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՈՐՈՆՈՒՄ, գոյ., ներ, նման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/նմամբ**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ՈՐՈՆՔ, տե՛ս **ՈՐ**, հոգն. թ.:

ՈՐՈՇ, անորոշ դեր., **ածականանիշ**:

ՈՐՈՇԱԿԻ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Վաղ փարիքում արդեն **որոշակի** հաջողություններ ուներ):
2. ձևի մկբ. (Նա շատ **որոշակի** նշեց նկատած թերությունները):

ՈՐՈՇԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (որոշել *հեռանալ*), ենթ.՝ **(չ)որոշող**, հմկտ.՝ **(չ)որոշելիս**, հրկտ.՝ **(չ)որոշած**, անկտ.՝ **որոշում**, վղկտ.՝ **որոշել**, ապկտ.՝ **որոշելու**, ժխտ.՝ **որոշի**: (տե՛ս V¹)

ՈՐՈՇՎԵԼ, **ՈՐՈՇԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՈՐՈՇԻՉ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Նրա կարծիքը **որոշիչ** դեր ունեցավ):
2. գոյ., ներ, շչի/ի, բաց.՝ **շչից/ից**, գործ.՝ **շչով/ով** (Այդ նախադասության մեջ ածականով արտահայտված **որոշիչ** կա):

ՈՐՈՇՅԱԼ

1. հրբ. ած. (Գոյականն այս նախադասության մեջ գործածվել է **որոշյալ** առումով):
2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Որոշիչ լրացում ունեցող բառը կոչվում է **որոշյալ**):

ՈՐՈՇՈՒՄ, գոյ., ներ, շման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/շմամբ**, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ՈՐՈՎԱՅՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՐՈՎՀԵՏԵՎ, ստոր. շղկ.:

ՈՐՉԱՓ

- I. հարց. դեր., թվականանիշ, ածականանիշ (Որչա՞փ աշխատանք դեռ կա անելու), մակբայանիշ (Որչա՞փ դեռ պիտի աշխատեք):
- II. հրբ. դեր., թվականանիշ, ածականանիշ, մակբայանիշ (Կվերցնեմ, որչափ հարկավոր է):

ՈՐՊԵՍ

1. իսկ. կապ., հտղ., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (որպես *աշակերտ*), **սեռ.-տրկ.** (որպես *աշակերտի*), **բաց.** (որպես *աշակերտից*), **գործ.** (որպես *աշակերտով*):
2. I. հրբ. դեր.**, **մակբայանիշ** (Որպես լեռն է մեր պայծառ տեսել հազար ձյուն, Այնպես նոր չեն մեզ համար դավ ու դառնություն (Վ. Տերյան)):
  - II. հարց. դեր.**, **մակբայանիշ** (Որպե՞ս գնաս, որ չմոլորվես):

ՈՐՊԵՍՁԻ, ստորդ. շղկ.:

ՈՐՊԻՍԻ

- I. հարց. դեր.**, *ածականանիշ (Որպիսի՞ հագուստ գնենք քեզ համար):*
- II. հրբ. դեր** , *ածականանիշ (Նա այնպիսի զարդ պատրաստեց, որպիսին չէինք տեսել):*

ՈՐՋ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՐՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՈՐՍԱԳՈՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՈՐՍԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ծուկ որսալ), **սեռ.-տրկ**. (որսալ *հանցագործին*), **գործ**. (որսալ *կարթով*), ենթ.՝ **(չ)որսացող**, հմկտ.՝ **(չ)որսալիս**, հրկտ.՝ **(չ)որսած**, անկտ.՝ **որսում**, վղկտ.՝ **որսացել**, ապկտ.՝ **որսալու**, ժխտ.՝ **որսա**: (տե՛ս V⁴)

ՈՐՍԱԽՈՒՄԲ, գոյ., խմբեր, խմբի, բաց.՝ **խմբից**, գործ.՝ **խմբով**, ներգ.՝ **խմբում**:

ՈՐՍԱՀԵՏՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **երում**:

ՈՐՍԵԼ, տե՛ս **ՈՐՍԱԼ**:

ՈՐՍՈՐԴ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՈՐՏԵՂ

- I. հարց. դեր., *մակբայանիշ (Որտե՞ղ ես դրել գրքերը):*
- II. հրբ. դեր., *մակբայանիշ (Սա այն երկիրն է, որտեղ ապրել են իմ նախնիները):*

ՈՐՔԱՆ

- I. հարց. դեր., *թվականանիշ, ածականանիշ (Որքա՞ն գիրք պետք է բերես), մակբայանիշ (Որքա՞ն ես դեռ պարապելու):*
- II. հրբ. դեր., *թվականանիշ, ածականանիշ, մակբայանիշ (Որքան կա, այդքանը բավական է):*

Չ

ՉԱԿԵՐՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՉԱՄԻՉ, գոյ., ներ, ի/մչի, բաց.՝ **ից/մչից**, գործ.՝ **ով/մչով**, ներգ.՝ **ում/մչում**:

ՉԱՐ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (*Չար ու անբարեպետ մի անձնավորություն էր*):

2. ձևի մկբ. (*Չար ժպտաց*):

ՉԱՐԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՉԱՐԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով:

ՉԱՐԱԼԵԶՈՒ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ՉԱՐԱԾԾԻ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ՉԱՐԱՉԱՐ, ձևի մկբ.:

ՉԱՐԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՉԱՐՉԻ, գոյ., ներ, ի/չու, բաց.՝ ից/չուց, գործ.՝ ով:

ՉԱՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով:

ՉԱՓ

1. գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, հոգն. ներգ.՝ երում (*Նրան հայտնի չէին կառույցի չափերը*):

2. կպկ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (*Ծառը փան չափ բարձրացել էր*):

ՉԱՓԱԲԱԺԻՆ, գոյ., ներ, ժնի, բաց.՝ ժնից, գործ.՝ ժնով, ներգ.՝ ժնում:

ՉԱՓԱԳՐՈՒՄ, գոյ., ներ, գրման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով/գրմամբ, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ՉԱՓԱԾՈ

1. հրբ. ած. (*Այդ հեղինակի չափածո սրբեղծագործություններն ավելի հաջողված են*):

2. գոյ., ներ, յի, բաց.՝ յից, գործ.՝ յով, ներգ.՝ յում (*Չափածոն ունի իրեն բնորոշ ուժ*):

3. ձևի մկբ. (*Այդ հեղինակը հիմնականում չափածո է սրբեղծագործում*):

ՉԱՓԱՀԱՍ

1. հրբ. ած. (*Դու արդեն չափահաս մարդ ես*):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (*Չափահասները կարող էին աշխատել*):

ՉԱՓԱՆԻՇ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՉԱՓԱՎՈՐ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Չափավոր** ու զուսպ անձնավորություն էր):

2. ձևի մկբ. (Երեկոյան սիրում էր շափ **չափավոր** սնվել):

ՉԱՓԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարգ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (չափել *սենյակը*), **սեռ.-տրկ**. (բողորին իր արշինով էր չափում), **գործ**. (չափել *քանոնով*), ենթ.՝ (**չ**)**չափող**, հմկտ.՝ (**չ**)**չափելիս**, հրկտ.՝ (**չ**)**չափած**, անկտ.՝ **չափում**, վղկտ.՝ **չափել**, ապկտ.՝ **չափելու**, ժխտ.՝ **չափի**: (տե՛ս V¹)

ՉԱՓՎԵԼ, **ՉԱՓԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ՉԱՓՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՉԱՓՈՒՄ, գոյ., ներ, փման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/փմամբ**, հոգն. ներգ.՝ **ներում**:

ՉԵԶՈՔ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Այդ վայրը չեզոք** գոտի է համարվում):

2. ձևի մկբ. (Նա իրեն **չեզոք** էր դրսևորում):

ՉԵՄՊԻՈՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՉԷ

1. եմ բայի ներկայի եզակի 3-րդ դեմքը (Դա հարմար վայր **չէ**):

2. ժխտ. վրբ.* (**Չէ՛**, այսօր չի գալու):

ՉԻԹ, գոյ., չթեր/եր, չթի/ի, բաց.՝ **չթից/ից**, գործ.՝ **չթով/ով**:

ՉԻՆԱՐԻ, գոյ., ներ, ըու, բաց.՝ **րուց**, գործ.՝ **ով**:

ՉԻՐ, գոյ., չրեր/եր, չրի/ի, բաց.՝ **չրից/ից**, գործ.՝ **չրով/ով**, ներգ.՝ **չրում/ում**:

ՉԽԿՈՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՉԽՈՍԿԱՆ, հրբ./որ. ած.:

ՉՂՋԻԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՉՄՈՒՇԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՉՆՉԻՆ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՉՈՐ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Այդ աթոռը չոր** էր):

2. ձևի մկբ. (Նրանք շափ **չոր** պապասխանեցին իմ հարցին):

ՉՈՐԱՅՈՒՄ, գոյ., ներ, ցման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/ցմամբ**, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ՉՈՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **գործ**. (չորանալ սրբիչով), ենթ.՝ (չ)չորացող, հմկտ.՝ (չ)չորանալիս, հրկտ.՝ (չ)չորացած, անկտ.՝ չորանում, վղկտ.՝ չորացել, ապկտ.՝ չորանալու, ժխտ.՝ չորանա: (տե՛ս V⁵)

ՉՈՐԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (չորացնել լվացքը), **սեռ.-տրկ**. (սրբիչով չորացնել երեխային), **գործ**. (չորացնել սրբիչով), ենթ.՝ (չ)չորացնող, հմկտ.՝ (չ)չորացնելիս, հրկտ.՝ (չ)չորացրած, անկտ.՝ չորացնում, վղկտ.՝ չորացրել, ապկտ.՝ չորացնելու, ժխտ.՝ չորացնի: (տե՛ս V³)

ՉՈՐԱՅՎԵԼ, **ՉՈՐԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ, գոյ., ներ, ի/թվա*, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՉՈՐՄ, քնկ. թվ.:

ՉՈՐՍԱԿԱՆ, բաշխ. թվ.:

ՉՈՐՍ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ, կտրկ. թվ.:

ՉՈՐՍԱՄՅԱ, հրբ. ած.:

ՉՈՐՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

ՉՈՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՉՎԵՐԹ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

Պ

ՊԱԿԱՍ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Նա էլ պակաս մարզիկ չէ):
2. չափի մկբ. (Նա էլ պակաս գեղեցիկ չէ):
3. կպկ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ **բաց**. (Նա ինձնից պակաս աշխատեց):

ՊԱԿԱՍԱՄԻՏ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՊԱԿԱՍԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ բաց. (պակասել ջրից) ենթ.՝ (չ)պակասող, հմկտ.՝ (չ)պակասելիս, հրկտ.՝ (չ)պակասած, անկտ.՝ պակասում, վղկտ.՝ պակասել, ապկտ.՝ պակասելու, ժխտ.՝ պակասի: (տե՛ս V¹)

ՊԱԿԱՍԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (պակասեցնել ջուրը), սեռ.-տրկ. (պակասեցնել աշխատողներին), գործ. (պակասեցնել բաժակով), ենթ.՝ (չ)պակասեցնող, հմկտ.՝ (չ)պակասեցնելիս, հրկտ.՝ (չ) պակասեցրած, անկտ.՝ պակասեցնում, վղկտ.՝ պակասեցրել, ապկտ.՝ պակասեցնելու, ժխտ.՝ պակասեցնի: (տե՛ս V³)

ՊԱԿԱՍԵՑՎԵԼ, ՊԱԿԱՍԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊԱՀ՝ (ակնթարթ), գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, հոգն. ներգ.՝ երում (Մի պահ մտածեց և ներս մտավ):

ՊԱՀ՝ (զարմանքի կամ հիացմունքի բացականչություն), զզցկ. ձյնրկ. (Պահ՛հ, այդ ի՞նչ ես ասում):

ՊԱՀԱԾՈ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ յից, գործ.՝ յով, ներգ.՝ յում:

ՊԱՀԱԿԱԳՈՒՆԴ, գոյ., գնդեր, գնդի, բաց.՝ գնդից, գործ.՝ գնդով, ներգ.՝ գնդում:

ՊԱՀԱԿԱԿԵՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՊԱՀԱԿԱՏՈՒՆ, գոյ., տներ, տան, բաց.՝ տնից, գործ.՝ տնով, հոգն. ներգ.՝ տներում:

ՊԱՀԱՆՋԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:

ՊԱՀԱՆՋԱՏԵՐ, գոյ., եր, տիրոջ/ի, բաց.՝ տիրոջից/ից, գործ.՝ տիրոջով/ով:

ՊԱՀԱՆՋԱՐԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՊԱՀԱՊԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՊԱՀԵՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՊԱՀԵՍՏԱՄԱՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՊԱՀՊԱՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (պահպանել տարածքը), սեռ.-տրկ. (պահպանել երեխային), գործ. (պահպանել զենքով), ենթ.՝ (չ)պահպանող, հմկտ.՝ (չ)պահպանելիս, հրկտ.՝ (չ)պահպանած, անկտ.՝ պահպանում, վղկտ.՝ պահպանել, ապկտ.՝ պահպանելու, ժխտ.՝ պահպանի: (տե՛ս V¹)

ՊԱՀՊԱՆՎԵԼ, ՊԱՀՊԱՆԵԼ-ի կրվ. (Տարածքը պահպանվում է նրանց կողմից), **չեզ.** (Հնագետները գրան լավ պահպանված մի ձեռագիր): (տե՛ս V¹)

ՊԱՄՖԼԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՊԱՅԹԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)պայթող, հմկտ.՝ (չ)պայթելիս, հրկտ.՝ (չ)պայթած, անկտ.՝ պայթում, վղկտ.՝ պայթել, ապկտ.՝ պայթելու, ժխտ.՝ պայթի: (տե՛ս V¹)

ՊԱՅԹԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (պայթեցնել ժայռը), **սեռ.-տրկ.** (պայթեցնել հակառակորդին), **գործ.** (պայթեցնել ռումբով), ենթ.՝ (չ)պայթեցնող, հմկտ.՝ (չ)պայթեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)պայթեցրած, անկտ.՝ պայթեցնում, վղկտ.՝ պայթեցրել, ապկտ.՝ պայթեցնելու, ժխտ.՝ պայթեցնի: (տե՛ս V³)

ՊԱՅԹԵՑՎԵԼ, ՊԱՅԹԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊԱՅԾԱՌԱՏԵՍ

1. **հրբ. ած.** (Այդ պայծառապետ մարդը ճիշտ էր գուշակել):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Պայծառապետը լավ ավարտ կանխապետեց):**

ՊԱՅՄԱՆԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:

ՊԱՆԴԻՏՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով:

ՊԱՆԴՈՒԽՏ

1. **որ./հրբ. ած.** (Պանդուխտ որդին վերջապես տուն վերադարձավ):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Պանդուխտը երազում էր հայրենիք վերադառնալ):**

ՊԱՆՐԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՊԱՇԱՐՈՒՄ, գոյ., ներ, ըման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով/ըմամբ, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՏԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՊԱՇՏՈՆԱՄՈԼ

1. **որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (Պաշտամոլ մարդն իր նպատակին այդպես էլ չհասավ):**

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Պաշտոնամուր** երազում էր այդ հիմնարկի ղեկավար դառնալու մասին):

ՊԱՇՏՈՆԱՎԱՅՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՇՏՈՆՅԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**:

ՊԱՊ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՊԱՊԻ*, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՊԱՊԻԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՊԱՌԱՎ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Մի պառավ կին նստած էր մուրքի մոտ**):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Պառավը դանդաղ մոտեցավ դռանը**):

ՊԱՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, հոգն. ներգ.՝ **երում**:

ՊԱՏԱՀԱՔԱՐ, ձևի մկբ.:

ՊԱՏԱՀԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՏԱՀԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (պատահել ընկերոջը), ենթ.՝ **(չ)պատահող**, հմկտ.՝ **(չ)պատահելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պատահած**, անկտ.՝ **պատահում**, վղկտ.՝ **պատահել**, ապկտ.՝ **պատահելու**, ժխտ.՝ **պատահի**: (տե՛ս V¹)

ՊԱՏԱՆԻ

1. գոյ., ներ, նու, բաց.՝ **նուց**, գործ.՝ **ով** (**Պատանին հաղթեց շախմատի մրցություն**):

2. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Պատանի Գևորգն արդեն աշխատում էր**):

ՊԱՏԱՌԱՔԱՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Նա պարասխանատու մարդ է**):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Պարասխանատուն ստորագրեց փաստաթուղթը**):

3. ձևի մկբ. (**Նա շատ պարասխանատու էր մոտենում ամեն հարցի**):

ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (պատասխանել ուսուցչին), գործ. (պատասխանել նամակով), նբ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (դաս պատասխանել), ենթ.՝ **(չ)պատասխանող**, հմկտ.՝ **(չ)պատասխանե-**

լիս, հրկտ.՝ (ջ)պատասխանած, անկտ.՝ պատասխանում, վղկտ.՝ պատասխանել, ապկտ.՝ պատասխանելու, ժխտ.՝ պատասխանի: (տե՛ս V¹)

ՊԱՏԱՍԽԱՆՎԵԼ, ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊԱՏԳԱՄ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, հոգն. ներգ.՝ ներում:

ՊԱՏԳԱՄԱՐԵՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՊԱՏԳԱՄԱԽՈՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՊԱՏԵՀ

1. որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (Մի պապեհ առիթով այցելեցի նրան):

2. ձևի. մկբ. (Պատասխանը շատ պապեհ փվեցիր):

ՊԱՏԵՀԱՊԱՇՏ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (Շատ պապեհապաշտ մարդ է թվում):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Այդ պապեհապաշտը ինչպես միշտ կարողացավ օգուտ քաղել):

ՊԱՏԺԱԶԱՓ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՊԱՏԻՎ, գոյ., ներ, տվի/տվո՞, բաց.՝ փվից, գործ.՝ փվով:

ՊԱՏԿԵՐԱԳԻՐ

I. (պապկերներով արտահայտված գիր) գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում (Այդ գիտնականը երկար փարիներ զբաղվում է պապկերագրերի ուսումնասիրմամբ):

II. (նկարիչ, նկարազարդող) գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Պատկերագիրը շատ գեղեցիկ նկարազարդեց գիրքը):

ՊԱՏԿԵՐԱՀԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՊԱՏԿԵՐԱՍՐԱՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՊԱՏԿԵՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (պատկերել գյուղը), սեռ.-տրկ. (պատկերել աղջկան), գործ. (պատկերել վրձինով), ենթ.՝ (ջ)պատկերող, հմկտ.՝ (ջ)պատկերելիս, հրկտ.՝ (ջ)պատկերած, անկտ.՝ պատկերում, վղկտ.՝ պատկերել, ապկտ.՝ պատկերելու, ժխտ.՝ պատկերի: (տե՛ս V¹)

ՊԱՏԿԵՐՎԵԼ, ՊԱՏԿԵՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊԱՏՃԵՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՊԱՅՄԱՆԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ՊԱՏՄԱՀԱՅՐ, գոյ., եր, հոր, բաց.՝ **հորից**, գործ.՝ **հորով**:

ՊԱՏՄԱՎԵՊ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՏԵԵՇ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՏՇԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՊԱՏՌԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (պատռել թուղթը), **գործ**. (պատռել ձեռքով), Ենթ.՝ **(չ)պառող**, հմկտ.՝ **(չ)պատռելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պատռած**, անկտ.՝ **պատռում**, վղկտ.՝ **պատռել**, ապկտ.՝ **պատռելու**, ժխտ.՝ **պատռի**: (տե՛ս V¹)

ՊԱՏՌՎԵԼ, **ՊԱՏՌԵԼ**-ի **կրվ**. (Վրանը **պափռվեց** հարվածից), **չեզ**. (Նա **պափռված** հագուստով էր): (տե՛ս V¹)

ՊԱՏՎԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՊԱՏՎԻՐԱՏՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՊԱՏՎՈԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ՊԱՏՐԱՍՏԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ճաշ պատրաստել), **սեռ.-տրկ**. (մարզիկներին պատրաստել մրցույթի), **բաց**. (պատրաստել փայտից), **գործ**. (պատրաստել դազգահով), Ենթ.՝ **(չ)պատրաստող**, հմկտ.՝ **(չ)պատրաստելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պատրաստած**, անկտ.՝ **պատրաստում**, վղկտ.՝ **պատրաստել**, ապկտ.՝ **պատրաստելու**, ժխտ.՝ **պատրաստի**: (տե՛ս V¹)

ՊԱՏՐԱՍՏՎԵԼ, **ՊԱՏՐԱՍՏԵԼ**-ի **կրվ**. (Երևում էր, որ սափորը **պափրաստված** է հմուտ վարպետի կողմից), **չեզ**. (Նրանք հանդիպմանը լավ էին **պափրաստվել**): (տե՛ս V¹)

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՊԱՏՈՒՀԱՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՊԱՏՈՒՄ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՐԱԳԻԾ, գոյ., գծեր, գծի, բաց.՝ **գծից**, գործ.՝ **գծով**, ներգ.՝ **գծում**:

ՊԱՐԱՄԵՏՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՐԱՊ

1. որ. ած., բղրտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Այդ **պարապ** մարդը բոլորին խանգարում էր):

2. **ձևի մկբ.** (**Պարապ** նստած էր տանը):

3. **գոյ.****, ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Նրա առօրյայի **պարապը** անհրաժեշտ էր լցնել որևէ զբաղմունքով):

ՊԱՐԱՊԵԼ, չբ (զբաղվել իմաստով), Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ.** (պարապել *ոսկերչությամբ*), նբ (սովորել, հետազոտել իմաստներով), խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*Ֆիզիկա* պարապել), **գործ.** (պարապել *գրքերով*), ենթ.՝ (**չ**)պարապող, հմկտ.՝ (**չ**)պարապելիս, հրկտ.՝ (**չ**)պարապած, անկտ.՝ պարապում, վղկտ.՝ պարապել, ապկտ.՝ պարապելու, ժխտ.՝ պարապի: (տե՛ս V¹)

ՊԱՐԱՐՏ, որ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՊԱՐԲԵՐԱԿԱՆ

1. **հրբ. ած.** (Նրա լարված նյարդերը **պարբերական** հանգստի կարիք ունեին):

2. **գոյ.**, ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Երիտասարդ հեղինակի որոշ ստեղծագործություններ արդեն հրատարակվել էին տարբեր **պարբերականներում**):

ՊԱՐԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՐԲԵՐՈՒՅԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՐԵՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՐՁ

1. **որ. ած.**, բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից/պարզա-գույն** (Դա շատ **պարզ** հարց է):

2. **ձևի մկբ.** (Նա շատ **պարզ** խոսեց):

ՊԱՐՁԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*ձեռք* պարզել), **գործ.** (պարզել *հարցաքննությամբ*), ենթ.՝ (**չ**)պարզող, հմկտ.՝ (**չ**)պարզելիս, հրկտ.՝ (**չ**)պարզած, անկտ.՝ պարզում, վղկտ.՝ պարզել, ապկտ.՝ պարզելու, ժխտ.՝ պարզի: (տե՛ս V¹)

ՊԱՐՁՎԵԼ, **ՊԱՐՁԵԼ**-ի կրվ. (Այդ գաղտնիքը **պարզվեց** նրանց կողմից), **չեզ.** (**Պարզվեց**, որ նա չի գալու): (տե՛ս V¹)

ՊԱՐՁԵՐԵՍ

1. **հրբ. ած.** (Նրանց միջից միակ **պարզերես** մարդը դու ես):

2. **ձևի մկբ.** (Այդ խառը վիճակից կարողացավ **պարզերես** դուրս գալ):

ՊԱՐԻՍՊ, գոյ., ներ, ըսպի/ի, բաց.՝ **ըսպից/ից**, գործ.՝ **ըսպով/ով**, ներգ.՝ **ըսպում/ում**:

ՊԱՐԿԵՇՏ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Նա շատ պարկեշտ երիտասարդ է*):
2. ձևի մկբ. (*Միայն նա իրեն պարկեշտ պահեց*):

ՊԱՐՈՆ, գոյ., ներ/այք (**այք**-ով հոգնակին՝ չհոլովվող), **ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով**:

ՊԱՐՍԱՎԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից, գործ.՝ գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ՊԱՐՍԱՎԱՆՔ, գոյ., ներ, **ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՐՍ, գոյ., եր, **ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՐՍԱՎԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (պարսավել մարդուն), **գործ.** (պարսավել նամակներով), ենթ.՝ **(չ)պարսավող**, հմկտ.՝ **(չ)պարսավելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պարսաված**, անկտ.՝ **պարսավում**, վղկտ.՝ **պարսավել**, ապկտ.՝ **պարսավելու**, ժխտ.՝ **պարսավի**: (տե՛ս V¹)

ՊԱՐՍԱՎՎԵԼ, **ՊԱՐՍԱՎԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊԱՐՍՊԱՊԱՏ, հրբ. ած.:

ՊԱՐՏԱԴԻՐ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Որոշումը ենթակա է պարտադիր կատարման*):
2. ձևի մկբ. (*Բոլորը պարտադիր կմասնակցեք ժողովին*):

ՊԱՐՏԱԴՐԱՆՔ, գոյ., ներ, **ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՐՏԱԴՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (պայմաններ պարտադրել), **սեռ.-տրկ.** (պարտադրել մարդուն), **գործ.** (պարտադրել որոշմամբ), ենթ.՝ **(չ)պարտադրող**, հմկտ.՝ **(չ)պարտադրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պարտադրած**, անկտ.՝ **պարտադրում**, վղկտ.՝ **պարտադրել**, ապկտ.՝ **պարտադրելու**, ժխտ.՝ **պարտադրի**: (տե՛ս V¹)

ՊԱՐՏԱԴՐՎԵԼ, **ՊԱՐՏԱԴՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊԱՐՏԱԿԱՆ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Որդին հորն էր պարտական այդ ամենի համար*):
2. ձևի մկբ.** (*Հավիտյան պարտական մնաց նրան*):

ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից, գործ.՝ թյամբ/ով**:

ՊԱՐՏԱՃԱՆԱԶ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գր.՝ **ամենա-/ամենից** (*Պարտաճանաչ աշակերտ է*):

2. ձևի մկբ. (*Պարտաճանաչ մասնակցում էր դասերին*):

ՊԱՐՏԱՊԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՊԱՐՏԱՎՈՐԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ **գրից**, գործ.՝ **գրով**, ներգ.՝ **գրում**:

ՊԱՐՏԱՎՈՐԵԼ, տե՛ս **ՊԱՐՏԱՎՈՐԵՑՆԵԼ**:

ՊԱՐՏԱՎՈՐԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (պարտավորեցնել *մարդուն*), **գործ.** (պարտավորեցնել *օրենքով*), ենթ.՝ **(չ)պարտավորեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)պարտավորեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պարտավորեցրած**, անկտ.՝ **պարտավորեցնում**, վղկտ.՝ **պարտավորեցրել**, ապկտ.՝ **պարտավորեցնելու**, ժխտ.՝ **պարտավորեցնի**: (տե՛ս V³)

ՊԱՐՏԱՎՈՐԵՑՎԵԼ^օ, **ՊԱՐՏԱՎՈՐԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊԱՐՏԱՎՈՐՎԵԼ, **ՊԱՐՏԱՎՈՐԵԼ**-ի կրվ. (Նրանք *տնօրենի կողմից պարտավորվեցին մասնակցել շաբաթօրյակին*), **չեզ.** (Ես *պարտավորվում եմ աշխատանքն ավարտել ժամանակին*): (տե՛ս V¹)

ՊԱՐՏԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՊԱՐՏԵՁ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՐՏԻՉՊԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՊԱՐՏՎԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (պարտվել *հակառակորդին*), **ներգ.** (պարտվել *ճակատամարտում*), ենթ.՝ **(չ)պարտվող**, հմկտ.՝ **(չ)պարտվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պարտված**, անկտ.՝ **պարտվում**, վղկտ.՝ **պարտվել**, ապկտ.՝ **պարտվելու**, ժխտ.՝ **պարտվի**: (տե՛ս V¹)

ՊԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՊԱՐՏՔ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՐՈՒՅՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՐՈՒՆԱԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (պարունակել *փաստեր*), ենթ.՝ **(չ)պարունակող**, հմկտ.՝ **(չ)պարունակելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պարունակած**, անկտ.՝ **պարունակում**, վղկտ.՝ **պարունակել**, ապկտ.՝ **պարունակելու**, ժխտ.՝ **պարունակի**: (տե՛ս V¹)

ՊԱՐՈՒՆԱԿՎԵԼ, **ՊԱՐՈՒՆԱԿԵԼ**-ի կրվ.** (Տունը *պարունակված էր ցանկապարով*), **չեզ.** (Այդ *բանաստեղծության մեջ շատ հույզեր կան պարունակված*): (տե՛ս V¹)

ՊԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊԱՐՈՒՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՝ ուղղ.-հայց. (պարուրել բլուրը), գործ. (պարուրել շղարշով), ենթ.՝ (չ)պարուրող, հմկտ.՝ (չ)պարուրելիս, հրկտ.՝ (չ)պարուրած, անկտ.՝ պարուրում, վղկտ.՝ պարուրել, ասկտ.՝ պարուրելու, ժխտ.՝ պարուրի: (տե՛ս V¹)

ՊԱՐՈՒՐՎԵԼ, **ՊԱՐՈՒՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊԵՂԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՝ ուղղ.-հայց. (պեղել ամրոցը), գործ. (պեղել գործիքներով), ենթ.՝ (չ)պեղող, հմկտ.՝ (չ)պեղելիս, հրկտ.՝ (չ)պեղած, անկտ.՝ պեղում, վղկտ.՝ պեղել, ասկտ.՝ պեղելու, ժխտ.՝ պեղի: (տե՛ս V¹)

ՊԵՂՎԵԼ, **ՊԵՂԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊԵՍ

I. **իսկ. կապ, հտղ.** (նմանության իմաստով), խնդրո՝ սեռ.-տրկ. (Նա աշխատանքը կատարեց իսկական վարպետի պես), տրկ. (Աշխատանքը կատարեց մեզ պես):

II. **իսկ. կապ, հտղ.** (ժամանակի իմաստով), խնդրո՝ սեռ.-տրկ. (Տուն մտնելուն պես սկսեց որոնել այդ գիրքը):

ՊԵՏԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՊԵՏԱԿԱՆԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո՝ ուղղ.-հայց. (պետականացնել գույքը), գործ. (պետականացնել օրենքով), ենթ.՝ (չ)պետականացնող, հմկտ.՝ (չ)պետականացնելիս, հրկտ.՝ (չ)պետականացրած, անկտ.՝ պետականացնում, վղկտ.՝ պետականացրել, ասկտ.՝ պետականացնելու, ժխտ.՝ պետականացնի: (տե՛ս V³)

ՊԵՏԱԿԱՆԱՑՎԵԼ, **ՊԵՏԱԿԱՆԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊԵՏՔ

1. գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Իրենց պետքերի համար անհանգստացնում էին բոլորին):

2. որ. ած. (Այդ նկարն ինձ պետք չէ):

3. հրկղր. եղանակի եղանակիչ է-ի հետ (Նա պետք է մեկնի):

ՊԵՐՃ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ՊԵՐՃԱԽՈՍ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ՊԻՂԾ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ՊԻՆԳՎԻՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՊԻՆԴ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Սա շատ պինդ փայտ է*):

2. ձևի մկբ. (*Պարկերը պինդ կապեց*):

ՊԻՏԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՊԻՏԱԿԱՎՈՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (պիտակավորել *սպրանքը*), **սեռ.-տրկ.** (փխբ.) (պիտակավորել *մարդուն*), **գործ.** (պիտակավորել *սարքով*), ենթ.՝ **(չ)պիտակավորող**, հմկտ.՝ **(չ)պիտակավորելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պիտակավորած**, անկտ.՝ **պիտակավորում**, վղկտ.՝ **պիտակավորել**, ապկտ.՝ **պիտակավորելու**, ժխտ.՝ **պիտակավորի**: (տե՛ս V¹)

ՊԻՏԱԿԱՎՈՐՎԵԼ, ՊԻՏԱԿԱՎՈՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊԻՏԱՆԻ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից:**

ՊՂԻՆՁ, գոյ., ներ, պղնձի/ի, բաց.՝ պղնձից/ից, գործ.՝ պղնձով/ով, ներգ.՝ պղնձում/ում:

ՊՂԾԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (պղծել *հուշարձանը*), **սեռ.-տրկ.** (պղծել *մարդուն*), **գործ.** (պղծել *արարքով*), ենթ.՝ **(չ)պղծող**, հմկտ.՝ **(չ)պղծելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պղծած**, անկտ.՝ **պղծում**, վղկտ.՝ **պղծել**, ապկտ.՝ **պղծելու**, ժխտ.՝ **պղծի**: (տե՛ս V¹)

ՊՂԾՎԵԼ, ՊՂԾԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊՂՏՈՐ, որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից:**

ՊՂՏՈՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (պղտորել *ջուրը*), **գործ.** (պղտորել *ձեռքով*), ենթ.՝ **(չ)պղտորող**, հմկտ.՝ **(չ)պղտորելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պղտորած**, անկտ.՝ **պղտորում**, վղկտ.՝ **պղտորել**, ապկտ.՝ **պղտորելու**, ժխտ.՝ **պղտորի**: (տե՛ս V¹)

ՊՂՏՈՐՎԵԼ, ՊՂՏՈՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊՃՆԱՄՈՆ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից:**

ՊՃՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (պճնել *սենյակը*), **սեռ.-տրկ.** (պճնել *օրհորդին*), **գործ.** (պճնել *զարդերով*), ենթ.՝ **(չ)պճնող**, հմկտ.՝ **(չ)պճնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պճնած**, անկտ.՝ **պճնում**, վղկտ.՝ **պճնել**, ապկտ.՝ **պճնելու**, ժխտ.՝ **պճնի**: (տե՛ս V¹)

ՊՃՆՎԵԼ, ՊՃՆԵԼ-ի կրվ. (*Պալատի սյուները պճնված էին ծաղիկներով*), **չեզ.** (*Երկար պճնվում էր հայելու առջև*): (տե՛ս V¹)

ՊՆԴԱԿԱՋՍ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից:**

ՊՆԴԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (պնդել *հակառակը*), **գործ.** (պնդել *խոսքերով*), ենթ.՝ **(չ)պնդող**, հմկտ.՝ **(չ)պնդելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պնդած**, անկտ.՝ **պնդում**, վղկտ.՝ **պնդել**, ասկտ.՝ **պնդելու**, ժխտ.՝ **պնդի**: (տե՛ս V¹)

ՊՆԴՎԵԼ, **ՊՆԴԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊՆԴԵՐԵՍ, որ./հրբ. **ած.**, բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՊՈԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (պոկել *նկարը*), **բաց.** (պոկել *ծառից*), **գործ.** (պոկել *գործիքով*), ենթ.՝ **(չ)պոկող**, հմկտ.՝ **(չ)պոկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պոկած**, անկտ.՝ **պոկում**, վղկտ.՝ **պոկել**, ասկտ.՝ **պոկելու**, ժխտ.՝ **պոկի**: (տե՛ս V¹)

ՊՈԿՎԵԼ, **ՊՈԿԵԼ**-ի կրվ. (*Տերևը պոկվեց քամուց*), **չեզ.** (*Երեխայի կոշիկի կրունկը պոկվել էր*): (տե՛ս V¹)

ՊՈՌԹՎԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)պորթկացող**, հմկտ.՝ **(չ)պորթկալիս**, հրկտ.՝ **(չ)պորթկացած**, անկտ.՝ **պորթկում**, վղկտ.՝ **պորթկացել**, ասկտ.՝ **պորթկալու**, ժխտ.՝ **պորթկա**: (տե՛ս V⁴)

ՊՈՌԹՎԱՏՆԵԼ⁸, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. **ած.**, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (պորթկացնել *ծիծաղ*), **գործ.** (*խոսքերով քրքիջ պորթկացնել*), ենթ.՝ **(չ)պորթկացնող**, հմկտ.՝ **(չ)պորթկացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պորթկացրած**, անկտ.՝ **պորթկացնում**, վղկտ.՝ **պորթկացրել**, ասկտ.՝ **պորթկացնելու**, ժխտ.՝ **պորթկացնի**: (տե՛ս V³)

ՊՈՌԹՎԱՑՎԵԼ, **ՊՈՌԹՎԱՏՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊՈՐՏԱԲՈՒՅԾ

1. **հրբ. ած.** (*Նրա պորտաբույծ կյանքը զայրացնում էր հարազատներին*):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (*Մի քանի պարսպ պորտաբույծներ նստած էին ծառերի տակ*):

ՊՍՊՂԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)պսպղացող**, հմկտ.՝ **(չ)պսպղալիս**, հրկտ.՝ **(չ)պսպղացած**, անկտ.՝ **պսպղում**, վղկտ.՝ **պսպղացել**, ասկտ.՝ **պսպղալու**, ժխտ.՝ **պսպղա**: (տե՛ս V⁴)

ՊՏՂԱԲԵՐ, որ./հրբ. **ած.**, բղդտ.՝ **ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՊՏՏԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (պտտել *բանալին*), **սեռ.-տրկ.** (գրկած պտտել *երեխային*), **գործ.** (պտտել *շարժիչով*), ենթ.՝ **(չ)պտտող**, հմկտ.՝ **(չ)պտտելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պտտած**, անկտ.՝ **պտտում**, վղկտ.՝ **պտտել**, ասկտ.՝ **պտտելու**, ժխտ.՝ **պտտի**: (տե՛ս V¹)

ՊՏՏԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (պտտեցնել *անհվը*), **սեռ.-տրկ.** (պտտեցնել *երեխային*), **գործ.** (երեխային պտտեցնել *կարուսելով*), ենթ.՝ **(չ)պտտեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)պտտեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պտտեցրած**, անկտ.՝ **պտտեցնում**, վղկտ.՝ **պտտեցրել**, ապկտ.՝ **պտտեցնելու**, ժխտ.՝ **պտտեցնի**: (տե՛ս V³)

ՊՏՏԵՑՎԵԼ, **ՊՏՏԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊՏՏՎԵԼ, **ՊՏՏԵԼ**-ի կրվ. (*Հողմաղացը պտտվեց քամուց*), **չեզ.** (երեխան *պտտվում էր աթոռի վրա*): (տե՛ս V¹)

ՊՏՈՒՂ, գոյ., ներ, ի/պտղի, բաց.՝ **ից/պտղից**, գործ.՝ **ով/պտղով**, ներգ.՝ **ում/պտղում**:

ՊՏՈՒՅՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՊՐԾՆԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., ն սուկած., խնդրո.՝ **բաց.** (պրծնել *փորձանքից*), նբ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (պրծնել *գործը*), ենթ.՝ **(չ)պրծնող**, հմկտ.՝ **(չ)պրծնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պրծած**, անկտ.՝ **պրծնում**, վղկտ.՝ **պրծել**, ապկտ.՝ **պրծնելու**, ժխտ.՝ **պրծնի**: (տե՛ս V²)

ՊՐՊՏԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (պրպտել *գրքերը*), **գործ.** (պրպտել *խոշորացույցով*), ենթ.՝ **(չ)պրպտող**, հմկտ.՝ **(չ)պրպտելիս**, հրկտ.՝ **(չ)պրպտած**, անկտ.՝ **պրպտում**, վղկտ.՝ **պրպտել**, ապկտ.՝ **պրպտելու**, ժխտ.՝ **պրպտի**: (տե՛ս V¹)

ՊՐՊՏՎԵԼ^օ, **ՊՐՊՏԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՊՈՒՏԱՎՈՐ, հրբ. ած:

Ջ

ՋԱԶ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋԱԽՋԱԽԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ջախջախել *բանակը*), **սեռ.-տրկ.** (ջախջախել *թշնամուն*), **գործ.** (ջախջախել *թնդանոթներով*), **ներգ.** (ջախջախել *շախմատում*), ենթ.՝ **(չ)ջախջախող**, հմկտ.՝ **(չ)ջախջախելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ջախջախած**, անկտ.՝ **ջախջախում**, վղկտ.՝ **ջախջախել**, ապկտ.՝ **ջախջախելու**, ժխտ.՝ **ջախջախի**: (տե՛ս V¹)

ՋԱԽՋԱԽՎԵԼ, **ՋԱԽՋԱԽԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՋԱՀ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋԱՀԵԼ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Ջահել** տղա էր, երբ եկավ այս գյուղ):
2. ժմնկի մկբ. (**Շար ջահել** մահացավ):

ՋԱՅԼԱՄ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՋԱՆ

1. գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Հարազատներիդ հետ միշտ ջան-ով ես խոսում**), (փղքշ. նշ.՝ **Վահա՛ն ջան**, մի բան էլ դու ասա՛):
2. զգցկ. ձյնրկ. (**Ամառը եկավ, ջա՛ն, գնալու ենք ծով**):

ՋԱՆԱՍԵՐ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՋԱՐԴ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋԱՐԴԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ջարդել բաժակը), **սեռ.-տրկ**. (ջարդել թշնամուն), **գործ**. (ջարդել քարով), ենթ.՝ **(ջ)ջարդող**, հմկտ.՝ **(ջ)ջարդելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)ջարդած**, անկտ.՝ **ջարդում**, վղկտ.՝ **ջարդել**, ապկտ.՝ **ջարդելու**, ժխտ.՝ **ջարդի**: (տե՛ս V¹)

ՋԱՐԴՎԵԼ, **ՋԱՐԴԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՋԱՐԴԱՐԱՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Քաջարի բանակը երկրի սահմաններից դուրս մղեց բոլոր ջարդարարներին**):
2. հրբ. ած. (**Թշնամու ջարդարար գորքը փախուստի դիմեց**):

ՋԵՌՈՑ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋԵՌՈՒՑԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ջեռուցել սենյակը), **գործ**. (ջեռուցել վառարանով), ենթ.՝ **(ջ)ջեռուցող**, հմկտ.՝ **(ջ)ջեռուցելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)ջեռուցած**, անկտ.՝ **ջեռուցում**, վղկտ.՝ **ջեռուցել**, ապկտ.՝ **ջեռուցելու**, ժխտ.՝ **ջեռուցի**: (տե՛ս V¹)

ՋԵՌՈՒՑՎԵԼ, **ՋԵՌՈՒՑԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՋԵՐՄ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից/ջերմագույն** (**Երիտասարդը ջերմ հայացքով էր նայում օրհորդին**):
2. ձևի մկբ. (**Ջերմ ողջագուրվեցինք**):

ՋԵՐՄԱԿԱՅՈՒՆ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՋԵՐՄԱՀԱՂՈՐԴԻՉ

1. հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Ջերմահաղորդիչ նյութերը վրանգավոր են*):

2. գոյ., ներ, ի/դչի, բաց.՝ **ից/դչից, գործ.՝ ով/դչով, ներգ.՝ ում/դչում** (*Բոլոր ջերմահաղորդիչները անջատված են*):

ՋԵՐՄԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **գործ.** (ջերմանալ կրակով), ենթ.՝ **(չ)ջերմացող**, հմկտ.՝ **(չ)ջերմանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ջերմացած**, անկտ.՝ **ջերմանում**, վղկտ.՝ **ջերմացել**, ապկտ.՝ **ջերմանալու**, ժխտ.՝ **ջերմանա:** (տե՛ս V⁵)

ՋԵՐՄԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*հոգիները ջերմացնել*), **սեռ.-տրկ.** (ջերմացնել *երեխաներին*), **գործ.** (ջերմացնել բարի *խոսքով*), ենթ.՝ **(չ)ջերմացնող**, հմկտ.՝ **(չ)ջերմացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ջերմացրած**, անկտ.՝ **ջերմացնում**, վղկտ.՝ **ջերմացրել**, ապկտ.՝ **ջերմացնելու**, ժխտ.՝ **ջերմացնի:** (տե՛ս V³)

ՋԵՐՄԱՑՎԵԼ, ՋԵՐՄԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՋԵՐՄԱՄՇԱԿՈՒՄ, գոյ., ներ, կման, բաց.՝ **ից, գործ.՝ կմամբ/ով, ներգ.՝ ում:**

ՋԵՐՄԱՉԱՓ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:**

ՋԵՐՄԱՍՏԻՃԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:**

ՋԵՐՄԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)ջերմող**, հմկտ.՝ **(չ)ջերմելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ջերմած**, անկտ.՝ **ջերմում**, վղկտ.՝ **ջերմել**, ապկտ.՝ **ջերմելու**, ժխտ.՝ **ջերմի:** (տե՛ս V¹)

ՋԻՂ, գոյ., ջղեր, ջղի/ի, բաց.՝ **ջղից/ից, գործ.՝ ջղով/ով, ներգ.՝ ջղում/ում:**

ՋԻՆՋ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից:**

ՋԼԱՊԻՆԴ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից:**

ՋԼԱՏԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ջլատել *ուժերը*), **սեռ.-տրկ.** (ջլատել *թշնամուն*), **գործ.** (*դանակով ջլատել միսը*), ենթ.՝ **(չ)ջլատող**, հմկտ.՝ **(չ)ջլատելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ջլատած**, անկտ.՝ **ջլատում**, վղկտ.՝ **ջլատել**, ապկտ.՝ **ջլատելու**, ժխտ.՝ **ջլատի:** (տե՛ս V¹)

ՋԼԱՏՎԵԼ, ՋԼԱՏԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՋՂԱԳՐԳԻՌ

1. հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Ձեր սիրում այդ ջղագրգիռ ծերունուն*):

2. **ձևի մկբ.** (Նա բարկացած էր ու **ջղագրգիռ** թափահարում էր ձեռքերը):

ՋՆԱՐԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՆՋԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ջնջել սխալը), **սեռ.-տրկ.** (ջնջել թշնամուն), **բաց.** (նախադասությունից մեկ բառ ջնջել), **գործ.** (ջնջել *ռեպրինով*), ենթ.՝ (**ջ**)**ջնջող**, հմկտ.՝ (**ջ**)**ջնջելիս**, հրկտ.՝ (**ջ**)**ջնջած**, անկտ.՝ **ջնջում**, վղկտ.՝ **ջնջել**, ապկտ.՝ **ջնջելու**, ժխտ.՝ **ջնջի**: (տե՛ս V¹)

ՋՆՋՎԵԼ, **ՋՆՋԵԼ**-ի կրվ. (Գրադասագրքի վրա գրվածը **ջնջվեց** ուսուցչի կողմից), **չեզ.** (Աղջկա դեմքը արդեն **ջնջվել էր** նրա հիշողությունից): (տե՛ս V¹)

ՋՆՋՈՒՄ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՈԿ¹ (զորական փոքրագույն սպորաբաժանում), **գոյ.**, եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Նրան նշանակեցին **ջոկի** հրամանատար):

ՋՈԿ² (առանձին), **ձևի մկբ.** (Քահանան մոտեցավ եկեղեցու բակում **ջոկ** նստած կնոջը):

ՋՈԿԱՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՈՐԻ, գոյ., ներ, ջորու/ի, բաց.՝ **ջորուց/ից**, գործ.՝ **ով**:

ՋՐԱԲՆԱԿ, հրբ. ած.:

ՋՐԱԲՈՒԺՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՋՐԱՋՐԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ջրագրկել *դարածքը*), **սեռ.-տրկ.** (ջրագրկել *մարդկանց*), ենթ.՝ (**ջ**)**ջրագրկող**, հմկտ.՝ (**ջ**)**ջրագրկելիս**, հրկտ.՝ (**ջ**)**ջրագրկած**, անկտ.՝ **ջրագրկում**, վղկտ.՝ **ջրագրկել**, ապկտ.՝ **ջրագրկելու**, ժխտ.՝ **ջրագրկի**: (տե՛ս V¹)

ՋՐԱՋՐԿՎԵԼ, **ՋՐԱՋՐԿԵԼ**-ի կրվ. (Քաղաքի այդ հատվածը ողջ օրը **կջրագրկվի**), **չեզ.** (Հիվանդը մեկ օրում ամբողջությամբ **ջրագրկվել էր**): (տե՛ս V¹)

ՋՐԱԼԻ

1. հրբ. ած. (Միտում եմ **ջրալի** մրգեր):

2. **ձևի մկբ.** (Ապուրը շատ **ջրալի** սրացվեց):

ՋՐԱԽԵՂԴ, հրբ. ած.:

ՋՐԱԾԻՆ, գոյ., ներ, ծնի/ի, բաց.՝ **ծնից/ից**, գործ.՝ **ծնով/ով**, ներգ.՝ **ծնում**:

ՋՐԱՆԵՐԿ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՐԱՆԿԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՐԱՆՑՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՐԱՇԽԱՐՀ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՐԱԶԱՓ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՐԱՌԱՏ, հրբ./որ. ած., բղբտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՋՐԱՍՈՒՉԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՋՐԱՏԱՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Շենքի հին **ջրատարը** վերջապես վերանորոգվեց):

2. հրբ. ած. (Գյուղի **ջրատար խողովակը** վնասվել էր):

ՋՐԱՅԱՏԿ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՐԲԱԺԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Շենքը կառուցել էին գետի երկու վրակների **ջրբաժանի** մոտ):

2. հրբ. ած. (Արտերի միջև **ջրբաժան** գիծը չէր երևում):

ՋՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ջրել **հողատարածքը**), սեռ.-տրկ. (ջրել **կենդանիներին**), գործ. (ջրել **ցնցուղով**), ենթ.՝ (**չ**)**ջրող**, հմկտ.՝ (**չ**)**ջրելիս**, հրկտ.՝ (**չ**)**ջրած**, անկտ.՝ **ջրում**, վղկտ.՝ **ջրել**, ապկտ.՝ **ջրելու**, ժխտ.՝ **ջրի**: (տե՛ս V¹)

ՋՐՎԵԼ, **ՋՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՋՐԻՄՈՒՌ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՐԾԱՂԻԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՐՀԵՂԵՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՐՀՈՐ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՐՄՈՒՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՐՎԵԺ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՐՑԱՆ, հրբ. ած.:

ՋՈՒԼՀԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՋՈՒՆԳԼԻ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՋՈՒՐ, գոյ., ջրեր, ջրի, բաց.՝ **ջրից**, գործ.՝ **ջրով**, ներգ.՝ **ջրում**:

Ռ

ՌԱԴԻՈ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**, ներգ.՝ **յում**:

ՌԱԴԻՈՏԵԽՆԻԿԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**, ներգ.՝ **յում**:

ՌԱԴԻՈՖԻԶԻԿԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**, ներգ.՝ **յում**:

ՌԱԶՄԱԳԵՐԻ, գոյ., ներ, ըու/ի, բաց.՝ **րուց/ից**, գործ.՝ **ով**:

ՌԱԶՄԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՌԱԶՄԱԾՈՎԱՅԻՆ, հրբ. ած.:

ՌԱԶՄԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՌԱԶՄԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(չ)ռազմականացող**, հմկտ.՝ **(չ)ռազմականանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ռազմականացած**, անկտ.՝ **ռազմականանում**, վղկտ.՝ **ռազմականացել**, ապկտ.՝ **ռազմականանալու**, ժխտ.՝ **ռազմականանա**: (տե՛ս V⁵)

ՌԱԶՄԱԿԱՆԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (երկիրը ռազմականացնել), ենթ.՝ **(չ)ռազմականացնող**, հմկտ.՝ **(չ)ռազմականացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ռազմականացրած**, անկտ.՝ **ռազմականացնում**, վղկտ.՝ **ռազմականացրել**, ապկտ.՝ **ռազմականացնելու**, ժխտ.՝ **ռազմականացնի**: (տե՛ս V³)

ՌԱԶՄԱԿԱՆԱՑՎԵԼ, **ՌԱԶՄԱԿԱՆԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՌԱԶՄԱԿՈՉ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՌԱԶՄԱՏԵՆՉ, որ./հրբ. ած., բղրտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՌԱԶՄԱՏՈՒԳԱՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՌԱԶՄԵՐԹ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՌԱՄԻԿ

1. գոյ., ներ, ի/մկի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Իշխանը **ռամիկներին** կանչեց ամբոց):

2. հրբ. ած. (Ներս մտնողները հասարակ **ռամիկ** մարդիկ էին):

ՌԱՄԿԱԲԱՐ, ձևի մկբ.:

ՌԱՆԴԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**, ներգ.՝ **յում**:

ՌԱՆԴԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ռանդել **փայտը**), գործ. (ռանդել **ռանդայով**), ենթ.՝ **(չ)ռանդող**, հմկտ.՝ **(չ)ռանդելիս**, հրկտ.՝

(ջ)ռանդած, անկտ.' **ռանդում**, վղկտ.' **ռանդել**, ապկտ.' **ռանդելու**, ժխտ.' **ռանդի**: (տե՛ս V')

ՌԱՍԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.' **յից**, գործ.' **յով**, ներգ.' **յում**:

ՌԱՍԻՉՄ, գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում**:

ՌԱՍԱՅԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՌԵԺԻՍՈՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**:

ՌԵԼՍԱՅԻՆ, հրբ. ած.:

ՌԵԿՈՐԴ, գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում**:

ՌԵՄԱՐԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում**:

ՌԵՏԻՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում**:

ՌՄԲԱԿՈԾԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ոմբակոծել *քաղաքը*), **սեռ.-տրկ**. (ոմբակոծել *թշնամուն*), **գործ**. (ոմբակոծել *ականա-նետներով*), ենթ.' (ջ)ոմբակոծող, հմկտ.' (ջ)ոմբակոծելիս, հրկտ.' (ջ)ոմբակոծած, անկտ.' **ոմբակոծում**, վղկտ.' **ոմբակոծել**, ապկտ.' **ոմբակոծելու**, ժխտ.' **ոմբակոծի**: (տե՛ս V')

ՌՄԲԱԿՈԾՎԵԼ, **ՌՄԲԱԿՈԾԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V')

ՌՄԲԱԿՈԾԻՉ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, ներգ.' **ում** (**Ռմբակոծիչները** *օդ բարձրացան*):

2. հրբ. ած. (**Երկնքում երևացին ոմբակոծիչ ինքնաթիռներ**):

ՌՄԲԱՐԿՈՒ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով** (**Ֆուտբոլի ազգային հավաքականում աչքի ընկան երկու ոմբարկուներ**):

2. հրբ. ած.** (**Ձինվորը արկերը ամրացրեց գնդացիրի ոմբարկու սկավառակին**):

ՌՆԳԵՂՋՅՈՒՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**:

ՌՈՒՐԼԻ, գոյ., ներ, լու/ի, բաց.' **լուց/ից**, գործ.' **լով/ով**, ներգ.' **ում/ում**:

ՌՈՒՄԲ, գոյ., եր, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով**, հոգն. ներգ.' **երում**:

ՌՈՒՍ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.' **ից**, գործ.' **ով** (**Ռուսները առաջնությանը ներկայացել էին մի քանի թիմով**):

2. որ. ած. (**Մի ռուս մարդ էր օգնել նրան**):

ՌՌԻՍԱԽՆՈՍ, հրբ. ած.:

ՌՌԻՍԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՌՌԻՍԱՀՊԱՏԱԿ, հրբ. ած.:

ՌՌԻՍԵՐԵՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Ռուսերենը** աշխարհի հարուստ լեզուներից է):
2. հրբ. ած. (Ընկերս սիրում է **ռուսերեն** գրքեր կարդալ):
3. ձևի մկբ. (Հյուրերի հետ **ռուսերեն** էր խոսում):

Ս

ՍԱԳ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՍԱԳԱՐԱԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՍԱԴԱՓ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍԱԴԱՓԱԳՈՐԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՍԱԴԱՓԱԶԱՐԴ՝ (սաղափով զարդարված), հրբ. ած. (Սեղանին կար մի **սաղափազարդ** արկղիկ):

ՍԱԴԱՓԱԶԱՐԴ՝ (սաղափե զարդ), գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Աղջկա մազերին կար մի գեղեցիկ **սաղափազարդ**):

ՍԱԴՐԱՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍԱԴՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (սադրել մարդկանց), գործ. (սադրել արարքով), ենթ.՝ **(ջ)սադրող**, հմկտ.՝ **(ջ)սադրելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)սադրած**, անկտ.՝ **սադրում**, վղկտ.՝ **սադրել**, ապկտ.՝ **սադրելու**, ժխտ.՝ **սադրի**: (տե՛ս V')

ՍԱԴՐԻՉ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (Հավաքվածները **սադրիչ** գործողություններ էին կատարում):
2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Սադրիչները** կարողացան անկարգության գործողություններ հրահրել):

ՍԱՁ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՍԱՁԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (սազել *աղջկան*), ենթ.՝
(*չ*)**սազող**, հմկտ.՝ (*չ*)**սազելիս**, հրկտ.՝ (*չ*)**սազած**, անկտ.՝ **սազում**, վղկտ.՝
սազել, ապկտ.՝ **սազելու**, ժխտ.՝ **սազի**: (տե՛ս V¹)

ՍԱԼՈՐԵՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում/նում**:

ՍԱԼՈՐԱՉԻՐ, գոյ., չրեր, չրի, բաց.՝ **չրից**, գործ.՝ **չրով**, ներգ.՝ **չրում**:

ՍԱԿԱԳԻՆ, գոյ., գներ, գնի, բաց.՝ **գնից**, գործ.՝ **գնով**, ներգ.՝ **գնում**:

ՍԱԿԱՅՆ, հմդս. շղկ.:

ՍԱԿԱՎ

1. **որ. ած.**, բղդտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Այդ սակավ միջոցներով կարողացավ գործը զուլխ բերել*):

2. **չափի մկբ.** (*Այդ գործին նա սակավ է մասնակցել*):

ՍԱԿԱՎԱՊԵՏ, հրբ./որ. ած.:

ՍԱԿԱՐԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (սակարկել *արժեքը*), ենթ.՝ (*չ*)**սակարկող**, հմկտ.՝ (*չ*)**սակարկելիս**, հրկտ.՝ (*չ*)**սակարկած**, անկտ.՝ **սակարկում**, վղկտ.՝ **սակարկել**, ապկտ.՝ **սակարկելու**, ժխտ.՝ **սակարկի**: (տե՛ս V¹)

ՍԱԿԱՐԿՎԵԼ, **ՍԱԿԱՐԿԵԼ**-ի կրվ. (*Արժեթղթերի գները սակարկվեցին մի քանի գնորդի կողմից*), **չեզ.** (*Այդպիսի հոգևոր արժեքները չեն սակարկվում*): (տե՛ս V¹)

ՍԱԿՐԱՎՈՐ

1. **գոյ., ներ, ի**, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Սակրավորները ականազերծեցին փարածքը*):

2. **հրբ. ած.**** (*Պարի փակ մի քանի սակրավոր բաի էր դրված*):

ՍԱՀԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ.** (սահել *չմուշկներով*), ենթ.՝ (*չ*)**սահող**, հմկտ.՝ (*չ*)**սահելիս**, հրկտ.՝ (*չ*)**սահած**, անկտ.՝ **սահում**, վղկտ.՝ **սահել**, ապկտ.՝ **սահելու**, ժխտ.՝ **սահի**: (տե՛ս V¹)

ՍԱՀԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (սահեցնել *անիվը*), **սեռ.-տրկ.** (սահնակով սահեցնել *երեխային*), **գործ.** (երեխային սահեցնել *սահնակով*), ենթ.՝ (*չ*)**սահեցնող**, հմկտ.՝ (*չ*)**սահեցնելիս**, հրկտ.՝ (*չ*)**սահեցրած**, անկտ.՝ **սահեցնում**, վղկտ.՝ **սահեցրել**, ապկտ.՝ **սահեցնելու**, ժխտ.՝ **սահեցնի**: (տե՛ս V³)

ՍԱՀԵՑՎԵԼ, **ՍԱՀԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.:(տե՛ս V¹)

ՍԱՀԻԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍԱՀԻԿԱՇԱՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍԱՀՄԱՆԱԴԴՐԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍԱՀՄԱՆԱԽԱԽՏ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Սահմանախախտները** հայտնաբերվեցին և ձերբակալվեցին):
2. հրբ. ած. (**Սահմանախախտ** մաքսանենգները ցանկանում էին փախչել, բայց չհաջողվեց):

ՍԱՀՄԱՆԱՊԱՀ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Սահմանապահները** լարված հսկում էին):
2. հրբ. ած. (**Սահմանապահ** ջոկարը հերթապահում էր այդ վայրում):

ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿ, որ./հրբ. ած., բղրտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա- /ամենից**:

ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սահմանափակել *հնարավորությունները*), **գործ.** (սահմանափակել *օրենքով*), ենթ.՝ **(չ)սահմանափակող**, հմկտ.՝ **(չ)սահմանափակելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սահմանափակած**, անկտ.՝ **սահմանափակում**, վղկտ.՝ **սահմանափակել**, ապկտ.՝ **սահմանափակելու**, ժխտ.՝ **սահմանափակի**: (տե՛ս V¹)

ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿՎԵԼ, **ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿԵԼ**-ի կրվ. (Նրա լիազորությունները **սահմանափակվեցին** տնօրենի կողմից), **չեզ**. (Նա **սահմանափակվեց** մի քանի օրինակ բերելով): (տե՛ս V¹)

ՍԱՀՄԱՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սահմանել *պարտականությունները*), **գործ.** (սահմանել *օրենքով*), ենթ.՝ **(չ)սահմանող**, հմկտ.՝ **(չ)սահմանելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սահմանած**, անկտ.՝ **սահմանում**, վղկտ.՝ **սահմանել**, ապկտ.՝ **սահմանելու**, ժխտ.՝ **սահմանի**: (տե՛ս V¹)

ՍԱՀՄԱՆՎԵԼ, **ՍԱՀՄԱՆԵԼ**-ի կրվ. (Նրա պարտականությունները **սահմանված** են օրենքով), **չեզ**. (Նրանց միջև մի լուռ համաձայնությամբ աշխատանքի բաժանում էր **սահմանվել**): (տե՛ս V¹)

ՍԱՀՈՒՂԻ, գոյ., ներ, դու, բաց.՝ **դուց**, գործ.՝ **դով/ով**, ներգ.՝ **դում/ում**:

ՍԱՀՈՒՆ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Պարուհի-ները սահուն քայլերով և ճկուն շարժումներով անցան բեմով*):

2. ձևի մկբ. (*խոսողը սահուն անցավ քննարկվող հաջորդ հարցին*):

ՍԱՄԻԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍԱՄԻԹԱՋՈՒՐ, գոյ., ջրեր, ջրի, բաց.՝ **ջրից**, գործ.՝ **ջրով**, ներգ.՝ **ջրում**:

ՍԱՄԻԹՕՂԻ, գոյ., ներ, ղու/ի, բաց.՝ **ղուց/ից**, գործ.՝ **ով/ղով***, ներգ.՝ **ում/ղում***:

ՍԱՄՈՒՄ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՍԱՅԹԱՔԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)սայթաքող**, հմկտ.՝ **(չ)սայթաքելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սայթաքած**, անկտ.՝ **սայթաքում**, վղկտ.՝ **սայթաքել**, ապկտ.՝ **սայթաքելու**, ժխտ.՝ **սայթաքի**: (տե՛ս V¹)

ՍԱՅԹԱՔՈՒՆ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՍԱՅԼԱՔԵՆ, գոյ., ներ, ի/ան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍԱՅԼԱՆԻՎ, գոյ., ներ, ի/նվի*, բաց.՝ **ից/նվից***, գործ.՝ **ով/նվով***, ներգ.՝ **ում**:

ՍԱՆԱՄԱՅՐ, գոյ., եր, մոր, բաց.՝ **մորից**, գործ.՝ **մորով**:

ՍԱՆՁԱՀԱՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սանձահարել դատապարտելի *ցանկությունները*), **սեռ.-տրկ**. (սանձահարել *ձիուն*), **գործ**. (սանձահարել *պահուրցով*), ենթ.՝ **(չ)սանձահարող**, հմկտ.՝ **(չ)սանձահարելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սանձահարած**, անկտ.՝ **սանձահարում**, վղկտ.՝ **սանձահարել**, ապկտ.՝ **սանձահարելու**, ժխտ.՝ **սանձահարի**: (տե՛ս V¹)

ՍԱՆՁԱՀԱՐՎԵԼ, **ՍԱՆՁԱՀԱՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍԱՆՁԱՐՁԱԿ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Այդ սանձարձակ փղայի պահվածքը զայրացրել էր բոլորին*):

2. ձևի մկբ. (*Նա իրեն սանձարձակ էր պահում*):

ՍԱՆՁԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սանձել *ցանկությունները*), **սեռ.-տրկ**. (սանձել *ձիուն*), **գործ**. (սանձել *երասանով*), ենթ.՝ **(չ)սանձող**, հմկտ.՝ **(չ)սանձելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սանձած**, անկտ.՝ **սանձում**, վղկտ.՝ **սանձել**, ապկտ.՝ **սանձելու**, ժխտ.՝ **սանձի**: (տե՛ս V¹)

ՍԱՆՁՎԵԼ, **ՍԱՆՁԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍԱՆՍԿՐԻՏ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍԱՆՐՎԱԾՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍԱՊԱՏԱԶԵՎ, հրբ. ած.:

~**ՍԱՌԵԼ**, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(ջ)սառող**, հմկտ.՝ **(ջ)սառելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)սառած**, անկտ.՝ **սառում**, վղկտ.՝ **սառել**, ապկտ.՝ **սառելու**, ժխտ.՝ **սառի**: (տե՛ս V¹)

ՍԱՌԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (սառեցնել *մթերքը*), **սեռ.-տրկ.** (սառեցնել *կենդանուն*), **գործ.** (սառեցնել *սառնարանով*), ենթ.՝ **(ջ)սառեցնող**, հմկտ.՝ **(ջ)սառեցնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)սառեցրած**, անկտ.՝ **սառեցնում**, վղկտ.՝ **սառեցրել**, ապկտ.՝ **սառեցնելու**, ժխտ.՝ **սառեցնի**: (տե՛ս V³)

ՍԱՌԵՑՎԵԼ, **ՍԱՌԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍԱՌԸ/ՍԱՌՆ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Ամռանը սիրում եմ սառը ձմերուկ ուտել*):

2. ձևի մկբ. (**Սառը բարևեց ու ներս գնաց**):

ՍԱՌԶԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., չ սոսկած., ենթ.՝ **(ջ)սառչող**, հմկտ.՝ **(ջ)սառչելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)սառած**, անկտ.՝ **սառչում**, վղկտ.՝ **սառել**, ապկտ.՝ **սառչելու**, ժխտ.՝ **սառչի**: (տե՛ս V²)

ՍԱՌՆԱՄԱՐՄԻՆ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՍԱՌՆԱՇԱՔԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍԱՌՆԱՍԻՐՏ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Սառնասիրտ մարդ է*):

2. ձևի մկբ. (**Սառնասիրտ վերաբերվեց**):

ՍԱՌՆԱՍՐՏՈՐԵՆ, ձևի մկբ.:

ՍԱՌՆԱՐԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍԱՌՆԱՐՅՈՒՆ, հրբ. ած.:

ՍԱՌՅԱԼԵՌ, գոյ., ներ, ան/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍԱՌՅԱԾԱԾՎ, հրբ. ած.:

ՍԱՌՅԱԿԱԼԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(ջ)սառցակալող**, հմկտ.՝ **(ջ)սառցակալելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)սառցակալած**, անկտ.՝ **սառցակալում**, վղկտ.՝ **սառցակալել**, ապկտ.՝ **սառցակալելու**, ժխտ.՝ **սառցակալի**: (տե՛ս V¹)

ՍԱՌՑԱԿԱԼՎԵԼ, տե՛ս **ՍԱՌՑԱԿԱԼԵԼ**:

ՍԱՌՑԱՀԱՍՏ՝ (սառույցը հատելով ընթացող նավ), **գոյ.**, ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Սառցահապը** դանդաղորեն ընթանում էր):

ՍԱՌՑԱՀԱՍՏ՝ (սառույցի հատիկ), **գոյ.**, եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Գիշերվա սառնամանիքից հեքոտ խոնավ դռան վրա **սառցահապեր** էին գոյացել):

ՍԱՌՑԱՐԱՆ, **գոյ.**, ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍԱՌՌԻՅՑ, **գոյ.**, ներ, ի/ոցի՞, բաց.՝ **ից/ոցից՞**, գործ.՝ **ով/ոցով՞**, ներգ.՝ **ում/ոցում՞**:

ՍԱՍԱՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սասանել *հիմքերը*), **գործ**. (սասանել *պայքարով*), ենթ.՝ **(չ)սասանող**, հմկտ.՝ **(չ)սասանելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սասանած**, անկտ.՝ **սասանում**, վղկտ.՝ **սասանել**, ապկտ.՝ **սասանելու**, ժխտ.՝ **սասանի**: (տե՛ս V¹)

ՍԱՍԱՆՎԵԼ, **ՍԱՍԱՆԵԼ-ի կրվ.** (Ամրակուռ ժայռը **սասանվեց** պայթյունից), **չեզ**. (Նրա **սասանված** վստահությունը փոքր-ինչ վերականգնվեց): (տե՛ս V¹)

ՍԱՍԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ**. (սաստել *երեխային*), **գործ**. (սաստել *հայացքով*), ենթ.՝ **(չ)սաստող**, հմկտ.՝ **(չ)սաստելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սաստած**, անկտ.՝ **սաստում**, վղկտ.՝ **սաստել**, ապկտ.՝ **սաստելու**, ժխտ.՝ **սաստի**: (տե՛ս V¹)

ՍԱՍՎԵԼ, **ՍԱՍԵԼ-ի կրվ.:**

ՍԱՍԻԿ

1. **ձևի մկբ**. (Կատարվածից **սաստիկ** հուզվել էր):

2. **որ. ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Սաստիկ** քամի է փչում):

ՍԱՍԿԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(չ)սաստկացող**, հմկտ.՝ **(չ)սաստկանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)սաստկացած**, անկտ.՝ **սաստկանում**, վղկտ.՝ **սաստկացել**, ապկտ.՝ **սաստկանալու**, ժխտ.՝ **սաստկանա**: (տե՛ս V⁵)

ՍԱՍԿԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սաստկացնել *ճնշումը*), **գործ**. (թախիճը սաստկացնել *խոսքերով*), ենթ.՝ **(չ)սաստկացնող**, հմկտ.՝ **(չ)սաստկացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սաստկացրած**, անկտ.՝ **սաստկացնում**, վղկտ.՝ **սաստկացրել**, ապկտ.՝ **սաստկացնելու**, ժխտ.՝ **սաստկացնի**: (տե՛ս V³)

ՍԱՍԿԱՑՎԵԼ, **ՍԱՍԿԱՑՆԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ՍԱՎԱՌՆԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)սավառնող, հմկտ.՝ (չ)սավառնելիս, հրկտ.՝ (չ)սավառնած, անկտ.՝ սավառնում, վղկտ.՝ սավառնել, ապկտ.՝ սավառնելու, ժխտ.՝ սավառնի: (տե՛ս V¹)

ՍԱՏԱՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (սատարել նախածոնությունը), սեռ.-տրկ. (սատարել երեխային), գործ. (սատարել գործով), ենթ.՝ (չ)սատարող, հմկտ.՝ (չ)սատարելիս, հրկտ.՝ (չ)սատարած, անկտ.՝ սատարում, վղկտ.՝ սատարել, ապկտ.՝ սատարելու, ժխտ.՝ սատարի: (տե՛ս V¹)

ՍԱՏԱՐՎԵԼ, ՍԱՏԱՐԵԼ-ի կրվ.:

ՍԱՏԿԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)սատկող, հմկտ.՝ (չ)սատկելիս, հրկտ.՝ (չ)սատկած, անկտ.՝ սատկում, վղկտ.՝ սատկել, ապկտ.՝ սատկելու, ժխտ.՝ սատկի: (տե՛ս V¹)

ՍԱՏԿԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ճանճ սատկացնել), սեռ.-տրկ. (սատկացնել կենդանուն), գործ. (սատկացնել փայտով), ենթ.՝ (չ)սատկացնող, հմկտ.՝ (չ)սատկացնելիս, հրկտ.՝ (չ)սատկացրած, անկտ.՝ սատկացնում, վղկտ.՝ սատկացրել, ապկտ.՝ սատկացնելու, ժխտ.՝ սատկացնի: (տե՛ս V³)

ՍԱՏԿԱՑՎԵԼ, ՍԱՏԿԱՑՆԵԼ-ի կրվ.:

ՍԱՏԿԵՑՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՏԿԱՑՆԵԼ:

ՍԱՐԵՍԱՐ, տեղի մկբ.:

ՍԱՐԵՑԻ, գոյ., ներ, ցու/ի, բաց.՝ ցուց/ից, գործ.՝ ով:

ՍԱՐՍԱՓԱԶԴՈՒ, որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից:

ՍԱՐՍԱՓԱՀԱՐ

1. որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (Սարսափահար նապաստակը փախավ):

2. ձևի մկբ. (Նա սարսափահար վեր թռավ):

ՍԱՐՍԱՓԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)սարսափող, հմկտ.՝ (չ)սարսափելիս, հրկտ.՝ (չ)սարսափած, անկտ.՝ սարսափում, վղկտ.՝ սարսափել, ապկտ.՝ սարսափելու, ժխտ.՝ սարսափի: (տե՛ս V¹)

ՍԱՐՍԱՓԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (սարսափեցնել կենդանուն), գործ. (սարսափեցնել տեսքով), ենթ.՝ (չ)սարսափեցնող, հմկտ.՝ (չ)սարսափեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)սարսափեց-

րած, անկտ.՝ սարսափեցնում, վղկտ.՝ սարսափեցրել, ապկտ.՝ սարսափեցնելու, ժխտ.՝ սարսափեցնի: (տե՛ս V³)

ՍԱՐՍԱՓԵՑՎԵԼ^օ, **ՍԱՐՍԱՓԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍԱՐՍԱՓԵԼԻ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (*Սարսափելի դեպք է տեղի ունեցել*):

2. ձևի/չափի մկբ. (*Սարսափելի փանջվում էր մեղքի զգացումից*):

ՍԱՐՍՈՒԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)սարսռացող, հմկտ.՝ (չ)սարսռալիս, հրկտ.՝ (չ)սարսռած, անկտ.՝ սարսռում, վղկտ.՝ սարսռացել, ապկտ.՝ սարսռալու, ժխտ.՝ սարսռա: (տե՛ս V⁴)

ՍԱՐՍՈՒՍՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (սարսռացնել *մարմինը*), սեռ.-տրկ. (սարսռացնել *մարդուն*), գործ. (սարսռացնել *ծայնով*), ենթ.՝ (չ)սարսռացնող, հմկտ.՝ (չ)սարսռացնելիս, հրկտ.՝ (չ)սարսռացրած, անկտ.՝ սարսռացնում, վղկտ.՝ սարսռացրել, ապկտ.՝ սարսռացնելու, ժխտ.՝ սարսռացնի: (տե՛ս V³)

ՍԱՐՍՈՒԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)սարսռող, հմկտ.՝ (չ)սարսռելիս, հրկտ.՝ (չ)սարսռած, անկտ.՝ սարսռում, վղկտ.՝ սարսռել, ապկտ.՝ սարսռելու, ժխտ.՝ սարսռի: (տե՛ս V¹)

ՍԱՐՍՈՒԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (սարսռեցնել *մարմինը*), սեռ.-տրկ. (սարսռեցնել *մարդուն*), գործ. (սարսռեցնել *ծայնով*), ենթ.՝ (չ)սարսռեցնող, հմկտ.՝ (չ)սարսռեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)սարսռեցրած, անկտ.՝ սարսռեցնում, վղկտ.՝ սարսռեցրել, ապկտ.՝ սարսռեցնելու, ժխտ.՝ սարսռեցնի: (տե՛ս V³)

ՍԱՐՔԱՎՈՐՈՒՄ, գոյ., ներ, ըման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՍԱՓՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (սափրել *դեմքը*), սեռ.-տրկ. (սափրել *տղամարդուն*), գործ. (սափրել *ածելիով*), ենթ.՝ (չ)սափրող, հմկտ.՝ (չ)սափրելիս, հրկտ.՝ (չ)սափրած, անկտ.՝ սափրում, վղկտ.՝ սափրել, ապկտ.՝ սափրելու, ժխտ.՝ սափրի: (տե՛ս V¹)

ՍԱՓՐՎԵԼ, **ՍԱՓՐԵԼ**-ի կրվ. (*Սափրիչի կողմից խնամքով սափրված այտերը լույսից փայլում էին*), չեզ. (*Նա սափրվում էր հայելու առջև*): (տե՛ս V¹)

ՍԱՓՐԻՉ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՍԵՎԱԶԳԵՍ, հրբ. ած.:

ՍԳԱԼ, **չբ** (սուզ անել իմաստով), **ա** լծ., կանոն., պարզ (Այդ վայրերի մարդիկ տիրության ժամանակ յուրահատուկ ծեսով են սգում), **նբ** (ողբալ իմաստով), խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սգալ մահը) (Բողորը սգացին այդ հրաշալի մարդու մահը), ենթ.՝ (չ)սգացող, հմկտ.՝ (չ)սգալիս, հրկտ.՝ (չ)սգացած, անկտ.՝ սգում, վղկտ.՝ սգացել, ապկտ.՝ սգալու, ժխտ.՝ սգա: (տե՛ս V⁴)

ՍԵԹԵՎԵԹԵԼ, **չբ**, **ե** լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)սեթևեթող, հմկտ.՝ (չ)սեթևեթելիս, հրկտ.՝ (չ)սեթևեթած, անկտ.՝ սեթևեթում, վղկտ.՝ սեթևեթել, ապկտ.՝ սեթևեթելու, ժխտ.՝ սեթևեթի: (տե՛ս V¹)

ՍԵՂԱՆԱԿԻՑ

1. գոյ., ներ, կցի/ի, բաց.՝ կցից/ից, գործ.՝ կցով/ով (Սեղանակիցներն սկսեցին մի ուրախ երգ երգել):

2. հրբ. ած. (Սեղանակից մարդիկ քաջալերեցին նրան):

ՍԵՂՄԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:

ՍԵՂՄԵԼ, **նբ**, **ե** լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սեղմել ձեռքը), սեռ.-տրկ. (սեղմել կրծքին), **գործ**. (սեղմել աքցանով), ենթ.՝ (չ)սեղմող, հմկտ.՝ (չ)սեղմելիս, հրկտ.՝ (չ)սեղմած, անկտ.՝ սեղմում, վղկտ.՝ սեղմել, ապկտ.՝ սեղմելու, ժխտ.՝ սեղմի: (տե՛ս V¹)

ՍԵՂՄՎԵԼ, **ՍԵՂՄԵԼ**-ի կրվ. (Արտադրության այդ փուլում օղակը հաստացի բռնիչներով սեղմվում է), **չեգ**. (Գյուղը երկու կողմից սեղմված էր սարերի մեջ): (տե՛ս V¹)

ՍԵՊԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:

ՍԵՌԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՍԵՎԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:

ՍԵՎԱԳՐԵԼ, **նբ**, **ե** լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սևագրել շարադրությունը), **գործ**. (սևագրել գրիչով), ենթ.՝ (չ)սևագրող, հմկտ.՝ (չ)սևագրելիս, հրկտ.՝ (չ)սևագրած, անկտ.՝ սևագրում, վղկտ.՝ սևագրել, ապկտ.՝ սևագրելու, ժխտ.՝ սևագրի: (տե՛ս V¹)

ՍԵՎԱԳՐՎԵԼ, **ՍԵՎԱԳՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍԵՎԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով, ներգ.՝ ում:

ՍԵՎԱՄՈՐԹ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Տեղաբնիկ սևամորթները հմուտ որսորդներ էին):

2. հրբ. ած. (Սևամորթ մարզիկը աշխարհի նոր ռեկորդ սահմանեց):

ՍԵՎԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(ջ)սևացող**, հմկտ.՝ **(ջ)սևանալիս**, հրկտ.՝ **(ջ)սևացած**, անկտ.՝ **սևանում**, վղկտ.՝ **սևացել**, ապկտ.՝ **սևանալու**, ժխտ.՝ **սևանա**: (տե՛ս V⁵)

ՍԵՎԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (մաշկը սևացնել), **սեռ.-տրկ.** (փխբ.) (մարդուն սևացնել), **գործ.** (ածուխով սևացնել), ենթ.՝ **(ջ)սևացնող**, հմկտ.՝ **(ջ)սևացնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)սևացրած**, անկտ.՝ **սևացնում**, վղկտ.՝ **սևացրել**, ապկտ.՝ **սևացնելու**, ժխտ.՝ **սևացնի**: (տե՛ս V³)

ՍԵՎԱՑՎԵԼ, **ՍԵՎԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍԵՎԵՌԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (սևեռել *հայացքը*), **սեռ.-տրկ.** (հայացքը սևեռել *նկարին*), ենթ.՝ **(ջ)սևեռող**, հմկտ.՝ **(ջ)սևեռելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)սևեռած**, անկտ.՝ **սևեռում**, վղկտ.՝ **սևեռել**, ապկտ.՝ **սևեռելու**, ժխտ.՝ **սևեռի**: (տե՛ս V¹)

ՍԵՎԵՌՎԵԼ, **ՍԵՎԵՌԵԼ**-ի կրվ. (Հոր կողմից զայրույթով **սևեռված** հայացքը կարծես շանթահարեց որդուն), **չեզ.** (Նրա հայացքը երկար ժամանակ **սևեռված** էր այրվող մոմի բոցին): (տե՛ս V¹)

ՍԵՐ¹ (կաթի մակերեսի յուղային շերտ), **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Կինը կաթի երեսից գդալով հավաքում էր **սերը**):

ՍԵՐ² (խոր համակրանքի զգացում), **գոյ., եր**, սիրո (որոշյալ առում՝ սիրուն), բաց.՝ **սիրուց**, գործ.՝ **սիրով** (Նրանց **սերը** փոխադարձ էր):

ՍԵՐԵԼ, չբ (ծագել, առաջանալ իմաստով) (Նա **սերում** էր իշխանական այդ պոռմից), Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **բաց.** (սերել Արծրունիներից), **նբ** (ծնել, առաջացնել իմաստով), խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (սերել *սերունդներ*) (Այդ անվանի նահապետը **սերեց** հրաշալի մի սերունդ), ենթ.՝ **(ջ)սերող**, հմկտ.՝ **(ջ)սերելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)սերած**, անկտ.՝ **սերում**, վղկտ.՝ **սերել**, ապկտ.՝ **սերելու**, ժխտ.՝ **սերի**: (տե՛ս V¹)

ՍԵՐՎԵԼ **ՍԵՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍԵՐՄԱՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (սերմանել *ընթերցասիրություն*), ենթ.՝ **(ջ)սերմանող**, հմկտ.՝ **(ջ)սերմանելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)սերմանած**, անկտ.՝ **սերմանում**, վղկտ.՝ **սերմանել**, ապկտ.՝ **սերմանելու**, ժխտ.՝ **սերմանի**: (տե՛ս V¹)

ՍԵՐՄԱՆՎԵԼ **ՍԵՐՄԱՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍԵՐՄՆԱՑԱՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՍԵՐՆԴԵՍԵՐՈՒՆԴ, ձևի մկբ.:

ՍԵՐՏԱԾԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (սերտաճել *իրար*), գործ. (սերտաճել *արմատներով*), ենթ.՝ (չ)սերտաճող, հմկտ.՝ (չ)սերտաճելիս, հրկտ.՝ (չ)սերտաճած, անկտ.՝ սերտաճում, վղկտ.՝ սերտաճել, ասկտ.՝ սերտաճելու, ժխտ.՝ սերտաճի: (տե՛ս V¹)

ՍԵՐՏԱՃՈՒՄ, գոյ., ներ, ճման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ուվ:

ՍԵՐՏԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (սերտել *դասը*), ենթ.՝ (չ)սերտող, հմկտ.՝ (չ)սերտելիս, հրկտ.՝ (չ)սերտած, անկտ.՝ սերտում, վղկտ.՝ սերտել, ասկտ.՝ սերտելու, ժխտ.՝ սերտի: (տե՛ս V¹)

ՍԵՐՏՎԵԼ, **ՍԵՐՏԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍԵՐՈՒՆԴ, գոյ., ներ, ընդի/ի, բաց.՝ ընդից/ից, գործ.՝ ընդով/ուվ, ներգ.՝ ընդում/ում:

ՍԵՓԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՍԵՓԱԿԱՆԱՏԵՐ, գոյ., եր, տիրոջ/ի, բաց.՝ տիրոջից/ից, գործ.՝ տիրոջով/ուվ:

ՍԵՓԱԿԱՆԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (սեփականացնել *տունը*), գործ. (սեփականացնել *փաստաթղթերով*), ենթ.՝ (չ)սեփականացնող, հմկտ.՝ (չ)սեփականացնելիս, հրկտ.՝ (չ)սեփականացրած, անկտ.՝ սեփականացում, վղկտ.՝ սեփականացրել, ասկտ.՝ սեփականացնելու, ժխտ.՝ սեփականացնի: (տե՛ս V³)

ՍԵՓԱԿԱՆԱՑՎԵԼ, **ՍԵՓԱԿԱՆԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍԵՓԱԿԱՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (սեփականել *ունեցվածքը*), գործ. (սեփականել *պայմանագրով*), ենթ.՝ (չ)սեփականող, հմկտ.՝ (չ)սեփականելիս, հրկտ.՝ (չ)սեփականած, անկտ.՝ սեփականում, վղկտ.՝ սեփականել, ասկտ.՝ սեփականելու, ժխտ.՝ սեփականի: (տե՛ս V¹)

ՍԵՓԱԿԱՆԵՑՆԵԼ, տե՛ս **ՍԵՓԱԿԱՆԱՑՆԵԼ**:

ՍԵՓԱԿԱՆԵՑՎԵԼ, տե՛ս **ՍԵՓԱԿԱՆԱՑՎԵԼ**:

ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ուվ, ներգ.՝ ում:

ՍԹԱՓ

1. որ. ած., բղրտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (*Սթափ դա-տողությամբ նա լրիվ այլ եզրակացություն արեց*):

2. ձևի մկբ. (*Նա փորձեց մի կողմ թողնել հուզումը և սթափ մտածել*):

ՍԹԱՓԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (սթափեցնել *մարդուն*), խնդրո. բաց. (սթափեցնել *անզգայացումից*),

գործ. (սթափեցնել *խոսքերով*), ենթ.՝ **(չ)սթափեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)սթափեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սթափեցրած**, անկտ.՝ **սթափեցնում**, վղկտ.՝ **սթափեցրել**, ապկտ.՝ **սթափեցնելու**, ժխտ.՝ **սթափեցնի**: (տե՛ս V³)

ՍԹԱՓԵՑՎԵԼ, ՍԹԱՓԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍԹԱՓՎԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո.՝ **բաց.** (սթափվել *խմածությունից*), ենթ.՝ **(չ)սթափվող**, հմկտ.՝ **(չ)սթափվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սթափված**, անկտ.՝ **սթափվում**, վղկտ.՝ **սթափվել**, ապկտ.՝ **սթափվելու**, ժխտ.՝ **սթափվի**: (տե՛ս V¹)

ՍԻՐԱԼԻՐ

1. **որ./հրբ. ած., բղրտ.՝ ավելի, առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Մենք շատ սիրալիր ընդունելության արժանացանք*):

2. **ձևի մկբ.** (*Տանտերը հյուրերին սիրալիր հրավիրեց տուն*):

ՍԻՐԱԾ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (*Շատ էր կարոտել սիրածին*):

• **ՍԻՐԱԾ, ՍԻՐԵԼ-ի** հրկտ. դերբայ (*Դա նրա սիրած ֆիլմն է*):

ՍԻՐԱՀԱՐ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (*Սիրահարները զբոսնում էին ծովափին*):

2. **հրբ. ած.** (*Սիրահար երիտասարդը աղջկան ծաղկեփունջ նվիրեց*):

ՍԻՐԱՀԱՐԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (սիրահարեցնել *տղային*), **գործ.** (սիրահարեցնել *խոսքերով*), ենթ.՝ **(չ)սիրահարեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)սիրահարեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սիրահարեցրած**, անկտ.՝ **սիրահարեցնում**, վղկտ.՝ **սիրահարեցրել**, ապկտ.՝ **սիրահարեցնելու**, ժխտ.՝ **սիրահարեցնի**: (տե՛ս V³)

ՍԻՐԱՀԱՐՎԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (սիրահարվել *աղջկան*), ենթ.՝ **(չ)սիրահարվող**, հմկտ.՝ **(չ)սիրահարվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սիրահարված**, անկտ.՝ **սիրահարվում**, վղկտ.՝ **սիրահարվել**, ապկտ.՝ **սիրահարվելու**, ժխտ.՝ **սիրահարվի**: (տե՛ս V¹)

ՍԻՐԱՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ ից, գործ.՝ թյամբ/ով:

ՍԻՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (սիրել *հայրենիքը*), **սեռ.-տրկ.** (սիրել *աղջկան*), ենթ.՝ **(չ)սիրող**, հմկտ.՝ **(չ)սիրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սիրած**, անկտ.՝ **սիրում**, վղկտ.՝ **սիրել**, ապկտ.՝ **սիրելու**, ժխտ.՝ **սիրի**: (տե՛ս V¹)

ՍԻՐՎԵԼ, ՍԻՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍԻՐԵԼԻ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Սիրելի զբաղմունքը օգնում էր հաղթահարելու միայնությունը*):
2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Երկու սիրելիներ ձեռք ձեռքի փրկած զբոսնում էին այգում*):

ՍԻՐԵԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Նրան դիմավորեց սիրեկանը*):
2. հրբ. ած.** (*Մի սիրեկան մարդ չկար նրա կողքին*):

ՍԻՐՈՂԱԿԱՆ, հրբ. ած.:**ՍԻՐՈՎ**, ձևի մկբ.:**ՍԻՐՏ**, գոյ., սրտեր, սրտի, բաց.՝ **սրտից**, գործ.՝ **սրտով**, ներգ.՝ **սրտում**:

ՍԼԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **գործ**. (սլանալ մեքենայով), ենթ.՝ **(չ)սլացող**, հմկտ.՝ **(չ)սլանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)սլացած**, անկտ.՝ **սլանում**, վղկտ.՝ **սլացել**, ապկտ.՝ **սլանալու**, ժխտ.՝ **սլանա**: (տե՛ս V⁵)

ՍԼԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սլացնել կառքը), **սեռ.-տրկ**. (*մարդուն* սլացնել), **գործ**. (*ձիով* սլացնել), ենթ.՝ **(չ)սլացնող**, հմկտ.՝ **(չ)սլացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սլացրած**, անկտ.՝ **սլացում**, վղկտ.՝ **սլացրել**, ապկտ.՝ **սլացնելու**, ժխտ.՝ **սլացնի**: (տե՛ս V³)

ՍԼԱՑՎԵԼ^օ, **ՍԼԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍԼԱՑԻԿ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Աղջկա սլացիկ հասակը հիացրեց բոլորին*):
2. ձևի մկբ. (*Տան առջև սլացիկ վեր էր խոյանում մի բարդի*):

ՍԼԱՔԱՎԱՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:**ՍԽԱԼ**

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Շարադրության մեջ երեխան սխալ բառ էր գործածել*):
2. ձևի մկբ. (*Աշակերտը խնդիրը սխալ էր լուծել*):
3. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (*Նրա սխալները կյանքում շատ են*):

ՍԽԱԼՄԱՐ, ձևի մկբ.:

ՍԽԱԼՎԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո.՝ **ներգ**. (սխալվել *հաշվարկներում*), ենթ.՝ **(չ)սխալվող**, հմկտ.՝ **(չ)սխալվելիս**,

հրկտ.՝ **(ջ)սխալված**, անկտ.՝ **սխալվում**, վղկտ.՝ **սխալվել**, ասկտ.՝ **սխալվելու**, ժխտ.՝ **սխալվի**: (տե՛ս V¹)

ՍԽՐԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՍԿԵՍՐԱՅՐ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՍԿԵՍՈՒՐ, գոյ., ներ, ի/սրոջ, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՍԿՋԲՆԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՍԿՋԲՆԱՎՈՐԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սկզբնավորել *գործը*), **գործ**. (սկզբնավորել *պայմանագրով*), ենթ.՝ **(ջ)սկզբնավորող**, հմկտ.՝ **(ջ)սկզբնավորելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)սկզբնավորած**, անկտ.՝ **սկզբնավորում**, վղկտ.՝ **սկզբնավորել**, ասկտ.՝ **սկզբնավորելու**, ժխտ.՝ **սկզբնավորի**: (տե՛ս V¹)

ՍԿՋԲՆԱՎՈՐՎԵԼ, **ՍԿՋԲՆԱՎՈՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍԿՋԲՈՒՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍԿՋԲՈՒՆՔԱՅԻՆ, որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա- / ամենից**:

ՍԿՋԲՈՒՆՔՈՐԵՆ, ձևի մկբ.:

ՍԿԻՋԲ, գոյ., ներ, սկզբի, բաց.՝ **սկզբից**, գործ.՝ **սկզբով**, ներգ.՝ **սկզբում**:

ՍԿՅՈՒՌ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՍԿՍԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սկսել *գործը*), **գործ**. (գործը սկսել *տրակտորով*), ենթ.՝ **(ջ)սկսող**, հմկտ.՝ **(ջ)սկսելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)սկսած**, անկտ.՝ **սկսում**, վղկտ.՝ **սկսել**, ասկտ.՝ **սկսելու**, ժխտ.՝ **սկսի**: (տե՛ս V¹)

ՍԿՍՎԵԼ, **ՍԿՍԵԼ**-ի կրվ. (Աշխատանքն **սկսվեց** նրանց կողմից), **չեզ**. (Անձրևներ **սկսվեցին**): (տե՛ս V¹)

ՍԿՍՆԱԿ

1. **հրբ. ած.** (**Սկսնակ** բժիշկն այնուամենայնիվ կարողացավ ճիշտ կողմնորոշվել):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով** (**Սկսնակներն** աշխատանքի ընթացքում հաճախ էին սխալվում):

ՍՄԱՐԹՖՈՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍՄՔԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(ջ)սմբող**, հմկտ.՝ **(ջ)սմբելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)սմբած**, անկտ.՝ **սմբում**, վղկտ.՝ **սմբել**, ասկտ.՝ **սմբելու**, ժխտ.՝ **սմբի**: (տե՛ս V¹)

ՄՅՈՒՆ, գոյ., ներ, սյան/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՅՈՒՆԱԳԼՈՒԽ, գոյ., ներ, գլխի, բաց.՝ **գլխից**, գործ.՝ **գլխով**, ներգ.՝ **գլխում**:

ՄԱՆԿ, որ. ած:

ՄԱՆԿԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ **(չ)սնանկացող**, հմկտ.՝ **(չ)սնանկանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)սնանկացած**, անկտ.՝ **սնանկանում**, վղկտ.՝ **սնանկացել**, ապկտ.՝ **սնանկանալու**, ժխտ.՝ **սնանկանա**: (տե՛ս V⁵)

ՄԱՆԿԱՏՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սնանկացնել *կազմակերպությունը*), **սեռ.-տրկ**. (*մարդուն* սնանկացնել), **գործ**. (*փաստաթղթով* սնանկացնել), ենթ.՝ **(չ)սնանկացնող**, հմկտ.՝ **(չ)սնանկացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սնանկացրած**, անկտ.՝ **սնանկացնում**, վղկտ.՝ **սնանկացրել**, ապկտ.՝ **սնանկացնելու**, ժխտ.՝ **սնանկացնի**: (տե՛ս V³)

ՄԱՆԿԱՅՎԵԼ, **ՄԱՆԿԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՄԱՓԱՌ, հրբ. ած.:

ՄԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սնել *երակը*), **սեռ.-տրկ**. (սնել *երեխային*), **գործ**. (սնել *կաթով*), ենթ.՝ **(չ)սնող**, հմկտ.՝ **(չ)սնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սնած**, անկտ.՝ **սնում**, վղկտ.՝ **սնել**, ապկտ.՝ **սնելու**, ժխտ.՝ **սնի**: (տե՛ս V¹)

ՄՎԵԼ, **ՄԵԼ**-ի կրվ. (*Հիմնարկը ֆինանսապես սնվում է այդ բանկի կողմից*), **չեգ**. (*Մի քանի օր չէր սնվել*): (տե՛ս V¹)

ՄՆՈՒՆԴ, գոյ., ներ, սննդի/ի, բաց.՝ **սննդից/ից**, գործ.՝ **սննդով/ով**, ներգ.՝ **սննդում/ում**:

ՍՈՂԱՆՅՔ, գոյ., ներ/եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՍՈՂՈՍԿԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)սողոսկող**, հմկտ.՝ **(չ)սողոսկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սողոսկած**, անկտ.՝ **սողոսկում**, վղկտ.՝ **սողոսկել**, ապկտ.՝ **սողոսկելու**, ժխտ.՝ **սողոսկի**: (տե՛ս V¹)

ՍՈՃԻ, գոյ., ներ, ճու/ի, բաց.՝ **ճուց/ից**, գործ.՝ **ով/ճով***, ներգ.՝ **ճում/ում***:

ՍՈՍԻՆՁ, գոյ., ներ, սնծի/ի, բաց.՝ **սնծից/ից**, գործ.՝ **սնծով/ով**, ներգ.՝ **սնծում/ում**:

ՍՈՍԿ, սհմնփկ. վրբ.:

ՍՈՍԿԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ՝ խնդրո.՝ **բաց**. (սոսկալ *թշնամուց*), ենթ.՝ **(չ)սոսկացող**, հմկտ.՝ **(չ)սոսկալիս**, հրկտ.՝ **(չ)սոսկացած**, անկտ.՝ **սոսկում**, վղկտ.՝ **սոսկացել**, ապկտ.՝ **սոսկալու**, ժխտ.՝ **սոսկա**: (տե՛ս V⁴)

ՍՈՍԿԱԼԻ

1. որ./հրբ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (*Սոսկալի ցավ զգաց որովայնում*):
2. չափի մկբ. (*Վերքը սոսկալի ցավում էր*):

ՍՈՍԿՈՒՄ, գոյ., ներ, ի/կման՝, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով/կմամբ՝, ներգ.՝ ում:

ՍՈՎԱԾԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., ենթ.՝ (չ)սովածացող, հմկտ.՝ (չ)սովածանալիս, հրկտ.՝ (չ)սովածացած, անկտ.՝ սովածանում, վղկտ.՝ սովածացել, ապկտ.՝ սովածանալու, ժխտ.՝ սովածանա: (տե՛ս V⁵)

ՍՈՎՈՐ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (*Իր համար սովոր պայմաններ էին*):
2. կպկ. բառ, հտղ., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (*Սարերին սովոր աղջիկ էր*):

ՍՈՎՈՐԵԼ, նբ (ուսանել, յուրացնել իմաստով), Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (սովորել դասը), գործ. (սովորել գրքով), չբ (ընտելանալ, վարժվել իմաստով), սեռ.-տրկ. (սովորել մեկին, սովորել պայմաններին), ենթ.՝ (չ)սովորող, հմկտ.՝ (չ)սովորելիս, հրկտ.՝ (չ)սովորած, անկտ.՝ սովորում, վղկտ.՝ սովորել, ապկտ.՝ սովորելու, ժխտ.՝ սովորի: (տե՛ս V¹)

ՍՈՎՈՐԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (սովորեցնել դասը), սեռ.-տրկ. (սովորեցնել երեխային), գործ. (սովորեցնել գրքով), ենթ.՝ (չ)սովորեցնող, հմկտ.՝ (չ)սովորեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)սովորեցրած, անկտ.՝ սովորեցնում, վղկտ.՝ սովորեցրել, ապկտ.՝ սովորեցնելու, ժխտ.՝ սովորեցնի: (տե՛ս V³)

ՍՈՎՈՐԵՑՎԵԼ, ՍՈՎՈՐԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍՈՎՈՐՈՒՅԹ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՍՊԱՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (սպանել խիղճը), սեռ.-տրկ. (սպանել մարդուն), գործ. (սպանել հրացանով), ենթ.՝ (չ)սպանող, հմկտ.՝ (չ)սպանելիս, հրկտ.՝ (չ)սպանած, անկտ.՝ սպանում, վղկտ.՝ սպանել, ապկտ.՝ սպանելու, ժխտ.՝ սպանի: (տե՛ս V¹)

ՍՊԱՆՎԵԼ, ՍՊԱՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍՊԱՈՒԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (սպառել սնունդը), տրկ. (սպառել իրեն), ենթ.՝ (չ)սպառող, հմկտ.՝ (չ)սպառելիս, հրկտ.՝ (չ)սպառած, անկտ.՝ սպառում, վղկտ.՝ սպառել, ապկտ.՝ սպառելու, ժխտ.՝ սպառի: (տե՛ս V¹)

ՍՊԱՌՎԵԼ, ՍՊԱՌԵԼ-ի կրվ. (Խմիչքը սպառվեց հյուրերի կողմից), **չեզ.**

(Համբերությունը սպառվել էր): (տե՛ս V¹)

ՍՊԱՌՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՞ւ՝ սեռ.-տրկ. (սպառնալ մեկին), գործ. (սպառնալ հաշվեհարդարով), ենթա՞.՝ (չ)սպառնացող, հմկտ.՝ (չ)սպառնալիս, հրկտ.՝ (չ)սպառնացած, անկտ.՝ սպառնում, վղկտ.՝ սպառնացել, ապկտ.՝ սպառնալու, ժխտ.՝ սպառնա: (տե՛ս V⁴)

ՍՊԱՍԱՐԿՈՒ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով** (Սպասարկուն նշանակված էր շահին օգնելու համար):

2. հրբ. ած. (Սպասարկու բառերը չունեն նյութական իմաստ):

ՍՊԱՍԵԼ, նբ/չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՞ւ՝ ուղղ.-հայց. (սպասել վա-
րություն), սեռ.-տրկ. (սպասել հաջողության), բաց. (սպասել ընկերոջից),
ենթա՞.՝ (չ)սպասող, հմկտ.՝ (չ)սպասելիս, հրկտ.՝ (չ)սպասած, անկտ.՝
սպասում, վղկտ.՝ սպասել, ապկտ.՝ սպասելու, ժխտ.՝ սպասի: (տե՛ս V¹)

ՍՊԱՍԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո՞ւ՝ ուղղ.-հայց.
(սպասեցնել մեքենան), սեռ.-տրկ. (սպասեցնել տիրոջը), ենթա՞.՝
(չ)սպասեցնող, հմկտ.՝ (չ)սպասեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)սպասեցրած,
անկտ.՝ սպասեցնում, վղկտ.՝ սպասեցրել, ապկտ.՝ սպասեցնելու,
ժխտ.՝ սպասեցնի: (տե՛ս V³)

ՍՊԱՍՎԵԼ, ՍՊԱՍԵԼ-ի կրվ. (Օրը սպասված էր բոլորի կողմից), **չեզ.**
(Սպասվում էր անձրևոտ եղանակ): (տե՛ս V¹)

ՍՊԻՏԱԿ, որ. ած.:

ՍՊԻՏԱԿԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթա՞.՝ (չ)սպիտակող, հմկտ.՝ (չ)սպի-
տակելիս, հրկտ.՝ (չ)սպիտակած, անկտ.՝ սպիտակում, վղկտ.՝ սպիտա-
կել, ապկտ.՝ սպիտակելու, ժխտ.՝ սպիտակի: (տե՛ս V¹)

ՍՊԻՏԱԿԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո՞ւ՝ ուղղ.-
հայց. (սպիտակեցնել պատրը), գործ. (սպիտակեցնել հեղուկով), ենթա՞.
(չ)սպիտակեցնող, հմկտ.՝ (չ)սպիտակեցնելիս, հրկտ.՝ (չ)սպիտակեց-
րած, անկտ.՝ սպիտակեցնում, վղկտ.՝ սպիտակեցրել, ապկտ.՝ սպի-
տակեցնելու, ժխտ.՝ սպիտակեցնի: (տե՛ս V³)

ՍՊԻՏԱԿԵՑՎԵԼ, ՍՊԻՏԱԿԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՍՊՈՐՏԱՍԵՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով** (Սպորտասերների ակումբը նոր էր
ստեղծվել):

2. հրբ. ած. (*Սպորտասեր* տղան ոչ մի խաղ բաց չէր թողնում):

ՍՊՐԴԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)սպորդող, հմկտ.՝ (չ)սպորդելիս, հրկտ.՝ (չ)սպորդած, անկտ.՝ սպորդում, վղկտ.՝ սպորդել, ապկտ.՝ սպորդելու, ժխտ.՝ սպորդի: (տե՛ս V¹)

ՍՌՆԻ, գոյ., ներ, ի/նու, բաց.՝ ից/նուց, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում/նում:

ՍՎԱՂԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (սվաղել պատերը), գործ. (սվաղել գործիքով), ենթ.՝ (չ)սվաղող, հմկտ.՝ (չ)սվաղելիս, հրկտ.՝ (չ)սվաղած, անկտ.՝ սվաղում, վղկտ.՝ սվաղել, ապկտ.՝ սվաղելու, ժխտ.՝ սվաղի: (տե՛ս V¹)

ՍՏԱԽՈՍ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Փնտրվում է ստախոս):

2. հրբ. ած. (*Ստախոս* մարդկանցից պետք է հեռու մնալ):

ՍՏԱՀԱԿ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Այդ ստահակներն այլ նպատակ ունեին):

2. հրբ. ած. (*Ստահակ* մարդիկ շատ էին հանդիպել իրեն):

ՍՏԱՆԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., աճ ստակած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ստանալ նվեր), սեռ.-տրկ. (ստանալ մեկին), գործ. (ստանալ քարտով), ենթ.՝ (չ)ստացող, հմկտ.՝ (չ)ստանալիս, հրկտ.՝ (չ)ստացած, ապառնի՝ ստանալիք, անկտ.՝ ստանում, վղկտ.՝ ստացել, ապկտ.՝ ստանալու, ժխտ.՝ ստանա: (տե՛ս V⁴)

ՍՏԱՑՎԵԼ, **ՍՏԱՆԱԼ**-ի կրվ. (Ապրանքը ստացվեց մատակարար ընկերության կողմից), չեզ. (Գործը ստացվեց): (տե՛ս V¹)

ՍՏԱՆԱԼԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Նրա ստանալիքը շատ փոքր գումար էր):

• **ՍՏԱՆԱԼԻՔ**, **ՍՏԱՆԱԼ**-ի ապառնի դերբայ (Իր ստանալիք գումարը պետք է վերցնել ընկերոջից):

ՍՏԵՂԾԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ստեղծել խումբ), սեռ.-տրկ. (ստեղծել մարդուն), գործ. (ստեղծել գործիքով), բաց. (ստեղծել քարից), ենթ.՝ (չ)ստեղծող, հմկտ.՝ (չ)ստեղծելիս, հրկտ.՝ (չ)ստեղծած, անկտ.՝ ստեղծում, վղկտ.՝ ստեղծել, ապկտ.՝ ստեղծելու, ժխտ.՝ ստեղծի: (տե՛ս V¹)

ՍՏԵՂԾՎԵԼ, **ՍՏԵՂԾԵԼ**-ի կրվ. (Կազմակերպությունը ստեղծվել էր մի խումբ մարդկանց կողմից), չեզ. (Ստեղծված բարդ իրավիճակից անհրաժեշտ էր դուրս գալ): (տե՛ս V¹)

ՄՏԵՂՆ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՏԻՊԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ստիպել *խոսել*), **սեռ.-տրկ**. (ստիպել *մեկին*), **գործ**. (ստիպել *որոշմամբ*), Ենթ.՝ **(չ)ստիպող**, հմկտ.՝ **(չ)ստիպելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ստիպած**, անկտ.՝ **ստիպում**, վղկտ.՝ **ստիպել**, ապկտ.՝ **ստիպելու**, ժխտ.՝ **ստիպի**: (տե՛ս V¹)

ՄՏՐՈՒԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՄՏՐՈՒԳԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ստուգել *փաստաթուղթը*), **սեռ.-տրկ**. (ստուգել *այցելուին*), **գործ**. (ստուգել *սարքով*), Ենթ.՝ **(չ)ստուգող**, հմկտ.՝ **(չ)ստուգելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ստուգած**, անկտ.՝ **ստուգում**, վղկտ.՝ **ստուգել**, ապկտ.՝ **ստուգելու**, ժխտ.՝ **ստուգի**: (տե՛ս V¹)

ՄՏՐՈՒԳՎԵԼ, **ՄՏՐՈՒԳԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ՄՏՐՈՒՅԳ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Սպոյգ լուրեր ոչ ոք չունեն**):
2. ձևի մկբ. (**Կինը սպոյգ գիտեր, թե ինչ է տեղի ունեցել**):

ՄՐԲԱԶԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Ուխտավորները մոտեցան սրբազանին**):
2. հրբ. ած. (**Իրենց սրբազան ուխտը ի կատար ածվեց**):

ՄՐԲԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (սրբել *սեղանը*), **սեռ.-տրկ**. (սրբիչով սրբել *երեխային*), **գործ**. (սրբել *անձեռոցիկով*), Ենթ.՝ **(չ)սրբող**, հմկտ.՝ **(չ)սրբելիս**, հրկտ.՝ **(չ)սրբած**, անկտ.՝ **սրբում**, վղկտ.՝ **սրբել**, ապկտ.՝ **սրբելու**, ժխտ.՝ **սրբի**: (տե՛ս V¹)

ՄՐԲՎԵԼ, **ՄՐԲԵԼ-ի կրվ.** (**Հատակը սրբվեց մաքրուիու կողմից**), **չեզ**. (**Տղան սրբվեց և դուրս եկավ**): (տե՛ս V¹)

ՄՐԻԿԱ

1. գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով** (**Այդ սրիկան խաբել էր բոլորին**):
2. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Սրիկա արարածը կարող էր նման կերպ վարվել**):

ՄՐԻՉ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՐՃԵՓ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՄՐՏԱԳԻՆ

1. հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Երբևէ նման սրտագին տեսարանի ականատես չէր եղել**):
2. ձևի մկբ. (**Սրտագին աղերսում էր ներել իրեն**):

ՄՐՏԱՆՑ, ձևի մկբ.:

ՍՈՒԳ, գոյ., եր, ի/սգո՞, բաց.՝ սգից/ից, գործ.՝ սգով/ով, ներգ.՝ ում/սգում:

ՍՈՒՆԿ, գոյ., սնկեր/եր, սնկի/ի, բաց.՝ սնկից/ից, գործ.՝ սնկով/ով, ներգ.՝ սնկում/ում:

ՍՈՒՏ

1. **գոյ., ստեր/եր, ստի, բաց.՝ ստից, գործ.՝ ստով, ներգ.՝ ստում** (Նրանից ստեր շապ եմ լսել):

2. **որ. ած. (Սուտը խոստումներ էր փալիս այդ աղջկան):**

ՍՈՒՐ

1. **գոյ., սրեր/եր, սրի, բաց.՝ սրից, գործ.՝ սրով, ներգ.՝ սրում** (Սրի մի հարվածով կտրեց պարանոց):

2. **որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից** (Սուր գործիքով վնասեց մատը):

ՍՈՒՐԲ

1. **գոյ., սրբեր/եր, սրբի/ի, բաց.՝ սրբից/ից, գործ.՝ սրբով/ով** (Սուրբի նկարի առջև աղոթում էր):

2. **որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից** (Նրա հայացքը սուրբ օրհնանքի պես իջավ ներկաների վրա):

ՍՓՈՓԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (սփոփել *ցավը*), **սեռ.-տրկ.** (սփոփել *զավակին*), **գործ.** (սփոփել *խոսքերով*), **ենթ.՝ (չ)սփոփող, հմկտ.՝ (չ)սփոփելիս, հրկտ.՝ (չ)սփոփած, անկտ.՝ սփոփում, վղկտ.՝ սփոփել, ապկտ.՝ սփոփելու, ժխտ.՝ սփոփի:** (տե՛ս V¹)

ՍՓՈՓՎԵԼ, ՍՓՈՓԵԼ-ի կրվ. (Տղան *սփոփվեց* մոր կողմից), **չեզ.** (Ինձ *սփոփված* եմ զգում): (տե՛ս V¹)

ՍՔՈՂԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (սքողել *իրերը*), **սեռ.-տրկ.** (սքողել *մեկին*), **գործ.** (սքողել *ծածկոցով*), **ենթ.՝ (չ)սքողող, հմկտ.՝ (չ)սքողելիս, հրկտ.՝ (չ)սքողած, անկտ.՝ սքողում, վղկտ.՝ սքողել, ապկտ.՝ սքողելու, ժխտ.՝ սքողի:** (տե՛ս V¹)

ՍՔՈՂՎԵԼ, ՍՔՈՂԵԼ-ի կրվ. (Ծովը *սքողվեց* կապույտ մշուշով), **չեզ.** (Հանցագործը *սքողվեց* ծառերի արանքում): (տե՛ս V¹)

Վ

ՎԱԳՐԱՃՈՒՏ, գոյ., ճտեր/եր, ճտի/ի, բաց.՝ *ճտից/ից, գործ.՝ ճտով/ով*:

ՎԱՋԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (վազել *տարածությունը*) (տե՛ս *Առաջարան*), ենթ.՝ **(չ)վազող**, հմկտ.՝ **(չ)վազելիս**, հրկտ.՝ **(չ)մտած**, անկտ.՝ **վազում**, վղկտ.՝ **վազել**, ապկտ.՝ **վազելու**, ժխտ.՝ **վազի**: (տե՛ս V¹)

ՎԱՋԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (*երեխային* վազեցնել), ենթ.՝ **(չ)վազեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)վազեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)վազեցրած**, անկտ.՝ **վազեցնում**, վղկտ.՝ **վազեցրել**, ապկտ.՝ **վազեցնելու**, ժխտ.՝ **վազեցնի**: (տե՛ս V³)

ՎԱԽ՝ (*երկյուղ*), **գոյ.**, **եր, ի**, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում** (**Վախը** *հոգեվիճակ է, որը կարող է դառնալ հիվանդություն*):

ՎԱԽ՝² (*բացականչություն*), **զգցկ. ձյնրկ.** (**Վա՛խ, ի՞նչ օրն ընկար):**

ՎԱԽԵՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **են** սուկած., խնդրո.՝ **բաց.** (վախենալ *կենդանուց*), ենթ.՝ **(չ)վախեցող**, հմկտ.՝ **(չ)վախենալիս**, հրկտ.՝ **(չ)վախեցած**, անկտ.՝ **վախենում**, վղկտ.՝ **վախեցել**, ապկտ.՝ **վախենալու**, ժխտ.՝ **վախենա**: (տե՛ս V⁵)

ՎԱԽԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (վախեցնել *աչքը*), **սեռ.-տրկ.** (վախեցնել *մարդուն*), **գործ.** (վախեցնել *պատրուկություններով*), ենթ.՝ **(չ)վախեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)վախեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)վախեցրած**, անկտ.՝ **վախեցնում**, վղկտ.՝ **վախեցրել**, ապկտ.՝ **վախեցնելու**, ժխտ.՝ **վախեցնի**: (տե՛ս V³)

ՎԱՂ, ժմնկի մկբ.:

ՎԱՂԵՄԻ, հրբ. ած.:

ՎԱՂՈՐԴԱՅՆ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով, ներգ՝ ում**:

ՎԱՂՈՐԴՅԱՆ, հրբ. ած.:

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ

1. **գոյ., ներ, ի**, բաց.՝ **ից, գործ.՝ ով** (**Վաճառականը** *սնանկ ճանաչվեց*):

2. **հրբ. ած.** (**Վաճառական** *մարդիկ վաճառում էին իրենց ձեռքի աշխատանքները*):

ՎԱՃԱՌԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (վաճառել *ապրանք*), **սեռ.-տրկ.** (վաճառել *գնորդին*), **գործ.** (վաճառել *գումարով*), ենթ.՝

(ջ)վաճառող, հմկտ.՝ (ջ)վաճառելիս, հրկտ.՝ (ջ)վաճառած, անկտ.՝ վաճառում, վղկտ.՝ վաճառել, ապկտ.՝ վաճառելու, ժխտ.՝ վաճառի: (տե՛ս V¹)

ՎԱՃԱՌՎԵԼ, ՎԱՃԱՌԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՎԱՅ, զգցկ. ձյնրկ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (Վա՛յ մեր ապրած կյանքին), տրկ. (Վա՛յ մեզ, որ հավաքացիք քո նմանին):

ՎԱՅԵԼԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (վայելել օրը), սեռ.-տրկ. (վայելել կնոջը), գործ. (վայելել շոկոլատով), ենթ.՝ (ջ)վայելող, հմկտ.՝ (ջ)վայելելիս, հրկտ.՝ (ջ)վայելած, անկտ.՝ վայելում, վղկտ.՝ վայելել, ապկտ.՝ վայելելու, ժխտ.՝ վայելի: (տե՛ս V¹)

ՎԱՅՐԵՆԻ

1. հրբ./որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (Այժմ էլ աշխարհի շար անկյուններում վայրենի ցեղեր են ապրում):

2. գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ նուց/ից, գործ.՝ ով (Վայրենին քաղաքակիրթ չի դառնա):

ՎԱՅՐԵՋԲ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՎԱՆԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Վանականը մտավ իր խուցը):

2. հրբ. ած. (Վանական կյանքով էր ապրում):

ՎԱՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (վանել մտքերը), սեռ.-տրկ. (վանել դիմացիներին), գործ. (վանել հոտով), ենթ.՝ (ջ)վանող, հմկտ.՝ (ջ)վանելիս, հրկտ.՝ (ջ)վանած, անկտ.՝ վանում, վղկտ.՝ վանել, ապկտ.՝ վանելու, ժխտ.՝ վանի: (տե՛ս V¹)

ՎԱՌԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (վառել թուղթը), սեռ.-տրկ. (վառել մարդուն), գործ. (վառել լուցկիով), ենթ.՝ (ջ)վառող, հմկտ.՝ (ջ)վառելիս, հրկտ.՝ (ջ)վառած, անկտ.՝ վառում, վղկտ.՝ վառել, ապկտ.՝ վառելու, ժխտ.՝ վառի: (տե՛ս V¹)

ՎԱՌՎԵԼ, ՎԱՌԵԼ-ի կրվ. (Կրակը վառվեց անտառապահի կողմից), չեզ. (Ձայրույթը վառվեց նրա հոգում): (տե՛ս V¹)

ՎԱՎԵՐԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (վավերացնել փաստաթուղթը), գործ. (վավերացնել կնիքով), ենթ.՝ (ջ)վավերացնող, հմկտ.՝ (ջ)վավերացնելիս, հրկտ.՝ (ջ)վավերացրած, անկտ.՝ վավերացում, վղկտ.՝ վավերացրել, ապկտ.՝ վավերացնելու, ժխտ.՝ վավերացնի: (տե՛ս V³)

ՎԱՎԵՐԱՑՎԵԼ, ՎԱՎԵՐԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՎԱՏԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սուկած., ենթ.՝ **(չ)վատացող**, հմկտ.՝ **(չ)վատանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)վատացած**, անկտ.՝ **վատանում**, վղկտ.՝ **վատացել**, ապկտ.՝ **վատանալու**, ժխտ.՝ **վատանա**: (տե՛ս V⁵)

ՎԱՏԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (վատացնել *հարաբերությունները*), **սեռ.-տրկ.** (վատացնել *մարդուն*), ենթ.՝ **(չ)վատացնող**, հմկտ.՝ **(չ)վատացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)վատացրած**, անկտ.՝ **վատացնում**, վղկտ.՝ **վատացրել**, ապկտ.՝ **վատացնելու**, ժխտ.՝ **վատացնի**: (տե՛ս V³)

ՎԱՐԱԿԱԿԻՐ

1. **գոյ.**, **ներ**, կրի/ի, բաց.՝ **կրից/ից**, գործ.՝ **կրով/ով** (**Վարակակիրների թիվը շարանում էր**):

2. **հրբ. ած.** (**Վարակակիր կրծողների թիվը մեծ չէ**):

ՎԱՐԱԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (վարակել *միջավայրը*), **սեռ.-տրկ.** (վարակել *հաճախորդին*), **գործ.** (վարակել *թունավոր նյութերով*), ենթ.՝ **(չ)վարակող**, հմկտ.՝ **(չ)վարակելիս**, հրկտ.՝ **(չ)վարակած**, անկտ.՝ **վարակում**, վղկտ.՝ **վարակել**, ապկտ.՝ **վարակելու**, ժխտ.՝ **վարակի**: (տե՛ս V¹)

ՎԱՐԱԿՎԵԼ, **ՎԱՐԱԿԵԼ**-ի կրվ. (**Վարակակրից վիրուսով էր վարակվել**), **չեզ.** (**Տղան գրիպով է վարակվել**): (տե՛ս V¹)

ՎԱՐԱՆԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ներգ.** (վարանել *քայլում*), ենթ.՝ **(չ)վարանող**, հմկտ.՝ **(չ)վարանելիս**, հրկտ.՝ **(չ)վարանած**, անկտ.՝ **վարանում**, վղկտ.՝ **վարանել**, ապկտ.՝ **վարանելու**, ժխտ.՝ **վարանի**: (տե՛ս V¹)

ՎԱՐԴԱՊԵՏ, գոյ., **ներ**, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՎԱՐԴԱՏՈՆ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՎԱՐԵԼ¹ (*հողը հերկել*), նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (վարել *հողը*), **գործ.** (վարել *գութանով*), ենթ.՝ **(չ)վարող**, հմկտ.՝ **(չ)վարելիս**, հրկտ.՝ **(չ)վարած**, անկտ.՝ **վարում**, վղկտ.՝ **վարել**, ապկտ.՝ **վարելու**, ժխտ.՝ **վարի**: (տե՛ս V¹)

ՎԱՐՎԵԼ, **ՎԱՐԵԼ¹**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՎԱՐԵԼ² (*կատավարել, քշել*), նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (վարել *մեքենա*), **սեռ.-տրկ.** (վարել *մարդկանց*), ենթ.՝ **(չ)վարող**, հմկտ.՝ **(չ)վարելիս**, հրկտ.՝ **(չ)վարած**, անկտ.՝ **վարում**, վղկտ.՝ **վարել**, ապկտ.՝ **վարելու**, ժխտ.՝ **վարի**: (տե՛ս V¹)

ՎԱՐՎԵԼ, ՎԱՐԵԼ²-ի կրվ. (Հաղորդումը **վարվում** էր դերասանուհու կողմից), **չեզ.** (Ընկերոջ հետ վարվեց): (տե՛ս V¹)

ՎԱՐԻՉ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՎԱՐԿԱՐԵԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (վարկաբեկել երկիրը), **սեռ.-տրկ.** (վարկաբեկել ընկերոջը), **գործ.** (վարկաբեկել խոսքով), ենթ.՝ **(չ)վարկաբեկող,** հմկտ.՝ **(չ)վարկաբեկելիս,** հրկտ.՝ **(չ)վարկաբեկած,** անկտ.՝ **վարկաբեկում,** վղկտ.՝ **վարկաբեկել,** ապկտ.՝ **վարկաբեկելու,** ժխտ.՝ **վարկաբեկի:** (տե՛ս V¹)

ՎԱՐԿԱՐԵԿՎԵԼ, ՎԱՐԿԱՐԵԿԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՎԱՐՁԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (վարձել բնակարան), **սեռ.-տրկ.** (վարձել աշխատողին), **գործ.** (վարձել գումարով), ենթ.՝ **(չ)վարձող,** հմկտ.՝ **(չ)վարձելիս,** հրկտ.՝ **(չ)վարձած,** անկտ.՝ **վարձում,** վղկտ.՝ **վարձել,** ապկտ.՝ **վարձելու,** ժխտ.՝ **վարձի:** (տե՛ս V¹)

ՎԱՐՁԿԱՆ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (Այն ժամանակ ամեն մի հասարակ վարձկան մեծ հարստություն ուներ):
2. **հրբ. ած.** (Նրա **վարձկան** զինվորները մինչև վերջ կռվեցին):

ՎԱՐՁՈՒ, հրբ. ած.:

ՎԱՐՊԵՏ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (**Վարպետը** գեղեցիկ քանդակ պատրաստեց):
2. **հրբ. ած.** (**Վարպետ** կատակաբանի պես զվարճացնում էր մարդկանց):

ՎԱՅԼԻ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՎԵՀԱՆՁՆ

1. **որ./հրբ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Բոլորին գերեց իր **վեհանձն** արարքով):
2. **ձևի մկբ.** (Շատ **վեհանձն** վարվեց թշնամու հետ):

ՎԵՂԱՐԱԿԻՐ

1. **գոյ., ներ, կրի/ի, բաց.՝ կրից/ից, գործ.՝ ով/կրով** (**Վեղարակիրները** հավաքվել էին եկեղեցու բակում):
2. **հրբ. ած.** (**Վեղարակիր** կրոնավորը մտավ գավիթ):

ՎԵՐ

1. **տեղի մկբ., ի, բաց.՝ ից** (Հյուրերը **վեր** բարձրացան՝ հիվանդին տեսնելու):

2. կակ. բառ, հոդ., խնդրո.՝ բաց. (Այդպիսի աշխատանք կատարելը նրա ուժերից վեր էր):

ՎԵՐԱԴԱՍ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Վերադասի հրամանով կազմակերպվեց աշխատաժողով):

2. հրբ. ած. (Բողոքն ուղղված էր վերադաս մարմնին):

ՎԵՐԱԴԱՐՁ, գոյ., ներ/եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՎԵՐԱԾԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (տունը վերածել հյուրանոցի), սեռ.-տրկ. (վերածել քասսի), գործ. (վերածել պայմանագրով), ենթ.՝ (չ)վերածող, հմկտ.՝ (չ)վերածելիս, հրկտ.՝ (չ)վերածած, անկտ.՝ վերածում, վղկտ.՝ վերածել, ապկտ.՝ վերածելու, ժխտ.՝ վերածի: (տե՛ս V¹)

ՎԵՐԱԾՎԵԼ, **ՎԵՐԱԾԵԼ**-ի կրվ. (Տունը վերածվեց մոխրի հրոսակների կողմից), չեգ. (Այդ տղան վերածվել էր հարբեցողի): (տե՛ս V¹)

ՎԵՐԱԿԱՆԳՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (վերականգնել դիրքը), սեռ.-տրկ. (վերականգնել աշխատողին), գործ. (վերականգնել համակարգչով), ենթ.՝ (չ)վերականգնող, հմկտ.՝ (չ)վերականգնելիս, հրկտ.՝ (չ)վերականգնած, անկտ.՝ վերականգնում, վղկտ.՝ վերականգնել, ապկտ.՝ վերականգնելու, ժխտ.՝ վերականգնի: (տե՛ս V¹)

ՎԵՐԱԿԱՆԳՆՎԵԼ, **ՎԵՐԱԿԱՆԳՆԵԼ**-ի կրվ. (Գաղտնաբառը վերականգնվեց ծրագրավորողի կողմից), չեգ. (Հիվանդությունից հետո բավականին վերականգնվել էր): (տե՛ս V¹)

ՎԵՐԱՄՇԱԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (վերամշակել աղբը), գործ. (վերամշակել սարքերով), ենթ.՝ (չ)վերամշակող, հմկտ.՝ (չ)վերամշակելիս, հրկտ.՝ (չ)վերամշակած, անկտ.՝ վերամշակում, վղկտ.՝ վերամշակել, ապկտ.՝ վերամշակելու, ժխտ.՝ վերամշակի: (տե՛ս V¹)

ՎԵՐԱՄՇԱԿՎԵԼ, **ՎԵՐԱՄՇԱԿԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՎԵՐԱՑԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՎԵՐԵՎ

1. տեղի մկբ., ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Ջրի շիթերը թռչում էին վերև):

2. կակ. բառ, հոդ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (Պահարանի վերևում դրված էին նրա իրերը), բաց. (Գյուղից վերև կար մի քարանձավ):

ՎԵՐՋԱԼՈՒՅՍ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՎԵՐՋԱԿԵՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՎԵՐՍՏԻՆ, ժմնկի/չափի մկբ. (**Վերստին** անդրադարձավ այդ հարցին):

ՎԵՐՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, պատճառակերպ (տե՛ս *Առաջարան*), խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (վերցնել *գիրքը*), **սեռ.-տրկ**. (վերցնել *երեխային*), **բաց**. (վերցնել *հորից*), **գործ**. (վերցնել *բռնիչով*), ենթ.՝ **(չ)վերցնող**, հմկտ.՝ **(չ)վերցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)վերցրած**, անկտ.՝ **վերցնում**, վղկտ.՝ **վերցրել**, ապկտ.՝ **վերցնելու**, ժխտ.՝ **վերցնի**: (տե՛ս V³)

ՎԵՐՑՎԵԼ, **ՎԵՐՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՎԵՐ ԿԵՆԱԼ, չբ, ա լծ., անկանոն., են սոսկած., խնդրո.՝ **բաց**.՝ (*քնից* վեր կենալ), ենթ.՝ **վեր (չ)կացող**, հմկտ.՝ **վեր (չ)կենալիս**, հրկտ.՝ **վեր (չ)կացած**, անկտ.՝ **վեր կենում**, վղկտ.՝ **վեր կացել**, ապկտ.՝ **վեր կենալու**, ժխտ.՝ **վեր կենա**

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **վեր եմ կենում/վեր ենք կենում**, ժխտ.՝ **չեմ վեր կենում/վեր չեմ կենում//չենք վեր կենում/վեր չենք կենում**
անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **վեր էի կենում/վեր էինք կենում**, ժխտ.՝ **չէի վեր կենում/վեր չէի կենում//չէինք վեր կենում/վեր չէինք կենում**

վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **վեր եմ կացել/վեր ենք կացել**, ժխտ.՝ **չեմ վեր կացել/վեր չեմ կացել//չենք վեր կացել/վեր չենք կացել**

վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **վեր էի կացել/վեր էինք կացել**, ժխտ.՝ **չէի վեր կացել/վեր չէի կացել//չէինք վեր կացել/վեր չէինք կացել**

ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **վեր եմ կենալու/վեր ենք կենալու**, ժխտ.՝ **չեմ վեր կենալու/վեր չեմ կենալու//չենք վեր կենալու/վեր չենք կենալու**

ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **վեր էի կենալու/վեր էինք կենալու**, ժխտ.՝ **չէի վեր կենալու/վեր չէի կենալու//չէինք վեր կենալու/վեր չէինք կենալու**

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **վեր կացա/վեր կացանք**, ժխտ.՝ **վեր չկացա/վեր չկացանք**

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **վեր կենամ/վեր կենանք**, ժխտ.՝ **վեր չկենամ/վեր չկենանք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ վեր կենայի/վեր կենայինք, ժխտ.՝ վեր
 չկենայի/վեր չկենայինք

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ վեր կկենամ/վեր կկենանք, ժխտ.՝ չեմ վեր
 կենա/վեր չեմ կենա//չենք վեր կենա/վեր չենք կենա

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ վեր կկենայի/վեր կկենայինք, ժխտ.՝ վեր չէի
 կենա/վեր չէինք կենա

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ պիտի/պետք է վեր կենամ/կենանք, ժխտ.՝
 չպիտի/չպետք է վեր կենամ/վեր կենանք կամ՝ պիտի/պետք է վեր
 չկենամ/չկենանք

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ պիտի/պետք է վեր կենայի/վեր կենայինք,
 ժխտ.՝ չպիտի/չպետք է վեր կենայի/վեր կենայինք կամ՝ պի-
 տի/պետք է վեր չկենայի/վեր չկենայինք

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ վե՛ր կաց/վե՛ր կացե՛ք, արգ.՝ մի՛ վեր
 կաց/մի՛ վեր կացեք

ՎԵՅ, քնկ. թվ.:

ՎԵՑԱԿԱՆ, բաշխ. թվ.:

ՎԵՑԵՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

ՎՋԿԱՊ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՎԻՉ, գոյ., վզեր, վզի, բաց.՝ վզից, գործ.՝ վզով, ներգ.՝ վզում:

**ՎԻՃԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)վիճող, հմկտ.՝ (չ)վիճելիս, հրկտ.՝
 (չ)վիճած, անկտ.՝ վիճում, վղկտ.՝ վիճել, ասկտ.՝ վիճելու, ժխտ.՝ վիճի:
 (տե՛ս V')**

ՎԻՊԱԳԻՐ, գոյ., ներ, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով:

ՎԻՐԱՎՈՐ

1. **հրբ. ած. (Վիրավոր կենդանին ցավից ձայներ էր արձակում):**

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Վիրավորները փեղափոխվեցին
 հիվանդանոց):**

ՎԻՇՏ, գոյ., վշտեր/եր, վշտի, բաց.՝ վշտից, գործ.՝ վշտով, ներգ.՝ վշտում:

**ՎՃՈՒԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (վճռել հարցը), գործ.
 (վճռել օրենքով), ենթ.՝ (չ)վճռող, հմկտ.՝ (չ)վճռելիս, հրկտ.՝ (չ)վճռած,
 անկտ.՝ վճռում, վղկտ.՝ վճռել, ասկտ.՝ վճռելու, ժխտ.՝ վճռի: (տե՛ս V')**

ՎՃՌՎԵԼ, ՎՃՌԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՎՇՏԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սուկած., ենթ.՝ **(չ)վշտացող**, հմկտ.՝ **(չ)վշտանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)վշտացած**, անկտ.՝ **վշտանում**, վղկտ.՝ **վշտացել**, ապկտ.՝ **վշտանալու**, ժխտ.՝ **վշտանա:** (տե՛ս V⁵)

ՎՇՏԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (վշտացնել *հարազատին*), **գործ.** (վշտացնել *վարմունքով*), ենթ.՝ **(չ)վշտացնող**, հմկտ.՝ **(չ)վշտացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)վշտացրած**, անկտ.՝ **վշտացնում**, վղկտ.՝ **վշտացրել**, ապկտ.՝ **վշտացնելու**, ժխտ.՝ **վշտացնի:** (տե՛ս V³)

ՎՏԱՐԱՆԴԻ

1. **գոյ., ներ, դու/ի, բաց.՝ դուց/ից, գործ.՝ ով (Վտարանդին, հայրենի երկրից քշված, թափառում էր օտար ավերում):**

2. **հրբ. ած. (Վտարանդի տղան վերադարձավ հայրենիք):**

ՎՐԱ, անիսկ. կապ, հտղ., յի, բաց.՝ յից, գործ.՝ յով, խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (սեղանի վրա), **տրկ. (ինձ վրա):**

ՎՐՁԻՆ, գոյ., ներ, ձնի/ի, բաց.՝ ձնից/ից, գործ.՝ ձնով/ով, ներգ.՝ ձնում/ում:

ՎՈՒՇ՛, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Վուշի սերմերից բարձր որակի ձեթ են ստանում):

ՎՈՒՇ՛², զգցկ. ձյնրկ., խնդրո.՝ սեռ.-տրկ. (Վո՛ւշ քու սերին...):

S

SUL¹ (ամուսնու քույրը), **գոյ., եր, ի/ոջ, բաց.՝ ից/ոջից*, գործ.՝ ով/ոջով*** (Աննայի **տալը** գեղեցիկ նվեր էր պատրաստել):

SUL² (հանձնել), **նբ, ա լծ., անկանոն, պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց.** (տալ *հանձնարարություն*), **սեռ.-տրկ.** (տալ *քրոջը*), **գործ.** (տալ *պատրաստ-քաղով*), ենթ.՝ **(չ)տվող**, հմկտ.՝ **(չ)տալիս**, հրկտ.՝ **(չ)տված**, ապառնի՝ **(չ)տալիք**, անկտ.՝ **տալիս**, վղկտ.՝ **տվել**, ապկտ.՝ **տալու**, ժխտ.՝ **տա**

□ Սահմանական եղանակ

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տալիս եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք տալիս**

անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տալիս էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք տալիս**

վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տվել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք տվել**
 վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տվել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք տվել**
 ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տալու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք տալու**
 ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տալու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք տալու**
 անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տվեցի//տվի*/տվեցինք//տվինք***, ժխտ.՝
չտվեցի//չտվի*/չտվեցինք//չտվինք*

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տամ/տանք**, ժխտ.՝ **չտամ/չտանք**
 անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տայի/տայինք**, ժխտ.՝ **չտայի/չտայինք**

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կտամ/կտանք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք տա**
 անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կտայի/կտայինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք տա**

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է տամ/տանք**, ժխտ.՝ **չպի-
տի//չպետք է տամ/տանք** կամ՝ **պիտի//պետք է չտամ/չտանք**
 անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է տայի/տայինք**, ժխտ.՝ **չպի-
տի//չպետք է տայի/տայինք** կամ՝ **պիտի//պետք է չտայի/չտայինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տու՛ր/տվե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ տուր/մի՛ տվեք**

SԱԺԱՆԱԳԻՆ

1. **հրբ./որ. ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (*Դա
 փաժանագին աշխատանք էր նրա համար*):

2. **ձևի մկբ.** (*Տաժանագին աշխատում էր առավոտից իրիկուն*):

SULԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (*Իմ առնելիքը առա և
 իմ փալիքը փվի*):

• **SULԻՔ**, **SUL**-ի ապառնի դերբայ (*Վաղը փալիք գրավոր աշխատանքի
 մասին մեզ ոչինչ չեն ասել*):

SULԿ, անիսկ. կապ, հտղ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (*սեղա-
 նի տակ*), **սեռ.** (*մեր տակ*):

SUՂԱՆՂԱՎՈՐ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել**, գրղ.՝ **ամենա-/
 ամենից**:

SUՂԵՐԳՈՒ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

SUNԵԼ, նբ, ե լծ., անկանոն, ն սոսկած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*տանել իրե-
 րը*), **սեռ.-տրկ.** (*տանել հարազատին*), **գործ.** (*տանել մեքենայով*), ենթ.՝

(ջ)տանող, հմկտ.՝ (ջ)տանելիս, հրկտ.՝ (ջ)տարած, անկտ.՝ տանում, վղկտ.՝ տարել, ապկտ.՝ տանելու, ժխտ.՝ տանի

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ տանում եմ/ենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք տանում
անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ տանում էի/էինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք տանում
վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ տարել եմ/ենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք տարել
վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ տարել էի/էինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք տարել
ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ տանելու եմ/ենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք տանելու
ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ տանելու էի/էինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք տանելու

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ տարա/տարանք, ժխտ.՝ չտարա/չտարանք

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ տանեմ/տանենք, ժխտ.՝ չտանեմ/չտանենք
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ տանեի/տանեինք, ժխտ.՝ չտանեի/չտանեինք

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ կտանեմ/կտանենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք տանի
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ կտանեի/կտանեինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք տանի

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ պիտի//պետք է տանեմ/տանենք, ժխտ.՝ չպիտի//չպետք է տանեմ/տանենք կամ՝ պիտի//պետք է չտանեմ/չտանենք

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ պիտի//պետք է տանեի/տանեինք, ժխտ.՝ չպիտի//չպետք է տանեի/տանեինք կամ՝ պիտի//պետք է չտանեի/չտանեինք

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ տա՛ր/տարե՛ք, արգ.՝ մի՛ տար/մի՛ տարեք:

SURVETL, SUNETL-ի կրվ. (Ապրանքը փարվեց առաքիչի կողմից), չեզ.

(Տղան մտքեթրով էր փարվել), նք (տանուլ փայ, պարտվել իմաստով)

(Թղթախաղում նա փարվեց իր ողջ կարողությունը): (տե՛ս V¹)

SUNZULHΘ, հրբ./որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/
ամենից:

SUNSHYHNL, գոյ., ներ, կնոջ, բաց.՝ կնոջից, գործ.՝ կնոջով:

SUNNHSEP, գոյ., ներ, ի/տիրոջ, բաց.՝ ից/տիրոջից, գործ.՝ ով/տիրոջով:

SUՇԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (տաշել *փայտը*), գործ. (տաշել *գործիքով*), ենթ.՝ (չ)տաշող, հմկտ.՝ (չ)տաշելիս, հրկտ.՝ (չ)տաշած, անկտ.՝ տաշում, վղկտ.՝ տաշել, ապկտ.՝ տաշելու, ժխտ.՝ տաշի: (տե՛ս V¹)

SUՇՎԵԼ, **SUՇԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

SUՊԱԼԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (տապալել *ծառը*), սեռ.-տրկ. (տապալել *մարդուն*), գործ. (տապալել *ձեռքով*), ենթ.՝ (չ)տապալող, հմկտ.՝ (չ)տապալելիս, հրկտ.՝ (չ)տապալած, անկտ.՝ տապալում, վղկտ.՝ տապալել, ապկտ.՝ տապալելու, ժխտ.՝ տապալի: (տե՛ս V¹)

SUՊԱԼՎԵԼ, **SUՊԱԼԵԼ**-ի կրվ. (Ծառը գետնին *տապալվեց* ուժեղ քամուց), **չեգ.** (Տղան ողջ մարմնով *տապալվեց* հատակին): (տե՛ս V¹)

SԱՌԱՊՅԱԼ

1. հրբ. ած. (Նա իր ազգի *տառապյալ* զավակն է):
2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Խաղաղություն է ուզում գտնել *տառապյալը*):

SԱՍԸ/SԱՍՆ, քնկ. թվ.:

SԱՍԱԿԱՆ, բաշխ. թվ.:

SԱՍՆԱՊԱՏԻԿ

1. հրբ. ած. (Տղան *տասնապատիկ* խոստումներ էր արվել):
2. չափի մկբ. (Ընկերությունը *տասնապատիկ* շատ եկամուտ է ստացել):
3. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Անհրաժեշտ էր գտնել *տրված թվի տասնապատիկը*):

SԱՍՆԵՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

SԱՎԻՂ, գոյ., ներ, ի/վղի, բաց.՝ **ից/վղից**, գործ.՝ **ով/վղով**, ներգ.՝ **ում/վղում**:

SԱՏԱՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (տատանել *ճյուղերը*), սեռ.-տրկ. (տատանել *մեկին*), գործ. (տատանել *ձեռքով*), ենթ.՝ (չ)տատանող, հմկտ.՝ (չ)տատանելիս, հրկտ.՝ (չ)տատանած, անկտ.՝ տատանում, վղկտ.՝ տատանել, ապկտ.՝ տատանելու, ժխտ.՝ տատանի: (տե՛ս V¹)

SԱՏԱՆՎԵԼ, **SԱՏԱՆԵԼ**-ի կրվ. (Ծառի ճյուղերը *տատանվում* էին քամուց), **չեգ.** (Նա որևէ որոշում կայացնելիս միշտ *տատանվում* էր): (տե՛ս V¹)

SԱՐԱԾԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (տարածել թևերը), գործ. (տարածել ձողով), ենթ.՝ (չ)տարածող, հմկտ.՝ (չ)տարածելիս, հրկտ.՝ (չ)տարածած, անկտ.՝ տարածում, վղկտ.՝ տարածել, ապկտ.՝ տարածելու, ժխտ.՝ տարածի: (տե՛ս V¹)

SԱՐԱԾՎԵԼ, **SԱՐԱԾԵԼ**-ի կրվ. (Լուրը **փարածվեց** ներկաների կողմից), չեգ. (Անձրևի կաթիլները **փարածվեցին** ողջ դաշտով): (տե՛ս V¹)

SԱՐԱԿՈՒՍԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ներգ. (տարակուսել որևէ հարցում), ենթ.՝ (չ)տարակուսող, հմկտ.՝ (չ)տարակուսելիս, հրկտ.՝ (չ)տարակուսած, անկտ.՝ տարակուսում, վղկտ.՝ տարակուսել, ապկտ.՝ տարակուսելու, ժխտ.՝ տարակուսի: (տե՛ս V¹)

SԱՐԲԵՐ, որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

SԱՐԲԵՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (տարբերել գույները), սեռ.-տրկ. (տարբերել երկվորյակներին), բաց. (տարբերել միմյանցից), ենթ.՝ (չ)տարբերող, հմկտ.՝ (չ)տարբերելիս, հրկտ.՝ (չ)տարբերած, անկտ.՝ տարբերում, վղկտ.՝ տարբերել, ապկտ.՝ տարբերելու, ժխտ.՝ տարբերի: (տե՛ս V¹)

SԱՐԲԵՐՎԵԼ, **SԱՐԲԵՐԵԼ**-ի կրվ. (Գույները **տարբերվում** էին երեխայի կողմից), չեգ. (Քույրերը միմյանցից շատ էին **տարբերվում**): (տե՛ս V¹)

SԱՐԵԴԱՐՁ, գոյ., ներ/եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

SԱՐԻ, գոյ., ներ, րվա/րու՞, բաց.՝ ըուց/րվանից, գործ.՝ ըով, ներգ.՝ ըում:

ՏԵԳՐ, գոյ., եր, ի/ոջ/տեգոր*, բաց.՝ ից/ոջից*, բաց.՝ ից/տեգորջից*, գործ.՝ ով/տեգորջով*:

ՏԵՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՏԵՂԱԴՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (տեղադրել կահույքը), գործ. (տեղադրել մեքենայով), ենթ.՝ (չ)տեղադրող, հմկտ.՝ (չ)տեղադրելիս, հրկտ.՝ (չ)տեղադրած, անկտ.՝ տեղադրում, վղկտ.՝ տեղադրել, ապկտ.՝ տեղադրելու, ժխտ.՝ տեղադրի: (տե՛ս V¹)

ՏԵՂԱԴՐՎԵԼ, **ՏԵՂԱԴՐԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՏԵՂԱՅՆԱՑՈՒՄ, գոյ., ներ, ցման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ցմամբ/ով, ներգ.՝ ում:

ՏԵՂԱՏԱՐԱՓ, հրբ./որ. ած.:

ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ, գոյ., գրեր, գրի, բաց.՝ գրից, գործ.՝ գրով, ներգ.՝ գրում:

ՏԵՆՉԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (տենչալ հաճույքներ), սեռ.-տրկ. (տենչալ մեկին), ենթ.՝ (չ)տենչացող, հմկտ.՝ (չ)տենչա-

լիս, հրկտ.՝ **(ջ)տենչացած**, անկտ.՝ **տենչում**, վղկտ.՝ **տենչացել**, ապկտ.՝ **տենչալու**, ժխտ.՝ **տենչա**: (տե՛ս V⁴)

ՏԵՍԱԴԱՇՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՏԵՍԱԿԱՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՏԵՍԼԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Կազմակերպության **տեսլականը** շուկայում առաջադարձը լինելն էր):

2. հրբ. ած. (Փախչում էր իր **տեսլական** սրվերից):

ՏԵՍՆԵԼ, նբ, ե լծ., անկանոն, ն սոսկած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (տեսնել նկար), **սեռ.-տրկ**. (տեսնել հորը), **գործ**. (ակնցուց տեսնել), ենթ.՝ **(ջ)տեսնող**, հմկտ.՝ **(ջ)տեսնելիս**, հրկտ.՝ **(ջ)տեսած**, անկտ.՝ **տեսնում**, վղկտ.՝ **տեսել**, ապկտ.՝ **տեսնելու**, ժխտ.՝ **տեսնի**

□ Սահմանական եղանակ

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տեսնում եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք տեսնում**
անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տեսնում էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք տեսնում**

վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տեսել եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք տեսել**
վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տեսել էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք տեսել**
ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տեսնելու եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք տեսնելու**

ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տեսնելու էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք տեսնելու**

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տեսա/տեսանք**, ժխտ.՝ **չտեսա/չտեսանք**

□ Ըղծական եղանակ

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տեսնեմ/տեսնենք**, ժխտ.՝ **չտեսնեմ/չտեսնենք**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տեսնեի/տեսնեինք**, ժխտ.՝ **չտեսնեի/չտեսնեինք**

□ Ենթադրական (պայմանական) եղանակ

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կտեսնեմ/կտեսնենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք տեսնի**
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **կտեսնեի/կտեսնեինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք տեսնի**

□ Հարկադրական եղանակ

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է տեսնեմ/տեսնենք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է տեսնեմ/տեսնենք** կամ՝ **պիտի//պետք է չտեսնեմ/չտեսնենք**

անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **պիտի//պետք է տեսնեի/տեսնեինք**, ժխտ.՝ **չպիտի//չպետք է տեսնեի/տեսնեինք** կամ՝ **պիտի//պետք է չտեսնեի/չտեսնեինք**

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **տե՛ս/տեսե՛ք**, արգ.՝ **մի՛ տես/մի՛ տեսեք**

ՏԵՍՆՎԵԼ, ՏԵՍՆԵԼ-ի կրվ. (Վերջապես այդ պատկերը **դեսնվեց** հանդիսապեսի կողմից), **չեզ.** (Նրանք հաճախ էին **դեսնվում**): (տե՛ս V¹)

ՏԵՐԵՎԱԹԱՓ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՏԵՐ, գոյ., եր, տիրոջ, բաց.՝ տիրոջից/ից՞, գործ.՝ տիրոջով/ով՞:

ՏԻՊ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՏԻՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սուկած., սեռ.-տրկ. (տիրանալ *ունեցվածքին*), **գործ.** (դատարանի *որոշումով* տիրանալ), ենթ.՝ **(չ)տիրացող**, հմկտ.՝ **(չ)տիրանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)տիրացած**, անկտ.՝ **տիրանում**, վղկտ.՝ **տիրացել**, ապկտ.՝ **տիրանալու**, ժխտ.՝ **տիրանա**: (տե՛ս V⁵)

ՏԿԱՐԱՄԻՏ

1. **հրբ. ած.** (Այդ **տակարամիտ** տղան գեղեցիկ էր նկարում):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Տկարամիտին դժվար է բան բացատրել):**

ՏՆԱՆԿ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Տնանկը գիշերելու տեղ էր փնտրում):**

2. **հրբ. ած. (Տնանկ ծերունին թափառում էր փողոցներում):**

ՏՆՕՐԻՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (տնօրինել *գույքը*), **սեռ.-տրկ.** (տնօրինել *մարդուն*), **գործ.** (տնօրինել իրավունքի *ուժով*), ենթ.՝ **(չ)տնօրինող**, հմկտ.՝ **(չ)տնօրինելիս**, հրկտ.՝ **(չ)տնօրինած**, անկտ.՝ **տնօրինում**, վղկտ.՝ **տնօրինել**, ապկտ.՝ **տնօրինելու**, ժխտ.՝ **տնօրինի**: (տե՛ս V¹)

ՏՆՕՐԻՆՎԵԼ, ՏՆՕՐԻՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՏՈԹ

1. **գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (Ամառվա սաստիկ տոթը անտանելի էր դարձել):**

2. **որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (Զով լուսաբացը հաջորդեց տոթ գիշերին):**

ՏՈՆԱԾԱՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

Ր

ՐԱԲՈՒՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ նուց/ից, գործ.՝ ուլ:

ՐՈՊԵ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ուլ, ներգ.՝ ում:

ՐՈՊԵԱԲԱՐ, ձևի մկբ.:

ՐՈՊԵԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՐՈՊԵԱԶԱՓ

1. հրբ. ած. (խոսակցությունն ավելի թեժացավ **րոպեաչափ** դադարից հետո):

2. ձևի մկբ. (Բոլորը լարված իրար նայեցին և **րոպեաչափ** լռեցին):

ՐՈՊԵԱՍԼԱՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ուլ, ներգ.՝ ում:

ՐՈՊԵԱՑՈՒՅՑ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ուլ, ներգ.՝ ում (Նայեցի ժամացույցին. **րոպեացույցը** կանգ էր առել):

2. հրբ. ած. (Ճիշտ հաշվարկների համար օգտագործում են **րոպեացույց** սարքեր):

Ց

ՑԱԾ, տեղի մկբ.:

ՑԱԾՐ

1. որ. ած., բղրտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից/-(ա)գույն (Նա **ցածր** ծայնով պատմում էր տեղի ունեցածի մասին):

2. ձևի մկբ. (Տափիկը բավական **ցածր** էր խոսում):

ՑԱԾՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սուկած., ենթ.՝ (չ)ցածրացող, հմկտ.՝ (չ)ցածրանալիս, հրկտ.՝ (չ)ցածրացած, անկտ.՝ ցածրանում, վղկտ.՝ ցածրացել, ապկտ.՝ ցածրանալու, ժխտ.՝ ցածրանա: (տե՛ս V⁵)

ՑԱԾՐԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ցածրացնել ծայնը), սեռ.-տրկ. (ցածրացնել մարդուն), գործ. (ցածրացնել գործիքով), ենթ.՝ (չ)ցածրացնող, հմկտ.՝ (չ)ցածրացնելիս, հրկտ.՝ (չ)ցածրացրած, անկտ.՝ ցածրացնում, վղկտ.՝ ցածրացրել, ապկտ.՝ ցածրացնելու, ժխտ.՝ ցածրացնի: (տե՛ս V³)

ՑԱԾՐԱՑՎԵԼ, ՑԱԾՐԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՑԱՄԱՔ¹ (ցամաքային տարածություն), գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Նավակները լողում էին **ցամաքից** ոչ հեռու):

ՑԱՄԱՔ² (անջուր), որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Դիմացը մի **ցամաք** լճակ էր):

ՑԱՄԱՔԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)ցամաքող**, հմկտ.՝ **(չ)ցամաքելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ցամաքած**, անկտ.՝ **ցամաքում**, վղկտ.՝ **ցամաքել**, ապկտ.՝ **ցամաքելու**, ժխտ.՝ **ցամաքի**: (տե՛ս V¹)

ՑԱՆԿԱՆԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ցանկանալ **խմիչք**), **սեռ.-տրկ.** (ցանկանալ **մեկին**), ենթ.՝ **(չ)ցանկացող**, հմկտ.՝ **(չ)ցանկանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ցանկացած**, անկտ.՝ **ցանկանում**, վղկտ.՝ **ցանկացել**, ապկտ.՝ **ցանկանալու**, ժխտ.՝ **ցանկանա**: (տե՛ս V⁵)

ՑԱՍՈՒՄ, գոյ., ներ, սման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **սմամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՑԱՎԱՋՐԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ցավազրկել **ոտքը**), **սեռ.-տրկ.** (ցավազրկել **հիվանդին**), **գործ.** (ցավազրկել **դեղով**), ենթ.՝ **(չ)ցավազրկող**, հմկտ.՝ **(չ)ցավազրկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ցավազրկած**, անկտ.՝ **ցավազրկում**, վղկտ.՝ **ցավազրկել**, ապկտ.՝ **ցավազրկելու**, ժխտ.՝ **ցավազրկի**: (տե՛ս V¹)

ՑԱՎԱՋՐԿՎԵԼ, ՑԱՎԱՋՐԿԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՑԱՎԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)ցավող**, հմկտ.՝ **(չ)ցավելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ցաված**, անկտ.՝ **ցավում**, վղկտ.՝ **ցավել**, ապկտ.՝ **ցավելու**, ժխտ.՝ **ցավի**: (տե՛ս V¹)

ՑԱՎԵՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **եցն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ցավեցնել **ձեռքը**), **սեռ.-տրկ.** (ցավեցնել **քրոջը**), **գործ.** (ցավեցնել **փայտով**), ենթ.՝ **(չ)ցավեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)ցավեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ցավեցրած**, անկտ.՝ **ցավեցնում**, վղկտ.՝ **ցավեցրել**, ապկտ.՝ **ցավեցնելու**, ժխտ.՝ **ցավեցնի**: (տե՛ս V³)

ՑԱՎԵՑՎԵԼ, ՑԱՎԵՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՑԱՎՈՔ, գնհտ. վրբ.:

ՑԱՏԿԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)ցատկող**, հմկտ.՝ **(չ)ցատկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ցատկած**, անկտ.՝ **ցատկում**, վղկտ.՝ **ցատկել**, ապկտ.՝ **ցատկելու**, ժխտ.՝ **ցատկի**: (տե՛ս V¹)

ՑԵՂԱԿԻՑ

1. **հրբ. ած.** (**Ցեղակից** լեզուներն ունեն բազմաթիվ ընդհանրություններ):

2. **գոյ.**, ներ, կցի, բաց.՝ **կցից**, գործ.՝ **կցով** (Իր **ցեղակիցների** հետ կոիվ
 փվեց):

ՅԵՂԱՏԵՍԱԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՏԼԱՄԱՐՏ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՏԼԱՄԱՐՏԻԿ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՏՆԴԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)ցնդող, հմկտ.՝ (չ)ցնդելիս, հրկտ.՝
 (չ)ցնդած, անկտ.՝ **ցնդում**, վղկտ.՝ **ցնդել**, ապկտ.՝ **ցնդելու**, ժխտ.՝ **ցնդի**:
 (տե՛ս V¹)

ՏՆՑՈՏԻ, գոյ., ներ, տու/ի, բաց.՝ **տուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՑՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՏՐՏԱՇՈՒՆՉ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-
 /ամենից**:

ՏՐՏԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)ցրտող, հմկտ.՝ (չ)ցրտելիս, հրկտ.՝
 (չ)ցրտած, անկտ.՝ **ցրտում**, վղկտ.՝ **ցրտել**, ապկտ.՝ **ցրտելու**, ժխտ.՝
ցրտի: (տե՛ս V¹)

ՏՈՒԼ, գոյ., եր/ցլեր, ի/ցլի, բաց.՝ **ից/ցլից**, գործ.՝ **ով/ցլով**:

ՏՈՒՐՏ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Ե՛կ, փա-
 քացրո՛ւ քո սրփի **ցուրտ** սառնությունը...):

2. **գոյ.**, ցրտեր, ցրտի, բաց.՝ **ցրտից**, գործ.՝ **ցրտով**, ներգ.՝ **ցրտում**
 (Դժնի, խեղդող **ցուրտը** փանջում էր նրա հյուսված մարմինը):

ՏՈՒՑԱԴՐԱԲԱՐ, ձևի մկբ.:

ՏՈՒՑԱՆԻՇ, գոյ., եր/ներ, ի/նշի, բաց.՝ **ից/նշից**, գործ.՝ **ով/նշով**, ներգ.՝
ում/նշում:

ՏՈՒՑՈՒՄ, գոյ., ներ, ի/ցման, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով/ցմամբ**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՒ

ՈՒՉԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (ուզել ջուր), **սեռ.-տրկ**.
 (ուզել մեկին), **գործ**. (ուզել նամակով), **բաց**. (ուզել ծնողից), ենթ.՝

(ջ)ուզող, հմկտ.՝ (ջ)ուզելիս, հրկտ.՝ (ջ)ուզած, անկտ.՝ ուզում, վղկտ.՝ ուզել, ապկտ.՝ ուզելու, ժխտ.՝ ուզի: (տե՛ս V¹)

ՈՒՋԵՆԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., են սոսկած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ուզենալ ըմպելիք), սեռ.-տրկ. (ուզենալ մեկին), բաց. (ուզենալ զգեստից), ենթ.՝ (ջ)ուզեցող, հմկտ.՝ (ջ)ուզենալիս, հրկտ.՝ (ջ)ուզեցած, անկտ.՝ ուզենում, վղկտ.՝ ուզեցել, ապկտ.՝ ուզենալու, ժխտ.՝ ուզենա: (տե՛ս V⁵)

ՈՒԹ, քնկ. թվ.:

ՈՒԹԱԿԱՆ, բաշխ. թվ.:

ՈՒԹԵՐՈՐԴ, դսկ. թվ.:

ՈՒԺԱԹԱՓ

1. հրբ./որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (*Ուժաթափ մարզիկը վերջնակետին մոտենալիս վերջին ճիգերը լարեց*):
2. ձևի մկբ. (*Տղան ուժաթափ ընկավ*):

ՈՒԺԳԻՆ

1. որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից (*Մարզիկը ուժգին հարված ստացավ*):
2. ձևի մկբ. (*Տղան ուժգին խփեց սեղանին*):

ՈՒԺԵՂ

1. որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից/-(ա)զույն (*Մարզիկը ունեւ ուժեղ մրցակից*):
2. ձևի մկբ. (*Նա ցավից ուժեղ բղավեց*):

ՈՒԺԵՂԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սոսկած., ենթ.՝ (ջ)ուժեղացող, հմկտ.՝ (ջ)ուժեղանալիս, հրկտ.՝ (ջ)ուժեղացած, անկտ.՝ ուժեղանում, վղկտ.՝ ուժեղացել, ապկտ.՝ ուժեղանալու, ժխտ.՝ ուժեղանա: (տե՛ս V⁵)

ՈՒԺԵՂԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (ուժեղացնել մկանները), սեռ.-տրկ. (ուժեղացնել երեխային), գործ. (զորքերի աջ թևն ուժեղացնել հրետանիով), ենթ.՝ (ջ)ուժեղացնող, հմկտ.՝ (ջ)ուժեղացնելիս, հրկտ.՝ (ջ)ուժեղացրած, անկտ.՝ ուժեղացնում, վղկտ.՝ ուժեղացրել, ապկտ.՝ ուժեղացնելու, ժխտ.՝ ուժեղացնի: (տե՛ս V³)

ՈՒԺԵՂԱՑՎԵԼ, **ՈՒԺԵՂԱՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՈՒԽՏԱՎՈՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (*Ուխտավորները մտան վանք*):

2. հրբ. ած. (Տղայի **ուխարավոր** հայրը շատ էր պատմում իր կյանքից):

ՈՒՂԱՐԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ուղարկել *նվեր*), **սեռ.-տրկ.** (ուղարկել *քրոջը*), **գործ.** (ուղարկել *մեքենայով*), ենթ.՝ **(չ)ուղարկող**, հմկտ.՝ **(չ)ուղարկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ուղարկած**, անկտ.՝ **ուղարկում**, վղկտ.՝ **ուղարկել**, ապկտ.՝ **ուղարկելու**, ժխտ.՝ **ուղարկի**: (տե՛ս V¹)
ՈՒՂԱՐԿՎԵԼ, **ՈՒՂԱՐԿԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ՈՒՂԵԲԵՌ, գոյ., ներ, ան/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՈՒՂԵԿԻՑ, գոյ., ներ, կցի, բաց.՝ **կցից**, գործ.՝ **կցով/ով**:

ՈՒՂԵԿՑԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ուղեկցել *մեքենան*), **սեռ.-տրկ.** (ուղեկցել *ընկերուհուն*), **գործ.** (ուղեկցել *տրանսպորտով*), ենթ.՝ **(չ)ուղեկցող**, հմկտ.՝ **(չ)ուղեկցելիս**, հրկտ.՝ **(չ)ուղեկցած**, անկտ.՝ **ուղեկցում**, վղկտ.՝ **ուղեկցել**, ապկտ.՝ **ուղեկցելու**, ժխտ.՝ **ուղեկցի**: (տե՛ս V¹)

ՈՒՂԵԿՑՎԵԼ, **ՈՒՂԵԿՑԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ՈՒՂԻ, գոյ., ներ, ուղու/ի, բաց.՝ **ուղուց/ից**, գործ.՝ **ուղով/ով**, ներգ.՝ **ում/ուղում**:

ՈՒՆԱԿ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՈՒՆԵՄ, նբ, ե լծ., պակասավոր անկանոն (պակաս ձևերը լրացվում են **ունենալ** բայի ձևերով), պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ունեմ *մեքենա*), **տրկ.** (**Քեզ միշտ ունեցել եմ իմ սրտում):**

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ունեմ, ունես, ունի/ունենք, ուներք, ունեն**, ժխտ.՝ **չունեմ, չունես, չունի/չունենք, չուներք, չունեն**

անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ **ունեի, ունեիր, ուներ/ունեինք, ունեիրք, ունեին**, ժխտ.՝ **չունեի, չունեիր, չուներ/չունեինք, չունեիրք, չունեին**

ՈՒՆԵՆԱԼ, նբ, ա լծ., կանոն., են սոսկած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ունենալ *տուն*), **սեռ.-տրկ.** (ունենալ *մեկին*), ենթ.՝ **(չ)ունեցող**, հմկտ.՝ **(չ)ունենալիս**, հրկտ.՝ **(չ)ունեցած**, անկտ.՝ **ունենում**, վղկտ.՝ **ունեցել**, ապկտ.՝ **ունենալու**, ժխտ.՝ **ունենա**: (տե՛ս V⁵)

ՈՒՆԵՎՈՐ

1. որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից** (**Ունևոր ծնողների զավակ է**):

2. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (**Բոլոր ունևորները չէ, որ զբաղվում են բարեգործությամբ**):

ՈՒՇ

1. **Ժմնկի մկբ.** (Այդ օրը նա շատ **ուշ** վեադարձավ):

2. **որ. ած., բղդտ.՝ ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից** (Ուշ գիշեր էր):

ՈՒՇԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., ան սուկած., խնդրո՝ **բաց.** (ուշանալ *հանդիպումից*), ենթ.՝ **(չ)ուշացող,** հմկտ.՝ **(չ)ուշանալիս,** հրկտ.՝ **(չ)ուշացած,** անկտ.՝ **ուշանում,** վղկտ.՝ **ուշացել,** ապկտ.՝ **ուշանալու,** ժխտ.՝ **ուշանա:** (տե՛ս V⁵)

ՈՒՇԱՏՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., ացն պատճ. ած., խնդրո՝ **ուղղ.-հայց.** (ուշացնել *պատվերը*), **սեռ.-տրկ.** (ուշացնել *ընկերոջը*), **բաց.** (ուշացնել *գնացքից*), ենթ.՝ **(չ)ուշացնող,** հմկտ.՝ **(չ)ուշացնելիս,** հրկտ.՝ **(չ)ուշացրած,** անկտ.՝ **ուշացնում,** վղկտ.՝ **ուշացրել,** ապկտ.՝ **ուշացնելու,** ժխտ.՝ **ուշացնի:** (տե՛ս V³)

ՈՒՇԱՏՎԵԼ, ՈՒՇԱՏՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

~ՈՒՌԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ (չ)ուռող, հմկտ.՝ **(չ)ուռելիս,** հրկտ.՝ **(չ)ուռած,** անկտ.՝ **ուռում,** վղկտ.՝ **ուռել,** ապկտ.՝ **ուռելու,** ժխտ.՝ **ուռի:** (տե՛ս V²)

ՈՒՌԶԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., չ սուկած., ենթ.՝ **(չ)ուռչող,** հմկտ.՝ **(չ)ուռչելիս,** հրկտ.՝ **(չ)ուռած,** անկտ.՝ **ուռչում,** վղկտ.՝ **ուռել,** ապկտ.՝ **ուռչելու,** ժխտ.՝ **ուռչի:** (տե՛ս V²)

ՈՒՍԱՆԵԼ, նբ (*սովորել, յուրացնել* իմաստով), **Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՝** **ուղղ.-հայց.** (ուսանել *լեզուններ*), **չբ** (*ուսում առնել, կրթվել* իմաստով) (*Նա ուսանում է համալսարանում*), ենթ.՝ **(չ)ուսանող,** հմկտ.՝ **(չ)ուսանելիս,** հրկտ.՝ **(չ)ուսանած,** անկտ.՝ **ուսանում,** վղկտ.՝ **ուսանել,** ապկտ.՝ **ուսանելու,** ժխտ.՝ **ուսանի:** (տե՛ս V¹)

ՈՒՍԱՆՈՂ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով (*Ուսանողները հավաքվել էին լսարանի մոտ*):

- **ՈՒՍԱՆՈՂ, ՈՒՍԱՆԵԼ-ի** ենթ. դերբայ (*Այդ համալսարանում ուսանող աղջիկը լավ էր սովորում*):

ՈՒՍՈՒՄ, գոյ., ներ, ուսման/ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ուսմամբ/ով, ներգ.՝ ում:

ՈՒՍՈՒՑԻՉ, գոյ., ներ, ցջի/ի, բաց.՝ ցջից, գործ.՝ ցջով/ով:

ՈՒՏԵԼ, նբ, Ե լծ., անկանոն, պարզ, խնդրո՝ **ուղղ.-հայց.** (ուտել *միրգ*), **սեռ.-տրկ.** (ուտել *կենդանուն*), **գործ.** (ուտել *գրալով*), ենթ.՝ **(չ)ուտող,** հմկտ.՝

(**չ**)ուտելիս, հրկտ.՝ (**չ**)կերած, ապառնի՝ (**չ**)ուտելիք, անկտ.՝ ուտում, վղկտ.՝ կերել, ապկտ.՝ ուտելու, ժխտ.՝ ուտի

□ **Սահմանական եղանակ**

անկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ ուտում **եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք** ուտում
անկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ ուտում **էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք** ուտում
վղկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ կերել եմ/ենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք կերել
վղկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ կերել էի/էինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք կերել
ապկտ. ներկ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ ուտելու **եմ/ենք**, ժխտ.՝ **չեմ/չենք**
ուտելու

ապկտ. անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ ուտելու **էի/էինք**, ժխտ.՝ **չէի/չէինք**
ուտելու

անց. կատ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ կերա/կերանք, ժխտ.՝ չկերա/չկերանք

□ **Ըղծական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ ուտեմ/ուտենք, ժխտ.՝ չուտեմ/չուտենք
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ ուտեի/ուտեինք, ժխտ.՝ չուտեի/չուտեինք

□ **Ենթադրական (պայմանական) եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ կուտեմ/կուտենք, ժխտ.՝ չեմ/չենք ուտի
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ կուտեի/կուտեինք, ժխտ.՝ չէի/չէինք ուտի

□ **Հարկադրական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ պիտի//պետք է ուտեմ /ուտենք, ժխտ.՝ չպիտի//
չպետք է ուտեմ/ուտենք կամ՝ պիտի//պետք է չուտեմ/չուտենք
անց.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ պիտի//պետք է ուտեի/ուտեինք, ժխտ.՝ չպիտի//
չպետք է ուտեի/ուտեինք կամ՝ պիտի//պետք է չուտեի/չուտեինք

□ **Հրամայական եղանակ**

ապ.՝ եզ./հոգն. թ.՝ դր.՝ կե՛ր/կերե՛ք, արգ.՝ մի՛ կեր/մի՛ կերեք

ՈՒՏՎԵԼ, ՈՒՏԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՈՒՏԵԼԻՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում (Սեղանին դրված էին համեղ ուտելիքներ):

- **ՈՒՏԵԼԻՔ, ՈՒՏԵԼ-ի** ապառնի դերբայ (Ձեր ուտելիք կերակուրները ես չեմ ուտում):

ՈՒՐ

I. **հարց. դեր., մակբայանիշ** (Չգիտեր՝ ուր գնա):

II. **հրբ. դեր., մակբայանիշ** (Տղան հանգրվանեց ծովափնյա քաղաքում, ուր ուղևորվել էր իր ընտանիքը մեկ ամիս առաջ):

ՈՒՐԵՄՆ, մակար. շղկ.:

ՈՒՐԻՇ, անորոշ դեր., *ածականանիշ*:

ՈՒՐՈՒՅՆ, որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից**:

Փ

ՓԱԹԱԹԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (փաթաթել գորգը), **սեռ.-տրկ.** (փաթաթել երեխային), **գործ.** (փաթաթել պարանով), ենթ.՝ **(չ)փաթաթող**, հմկտ.՝ **(չ)փաթաթելիս**, հրկտ.՝ **(չ)փաթաթած**, անկտ.՝ **փաթաթում**, վղկտ.՝ **փաթաթել**, ապկտ.՝ **փաթաթելու**, ժխտ.՝ **փաթաթի**: (տե՛ս V¹)

ՓԱԹԱԹՎԵԼ, **ՓԱԹԱԹԵԼ**-ի կրվ. (**Փաթաթված** գորգերը դրեցինք բեռնատարի մեջ), **չեզ.** (Երեխան անուշ քնել էր՝ **փաթաթված** տաք վերմակի մեջ): (տե՛ս V¹)

ՓԱԽՆԵԼ*, տե՛ս **ՓԱԽՉԵԼ**:

ՓԱԽՉԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., չ սոսկած., խնդրո.՝ **բաց.** (փախչել անհաջողություններից), **գործ.** (փախչել գնացքով), ենթ.՝ **(չ)փախչող**, հմկտ.՝ **(չ)փախչելիս**, հրկտ.՝ **(չ)փախած**, անկտ.՝ **փախչում**, վղկտ.՝ **փախել**, ապկտ.՝ **փախչելու**, ժխտ.՝ **փախչի**: (տե՛ս V²)

ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ

1. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով** (**Փախստականներին** տեղավորեցին վրանում):

2. **հրբ. ած.** (**Պատերազմը նրանց փախստական ազգ դարձրեց**):

ՓԱԽՈՒՍ, **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում**:

ՓԱԿ

1. **որ. ած.** (**Խոսակցությունն ընթացավ փակ դռների հետևում**):

2. **ձևի մկբ.** (**Ծերունին տան բոլոր պատուհանները միշտ փակ էր պահում**):

ՓԱԿԱԳԻԾ, **գոյ., գծեր, գծի, բաց.՝ գծից, գործ.՝ գծով, ներգ.՝ գծում**:

ՓԱԿԲԵՐԱՆ, **հրբ./որ. ած.**, բղղտ.՝ **ավելի, առավել, գրդ.՝ ամենա-/ամենից**:

ՓԱԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՞.՝ **ուղղ.-հայց.** (փակել *դուռը*), **սեռ.-տրկ.** (փակել *հանցագործին**), **գործ.** (փակել *բանալիով*), ենթ.՝ **(չ)փակող**, հմկտ.՝ **(չ)փակելիս**, հրկտ.՝ **(չ)փակած**, անկտ.՝ **փակում**, վղկտ.՝ **փակել**, ապկտ.՝ **փակելու**, ժխտ.՝ **փակի**: (տե՛ս V¹)

ՓԱԿՎԵԼ, **ՓԱԿԵԼ-ի կրվ.**: (տե՛ս V¹)

ՓԱԿՈՒՂԻ, գոյ., ներ, ղու/ի, բաց.՝ **ղուց/ից**, գործ.՝ **ղով/ով**, ներգ.՝ **ղում/ում**:

ՓԱՂԱՔՇԱՆՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՓԱՄՓՈՒՇՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՓԱՅԼԱՏԱԿԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)փայլատակող**, հմկտ.՝ **(չ)փայլատակելիս**, հրկտ.՝ **(չ)փայլատակած**, անկտ.՝ **փայլատակում**, վղկտ.՝ **փայլատակել**, ապկտ.՝ **փայլատակելու**, ժխտ.՝ **փայլատակի**: (տե՛ս V¹)

ՓԱՌԱՏՈՆ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՓԱՍՏԱՅԻ

1. **հրբ. ած.** (*Դատարանում ներկայացվեցին փաստացի ապացույցներ*):

2. **ձևի մկբ.** (*Փաստացի մերժել են ձեր առաջարկը*):

ՓԱՐՎԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո՞.՝ **սեռ.-տրկ.** (փարվել *հարազատին*), ենթ.՝ **(չ)փարվող**, հմկտ.՝ **(չ)փարվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)փարված**, անկտ.՝ **փարվում**, վղկտ.՝ **փարվել**, ապկտ.՝ **փարվելու**, ժխտ.՝ **փարվի**: (տե՛ս V¹)

ՓԱՓԿԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)փափկող**, հմկտ.՝ **(չ)փափկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)փափկած**, անկտ.՝ **փափկում**, վղկտ.՝ **փափկել**, ապկտ.՝ **փափկելու**, ժխտ.՝ **փափկի**: (տե՛ս V¹)

ՓԹԹՈՒՆ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, **առավել**, գրդ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՓՂՈՍԿՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՓԼՉԵԼ*, տե՛ս **ՓԼՎԵԼ**:

ՓԼՎԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), ենթ.՝ **(չ)փլվող**, հմկտ.՝ **(չ)փլվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)փլված**, անկտ.՝ **փլվում**, վղկտ.՝ **փլվել**, ապկտ.՝ **փլվելու**, ժխտ.՝ **փլվի**: (տե՛ս V¹)

ՓՈԹՈՐԻԿ, գոյ., ներ, ի/րկի[♦], բաց.՝ **ից/րկից[♦]**, գործ.՝ **ով/րկով[♦]**, ներգ.՝ **ում/րկում[♦]**:

ՓՈՒՍԱԴՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՝ **ուղղ.-հայց.** (փոխադրել *տեքստը*), **սեռ.-տրկ.** (փոխադրել *աշակերտին*), **գործ.** (փոխադրել *բեռնա-տարրով*), ենթ՝ **(չ)փոխադրող**, հմկտ.՝ **(չ)փոխադրելիս**, հրկտ.՝ **(չ)փո-խադրած**, անկտ.՝ **փոխադրում**, վղկտ.՝ **փոխադրել**, ապկտ.՝ **փոխադրե-լու**, ժխտ.՝ **փոխադրի**: (տե՛ս V¹)

ՓՈՒՍԱԴՐՎԵԼ, **ՓՈՒՍԱԴՐԵԼ-ի կրվ.** (Բոլոր իրերը այսօր **կփոխադրվեն** նոր բնակարան), **չեզ.** (Աշակերտները **փոխադրվեցին** չորրորդ դասա-րան): (տե՛ս V¹)

ՓՈՒՍԱՆԱԿ

1. **խկ. կապ., նխդ., խնդրո՝ սեռ.-տրկ.** (**Փոխանակ** օգնելու՝ դեռ մի բան էլ խանգարում ես):

2. **ստրդ. շղկ.** (**Փոխանակ** գիրք կարդաս, ամբողջ օրը խաղով ես տար-ված):

ՓՈՒՍԱՐԵՆ, իսկ. կապ., հտդ., խնդրո՝ **սեռ.-տրկ.** (Այդքան խոսելու **փոխա-րեն** կարող էիր օգնել), **սեռ.** (Քո **փոխարեն** քոյրդ է դասերդ պատրաստ-տում):

ՓՈՒՍԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո՝ **ուղղ.-հայց.** (փոխել *հագուստը*), **սեռ.-տրկ.** (փոխել *ղեկավարին*), **գործ.** (փոխել հատուկ *սարքերով*), ենթ՝ **(չ)փոխող**, հմկտ.՝ **(չ)փոխելիս**, հրկտ.՝ **(չ)փոխած**, անկտ.՝ **փոխում**, վղկտ.՝ **փոխել**, ապկտ.՝ **փոխելու**, ժխտ.՝ **փոխի**: (տե՛ս V¹)

ՓՈՒՍՎԵԼ, **ՓՈՒՍԵԼ-ի կրվ.** (Նկարը ամբողջովին **փոխվեց** նկարչի կող-մից), **չեզ.** (Շատ տարիներ էին անցել, բայց նա բոլորովին **չէր փոխվել**): (տե՛ս V¹)

ՓՈՒՋԻՋՈՒՄ, գոյ., ներ, ջման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ջմամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՓՈՇԻ, գոյ., ներ, շու/ի, բաց.՝ **շուց/ից**, գործ.՝ **շով/ով**, ներգ.՝ **ում/շում**:

ՓՈՇՈՏՈՒՄ, գոյ., ներ, տման/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **տմամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՓՈՑԻՍ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՓՈՔՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ՝ **(չ)փոքրացող**, հմկտ.՝ **(չ)փոքրանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)փոքրացած**, անկտ.՝ **փոքրանում**, վղկտ.՝ **փոքրացել**, ապկտ.՝ **փոքրանալու**, ժխտ.՝ **փոքրանա**: (տե՛ս V⁵)

ՓՈՔՐԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո՝ **ուղղ.-հայց.** (*հագուստը* փոքրացնել), **գործ.** (փոքրացնել կախարդական *փայտի-կով*), ենթ՝ **(չ)փոքրացնող**, հմկտ.՝ **(չ)փոքրացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)փոք-**

րացրած, անկտ.՝ փոքրացնում, վղկտ.՝ փոքրացրել, ապկտ.՝ փոքրացնելու, ժխտ.՝ փոքրացնի: (տե՛ս V³)

ՓՈՔՐԱՏՎԵԼ, ՓՈՔՐԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՓՈՔՐՈԳԻ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

ՓՉԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սոսկած., ենթ.՝ (չ)փչացող, հմկտ.՝ (չ)փչանալիս, հրկտ.՝ (չ)փչացած, անկտ.՝ փչանում, վղկտ.՝ փչացել, ապկտ.՝ փչանալու, ժխտ.՝ փչանա: (տե՛ս V⁵)

ՓՉԱՑՆԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ ուղղ.-հայց. (փչացնել *խաղալիքը*), **սեռ.-տրկ.** (երես տալով փչացնել *երեսային*), **գործ.** (նկարը փչացնել անորակ *ներկով*), ենթ.՝ (չ)փչացնող, հմկտ.՝ (չ)փչացնելիս, հրկտ.՝ (չ)փչացրած, անկտ.՝ փչացնում, վղկտ.՝ փչացրել, ապկտ.՝ փչացնելու, ժխտ.՝ փչացնի: (տե՛ս V³)

ՓՉԱՏՎԵԼ, ՓՉԱՑՆԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՓՐԿԻՉ

1. գոյ., ներ, կջի/ի, բաց.՝ կջից/ից, գործ.՝ կջով/ով (Մարդկությունը *հավատում է Փրկչի* երկրորդ գալուստին):

2. հրբ. ած. (Այդ աշխատանքը նրանց համար դարձավ *փրկիչ* օղակ):

ՓՔՈՒՆ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից:

Ք

ՔԱՂԱՔԱԳԵՏ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՔԱՂԱՔԱՊԵՏ, գոյ., եր/ներ, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով:

ՔԱՂԱՔԱՎԱՐԻ

1. հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ ավելի, առավել, գրղ.՝ ամենա-/ամենից (Հարևաններս *քաղաքավարի* մարդիկ էին):

2. ձևի մկբ. (Տնօրենը *քաղաքավարի* հրաժեշտ փվեց հյուրերին):

ՔԱՂՑ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՔԱՂՑՐԱՆՎԱԳ, հրբ. ած.:

ՔԱՄԻ, գոյ., ներ, մու/ի, բաց.՝ մուց/ից, գործ.՝ ով, ներգ.՝ ում:

ՔԱՅԼԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)քայլող**, հմկտ.՝ **(չ)քայլելիս**, հրկտ.՝ **(չ)քայլած**, անկտ.՝ **քայլում**, վղկտ.՝ **քայլել**, ապկտ.՝ **քայլելու**, ժխտ.՝ **քայլի**: (տե՛ս V¹)

ՔԱՅԼԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (քայլեցնել *երեխային*), **գործ.** (քայլեցնել *քայլակոմ*), ենթ.՝ **(չ)քայլեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)քայլեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)քայլեցրած**, անկտ.՝ **քայլեցնում**, վղկտ.՝ **քայլեցրել**, ապկտ.՝ **քայլեցնելու**, ժխտ.՝ **քայլեցնի**: (տե՛ս V³)

ՔԱՅԼԵՑՎԵԼ, **ՔԱՅԼԵՑՆԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՔԱՆԴԱԿԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*արձան քանդակել*), **սեռ.-տրկ.** (քանդակել *աստվածուհուն*), **բաց.** (քանդակել *մարմարից*), **գործ.** (քանդակել *մուրճով*), ենթ.՝ **(չ)քանդակող**, հմկտ.՝ **(չ)քանդակելիս**, հրկտ.՝ **(չ)քանդակած**, անկտ.՝ **քանդակում**, վղկտ.՝ **քանդակել**, ապկտ.՝ **քանդակելու**, ժխտ.՝ **քանդակի**: (տե՛ս V¹)

ՔԱՆԴԱԿՎԵԼ, **ՔԱՆԴԱԿԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՔԱՆԴԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*շենքը քանդել*), **գործ.** (քանդել *լինգով*), ենթ.՝ **(չ)քանդող**, հմկտ.՝ **(չ)քանդելիս**, հրկտ.՝ **(չ)քանդած**, անկտ.՝ **քանդում**, վղկտ.՝ **քանդել**, ապկտ.՝ **քանդելու**, ժխտ.՝ **քանդի**: (տե՛ս V¹)

ՔԱՆԴՎԵԼ, **ՔԱՆԴԵԼ**-ի կրվ.: (տե՛ս V¹)

ՔԱՎՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**:

ՔԱՐԱՅՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՔԱՐԱԿՈՓ, հրբ. ած.:

ՔԱՑԱՍԱԹԹՈՒ, գոյ., ներ, թթվի, բաց.՝ **թթվից**, գործ.՝ **թթվով**, ներգ.՝ **թթվում**:

ՔԻՆԱՍՆԴԻՐ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՔՂԱՆՑՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՔՄԱՀԱՃ, հրբ./որ. ած., բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից**:

ՔՆԵԼ, չբ, ե լծ., կանոն., պարզ, ենթ.՝ **(չ)քնող**, հմկտ.՝ **(չ)քնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)քնած**, անկտ.՝ **քնում**, վղկտ.՝ **քնել**, ապկտ.՝ **քնելու**, ժխտ.՝ **քնի**: (տե՛ս V¹)

ՔՆԵՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., եցն պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*գործերը քնեցնել*), **սեռ.-տրկ.** (*երեխային քնեցնել*), **գործ.** (քնեցնել *դեղերով*),

ենթ.՝ **(չ)քնեցնող**, հմկտ.՝ **(չ)քնեցնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)քնեցրած**, անկ.՝ **քնեցնում**, վղկտ.՝ **քնեցրել**, ապկտ.՝ **քնեցնելու**, ժխտ.՝ **քնեցնի**: (տե՛ս V³)

ՔՆԵՑՎԵԼ, ՔՆԵՑՆԵԼ-ի կրվ.:

ՔՆՆԱԴԱՍԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (քննադատել *պահվածքը*), **սեռ.-տրկ**. (քննադատել *ընկերոջը*), **գործ**. (քննադատել *հայացքով*), **ներգ**. (քննադատել *արվեստում*), ենթ.՝ **(չ)քննադատող**, հմկտ.՝ **(չ)քննադատելիս**, հրկտ.՝ **(չ)քննադատած**, անկտ.՝ **քննադատում**, վղկտ.՝ **քննադատել**, ապկտ.՝ **քննադատելու**, ժխտ.՝ **քննադատի**: (տե՛ս V¹)

ՔՆՆԱԴԱՏՎԵԼ, ՔՆՆԱԴԱՏԵԼ-ի կրվ.:(տե՛ս V¹)

ՔՆՆՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ներ, թյան, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **թյամբ/ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՔՈՉՎՈՐ

1. **հրբ. ած**. (**Քոչվոր** ազգերը *տարբերվում են իրենց կենցաղով ու սովորություններով*):

2. **գոյ., ներ, ի, բաց.՝ ից**, գործ.՝ **ով** (*Մի քոչվոր էլ նա էր*):

ՔՍԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց**. (*յուղ քսել*), **սեռ.-տրկ**. (*քսել տորթին*), **բաց**. (*քսել ներկից*), **գործ**. (*քսել խոզանակով*), ենթ.՝ **(չ)քսող**, հմկտ.՝ **(չ)քսելիս**, հրկտ.՝ **(չ)քսած**, անկտ.՝ **քսում**, վղկտ.՝ **քսել**, ապկտ.՝ **քսելու**, ժխտ.՝ **քսի**: (տե՛ս V¹)

ՔՍՎԵԼ, ՔՍԵԼ-ի կրվ. (*Պատերի ներկը քսվել էր փորձառու վարպետի կողմից*), **չեգ**. (*Հանկարծ նկատեց, որ հագուստին արյուն է քսվել*): (տե՛ս V¹)

ՔՎԵԱՐԿԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **գործ**. (*քվեարկել անձնագրով*), ենթ.՝ **(չ)քվեարկող**, հմկտ.՝ **(չ)քվեարկելիս**, հրկտ.՝ **(չ)քվեարկած**, անկտ.՝ **քվեարկում**, վղկտ.՝ **քվեարկել**, ապկտ.՝ **քվեարկելու**, ժխտ.՝ **քվեարկի**: (տե՛ս V¹)

ՔՎԵԱՐԿՎԵԼ, ՔՎԵԱՐԿԵԼ-ի կրվ.:(տե՛ս V¹)

ՔՈՒՐԴ

1. **գոյ.**, քրդեր, քրդի, բաց.՝ **քրդից/ից**, գործ.՝ **քրդով/ով** (*Մեր գյուղում շատ քրդեր են ապրում*):

2. **հրբ. ած**. (*Պապս մի քուրդ ընկեր ուներ*):

ՔՈՒՐՄ, գոյ., քրմեր/եր, քրմի/ի, բաց.՝ **քրմից/ից**, գործ.՝ **քրմով/ով**:

Օ

ՕԳՆԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (օգնել *բարեկամին*), **գործ.** (օգնել *դրամով*), **ներգ.** (օգնել այդ *հարցում*), ենթ.՝ **(չ)օգնող**, հմկտ.՝ **(չ)օգնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)օգնած**, անկտ.՝ **օգնում**, վղկտ.՝ **օգնել**, ապկտ.՝ **օգնելու**, ժխտ.՝ **օգնի**: (տե՛ս V¹)

ՕԳՆԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Այդ երիտասարդը տնօրենը օգնական չուներ*):
2. հրբ. ած. (*Հաղթելու համար մեզ օգնական ուժեր են հարկավոր*):

ՕԳՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (նոր *մեթոդներ* օգտագործել), **սեռ.-տրկ.** (օգտագործել միամիտ *մարդկանց*), **բաց.** (օգտագործել *նյութից*), **գործ.** (օգտագործել հատուկ *սարքերով*), **ներգ.** (օգտագործել *աշխատանքում*), ենթ.՝ **(չ)օգտագործող**, հմկտ.՝ **(չ)օգտագործելիս**, հրկտ.՝ **(չ)օգտագործած**, անկտ.՝ **օգտագործում**, վղկտ.՝ **օգտագործել**, ապկտ.՝ **օգտագործելու**, ժխտ.՝ **օգտագործի**: (տե՛ս V¹)

ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԵԼ, **ՕԳՏԱԳՈՐԾԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ՕԳՏՎԵԼ, չբ, Ե լծ., կանոն., պարզ (տե՛ս *Առաջաբան*), խնդրո.՝ **բաց.** (օգտվել *հյուրասիրությունից*), **գործ.** (օգտվել *պատրաստաբաղով*), **ներգ.** (այդ *հարցում* օգտվել ունեցած առավելությունից), ենթ.՝ **(չ)օգտվող**, հմկտ.՝ **(չ)օգտվելիս**, հրկտ.՝ **(չ)օգտված**, անկտ.՝ **օգտվում**, վղկտ.՝ **օգտվել**, ապկտ.՝ **օգտվելու**, ժխտ.՝ **օգտվի**: (տե՛ս V¹)

ՕԴԵՂԵՆ, հրբ. ած.:

ՕԾԵԼ, նբ, Ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (*զարդը* օծել), **սեռ.-տրկ.** (*սրբազանին* օծել կաթողիկոս), **գործ.** (օծել *ոսկով*), ենթ.՝ **(չ)օծող**, հմկտ.՝ **(չ)օծելիս**, հրկտ.՝ **(չ)օծած**, անկտ.՝ **օծում**, վղկտ.՝ **օծել**, ապկտ.՝ **օծելու**, ժխտ.՝ **օծի**: (տե՛ս V¹)

ՕԾՎԵԼ, **ՕԾԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ՕՂ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՕՂԻ, գոյ., ներ, օղու/ի, բաց.՝ **օղուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՕՏԱՐԱԿԱՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (*Դռան առաջ կանգնած էր մի օտարական*):
2. հրբ. ած. (*Ներս մտնողները օտարական մարդիկ էին*):

ՕՏԱՐԱՆԱԼ, չբ, ա լծ., կանոն., **ան** սուկած., խնդրո.՝ **սեռ.-տրկ.** (օտարանալ *սովորություններին*), **բաց.** (օտարանալ *մղերիմներից*) **գործ.** (օտարանալ միայն *խոսքով*), ենթ.՝ **(չ)օտարացող**, հմկտ.՝ **(չ)օտարանալիս**, հրկտ.՝ **(չ)օտարացած**, անկտ.՝ **օտարանում**, վղկտ.՝ **օտարացել**, ապկտ.՝ **օտարանալու**, ժխտ.՝ **օտարանա:** (տե՛ս V⁵)

ՕՏԱՐԱՑՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., **ացն** պատճ. ած., խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (օտարացնել *սիրտը*), **սեռ.-տրկ.** (օտարացնել *երեխային*), **բաց.** (օտարացնել *հարազատներից*), ենթ.՝ **(չ)օտարացնող**, հմկտ.՝ **(չ)օտարացնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)օտարացրած**, անկտ.՝ **օտարացնում**, վղկտ.՝ **օտարացրել**, ապկտ.՝ **օտարացնելու**, ժխտ.՝ **օտարացնի:** (տե՛ս V³)

ՕՏԱՐԱՑՎԵԼ, **ՕՏԱՐԱՑՆԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ՕՏԱՐԵԿՐԱՑԻ, գոյ., ներ, ցու/ի, բաց.՝ **ցուց/ից**, գործ.՝ **ով:**

ՕՐ, գոյ., եր, վա/ի, բաց.՝ **օրվանից/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում:**

ՕՐԱԿԱՆ

1. **հրբ. ած.** (Երեխան դեռ քսան **օրական** էր):

2. I. **ժմնկի մկբ.** (**Օրական** ստանում էր 5000 դրամ):

II. **ձևի մկբ.** (Ցանկացողների թիվը **օրական** ավելանում էր):

ՕՐԵՆՍԴԻՐ

1. **հրբ. ած.** (Երկրի **օրենսդիր** մարմինը հաստատեց ներկայացված առաջարկները):

2. **գոյ., ներ, ի/դրի, բաց.՝ ից/դրից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (**Օրենսդիրը** հրապարակեց քննարկման արդյունքները):

ՕՐԸՍՕՐԵ, **ժմնկի/ձևի մկբ.** (Նրանց միջև համակրանքը **օրըսօրե** մեծանում էր):

ՕՐԻՆԱԶԱՓ, **հրբ. ած.:**

1. **որ./հրբ. ած.**, բղղտ.՝ **ավելի**, առավել, գրղ.՝ **ամենա-/ամենից** (Դա **օրինաչափ** գործողություն չէ):

2. **ձևի մկբ.** (Նրանք **օրինաչափ** են վարվել):

ՕՐԻՆԱՊԱՀ, **հրբ. ած.:**

ՕՐՀՆԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (օրհնել *տունը*), **սեռ.-տրկ.** (օրհնել *երեխային*), **գործ.** (օրհնել *խաչով*), ենթ.՝ **(չ)օրհնող**, հմկտ.՝ **(չ)օրհնելիս**, հրկտ.՝ **(չ)օրհնած**, անկտ.՝ **օրհնում**, վղկտ.՝ **օրհնել**, ապկտ.՝ **օրհնելու**, ժխտ.՝ **օրհնի:** (տե՛ս V¹)

ՕՐՀՆՎԵԼ, **ՕՐՀՆԵԼ-ի կրվ.:** (տե՛ս V¹)

ՕՐՈՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (մահճակալը օրորել), **սեռ.-տրկ.** (երեխային օրորել), **գործ.** (օրորել *ճոճանակով*), ենթ.՝

(ջ)օրորող, հմկտ.՝ (ջ)օրորելիս, հրկտ.՝ (ջ)օրորած, անկտ.՝ օրորում, վղկտ.՝ օրորել, ապկտ.՝ օրորելու, ժխտ.՝ օրորի: (տե՛ս V՝)

ՕՐՈՐՎԵԼ, ՕՐՈՐԵԼ-ի կրվ. (Փոքրիկը օրորվում էր մոր կողմից), **չեզ.**
(Աղջիկը դանդաղ օրորվում էր երաժշտության հնչյունների տակ):
(տե՛ս V՝)

ՕՐՈՐՈՑԱՅԻՆ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում** (Մայրը որդու համար օրորոցային էր երգում):
2. հրբ. ած. (Տղան արդեն դուրս էր եկել օրորոցային տարիքից):

Ֆ

ՖԱՌԻՆԱ, գոյ., ներ, յի, բաց.՝ **յից**, գործ.՝ **յով**, ներգ.՝ **յում**:

ՖԵՅՍՐՈՒՔ, գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՖԻԴԱՅԻ, գոյ., ներ, յու/ի, բաց.՝ **յուց/ից**, գործ.՝ **ով**:

ՖԻԼՏՐ, գոյ., եր, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ, հրբ. ած.:

ՖԻՆԱՆՍԱՎՈՐԵԼ, նբ, ե լծ., կանոն., պարզ, խնդրո.՝ **ուղղ.-հայց.** (ծեռնարկը ֆինանսավորել), **սեռ.-տրկ.** (ֆինանսավորել ընկերոջը), **բաց.** (ֆինանսավորել ունեցած միջոցներից), **գործ.** (ֆինանսավորել վարկով), ենթ.՝ (ջ)ֆինանսավորող, հմկտ.՝ (ջ)ֆինանսավորելիս, հրկտ.՝ (ջ)ֆինանսավորած, անկտ.՝ ֆինանսավորում, վղկտ.՝ ֆինանսավորել, ապկտ.՝ ֆինանսավորելու, ժխտ.՝ ֆինանսավորի: (տե՛ս V՝)

ՖԻՆԱՆՍԱՎՈՐՎԵԼ, ՖԻՆԱՆՍԱՎՈՐԵԼ-ի կրվ.: (տե՛ս V՝)

ՖՈՆԴԱՏԵՐ, գոյ., եր, տիրոջ/ի, բաց.՝ **տիրոջից/ից**, գործ.՝ **ով**:

ՖՈՏՈԹՂԹԱԿԻՑ, գոյ., ներ, կցի, բաց.՝ **կցից**, գործ.՝ **կցով/ով**:

ՖՈՒՏՐՈԼԱՍԵՐ

1. գոյ., ներ, ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով** (Եղբայրս իսկական ֆուտբոլասեր է):
2. հրբ. ած. (Նորությունը ուրախացրեց հատկապես ֆուտբոլասեր հանրությանը):

ՀԱՎԵԼՎԱԾ

(հատուկ անուններ)²⁴

ԱՐՈՒ ԴԱՐԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ԱՐՈՒ-ԼԱԼԱ ՄԱՀԱՐԻ, գոյ., ըու/ի, բաց.՝ **րուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
 ԱԳԱՊԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ԱՂԱՍԻ, գոյ., ի/սու, բաց.՝ **ից/սուց**, գործ.՝ **ով**:
 ԱՂԱՎՆԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ԱՆԻ (անձնանուն), գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ԱՆԻ (տեղանուն), գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ԱՐԱԾԱՆԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ԱՐԳԻՇՏԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ԱՐԵԳՈՒՆԻ, գոյ., նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ԱՐԵՆԻ, գոյ., ի/սու, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ԱՐԶԱՐՈՒՆԻ, գոյ., ներ, ի/սու, բաց.՝ **ից/նուց**, գործ.՝ **ով**:
 ԱՐԶՆԻ, գոյ., ի/սու, բաց.՝ **ից/նուց**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ԱՐԾՐՈՒՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
 ԱՐՄԵՆՈՒՀԻ, գոյ., հու, բաց.՝ **հուց**, գործ.՝ **ով**:
 ԱՐՇԱՎԻՐ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ԱՐՏԵՆԻ, գոյ., ի/սու, բաց.՝ **ից/նուց**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ԱՐՓԻ (անձնանուն), գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ԱՐՓԻ (տեղանուն), գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ԲԱԹՈՒՄ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ԲԵՐԿՐԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ԲՈՏԻՉԵԼԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ԲՈՐԺՈՄ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ԲՋՆԻ, գոյ., ի/սու, բաց.՝ **ից/նուց**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ԳԱԼՈՒՍՏ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ԳԱՌՆԻ, գոյ., ի/սու/սո՞, բաց.՝ **ից/նուց**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ԳԱՐԻԲԱԼ ԴԻ, գոյ., ի/դու, բաց.՝ **ից/դուց**, գործ.՝ **ով**:

²⁴ Այն հատուկ անունները, որոնք և՛ տեղանուն են, և՛ անձնանուն (*Սասուն, Արտենի* ևն), բայց շատ գործածական չեն մեկ կամ մյուս նշանակությամբ, բառացանկում քերականական նշումներով չեն առանձնացված:

ԳՅՈՒՄՐԻ, գոյ., ի/րու*/րվա^օ, բաց.՝ **ից/րուց***, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում/րում***:
ԳՆՈՒՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
ԳՈՐԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
ԳՈՐԿԻ (անձնանուն), գոյ., կու/ի, բաց.՝ **կուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
ԳՈՐԿԻ (տեղանուն), գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
ԳՐԻԳՈՐԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
ԴԱՎԻԹ, գոյ., ի/վթի, բաց.՝ **ից/վթից**, գործ.՝ **ով/վթով**:
ԴԵՐԵՆԻԿ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
ԴՎԻՆ, գոյ., ի/Դվն^օ, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
ԵՍԱՅԻ, գոյ., յու/ի, բաց.՝ **ից/յուց**, գործ.՝ **ով**:
ԵՓՐԵՄՎԵՐԴԻ, գոյ., դու/ի, բաց.՝ **դուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
ՋԵԼԵՆՍԿԻ, գոյ., ի/կու, բաց.՝ **ից/կուց**, գործ.՝ **ով**:
ՋՈՎՈՒՆԻ, գոյ., ի/նու, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
ԷՄԻԼԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
ԷՋՄԻԱԾԻՆ, գոյ., ծնի, բաց.՝ **ծնից**, գործ.՝ **ծնով**, ներգ.՝ **ծնում/ում**:
ԷՐԵԲՈՒՆԻ, գոյ., նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում/նում**:
ԹԱԳՈՒՀԻ, գոյ., հու, բաց.՝ **հուց**, գործ.՝ **ով**:
ԹԲԻԼԻՍԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
ԻՍՐԱՅԵԼ ՕՐԻ, գոյ., ի/Օրու, բաց.՝ **ից/Օրուց**, գործ.՝ **ով**:
ԼԻՊԱՐԻՏ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
ԼՈՌԻ, գոյ., ու/ի/ուվա^օ, բաց.՝ **ուց/ից**, գործ.՝ **ով/ուով***, ներգ.՝ **ում/ում***:
ԽՈՄԵՅՆԻ, գոյ., ի/նու, բաց.՝ **ից/նուց**, գործ.՝ **ով**:
ԽՈՐԽՈՒՈՒՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
ԽՈՒԹ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
ԾԵՐԵԹԵԼԻ, գոյ., ի/լու, բաց.՝ **ից/լուց**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
ԿԱԽԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
ԿԱՐԲԻ, գոյ., ի/բու*, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
ՀԱՂԱՐԾԻՆ, գոյ., ի/ծնի, բաց.՝ **ից/ծնից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում/ծնում**:
ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
ՀԱՅԻԹԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
ՀԱՅԿՈՒՀԻ, գոյ., հու, բաց.՝ **հուց**, գործ.՝ **ով**:
ՀԱՅՐՈՒՆԻ, գոյ., նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
ՀԵՐՈՒՆԻ, գոյ., նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
ՄԱՅԱՄԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:

- ՄԱՆՈՒԿ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՄԱՐԳԱՐԻՏ, գոյ., ի/րտի^ճ, բաց.՝ **ից/րտից^ճ**, գործ.՝ **ով**:
 ՄԵՀԵԿԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՄԵՂՐԻ, գոյ., ի/րու, բաց.՝ **ից/րուց**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՄԿՐՏԻՉ, գոյ., ի/տչի, բաց.՝ **ից/տչից**, գործ.՝ **ով**:
 ՄՈՍԻ, գոյ., ի/տու^ճ, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՄՈՒՂՆԻ, գոյ., ի/նու, բաց.՝ **ից/նուց**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում/նում**:
 ՄՈՒՇ, գոյ., ի/Մշո^ճ, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՆԱԳԱՍԱԿԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՆԱՋԵԼԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՆԱՋԵՆԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՆԱՋՈՎՐԵՑԻ, գոյ., ցու/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՆԱԻՐԻ (անձնանուն), գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՆԱԻՐԻ (տեղանուն), գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՆԱԻՐՈՒՀԻ, գոյ., հու, բաց.՝ **հուց**, գործ.՝ **ով**:
 ՆԱՅՐՈՔԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՆԱՎԱԼՆԻ, գոյ., ի/նու, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՆԱՐԵԿԱՑԻ, գոյ., ցու/ի, բաց.՝ **ցուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՆԻՉԱՄԻ, գոյ., մու/ի, բաց.՝ **մուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՆՅՈՒ ՋԵՐՍԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՆՈՐ ԳԵՂԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՇԱՀԱՋԻՉ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՇԱՎԻՂ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՇՈՒՇԻ, գոյ., ի/Շուշվա^ճ, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՈՍԿԱՆ ԵՐԵՎԱՆՑԻ, գոյ., ցու/ի, բաց.՝ **ցուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՈՍԿԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՉԱՆԱԽՉԻ, գոյ., ի/չու*, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՉՈՒԿՈՎՍԿԻ, գոյ., կու/ի, բաց.՝ **կուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՊԱԳԱՆԻՆԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՊԱՊ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՊՏՂՆԻ, գոյ., ի/նու, բաց.՝ **ից/նուց**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՋԻՎԱԼԻ, գոյ., ու/ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՌՇՏՈՒՆԻ, գոյ., ներ, նու/ի, բաց.՝ **նուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՌՈՒՍԹԱՎԵԼԻ, գոյ., լու/ի, բաց.՝ **լուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՍԱԱԴԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:

ՍԱԼԻԵՐԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՍԱՍՈՒՆ, գոյ., ի/սնա^օ/սն^{**}, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՍԱՐԳԻՍ, գոյ., ի/գսի, բաց.՝ **ից/գսից**, գործ.՝ **ով/գսով**:
 ՍԱՐՊԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՍԵՐԱՍՏԱՑԻ, գոյ., ցու/ի, բաց.՝ **ցուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՍՈՉԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՍՐԲՈՒՀԻ, գոյ., հու, բաց.՝ **հուց**, գործ.՝ **ով**:
 ՎԱՀՐԻՃ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՎԱՆՈՒՀԻ, գոյ., հու, բաց.՝ **հուց**, գործ.՝ **ով**:
 ՎԱՐՍԵՆԻԿ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՎԵԴԻ, գոյ., դու/ի, բաց.՝ **դուց/ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՎԵՍՊՈՒՉԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՎԵՐԴԻ, գոյ., ի/դու, բաց.՝ **ից/դուց**, գործ.՝ **ով**:
 ՎԻՎԱԼԴԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՐԱՖՖԻ, գոյ., ի/ֆու^օ, բաց.՝ **ից/ֆուց^օ**, գործ.՝ **ով**:
 ՈՒԼՆԵՑԻ, գոյ., ցու/ի, բաց.՝ **ից/ցուց**, գործ.՝ **ով**:
 ՈՒՇԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՓԱՐՊԵՑԻ, գոյ., ցու/ի, բաց.՝ **ցուց/ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՓԱՐՊԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՓՈԹԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՔԱՌՆԵԳԻ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**:
 ՔԵՆԵԴԻ, գոյ., ի/դու, բաց.՝ **ից/դուց**, գործ.՝ **ով**:
 ՔՈՒԹԱՅԻՍ, գոյ., ի, բաց.՝ **ից**, գործ.՝ **ով**, ներգ.՝ **ում**:
 ՕՐԲԵԼԻ, գոյ., լու/ի, բաց.՝ **ից/լուց**, գործ.՝ **ով**:
 ՖԻՐԴՈՒՍԻ, գոյ., սու/ի, բաց.՝ **սուց/ից**, գործ.՝ **ով**:

ՀԱՄԱՌՈՏԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

ած. — ածական

ած. — ածանց

անիսկ. — անիսկական

անկտ. — անկատար

անձն. — անձնական

անջտ. — անջատական

անց. — անցյալ

ապկտ. — ապակատար

բազմ. — բազմապատկական

բաշխ. — բաշխական

բաց. — բացառական

բղղտ. — բաղղատական

բնձ. — բնածայնական

գնհտ. — գնահատողական

գրղ. — գերադրական

գոյ. — գոյական

գործ. — գործիական

դսկ. — դասական

դր. — դրական

եզ. — եզակի

ենթ. — ենթակայական

երկբ. — երկբայական

զգցկ. — զգացական

թ. — թիվ

թվ. — թվական

ժխտ. — ժխտական

ժմնկի — ժամանակի

իսկ. — իսկական

լծ. — լծորդություն

խնդրո. — խնդրառություն

կանոն. — կանոնավոր

կատ. — կատարյալ

կբ — կրավորական բայ
կչկ. — կոչական
կպկ. — կապական
կտրկ. — կոտորակային
կրվ. — կրավորական
հարց. — հարցական
հմդս. — համադասական
հմկտ. — համակատար
հոգն. — հոգնակի
հստտ. — հաստատական
հտդ. — հետադրություն
հրբ. — հարաբերական
հրկտ. — հարակատար
ծյնրկ. — ծայնարկություն
մակաբ. — մակաբերական
մկբ. — մակբայ
նբ — ներգործական բայ
ներգ. — ներգոյական
նխդ. — նախադրություն
շղկ. — շաղկապ
որ. — որակական
չեգ. — չեզոք
չբ — չեզոք բայ
պատճ. — պատճառական
սաստկ. — սաստկական
սեռ. — սեռական
սհմնփկ. — սահմանափակման
սոսկած. — սոսկածանց
ստրդ. — ստորադասական
վղկտ. — վաղակատար
վրբ. — վերաբերական
տրկ. — տրական
ցուց. — ցուցական
ուղղ. — ուղղական
քնկ. — քանակական

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ

Յուրիկ Սրապիոնի Ավետիսյան, Արտաշես Լիպարիտի Սարգսյան,
Լուիզա Արմենի Մելքոնյան, Լիլիթ Հմայակի Ծատուրյան

**ԱՐԴԻ ԱՐԵՎԵԼԱՀԱՅԵՐԵՆԻ
ՌԻՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՔԵՐԱԿԱՆԱԿԱՆ
ԲԱՌԱՐԱՆ**

Համակարգչային ձևավորումը՝ Կ. Չալաբյանի
Կազմի ձևավորումը՝ Ա. Պատվականյանի
Հրատ սրբագրումը՝ Լ. Հովհաննիսյանի

Հեղինակը հաստատում է, որ ծանոթ է «ԵՊՀ գրահրատարակչական քաղաքականությանը», և գրքում առկա փաստերը, դիրքորոշումները, կարծիքները շարադրված են հեղինակային իրավունքի և էթիկայի միջազգայնորեն ընդունված սկզբունքների պահպանմամբ:

Տպագրված է «ՄՌԱՎ ՊՐԻՆՏ» ՍՊԸ-ում:
Կոտայքի մարզ, Զրվեժ, գ. Զորաղբյուր, 99 թաղ, 41

Ստորագրված է տպագրության՝ 27.08.2024:
Չափսը՝ 60x84 ¹/₁₆: Տպ. մամուլը՝ 24.875:
Տպաքանակը՝ 100:

ԵՊՀ հրատարակչություն
ք. Երևան, 0025, Ալեք Մանուկյան 1
www.publishing.y-su.am

ք. Երևան, 0025, Ալեք Մանուկյան 1
www.publishing.y-su.am

ՎՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ
ԵՐԵՎԱՆ 2024
publishing.ysu.am